

HLASY SVATOHOSTÝNSKÉ

Měsíčník pro lid.

S povolením nejdůst. arcibiskupské konsistoře
v Olomouci a řeholních představených vydávají
Otcové Tovaryšstva Ježíšova na Sv. Hostýně
na Moravě.

Řídí P. Jan Vraštil T. J.

Ročník XXIV. Rok 1928.

Vychází vždy počátkem každého měsíce.

Celoroční předplatné 12 Kč, v Americe 1 dolar.

Administrace na Sv. Hostýně u Bystřice.

Vytiskl umělecký grafický závod L. Klabusay spol. s r. o. v Bystřici pod Host.

Obsah XXIV. ročníku.

Básně.

Černý M. Š.: Modlitba k sv. Václavu .	145
Hornov Vlad.: Pojďme všichni k Spasiteli .	1
" Zvěstování .	53
" Děti u Matky Boží .	114
" Maria a děti .	209
Kubín Č. S. S. R.: Svatohostýnské písničky	17, 34, 93
Stupavský R.: Poutnickému domu .	165
Táborský Fr.: Tužba Moravana .	185
Vojínovo loučení .	193

Články poučné:

Děrda F. B.: Poutníci .	73
Dvořák Jan T. J.: Rozhojňujme se v úctě k sv. Josefovi	35
" Za domácími vzory .	38, 56
Křivánek E. T. J.: Holandsko učí .	18
Pokorný Ferd. T. J.: Záhady, kouzla a klam .	53
Rybák Jos. T. J.: Tricet dní ve Vambeřicích .	2, 22
" Maria a lid .	130, 145
Šobr Julius: Krypta pod farním kostelem bystrickým	44, 61
" Frant. Sušil .	95
Temná brána a jistá hvězda .	1
Exerciční dům v Hlučíně .	7
Z království Ježíše Krista .	39, 57, 77, 100, 116
Otec vypravuje .	98
Vzpomínka na zemřelou Marii Hoffmannovou .	119
Za zesnulým Vinc. Kubínem Č. S. S. R. .	120
Katolický muži, proč nechodíš častěji k sv. přijímání?	186
Svědění Vánoc .	210

Články zábavné:

Kyjovský F. D.: Mezi nebem a zemí .	3, 23
" Po pěti letech .	36
" Žert se smutným koncem .	54
" V ponuré noci .	76, 97, 114
" Ohnivou cestou .	147, 187, 211
Jak otec Trojan ohlásil snoubence .	75

Články o Sv. Hostýně:

Berger Jan: Americkým katolíkům .	186
Isabela S. M.: Příchod prvních sester do Poutního domu .	138
Pohorská M.: Přijde jaro, zase bude máj .	73
" Osudné prsténky .	131
Pokorný Ferd. T. J.: Vsetínské děti .	133
Rozkošný R. T. J.: Básník R. Stupavský šedesátníkem .	82
" Katolická akce a Sv. Hostýn .	93
" Sv. Hostýn, letecká hlídka návštěvní .	104
" O dopravních prostředcích na Sv. Hostýn .	157
Valoušek Fr.: Královna Moravy a Sv. Hostýn .	166
Z galerie svatohostýnských poutníků .	9, 29
Svatohostýnské otčenášky .	12
Sv. Hostýn a moravská mládež .	13
Potěšitelné výsledky akce pro rozšíření Hlasů .	30
Máti Svatohostýnská, zachraň katolické děti .	34
Špatně prorokoval .	104
Rodičko Boží, dej nám kněží .	114
Slavnost svěcení Poutního domu .	167
Valná hromada Matice svatohostýnské .	169
Co se chystá na Sv. Hostýně .	194
Zahájení svatováclavských oslav na Sv. Hostýně .	196
Co nového na Sv. Hostýně .	218
Střecha chrámu svatohostýnského .	218
Před padesáti léty .	220

Stálé rubriky.

Dary.
Dopisy.
Literatura domácí a cizojazyčná.
Návštěva chrámu a počet sv. přijímání.
Poděkování.
Prosby.
Přátelům Sv. Hostýna (informace duchovní správy.)
Seznam časopisů zasílaných výměnou.
Svatohostýnský kalendář.
Zápisník svatohostýnského kronikáře.
Zemřelí členové Matice Svatohostýnské.
Zprávy o povětrnosti.

Obrození:

Pokorný Ferd. T. J.; Náčrt organisace exercičního hnutí .	110
" Finanční stránka při pořádání exercicií .	125, 141
Rybák Jos. T. J.; Exercicie na Moravci .	49, 69
" Misie či exercicie .	90
Tomeček Fr. T. J.; Dobrá rada .	202
Výbor z české literatury exerciční .	68
Svatý Otec Pius XI. a exercicie .	110
Prosba o modlitbu v důležité věci .	124
Mužové a exercicie .	142
Jak získávati účastníky na duchovní cvičení .	161
Jaké jsou cíle novodobého exercičního hnutí .	223
Exerciční hlídka v každém čísle.	

Seznam vyobrazení:

Zasněžená krajinka na Sv. Hos:ýně	5
Exerciční dům v Hlučíně	7
Chrám svatohostýnský se schodištěm v zimě	17
Vambeřický chrám	22
Jan Síšek, rozšiřovatel Hlasů	31
Sv. Josef s Ježíškem	34
Bl. Anežka Česká	39
Sv. Hostýn v zimě	42, 59
Slavnost kladení základního kamene Poutního domu	56
Terezie Neumanová páteční extasi	58
Sanatorium v Moravci	69
Slavnost úrovně poutního domu	77
Biskup Vojtaššák na Sv. Hostýně	80
Marie Krejčová ze Slatiny	84
Markéta apoštolka	87
Frant. Sušil	96
Jan Köhler: Sv. Hostýn	97
Nárys Poutního domu	99
Děti z Petřkovic	113
Jan Köhler: Velehrad	116
Socha sv. Anny	121
Pout valašských mužů	129
Průvod z Dobrotic	131
Účastníci 1 běhu kněžských exercicií	135
Slováčci z Veletin	137
Obraz P. Marie Svatoh. v Losíně	146
Uvítání nejdp. arcibiskupa Dra L. Prečana	173
Nejdp. arcibiskup přichází k Poutnímu domu	174
Slavná mše sv. u Poutního domu	175
Poutní dům v ozdobě praporů	176
Horní jídelna v Poutním domě	176
J. Berger, farář v Táboře v Americe	186
Družičky z Hroznové Lhoty	189
Družičky ze Vnorov	191
Vojenský pomník	193
Führich: Vánoce	210
Poutníci ze Žiliny	213
Svatohostýnské vykopávky	219

HLASY SVATOHOSTÝNSKÉ

MĚSÍČNÍK PRO LID

S povolením nejdůstojnější arcibiskupské konsistoře v Olomouci a řeholních představených vydávají Otcové Tovaryšstva Ježíšova na Sv. Hostýně na Mor.
Řídí P. Ferd. Pokorný T. J.

O B S A H:

Vlad. Hornov: Pojdme všichni k Spasiteli (báseň), str. 1. — Red.: Temná brána a jasná hvězda, str. 1. — Jos. Rybák T. J.: Třicet dní ve Vamberčích, str. 2. — F. P. Kyjovský: Mezi nebem a zemí, str. 3. — Exerciční dům v Hlučíně, str. 7. — Exerciční hlídka, str. 8. — Z galerie svatohostýnských poutníků, str. 9. — Svatohostýnský kalendář, str. 10. — Zápisník svatohost. kronikáře, str. 11. — Poděkování, str. 14. — Vyobrazení: Zasněžená krajinka na Svatém Hostýně, str. 5. — Exerciční dům v Hlučíně, str. 7.

Vychází vždy počátkem každého měsíce. — Celoroční předplatné 12 Kč, v Americe 1 dollar. [Při společném odebírání aspoň 5 výtisků 10 Kč, v Americe 80 c.] — Administrace na Sv. Hostýně u Bystřice p. Hostýnem, Morava. — Vytiskla Společenská knihtiskárna v Kréměříži.

Pozor! V příštích číslech otevřeme stránky obálky ct. pp. inserentům. Inerce v „Hlasech“, rozšířených v celém Československu, jest výhodná. — Kdo si ponechá 1. číslo (ukázkové), bude považován za odběratele.

Co chystáme pro tento ročník? Máme mnoho zajímavé látky pro oddíl „Z galerie svatohostýnských poutníků“, jednak ze zápisků P. J. Cibulky, jednak z novější doby. — Jest postaráno o zásobu povídek a črt, hlavně též ze života severoamerických Čechů. — Postupně zavedeme dvě novinky, jež zajisté mile překvapí naše čtenáře. — Přiravujeme do tisku řadu příhod a příkladů, jež ze svých

dlouholetých misí lidových zaznamenal P. J. Cibulka, ovšem s naprostou šetrností a diskretností. — K 1. číslu „Knihovny Hlasů svatohost.“ (Krus: Marketa apoštolka) přidruží se brzo 2. svazek, věnovaný mládeži: Puntigam, V bouřích mládí. — Letoš vydáme (asi v srpnu) „Ročenku svatohostýnskou“. — Novou obálku na „Hlasy“ nám kreslí osvědčený umělec. 2. číslo bude jí již asi ozdobeno.

PŘÁTELŮM SV. HOSTÝNA.

Ve dnech od 11. října do 11. listopadu vykořisťkována nová silnice, o níž jsme se zmínili v posledním čísle. Vypracovaný projekt bude podkladem dalšího jednání Matice svatohostýnské.

Zavedeno též řízení týkající se nového vodovodu. Slávající vody hostýnské nestačí po soudu odborných zástupců zemského výboru pro zamýšlený provoz.

Pro poutní dům se chystá vnitřní zařízení. Na prvním místě postele. Budou vesměs kovové s drátěnou vložkou. Jedna postel asi za 250—280 Kč. Ložní prádlo a jiné potřeby rovněž asi za 250 Kč. Zdaž se najdou horlivé du-

še, které obětují z lásky k svým blízním tuto „výbavu“?

Mnoho vykonáno na Sv. Hostýně v uplynulém roce — netušenou štedrostí jeho přátel. Řekl kdosi, že by se mu to nebylo ani ve snách zdálo.

Nebudeme umdlévati v roce novém, zvláště když Bůh úrodu zemskou tolik požehnatí ráčil. „Svatý Hostýn — důstojným pomníkem vděčné Moravy“, toto heslo vezmeme i do nového roku a budeme — každý — podle něho jednat.

Na Sv. Hostýně dne 1. ledna 1928.

Duchovní správa.

NA ROZHRANÍ STARÉHO A NOVÉHO ROKU.

Dvě myšlenky dosavadním čtenářům našim k úvaze.

1. Výborný úmysl pro nový rok 1928: „Obnovím předplatné na příští (24.) ročník „Hlasů svatohostýnských“!

2. Důležitá otázka na konci roku 1927: „Zdali jsem již zaplatil za dokončený právě 23. ročník?“

LITERATURA.

První číslo „Knihovny Hlasů svatohostýnských“ právě vyšlo s názvem: „Marketa apoštolka“ z pera dra Frant. Krusa T. J. „Laický apoštolát“ — tolik se o tom mluví a píše. Horliví kněží si vychovávají laické apoštolky; biskupové i

sám sv. Otec toto hautí doporučují. Co to tedy je, ten laický apoštolát? Přečtete si tuto knížku a na živém příkladě ze skutečnosti, ze současné doby zajisté pochopíte, jakého smýšlení má býti a jak má pracovati pravý apoštol světského

V Olomouci, 5. prosince 1928.

Veledůstojný pane superiore!

Byl jsem upozorněn, že 1. ledna příštího roku bude tomu již 25 let, co se Sv. Hostýna rozeslali OO. Tovaryšstva Ježíšova po prvé Hlasy Svatohostýnské. Za těch 25 let mnoho se v naší milé vlasti změnilo, mnoho zbožných ctitelů Matičky Boží Svatohostýnské nás opustilo, ale mnoho bratří a sester na jejich místo zase nastoupilo. I okolí svatyně hostýnské je dnes jinačí než bylo před čtvrtstoletím. Co však se nezměnilo, jest vroucí láska mých drahých diecesánů k vítězné Ochránkyni Moravy na Sv. Hostýně a nezměrná, vpravdě mateřská Její láska k našemu zbožnému lidu. I dnes ještě Máti Boží na Hostýně divy tvoří, ztracené duše zpět k Ježíši Kristu přivádí, do srdcí zkormoucených balsámu útěchy nalévá a jako božský Její Syn, srdce své statisícům otvírajíc, všem vším jest. Z prachu ponížení povstal Sv. Hostýn a zastkví se bohdá ještě ve větší kráse, až bude možno vybudovati okolí jeho tak, jak by srdce jemu věrných Moravanů a Slezanů si přálo.

A na tomto velikém rozmachu Sv. Hostýna mají Hlasy Svatohostýnské, řekl bych, lví podíl. Matka Boží posílá v nich pozdrav svým ctitelům, upozorňuje, čeho je zapotřebí k oslavě Jejího královského sídla na Sv. Hostýně, probouzí dřímající duše, vzbuzuje obětavost věřících, vzpomíná mrtvých a útěchu skýtá živým, kteří útěchy potřebují. Kolik v tomto ohledu vykonaly práce Hlasy Svatohostýnské, ví jedině Pán Bůh, který nahlíží do hlubin lidských a zkoumá srdce i ledví naše. Kéž i dalších 25 let je pro Hlasy Svatohostýnské dobou požehnané setby, dobou svatých podnětů, jako bylo čtvrtstoletí uplynulé.

A věru nejednal bych správně, kdybych píše tyto řádky, nevzdal nejsrdečnější díky všem milým redaktorům z Tovaryšstva Ježíšova, kteří se o vydávání Hlasů tolik zasloužili. Vzpomínám mrtvých a z duše vděčně vzdýchám k nebesům: Odpočinutí lehké dej jim, Pane, a světlo věčné ať jim svítí! Ale vzpomínám též živých redaktorů Hlasů Svatohostýnských a s díkem vroucím za jejich práci vykonanou prosím je co nejvřeleji, aby neustávali Hlasy Svatohostýnskými šířiti úctu Královny nebeské a Jejího Syna Krista Krále.

Požehnání Boha všemohoucího, Otce, Syna i Ducha svatého sestoupiž na ně a budiž s nimi vždycky!

Leopold
arcibiskup.

Číslo 1.

Leden 1928.

Ročník XXIV.

POJĎME VŠICHNI K SPASITELI.

Vladimír Hornov.

Pojďme všichni k Spasiteli
do betlemské krajiny,
zpěvy se tam rozezněly,
hvězda září s výšiny.

Kníže věků k spáse naší
narodil se chudičký,
ponížení pro nás snáší,
položen jsa v jesličky.

Země dala chudou chyši
Pánu svému za podíl,
v skrytu jejím král všech říší
z lásky k nám se narodil.

Nuzné plénky, Dítě halí,
Maria víc neměla,
čím by tělo nebes Králi
v chudobě své oděla.

A tak dodnes mezi námi
v chudobu se odívá,
zakryt chleba způsobami,
na oltáři přebývá.

Prostá schrána svatostanu
královský jest jeho dům,
z něhož pokrm nebešťanů
dává denně tisícům.

V plénkách chleba zahalený,
přichází k nám tajemně,
světem často neceněný,
jako kdysi v Betlemě.

My však k Tobě v touze svaté
spějem, Králi výsosti,
zdravíme Tě tisíckrát
v Nejsvětější Svátosti.

TEMNÁ BRÁNA A JASNÁ HVĚZDA.

Otevírá se před námi brána nového roku. Zíráme do temné, do neznámé budoucnosti. Do tmy, nejistoty před námi vyrojily se jako každoročně naše naděje, sny a touhy, jako roj svatojanských mušek za večerního šera. Pokusili jste se kdy chytiti svatojanskou mušku? Obyčejně vám v rukou uhasne její světélko. Takto i naše nejskvělejší naděje, snažíme-li se je uskutečniti, často uhasínají, rozprchávají se, hynou...

Na štěstí září v temnotách před námi jasná hvězda. Hvězda betlemská. Hvězda svaté víry. Hvězda důvěry v Boha. Provázela nás dosud uplynulými lety a bude nám svítiti i nadále na této pozemské pouti.

S vděčností k Bohu a k Ježíškově Matičce ohledáme se do minulosti. Za pobytu v Americe dojal mne zvláště jeden národní svátek Spojených států: den díkyčinění v listopadu. V ten den vydává president nejpokročilejší republiky světa list, v němž za všechen lid děkuje Stvořiteli. „Vedená a chráněná dobrotivou Boží Prozřetelností, prošla naše země opět jedním rokem. Všemohoucí Bůh shlížel na nás jasnou tváří a požehnal nám ke zdaru vlasti. Pohromy, jež stihly některé naše kraje, roznítily srdce národa k šlechetné obětavosti. Nyní tedy, když 12 měsíců tohoto roku se blíží svému konci, musíme jako národ i jako jednotlivci mysliti vděčně na všechna nám udělená dobrodiní a pokorně se modliti, abychom se stali hodnými i další Boží milosti.“ Tak mluví hlava onoho státu, jenž neváhá vrýti na své mince prostá, ale majestátní slova: In God we trust — V Boha důvěřujeme.

Nuže, s důvěrou v Boha dáváme se i my s pomocí ct. přispívatelů a čtenářů do další práce v nastávajícím roce 1928. Tento rok začíná ve znamení vznikajícího dalekosáhlého díla — Katolické akce. „Učiniti Krista králem našich duší a současné společnosti,“ praví biskupové jihoslovanští, „toť konečný cíl Katolické akce.“ Není to nic jiného než (nepoliticky) organisovaný laický apoštolát. Jemu chce i náš časopis sloužiti šířením exercičního hnutí, jímž se apoštolé-laici nejlépe vychovávají. Více o tom bude v příštích číslech „Hlasů“. Prozatím poukazujeme k podrobnějšímu poučení na výtečné brožurky „Laický apoštolát“ I. — Základy — a II. — Chyby a ctnosti apoštolů (po 50 h. Exerc. dům, Hlučín.) Na živém příkladě z moderní doby vám to vysvětlí knížka, již právě vydala redakce „Hlasů“: Marketa apoštolka, napsal dr F. Krus T. J.

Klademe všechny tyto své snahy a podniky pod ochranu vítězné Královny a dobré Matky Moravy, Panny Marie Svatohostýnské. Jejím a Jejího milého poutního místa zůstane tento list věrným a neúnavným hlasatelem!

Radostné vánoční svátky a požehnaný Nový rok všem čtenářům!

Redakce.

TŘICET DNÍ VE VAMBEŘICÍCH.

P. Jos. Rybák T. J. na Velehradě.

I.

Do Vambeřic na květen!“ zněla letošního roku (1927) z jara výzva np. P. provinciála, „potřebují českého kněze pro české poutníky.“ 28. dubna vydal jsem se tedy z Velehradu na cestu. Jel jsem do Chocně, odkud vede trať přímo do Pruského Slezska, kde blízko hranic českých leží Vambeřice, městečko s asi 1500 obyvateli. Z Chocně jede se kolem Týniště, Nového Města nad Metují na pěkném poloostrůvku, kolem Náchoda s krásným zámkem, Hronova, Police, Broumova s proslulým klášteřem benediktinským na výšině — stavba Dienzenhoferova — s klášterním kostelem sv. Vojtěcha a památným kostelíkem sv. Václava, do Mittelsteine, kde jste již na půdě pruské. Zde je celní prohlíd-

ka a přestoupíte na lokálku do Rathen (bývalý Hrádek), odkud jste za čtvrt hodiny ve Vambeřicích. Vystoupil jsem tedy z vlaku a ubírám se s doprovodem k svému cíli po pěkně válcované silnici barvy červenavé, protože je šterkována kamením hojně železitým. Krajina je pěkná, kopcovitá jako naše Valašsko. Je to pruské Podkrkonoší. Úroda je zde znamenitá.

Netrvá tedy dlouho a vcházím již do starobylého poutního místa mariánského branou tak zv. „vodní“ (má i nápis český). Vambeřice totiž chtějí napodobiti Jerusálém, jak byl za časů Krista Pána. Projdu ulicí, kde jsou domy o dvou poschodích, hostince pro poutníky, a stanu před průčelím poutního chrámu, k němuž vede asi pade-

sát širokých schodů. Poutníci vystupují po nich často po kolenou. Průčelí jest vyzdobeno obrazy a nápisy, které jsou však již dosti zašlé, takže by potřebovaly opravy. V průčelí jsou schody vedoucí do presbytáře kostela s hlavním, milostným oltářem. Kostel, vystavěný r. 1730, kolem něhož jsou temné a černé ambity, i s galeriemi pojme asi 2500 poutníků a čeká už dlouho na důkladnou opravu. Tato se opozdila následkem války světové a neutěšených poměrů finančních po válce. Nejpečnějším je stříbrný oltář se svatostánkem, opatřeným pancéřovými dvířky (následek to svatokrádeže). Vysoko nad svatostánkem trůní za sklem starobylá soška bl. Panny Marie, asi 2½ dm vysoká, z pálené hlíny (modrým elektrickým světlem ozářená), neúhledná sice, ale milostná. Ta je magnetem, jenž sem táhne ctitele mariánské a příslušníky čtyř národů (Němce, Čechy, Slováky a Poláky) zblízka i zdaleka. Ročně bývá tu asi 150.000 poutníků. Válkou ovšem návštěva velmi utrpěla.

Prohlédnuv si kostel, který je zároveň farním — duchovní správu vedou zde dva svěští kněží — šel jsem do přiléhající farní budovy, kde jsou pokojíky pro kněze výpomocné. Představuji se p. faráři a domlouvám se s ním o svých povinnostech. „Hlavně bude vám zpovídat české poutníky; zdali bude třeba někdy i promluvy k

českým poutníkům, to se uvidí. Květen je období pro pouti z Čech.“ Tak pan farář. A skutečně čeští poutníci nedali na sebe dlouho čekat.

2. máje dorazilo zvláštním vlakem první procesí z Moravy od Břeclavě (asi 400 poutníků) a den nato poutníci ze Slovenska (z Jablonice) také zvláštním vlakem, počtem asi 600, obě s hudbou a družičkami. Šel jsem tedy s p. farářem vítat k vodní bráně. Ale jaké to bylo vítání? Pan farář, rodilý Němec, jazyka českého neznalý, ovšem nepromluvil ani slovíčka, jen svěcenou vodou poutníky pokropil, a připojiv se se mnou k průvodu, provázel poutníky do kostela, kde bylo sv. požehnání (s latinskou modlitbou). I povídám si: „To je přece náš lid, já jsem zde pro české poutníky, i musím je přece osloviti.“ A měl jsem na uvítanou promluvu. Když přišli Slováci, učinil jsem totéž a měl druhou promluvu. Obojí zářilo radostí. „To se nám ještě zde nestalo“, podívovali se. Smluvil jsem pak s nimi ve volný čas kázání v kostele a Čechy jsem zpovídal. Bylo jich na tři sta. Při loučení před odchodem konal jsem zase promluvy. Pan farář nic nenamítal. A mohl snadno souhlasiti, protože vůdci průvodů (starší bratři) i kněží je doprovázející výslovně říkali, jak jsou naši lidé spokojeni a že příštím rokem přijde jich třikrát tolik.

(Dokončení.)

MEZI NEBEM A ZEMÍ.

Povídka ze života severoamerických Čechů.

F. P. Kyjovský.

Dokud se dobře daří, snadno mnozí zapomínají na Pána Boha. Zda se bez něho obejdou i v neštěstí a v nebezpečí? Na tuto otázku byl si nucen odpovéděti Jan Čermák, visí mezi nebem a zemí.

Jan Čermák byl syn českého vystěhovalce z Valašska, který se usadil v Severní Dakotě asi před 50 lety. Kdykoli si Jan naň vzpomněl, zatanula mu na mysli výrazná selská hlava s očima upřenými pozorně k oltáři při mši sv. Pevně, nesmazatelně

se mu vryl tento obraz do paměti z doby, kdy jako maličký hošík klečival vedle něho v lavici prostého, ale útulného kostelíka, stojícího o samotě uprostřed polí a kopců. Byl to jeden z nejstarších chrámů českých v těchto drsných, chladných krajích severoame-

rických a otec byl hlavním jeho budovatelem. Sám přivezl všechno potřebné dříví na stavbu a pracoval jako tesař a zedník ještě s několika jinými farmáři, kteří se tohoto podniku odvážili.

Malá, ale vybraná osada se seskupila ponenáhlu kolem svatyňky, v níž míval český kněz z jiné farnosti jednou za čtrnáct dní bohoslužby. Ať bylo jakékoli počasí, starý Čermák i se svou četnou rodinou nikdy nescházel. Tři jeho synci vždy ministrovali, mezi nimi také Jan.

Jeník byl z nich nejživější, nejneposednější. Když dorůstal, rozhněval vážného otce dosti často. Jako výrostek hleděl se vždy dostat na kruchtu kostelní místo do předních lavic, kde měla mládež své místo. Tam tropil neplechu, až duchovní správce byl nucen učiniti přítrž. Čím byl starší, tím více vymykal se patriarchální domácí kázní. Konečně odešel z domu nadobro. Našel si práci při stavbě nové dráhy, jež se právě stavěla napříč prámi. Dlouho tehdy neměl příležitosti jíti v neděli ke službám Božím. Ponenáhlu jim odvykal a nešel, ani když mohl.

Tak uplynulo několik let. Mezitím domohl se dosti výhodného postavení hlídače telefonní linky. Jeho hlavní povinností bylo pečovati o nápravu všech poruch, jež v těch krajích nejsou řídké. V létě způsobují je bouře a vichřice, v zimě vánice.

Tehdy se oženil s dívkou z nábožensky vlažné české rodiny. Péči starých Čermáků měl sňatek církevně platný. Ale staří brzo nato zemřeli a vše šlo bývalým chodem netečnosti k náboženským povinnostem. Oběma manželům vedlo se dobře, čeho tedy potřebovali více? K doplnění jejich štěstí narodil se jim čiperný klučik, nazvaný po tátovi Jendou. Pojmenovali jej tak sami, neboť pokřtěn dosud nebyl. Odkládali stále jej zavést do vzdáleného kostela, až uplynulo pár let a měli v domě doposud malého pohánka. Ostatně zdál se jim i takto neméně roztomilým, pokud vůbec na to mysli.

Tak tuhé zimy, jaká byla ve 4. roce krátkého ještě Jendova života, Čermák dosud nezažil. Nepřetržitá chumelice zasypávala krajinu vysokou vrstvou sněhu a prudký severák co chvíli potrhával telefonní drát či, což bylo ještě horší, vyvrátil i tyče. Čermákovi bylo opět a opět vycházeti a spravovati přerušené spojení.

Jednoho večera bylo zase Boží dopuštění. Meluzina sténala kolem rohů Čermákovy osamělé chaty. Kulatá patentní kamna, napěchovaná pryskyřicovým borovým dřívím, žehla do ruda a v hrncích to bublalo hřmotně, až pokličky se třepaly. Paní Čermáková otevřela dvířka kamen a naházela ještě více paliva do nich, neboť štiplavý severák našel si cestu i skulinami klád, z nichž byly zbudovány stěny jejich chatrče. Jan, zahalen mrakem modrého tabákového kouře, spravoval své lyže jeleními vazy.

Telefonní zvonek zadrnčel na nástěnném prkénku pronikavě a dlouze.

Paní trhla sebou nervosně. Nikdy nemohla úplně přivyknouti těmto zimním nocem, kdy Jan mizel venku do sněhových závějích na celé hodiny, vraceje se ztuhlý a vyčerpaný námahou a mrazem. A zatím co čekala, až Jan odpoví na zavolání, představila si výjev na druhém konci linky — pohodlnou, teplou kancelář se zeleně cloňnými světly, kam hluk z ulice jen tlumeně vniká; a v ní Janova pána, Wainrighta, s nasluchátkem u ucha čekajícího, až se ozve hlídač pro rozkazy.

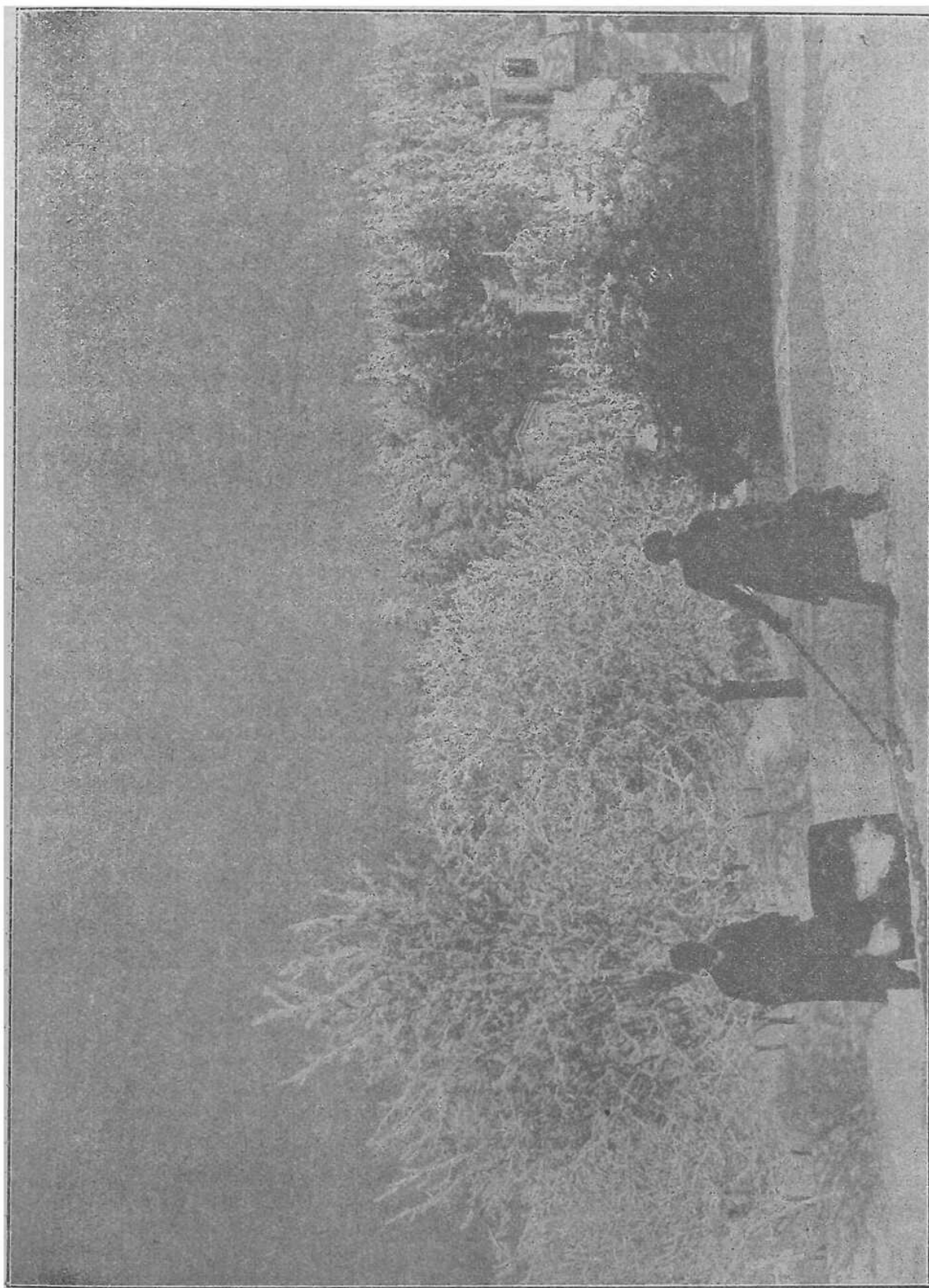
„Haló!“ Jan mluvil, „Čermák zde... Ano, pane; jsem připraven... Očekával jsem tuto zprávu... Kde je porucha?... Ano, myslel jsem si to... Ně který z těch zatrolených stromů se svalil větrem a přetrhl drát asi..... Dobře, vydám se hned na cestu! S Bohem!“

Zavěsiv přístroj, otočil se dosti vesel.

„Honem něco k snědku, holka, musím vyrazit!“ A již sbíral svou výstroj: rukavice, kožišinový kabát, lyže, pistoli a pás, na němž bylo při-

pevněno kolo zásobního drátu a pevná sekyrka.

Jendu a zmizel, slibuje, že vždy po chvíli se ozve telefonem.

Zasněžená krajinka [u křížové cesty] na Sv. Hostýně.

Po chvatné večeři strčil „záchrannou svačinu“ do jedné z mohutných kapes svého kožíšku, políbil ženu a

Prodíraje se úsilovně bílým tichem, Jan se tázal u sebe, zdali zhýčkaní lidé tam daleko ve východních městech

tuší, co se děje tu na širých, volných pláních. Bylo tak snadné zazvonit na přítele v daleké vzdálenosti, ale mnoho bylo nutno vykonati v zákulisí, by toto zavolání bylo umožněno. Sevřel pevně zuby svou dýmku a sklonil hlavu proti větru. Kráčel podle linky, dívaje se občas pozorně, zda se nemihnul místa poruchy.

Za chvíli dorazil k železniční trati a sňal lyže. Tam se mu šlo dobře až k nejbližší telegrafní tyči. Vylezl na ni a za okamžik zazvonil zvonek v jeho chatě.

„Haló, Mařenko! Právě jsem přišel ke dráze“, volal. „Odtud půjdu do kopců, až sem byla linka v pořádku. Tam zavolám opět. Sněží pořádně, ale nestrachuj se!“

„Slyš, Jene!“ Hlas jeho ženy zněl naléhavě. „Sotva jsi odešel, pan Wainright volal znovu a pravil, že strojvedoucí vlaku č. 10 spatřil smečky vlků nedaleko trati. Prý je to po prvé letos, co je viděl tak blízko. Přeje si, abys byl opatrný, Jene, — a rovněž já si to přeji a Jenda také. Vždycky jsem se obávala vlků.“

„Ovšem, dám pozor, Mařenko. Netrap se! Jak budu hotov, hned se vrátím jako blesk. Mám s sebou šplhací háky na nohy, a jak se vlk ukáže, mžikem budu na tyči. Co je?“ Slyšel svou manželku cosi povídati.

„Napadlo mě, Jeníku, že vlci by mohli zůstat pod tyčí a čekat, až — až —“

„Ale, jaké strachy!“ zasmál se Jan bezstarostně. „Což pak jsem s sebou nevzal pistoli? Myslíš, že se dám od nich obléhati? Víš, že vláda dává 25 dolarů odměny za vlčí skalp, a pak si můžeme dopřát letního výletu i s Jendou.“ Takto snažil se dobrácký Jan zaplašit manželčiny obavy.

„Jsou to divná stvoření, ty ženy“, rozjímal, ubíraje se nahoru do kopců. „Vždy se obávají nejhoršího. Myslím, že je to proto, aby se dočkaly nejlepšího. Ovšem Marie ví, že jsem jen žertoval povídáním o zastřelení vlků a dosažení státní odměny, ale jsem přesvědčen, že jí jest nyní trochu lé-

pe u srdce. Ale neškodilo by udělati si takový letní výlet, to je pravda!“ A zvedal namahavě nohy ze sněhu, raze si stezku lyžemi.

Jan si uchoval z mládí veselou mysl a těžký, nebezpečný úřad ji ještě zocelil. Ostatně dosud mu štěstí přálo a proto nepřipouštěl si přílišných starostí.

Vystoupiv na vrchol výšiny, spatřil roztržený drát houpati se vzduchem; jak se byl správně domníval, způsobila to jedle vyvrácená vichřicí. Za dvacet minut byla vada napravena. Sedě nahore na tyči, zavolal na pana Wainrighta a oznámil, že linka je v pořádku a pak zatelefonoval na svou ženu.

„Haló!... Ano, porucha je spravena. Daří se mi výborně. Jsem zcela v bezpečí, po vlčích ani památky... Jak se vede Jendovi?“

„Spí...“

„Znamenitě. Blaze tomu, kdo může spát v takovéto noci.“

„V noci? Vždyť už je ráno, Jene!“

„Máš pravdu, Marie!“ Jan, pohleděv na zamlžený obzor, spatřil slunko se zvedati nad okraj hor, vrhající zarůžovělou zář na sních a na jedle. „Dobrá, budu doma co nevidět. Připrav mi nějakou snídani. Jsem načisto promrzlý. S Bohem...“

Právě když vyslovil poslední slova, příšerné zavytí neslo se k němu větrem. Vlci se blížili. Běželi husím pochodem z lesa, čtrnáct vyhublých, kostnatých posílů smrti. Jejich vůdce pozdvihl čenich k nebi a vydal ryk, jež hladová smečka opětovala.

„Jene!“ hlas jeho ženy kmitl se po drátě. „Jene! Co je to?“

„To jsou — vlci!“ Sotva věděl, co říci. Sáhl po pistoli, když vlčí smečka hnala se úprkem po svahu k tyči. „To mám štěstí! Hezká sbírka vlků! Dvaacet pět dolarů za hlavu! Já —“

Táhlé vytí smečky přehlušilo jeho slova. Obklíčili tyč.

„Jene! Teď — teď je sama slyším.“

„Ano! A já je také vidím! Dej pozor! Slyšelas? To byl jeden z nich! Střelil jsem ho pistolí! Mám pětadvacet dolarů na začátek...“

Slyšela duté bouchnutí pistole, ale nevěděla, že se zvířete chybil a že zbraň vyklouzla mu ze ztuhlých prstů do sněhu.

„Nyní utíkají“, pravil jí. „Jsou to zbabělci. Nu, jednoho mám. Není to také špatné!“ Vlci vyskakovali, snažíce se ho dosáhnouti vyceněnými zuby a pěnícími čelistmi. „Nepotrvá to nyní dlouho!“ — Nutil se do smíchu, aby ji oklamal.

„Jene!“ zazněl hlas ženin. „Nesměj

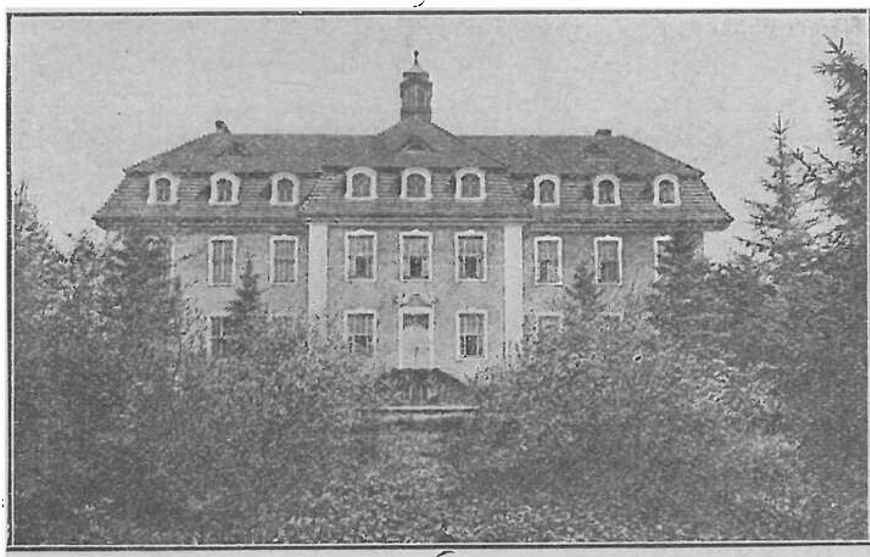
se takhle! Jene, pro Boha, pověz mi... Jak je s tebou?“

„Ale dobře!“ lhal Jan. „Zcela jistě dobře! Buď bez starosti! S Bohem, s Bohem!“

Fovzdechl hluboce, když odzvonil. Chtěl čekat — a čekat — až jednoho dne někdo najde jeho zbytky ve sněhu...

Což není již pro něho vyvážnutí? Ale jak?

(Dokončení příště.)

EXERCIČNÍ DŮM V HLUČÍNĚ (SLEZSKO).

Dvacet minut od železniční stanice Děhylov—Hlučín stojí uprostřed krásného parku úhledný jednopatrový dům, jenž má i několik mansardových pokojíků. Je to bývalé sanatorium, zřízené v minulém století z části nadace hlučínského děkana Richtra. Sanatorium sloužilo různým účelům, až konečně 15. srpna 1924 bylo úplně ponecháno exerciční činnosti. Duchovní cvičení bývají v řeči české, polské a německé, a to pro všechny stavy: kněze a laiky, muže, ženy, jinochy, dívky, terciáře, mariánské družiny, Omladinu, Orla, rekruty, služebné, tovární dělnice i nemocné. Zdařilé byly pokusy o exercicie liturgické na základě mše sv., dále exercicie apoštolské, jejichž účelem jest, aby laikové hlouběji byli uvedeni v ducha práce pro

šíření království Božího. Právě tyto snahy jsou důležité, protože dnešní doba vyžaduje hluboce založeného a dobře vyškoleného laického apoštolátu.

Pro další vzdělání laických apoštolů byly v roce 1926 uspořádány dva apoštolské týdny, v nichž byla probírána praktická práce o spáse duší. Ukázkou ruchu v domě jsou na př. tato čísla: Od 15. srpna 1924 až do 1. října 1926 bylo v Hlučíně celkem 127 kursů duchovních cvičení s 2126 účastníky. V druhém pololetí 1927 uspořádáno 17 českých exercičních kursů kromě stejného téměř počtu německých. 27. listopadu konána také česká duchovní obnova a 6.—13. srpna český feriální týden.

Ředitelem tohoto domu je dp. dr. Rudolf Schikora, profesor v Hlučíně,

který též vydává výtečnou sbírku časových spisků „Životem“.

Podmínky pro exercitanty jsou: Za pobyt a stravu platí se (pokud možno) 51 Kč. Cvičení začínají první undaný den večer a končí poslední den ráno. Nejlepší spojení jest stanice Dě-

hylov-Hlučín na trati Opava-Svinov. Od nádraží k exercičnímu domu je půl hodiny cesty pěšky; jezdí také autobus, který na požádání zastavuje se u domu (2.50 Kč). — Z Ostravy od hlavní pošty jezdí poštovní autobus třikrát denně do Hlučina (8 Kč).

EXERCIČNÍ HLÍDKA.

Duchovní cvičení na Velehradě v lednu. V exercičním domě Stojanově budou se konati od 9. ledna večer do 13. ledna ráno exercicie pro mužskou mládež orelskou; od 16. ledna večer do 20. ledna ráno pro kostelníky; od 23. ledna večer do 27. ledna ráno pro rolníky a živnostníky. (Pro Svaz katol. žen a dívek v únoru.) Cena za ubytování 70 Kč; chudší 60 Kč (celé zaopatření krom nápojů); kdo přinese nějaké potraviny, platí 40 (30) Kč. Přihlášky buďtež zaslány alespoň dva dny před začátkem Papežské koleje na Velehradě.

Exerciční dům v Hlučíně (Slezsko). České exercicie budou v lednu: od 5. do 9. pro muže a mládence, od 17. do 21. pro III. řád, ženy a panny, od 22. do 26. panny; 22. česká duchovní obnova. — V únoru: od 7. do 11. panny (Orel), od 15. do 19. ženy, od 19. do 23. panny z Omladiny, od 23. do 27. vdovy, od 27. do 2. března mužové. (Podmínky přijetí viz ve zvláštním článku.)

Věř zkušeným! V tuto větu vyznívá líčení exercicií, obsažené v č. 6. „Marty“. hlasatele křesťanského milosrdenství v Olomouci. Koncem června 1927 na výborové schůzi Křesť. sociálního spolku žen a dívek za účasti důvěrníků charitativního odboru „Marty“ bylo usneseno, že zorganizuje na měsíc září duchovní cvičení pro olomoucké paní a dívky a že občtavé výběrčí a důvěrnice odboru „Marta“ mají tam býti poslány. „Tehdy žádná z nás“, tak píše jedna z účastnic, „neměla tušení, jak chvalitebný a dalekosáhlý návrh to byl. Věděly jsme pouze, že konáme něco Bohu milého, a proto jsme doufaly, že se nám dílo podaří. Když jsme však byly svědkyněmi tolika duchovní radosti, tolika vnitřní spokojenosti a tolika nadšení, pochopily jsme teprve ten pravý význam svého počínu. Výsledek dobře založené agitace byl, že dne 14. září 1927 odejelo z Olomouce samého na velehradské exercicie 74 žen a dívek. Mimo to byl zastoupen hodně olomoucký venkov, pak Přerovsko, Kroměřížsko a Ostravsko, takže celkem bylo přítomno 143 osob.“ Pak vylichuje pisatelka průběh exercicií pro ty, které se nemohly zúčastniti, „aby si utvořily jakýsi obrázek o

duch. cvičeních a umínily si, že příštím rokem nedají si ujíti této příležitosti.“ Dobře vyvrací obvyklou výmluvu: „Neříkejte, prosím vás, já nemohu, já nemohu. Nemůže-li tělo, víte, že musíte odpočinout, posilnit se, neb dokonce lékaře žádat o radu; že však vaše uši potřebuje také posilnění, občerstvení, povzbuzení, že v mnohých případech potřebuje ta uš také rady a to rady nebeského lékaře, o tom jste ještě nepřemýšlely? Tažte se všech účastnic na ty dojmy a na ty blahodárné účinky exercicií a jistě že vám každá odpoví: to se nedá vypovědět, to se musí prožít. Ano, exercicie se musí prožít, dle nich pak žítí, aby duše naše jednou šťastně mohla prožívatí ten život nadpřirozený — věčný.“ Ke konci dodává: „Nerady jsme opouštěly místo tak plné svatého klidu. Znovu nás vešla touha do kaple, kde jsme pro další život duševní i vezdejší získaly tolik potěchy, znovu nás to púdilo do svatyně velehradské. Nebylo se možno ani rozloučiti. — Na zpáteční cestě jsme si umíňovaly, že se oddáme apoštolské práci a že budeme působiti k tomu, aby naši přátelé a známí, ale hlavně naši muži a jinoši rádi na Velehrad na exercicie spěchali.“ V programu činnosti „Marty“ uvádí se také tento bod: „Až budou věci zralé, vypravíme na posv. Velehrad a Sv. Hostýn velké pouti Maret s doprovodem duchovenstva, korouhvimí a hudbou.“ Tak horlivé apoštolské pracovnice Královna Moravy zajisté s potěšením uvítá.

Přehled duchov. cvičení na Velehradě (Stojanov a kolej T. J.) za rok 1927 (do 10. listopadu): Leden: od 5. do 9. mužové z venkova (počet účastníků 20); od 27. do 21. mužové z venkova (81); od 24. do 28. jinoši z venkova (28); v únoru: od 7. do 11. ženy ze Svazu žen a dívek (155); od 14. do 18. dívky ze Svazu žen a dívek (106); od 21. do 25. dívky, zvl. Orlice (60); v březnu: od 2. do 6. dívky z venkova (176); v dubnu: od 20. do 24. paní a dívky z měst (52); v květnu: od 4. do 8. železničáři (37); Milosrdní bratři (12); od 16. do 20. důstojníci (16); od 23. do 27. ženské družiny z Prahy (45); od 28. do

31. živnostníci z Olomouce (24); v červnu: od 4. do 6. dělníci (15); od 20. do 24. sociálky (95); v červenci: od 26. do 30. studenti středoškolští (220); v srpnu: od 1. do 4. akademikové (80); ti to byli v koleji; současně konaly exercicie ve Stojanově studentky a akademičky (73); od 8. do 13. kněží — pracovníci v katol. spolicích (37); od 22. do 26. kněží (61); v září: od 7. do 11. železničáři (86); od 14. do 18. paní a dívky z měst, zvl. z Olomouce (140); od 24. do 26. vojenští nováčci (9); v listopadu: od 6. do 10. jinoši-Orli (16). Bylo tedy do 10. listopadu celkem 24 exercičních turnů s 1614 účastníky. Do konce r. 1927 byly ještě stanoveny 4 turny, jejichž výsledky podáme později.

Rakousko. Exerciční dům v přeloměstí

vídeňském Lainz měl r. 1927 rušné léto. Třikrát byla v něm duchovní cvičení pro studenty; jednou pro učitele, trojí pro muže různých stavů a pět kursů kněžských. Jednoho z těchto se zúčastnil také spolkový kancléř prelát Seipel. — Hlavní pozoruhodností tohoto domu jest vzácná exerciční knihovna, již s nemalou pílí sestavil P. Harasser S. J., na slovo vzatý znalec literatury o duch. cvičeních ignaciánských. — Duchovenstvo diecése svatohippolitské (St. Pölten) odbývalo 4. a 5. října hojně navštívenou konferenci čili poradu, jak organisovati tamní exerciční hnutí.

Německo. Exercicie pro hostinské služebné konají se od několika let v Erlenu v Bádensku a letos i na jiných místech.

Z GALERIE SVATOHOSTÝNSKÝCH POUTNÍKŮ.

(První řada).

Jako v kaleidoskopu střídají se rozmanité výjevy, tváře a postavy na Sv. Hostýně v poutní době. Kdo je pozoruje s porozuměním, naslouchá řečem a steskům poutníků, pozná pravdu výroku, jež jsem četl na kterémsi americkém časopise: Life is stronger than fiction — Skutečný život je jímavější a úchvatnější než všechny povídky. Ze svého styku s poutníky zaznamenával zesnulý P. Cibulka ve svém deníku četné bystré postřehy, jež poskytují hluboký vhled do života našeho lidu. Činil to s upřímnou úctou i k té nejprostší stařence. Některé z těchto záznamů vybral náš pilný archivář P. Rud. Rozkošný. Datují se vesměs z roku 1891.

*

Včera (7. června) přišli Majetínští a klečeli všichni v presbytáři s rozžatými svícemi v tiché modlitbě. Dnes Kašavští; každý stav měl svého star-

šího bratra, i školní dívky svého vlastního, jenž modlitbou a zpěvem předcházel. —

Byla u Vodní kaple Valaška z Ch., která plakala a naříkala: „Ach, já ubohá, kam se uteku? Muž je nemocen, má souchotiny, je tak hodný. Děti si ce mám, dcerka slouží u správce, syn je kameníkem jako otec, ale ten svět zlý je kazí. Chalupu nám prodali...“ Šla pro vodu, a když voda vtékala do baňky, žena se hlasitě modlila. —

Starý konduktér z D. vstal o jedné hodině po půlnoci. Měsíček svítil. Stařec je chybný na nohy, ale dobelhal se na Sv. Hostýn, kde se hlásil již po 5. hod. k sv. zpovědi. —

21. dubna byli tu vojíní od odvodní komise. Valaši a Slováci. Velmi pěkně se chovali v kostele. Ač měli šarži, toužili po ukončení vojančiny. „Já mám ještě 121 dní“, pravil jeden, „těžká služba a mnoho proti přesvědčení. Přijedeme zase, až v civilu.“ —

„Umřela nám děvčica o 10. roku. Byla zbožná. Zemřela chudák bez svátostí. Pan učitel povídali, že ona toho nepotřebuje.“ — „A proč jste se neptala pana faráře?“ — „No, když učitel mi to rozmluvil.“ — „Což není učitel katolík?“ — „Ach, je, ale sú lehčí.“ —

Přišla nahoru paní nesouc dvě lah-

ve. „Prosím, kdyby ráčili sloužit mši sv. zítra.“ — „Za koho?“ — „Mám těžce nemocnou sestru.“ — „Co je sestře?“ — „Ach, doktor povídal, že má sedmero nemocí. Poslala mne sem, abych dala na mši sv.“ A plakala všechna zsinálá. —

Vdova s mnoha dětmi. Kdesi v horách přepadli chlapi ženatého syna. Druhý syn ho bránil, až kohosi zabil. Byly z toho soudy. „Po celý půst nás vodili po kancelářích, chtěli, bychom zaplatili. Já, ubohá vdova, nic nemám, přišla jsem na Hostýn si postesknout Rodičce Boží. Byl to hrozný čas, už jsem si chtěla něco udělat, ale vzpomněla jsem si, že Pán Ježíš měl také nepřátele.“ —

„Co to, matko, těžkého nesete?“ — „Nesu mrzáčka — svého hrbatého synka — k Matičce Boží.“ —

Diogenes s putýnkou na Hostýně. Starý Diogenes žil v sudu, tento žije s putýnkou. „Proč nosíš putýnku?“ „Mám v ní modlicí knížky, růženec a starý vlňák.“ Jinak si chodí tento hostýnský Diogenes dosti slušně, má dlouhé vlasy sčesané, knírky a kozí bradku. Když jsou řepy, pracuje při tom, pak dlí na Hostýně, zpívá a modlí se téměř celý den, v noci spí v ambitech a večer se dívá na Hanou. „To je dnes pěkně“, pravil mi včera hledě do dále. „Chtějí si šnupnout? Mám dobrý!“

SVATOHOSTÝNSKÝ KALENDÁŘ.

Svatohostýnský Ježíšek

Na vysvětlenou: Čtenáři naši a poutníci svatohostýnští tvoří již dávno velkou rodinu. Společnou jejich páskou je úcta ke Královně Moravy. I když vykonali svou roční pout na její posvátný hrad, Sv. Hostýn, přece i ze svých domovů po celý rok duchem zalétají tam často. Chceme jim měsíčně na tomto místě podati několik pokynů, jak by mohli dále žít, modliti se a pracovati v témže zbožném, katolickém smýšlení, v jakém dleli na svém milém poutním místě. Zvláště bude přihlíženo k svátkům mariánským a k významným dnům svatohostýnským. Toť krátce účel tohoto kalendáře.

LEDEN.

Na začátku měsíce prohlédněte vždy pozorně ohlášení duchovních cvičení v „Exerciční hlídce“ a přemýšlejte, zdali byste se jich neměli zúčastniti sami nebo pobídnouti k tomu členy své rodiny nebo své známé.

1. ledna, I. neděle, Nový rok: pout mládeže ze Slavkova pod Host. na Sv. Hostýn.

6. První pátek v měsíci: pobožnost k Božskému Srdci Páně, smírné sv. přijímání. Čtete a uvažujte o katolické akci čili soustavném laickém apoštolátě (viz úvodní článek).

8. Svátek sv. Rodiny: Čtete a rozšiřujete tyto brožurky (po 50 hal., vydal Exerciční dům, Hlučín, Slezsko): Šťastná rodina. — Manželé mezi sebou. — O výchově dítek. — Tak ne! (O chybách při výchově.) — Z Hostýna možno objednat: „Nechte dítek přicházeti ke mně! (80 hal.).

18. (Nastolení sv. Petra) až do 25. (Obrácení sv. Pavla): Osmidenní pobožnost za sjednocení Slovanů u víře (viz „Hlasy svatohostýnské“ 1926, str. 7). — Podpora Apoštolátu sv. Cyrila a Metoděje (Olomouc) a Cyrilometodějského ústavu pro slovanské misie na Velehradě.

20. Sv. mučedníků Fabiána a Sebastiana; tomuto je zasvěcen v chrámě svatohostýnském poboční oltář na epištolní straně blíže hlavního vchodu.

23. Zasnoubení Panny Marie: Jest doba svateb. Snoubencům se snažně doporučují tyto knížky: O manželství (50 h, Hlučín). — Ve službách Stvořitele (nakladatel Birnbaum, Brtnice).

Otázka pro zpytování svědomí: Zdali odebíráám dobré noviny a časopisy pro sebe, pro svou rodinu a pro své děti?

ZÁPISNÍK SVATOHOSTÝNSKÉHO KRONIKÁŘE.

(Zprávy ze Sv. Hostýna.)

Prosíme p. t. čtenáře o laskavé zaplacení předplatného na r. 1928.

Slavnost Všech svatých, v úterý dne 1. listopadu. K ránu padly mlhy, takže celé téměř hory bylo jimi hustě zahaleno až do poledne. O půl 9. bylo kázání, jež měl P. Ferd. Pokorný T. J., pak slavná mše sv. Potom ubíral se průvod za modlitby sv. růžence na svatohostýnský hřbitůvek, kdež P. Pokorný vykonal výkrop s modlitbami za zemřelé a pronesl krátký proslov. Zatím co zněly otčenáše za duše v očistci, kanuly neustále s jedlí a borovic na hřbitově krupěje sražené mlhy, pravý to obraz slzí tekoucích z očí pozůstalých. Hroby byly osvětleny svíčkami, rovněž i rovy padlých vojáků. Večer bylo vyzváněno všemi zvony na památku dušiček; byla to jako mohutná mod-

litba těchto kovových úst a srdcí. — Celkem bylo asi 550 poutníků, ke stolu Páně přistoupilo 210; mši sv. 5, z nich jedna zpívaná. V 7 hod. večer slavné sv. požehnání s litaniami ke všem svatým.

Památka všech věrných zemřelých, 2. listopadu. V 7 hodin zpívané requiem s konduktem. Přítomno bylo asi 35 lidí, sv. přijímání 28, mši sv. 12.

První neděle v měsíci, 6. listopadu. Ráno bylo dosti pěkně, ale po 9. hod. se přihnaly mraky a počalo pršet. Poutníků přišlo na 400 (sv. přij. 168). Jak obyčejně v I. neděli, byla po kázání o 9. hod. mše sv. před vystavenou nejsv. svátostí.

Ostatní neděle: 13. list. na zasněžený Sv. Hostýn přišlo jen asi 45 lidí (u stolu P. 21). — 20. listopadu stále hodně sněhu. Přítomno 45 lidí, u sv. svátostí 21. Po delší přestávce navštívil nás opět p. rada Pecháček, nyní dočasný správce fary v Choryni, a sloužil mši sv. o 10. hod. — 27. listopadu (I. neděle adventní) na hoře samé bylo krásné počasí, ale v dolině rozprostírala se mlha a byl značný chlad, což asi mnohé odrazilo od cesty na Hostýn. Poutníků 70, sv. přij. 43.

Dětskými hlasy rozhlaholil se vrchol hory dne 8. listopadu, kdy přišlo 40 školních dětí z Rusavy s p. učitelem.

Osobní. Dp. superior dával 1. a 2. listopadu duchovní cvičení chovancům chlapeckého semináře v Brně. — P. Jos. Bartoník vrátil se z misí mezi Čechy v Holandsku a v Belgii.

Práce v poutním domě byly koncem měsíce pro letošní rok zastaveny. Na jaře bude opět s pomocí Boží a šlechtných dobrodinců pokračováno.

Svatohostýnské otčenášky. Mnozí poutníci svatohostýnské dávají v sakristii napsati úmysly, aby za ně konány byly modlitby ve svatyni mariánské, obyčejně po mši sv. K tomu připojují malou almužnu pro duchovní správu. Říkají tomu „dávati na modlení“. Neznamená to ovšem, že by si tím modlitbu koupili a zaplatili; toť vyloučeno, neboť by to bylo svatokupectvím. Jest to jen příležitost, při níž skýtají podporu pro udržování bohoslužeb a také náhradu za mimořádnou (mnohdy nelehkou) námahu psaní a pak i čtení těchto různých úmyslů. Kněz se po přečtení pomodlí tři otčenáše a tři zdravasy. Kolik to nejrozmanitějších jmen, potřeb a proseb ozve se tu každoročně prostorou chrámovou! Před duševními zraky jakoby táhla nepřehledná řada obyvatelů měst a dědin moravských a slezských, živých a zemřelých, stařečků a stařenek, mužů a žen i dětí. Co bídy a starosti, bolesti duchovní i tělesné skrývají v sobě ty prosté, suché řádky! V nich takřka bije srdce našeho lidu s jeho touhami a žaly zde před trůnem Matky ustavičné pomoci tak, jak je vybízí píseň: „Vypověz Jí, co tě tísní!“ Kněz čte jména a úmysly, ale za nimi zří celou galerii tváří, sepjatých rukou a nesčetných hrobů, rozestých po našich vlastech. Zračí se v těchto „otčenáších“ celé smýšlení katolického lidu. Nejčastěji se ozývá slovo „za zemřelé“. Je to věrná vzpomínka na zesnulé členy rodiny, blízké i vzdálené příbuzné. Křesťanská láska nezapomíná těch drahých, jejichž těla trouchnivěji v zemi, ale hledí jim býti nápomocna i po smrti. Jakou útěchou je katolíkům vědomí, že jim skutečně pomoci mohou! Často se ještě opakuje „za padlého vojína“, syna nebo otce; rány, jež zasadila světová válka, dosud se zcela nezhojily. Avšak nejenom na známé pamatují poutníci naši; útrpně pojímají do modliteb i všechny duše v očistci vůbec nebo výslovně zdůrazňují: „za duše opuštěné, na něž už nikdo nepamatuje“. Útěchou může býti kněžím, jejichž umírání se zdá tak opuštěné, že opět a opět jmenují poutníci své zemřelé duchovní pastýře buď zvlášť neb aspoň všeobecně „za duchovenstvo“ či „za všechny důstojné pány“. Nevymizela vděčnost u zbožných věřících. — Velmi zhusta se ovšem vyskytuje prosba „za uzdravení“, „za navrácení zdraví“, „za nemocnou osobu“; zvláště to bývá matka, která se dává modliti „za nemocné dítě“. Není divu, vždyť nemoci velikého druhu jsou z hlavních trpkých zkoušek, jež doléhají na lidstvo v tomto pozemském životě. I jiné časné starosti

obrážejí se v těchto modlitbách: „za požehnaní Boží v hospodářství“, „za odvrácení zlého“, a pod. Ale lid náš má na mysli také statky nadpřirozené: „za odpuštění hříchů“, „za milost Boží“, „za dar osvícení Duchem sv.“, „za šťastnou smrt“. Neprosí pouze, nýbrž i vzdává jí díky: „na poděkování Pánu Bohu za přijatá dobrodíní“, což je zajisté nejlepší způsob k nabytí dalších milostí. Současné sociální poměry přirozeně se tu zrcadlí, na př. vystěhovalectví do cizích zemí za chlebem: „za manžela (nebo děti) v cizině“, „za přátele v Americe“. Občas se zakmitne výraz, jenž jako blesk osvětlí kus životní tragédie; co tíživého hoře obsahuje těchto pár slov: „za polepšení nezdárného syna“, „za navrácení domácího míru“! Avšak i něžná dětská láska mile zazvoní z úst drobného poutníčka, jenž u stolku zapisovatelova diktuje: „za tatíčka a za maměnku“ nebo „za zdraví rodičů“. Ani obětavých řeholnic, pracujících pro své bližní ve školách a v nemocnicích, není zapomínáno. Členové III. řádu a Mariánské družiny pamatují rovněž na své spolubratry a spolusestry. Možná také pozorovati, kteří svatí jsou u nás nejjednodušší. Samozřejmě obracejí se lidé s prosbou o přímluvu u Boha k P. Marii Svatohostýnské; veliké důvěře se těší sv. Josef, sv. Anna, sv. Antoníněk (zvl. jako patron ztracených věcí) a sv. Cyril a Metoděj. V poslední době je často jmenována sv. Terezie Ježíškova. Velmi obvyklé je vyzývání „devíti kůrů andělských“ za děti živé i mrtvé. Chápeme dobře, že rolnický lid svěřuje znovu a znovu sv. Vendelínu ochranu dobytka čili „statku“, jak říkají. I jazykozpytec by našel zde mnohé zajímavé drobnosti z moravských nářečí, ale o tom snad někdy jindy. Celkem z tohoto stručného přehledu vysvítá, že svatohostýnské „otčenášky“ jsou významným projevem živé víry a křesťanských ctností. Ty dlouhé sloupce úmyslů, zdánlivě jednotvárných a neumělých, jsou dojmavou písní důvěry a lásky, v níž „vyhnaní synové Evy v tomto slzavém údolí“ vyjadřují v sídle nebeské Královny před svatostánkem všechny své vzdechy a steny, stesky a tužby, pocity a díky. A není pochyby, že ozvěnou splývají shůry nesčíslné dary a milosti. F. P.

„Na pout“. Ve „Věstníku jednoty křesťanských matek“ (příloha „Slováckých novin“ v Uh. Hradišti) uveřejňuje Ot. Javořin cyklus črt „Z doby odpadů“. Osmá z nich má název „Na pout“ (1927, č. 45.—46.). Vypravuje o slováckých manželech Rafajových, kteří po šťastném narození prvního dítěte konají spolu děkovnou pout i s novým dědicem oteckého statku na Sv. Hostýn. Ve vlaku se jim proto vysmívá jakýsi společník, který se honosí svou pokročilostí oproti pros-

tým venkovanům. Za chvíli se ukázalo, že pokročil hodně daleko také od 7. přikázání. Do vagonu vkročili totiž na jednu četníci, kteří jej i jeho společníka zatkli pro noční loupež v kostele. Nakonec Rafaja praví: „Ja, dnes má pravdu a zloděj, dokud ho četník nechytí. A ti dva byli podaření. Kostely a kalichy zrovna... Pak se nedivím, že měli tak spadeno na víru, Pannu Marii a Sv. Hostýn...“

Sv. Hostýn a moravská mládež. O tomto předmětu dalo by se mnoho psát. V tomto ročníku bude o něm častěji zmínka. Čím jest Hostýn v životě naší mládeže? Dost zřetelnou odpověď najdeme, pročítáme-li četné dopisy v dobře redigované „Selce“ (vyd. poslanec Jos. Šamalík). Píší tam hoši a děvčata z celé Moravy. Opět a opět připomínají Sv. Hostýn, navazují na dojmy tam zažité a těší se na novou pout. Tak na př. jen v jediném čísle 25. (23. listopadu 1927) vyskytuje se zmínka o Sv. Hostýně sedmkrát v různých listech šohajů a děvuch. Zejména hluboký dojem v nich zanechal letní sjezd čtenářů „Selky“ na posvátné hoře a pout rekrutů. Vidět, že načerpali posily ve svých ideálech náboženskými úkony a družnou výměnou názorů. Budiž mi dovoleno uvést aspoň jeden krásný příklad z dopisu z Bratřejova (str. 395): „Naši chlapi na Sv. Hostýně se zúčastnili pouti rekrutů a přišli vpravdě nadšení domů. Tam přijali sv. svátosti a přinesli každý do našeho kostelíčka svíci na oltář. Poslední neděli měli mši sv. a při této přistoupili zase všichni ke stolu Páně. My jsme se za ně modlily, aby zůstali i tam nezkaženými a navrátili se věrní svaté víře. My, dcerky, nerady zůstáváme alužny za dobrý skutek a tož pěkně jsme jim udělaly na sv. Václava večírek na rozloučenou. Náš p. farář ve své vlastenecké promluvě všem a zvláště vojákům dal za příklad sv. Václava, jakožto vzor křesťana a vlastence a statečného vojína. Některé členky ze Sva- zu opatřily něco na zub vojákům a tak je pohostily. Pak jsme naše vojáky oplakaly, každého šátečkem na památku obdarovaly a bratrsky se rozloučily. Naši rekruti odjeli v sobotu ráno, ale ještě v pátek přišli na mši sv. a zbožně si zazpívali.“ Dodáváme i my: Zajisté následování hodno! Dokud máme takovou mládež, která lne k Sv. Hostýnu, není třeba malomyslněti. (Dovídáme se, že bratřejovský váp. farář, rada Ant. Sopotůch, slavil 23. listopadu 1927 své sedmdesátiny. Pan jubilant působil také zdárně v Bystřici p. H., kde vystavěl Spolkový dům.)

Modlitby za přátele a dobrodince Sv. Hostýna. Nebude nemístné připomenouti na začátku nového roku všem našim váženým

příznivcům, že po celý rok každodenně konají se za ně modlitby před milostným obrazem v poutní svatyni večer při sv. požehnání. Po litaních uvádí kněz tyto úmysly: „Za živé a zemřelé dobrodince tohoto chrámu Páně, — za živé a zemřelé členy Matice Svatohostýnské, — za všechny přispěvatele na chléb sv. Antonína, — za všechny živé i zemřelé dobrodince naše, — za padlé vojíny, — za všechny úmysly nám doporučené, — za duše v očistci“. Kromě toho slouží kněz domu T. J. na Sv. Hostýně týdně mši sv. za živé a zemřelé dobrodince duch. správy. Každý teď, kdo jakkoli přispěl k povznesení tohoto poutního místa, zajišťuje si pro život časný i věčný poklad duchovních milostí.

Jako novoroční přílohu věnujeme čtenářům „Hlasů“ nástěnný kalendář s přehledem všech význačných poutních dnů v roce na Sv. Hostýně. Naznačen i zimní a letní pořádek služeb Božích. Myslím, že jsme se tím poutníkům svatohostýnským zavděčili. Uchovejte si, prosím, tento kalendář; nejlépe bude, vyvěsíte-li jej ve své domácnosti. — Rovněž najdete v tomto čísle složenku „Vydavatelstva Hlasů svatohostýnských“. Použijte jen na předplatné nebo doplatné pro časopis. (Na milodary jsou složenky „Duchovní správy.“)

Při vazbě „Hlasů“ dejte od knihaře převázati i obálky jednotlivých čísel, ježto obsahují mnohé poznámky a články trvalé ceny.

Dodatek. Použijte laskavě agitačního lístku pro rozšiřování „Hlasů“.

Povětrnost v listopadu. (Zprávy meteorologické stanice na Sv. Hostýně. Vede P. Rudolf Rozkošný T. J.) Pěkné, teplé počasí, které trvalo na konci října, prodloužilo se do 10. listopadu. Na Vše svaté a na Dušičky byla sice mlha — množství světél na hřbitově a u pomníku padlých bylo jen z blízka viděti — ale teplo měř kolísalo při jihozápadním neb jiho- východním větře mezi 6—12 stupni C, takže bylo listopadové „babí léto“. 10. list. ráno vál při 11 stup. západní vítr; v poledne se obrátil na SV a o 3. hod. odpoledne byl již 1 st. zimy. Padal sníh, i v noci, a sv. Martin přijel na bílém koni. Sněžilo i následující den a sněhu bylo skoro na dva dm. Stlačil se na 1 dm a trval až do 23. listopadu, protože býval mráz, a to až 10 stup. pod nulou (20.—22. listopadu). 23. listopadu začalo tání, sníh z většího dílu zmizel a jen ve stínu trval. Poslední dny v měsíci opět mrzlo. Dnů, v nichž mrzlo, bylo 19, dnů, v nichž byl celý den mráz, bylo 14. Nejvyšší teplota byla 9. listopadu a to 14.4 stup. Průměrná nejvyšší teplota byla 3.6 st. nad nulou, průměrná nejnižší teplota byla 1.7 stup. pod nulou. Dní s mlhou bylo 23; ostatní byly zamračené. Jen v poslední

neděli adventní slunce svítilo celý den a po dlouhé době se ukázal Praděd. Také i v pondělí celý den slunce svítilo. Zajímavý obraz se nám ukázal odpoledne poslední svatodušní neděli. Od Valašského Meziříčí hnal severovýchodní vítr po rovině mlhy, které se pod Hostýnem u Hlinska kupily a vyrůstaly nad Prusinovicemi do výše 800—900 m. Od Prusinovic táhl jeden mlhový hřbet k Přerovu a druhý k Dřevohosticím a na Záhoří. Bylo tam asi odpoledne hodně tma. U nás svítilo slunce. Za celý měsíc napršelo a nasněžilo 75,7 mm, nejvíce okolo sv. Martina. 20. a 21. listopadu padaly krupky a déšť, který hned mrzl, takže jsme nemohli otevřít okna. Bylo také velké náledí. Nejčastěji vál JV vítr (15krát), pak Z (13krát), pak S (11krát). Na sv. Kateřinu mrzlo celý den.

PODĚKOVÁNÍ.

Poznámka: 1. Ostatní nám zasláná poděkování budou postupně otištěna v příštích číslech. 2. V děkovacích dopisech budiž vždy uvedeno jméno pisatelovo, ale zároveň podotčeno, zdali si pisatel nepřeje, aby byl jmenován.

Panně Marii Svatohostýnské, sv. Josefu, sv. Antonínu děkuji: Za uzdravení z těžké nemoci nejm. čtenářka z Janovic; za pomoc v důležité záležitosti N. N. z Tučap u Holešova; za vyslyšení prosby matka těžce zkoušená; za pomoc ve velké tísní a za uzdravení nemocného otce R. Š. z Velešovic u Rousinova; za pomoc v jisté záležitosti a za uzdravení dítěte N. ze Šlapanic; za podivné nalezení dvakrát ztracených peněz dlouholetá odběratelka „Hlasů“ M. Spáčilová; za uzdravení 17leté neteře i za pomoc synovi J. F. z Příbora.

Naši stále Ochránkyni nebeské za zvláštní pomoc a vyprošení zdraví dceři i matce její, když lékaři již se vzdávali naděje v uzdravení, vroucí díky veřejně vzdávají a úctu k Panně Marii doporučují rod. Graurova a Bubílkova.

S. u Prostějova. Plním svůj slib a děkuji P. Marii Svatohostýnské za vyslyšení dvou proseb a prosím Ji o vyslyšení dalších proseb a o její ochranu. (St. P.)

Z České Lípy (Čechy). Děkuji Matičce Boží na Sv. Hostýně za vyslyšení v důležité věci. Slíbila jsem to uveřejnit. Ona mne ještě nikdy neoslyšela, kdykoli v nemoci a v potřebách jsem se k ní utíkala, a já zůstanu povždy její věrnou ctitelkou. (Aloisie Zemanová.)

Z Nového Jičína. Na adresu P. Marie: Ty jediná víš, co jsem již vytrpěla, a když mi bylo nejhůře, vždy jsem se s důvěrou obrátila k Tobě a Ty mě vyslyšela. Proto i tentokrát prosím z celého srdce: Matičko, pomoz mi v mé nemoci! (K. H. R.)

Z Hrachovce u Valašského Meziříčí.

(Prosba.) Ó Královno Svatohostýnská, smiluj se nade mnou, ubohou dívenkou chudobnou a velmi nemocnou! Přimluv se i za ostatní nemocné lidi a vypros nám Božího požehnání! (K. Jos.)

Z Brna. Ocitla jsem se následkem choroby, kterou jsem si přivodila přepínáním svých sil ve svém povolání, za svou poctivou 7letou práci bez místa a jen výsměch a opovržení bylo mi vděkem i od těch, kterým jsem, pokud mi bylo možno, pomáhala. Byla jsem téměř zoufalá — když tu Matka Boží, k níž jsem jako malé dítě byla voděna svou zbožnou matičkou — a která nám mnoho dobra prokázala, poněvadž celá naše rodina Ji vroucně vzývala — poslala mi svého citele, aby svým vzácným vlivem splnil mé dávné přání. Skutečně dosáhla jsem místa — zabezpečujícího mou budoucnost — čímž odčiněno bezpráví na mně spáchané. A dosáhla jsem daleko více — neboť prohloubeno mé náboženské cítění — a tím více má láska k Matce Boží — a stala jsem se odběratelkou Hlasů svatohostýnských, na něž se opravdu každého měsíce srdečně těším. Jsem chudobná na statky pozemské, jimiž bych prokázala svému dobrodinci svou vděčnost — a tu strádala jsem dle možnosti, až jsem sebrala 100 Kč, které zasílám současně na Poutní dům, jako poděkování Matičce Svatohostýnské a sv. Antonínu za veškerá dobrodíní, za tak vzácné rodiče, kteří mi poskytli vzdělání — a za mého dobrodince, slovutného pana profesora, jemuž tímto volám „Pán Bůh zaplat“, kéž Matička Svatohostýnská žehná každému počínání jeho, zvláště pak jeho dílu, jež buduje svým stavitelským uměním, poutnímu domu. J. R.

Z Mor. Ostravy. Ošetřovala jsem těžce nemocného pána, který trpěl všeobecnou otravou krve. Lékaři již ztráceli všechnu naději na uzdravení, poněvadž zimnice s horečkou 39—40 stupňů střídala se denně. Nebezpečí dostoupilo svého vrcholu, když asi ve třetím týdnu jeho nemoci přidal se k tomu zánět mozkových blan. Bratr tohoto nemocného však důvěřoval v pomoc Boží a učinil slib za něho, jestliže se uzdraví, že se vrátí do církve sv. a své děti nechá vychováti ve víře římsko-katolické. Potom že pojedou všichni na Sv. Hostýn k sv. zpovědi a pak do Říma. Nemocný jest bez vyznání, avšak nevěrcem úplně není, denně modlila jsem se s ním modlitby: Otče náš, Zdrávas Maria, Pod ochranu Tvou a Ve všech potřebách duše i těla, o Maria, vždy pomoz! Také jeho děti modlí se denně, ale, žel Bohu, jsou v československé církvi. Také sestřičky v klášteře modlily se společně k Matičce Svatohostýnské za jeho uzdravení a já jsem slíbila uveřejnit to v Hlasech svatohostýnských. Lé-

kaři se vzcali veškeré naděje, ale já jsem přece naděje neztratila a Matička Svatohostýnská mne nezklamala. I když ke všemu přidala se trombosa, nemocný s pomocí Boží šťastně vyvázl beze všech následků a dnes přicházíme poděkovati Matce, která divy tvoří. Kéž Matička Boží vyprosí jemu a celé rodině též i obrodu duše! (Nejmenovaná řeholnice.)

DARY.

Na kostel: Ant. A Anna Pitnerovi z Říkovic 100, M. Šmerdová, Líšeň u Brna na poděkování 50, Magd. Mikulková z Křelova 48, Jan Charamza, Osek n. B. k upomínce na † Filom. Charamzovou 500, Marie Havlová, Nelz, Amer. 2 dol., Jos. Žálek, St. Louis, Mo. Amer. 2 dol., dp. Jindřich Vražina, katech., Horní Heršpice 15, Šim. Vyvial, Kozlovice u Frenštátu 50, farní úřad, Zouounky 50, N. N., Sl. Ostrava 100, Lefnerová, uč., Letonice 30.

Na hlavní oltář: Zehnula Tomáš, Honěnice 5, Večeřa Šebest., Třebětice 5, N. N. z Hulína 5, z Bernatic 10, K. H. R. za vyslyšení 20, N. Stínava, naduč., Ptení 80, N. N. 70, Jiří Bunač, Sorsi v Rumunsku 10, N. N. z Louky u Zlína 100.

Na sv. Antonína: N. N. od Velehradu 10, N. Stínava, naduč. ve Ptení 20, A. Šebestová, Frýdek 5.

Oltářní a věčné světlo: Hrubošová Bartora, Hracčovice 100, Fr. Zavadil, Sulimov 5, A. Šebestová, Frýdek 5, Kateřina Pechníková, Ohio, Amer. 2 dol., Fr. Matoušková, Prušánky 10.

Na korunky Panny Marie: Fr. Horáčková, Hertinov 10.

Na sochu Panny Marie: Ant. Janíček, Polešovice 100.

Na sochu Božského Srdce Páně: N. N. z Hulína 5.

Na elektrické osvětlení: Ctitelka P. Marie z Místku 10.

Na kněžský dorost T. J.: Anež. Šebestová, Frýdek 5.

Na klášter T. J. (duchovní správa): Dp. Jan Filip, katech. ve Štítné n. Vl. 25, Fr. Dusý, Kobeřice 30, Arnošt Král, Kobeřice 75, farní úřad, Zdounky 50, dp. Fr. Klíma, far., Viceměřice 30.

Na africké misie: N. N. z Komarného na pokřtění dítě 50 Kč.

Na Poutní dům: Mrázek Josef, Studnice u Vyškova 500, Navrátil Bohumil, kaplan, Veselí n. M. 25, Jos. Jančík, kaplan, Brno 20, Melka Frant., Hradec Králové 10, Jan Fuchs, řídící učitel, Brno-Husovice 10, Batyan Frant., Bzenec 10, Kolářová Marie, Tovačov 100, Jan Klos, Loučka u N. Jičína 20, Mariánská družina dívek a žen sv. Kateřiny v Olomouci 250, Kordula Frant., Ratiškovice 5, Hartmanová Marie, Landškroun 5, Hořínek Frant. v Krmelíně 100, Hladůvková Eliš-

ka, Kroměříž 170, Kudela Karel, rolník, Svinov 5, Bartoník Josef, Vrbka 20.20, Navrátil Pavel, děkan v Hodoníně 1000, Černá Jenovefa, V. Bystřice 12, Adámková C. v Brně za III. 10č. Apoštolu sv. Cyr. a Met. 12, farní úřad v Hradečném 212, Lučák Ondřej, M. Ostrava 5, vdp. kanovník Ignác Janák v Olomouci 10.000, Josef Mazůrek, far., Strachotín (Č.) 20, Jan Prokop, Závišice 5, Mar. družina, Chropyně 20, vrch. kpl. dr Fr. Závrbský, Olomouc 100, farní úřad, Blazice 447, Arn. Gregor, koop., Litenčice (přísp. a dar sbírkou) 254, Fr. Kunovský v Kojetíně 2, vdp. Filip Fospíšil arcikn., Příbor 294.50, Berta Bámlová, ošetřovatelka v dět. nem., Brno 200, farní úřad, Olšany u Prost. 15, Jos. Dočkal, far., Dětrichov 10, Jos. V. Šváben-ský, Tvarožná 50, P. Fr. Kuřina, spirituál, Chropyně 50, prof. dr. P. Bartošík, Kroměříž 100, vikář Lud. Kašpar, Kroměříž 100, Antonie Kabelová, Bolera-dice 200, Fr. Husička, far., Žalkovice 50, Fr. Lichnovská, Závišice 30, farní úřad, Postřelmov (ze Sudkova) 70, farní úřad, Upice (Č.) 10, stařenka Rozsypalová, Třebětice 20, M. Kotásková, Třebětice 20, Bart. Kulajta, Břest 200, manželé Seltenreichovi, Albrechtický 100, A. Koutný, far., Vel. Újezd 2, farní úřad, Klimkovi-ce (Grygarová) 5, Františka Halašková, Aleksovice 50, Abdon Seidl, kanovník, Hulín 200, Orsavová Josefa, Hulín 100, farní úřad, Chvalnov 1044, prof. Karel Faustus, Kroměříž 200, farní úřad v Ří-kovicích (od nejmenované) 100, Vojt. Zapletal, katech., Kroměříž 100, Jan Lich-novský, Závišice 5, Anna Sovadinová, Třebětice 40, Anděla Němečková 40. —

Na Poutní dům. Mrázek Josef, Studni-ce u Vyškova 500 Kč, Navrátil Bohumil ce u Vyškova 500 Kč, Navrátil Bohumil, kaplan, Veselí n. M., 25, Josef Jančík, Brno 20, Melka Frant., Hradec Králo-vé 10, Jan Fuchs, řídící učitel, Brno-Hu-sovice 10, Batyan Frant., Bzenec 10, Ko-lářová Marie, Tovačov 100, Jan Klos, Loučka u Jičína 20, Mariánská družina dívek a žen sv. Kateřiny v Olomouci 250, Kordula Frant., Ratiškovice 5, Hart-manová Marie, Landškroun 5, Hořínek Frant. v Krmelíně 100, Haladůvková Eliška, Kroměříž 170, Kudela Karel, rolník, Svinov 5, Bartoník Josef, Vrbka 20.20, Navrátil Pavel, děkan v Hodoníně 1000, Černá Jenovefa, V. Bystřice 12, Adám-ková Cecilie, Brno, za XVIII. ročník „A-poštolát sv. Cyrila a Met.“ 12, farní úřad, Hradečné 212, Lučák Ondřej, M. Ostrava 5, vdp. kanovník Ignác Janák, Olomouc 10.000, Jos. Mazůrek, farář, Strachotín, Č. 20, Jan Prokop Závišice 5, Mar. dru-žina, Chropyně 20, dr Fr. Závrbský, vrch kpl., Olomouc 100, farní úřad, Blazice 447, Arn. Gregor, koop. (přísp. a dar

sbírkou), Litenčice 254, Fr. Kunovský, Kojetín 2, vdp. arcikn. Filip Pospíšil, Příbor 294.50, Berta Baumlová, ošetř. v dět. nemocnici, Brno 200, farní úřad, Olšany u Prost. 15, Josef Dočkal, farář, Dětiňov 10, Jos. V. Švábenský, Tvarožná 50, P. Fr. Kuřina, spirituál, Choryně 50, prař. dr P. Bartošík, Kroměříž 100, vikář Lud. Kašpar, Kroměříž 100, Antounie Kabelová, Boleradice 200, Fr. Husička, far., Žalkovice 50, Fr. Lichnovská, Závěšice 30, farní úřad, Postřelmov (ze Sudkova) 70, farní úřad, Úpice, Č. 10, stař. Rozsypalová, Třebětice 20, M. Kotásková, Třebětice 20, Bart. Kulajta, farář, Břest 200, manželé Seltenreichovi, Albrechtický 100, A. Koutný, farář, Vel. Újezd 2, farní úřad, Klimkovic (Grygarová) 5, Františka Halašková, Aleksovice 50, Abdon Seidl, kanovník, Hulín 200, Orsavová Josefa, Hulín 100, farní úřad, Chvalnov 1.044, prof. Karel Fadrus, Kroměříž 200, farní úřad v Říkovcích (od nejmenované) 100, Vojt. Zapletal, katecheta, Kroměříž 100, Jan Lichnovský, Závěšice 5, Anna Sovadinová, Třebětice 40, Anděla Němečková, Třebětice 40.

Na Poutní dům: 5000 Kč: Spoř. a zálož. spolek v Nivnici. — 1000 Kč: Tomáš Hradil, rolník, Chýlice č. 8, Kateř. Hradilová, rol., Chýlice, † Anna Botková, č. 8. — 500 Kč: Dr Otakar Tauber, prof. náboženství, Lipník n. B. (po druhé). — 300 Kč: † Marie Milková v Místku. — 124.60 Kč: Martin Žádník, Barmvell, Kanada. — Po 100 Kč: Čten. Hlasů z Hvozdné, farní úřad, Štítná n. Vl., Jan Raška, Troubky u Přerova, M. Čech, Žeravice, Anna Boráňová, ošetř. v Kroměříži, J. M. biskup královéhradecký, msgr. Karel Kašpar, dp. Frant. Zapletal, far. v Dolanech u Olomouce. — Kateřina Pechníková, Ohio, Am. 2 dol. — Mar. Riedlová, Přívoz 50, M. Perůtková, Hranice 35. — Po 30 Kč: Jos. Čechová, Dřínov, Jan Tkadlec, Vel. Senice. — Po 20 Kč: Fr. Novosádová, Horní Moštěnice, čten. Hlasů z Přerova na poděkování, Barb. Šišperová, Kvačice, Al. Handl, Dol. Studýnky, Fr. Vlasáková, Říkovice, Jiří Žádník, Lideřovice. — Po 15 Kč: Fr. Zavadil, Sulimov, dělnice tov. p. Elcera v Místku. — Po 10 Kč: N. N. ze Zborovic, M. Krpatová, Plumlov, Fil. Baňáňová, Jiřkovice a Emilie Baňáňová, farní úřad v Bzenci. — Hel. Kalousová, Kroměříž 6, Arnošt Mališ, Frýdlant n. Ostr. 5, Al. Zemanová, Česká Lípa 5.

Dary na kněžský dorost T. J.: Po 200 Kč: Fr. Sedláček, Prostějov, farní úřad ve Štítné n. Vl., J. Obrtel, Troubky, Fr. Dovrtěl, Mor. Ostrava. — 125 Kč: Odb. Svazu katolických žen a dívek v Otnicích. — 120 Kč: A. Janíčková, Zábřeh. — Po 100 Kč: Opatství kláštera Praem. v Želivě, Fr. Gottwaldová, Měrotín, J. a A. Vránovi, Říkovice, sestra Canisia, Opava,

A. Stavková, Choryň, farní úřad, Brodek, sestry Nep. Poč., Přerov, J. Obrtelová, Henčlov, M. Juráková, Šardice. — 80 Kč: J. Soldát, Letniny. — 78 Kč: F. Chytilová, Smržice. — 70 Kč: K. Tesařík, Vratimov. — Po 50 Kč: J. Sobecký, Bystřice p. H., F. Jiříková, Holešov, M. Moravcová, Sendražice, V. Dostál, Kurovice, J. Pělučová, Bruzovice, A. Řehulková, Zvolen, T. Vaculíková, Břeclav.

LISTARNA REDAKCE.

M. A.: „Vždycky Matkou“ bude uveřejněno později. Díky! — Seznam časopisů zasílaných redakci výměnou bude v únorovém čísle. — Mrs. Filomena Mlýnek, Royal Oak, Mich., U. S. A.: Stvrzuji s díky příjem 2 dol. (1 na Hlasy, 1 na poutní dům.)

Srděčné díky vzdávám všem, kteří dosud vykonali agitaci pro získání nových odběratelů. Jest poznati, že dobrá vůle a dobré slovo mnoho vykoná. Prosím o další práci na začátku tohoto ročníku. Račte použítí přiložených agitačních lístků. Prémie budou rozeslány koncem ledna.

P. Frant. Krus S. J. nám píše: „Mám teď mnoho práce, poněvadž jest se mi starati o nově vznikající farnost u seminárního kostela sv. Vojtěcha v Praze-Dejvicích. Nemohu proto pravidelně zasílat články „Církev bojující a vítězí“, ale budu hleděti občas něčím přispěti.“ Tolik na vysvětlenou těm, kteří tak neradi postrádají jeho oblíbených zpráv v tomto čísle.

F. P. v Ostravě: Tázete se, kde vyšla devítidenní pobožnost k P. Marii. Dopíše Občanské tiskárně v Brně.

Následování hodno! Z dopisů, jež nám naši milí přátelé zasílají s oznámením nových odběratelů, vyjímáme aspoň tři. Pan Tomáš Lužný, vůdce poutníků svatohostýnských, píše, že získal v jediné obci Vojnicích (farnost těšetická) 20 nových odběratelů. Již po mnoho let putuje v čele procesí na Sv. Hostýn, o nějž se zasloužil již dříve sbíráním milodarů na schody a pak sbíráním kovů na záchranu zvonů svatohostýnských. Nežádá leč o tři zdrávasy před trůnem Matičky Boží. — Pán Bůh Vám zaplat, vážený příteli! Zdá se, že Vojnice budou na prvním místě v této akci rozšiřování „Hlasů“. Všechna čest těmto horlivým citelům P. Marie S. H. a jejich obětavému vůdci! — Nejen staří, nýbrž i mladí závodí v horlivosti. František H., žák VI. třídy v Mořkově, ohlašuje tři nové odběratele. Výborně, milý hochu; dáváš dobrý příklad i dospělejším. — Jeden důstojný pán z Valašska píše: „Račte mi poslati co nejvíce čísel „Hlasů“ na agitaci. Dočetl jsem se, že v novém ročníku začne vycházet i exerciční hlídka, a proto rád bych něco vykonat z lásky k Matičce Svatohostýnské.“

stavu. Kéž příklad Markěty apoštolky vzbudí armádu českých apoštolů-laiků! — Knížka se hodí k hromadnému rozšiřování svou levnou cenou, stručným a poutavým posláním a příručním formátem. Při objednávce více výtisků poskytneme slevu. Objednat lze u redakce „Hlasů“ na Sv. Hostýně.

Jakou povídku dáti hochům na vánoce nebo k svátku? Hochy zajímá četba ze života mladých hrdinů zvláště rázu napínavého. Takovou knihou je povídka oblíbeného amerického spisovatele Františka Finna „Jiří Mršák“, příběhy amerického neposedy. Z anglického přeložil Ferd. Pokorný T. J. Poutavé příhody, jež se vystupňují v setkání malého reka s lupiči v osamělém kostele, pobaví a často rozesmějí mladé čtenáře, ale zároveň nevtravě také zušlechťují a vychovávají. Samostatnou kapitolu tvoří proslulé vyprávění faráře Barryho o záhadném železničním neštěstí. Knížka ta se těší v originále i v četných překladech všude velké oblibě. Má také několik obrázků. Cena neváz. 16 Kč, váz. 24 Kč. Objednat lze na Sv. Hostýně nebo od Československé tiskárny v Praze II., Spálená 15.

Katolické kněžství a jeho význam v moderní době. Nákladem Družstva Vlast, Praha II., Žitná 26. Cena 4 Kč. Zpracoval Ar. Oliva. — Ve dvou částech pojednává spisovatel o kněžství a jeho důstojnosti a o povinnostech věřících ke kněžství, aby lidé tuto skutečnost dobře poznali a stále si uvědomovali. Vše to probírá historicky a apologeticky, přesně logicky a jasně. Pozorný čtenář nalezne tu mnohé, co prohloubí jeho vědomosti o církvi, a prohlédne liché fráse bludařů a nevěrců.

„Životem“ je název sbírky výtečných vzdělávacích brožurek, jež vydává Exerciční dům v Hlučíně redakcí ap. profesora Rud. Schikory. V každém čísle jsou zajímavé kratičké úvahy výchovné, náboženské a mravoučné. Nikoho neunaví, nýbrž osvěží, rozohní, dají lásku a horlivost k povolání a k práci pro spásu duší. Jsou psány lidově, ale zaujmou i inteligenci. Nikoho neznudí, i mládež si je ráda přečte. Svou láci hodí se k hromadnému rozšiřování. Výtisk je za 50 haléřů. Vše je doporučujeme všem čtenářům „Hlasů“. Adresa: Exerciční dům v Hlučíně (Slezsko). Dosud vyšly tyto spisky: 1. Ant. C. Stojan (život a povaha). — 2. Velmoc tisk. 3. „... lásky však kdybych neměl...“ (O křesťanské lásce). — 3. Šťastná rodina. (Překážky a zdroje rodinného štěstí). — 4. Exercicie. (Co jsou, pro koho jsou, jak a kde je konat). — 5. „Anděle Boží, strážce můj!“. — 7. Pomáhej duším v očistci. — 8. Útěcha pro nemocné. — 9. Nač se ještě modlit? — 10. Žena v křesťanství. (Co přineslo ženě křes-

ťanství.) — 11. Neděle. (Význam svěcení neděle.) — 12. Do života. (Pro chlapce vystupující ze školy.) — 13. Do života II. (Pro dívky vystupující ze školy.) — 14. V bouřích mládí. (Pro mládež dospívající o čistotě.) — 15. Tak ne! (O chytách ve výchově.) — 16. Hříchy papežů. (Historické pravdy.) — 17. O manželství. (Poučení pro snoubence.) — 18. Manželé mezi sebou. (Překážky manželského štěstí a jak je odstraniti.) — 19. Výchova dítěte. (Pokyny rodičům.) — 20. Svatý růženec. (Čím jest křesťanům a jak se jej modlíti.) — 21. Nedej se! (O sebevýchově mládeže.) — 22. Měsíční duchovní obnova. (Návod k ní a sbírka rozjímání.) — 23. Příprava na sv. misi. (K rozšiřování před misii ve farnosti.) — 24. Více kněží! (Rozmnožení kněžských povolání.) — 25. Maria, útočiště. (O úctě mariánské.) — 26. Laický apoštolát I. (Základy.) — 27. Laický apoštolát II. (Chyby a ctnosti apoštolů.) — U vydávání se pokračuje pravidelně.

Zpověď katolického křesťana, čili jak se zbaviti pochybnosti svědomí v životě křesťanském a vykonati snadno dobrou sv. zpověď. Sepsal P. Fructuosus Hockemaier, kněz řádu Františkánů provincie bavorské. II. české vydání přeloženo dle nejnovějšího vydání německého a vydáno péčí OO. Salvatoriánů na oslavu jubilea sv. Cyrila. Kniha má 800 stran. Cena: vázaná v plátně 26 Kč; nevázaná 23 Kč. Při objednávce rače se obrátiti na vydavatelství českého překladu: Kolem Salvatoriánů ve Valašském Mezíříčí. Kniha tato přeložena je již do 15 různých jazyků a rozšířena je více než ve 300.000 výtiscích po celém světě. Kniha, která v tolikerych výtiscích byla již vydána, nemá vlastně zapotřebí, aby byla ještě doporučována. Vyšla z pera lidového misionáře, který v ní uložil dlouholetou zkušenost a praxi. „Zpověď katolického křesťana“ je vskutku milým a zkušeným rádcem ve všech otázkách svědomí a duše. Mnoho, čeho laik v jiných modlitebních knihách buď zcela nebo z části postrádá, jest zde přehledně a krátce, ale přece úplně a snadno pochopitelně vystiženo tak, že si každý snadno může rozluštití kteroukoliv otázku svého svědomí. Jako „Postilla“ tak i tato kniha „Zpověď katolického křesťana“ měla by býti vřaděna do každé knihovny v katolické rodině. Otec by ji měl dáti svému synu, ubírajícímu se do ciziny, na gymnasium aneb na universitu, matka pak dceři, opouštějící rodný dům a vstupující do života. Kniha tato zasluhuje toto přijetí, jakého mezi katolickým lidem nalezla. Sotva nalezneme knihu pro lid, která by tak případně a zároveň důkladně projednávala celou mravouku křesťanskou, která by tak jasně a věcně luštila pochybnosti, jimiž vzhledem na svá-

tost pokání svědomí zmítána bývají, jako kniha „Zpověď“ katolického křesťana“. Můžeme říci, že je to mravouka psaná pro laiky, holící se všem křesťanům jakéhokoliv stavu. Za pomoci knihy té může každý křesťan nabýti správného poučení: Co jest povinností a co radou? Co hříchem a co nedokonalostí? Co hříchem smrtelným a co všedním? Kniha ta všímá si všech stránek života a vniká do všech záhybů lidského srdce. Též o palčivých otázkách, v moderním životě tak důležitých, dává jasná vysvětlení. Co se obzvláště zamlouvá, je praktičnost, s jakou projednává právě ony případy, které nejčastěji se vyskytují, neméně jistota při rozhodování. Může-li kdy jaká kniha napomáhati člověku, aby v nitru svém uvedl vše do pořádku a našel spolehlivou odpověď na vyskytnuvší se pochybnosti, jest jí kniha tato. Proto koná, jak kritikové se vyjádřili, úřad apoštolský. Kdo knihu tu odporoučí a rozšiřuje, a kdo k rozšíření jejímu mezi lidem přispěje, koná jistě skutek dobrý! Zvláštního upozornění zasluhuje, že v novém vydání použito hojně ustanovení nového církevního zákonníka. Nikdo neotálej si koupiti tuto zlatou knihu! Kdo si tu knihu koupí a dále odporučuje, zúčastňuje se na apoštolátě a podporuje dílo Boží.

Ka el Eures, Či ne pokání. Sedmero těchto postních promluv jest dobrou pomůckou pro dobu velikonoční. Autor sle-

duje jedinou myšlenku: Zpět ke Kristu! Pátraje po příčinách odvratu od Boha, poznává, že jest to hřích, proto hned v úvodní promluvě o něm vykládá. V druhé řeči probírá desatero a patero přikázání. V následujících třech promluvách poučuje o svátosti pokání, aby tak pohnul k velikonoční zpovědi a smíru s Kristem, jehož umírajícího na kříži představuje v promluvě poslední, koncipované pro Velký pátek. Dílko toto vyznačuje lehký řečnický sloh, jasné a přístupné podané pravdy věroučné doloženy účinnými aplikacemi, takže splní dobře své poslání a bude duchovenstvem příznivě přijato. Knížku možno objednat v našich knihkupectvích aneb v Cyrilo-Methodějském knihkupectví Gustava Francla v Praze. Cena Kč 4.50.

Návštěva chrámu Páně na Sv. Hostýně a počet svatých přijímání.

V listopadu 1927.

1. bylo lidí v kostele	540	a u sv. př.	210
9. " " "	400	"	168
13. " " "	45	"	21
20. " " "	60	"	30
27. " " "	70	"	43
Ve všední dny úhřnem	454	"	298

Úhřnem 1569 " 770

Mši sv. slouženo 151.

Rozšiřujte! Právě vyšlo 1. číslo „Knihovny Hlasů svatohostýnských“. **Čtěte!!!!**

Dr. FR. KRUS T. J.:

MARKETA APOŠTOLKA.

Zajímavé líčení života a činnosti světské učitelky, horlivé apoštolky katolické víry a lásky. Čte se jako napínavá povídka. Cena 1 i č. (Při hromadné objednávce sleva.)

Objednati lze v redakci „Hlasů“ na Sv. Hostýně u Bystřice p. H.

Zemřelí členové Matice Svatohostýnské.

Marie Lefnerová, výměnkářka v Letonicích.

Anna Botková z Chylic.

Josefa Kolčavová z Brna.

Jan Baňar z Jiříkovic.

Jan Pavelka z Dolní Bečvy.

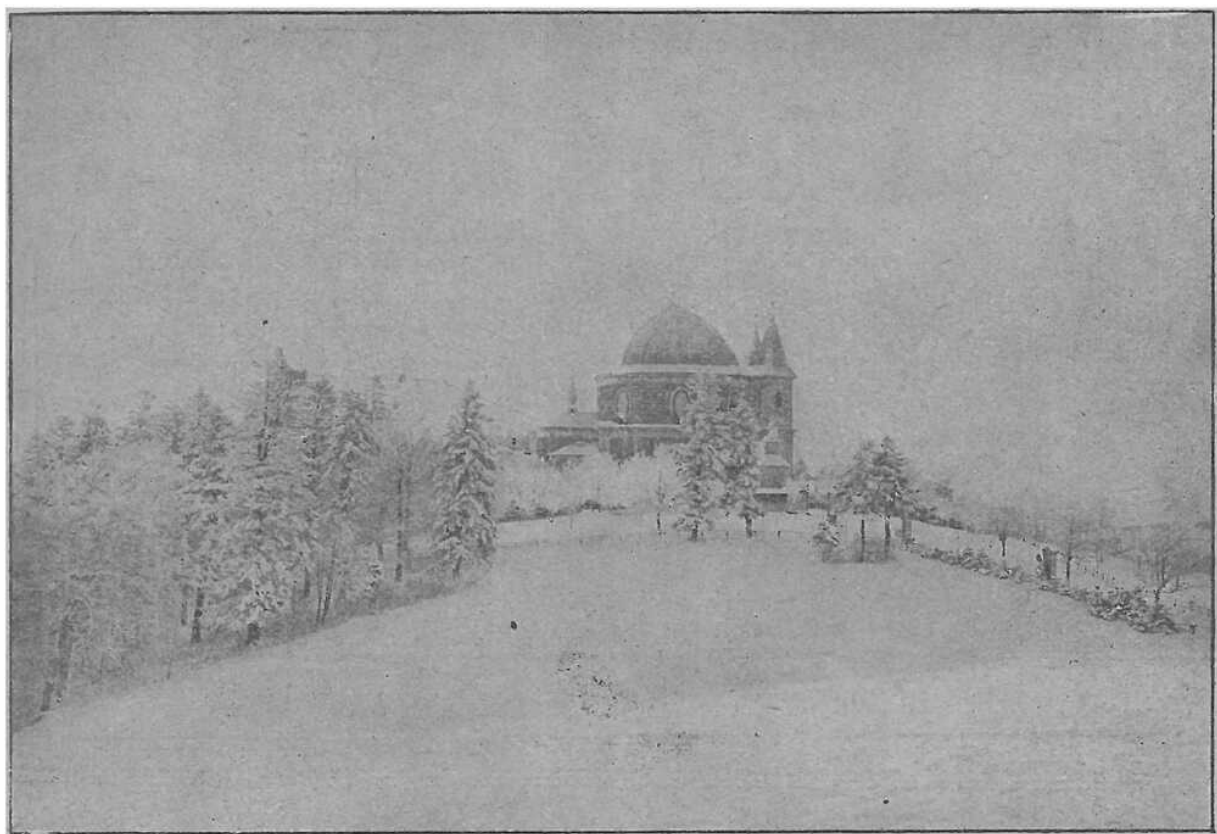
O. v p.!

Hlasy svatohostýnské

měsíčník pro lid

S povolením nejdůstojnější arcibiskupské konsistoře v Olomouci a řeholních představených vydávají Otcové Tovaryšstva Ježíšova na Sv. Hostýně na Mor.
Řídí P. Ferd. Pokorný T. J.

OBSAH:

Vincenc Kubín CssR.: Svatohostýnské písničky (báseň), str. 18. — E. Křivánek: Holandsko učí, str. 18. — Exerciční hlička, str. 19. — Jos. Rybák T. J.: Třicet dní ve Vambeřicích, str. 22. — F. P. Kyjovský: Mezi nebem a zemí, str. 23. — Z galerie poutníků svatohostýnských, str. 25. — Svatohostýnský kalendář, str. 27. — Zápisník svatohostýnského kronikáře, str. 28. — Potěšitelné výsledky akce pro rozšíření „Hlasů“, str. 30. — Vyobrazení: Chrám svatohostýnský se schodištěm v zimě, str. 17. — Poutní chrám ve Vambeřicích, str. 22. — Zasněžená krajina na Sv. Hostýně, str. 28. — Mladičský horlitel „Hlasů“ z Měrovic na Hané, str. 31.

Vychází vždy počátkem každého měsíce. — Celoroční předplatné 12 Kč, v Americe 1 dollar.
Používání novin, známek povoleno řed, pošt a telegrafů v Brně, 29-XII, 1912, č. 98:641-VI.

Administrace na Sv. Hostýně u Bystřice pod Hostýnem.

Vytiskla knihtiskárna L. Klabusay spol. s r. o. v Bystřici pod Hostýnem.

POZOR! V příštích číslech otevřena stránky obálky ct. pp. **inzerentům.**
Inserce v „Hlasech“, rozšířených v celém Československu, **jest výhodná.** —
Kdo si ponechá číslo ukázkové, bude považován za odběratele.

LISTÁRNA REDAKCE.

Fr. Popelka, Haluzice. Všimneme si příštího roku.

M. A., Brno. Uschovali jsme pro Hlasy nebo pro chystanou Ročenku.

Frant. Glogar, Star. Lhota. Můžete vybírat předplatné podle toho, co je natištěno na obálce lednového čísla. Díky!

Čtenářka v Osykách. O Terezii Neumannové dlužno podle přání círk. úřadů vyčkati dalších určitějších zpráv. Doufám, že příští číslo Hlasů přinese zmínku o tom.

Někteří si přáli zřetelnějšího tisku. Myslím, že budou od nynějška spokojeni. Naše tiskárna objednala zcela nové písmo pro náš časopis.

Všem! Nechci nikoho obtěžovati, ale na dotaz oznamuji, že možno a záhodno objednat i další čísla „Hlasů“ po celý rok na agitaci mezi známými. Agi, tační čísla se zašlou horlitelům zdarma — kdo si podrží ukázkové číslo, bude považován za odběratele.

Z ADMINSTRACE.

Důležité!

1. Prosíme, by nám byla každá změna adresy co nejdříve hlášena. V poslední době byla změněna jména některých míst nebo přeloženy poštovní úřady. Tím se stalo, že čísla nenašla svých adresátů.

2. Někdy se stane, že číslo bylo posláno správně, ale přišlo nazpět s poznámkou: Adresát neznám, odcestoval a pod. Když pak se odběratel hlásil o svůj výtisk, vyšlo najevo, že ona poznámka neodpovídala pravdě a byla tam připsána někým jiným buď omylem nebo i úmyslně. Neračte nám proto v každém případě přičítati vinu za nedodání časopisu, nýbrž použijte práva bezplatné reklamace: do obálky vložte cedulku s oznámením, že jste nedostali číslo onoho měsíce, a na obálku napište nad adresu administrace slovo „Reklamace“. Tento dopis dejte bez poštovní známky a nezalepený na poštu.

Přátelům Sv. Hostýna.

Čím naléhavější jsou náboženské potřeby u nás a jinde, tím vřelejší je tužba, sloučiti též „velkou rodinu svatohostýnskou“ v jednotný duchovní šik, který by pomáhal životem a modlitbou vítězně bojovati pod záštitou milé naší Ochránkyně. Na obzoru vyskytnuvší se Katolická akce dá svůj program, každý z nás vezme jej tělem duší za svůj.

Utěšená jest snaha mnohých našich přátel, šířiti co nejvíce Hlasy svatohostýnské, orgán to, který má udržovati a rozněcovati lásku k Sv. Hostýnu a tlumočiti přání jeho strážců.

K vnitřními zařízení poutního domu, o němž jsme se posledně zmínili a jež tuto znovu doporučujeme obětavým

duším (jedna postel asi 250 Kč, vybava rovněž asi 250 Kč), přistoupil rozpočet na vnitřní zařízení jídelen. Byl nám zaslán k Novému roku a zní:

300 židlí z ohýbaného dřeva	à Kč 55.-
36 stolů z dubového dřeva	
s dubovou plotnou	.. à Kč 260.-
58·20 m lavic kolem zdí	à Kč 65.-
Stoly v přípravnách	.. Kč 2.400.-
Výtahy tamtéž	.. .. . Kč 3.600.-
Věšáky a pod.	.. .. . Kč 2.000.-

Doufáme, že novou tuto starost polehčí Matici Svatohostýnské upřímní krajané za mořem.

Na Sv. Hostýně, dne 31. ledna 1928.

Duchovní správa.

PODĚKOVÁNÍ.

Poznámka redakce: 1. Ostatní četná poděkování z nichž mnohá jsou zvláště zajímavá a poučná, budou postupně otištěna v příštích číslech. 2. V děkovacích dopisech budiž vždy uvedeno i jméno pisatelovo, ale zároveň podotčeno, zdali si pisatel nepřeje, by byl v tisku jmenován. 3. Redakce si v nedostatku místa vyhrazuje právo, zkrátiti zaslané poděkování v podřadných okolnostech.

Božskému Srdci Páně, Panně Marii Svatohostýnské, sv. Josefu, sv. Antonínu a sv. Terezičce podle slibu veřejně děkuji: Nejmenovaný z Bernatic za pomoc v jisté záležitosti, - Růžena Křivánková z Kroměříže za uzdravení, - N. N. z Chrástku u Hulína za pomoc při těžké operaci, - čtenářka z Přerova za vyslyšení v důležitých záležitostech, - N. N. z Dubu n. M. za zachránění, dar zdraví a vyslyšení prosby, - J. J. ze Lhoty-Chvalčova za vyslyšení, - N. N. z farnosti Hvozdné za uzdravení dítěte z náhlé těžké nemoci, - František Zavadil ze Sulimova u Kvasic za šťastné zachování úrody, - Fr. Zimák z Vidně za uzdravení z těžké nemoci, - A. N., rolnice ze Želče za uzdravení dcerušky, - čtenářka z Říkovic za pomoc v těžké operaci a uzdravení jejího syna, - N. N. ze Slezské Ostravy za uzdravení jejího syna po návratu ze Sv. Hostýna, - čtenáři z Hranic za vyslyšení prosby v těžké záležitosti, - Fr. Válek z Lípy za ochranu v tisni, - Marie Staňková, služebná v Polici n. M. v Čechách za uzdravení z těžké nemoci, - nejmenovaný za vícekrát vyslyšenou prosbu, zvláště za uzdravení a za posilu neočekávaného shledání, - Ž. Š. z Drahotuše za uzdravení dítěte, - manželé G. z Pařovic za vyslyšení prosby, - čtenář z Vítkovic za vyslyšení prosby a pomoc v nouzi, - čtenářka z farnosti křelovské za uzdravení z nebezpečné choroby, - čtenářka Hlasů a ctitelka P. Marie z farnosti pod Sv. Hostýnem za vyslyšení prosby, - N. N. z Velké nad Velečkou za uzdravení, - Jan Šmejkal ze Špinova za vyplnění přání a za zdraví v rodině, - manželé Ryšavých v Brně za šťastné zachránění od ohně, - K. a J. V. z Mor. Ostravy za uzdravení a za obrát v důležitých záležitostech, - J. R. z Kroměříže za vyslyšení naléhavé prosby, - čtenářka z Lukova za uzdravení z těžké nemoci, za častá vyslyšení proseb a pomoc v potřebách duševních i tělesných, - Al. Zemanová z České Lípy za uzdravení z těžké nemoci, - nej. čtenářka za zdraví celé rodiny a vyslyšení ve všech potřebách. - Všichni ti to doporučují se Matce Boží do další milostivé ochrany.

M. S. ze Slavkova „Mám dcerušku, která od malička na očko šilhala. U mnoha lékařů jsem byla, ale očko bylo stejné. Obrátila jsem k tomu Lékaři nejvyššímu a prosila jsem Matičku Boží o přímluvu. Po devítidenní pobožnosti očko se začalo lepšit a dnes nikdo skoro nepozná, že bylo choré. Doufám pevně, že na přímluvu P. Marie bude vada úplně uzdravena. Pod Tvůj mateřský plášť, Matičko naše, doporučím celou rodinu naši“.

Z Pařovic. „Vroucí díky vzdávám Matičce Svatohostýnské za uzdravení z těžké a dlouhé nemoci. Bylo mi lékaři oznámeno, že všechna lidská pomoc

je marná. Já však v té nejhroznější chvíli uchýlila jsem se k Tě, která divy tvoří, a byla jsem vyslyšena. Pomalu jsem začala slít a teď mohu již i lehčí práce zastávat. Ještě nejsem úplně zdráva, ale doufám v P. Marii, že se zcela pozdravím“.

Nejm. čtenářka „Hlasů“. Byla jsem ve velké tisni v domácnosti, nevědouc si rady ani pomoci. Obrátila jsem se k Neposkvrněnému Početí Panny Marie a k trpícímu Spasiteli a hned bylo spomozeno. Díky!“

A. K. z Kobeřic. „Má žena musela letos opět na operaci; bylo to již v osmi letech po třetí. Tentokrát byla operace velmi vážná, neboť když jsem se ptal lékaře, co soudí o mé ženě, řekl mi: děláme, jak vidíte, co můžem, je to vážnější než dříve a k tomu dostala zánět. Tento výrok lékařův mě velmi zarmoutil. K tomu ještě po operaci celých pět dní nesměla vzít nic do úst, ani vody v žaludku nepodržela. Proto značně zeslábla. V této těžké chvíli prosili jsme vroucně Matičku Hostýnskou, by nám pomohla. A ta dobrá Matička opravdu brzo pomohla. Manželka se ku podivu uzdravila, neboť již 16. den po operaci jsem si ji odvážel s veselou myslí domů. Největší nebezpečí již pominulo. Pak jsem ji ještě asi měsíc opatroval sám a dnes je již díky Pánu Bohu zdráva, jako by ji nikdy nic nebylo. Ještě připojuji poděkování za našeho tatínka, t. j. otce mé ženy. Pracuje již 44 let jako strojní zámečnick v továrně a po celou tu dobu nestalo se mu nic vážného, ač byl mnohdy v nebezpečí života. Až letos těžce onemocněl, takže sám lékař pochyboval, že by z toho při svém stáří vyšel. Vzpomínám si, jak dobrý tatínek vždy se slzami v očích se díval na obraz Matičky Hostýnské nad jeho postelí zavěšený a pravil: Rád bych věděl, budu-li moci ještě jednou jít k té Panence Marii... A P. Maria nám pozdravila tatínka, ač si 7-8 týdnů poležel. Po uzdravení jeli oba rodiče na Sv. Hostýn poděkovat. Má tatínek zvláštní ochranu, nejen na těle, nýbrž i na duši; ačkoli pracuje mezi lidmi všelijakých názorů, zůstal do dneška dobrým katolíkem a věrným ctitelem Matky Boží.“

PROSBY.

N. N. z Hor Újezda prosí P. M. Svatohost. a sv. Antonína za uzdravení z nemoci. - Za totéž prosí čtenářka z farnosti pod Hostýnem.

Z farnosti mysločovské: „Díky vzdávám Panně Marii, sv. Josefu a sv. Antonínku za vyslyšení. Dolehla na mne však nová tíseň a starost. Pomoz mi, Maria, rozřešiti pochybnost, po které životní cestě mám kráčet. Vzpomeň si na mne, neboť nemám žádného kromě Tebe k ochraně přítele tak věrného. Za to Tě prosí nehodné dítě P. Marie.“

Cohoes, N. Y., Spoj. státy: „Ghtěl bych tak rád k Tobě přijít, předrahá Matičko Boží Svatohostýnská, ale jsem v daleké cizině již pátý rok, takže jen duší k Tobě zalétám a tuto prosbu Ti posílám: Nejsvětější Panno, skrze všechno, co by sedmi-bolestné srdce Tvé pohnouti mohlo ke smilování a útrpnosti, smiluj se nad manželkou mou a nad námi všemi a vypros od B. Srdce Ježíše, syna svého, by uzdravil a zachránil mou manželku podle sv. vůle své. Ach, já jsem své dobré ženě svými zlostnými skutky život otrávil; jak rád bych ji vše dobrým

vynahradil a odčinil! Leží manželka má přetěžce nemocná na tyfus, v nemocnici opuštěná, nikoho k ní lékaři již ani pustit nechtějí. Ty, Maria, jediná můžeš ji pomoci!“ F. A.

M. K z Bratislavy. „Jsem velikou dlužnicí nebeské Maticce, neb mi již mnoho milostí udělila. Doufám, že mi udělí i tu milost, o níž Ji tak snažně prosím již po tolik let pro svého syna. Jsem odhodlána prosit třeba deset let, ba až do smrti, s pevnou důvěrou, že má prosba bude vyslyšena“.

Z DOPISŮ.

Připis Stojanovy literární jednoty bohoslovců v Olomouci. „Uznávajíc veliký význam poutního domu, který odhodlala se postavit Maticce svatohostýnská přes veškeré překážky, vykonali jsme sbírku mezi členy Stojanovy lit. jednoty, která vynesla 1000Kč. Zasiláme Vám tento skrovný příspěvek z lásky k Matce Boží s jediným přáním, by v brzké době našlo se tolik ctitelů mariánských, kteří by svým obolem přispěli nejen k uhrazení výloh spojených se stavbou této části, ale umožnili brzkou stavbu i druhé části poutního domu. Kéž Panna Maria vyprosí Vaším ušlechtilým snahám hojného požehnání!“

Z Domaželic. „Dívky z farností domaželské posílají Maticce svá srdce a vánoční dárek 300 Kč, který věnují na poutní dům s prosbou, by P. Maria je chránila a jim žehnala.“

New York ve Spoj. st. amer. „Ráda chci i dále šířit Hlasy svatoh. Jde mi nejen o podporu našeho ak drahého msita poutního, nýbrž i o poučení našeho lidu českého a upevnění ve sv. víře. Čtení v Hlasech je opravdu krásné. Ačkoli mám mnoho jiných časopisů, vždy zvláště ráda čtu Hlasy. Vzpomínám, kolik nocí jsem tam na Sv. Hostýně probděla v kostele i venku. Dokud jsem byla doma, každoročně jsem tam putovala 6 hodin pěšky. Když jsem pak byla ve Vídni a v létě přijížděla na prázdniny, nikdy jsem neopomenula navštívit Hostýnek. Jak velmi toho domu poutnického je tam zapotřebí, to sama dobře vím. Nejednou šli jsme tam v dešti a pak celé promoklé celou noc někde v koutku v kostele a často i venku jsme museli sedět. Těším se velmi, že stavba tak pokračuje. Velehrad a Sv. Hostýn, tato dvě místa nám zůstanou navždy v paměti. Těžké boje jsem zde již prodělala, ale Pán Bůh mě sílí a pro Boha a jeho sv. církev nesmí nám býti nic těžkého. Zde v N. Yorku bydlím vedle kostela sv. Ignáce, zakladatele Tovaryšstva Ježíšova, k němuž náleží i duchovní správa na Sv. Hostýně a na Velehradě. Oznamuji něco radostného. Obdržela jsem příspěvek 30 dol. na chrám Páně svatohostýnský. Dárce je pan Alois Janošik, který tam byl loni návštěvou a slíbil Maticce Svatohostýnské ten dar; teď svůj slib splnil. Jeho strýc, p. Frant. Janošik, byl dlouho jednatelem Hlasů svatoh., až se vystěhoval na daleký západ. Po jeho odchodu mnozí odběratelé přestali předplácet. Doufám, že na příští rok získám více odběratelů, nežli jsem jich měla dosud.“ Kateřina Pištěková.

Vdp J. Berger, Tábor, Minnesota „Přeji Vám všem milosti plné vánoce. Modlete se za mne k Matce Boží, která nám Ježíška zrodila. Zasilám Vám seznam dárců na poutní dům a předplatitelů na Hlasy. Peníze Vám nepošlu už bankou, nýbrž

poštou, poněvadž naše banka byla zavřena v červenci; lidé tam ztratili mnoho. Chci pro zvelebení Sv. Hostýna dále pracovat. Kéž Máti Páně hodně dobrodinců mu vzbudí!“

DARY.

Na kostel; Kateřina Jarošová, Letovice 200, Fr. Sklenář, Bystrovany 20, A. Jazvec, Sv. Hostýn 10

Na hlavní oltář: A. Juřinová, Nýrov 20, Jos. Hrubá, Zlobice 50, dp. V. Rutta, far. v. v. Nová Ves 5, M. Vsetičková, Lutotín 20, rod. Slavíková z Tetetic 10, Berta Daňková, Velehrad 30, N. N. Vel. Ořechov 10, A. a C. Slavotínkovi z Prostějova 50, K. Navrátil z Vítkovic na poděk. 12, po Frant. Zábranském z Býskovic 100, M. Čihalová, Opatovice 20, Kar. Navrátil, Vítkovice na poděk. 12.

Na chléb sv. Antonína: Fr. Chmelař, Noviči 20, Amal. Hořáková, Brumov 10, dívky tovar. p. Elcera, Místek 2.

Na oltářní a věčné světlo: Filip, Křížová, Kohoutovice 100, Cec. Kolářová, Praha 5. M. Tomečková, Tvar. Lhota 10, M. Ondráčková, Ostrož. N. Ves 10, M. Fišarová, Náklo 100, A. Hořáková, Brumov 10, dívky tov. p. Elcera, Místek 8, Fr. Ž. Osek n/Bečv. 10.

Na korunky Panny Marie: Fr. Adamec, Amer. 1 dol., Bedř. a Hilda Tománkovi ze Všetul se svatby 50, N. N. z Pavlovic u Kojetína 10.

Na tisk „Hlasů Svatohostýnských“: J. R., Kroměříž 4.

Na sochu Božského Srdce Páně: Rod. Slavíková z Tetetic 10

Na sochu Panny Marie: N. N. z Břestu 50.

Na elektrické osvětlení: M. Staňková, Police n/M. 10, M. Sekaninová, Loučka u Rajhradu 30, A. a C. Slavotínkovi, Prostějov 50, Ž. S. z Drahotuše (k jeslem) 20, Fr. a M. Bartošovi z M. Prosenic 100, A. Koutná, M. Prosenice 20, N. N. 2, N. N. z Ludslavic 10, A. Glingarová, Místek 5, Vinc. Mikuláščík, Vlčnov na poděk. 100.

Na Sarkandrovku: N. N. 25, A. a C. Slavotínkovi z Prostějova 50.

Na africké missie: Rod. Prášilova z Ivaně na pokřtění dítky Mar. Terezie 50.

Na křížovou cestu: K. A. V. z Hranic 10, N. N. z H. 200, dp. V. Rutta 5, A. a C. Slavotínkovi z Prostějova 50, Anna Mudrlová, Ivanovice n/H. 20.

Na klášter T. J. (Duchovní správa): N. Vladimír 10, po Magd. Hrbáčové z Kunčic 50, Fr. Kočendová z Ameriky 400, Cec. Kolářová, Praha 50, Fr. Sedláček, dvor. rada, Prostějov 100, dp. Cyril Stojan, prof. v. v. Přerov 100, M. Šoupalová, Kostelec na Hané 25.

Na kněžský dorost T. J.: Fr. Jířiková, pošt. ass. Holešov 30, M. Tomečková, Tvar. Lhota 10, Fr. Rozkošná, Kanovsko 100, J. Novák, Místek 14; po 50 Kč: Ž. Galčíková, Kralice, R. Kývalová, Choryň, J. Sobotka, Něm. Brod, M. Meixner, Olšany, J. Bláhová, Jindřichov,

Hlasy svatohostýnské.

Vydávají Otcové Tovaryšstva Ježíšova na svatém Hostýně na Moravě.

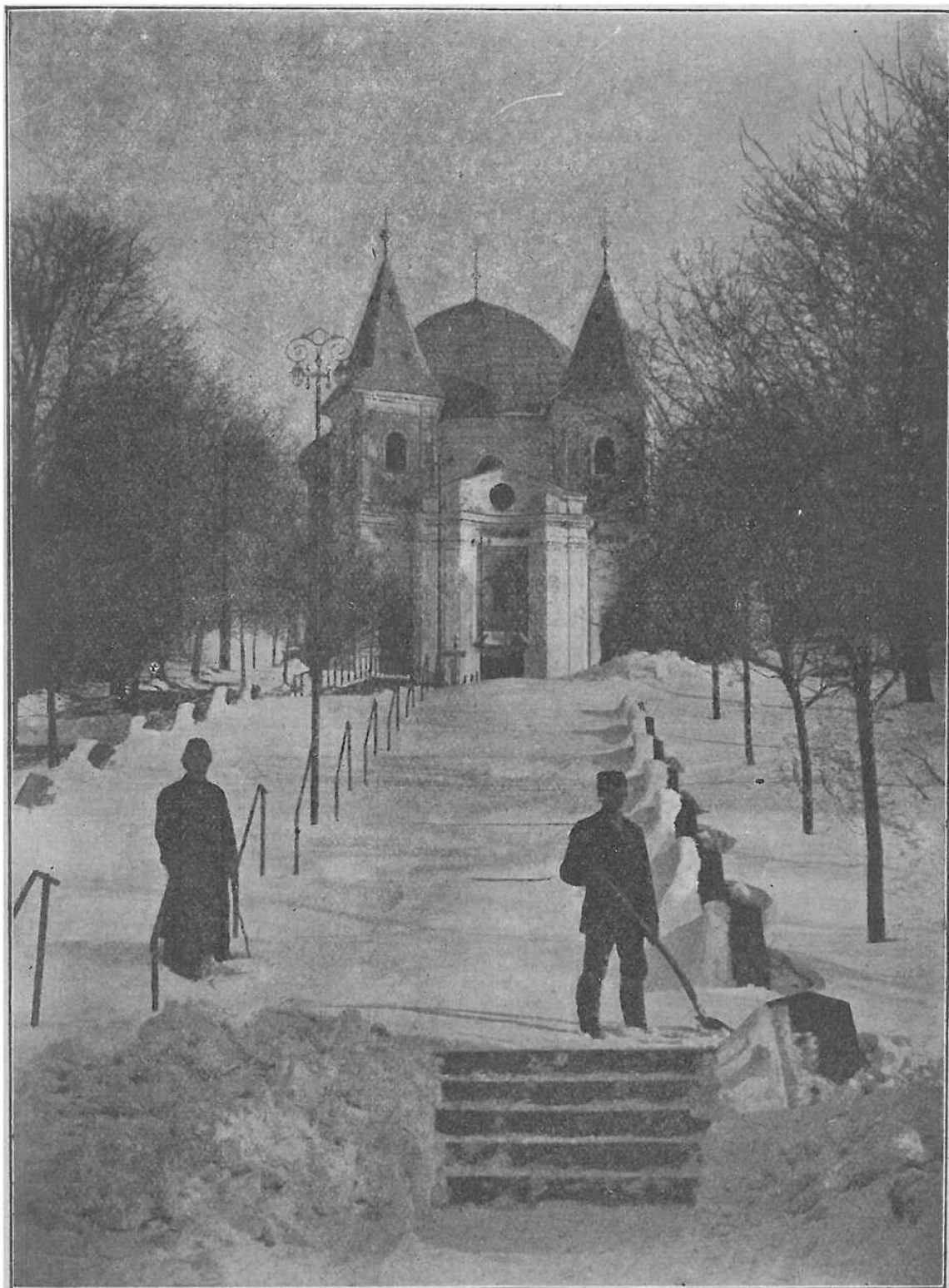

Číslo 2.

Únor 1928.

Ročník XXIV.

Chrám svatohostýnský se schodištěm v zimě.

SVATOHOSTÝNSKÉ PÍSNIČKY.

1. Proč?

*Na posvátném Hostýně
plno sněhu leží,
že se na ten milý chlum
dostanu as stěží.*

*Ušude plno závěžů,
není cesty znáti,
a já přece stůž co stůž
musím k Tobě, Máti!*

*Vyřídím Ji pozdravy,
sepnu zběžně ruce.
Ochránkyně Moravy,
potěš, posilň v muce!*

*Setři slzy s očí mých,
zapud' žal, bol z hrudi!
Proč jen mne to mocně tak
k Tobě, Máti, pudí?*

*Vím již, drahá Matičko,
Tvé mne srdce volá,
a té lásce mateřské
nikdo neodolá.*

E. Křivánek T. J. (Maastricht v Holandsku):

HOLANDSKO UČÍ.

Ndp. arcibiskup olomucký dr. L. Prečan ohlásil na sklonku minulého roku zahájení Katolické akce pro diecési olomuckou. „Krásným cíle této akce“, pravil, „je pokřesťanění našeho veřejného života, - vychovávat katolíky, kteří budou uplatňovat své katolické zásady nejen doma, ale i v životě veřejném . . . , volat ke spolupráci horlivé laiky katolické . . .“ Na konec očekává k dosažení tohoto cíle mnoho od hnutí exercičního: „Exerciční domy na posv. Velehradě, v Hlučíně a brzo i na **Sv. Hostýně** vykonají na poli katolické obrody jistě svůj požehnaný úkol.“

V rámci Katolické akce přikročí se asi v příhodné době i k organizaci exercicií. Vzorem a učitelem v tomto díle bylo již mnohým jiným zemím katolické **H o l a n d s k o** a poskytne zajisté i nám leckteré užitečné naučení, zkušenost a podnět.

Je známo, že nikde nekvete exerciční dílo tak, jako v Holandsku. Již roku 1922 byl založen dvanáctý exerciční dům. Uvážíme-li, že v Holandsku je pouze něco málo přes 3 miliony katolíků, vypočítáme si pak snadno, jak často může každý dospělý katolík vykonati uzavřené exercicie. A toto exerciční hnutí nezasahuje a nepropaguje se pouze mezi katolíky, i jinověrcům dává se příležitost vykonati exercicie. Jeden dům určen je pouze pro ně a přináší zvláště pěkné ovoce. Jistě také tento dům přispěl k tomu, že v jediné diecési s He-stogenbosch bylo r. 1926 115, r. 1927 122 konvertitů.

Dle počtu ex. domů je Holandsko rozděleno na tolikéž krajů a duchovenstvo za pomoci obětavých laiků se pak stará, aby exercicie byly dobře navštěvovány, a sice, pokud možno, ode všech. Proto je vydáván v každém kraji časopis, určený hlavně duchovenstvu, kde vedle různých zpráv z exercičního hnutí je udán pořad duch. cvičení.

Aby mohli i nejchudší vykonati uzavřená duch. cvičení, ba i dělníci, žijící pouze ze své mzdy, zřízen je téměř v každé farnosti spolek na podporu ex. hnutí ve farnosti. Každý člen přispívá nejméně 1 centem (= 13 hal.) týdně. Příspěvky vybírají hostitelé a odevzdávají pokladníkovi. Tak se časem sejde přece dosti peněz, aby mohli chudí ve farnosti vykonati duch. cvičení. Spolek

jim hradí všechny výdaje a dělníkům dává i mzdu, kterou by si vydělali, kdyby pracovali.

Tak vzniká v každé farnosti jakýsi druh bratrstva, schváleného biskupy a obdařeného různými duch. výsadami, které je ohniskem ex. hnutí a duch. obrody ve farnosti.

Holandsko učí!

EXERCIČNÍ HLÍDKA.

Exercicie ve Stojanově na Velehradě v únoru: Od 6. večer do 10. ráno pro Svaz katol. žen a dívek. - Od 13. več. do 17. ráno pro dívky z venkova. - (V březnu: od 5. do 9. ráno pro Svaz katol. žen a dívek, pro členky Orla a Omladiny.) - (Cena za ubytování 70 Kč chudší 60 Kč) celé zaopatření krom nápojů; kdo přinese nějaké potraviny, platí 40 (30) Kč. Přihlášky buďtež zaslány aspoň 2 dny před začátkem Papežské koleji na Velehradě.

Exerciční dům v Hlučíně (Slezsko) v únoru: Tato česká duch. cvičení: 7. - 11. panny (Orel); 15.-19. ženy; 19.-23. panny (Omladina); 23.-27. vdovy; 27. II. - 2. III. muži. - Za pobyt a stravu platí se (pokud bude možno) 51 Kč. Cvičení začínají první udaný den večer a končí poslední den ráno.

Přehled velehradských exercicií za rok 1927 (dokončení z l. čísla): 6. - 10. list. Orli z župy Šrámkovy, 17 úč.; 14.-18. list. vedoucí farní domácnosti, 47 úč.; 21.-25. list. Orlice z ž. Šilingrovy, 67 úč.; 12.-14. pros. ženy z venkova, 130 úč.; 18.-22. prosince členové Orla a Omladiny, 73 úč. - Celkem všech exercitantů v uplynulém roce: 1948 v 28 turnech (812 mužů). Kromě toho řídil velehradský exercitator duch. cvičení 37 dělnic v Brně 6.-10. července a na Moravci (o tom zvlášť). - První exerc. kurs v novém roce 1928 od 9.-13. ledna pro Orly z ž. Šilingrovy měl 59 úč.

Exercicie na Moravci (vesnička na Českomoravské vysočině u Nov. Města) v bývalém sanatoriu: Od 26. XII. - 2. I. pro jinochy a pak pro dívky dával P. K. Kubeš T. J. z Velehradu. Jinochů bylo 16, dívek 25. Nejvíce účastníků bylo ze Strážku horlivostí vdp. faráře Kočvary, který dal popud na kněžské konferenci k obnovení exercicií, před rokem tak slibně započatých P. Metodějem Vaňkem. 3 dívky

přišly až z Rozsoch 4 hodiny pěšky. Jen 3 účastníci byli na exerc. již r. 1926; ostatní přišli ponejprv. (Zajímavý článek o Moravci přinesou „Hlasy“ z pera P. Jos. Rybáka v příštím čísle).

Domovské exercicie. Duch. cvičení hodí se pro všechny bez rozdílu. Každému farníku není však často možno odebrati se do exercičního domu. Aby nicméně bylo všem lidem dobré vůle umožněno aspoň částečně míti podíl na blahodárných účincích duch. cvičení, provádějí se ve farnostech samých kursy exerciční (domovské neboli „polouzavřené“ exercicie). Takové dva zdařilé pokusy byly uskutečněny v prosinci 1927 na dvou různých místech. — 1.) V Čermné (v Orlických horách v Čechách) byl přenechán k tomu účelu sál Orlovny. Nejprve bylo triduum pro muže (30), pak pro ženy (70). Domácí účastníci odcházeli pouze na noc a k jídlu domů, přesporním dostalo se noclehu u známých, zásoby živobytí si vzali s sebou z domu. Jinak dleli exercitanti ve vytopené místnosti Orlovny nebo v kostele. Denně měli čtyři přednášky, ve volném čase zabývali se četbou vzdělávacích knížek, modlitbou a zpěvem zbožných písní. Vzorně zachovávali mlčení a chovali se příkladně. V budoucnosti jest však radno začínati obyčejně s ženami. - 2. Z Čermné jel exercitator P. Jos. Bartoník T. J. na Moravu do Tučap a Boršic. Na Boží Hod vánoční začali opět muži své biduum (60). Zúčastnili se ho všichni, od starosty až k pastýři. Zachován podobný způsob jako v Čermné. Přednášky se konaly ve škole ve vytopené místnosti. Pak nastoupily ženy (100), panny (přes 50), jinoši (41). Také děti měly svůj zvláštní den (na sv. Jana) s promluvou a sv. zpovědí. Každé dvoudenní bylo zakončeno společným sv. přijímáním. Dlužno pochváliti zvláště krásné chování mužů a jinochů. Všichni bez rozdílu s chutí a

ladně zpívali, k čemuž ovšem značnou měrou přispěl dovedný tamní předzpěvák. Je to vůbec vesnička v ohledu náboženském zachovalá. Když se na příklad zvoní klekání, v hostinci utichne ihned hovor a p. hostinský sám zahájí společnou modlitbu „Anděl Páně“. Na ulici, v obchodě, v hospodě neslyšet jiného pozdravu než: „Pochválen buď J. K.“ Exercicie zajisté přispěly k udržení a prohloubení katolického vědomí v osadě. Přihlásilo se v ní také několik nových odběratelů „Hlasů“.

Věř zkušeným! Jeden mladík píše exercitatorovi: „Co jste ze mne, důstojný pane, udělal? Citím se tak šťastný, tak nevýslovně šťastný. Proč jsem byl dříve tak zpozdlý a bránil jsem se tak tomu, když jsem byl vyzván, bych šel na exercicie? Jaká změna! Dříve jsem bručel, když mne v neděli budili, abych vstal a šel na mši sv.; modlitba se mi protivila. A teď vidím, že to jsou samozřejmé povinnosti, jež konám rád. Ale i jiné práce a povinnosti mě opravdu těší. A kdybyste viděl radost mých rodičů, již mají, vidouce takovou změnu u mne.“

Moravský kněz píše: Na sv. Václava mluvím v jistém spolku mládeže ve vsi blízko Kroměříže o duchovních cvičeních jako důležitém prostředku náboženské obnovy, života z víry a podle víry. — Domluvil jsem a o slovo se hlásí mladý muž a praví: „Kamarádi, prožil jsem duchovní cvičení. A to vám zaručuji, že když je člověk pořádně vykoná, vrátí se jiný. Sám jsem to na sobě zkusil.“

A jiný obrázek. Pan farář v boji zešedivělý, pastýř osady, na níž též řádila popřevratová vichřice náboženských bojů, si zanařikal: „Měl jsem kvetoucí spolek, přišel převrat, všechno se mně rozletělo, zůstali jen ti, jež se mi podařilo dostat na duchovní cvičení velehradská.“

První svaté přijímání exercitantky - studentky. Milost Boží dotkla se srdce jedné dívky daleko vzdálené od Velehradu, — studentky V. tř. gymnasia; pudila ji na exercicie do Stojanova. Dívka byla totiž tak nešťastna, že od osmého roku nic neslyšela o náboženství. Její otec, vzdělaný muž a srdce jinak šlechtného, dal se též uchvátit popřevratovou beznáboženskou horečkou a zapověděl svému dítěti chodit do náboženských hodin. Dívka rostla v tomto ovzduší

a byla dána na studie. Prospívala dobře a dostoupila již V. tř., ale srdce bylo prázdné; hlavní věc jí chyběla; jakási tesknost naplňovala její duši. Tu jí jednou její babička vykládá o duchovních cvičeních na Velehradě. Už prý sama na nich byla a pocítila netušené štěstí: „Taková duchovní cvičení“, dodala, „bývají též pro studenty a studentky.“ To byla vítaná příležitost pro milost Boží. V srdci dívčině se ozvala tajemná touha po duchovních cvičeních. Svěřila se babičce; ale „zda svolí tatínek?“ S bázní předstoupila před otce a ku podivu — nečinil obtíží, svolil; sám již asi pocítil duševní prázdnotu a myslil na návrat.

Babička sama zajela s vnučkou na Velehrad, kde byly exercicie pro studentky ohlášeny, a vyložila celou záležitost exercitatorovi. „To je nemilá věc,“ mínil tento, „děvče nechodilo už po tolik let do náboženství, nebude tedy přednáškám rozumět a nebude již jich moci s úspěchem sledovati.“ Než již byla zde a železo třeba kouti, dokud je žhavé; „snad se dají do tří dnů mezery vyplnit“, mínil sám u sebe. Při zkoušce otázkami se ukázalo, že dívka je nadaná a vnímavá; byla tedy přijata mezi ostatní. Ve volné chvíli ji kněz poučil o nutných pravdách náboženských a připravil k hodnému přijetí sv. svátosti; nebylať jich dosud přijala. Celá záležitost se vyvíjela příznivě. Čtvrtého dne ráno, když byla den před tím vykonala s ostatními sv. zpověď, přistoupila po prvé k sv. přijímání. Její srdce oplývalo radostí. Sestry, vedoucí správu v domě, vše připravily k tomuto slavnostnímu úkonu. Se svíci v ruce a vínkem ozdobená přijala svého Boha do očištěné plesající duše. Po díkůčinění byla překvapena při snídání ověněným stolním příborem a blahopřáním ostatních kolegyní, které po druhé zažívaly s ní blahé doby svého prvního sv. přijímání. Radost její byla zvýšena příchodem babiččiným, která si pro ni zase přijela a oznámila, že i tatínek je jiného smýšlení. („Zprávy z provincie T. J.“)

Mužové nejsou pozadu v účasti na velehradských exerciciích. Vysvítá to ze statistiky účastníků. Od 15. srpna 1926 do konce září 1927 bylo konáno ve Stojanově 33 kursů duch. cvičení, z nich jeden osmidenň, jeden čtyřdenň, ostatní vesměs třídenň. Jen rekruti a Omladina měli jeden den. V těchto kursech bylo účastníků 2248,

z nichž mužů a jinochů 1647 - tedy 48%. Kněží bylo ve třech kursech 148, převorů Mil. bratří 12, inteligentů a akademiků 76, studentů středošk. 213, železničářů 228, voj. gážistů 29, mužů z měst (Olom.) 24, dělníků 17, rekrutů 19, jinochů z Orla 130, z Omladiny 50, mužů z venkova 101. (Pro zajímavost připojujeme ještě rozvrstvení žen v tomto období: studentek středošk. 73, akademiček 11, sodálek 140 (z nich 45 dam z Prahy), terciárek 108, paní a dívek z měst 245 (hlavně z Olomouce a z Přerova), žen z venkova 282, dívek z venkova 342). — Od samého počátku Stojanova (červenec 1924) do 15. srpna 1926 bylo 55 kursů se 4410 účastníky; celkem tedy 88 kursů se 6658 účastníky, z nichž 2684 mužů (40%). Lze tudíž pozorovati stálý vzestup.

Z exercičního ruchu v Čechách. V arcibiskupském gymnasiu v Praze-Bubenči konány loni v prázdniny dvoje třídní exercicie, jedny orelské (12 mladistvých účastníků, z nich z jediné Michle devět - zásluhou tamního dp. kaplana), druhé pro akademiky a inteligenci (25 účastníků); pravoslavný ruský univ. student pan Alexander Jegorov konvertoval při nich k církvi katolické. — V polovici prosince dával P. Adolf Pelikán S. J. exercicie 130 učňům a tovaryšům v Praze v Joanneu.

Český exerciční dům v Hájků u Prahy byl opět rozšířen péčí Klubu lidového duchovenstva o dva pokoje, jež byly přenechány kvardriánem P. Pav. Maráškem O. F. M. k dosavadním již stávajícím pro účely duch. cvičení. Po celé prázdniny byly tam konány exercicie pro různé stavy, kněze i laiky. Nejp. biskup dr. Sedlák věnoval opět 1000 Kč.

České exercicie ve Spojených státech. Českoamerický misionář P. Ant. Řehoř T. J. dával duchovní cvičení pro Distriktní svaz českých katolíků v Chicagu: 28.-31. srpna pro ženy v panenském klášteře v Lisle, Ill.; 2.-5. září pro muže v koleji sv. Prokopa tamtéž.

Slovensko.

(Prvé uzavreté ekzercície slov. kat. akademikov v Bratislave). Celosvetové ekzercičné hnutie počíná už dnes i na Slovensku. Pripravnú agendu k jeho poznaniu a umiestneniu koná v Bratislave ndp. biskupom schválená „Komisia pre postavenie

ekzercičného domu Jozefinum” v Bratislave na Klobočnickej ulici č. 1. Z tejto akcie vyšiel podnet i k ekzerciciam slovenských akademikov. Dnes, škoda veľka, ešte domu ekzercičného nieto; i tieto ekzercície boli obmedzené len na malý počet (12). Je to však úvodom veľký čin. Podporou zaslúžilých dobrodincov a vlastným príspevom bolo umožnené slov. akademikom utiahnuť sa dňa 1., 2. a 3. apríla 1927 do kláštora bratov kapucínov, kde pod obetavým a vskutku vzorným vedením dp. pátra Jureka S. J. vykonali svoje prvé ekzercície. Mená účastníkov týchto duchovných cvičení budú zaslané do medzinár. svätyne úcty Božského Srdca v Paray le Monial, aby pred svetom tlumočili oddanosť k cirkvi a k jej zásadám. Ekzercičné hnutie, ktoré víťazne speje celým kultúrnym svetom so znamením veľkého sociálneho poslania moderného praktického katolicizmu, zaiste bude i na našom katolíckom Slovensku prijaté s teplotou láskou a zaslúženým pozorumením.

Rakousko. Pritel našeho časopisu píše nám z Innomosti (Tyrol): „Mohli byste se v hlídce zmíniti o loňských exerciciích maturantů zdejšího státního gymnasia před volbou povolání. Vyjednal je pro ně jejich vzorný profesor náboženství dr. Heidegger. Konaly se na venkovském dvorci Zensenhofu o velikonočních prázdninách, protože po maturitě nebývá už potřebné nálady k několikadenní uzavřenosti. Přišlo jich z jediného gymnasia (z 8. třídy) 18 a mnohý z nich z úplně liberální rodiny. Pořádek měli podobný velehradskému. A také tak nadšeně zpívali před přednáškami a při mši sv. Četbě u stolu (Thompson, Sv. Ignác z Loyoly) věnovali neobyčejnou pozornost; zaujal je charakter našeho světce, jeho myšlenky a ideály. Exercitorem byl přítel mládeže, profesor morálky P. Albert Schmitt S. J. Z exercitantů volilo 7 kněžské povolání. Jeden vstoupil do noviciátu. — Letos budou tyto maturantské exercicie na Zensenhofu zase”.

(F. Nesrovnal).

Polsko. „Uzavřené” exercicie (po způsobu velehradských) dosud se v Polsku nevžily, ani do té míry jako u nás. Existují sice dva exerciční domy (v Dědicích a ve Lvově, ve správě T. J.), ale sloužily dosud téměř výhradně kněžím a řeholníkům. Teprve v poslední době konají se opět

úspěšné pokusy pro inteligenci; tak na př. loni v prázdniny v chyrovské koleji pro maturanty (počtem 53) z různých gymnasií arcidiecése lvovské. Zato velmi oblíbené jsou t. zv. „rekolekce“, třídní kursy pro různé stavy odděleně ve farnosti; účastníci bydlí doma a docházejí na přednášky. Jsou to tedy vlastně menší misie a mívají zajisté požehnaný účinek, zvláště jako příprava k velikonočnímu sv. přijímání. Pravých, t. j. uzavřených (Poláci říkají „zamknutých“) exercicií zcela ovšem nenahradí.

Kanada. (Sev. Amerika). Mezi zdejšími francouzskými katolíky je čilé exerciční hnutí. Zmínky zaslouží duch. cvičení pro obchodní cestující, ku podivu častá a

bohatá výsledkem. Účastníci stávají se pak nejzdatnějšími apoštoly, ježto na svých cestách všude, v domácnostech i v hostincích, působí pro víru a mravnost.

Cestou na exercicie. Vloni jela celá výprava sodálek z dámských družin na Velehrad. Chtěly po prvé ve Stojanově konati duchovní cvičení. V Přerově dostaly ve vlaku průvodčího, který sám již konal ve Stojanově exercicie železničářů. Vida, že všechny dámy mají listky do Uh. Hradiště, prohodil: „Dámy asi jedou na exercicie! Ale nač tolik zavazadel? Tam stačí kartáček na zuby a zpovědní zrcadlo.“ Všech to se smálo.

TŘICET DNÍ VE VAMBEŘICÍCH.

P. Jos. Rybák T. J. na Velehradě.

(Dokončení.)

II

Kromě průvodů z čes. pohraničí (přes 200) přišlo na sv. Jana Nepom. velké procesí z Brněnska (700), krásně spořádané, které vzalo sebou velkou

sochu božského Srdce, aby zde byla posvěcena. Byla to podívaná na jinochy (12), slušně oděné, s šerpami na prsou, kteří ji střídavě nesli. Celé Vambeřice

byly na nohou a viděly na své oči, že naše českoslov. republika po převratě není zcela husitská, jak se psalo v něm. novinách. Těm musel jsem dvakrát kázat. Také od Vys. Mýta a z Ml. Bolešlavě došli naši lidé. Má kazatelská praxe zůstala táž. Nejmenší procesí přišlo z Kladska samého, z Něm. Černé, 26 účastníků. Ti měli z mé české pastorace radost největší.

Tázete se, čím to, že naši lidé a Slováci tak pěkně sem putují přes všechny obtíže (s pasem) a výlohy. Příčin je více. První je stará tradice. Chodili sem předkové, jdou sem i jejich potomci. Vambeřice patří dosud do arcidiecése pražské a před odtržením Kladska od Čech za Marie Terezie patřily i k našemu království. Je tu ještě mnoho českého; mezi prodavačkami jsou Češky, i ten i onen hostinský je Čech původem.

První zázrak podle pověsti stal se tu na konci XIII. věku, ovšem na slepci Čechu, jenž se jmenoval Jan. Toto jméno podržel dosud i v něm. poutních knížkách.

Ale jedno zvláště padá na váhu. Vambeřice mají krásný kopec, zv. Kalvarie, na kterou vede křížová cesta úplně shodná s křížovou cestou v Jerusalemě. Kromě toho je na témže a s ním souvisícím kopci (zv. Nový vrch) na 80 kaplíček se skupinami soch většimi a menšími, znázorňujícími předobrazy Páně ze St. Zákona, většinou pak tajemství ze života Páně a P. Marie. Skoro všechna památná místa jerusalemská mají zde své vypodobnění (imitaci). I poustevna je zde a poustev-

ník, 80letý kmet, je rod. Čech od Police. Boží Hrob opatrují zas chudé ženy žijící z almužen. Náš lid je citový: má tak rád všechno dojemně znázorněno, a o to je zde s dostatek postaráno. Když jsem se tázal našich poutníků, proč sem tak rádi putují, řekli mi: Kalvarie nás sem táhne. Toho nemáme nikde u nás. Jeden poutník (p. Rabušic z jižní Moravy z Tvrdonic) byl zde letos již po padesáté, jiný, s nímž jsem mluvil, po 27.

Ještě jedno bych připomenul. Velmi dojemný byl zde večer svatojanský (15. máj). Socha sv. Jana Nep. nad potokem byla pěkně dekorována a na vodě znázorněn sv. Jan - utopený. Kolkolem umístěny byly vkusně elektr. žárovky. Večer, když se setmělo, sv. Jan zazářil v jasu světél. Byl to překrásný pohled. A co více: Právě týž večer byli tu i Poláci z Pr. Slezska! Jak ti tak naši poutníci i Němci prozpěvovali střídavě našemu milému patronu! Jaké zadostučinění za jeho potupení v naší republice!

Kdykoliv jsem vítal procesí našich lidí, zvláště z Moravy, napadlo mě: A co náš Sv. Hostýn? Není nám bližší? Nezdobí se krásně? Nehledí vyhověti poutníkům, co se týká pobožnosti, jak jen může? Nemá dokonce v lecčems lepší ubytování? A proto, když dobří poutníci vambeřičtí odcházeli, kladl jsem jim tolik na srdce, aby na náš Sv. Hostýn nezapoměli. „Toto měli jste činiti a onoho neopustiti“ (Luk. 11, 42), platí tuším i zde. Zdaž to vyplní?

MEZI NEBEM A ZEMÍ.

Povídka ze života severoamerických Čechů. (Dokončení).

F. P. Kyjovský.

Čermák shlédł dolů na kruh žlutavých očí, upřených naň se smrtelnou zarputilostí. Vlci již nevyskakovali. Tušili, že brzo zmrzne a spadne, aby ukojil jejich zuřivý hlad. Dvacet osm chtivých zraků soustřeďovalo se na Jana Čermáka. Lyže, jež nechal pod kolem, byly již ohlodány až ke dřevu.

Vůkol pusto, ani človíčka. Pohlédł k obloze; byla zamlžená, prozářená paprsky vycházejícího slunce. Ó, jak v té chvíli pocítil touhu zaúpěti k někomu, kdo by mu mohl pomoci. Z tolika milionů lidí, co jich žilo na zemi, žádný nebyl s to ho zachrániti. Což není bytosti vyšší a mocnější nad lid-

ské tvory? Tu se mu jako blesk kmitlo hlavou slovo, jehož významu si již dlouho, předlouho neuvědomil: Bůh. . . Zahanbeně sklonil hlavu. Zda smí očekávat přispění od Toho, jehož tak lehkomyšlně zapomínal? Náhle viděl se v duchu v prostém kostelíčku po boku svého tatínka a slyšel slova kazatelova: „Když netroufáme si přiblížit se k Bohu u vědomí svých hříchů, uchylme se k Tě, jež nám dána za přímlovkyni a útočiště: k nebeské Matičce.“ A z jeho srdce linula se stará, již pozapomenutá modlitba: „Zdravas Maria. . .“ Samovolně sliboval při tom: „Ano, chci se polepšiti, chci opět žít jako křesťan. Vysvobodíš-li mne z tohoto nebezpečí, ne na výlet s Mařenkou a s Jendou, nýbrž do svého domovského kostela se vydám s nimi na poděkování.“

Rozhlédl se znovu úzkostlivě: žádná změna k lepšímu, žádná naděje. Pod ním nepřítel trpělivě čekající na svou jistou kořist, kolem něho ticho a mráz.

Paprsky sluneční vyšlehly průlomem mraků a osvětlily v malé vzdálenosti před ním jinou linku — řadu kolů značně vyšších než telefonní tyče. Na místech, kde se blížily k telefonní lince, tato jim pečlivě uhýbala jako něčemu, čemu nutno se vyhnouti stůj co stůj. A to také bylo. Proudiloť každým z drátů napjatých na oněch kolech sto tisíc voltů elektřiny! Při pohledu na elektrické vedení spásná myšlenka šlehla Janovým mozkiem.

„Bože!“ vyrazil ze sebe. „Kdybych jen byl na onom kolu, nebyl bych tak v úzkých.“

Hleděl na sněh ležící vysoko kolem obou tyčí. Vůdce vlčí smečky zvedl hlavu se vztekle vyštěřenými dásněmi. Sněh byl hluboký, uvažoval Jan, a bez lyží by se v něm zabořoval. Avšak smečka by se zabořovala také. Rozhodl se. „Čermáku, na této tyči zmrzneš na střechách. Nezbývá než odvážit se. Zavoláš-li telefonicky o pomoc, spadneš se své posady jako zralá hruška, dříve nežli přijdou!“ mluvil sám k sobě hlasitě po způsobu lidí, žijících o samotě.

V jeho kapse byla záchranná svačina — housky obložené šunkou. Vyňal

z ní pořádný kus masa a uschoval. Zbytek zabalil pečlivě papírem a mohutným rozmachem paže mrštil balíčkem dolů pod svah kopce.

Jeden z vlků trhl sebou a běžel — druzí za ním.

Jan počkal, až poslední vlk se vzdálil, pak přežehnav se sv. křížem, sjel do sněhu jako kámen. Zaklopýtl, vzpřimil se zase a popadnuv svou sekeru, dal se do běhu. Jeho dech zněl jako sténání skonávajícího, zatím co si zoufale prorážel cestu k druhému kolu závěje sahajícími místy až po pás.

„Bože můj. smiluj se nade mnou! Maria, pomoz!“

Za ním se ozývalo táhlé vytí smečky žíznící po krvi, i zdvojnásobil své šílené úsilí. Pot mu stékal krůpějemi po tvářích, zmrzaje ihned na záhybech jeho kožíšku, a jeho oči byly krví podlité strašným napětím.

Smečka mu byla již v patách. Byl téměř u konce svých sil, když jeho šplhací háky udeřily na kůl a posledním zbytkem svého dechu poděkoval vroucně svému Bohu. Mocným vzmachem vyšvihl se ze sněhu a počal vylézati. Téměř za zády pocítil horký dech vůdce vlčího. Velký vlk skočil. . .

Dravými zuby chňapl Jana za kabát a zavěsil se zuřivě. Kus kabátu povolil a vlk spadl do závěje. Jan ustal ve šplhání. Připevnil se k tyči svým pásem, a odpočíval chvilku se vysílením. Pohlédl na vlky. Rvali se mezi sebou o cár jeho kabátu. Ušklíbl se na ně mimoděky a jal se provádět svůj plán na základě této známé zkušenosti: Dotkne-li se kdo nechráněn silného elektrického proudu, může jím býti okamžitě usmrcen. Čermák si tedy umínil puštit do vlků elektrický blesk.

U pásu mu viselo kolo zásobního drátu. Na dosah ruky nad sebou měl tlusté, lesklé dráty, přivádějící městu světlo a pohon. Z kapsy vylovil kus masa uschovaný ze svačiny. Připevnil je pečlivě k jednomu konci svého drátu a spustil toto vnaidlo nad hlavy upřeně jej pozorujících vlků. Několik vteřin jím mával nad jejich hlavami, pochechtává se, když vůdce několikráte vyskočil po lákavé pochoutce.

Vůně masa rozčilila smečku a ostatní se připojili k vůdci v jeho úsilí o uchvácení vnadidla. Avšak Jan dbal dobře, by zůstalo mimo jejich dosah. Mezitím ovinul druhý konec svého drátu okolo železa své sekýrky a ohnul poslední kousek tak, že tvořil háček na zavěšení.

Uchopiv pak pevně levicí dřevěné topůrko — to mělo býti jeho jedinou ochranou dělicí ho od elektrického proudu v horních drátech — vztáhl ruku, drže jí pohotově, by háčkem připojil svůj drátek k elektrickému vedení. Nato pustil z ruky kolo drátu, jež byl dosud třímal pravicí. Konec s vnadidlem snášel se pomalu nad hlavy vlků.

Mocným skokem vymrštil se vůdce vzhůru — a Jan zavěsil svůj drát na elektrické vedení.

Tesáky velkého vlka sevřely se slyšitelným sklapnutím maso i s drátem. Jeho stuhlé tělo se ihned skácelo do kupy čekající smečky.

Blesk! Oslňující oblouk modrého plamene vyšlehl v chumáči těsně sražených, zápasících a tísnících se vlků. Ozvalo se syčivé prasknutí, když spojení proudu se zemí bylo dokonáno — a daleko ve velkém městě světla na okamžik zeslábla a lidé se ptali, co to.

Pak uvolněný pružný drát se odchýlil od sněhu a oběh proudu byl přerušen. Jan Čermák spolehl se na svůj záchranný pás, náhle vyčerpán prudkým napětím svých čivů. Tam, odkud ještě před půlminutou zely naň vražedné tlamy, ležela elektřinou zasažená smečka, dvanáct zabito na místě, dva ochromeni hrozným otřesem. Oba titi živí plazili se zdlouhavě sněhem s cukajícími údy; teprve po delší chvíli nabýli tolik síly, by se odvrávorali do

lesa, oslepeni a ohlušení. Jan uchopil opět držadlo sekery a sundal ji s drátu. Sekeru pak hodil za odcházejícími vlky.

Zvolna sestoupil s kolu. Sotva stanul na pevné půdě, poklekl a pomodlil se z plna srdce Otče náš a Zdravas Maria.

Ostrý zápach sežehlé srsti a spálené kůže razil mu do chřípí, když stoupal po tělech mrtvých lesních vlků. Vyňal z kapsy silný lovecký nůž a stahoval vlkům kůži s hlavy, ukládaje ji do ranečku.

S lehkým srdcem kráčel závějemí k telefonní tyči. Hbitě se na ni vyšplhal a za malou chvílku pronikl jeho hlas k jeho ženě. Zasmál se slyše její vděčný výdech, když promluvil.

„Jeníčku!“ pravila. „Již jsem myslila — —“.

„Vím, co sis myslila!“ smál se Jan! „Poslouchej! Co tomu říkáš? Právě jsem získal tucet vlčích skalpů! To znamená tři sta dolarů státní odměny! Přichystej se s Jendou na výlet! Kam? To ti povím, až se vrátím. Ale mezitím,“ a tu jeho hlas zvážněl, „pomodli se aspoň tři otčenáše a zdrávasy na poděkování Pánu Bohu a Marii Panně.“

A se hřmotným zazvoněním, jež probudilo ozvěnu v dáli, slezl Jan s tyče a jal se sledovati svou dlouhou stezku sněhem domů . . .

*
* *

Za několik dní stály u dvou sousedních hrobů na hřbitůvku blízko starého kostelíku tři osoby: Jan, jeho žena a malý Jenda, který dnes tímto jménem se honosil vším právem; dostalť jej právě také na křtu svatém. Práchnivějící srdce starého Čermáka a dobré matičky, odpočívající tam dole v zemi, plesalo zajisté radostí z upřímného návratu marnotratného syna do domu otcovského.

Z GALERIE POUTNÍKŮ SVATOHOSTÝNSKÝCH.

(Druhá řada).

Lopotil se slepec šourem přes horu, vyšel z boru pod hostincem, holí zemi ohledával, zpytoval, zkoumal, a když klopýtl, přece se zase vzchopil; vrá-

voral jako opilý člověk a přece žíznil, ubohý! Nesl s sebou mošnu s vybraným chlebem a klesal, že hoře bylo dívati se na něho. A nikoho nebylo

nablízku, kdo by mu pomohl. . . Už stál nad rybníčkem, nad hlubokou vodní tůní, a ničeho nevidá, obešel šťastně. Bože, tot' život náš - za tím chlebíčkem jak se hmoždíme! A nemajíce světla shůry, jak bídne tápeme! —

„Přišla jsem až od Zábřeha, k té Panence Marii zázračné. Táhl mě to sem, jinak jsem nemohla, abych jí to požalovala. Můj syn je chudák jako otrok, žena ho z domu vyhání. Dcera je celá otlučená od muže; nemůže ani do kostela. A muž je jako pohan, do kostela nejde, kněžími jinak neřekne než „černí popí“; oni prý musí tak kázat, jsou za to placeni. Povídá: Já umím sám lépe kázat než všichni černí.“-

Stařenka Marie Koblihova ze Všechovic vypravuje: „Když jsem byla malé děvče, to tento kostel ještě byl rozbořený. Vedla jsem sem na pout jednoho stařečka; byl nevidomý. Jak je nyní hlavní oltář v hostýnském kostele, tam byl jen kámen a v něm důlek na vodu. Stařeček jej obešel kolem dokola, umyl si oči v té vodě a zpátky jsem ho už nemusela vést; šel sám a viděl. To byl Heima Tomáš, rolník na výmince ze Všechovic.“ —

Jak jdou prosebníci s Hostýna. Slzice loučí se obrácení tváří k Matičce nad oltářem, padají na tvář a líbají zemi. Viděti útěchu na tváři zářící, nejdou s prázdnou, sami to cítí. Zanechali tu kámen hříchů, tíhu starostí, nesou si naději nebo posilu domů. Tu matka své „biřmovance“ Matičce Hostýnské doporučila anebo děti své jí zaslíbila nebo zaslíbené po prvé přivedla. Mnohý hříšník přišel a pod plášť její se utekl, nenalézaje jinde pokoje. —

Matka od Prostějova přinesla sem dnes chlapečka a dala za něho na mši sv., že prý jest tu zaslíbený. A tak mnohé matky zaslibují své dítky P. Marii Svatohostýnské (t. j. se slibem nějakého dárku pod její ochranu kládou.) Děti pak pamatují, obzvláště v nebezpečí, v nemoci, na zaslíb. — Dnes tu byla jiná Hanačka od Pavlovic. Její malý klučík zůstal vzadu v lavicích a lozil po nich s kloboučkem na hlavě. Matka po mši sv. vrátila se k chlapci,

sundala mu klobouk, ale nechtěl jí ho nechat, chtěl si jej držet sám v ručce. Vzala si hošíka k P. Marii, doporučila ho a pak mu koupila perníkové perly, aby je přinesl domů Františce. Zdali pak mu jen vydrží na tkaničce? —

Byla tu Anna H., která vypravovala, že její otec Josef H., z Velkých Prosenic pocházející, napotom v Lipníku usedlý, nosíval obrázek Host. Panny Marie přišitý uvnitř vojenské čapky v těch velkých vojnách francouzských na začátku 19. století a že své zachránění v tolika bitvách jedině Její přimluvě přičítá. —

Paní městsky oděná vedla odrostlejšího syna pod paží. Měl černé brejle na očích. Dokud viděl, nerad prý klekal, ale dnes pokorně poklekl na kolena a na nich postupoval k trůnu milosrdenství. Vedle něho matka se šoupala a za ním sestřička asi 15letá taktéž klečíc. Prosily za syna a za bratra. Byli z Lipníka. —

Jak se tím chrámem prodírají poutníci, až přijdou do presbytáře a tam okolo oltáře hustým davem pomalu se ubírají krok za krokem, jeden vedle druhého, majíce zraky upřené k Matičce Hostýnské a ruce k Ní pozdviženy, ústa se pohybují, se rtů nesou se modlitby k Matce Boží. . . Je mezi nimi stařenka 87letá; jde se rozloučit s P. Marií na Hostýně. Syn odešel do Ameriky, slouží tam. Matka, žena a děti musí za ním, volá je. „Ach, naposledy jsem u Matičky Hostýnské. . .“ — Paní přišla z Vídně na návštěvu do svého rodiště do Střílek a hned se odebrala na Hostýn, aby pozdravila Ochránkyni svého mládí. . . Bystřičanka, jejíž dcera má jíti do Brna na službu, prosí slzíc, by Hostýnská Panenka Maria jí byla matkou v cizině. . . Je tu hoch Slováček v ohromném kabátě po tatínkovi, se šlemi od maměnky zhotovenými, na nohou roztrhané stařečkovy boty; ale vesele se dívá kolem, vidět, že je rád na světě. —

Mluvím se stařenkou z Chrlic od Brna. „Už jsem se letos třikrát sem strojila, ale až teď jsem se na nohy trochu shrabala. Když jsem tady po

prvé byla, tu nebylo ještě toho kostela, jen kus zdi. A dole byly cihly.“ — „A kolik jste jich vynesla na horu?“ — „Dvě. Byla jsem nezdravá na nohy a kamarádky bránily, abych nenesla, když jsem churavá; ale potom jsem tak okřila tam, že ještě dosud běhám. Bylo mi tenkrát 14 let. Zaplať pán Bůh, že mi toho dopřála Panenka Maria.“ —

Jak Bůh pomáhá poutníkům. „Byla jsem od mala sirotou, ve světě jsem nikdy nebyla, mezi lid jsem nespíchala, v nouzi jsem žila. Svůj panenský věnec jsem si čistý k oltáři přinesla. Dostala jsem za muže pijáka, ale přece jsem všechny děti na živnost přivedla a mám teď výměnek. Nejmladší dcera je ještě u nás, a všechny se mi dobře zachovaly.“ —

Příklad o svěcení neděle (z vypravování poutníků.) U nás ženská v neděli večer len sbírala na zahradě. Když len vydrhla, v Přerově na trhu jej prodala. Navrátivši se, utržené peníze honem ve spěchu do trouby položila. Později chtějíc uchystat oběd, v kamnech zatopila a na peníze zapomněla. Za chvíli byla kuchyně plná dýmu, v troubě se chytly papírové peníze. Pravila: „Jakživa již v neděli pracovati nebudu!“ — Jindy sedlák v neděli večer zajel si pro mandele. Jeli v noci, aby jich nikdo neviděl. Strhla se bouřka. A tu blesk a hrom, koně se splášili, do stromu vrazili, oje se přelomila a ráno stála fůra na návsi ku posměchu všemu lidu.

SVATOHOSTÝNSKÝ KALENDÁŘ.

ÚNOR.

Na začátku měsíce prohlédněte pozorně ohlášení duchovních cvičení v „Exerciční hlídce“ a uvažte, zdali byste se jich neměli zúčastniti sami nebo pobídnouti k tomu členy své rodiny nebo své známé.

2. Očišťování blah. P. Marie (Hromnice). „Kterého jsi, Panno, v chrámě obětovala“. Podle příkladu Matky Boží křesťanští rodičové obětují své děti P. Bohu; vodí a posílají je do kostela, pečují o jejich výchovu podle sv. víry, podporují snahy o katolickou školu pro katolické děti (Matice Cyrilometodějská v Olomouci).

3. Sv. Blažeje, bisk. a muč. - První pátek: Pobožnost k B. Srdci Páně. Smírné sv. přijímání, zvl. na odčinění hříchů, jež v době masopustní bývají páchany. Připomeňme si hlavní úmysl Apo-

štolátu modlitby na měsíc únor: Abychom podle přikázání sv. evangelia učili se i nepřátele milovati.

4. Bl. Jana de Brito, muč. z T. J. (+ v Indii 1693).

5. Sv. Pavla, Jana a Jakuba, muč. z T. J. (+ v Japonsku 1597).

7. Bl. Jakuba a Viléma, muč. z T. J. (+ ve Francii 1593).

11. Zjevení Neposkvrněné P. Marie v Lurdech. (R. 1858 zjevila se tohoto dne po první bl. Bernadetě.) - Ve svatyni hostýnské je na epištolní straně u jižního vchodu oltář P. Marie lurdské, s její sochou ve výklenku, nad níž vyobrazeno procesí, ubírající se k jeskyni z lurdské basiliky.

14. Sv. Valentina, mučedníka. - Výročí onoho smutného dne r. 1787, kdy za Josefa II. hostýnský poutní chrám odsvěcen, zpustošen a pouti zakázány. Na památku této události zasvěcen po obnově chrámu r. 1845 sv. Valentinu

bývalý oltář všech sv. mučedníků (první na epištolní straně). - Dnes také úmrtní den sv. Cyrila, apoštola slovanského (+ r. 869).

22. Popeleční středa. Začátek doby svatopostní. Zachovávejme v duchu kajícího církevní půst podle předpisů diecesních, účastněme se služeb Božích a kázání horlivěji než jindy (i ve všední dny, pokud možno), vyhýbejme se hlučným radovánkám (zvl. tanečním zábavám), pěstujme duchovní četbu (doporučuji malou knížku P. Al. Storka. Z duchovního života).

26. I. neděle postní. Začíná doba velkonočního sv. přijímání. (Čti brožurku: Zpověď. Vydal Exerc. dům Hlučín, za 50 h. - Zevrubnější poučení najdeš v knize: Zpověď katolického křesťana. Vydala kolej salvatoriánů ve Val. Meziříčí. - O sv. přijímání: Chléb náš vezdejší. Na Sv. Hostýně za 80 h).

29. Kvatembrová středa (suché dny). Podle starobylého zvyku modleme se v tyto dny za čekatele sv. kněžství a za vzbuzení mnoha kněžských povolání. „Proste Pána žní, by poslal dělníky na žeň svou“. Podpora kněžského dorostu T. J.

Poznámka. Pro měsíc březen, zasvěcený sv. Josefu, objednejte si předem knížečku: Kytice k počtě sv. Josefa. Krátká nábožná cvičení na každý den měsíce března. Upravil Jan Kř. Dvořák T. J. (Na Sv. Hostýně, za 1.50 Kč).

ZÁPISNÍK SVATOHOSTÝNSKÉHO KRONIKÁŘE.

Advent. II. neděle adv. (4. pros.): Do rána se obloha potáhla mraky a bylo dosti chladno. Přišlo asi 70 poutníků a k stolu Páně přistoupilo 47. O 9. hod. byla slavná mše sv. před vystavenou Nejsv. svátostí (první neděle v měsíci.) - Slavnost Nep. Početí P. Marie (8. pros.): Počasí velmi pěkné. Chrám byl oživen asi 500 poutníky, z nichž 198 přistoupilo k sv. svátostem. O půl 9. kázání P. Ferd. Pokorného, pak

zpívaná mše sv. - III. neděle adv. (11. pros.): Napadl sníh a bylo zamženo. 65 poutníků, 36 sv. přijímání. - IV. neděle adv. (18. pros.): Právě zimní počasí. Vítr burácel a nanášel závěje sněhu. Zdálo se, že sotva kdo přijde, a hle, připutovalo asi 35 věřících, k stolu Páně přistoupilo 23.

Jesličky ve svatyni hostýnské. V pondělí 19. prosince začali jsme stavěti jesle u prvního pobočního oltáře na evandělní

straně. Aby bylo po letech zase něce nového, pozvali jsme p. Ježka, malíře z Bystřice pod Host., by všechny tři stěny i s oblohou nově omaloval. Vykonal svůj úkol rychle, dovedně a vkusně. Též v sestavení jesliček byly učiněny změny. Byl postaven ze starého materiálu nový most, k těžce přístupnému mlýnu upraveny žulové schody, proražen skálou nový tunel, kterým si pastýři k betlemské stáji mohou nyní nadejít. Mezi figurkami nenastala velká změna až na tu, že starému pastuchovi se kamsi ztratil chlapec, který jej vedl za ruku. Ta mládež bývá teď neposlušná a ráda se toulá! Betlemské paláce jsou okrášleny moderním elektrickým osvětlením. Pastýři si rozdělali pro letoší tuhou zimu větší ohýnek. Též stáj je jasněji ozářena. Do mlýna přibyl čáp, jenže starý kohout ho tam nechce pustit na komín a sám se tam pevně usadil (je totiž přiklížen, aby nespádl). Ve čtvrtek byly jesle již úplně hotovy a znovu ofotografovány. Za tak třesuté zimy jsem jich ještě nikdy nestavěl. Děti, které přišly s maminkami o svátcích na Hostýn, nemohou se naň vynadívati, zvláště je-li za šera osvětlen. (Fr. Jan Oškera T. J.)

Vánoční svátky. 24. pros., Štědrý den: Krutá zima, která po celý týden trvala, a vichřice ustala a poněkud se oteplilo. Večer o 5. hod. bylo sv. požehnání, po němž vyzváněno všemi zvony. Do celého ve tmu pohrouženého kraje podhostýnského s výšiny se nesla radostná věst: Narodil se Kristus Pán, kvítek z přečisté růže, Marie. . . - **Hod Boží vánoční:** Již po 1. hod. s půlnoci počali se lidé scházeti. Asi 80 poutníků bylo při první mši sv. o půl 3. hod. Pak většinou zase odešli, ale opět přicházeli noví a noví. Obloha byla poseta hvězdami a vzduch byl vlhý. Po dvojím vyzvánění začala o 5. hod. jitřní mše sv. před vystavenou velebnou svátostí za všechny živé i zemřelé dobrodince Sv. Hostýna. Hojný počet lidu plnil prostory chrámové. Vánoční nálada byla zvýšena koledami, jež zpívaly dívky ze Slavkova p. H. za řízení p. varhaníka Caletky. Pak bylo svátostné požehnání a kázání (dp. superior.) Následovaly další mše sv., při nichž slavkovské zpěvačky neúnavně zpívaly vánoční písně. O půl 9. hodině bylo opět kázání a slavná mše sv. Jesličky se právem těšily velké pozornosti návštěvníků. Matky zvedaly své

maličky do výše, aby jim všechno dobře ukázaly. Tyto dojmy z útlého dětství budou jim jistě nesmazatelné. Celkem přišlo asi 800 lidí, sv. svátosti přijalo 137. Mši sv. 12, z nich 2 zpívané. Ještě dopoledne téměř hory se zahalilo hustou mlhou, která již potrvála až do večera. V 7 hod. bylo slavné sv. požehnání. - 26. pros., na svátek sv. Štěpána bylo opět úplně zamhleno. Silný vítr burácel a tálo. Přišlo na 110 poutníků, 41 byl u sv. přijímání. Sváteční pořádek služeb Božích. - 31. prosince na zakončení občanského roku bylo večer v 7 hod. slavné požehnání s Tedeum, při němž bylo vyzváněno všemi zvony.

Přehled za měsíc prosinec: Celkem 1.973 poutníků, 775 sv. přijímání, 141 mši sv.

Přehled za rok 1927: Celkem 197.809 poutníků, 72.414 sv. přijím., 2.362 mši sv., z toho 250 zpívaných, cizích kněží se zapsalo do knihy v sakristii 645, poutních průvodů přišlo 289, uvítáno z nich bylo 134, skupin školní mládeže 70 (s počtem dětí 2977), kázání a promluv 164.

Úmrtí ctitele P. Marie Svatohostýnské. V pondělí 5. prosince byl ve Zdouňkách pochován Bedřich Strakwitz za hojné účasti domácích občanů i cizích hostů. Mariánská medaile, která v rakvi zdobila jeho prsa, byla jeho nejkrásnějším vyznamenáním. S celou rodinou zúčastnil se korunovačních slavností hostýnských. Jeho dítky jsou vyobrazeny v Korunovační knize (str. 155). Když jeho nejmladší dceruška byla u prvního sv. přijímání, tu matka, aby jí udělala velkou radost, přivedla ji na pout na Sv. Hostýn. Nebožtík p. Harna ji doprovázel.

Vodní kaple. Fr. Jan Oškera a hostýnský cestař Holačka pátrali 6. prosince, proč tak málo vody teče u Vodní kaple. Shledali, že výtok ze skály do nádržky byl zarostlý hustými kořeny až 2 cm tlustými. Vytrhli je; nyní lze doufati, že voda bude hojněji téci.

Svěcení zvonu na Rusavě p. Host. Ke dvěma dosavadním zvonům v rusavském farním kostele (byly posvěceny již v létě) přibyl v prosinci třetí. Majitel bystřického panství daroval naň 3.000 Kč.

Farníci s velkou touhou na tento poslední zvon čekali, aby již na vánoce všemi třemi mohlo býti vyzváněno. Jejich přání se vyplnilo 22. prosince. O 9. hod. měl dp. superior Perníčka T. J. kázání, pak P. Rud. Rozkošný T. J. zpívanou mši sv. s asistencí. O půl 11. posvětil P. superior zvon za velké účasti věřících. V poledne se jím již po prvé zvonilo. Slavnost zakončena chvalozpěvem sv. Ambrože a slavným požehnáním.

Z prací kněží Hostýnských. Dp. superior dával od 13.-17. prosince třídní exercicie v arcibiskupském semináři v Olomouci před nižšími svěceními, od 26.-29. pros. triduum Křížovým sestrám v Choryni. P. Jan Dvořák konal po několik týdnů duchovní správu v zámecké kapli v Přílepích u Holešova, o vánocích vypomáhal ve farnosti blazické. P. Jos. Bartoník řídil několik stavovských triduí v Čermné v královéhradecké diecési a o vánocích v Tučapech u Boršic.

Šedesátiny slavili: 11. ledna v Kroměříži profesor Antonín Janda, rodák z Beňova, rodiště tatička Stojana, pořadatel Památníku korunovace P. Marie Svatohostýnské; — 14. ledna na Velehradě P. Josef Stryhal T. J., bývalý superior na Sv. Hostýně.

Sedmdesátiny dovršil 25. prosince 1927 ndp. kapitolní děkan v Olomouci, dr. Jan Kubíček, rodák z Klášterce u Zábřehu. Pochází ze zbožné rodiny, která darovala církvi sv. pět kněží, z nichž kromě jubilanta žije ještě jen jeho bratr msgre Josef K., arcikněz v Mohelnici (sev. Morava). Otec Antonín, horský rolník, byl dlouholetým starostou obce. Matka byla žena prostinká, rozšafná a tichoučká. „Oba byli“, tak píše o nich jejich syn v „Našem domově“ „příkladně zbožní a svých náboženských povinností velice dbalí. Tehdy Klášterec byl přifařen k Rudě, kamž pro staré lidi byla

téměř hodina cesty. Ale tatínek, ať bylo počasí jakékoli, v zimě, v létě byl na „ranní“. A ovšem jejich nadějní synkové, pokud ještě nebyli na studiích, musili následovati krásného příkladu svých vzorných rodičů. Mnohdy bylo, jak se říká, psi počasí, chumelice, jakoby se čerti ženili, takže z dalekých přifařených dědin málokdo šel na služby Boží, ale Kubíčkoví chlapci, ministranti, prodírali se závějemi a celí červení a udýchání přece docházeli do kostela. „Že toto otužení jejich zdraví jen prospívalo, viděti z požehnaného jubilentova věku. Oslavenec je přítelem Sv. Hostýna a zúčastnil se činně korunovačních slavností, kdy na pouti kněžské vedl předsednictví.

Matice svatohostýnská vzdává radostně díky za dary a příspěvky na poutní dům všem příznivcům sv. Hostýna. Je příznivců bohudíky hojně a kéž jich ještě několikrát více přibude! Tak na příklad vikář dp. Lud. Kašpar v Kroměříži, jenž sám nemálo již na poutní dům věnoval, doporučí vřele též při všech svých skioptických přednáškách vždy sv. Hostýn hojně podpoře a získal již hojně nových zakládajících členů Matici. Farníci třebětští věnovali zase na poutní dům v listopadě jakožto dušičkový dar 1515 Kč, a Třebětice jsou osadou jen o 60 číslech. Slečna Libuše Strnadová ve Slavoníně u Olomouce poslala taktéž v listopadě tisíc Kč. Vdp. assessor Ad. Horák ze Zdounek doplňuje už téměř svůj tisícový dar. Vdp. rada Ant. Štaffa v Boršicích poslal k dřívějšímu daru nyní opět 500 Kč; a onehdy pan farář K. Doležel z Polkovic daroval 1100 Kč. Tak roste utěšeně řada přátel sv. Hostýna. Můžeme prozradit i na jistého čackého nimroda, že prodal dokonce i svou vzácnou lefošku a utržený obnos (přes tisíc korun) daroval Matce Boží na Hostýnku. Buď vzdáno za to jemu i všem dárcům vroucí „Zaplat Pán Bůh.“ O další podporu prosí Matice svatohostýnská.

POTĚŠITELNÉ VÝSLEDKY AKCE PRO ROZŠÍŘENÍ „HLASŮ“.

Provolání redakce ke všem našim přátelům, by získávali nové odběratele, neb aspoň zaslali důvěry hodné adresy pro ukázková čísla, setkal se s hojným po-

rozuměním u mnohých a nebylo bez úspěchu. Denně přicházely seznamy desítek nových, jistých předplatitelů a kromě toho měla naše administrace plné ruce práce

s rozesíláním ukázkových čísel. Někteří připojili v dopisech slova vzácného uznání a pochopení našich snah, slova, jež svědčí o pravém apoštolském duchu a o lásce k sv. Hostýnu. V lednovém čísle (str. 16.) jsme již uvedli tři takové pěkné projevy; dnes vyběřeme z kupy přepisů některé další neméně potěšitelné. Tak na příklad píše Marie K. z Bratislavy: „Nemohu Vám vypsat, jak se vždy potěším, když přijdou Hlasy svatohost. Celý den je mi potom tak lehko, zapomenu na všechny trampoty; vždyť mám to drahé místo - Sv. Hostýn - tak ráda od malička a každý rok tam spěchám s tím pocitem, že tam je Matička nebeská tak blízko. Hlasy Svat. jsem nikdy nečtla ani o nich nevěděla, až předloni jsem si vzala v kostele tam na stolečku jeden tam vyložený starý ročník; od té doby je odbírám a jak mě každé číslo potěší! Možná, že je na Moravě více takových ctitelů Matičky Boží, kteří by rádi přijali každý měsíc ten milý pozdrav ze Sv. Hostýna, ale nevědí o něm jako já dříve. Proto dobře jste udělali, že vybízíte, by každý své známé upozornil na Hlasy“.

Minule jsem psal o mladičkém horliteli Hlasů, Františkovi H. z Mořkova. K nim

se přidružili dva jiní čiperní pomocníci, o nichž nám píše vdp. Ant. Březina z Měrovic n. H. Jsou to sourozenci Marie Šísková a její bratříček Jan, ministrant. Společně s p. farářem získali dohromady

13 nových odběratel. Dosavadní horlitelka „Hlasů“ vzdala se pro jiné práce svého úkolu. Náhrada za ni získána v pilném ministrantu Jeníkovi a jeho sestře Marii, kteří od nynějška pravidelně náš list 23 čtenářům v Měrovicích doručí. Dostali od redakce prémie a mají radost, že stojí ve službách Královny Svatohostýnské. Obrázek mladého apoštola tisku Jana Šísky, synka železničního zřízence v M., přinášíme. Vznešená nebes Královna nikomu nezůstala dlužna ani za nejmenší službičku; také těmto mladým apoštolům dobrého tisku se jistě odvděčí!

Pan O. B. píše takto: „Na Vaši výzvu, by každý odběratel získal zase aspoň jednoho nového, umínil jsem si, že obejdu některé známé katolíky a poprosím je, by se stali odběrateli Hlasů. Šel jsem nejprve do velkých statků s ukázkovými čísly pod pažďí, pln naděje, že tam mne nodmítnou výmluvou, že je to drahé. Ale právě tito měli mnohé a mnohé výmluvy, o kterých se mi ani ve snu nezdálo. Jeden prý již odbírá velmi mnoho různých časopisů, jiný, že nemá kdy na čtení, a tak skoro každý mě odbyl. Tu jsem si řekl: „Když jsem nepořídil u boháčů, půjdu do chudých chatěk. A opravdu, tam mne neodmítl nikdo“. K. G. z Mariánských Hor píše: „Zase jsem získala nového odběratele, tedy celkem 4. Klekla jsem před obraz mé zlaté Matičky a prosila ji, by mi poslala dobrotivé duše, a hle, Matka Boží mě vyslyšela a ještě jsem dostala jednu odběratelku“. Anna Z. z Domanína: „Všem důstojným pánům přeji mnoho zdaru v Novém roce. Též já děkuji Panně Marii za mnoho udělených dobrodiní. Ráda čtu Hlasy a jsem vždy v duchu u Té, která divy tvoří. Proto chci získati nové odběratele“. Často čteme v dopisech: „Hlasy se mi velmi líbí. Proto se přihlašuji za odběratele“.

Podobně se vyslovují jiní a jiní naši příznivci. Nechci unavovati čtenáře dalšími výňatky. Jen připomínám, že na všechny pamatujeme v modlitbách a při mši sv.

Mimořádnou horlivostí a dovedností se vyznamenala zvláště sodálka Marie Procházková z Přerova. Za krátkou dobu ohlásila 32 nových předplatitelů a předplatné také ihned přesně zaslala. Ježto již

loni chodily na její adresu 4 výtisky, má zásluhu o to, že celkem 36 ex. měsíčně putuje do staroslavného města Přerova, kde má Sv. Hostýn tolik upřímných přátel. Ostatně i jiná Přerovanka, Fil. Pohajdová, nám píše: „Již je snad doba pozdější, ale že Matička Boží svatoh. je mi vždycky nápomocna, musím se jí také něčím odměnit. S pomocí Boží jsem získala 4 nové odb.“. Podotýkám, že stále ještě není pozdě přihlásit se za odběratele, ba naopak, doufáme, že po celý rok bude počet našich čtenářů vzrůstat, jak je to také nutné pro poutní místo takového významu a pro exerciční hnutí.

Uvádím prozatimní seznam horlitelů, kteří nám oznámili jisté odběratele do 15. ledna t. r. Dvacet: p. Tomáš Lužný, Vojnice u Těšetic. - Šestnáct: sl. Alberta Machková, učitelka v. v. v Bystřici pod Hostýnem — Čtrnáct: p. Jan Nožička, Boršice u Blatnice. - Třináct: vdp. Ant. Březina, farář v Měrovicích u Kojetína (za pomoci Jana a Anežky Šiskových). - Deset: Anežka Opršalova, Kyselovice u Říkovic. - Sedm: Petr Masařík, Snovídky u Koryčan. - Po šesti: Ant. Zubaník, Tovačov, J. Kubišta, V. Týnec, Antonie Jurášková, Trusovice u Bohušovic. - Po pěti: Vlad. Žinolik, Ludkovic., Anna Motyčková, Morávka, O. Beránek, Drozdovice, F. Kristynková, Tlumačov.

Po 4: Rev. J. Berger, Tabor, Min., Amer., - Josefa Mihulová, Osyky.

Po 3: Frant. Glogar, Starojická Lhota, - Ign. Wildner, Mor. Hranice, - vdp. Stan. Dostál, farář v Rudicích (dohromady 5), - Pavel Vrla, Ostrata, - Frant. Hoďák, Mořkov, - Anežka Štefkova, N. Jičín.

Po 2: Florián Rakušan, Drahoř, — čtenářka ze Spálova, - Frant. Haničák, N. Hrozenkov, - vdp. G. Vlček, farář v Trnavě, - Karel Rusek, Komárov u Opavy (dohrom. 27), - Jos. Zapletal, Bystřice pod Host., - M. Lefnerová, Letonice.

Po 1: Anna Josefčáková, Kroměříž, - Fil. Zedníčková, Brno, - Frant. Jemelka, Velká, - Anna Kachniková, Nivnice, - Is. Blažej, Smolkov, - Marie Černá, Zábřeh, - M. Smišťáková, Veselí n. M., — M. Spáčilová, Kroměříž, - H. Zavadilová, Lubná, - dp. Frant. Janýška, Slavičín, - Tyl Ant., Cakov, - Kr. Gajdušková, Mar. Hory (dohrom. 4), - M. Šolderová, Opava, - Fr. Masaříková, Kojátky, — (dohr. 6), - Růžena Šmerdová, Velešovice, (doh. 6), - K. Navrátil, Vítkovice, - M. Malinová, Brno, -

Frant. Zavadil, Sulimov, - J. Procházka, Kelčany, - A. Mrnušíková, N. Hrozenkov. - J. Mičuda, Čaca, (Slov.), - A. Duroňová, Nemořice, - F. Macháň, Hranice, - M. Alexová, Nemořice. - Fil. Prečanová, Tršice.

Tento soupis není ještě úplný. Mnozí noví odb. přihlásili se na popud horlitelů sami. Doplnky a dodatky uveřejníme příště. Prémie se rozešlou koncem ledna. Byl-li někdo opomenut, což se nedopatřením může státi, budeme mu vděčni, jestliže nás upozorní, ježto nechceme vzbuditi zdání, jako bychom lákali planými sliby. - Kromě toho poslali nám naši přátelé sta adres pro ukázková čísla. I těm vyslovujeme upřímné „Pán Bůh zaplat!“

Akce pro rozšíření „Hlasů“ není nikterak ukončena. Tento slibný začátek nás povzbudí k napětí všech sil k další práci. Účinným prostředkem agitačním je zapůjčení „Hlasů“ známým s několika doporučujícími slovy. Jak jedna horlitelka správně poznamenala, mnozí by je rádi odbírali, kdyby je jen znali. A nemohou-li si je předplatiti hned pro finanční nesnáze, učiní tak snad později. Dobré semínko utkví: není tedy třeba dáti se zastrašiti částečným neúspěchem. Podporovatelé Hlasů prospívají jen sami sobě; kromě zásluhy dobrého skutku umožní, by se časopis zvětšil a zlepšil. Dobrou pomocí jest také modlitba za rozkvět našeho časopisu.

Návštěva chrámu Páně na Sv. Hostýně a počet svatých přijímání.

V prosinci 1927.

4. bylo lidí v kostele	70	a u sv. přijímání	47
8. " " "	500	"	198
11. " " "	65	"	36
18. " " "	35	"	23
25. " " "	800	"	146
Ve všední dny úhr.	503	"	325
Úhrnem 1927	"	"	775

Mši sv. slouženo 141.

J. Procházka, Smíchov, M. Moravcová, Sendražice, A. Krejčí. V. Meziříčí, J. Charamzn, V. Prosenice, M. Kratinová, Brno, J. Ptáček, Praha, Mar. družina dívek, Frýdlant, Fr. Moravanská, Hodonín, V. Uhýrek, Slavkov, Š. Paličková, Kojetín. Fr. Gottwaldová, Měrotín, R. Nostitzová, Planá, Milosr. sestry, Hranice, A. Brachtlová, Poříč.

Na Matci svatohostýnskou: Jul. Vinklerova, Hranice 20, M. Bubeníkova, Hranice 20, J. Zapletal st., Zlobice 50, Jos. Zapletal ml., Zlobice 50, Jan Pavelka, Dol. Bečva 200, K. Sasín, Holice u Ol. 10, Ludm. Zatloukalová, Vyškov 300, Fr. Rozkošná, Kanovsko 100, dp. Matěj Kvapil, Všechnovice z pozůstalosti 500.

Na poutní dům: 3000 Kč: Dp. Jan Hrubý, far. ve Štramberku L. M. P., J. M. Š.; 2260 Kč: Sbirka z diecese Brněnské; 1000 Kč: Anna Huslarová, Kožušany u Olom.; po 500 Kč: N. N. z Prostějova, Jos. Rýpar, Vizmberk Sev. Mor.; 300 Kč: Mar. Trojková, Domaželice; 200 Kč: Manželé Ryšavých, Brno; 160 Kč: J. a K. Valendínovy, Mor. Ostrava; po 100 Kč: Farní úřad, Štítná n./Vl., Fr. Machač v Kelči, Just. Zálesáková, Prackšice, Vinc. Bouchalová, Dol. Újezd, Hynek Tomčík, Dřevohostice Fr. Zlámal, Hulín, R. a Fr. Fialovi, Brodek u Nezamyslic, M. Montágová, Hroz. Lhota, farní úřad Štítná n./Vl., M. Sekaninová, Loučka u Rajhradu, rod. Kofková, Brno, B. Vykydal, účet. Husovice, Aug. a Cec. Slavotínkovi, Prostějov, dp. Jos. Polášek, far. v Tovačově; po 50 Kč: N. N. z Roštění u Holešova, Jenov. Obrtelová, Henčlov, Jos. Géla, Milostovice; 30 Kč: Frant. Valentová, Olomouc; 26 Kč: Konst. Dostál, Grymov; 25 Kč: sbírka při svatbě Kar. a Fr. Stora v Protivanově; 21 Kč: M. Janů z Rovenska; po 20 Kč: Jos. Doležal, Osičko, M. Klovová, Nový Jičín; 18 Kč: J. Janíková, Místek; po 10 Kč: A. Glingarová, Frýdek, M. Večeřová, Dubany, J. Žaludová, Mor. Ostrava, J. Brínek, Brno, dp. V. Rutta, far. v. v. Nová Ves; 8 Kč: Filip. Křížová, Kohoutovice; 7 Kč: L. Ondrušková, Kelčany; po 5 Kč: Fr. Vytrutílová, Lideřovice, N. N. z Komárného, A. Fala, Soběchleby, Fr. Hofmanová, Laškov, A. Zetik, Komárov u Napajedel, P. Kytlicová, Prasklice, Fr. Kaplan, Otmarov, A. Odstrčil, kap. kl. Brno, C. Kolářová, Praha; po 3 Kč: F. Adamovská, Prostějov, J. Koliba, Dol. Bojanovice; 2 Kč: J. Sklenář, Bratřejov, na sběrací listinu Anny Doležalové v Holešově odevzdáno 630 Kč od následujících dárců: Arcikněz Jan Híkl 100, K. Látal, kapl. 100, P. Kvasnička, prof. nábož. 100, p. Kneisl 20, N. N. 2, N. N. 1, 20, 1, 10, 5, sl. Šidlová 5, A. Zavadil 10, N. Večeřková 3, N. Dvorníková 2, M. Žeravová 5, N. Matuhk 4, Středulinský 2, N. N. 2, Dapitová 5, Dp. Fr. Tábořský 5, Trnková 5, N. N. 5, Fialka 5, Klabusay 5, R. Polách 10, N. Janovská 20, Bartek 2, Baleja 2, Píro 20, Taclová 10, M. Bušková 5, F. Buchinger 5, H. Vodičková 10, Konečný 2, Mikulíková 5, Dvořáková 5, Kandorf 1, A. Zavadil 5, M. Králíček 5, J. Miklík 10, J. Bakala 5, N. N. 2, Pauzarová 3, N. N. 20, 3, 1, 10, 1, J. Bílek 5, N. Šidlová 5, J. Kühn 3, Dr. J. Kryl

10, J. Vydra 3, J. Prášil 7, Raschendorfer 3, N. Podhrázníková 5, Kunert 5.

Všem šlechetným dárcům srdečné „Zplat Pán Bůh“!

Na poutní dům: Palyza Z., Kylešovice 50, Lefnerová M., Letonice u Bučovic 2 1, Farní úřad Šlapanice 75, Farní úřad v Brodku u Přerova 100, Bratrstvo živého růžence ve Staříči 115, Janovská Františka, Žeranovice 20, Groh Ludvík, farář na Vyšehradě 5, Antonín Nevřala, farář Jalubí 100, Jílek Ed., Zabřeh 25, Kroměříž: Lančický Fr., arcib. adjunkt 20, Jasenská Karla 100, Pavlíková Marie 100, Chmelova Anna 100, Chmelova Marie 100, Müllerova Františka 100, Dobešova Amalie 100, Bretšnajdrova K. 10, Rozsypalova 20, Melichárkova 10, Konečný Fr., Odrůvky 50, Tomášková Marie v Kateřinkách 50, Orlický Pavel, Bzenec 5, Blada Ludvík, Mor. Ostrava 10, Chromeček Vojtěch, farář v Butovicích 20, Anna Joukalová, Střelice 10, Vojtek Cyril, Sušice 10.

Na poutní dům: Berta Vaisarová, Třebětice 100, sl. Libuše Strnadová, Slavonín (fara) 1 000, Farní úřad Vrchoslavice 397, Al. Pumpřla, Lišná 50, far. F. Teska, Hněvkovice 5, far. Karel Horák, Hradisko u Kroměříže 100, far. Richard Dostál (opět), Rybí 100, nejm. z Kyjova 20, Magda Kučerová, Bino 200, far. Flor. Dostál, Těšnovice 100, far. Jan Petrásek, Vrapice 5, M. Hrdličková, Vizovice 10, far. Fr. Solanský, Zlobice 200, far. úřad Zdounky (opět) 100, katech. Jan Hýl, Krnov 50, koop. Fr. Hradil, Šternberk 50, farní úřad Paskov 21, Krátká Anna, Něm. Prusy 28, farní úřad Kuželov 120, Wagnerová Anež, M. Ostr.-Zabřeh 100, Nejm. kněz (znovu) 15, Schedy Fr., Tschechen 10, farní úřad Jasenná 5, kons. rada Ant. Štáffa (opět) Boršice 500, far. Jos. Lidinský, Záhoří Č. 5, Osv. Ryšánek, Biskupice (za Hrdibořice) 122, farní úřad Rychaltice (opět) 17, far. Jan Kotrš, Hruška 200, Anna Žižlavská, Přerov 20, far. Karel Doležel, Polkovice 1.100, farníci (kostel. sbírka) v Třebeticích 1.515, kapl. A. Jadrníček, Hulín 200.

Dary zaslané dp. J. Bergrem, far. v Tábor - Minn. Amerika, v dolarech na poutní dům: Jan Jemela, Detroit Mich. 1.50, N. Komrska, St. Louis, Mo. 5, M. Jindrich, Nebr. 2, K. R. Nebr. 10, M. Havel, Nebr. 5, Cec. Kölbeck 1, Frank Sudrla, Platte, S. Dak. 1, Frank Stupka 0.50, John Rozmahel, Viking, A. Canada 1, P. Prokop, Silver Lake, Minn. 20, Cec. Kroupa, Seattle, Wash. 40, Frant. Hlado, Detroit, Mich. 1, Cyril Štěpančík, Chicago 2, M. Komrska, St. Louis, Mo. 5, Jan Bochníček, Lawrence Nebr. 1. na hlavní oltář: M. Rigoni 1, J. Dujka, Texas-kana, Texas 1;

na korunku Panny Marie: Blaž. Matura, Schenectady 1; na mše sv.: C. Hubachek, Ennis Texas 4, Josefa Šiška, Schenectady 2, Marie Zicha, Tayloc Texas 3, Cyril Štěpančík, Chicago 1, Frank Šuran, Chicago 1, Vinc. Groger, New York 1.60, Václav Majer, Cameron, Texas 2.50; **předplatné na Hlasy:** Ant. Řeřucha, David City, Nebr. 2, M. Dostálová, Chelsea, Jova 3, Emil

Krejčíček, Wallis, Texas 1, Blažena Matura, Schenectady N. Y. 1, Josefa Šiška, Schenectady N. Y. 1, J. Schenfeld, San Francisco, Calif 2, N. Ondříšková, Bomarton, Texas 1, J. Dujka, Texaskana, Texas 1'50, Frank Sudrla, Platte, S. Dak. 1, John Rozmahel, Viking, A Canada 1, Marie Zicha, Taylor, Texas 1, Anna Jaroš, Chicago 1, Kristina Tománek, Chicago,

Ill. 1, Terezie Tureček, Chicago předplácí pro Mart. Saňáka ve Štítné n/Vl. 1, Kašpar Severin, Chelsea Jova 2, John Krátký, Wilson, Kansas 1, J. Cajka, Orchard Lake, Mich. 1, Jan Bochníček, Lawrence, Nebr. 1.

Všem šlechetným dárcům srdečné „Zaplať Pán Bůh“!

Povětrnost v prosinci. Na začátku měsíce bylo několik jasných a dosti teplých dní. 7. prosince skoro ráno zapadal měsíc nad rovinou, která byla pokryta až do výše Vodní kaple hustou mlhou. Večer na na svátek Panny Marie se zamračilo, - ale přece jsme mohli pozorovati zatmění měsíce - a až do 19. prosince se mraky buď vznášely nad samými horami, nebo se snížily a nás úplně zahálily. Padával z nich často sníh, jehož bylo před vánocemi přes dva dm. Po 19. prosinci se vyjasnilo a nastaly v celé střední Evropě kruté mrazy. U nás byl největší ráno 20. prosince 22 st. Druhého dne ráno bylo u nás jen 16 st., kdežto prý v Bystřici 25 st. a (dle „Pozorovatele“) v Kroměříži 28 st. Před samými vánocemi vál jižní vítr a na Štědrý večer byly 0.3 nad nulou. Protože však kámen byl namrzlý, usazovala se vlhkost vzduchu na zdech chrámu a spáren a pokryla je jinovatkou, takže byly jako nově obiléné. Na sv. Štěpána však jinovatka roztála. Na Mládátka byla vichřice, která strhla střechu s krámkou a se spárny na jižní straně kostela, vyvrátila několik stromů v lese a poškodila na poutním domě větrnou růžici, která byla v polovici října připevněna na hromosvod. Při východu slunce na sv. Silvestra u Obřan se ukázala část svislé duhy: asi tam padaly sněhové jehličky, o něž se odrážely sluneční paprsky. Dopoledne na Nový rok padaly na sv. Hostýně. Největší teplota byla na sv. Mikuláše: 5 st. nad nulou. Toho dne a následujícího 7. pros. byl teploměr celý den nad nulou: ostatní dny byl aspoň částečně pod nulou a 21 dní byl celý den pod nulou. Průměrná nejvyšší teplota byla 3.6 pod nulou, průměrná nejnižší 8.3 pod n. Průměrná ranní teplota byla 6.5 pod n., polední 4.8 pod n., večerní 6.2 pod n. Jasně dny byly: 1, 2, 6, 20, 21, 29, 31. pros. Vichřice byla 8, 17, 22, 23, 26, 27, 28. pros. Zajímavé je také, že skoro celý měsíc vál vítr východních směrů: čistě východní 5 krát, JV 33krát, SV 20krát. Na sever se odchýlil 12krát a na jih 13krát. Vichřice 28. pros. byla od SV. Západní vítr vál jen 3krát, SZ 3krát, JZ 4krát. Na Narození Páně byl 1 st. pod nulou, na sv. Štěpána 2 st. nad nulou.

Dodatek (k povětrnosti za prosinec). V úředním archu, do něhož se zapisuje povětrnost,

jest tato důležitá poznámka: „V případě, že některý povětrnostní zjev způsobil škody neb katastrofu (povodeň, krupobití, škody a úrazy vichřicí, bleskem, mraz v letním období atd.), jest velmi důležité podrobně případ popsati (vložitka v archu, výstřižky z novin, obrázky). Je-li takový případ předmětem soudního jednání, které se odbývá někdy až po letech, a nezapsal-li pozorovatel protokol, dokud měl zjev v živé paměti, jest vyšetřování a dobrozdání obtížné. Není-li nic o škodách zapsáno, předpokládá se tedy, že pozorovatel žádných škod nezjistil a ani se o nich nedověděl. Pozorovatel nechť uvede ve svém okolí ve známost, aby mu byly takové případy hlášeny k úřednímu zaznamenání a příp. pozdějšímu uplatnění ve věcech závažných. Stručná poznámka i o škodách v bližším okolí jest vítána.“

Povětrnost na Sv. Hostýně 1927 (roční přehled)

Sestavil P. O. Malzer, S. J.

Měsíc	Průměrná teplota	Průměrná vlhkost v procentech	Průměrná oblačnost v desetl.	Výška srážek v mm	Počet dní srážkových	Počet dní			
						s bouřkou	s mlhou	s vichřicí	se sněhovou pokrývkou
leden	-1.4	95	8	97.3	15	—	18	21	26
únor	-3.8	93	7	26.1	14	—	17	15	28
březen	+4.1	83	6	57.5	13	—	10	17	5
duben	5.1	84	7	95.1	22	3	11	20	1
květen	9.4	77	6	36.5	19	5	10	15	1
červen	14.8	76	5	85.8	19	11	13	15	—
červenec	16.3	79	6	106.1	18	12	16	15	—
srpen	16.1	76	5	91.6	15	7	12	17	—
září	12.7	80	5	87.8	14	2	8	10	—
říjen	6.5	83	6	25.2	12	—	10	4	—
listopad	1.0	94	8	75.7	17	—	23	3	10
prosín.	-5.9	91	6	43.9	17	—	9	6	24
Rok	+6.2	81	6	828.6	195	40	157	158	95

Vítr od S 71, SV 153, V 138, JV 221, J 104, JZ 147, Z 176, SZ 83, bezvětří 2.

Denně se 3krát pozoruje, o 7, 14, 21 hod. Nejtepleji bylo 2. června: 28.7 stup., nejchladněji 20. prosince 21.8 stup. Jasných dní bylo 45, většinou zamračených 114.

SEZNAM ČASOPISŮ ZASÍLANÝCH VÝMĚNOU.

Anděl Strážný

Brno, Starobrněnská 19 - 21.

Apoštolát

Olomouc, Žerofínovo nám., Salesianum.

Ardlia

(Emanuel Masák) Brno - Židenice.

Časopis Vincentina

(J. Košnář) Praha 158. - IV.

Dorost

Praha II. Panská 1.

Echo z Afriky

Brno, Petrov 7.

Sv. Eucharistie

(Alfons Pryč, farář) v Brodku u Nezamyslic

Gospa Sinjská

Sinj, Dalmacia, SHS.

Hlas

St. Lois, Mo, Amerika 1611 S. 11 th, St.

Hvězda

(K. Jeřábek, katecheta) v Lišni u Brna.

Katolík

1627 Allport Street, Pilsen Station, Chicago Ill. Am.

Květy lásky

(A. Hoffmann, farář, na Kr. Vinohradech.

Marfa

(Lad. Zamykal) Wilsonovo nám. 16.

Museum

Brno, Alumnát Anton. ul. 1.

Naše listy

Praha II., Žitná 26 n.

Naše omladina

Bílsko u Litovle, p, Cholina.

Neděle

(K. Balík, děkan) Černovice u Tábora.

Noviny z Podhradhoště

Val. Meziříčí.

Pax

Praha II., 320, Opatství Emauzské.

Posol B. Srdce

Trnava, župa Bratislavská.

Poutník Jerusalemský

Brno, Kapucínské nám. 7.

Pozorovatel

Kroměříž, Masarykovo nám. 41.

Právo

Přerov, Kratochvílova 10.

Přítel opuštěných

Král. Vinohrady, Londýnská č. 19 n.

Ráj

Videň IX./4. Pulverturmg. 18.

Růže dominikánská

Praha I., čp. 234.

Růže lurdská

(Bratři Kolískové) Bratislava, Kapitulská 5.

Selské hlasy

Brno, Biskupská 1.

Serafinské květy

Olomouc, klášter OO. Kapucínů.

Serafinský prapor

Praha II. 753, Františkánský klášter.

Slovácké noviny

Uh. Hradiště, Prostřední ulice.

Šťastná rodina

Praha II., Spálená 15,

Štít

Hradec Králové, Adalbertinum.

Sv. Hora

Příbram - Sv. Hora.

Ve službách Královny

Praha II., Ječná 2.

Věstník díla šíření víry

Praha IV, Hradčanské nám. 7n.

Věstník kat. učitelstva

(J. Hrbáček, učitel) Přerov, Blahoslavova 41.

Vychovatel

(Fr. Košák, katecheta) Praha-Karlín, Riegrovo n. 8.

Za láskou

Brno, Biskupská 7.

Zasvěcení

Praha II., Trojická 20.

LITERATURA.

Dr. Frant. Krus T. J.; **Marketa apoštolka**. (Knihovny Hlasů svatohostýnských číslo 1.) - Nákladem Hlasů svatohostýnských, Sv. Hostýn u Bystrice p H., Morava. Cena 1 Kč. „Laický apoštolát“ — tolik se o tom nyní mluví a píše. Horliví kněží si vychovávají laické apoštoly; biskupové i sám sv. Otec toto hnutí doporučují. Co to tedy je ten laický apoštolát? Přečtete si tuto knížku a na živém příkladě ze skutečností, ze současné doby zajistě pochopíte, jakého smýšlení má být a jak má pracovat pravý apoštol světského stavu v moderních poměrech. Kéž příklad Markety apoštolky vzbudí armádu českých apoštolů — laiků! Knižka se hodí k hromadnému rozšiřování svou levnou cenou, stručným a poutavým podáním a příručním formátem. Při objednávání více výtisků poskytneme slevu.

Brána do štěstí života, Ty a Tvá známost, Tvé manželství a Tvé děti. Napsal Jan Pauly. Vydalo Zemědělské knihkupectví A. Neubert v Praze. V barvo. obálce dr. J. Gotha za Kč 19.—. Spisy Angličana S. Smilesa, zejména „Povinnost“ a „Karakter“, doznaly světového rozšíření pro svůj

cenný obsah výchovný. Spisy ty jsou neocenitelnou pokladnicí národní výchovy lidstva. Tímže směrem běží se jmenovaný spis J. Paulyho, jehož obsah vyrostl z třicetiletého pozorování poměrů našeho lidu. Rukou autorovou prošly značné tisíce snatků osob nejrůznějšího povolání, on měl příležitost pozorovati průběh manželského života, v jeho šťastných důsledcích, v dětech a p. u tak značného množství jako málo kdo, neboť působí již na největší farnosti přes 32 let. Proto zkušenosti takto nasbírané jsou velmi cenné a pokyny z nich vyplývající mají značný praktický význam. Kniha jeho pojednává o všech vážných otázkách, které dlužno uvážiti před sňatkem, o uzavírání sňatků, o směrnicích šťastného manželského soužití a výchově dětí a to tak zajímavým a přesvědčivým způsobem, že se čte jako román. Veliká bohatost látky, zajímavý způsob vypravování, četné příklady ze života a spolu ta srdečnost, něžnost, vřelá láska a péče o blaho a štěstí čtenáře působí dojmem tak přesvědčivým, že čtenář knihu odkládá s hlubokými dojmy a pevným předsevzetím se dle daných rad řídit. Taková kniha nikdy ne-

stárne a stále přináší lidstvu své požehnání nejen u mladých, nýbrž i vyspělých. Který otec, která matka chce dáti to nejlepší naučení svému dítěti o věcech, které rozhodnou jednou nad celým životem jejich dětí, nechť jim dá do ruky knihu Paulyho: Brána do štěstí života.

S. Bouška: Provençalské koledy. Znalce světové poesie a milovníky krásně vypravené knihy překvapí nová publikace známého českého básníka, překladatele a japonisty, broumovského benediktina Sigismunda Boušky, který z neznámého nám dosud pokladu lidové poesie jihofrancouzské mistrně zčeštil bohatý výbor vánočních písní, zpívaných po tři staletí veselým i zbožným lidem provençalským. — Českou literaturu obohatí Provençalské koledy o nové citové živly a o krásně vytvářené formy strofické. Překlad je podivuhodným ciselérským kusem básnického umění, rovnocenně tlumočícího ryz českou všecky hodnoty těžce přístupného originálu. Zasloužily si proto tyto drobné písňové drahokamy jemné bibliofilské schránky, do níž je uložilo vybrané umění malířovo a tiskařovo. Slovesné i výtvarné umění vytvořily kus, který se hlásí o své místo v řadě dokonalých českých tisků. — Vydalo Cyrilo-Metodějské knihkupectví Gustav Franci v Praze I., Melantrichova 536.

Antonín Šorm: V září vánočního stromku. Sborník poesie i prosy o vánočním stromku a příručka k slavnostem stromečkovým. Orelské osvěty č. 9. Vlastním nákladem vydala Ústřední rada Orla čs. v Brně. Cena objemného svazku 35 Kč. — Pro pořadatele vánočních slavností je tato sbírka přímo ideální pomůckou na dlouhou řadu let. Ale i pro čtenářskou veřejnost podána zde krásná čítanka za-

jemavého, pestrého, dojemného a cenného obsahu, jenž zaujme každého i v jiné doby roční. Jmenuji tu zvláště tyto oddíly: Vánoční stromek za války, na bojištích, v zákopech a ve vojenských nemocnicích. — Vzpomínky vynikajících mužů o stromečku. — Krásná prósa (řada povídek). — Vlastenecké sny u vánočního stromku (z doby bojů o samostatnost). — Lidové vánoční zvyky v různých krajích, a j. — Milovníkům dobré četby doporučujeme.

ZASLÁNO.

Ctihodné sestry dominikánky, které z asylu Jezulátka z Prahy přechytným kostelům hostie zasílají, zřídily si v Přerově, Na Dlážce (ne na Šířavě) filiální výrobu hostií. Jsou to hostie úhledné a dle předpisu ze zaručené mouky z klášterní pšenice a z klášterního mlýna. Sotva se do úhledností, ceny a spolehlivosti jiné hostie jim vyrovnají. Mnohý kněz si často stěžuje v jakém ubohém stavu až z Prahy mu hostie docházejí. Nyní na Moravě nemusíme se více obracet pro hostie do Prahy, nýbrž tyto sestry téhož řádu, Dominikánky v Přerově Na dlážce, každého hostiemi k úplné spokojenosti obslouží.

Loterie spolku „Komenský“. Tah této loterie bude již 8. března 1928. Hlavní výhra 150.000 Kč v hotovosti bude vyplacena jen v tom případě, že vyhrávající los bude zaplacen. Zaplaťte proto losy Věcné loterie spolku „Komenský“. Losy po 3— Kč má ještě loterní kancelář, Praha XII., Korunní tř. 20.

Pozn. red. Za zprávy, označené slovem „Zasláno“, redakce není odpovědna

Čtitelům sv. Pěstouna Páně doporučujeme pro měsíc březen:

P. JAN DVOŘÁK T. J.

Kytice k poctě sv. Josefa.

Krátká nábožná cvičení na každý den měsíce. Cena 1.50 Kč (Stran 72).

Dostati lze v administraci „Hlasů svatohostýnských“ na Sv. Hostýně u Bystřice p.H.

Rozšiřujte!

Čtěte!

Právě vyšlo 1. číslo „Knihovny Hlasů svatohostýnských“.

DR. FR. KRUS S. J.

Marketa apoštolka.

Zajímavé líčení života a činnosti světské učitelky, horlivé apoštolky katolické víry a lásky. Čte se jako napínavá povídka. — Cena 20 Kč (při hromadné objednávce sleva).

Objednatí lze u redakce „Hlasů svatohostýnských“ na Sv. Hostýně u Bystřice pod Host.

Zemřelí členové Matice svatohostýnské:

František Kouřil, rol. syn z Choliny u Litovle.

Ludmila Zatloukalová z Vyškova.

Marie Caletková ze Sušic u Přerova.

O. v. p.!

Měsíčník pro lid.

**Orgán Matice svatohostýnské, poutníků a přátel
Sv. Hostýna.**

Věstník exercičního hnutí pro Československo.

S povolením nejdůstojnější arcibiskupské konsistoře v Olomouci
a řeholních představených vydávají Otcové Tovaryštva Ježíšova
na Sv. Hostýně na Moravě.

Řídí P. Ferd. Pokorný T. J.

Vychází vždy počátkem každého měsíce. — Celoroční předplatné 12 Kč,
v Americe 1 dollar. — Používání novin. známek povoleno řed. pošt a telegr.
v Brně, 29.-XII. 1912, č. 98.641-VI.

Administrace na Sv. Hostýně u Bystřice pod Hostýnem.

Vytiskl umělecký grafický závod L. Klabusay spol. s r. o. Bystřice p. Host.

OBSAH: V Kubín ČSR: Svatohostýnské písničky 2 (báseň) str. 34. — Redakce: Máti svatohostýnská, zachraň katolické děti! str. 34. — Jan Kř. T. J.: Rozhojňujme se v účtě k sv. Josefovi, str. 35. — Smíření manželů, str. 36. — F. P. Kyjovský: Po pěti letech, str. 36. — Jan Kř. Dvořák T. J.: Za domácími vzory, str. 38. — Z království Ježíše Krista, (P. Alberti; Z Mexika) str. 39. — Svatohostýnský kalendář, Březen, str. 41. — Zápisník svatohostýnského kronikáře, str. 42. — Poděkování. Prosba, str. 45. — Z dopisů, str. 46. — Dobrá četba, str. 46. — Cizojazyčná literatura, str. 48. — Příloha „Obrození“ str. 49-52: Krátký katechismus o exerciciích, — Nač hnutí exerciční? — P. Jos. Rybák T. J.: Exercicie na Moravci, — Jan Scheuch: Vzpomínky na duchovní cvičení, — Exerciční hlídka. — Vyobrazení: Sv. Josef s Ježíškem, str. 33. — Bl. Anežka Česká, str. 39. — Poprava P. Miguele Pro T. J. str. 40. — Sv. Hostýn od lesa, str. 42.

Rozšiřujte „Hlasy svatohostýnské“!
Doporučte a ukažte je svým známým!

POZOR! Kdo si ponechá číslo ukázkové,
bude považován za odběratele.

Toto číslo je o 4 strany větší. Také další čísla budou vycházeti, pokud možno, v tomto zvětšeném rozsahu. „Exerciční hlídka“ bude od nynějška připojována ke každému číslu pod názvem „Obrození“. Umožnili nám to částečně naši obětaví horlitelé, kteří rozšiřují „Hlasy“ a rozmnožují počet odběratelů. Ovšem náklad spojený s tímto zvětšením čísla je značný. Byli bychom proto povděční každému, komu by to bylo možno, kdyby dobrovolně poslal sebe menší příspěvek na uhrazení nových výloh. Možno k tomu použití složenky „Hlasů“ s poznámkou: **Na tiskový fond.**

N. B. Obálku a záhlaví „Obrození“ vkusně nakreslil p. Jan Ježek, malíř v Bystřici p. H.

Z ADMINISTRACE.

Důležité!

1. Prosíme, by nám byla každá změna adresy co nejdříve hlášena. V poslední době byla změněna jména některých míst nebo přeloženy poštovní úřady. Tím se stalo, že čísla nenašla svých adresátů.

2. Někdy se stane, že číslo bylo posláno správně, ale přišlo nazpět s poznámkou: Adresát neznám, odcestoval a pod. Když pak se odběratel hlásil o svůj výtisk, vyšlo najevo, že ona poznámka neodpovídala pravdě a byla tam připsána někým jiným buď omylem nebo i úmyslně. Neračte nám proto v každém případě přičítati vinu za nedodání časopisu, nýbrž použijte práva bezplatné reklamace: do obálky vložte cedulku s oznámením, že jste nedostali číslo onoho měsíce, a na obálku napište nad adresu administrace slovo „Reklamace“. Tento dopis dejte bez poštovní známky a nezalepený na poštu.

3. Snadná hádanka: Od čeho pochází slovo „předplatné“? Odp.: Od toho, že se platí nebo aspoň má platiti napřed, t. j. na začátku roku. Kdyby se platilo až na konci, muselo by se říkat „doplatné“. Proto prosíme pp. odběratele, by nám laskavě co nejdříve poslali předplatné. Někteří snad to nemohou učiniti ihned. Nechat nám lístkem oznámi své důvody a rádi jim počkáme, až budou mít lepší příležitost.

LISTÁRNA REDAKCE.

S radostí mohu oznámiti, že akce pro rozšíření „Hlasů“ stále potěšitelně pokračuje, a jest oprávněná naděje, že se nezaštaví, nýbrž dále vzroste. Z oněch, o nichž jsem psal v minulých číslech, mnozí zatím hlásili opět nové odběratele nebo zaslali adresy pro ukázková čísla. Na př. p. Petr Masařík ze Snovídek píše: „Nyní jsem získal 3 nové odběratele, což těší mne samého. Kéž by se nám podařilo, by

Hlasy svatohostýnské.

Vydávají Otcové Tovaryšstva Ježíšova na svatém Hostýně na Moravě.

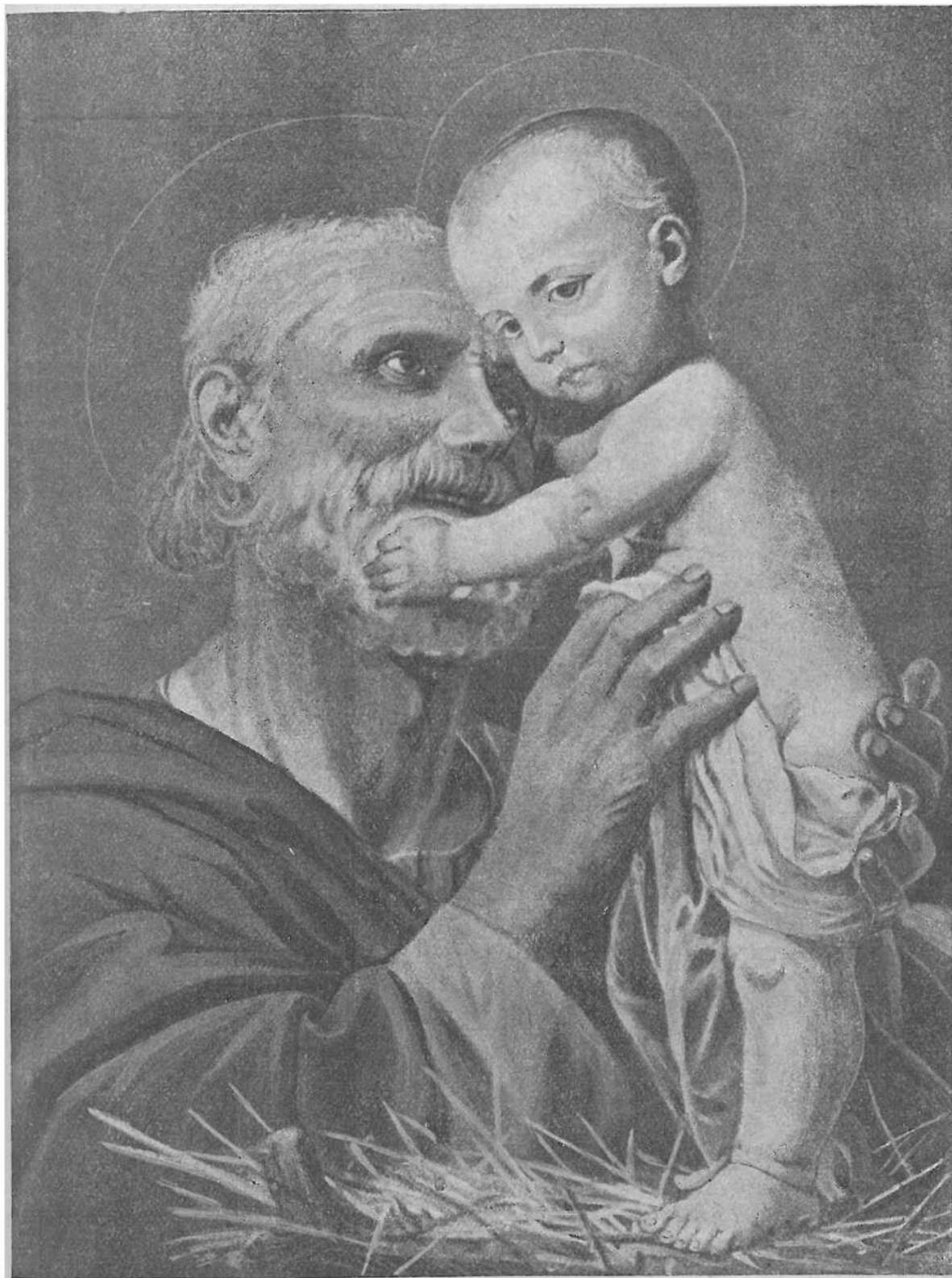

Číslo 3.

Březen 1928.

Ročník XXIV.

Sv. Josef s Ježíškem.

2. U Poutního domu.

*Proutkem vzbuzen černým
pneš se hrdě výše
a já na tě patřím
v obdivu a pýše;
neboť nitro moje
tajemství to tuší:
že jsi dílem svatým
obětavých duší.*

*Dome požehnaný
Martiných dětí,
jež jak do hnízdečka
sem vždy budou spěti;
útulku, kde láska
pravá hostit bude,
kde si odpočine
každé srdce chudé.*

*Svatohostýnské jsi
Královně dar skvělý,
zlumociš Ji lidu
oddanost, děk vřelý;
důkazem jsi lásky,
která neustane,
kěz ti požehnání
s dlani Matky kane!*

*Hostýnu kěz dodáš
půvabu a krásy,
poutníci ať hrdě
k tobě se vždy hlásí,
až sem z blízka, z dále
budou k Matce chodit,
unave ou hlavu
v náruč Ježí klonit.*

MÁTI SVATOHOSTÝNSKÁ, ZACHRAŇ KATOLICKÉ DĚTI!

Ano, toto vzývání dere se mimoděky z hrudi věrnému Moravanu za dnešního boje o dítě ve škole i mimo školu. Je to modlitba svrchovaně časová. Kdo by pochyboval, že naše drahá mládež, již ty drobné děti katolických rodičů jsou ohroženy vážným nebezpečím? Všichni pozorujete, že nepřátelé vaší víry usilují dostat školu ve svou úplnou moc a tím se zmocniti i duší vašich dětí. Vzdali se naděje, že by převedli na svou stranu vás starší, jimž sv. náboženství katolické stalo se od malička takřka srdcem vašich srdcí. Bylo proto vydáno heslo: „Vezměte církvi děti a rozpadne se!“ Církve sv. ovšem nezničí, neboť „brány pekelné jí nepřemohou,“ ale mohou značně poškoditi její činnost v našich zemích, mohou způsobiti, že dorůstající pokolení se jí odcizí z velké části, že se vyprázdní chrámy a že umlkne pak modlitba u nových rodinných krbů. Zdali by se katolicky smýšlející rodičové nezhrozili myšlenky, že dívky, jejich nejdražší poklad a naděje, měly by býti v rukou lidí bez Boha a proti Bohu a státi se snad později nejzarytějšími odpůrci toho, co jejich otcové a matky milovali a ctili?

Nejúčinnějším prostředkem k záchraně naší mládeže je snaha o katolickou školu pro katolické děti. A v našem státě, kde katolíci tvoří ohromnou většinu, právem vyžadují, aby to byla škola vydržovaná státem, t. j. z prostředků, jež katolíci beztoho již přehojně poskytují všemi těmi četnými daněmi. Může-li to býti ve státech s protestantskou většinou, jako v Německu a Holandsku, proč ne i u nás? Uhajte a vymozte si toto své svaté právo!

Ale „nebezpečí jest v otálení“. Třeba se ujmouti ještě nyní těch dětí, jimž se dosud nedostalo štěstí katolické školy. Postavme je pod mateřskou ochranu Královny svatohostýnské! Přivádějme je před Její trůn, do Jejího laskavého náručí a Ona jejich mladistvá srdéčka připoutá pevně k Ježíškovi, jejich božskému bratříčkovi. Krásný zvyk dětských poutí a výprav na Sv. Hostýn chceme udržeti, rozšířiti a prohloubiti ve spojení s jednodenními rekolekcemi, přizpůsobenými dětské mysli. Promluva, přijetí sv. svátosti, přednáška se světelnými obrazy, pobyt v nádherné horské přírodě zanechal by trvalé dojmy v mladé duši. Pamatujme při tom zvláště na děti opouštějící školu, vycházející do života plného úskalí pro jejich víru a mravy!

S těmito myšlenkami souvisí návrh, jež náš dlouholetý strážce Hostýna P. Rudolf Rozkošný T. J. takto načrtává:

„Ač mnohý čtenář nad tímto návrhem pohrdlivě zakroucí hlavou, přece se mi zdá vhodným a důležitým. Je přece nutno rozšířiti přístřeší pro poutníky! Když se toho vlivní činitelé chopili, navrhovali, aby v době, kdy není velký nával poutníků, jako v prázdniny, užilo se Poutního domu pro školní mládež, která by ve větším počtu mohla na Sv. Hostýn docházeti a tu jak na těle, tak na duši pookřáti. Vždyť na Hostýně je horský vzduch zvláště pro plíce zdravý! Každé prázdniny jsou pořádány zvláštní výpravy školní mládeže do mořských lázní, na př. do Grada! A na Hostýn by to nešlo? A pak, jak by mohly dívky na duši okřáti!

Před několika lety přišel na Sv. Hostýn pozoruhodný dopis: Budete se diviti, že dostáváte dopis až z Jižní Ameriky. Jsem v Argentině. Pocházím z Kvasic. Když jsem měla dvanáct let, šla jsem s naším procesím na Sv. Hostýn. V patnácti letech jsem se dostala do Francie a od té doby se toulám po světě, až jsem se dostala do Jižní Ameriky. Mám již čtyřicet let. Žiji ve zkaženém světě a již několikrát jsem měla pokušení, dopustiti se hříchu. Ale vzpomínka na Pannu Marii Svatohostýnskou mne udržuje, že jsem dosud neklesla. Proto mi pošlete obrázek Panny Marie Svatohostýnské . . .

Kolik tisíc by dal mnohý otec, mnohá matka za to, kdyby mu dítě mohlo říci totéž: Žiji ve zkaženém světě, ale vzpomínka na Pannu Marii Svatohostýnskou mne udržuje, že se nedám svést!

A o tom, jak rády by dívky na Sv. Hostýn přišly, ani nemluvím. Když jedenkrát v prázdninách byla všechna světla rozsvícena, přišlo do chrámu 200 chlapců z Velkých Karlovic. Zůstali státi jako vyjevení . . .! Za měsíc byli na pouti Karlovští, vypravovali, jak velice se líbilo chlapcům na Sv. Hostýně! A kolik set, ba i tisíc dětí by se mohlo v prázdninách na Sv. Hostýně vystřídati! A jak velký význam by mohla míti pro celý život taková pout!

Zažil jsem na Sv. Hostýně mnoho rozmanitých slavností. Ale přál bych si ještě dožít se této: mnoho dětí se modlí v ozářeném chrámu před Nejsvětější Svátostí za své rodiče, dobrodince a zasvěcují se Panně Marii. Něco takového by jim jistě do smrti z paměti nevymizelo!

Zdá se mi, že tento návrh není nemožný a že by se dal provést, až by se vše účelně na Sv. Hostýně zařídilo. Za nejdůležitější podmínku k tomu pokládám stavbu poutního domu. K tomu je třeba peněz, jež ctitelé Panny Marie Svatohostýnské rádi budou věnovati také z lásky k dětem“.

Vítězná Ochraňo Moravy, zůstaň Matkou lidu svému, buď Matkou zvláště katolické mládeži! (Redakce).

Jan Kř. Dvořák T. J.:

ROZHOJŇUJME SE V ÚCTĚ K SV. JOSEFOVI.

Po Matce Boží je mezi všemi svatými naší něžné, velké úcty nejhodnější sv. Josef. V životě jeho je mnoho událostí, které tuto vroucí úctu k němu opravňují, ano zrovna vyžadují. Neboť sv. Josef byl vyvolen za snoubence blah. P. Marie. Je to milost a čest, již nedovede pero vypsati a jazyk důstojně vyložit. Tu, kterou uctíváme jako Matku Boží, jako Královnu andělů a všech svatých, tu smí sv. Josef nazývati svou snoubenkou, nevěstou! Zvolení sv. Josefa za snou-

bence Mariina bylo pouze přípravou na milost mnohem větší. Sv. Josef byl zvolen i za pěstouna Syna Božího. Sv. Josef měl se starati o výživu a výchovu Syna Božího, jak se stará o své dítě. Ježíš pak ho miloval, ctil a poslouchal podobně, jako dítě to všechno činí svému otci. S jakou úctou, láskou a něžností sv. Josef oň pečoval! S jakou láskou, ano také úctou vzhledalo Dítě opět k svému pěstounovi! Neměli bychom toho co nejvroucněji

uctívati, ježž napřed Syn Boží tak dětinně ctil?

Písmo sv. vzývá sv. Josefa spravedlivým. Velkou, upřímnou úctu k němu žádá tedy také jeho vnitřní svatost, která byla v souladu s jeho zevním postavením, neboť jinak nebyl by ho Bůh vyvolil za snoubence Marii Panně a za pěstouna svého Syna.

Uctívejme tedy sv. Josefa, jak toho zasluhuje; touto úctou jsme mu povinni z vděčnosti za to, co našemu Spasiteli prokázal.

Šťastná a blažená byla smrt sv. Josefa v přítomnosti Ježíšově a Mariině a za jejich přispění; je proto právem patronem dobré smrti. Také nám jest jednou zemřítí; prosme ho o milost, abychom i my, aspoň duchovně spojeni

s Ježíšem a Marií skrze milost a lásku boží, šťastně zemřeli.

Nesmírná je též blaženost a odměna sv. Josefa za to, co v životě svém pro Marii, Syna Božího a pro celé pokolení lidské vykonal. S jakou láskou a úctou patří nyní v nebi miliony a miliony andělů a svatých na pěstouna svého Vykupitele, povzbuzující nás, abychom i my pozemšťané u velké úctě měli sv. Josefa a s dětinnou důvěrou k němu pohlíželi do nebeské vlasti ve všech záležitostech duše i těla, časných i věčných. Činíme to?

Poznámka: Jeden z našich čtenářů nám poslal dopis, v němž podává příklad, jak sv. Josef pomáhá. Připojujeme jej na tomto místě.

Smíření manželů. Manželé N. N. po jednom roku manželství se od sebe odloučili. Odloučením tímto hrozila oněm manželům, zvláště ženě, mravní záhuba a snad i věčná zkáza. Poněvadž jsem tuto rodinu dobře znal a věděl jsem, kam spějí, umínil jsem si, že se podle možnosti vynasnažím, by se vše obrátilo k dobrému. Počal jsem oné paní domlouvati a nabádal ji k smíření s manželem. Ona však všechnu možnost smíření vylučovala a mluvila jako zoufalá. Já však pamětliv jsa slov misionářské písně: „— — proto budiž starost tvá jediná a horlivá, ať se tvá i bližních duše věčně zachová...“, rozhodl jsem se stůj co stůj věc k dobrému přivést a tu ženu, která snad spěchala vstříc zoufalství, zachrániti. Když jsem viděl, že všechny mé domluvy jsou marné, obrátil jsem se s důvěrou k Té, již nazýváme útočištěm hříšníků, k B. Srdci Páně a k sv. Josefu. Na ten úmysl jsem konal devítidenní pobožnost k sv.

Josefu se sv. přijímáním ve svátek sv. Josefa na Sv. Hostýně. Pak při každé mši sv., které jsem byl přítomen, modlil jsem se za ony nešťastné manžely, aby jim Bůh dal toho pokoje, jehož svět dáti nemůže. V době duchovních cvičení, jež jsem konal, poznáv ještě více, jak drahocenná je duše lidská, utvrdil jsem se ve svém předsevzetí a ještě více jsem se modlil s pevnou důvěrou ve vyslyšení. Na ten úmysl jsem také poslal dáreček na kněžský dorost T. J. a prosil vdp. provinciála o vzpomínku na modlitbách, což rád přislíbil. Také jsem slíbil, že, budu-li vyslyšen, uveřejním tento příběh v Hlasech. S radostí mohu nyní svůj slib vyplniti, neboť vše dopadlo dobře. Oni manželé se skutečně smířili po dlouhém odloučení. Rodičko Boží, vypros jim milosti, by v dobrém vytrvali! A vy, drazí čtenářové Hlasů, kdykoli budete v tísní, nikdy nezoufejte, ale s důvěrou se utíkejte k Ní a k sv. Josefu!

F. H. z F.

F. P. Kyjovský:

PO PĚTI LETECH.

Črta ze života.

Ó dobrý skutku, tys nejvzácnějším plodem této neúrodné země; ty vábiš k sobě oči Boha, dobrých skutků největšího činitele. O tobě pravil Ježíš, vtělený Dobrý Skutek: „Podáte-li jen číši vody jednomu

z těchto nejmenších bratří mých ve jménu mém, mně jste učinili!“ Na tobě spočívá požehnání božské. Chcete aspoň malý důkaz? Slyšte příběh ze současné doby. Bylo to na konci měsíce března. Na křižovatce

dvou ulic v brněnském předměstí krčilo se u zdi drobné, bledé děvčátko. Před sebou mělo talíř s několika kytičkami svěžích sněženek. Muž vyzáblého zevnějšku právě kráčel blízko dítěte. Byl tak ponořen v myšlenky, že si ho ani nevšiml. Ale vtom zaslechl jeho tenký hlásek: „Kupte sněženky, milostpane!“

Jakže, již skutečně rostla kvítka? Vždyť stále ještě bylo tak zima a všude po ulicích ležely kupy špinavého sněhu. Zastaviv se, hleděl na talíř.

„Kupte si ode mne kytičku, milostpane!“ žadonil znovu dětský hlas. Již chtěl dáti hrubou odpověď a jíti dále. Avšak v pohledu a v hlase dítěte bylo cosi, co ho obměkčilo. „Odkud máš ta kvítka?“ tázal se. - „Ó, to se musí chodit daleko! Do adamovských lesů!“ odvětila maličká. - „Až tam! A peníze přineseš domů?“ - „Ano, mamince je dávám“. - „To jsi hodná!“ - Sehnul se a pohladil dívku po světlých vláscích. Pak si vzal kytičku sněženek a podal dítěti pětikorunu. Když mu dítě chtělo vrateti zbytek, odmítl: „Nech si to vše!“ - „Pán Bůh zaplať, děkuji pěkně, milostpane!“ radostně zněl za ním tenký hlásek.

Měl právě zase trochu peněz. Včera byl propuštěn z trestnice. Nežli jej pustili, vyplatili mu peníze, jež si vydělal svou prací za pět let pobytu v žaláři. Nebylo toho málo, mohl si dokonce koupit nové šaty a ještě mu něco zbylo. A právě ho kdosi již pojmenoval „milostpán“, jej, propuštěného trestance! Musil se tomu sám u sebe smáti. Pohlédl na sněženky, jež držel v ruce. Bude tedy skutečně již jaro? V pochmurných prostorách věznice bylo ještě tak chladno a větve starých stromů, stojících před zamřížovanými okny, neukazovaly ani známky pupenů.

Tato pátá, tato poslední zima byla proň nejsmutnější. Několikrát psal své ženě: „Odpusť mi! Brzy budu na svobodě. Kam mám jíti? Chci býti jiným člověkem. Jen mi odpusť!“ Avšak nikdy nedostal odpovědi. Nechtěla ani slyšet o něm, o zločinci.

Ač jej tato nesmiřitelnost hluboce bolela, byl nucen jí dáti přece za pravdu. Pocházela z počestné rodiny. Její rodiče byli proti tomuto sňatku a k vůli němu znesvářila se s celým příbuzenstvem. Byla

by dostala mnohem lepší nápadníky než on. Ale právě jej měla ráda a jemu dala přednost. Po dvě léta žili šťastně pospolu. Potom ho zbavila hádka s dozorcem o místo v továrně a nemohl najíti jiného zaměstnání. Doma se ani nezmínil, že je bez práce; styděl se a nechtěl své paní způsobiti zármutek a starost. Celé dny se potuloval po městě a vysedával v hospodě. Tam se seznámil s podivnými společníky. Jednoho dne jej přemluvili, by jim byl nápomocen v dobrém obchůdku. „Dobрым obchůdkem“ mínili loupežné vloupání do zlatnického závodu. Kdyby se zdařil, mělo prý se mu dostati řádného podílu v kořisti. Nezdařil se. Všichni unikli, jen on ne, nezkušený začátečník.

Pět let těžkého žaláře! zněl soudní rozsudek.

Konečně, konečně uplynula tato léta. Brány věznice se otevřely a vrátily mu svobodu. Co teď? Náhle se v něm upevnilo rozhodnutí. Chtěl se odebrati do svého starého bytu. Snad tam ještě bydlela, snad ho vyslechne. Ano, přinese jí sněženky, jež měl v ruce. Snad ony způsobí div, div jara. A zatím co se díval na ty bílé květy, vypučelé přes všechn chlad a mráz ze stuhlé země, znenáhla vcházela jakási důvěra do jeho srdce.

S kloboukem nízko do čela stlačeným, vystupoval po schodech předměstského činžáku do třetího poschodí. Potkalo ho pár lidí. Nikdo si ho nevšiml, nikdo ho nepoznal. Brzo stál přede dveřmi svého dřívějšího bytu. Všechna odvaha ho opustila; nejraději by se hned obrátil a utekl zase do tmavé noci venku. Konečně tiše zaklepal. Ihned se blížily kroky a dveře se otevřely. Byla to ona. Jeho žena. V temnotě ho nepoznala.

„Čeho si přejete?“ tázala se. Ale hlas se jí jaksi třásl, něco asi tušila. „Aničko!“ pravil tiše. Chvíli mu zírala upřeně do tváře. Ale brzo se vzpamatovala. „Co chcete? Já vás neznám!“ zvolala. - „Aničko, vyslechni mne! Prosím tě, vyslechni mne!“ úpěnlivě prosil muž.

Pokročil do kuchyně. Tam hořela petrolejová lampička a osvětlovala chudobné zařízení. Šicí práce byla rozložena po stole a na stoličce se ustrašeně choulilo malé děvčátko, drobné, bledé děvčátko.

„Hleď, Aničko, co jsem ti přinesl!“ Podával ji sněženky. Byla dojata, ale srážela v sobě všechnu starou lásku, jež v jejím srdci opět kličila. Chladně hleděla na muže, který jí připravil tak strašný osud.

Najednou zazněl jasný dětský hlásek dusným tichem: „Maminko, to je ten pán, co byl ke mně tak hodný!“ Muži se kmitlo poznání v očích: byla to malá prodavačka květin, od níž koupil sněženky.

Žena vztáhla ruku a přijala kytíčku, již podával. „Pán Bůh ti odpust!“ pravila laskavě. „Zůstaň u nás! Máš hlad? Počkej, uchystám ti něco“.

Vstoupil doprostřed světnice a přivinul dítě vroucně do náručí. Vždyť to bylo jeho dítě. Uplynula konečně zima, jeho dlouhá, pětiletá zima, ale nyní opět nastalo jaro.

Ano, jaro nastalo v jeho životě. Našel své dítě a znovu si získal úctu a důvěru své ženy. A čemu děkoval za to za všechno? Jedinému dobrému skutku!

Ó dobrý skutku, ty květe lásky a míru na zemi, plné nesváru a nenávisti, ty jasný paprsku ze srdce Božího, buď požehnan!

.....

Jan Kř. Dvořák T. J.:

ZA DOMÁCÍMI VZORY.

I.

Hrdinný Moravan.

(Ke dni 17. března).

Moudrý Sirach mluvě v 7. kap. o tom, jak dlužno chovati se k lidem, kteří mají zvláštní nárok na lásku naši, praví ve verši 33.: „Ke kněžím uctivě se měj“.

Zasluguje-li každý kněz jako prostředník mezi Bohem a lidmi úcty svému povolání přiměřené, pak jí zasluhuje mnohem větší měrou kněz, jenž nejen životem vzorným se vyznamenával, lidi k Bohu přiváděl a s ním spojoval, nýbrž také pro pravdu velmi mnoho potupy a utrpení snášel a smrti mučednickou potvrdil, co hlásal a čemu učil. Je to kněz — mučedník blah. Jan Sarkander. V úctě ho měl vždy nejen lid, s kterým žil, v úctě ho má také Bůh sám, neboť na jeho přimluvu dostalo se lidem všeho druhu od Boha mimořádných uzdravení a vyslyšení. Proto je třeba, bychom i my, jeho krajané, podle slov Sirachových uctivě se k němu měli.

Blah. Jan Sarkander poskytl pomoc již mnohým, a to způsobem zázračným. Když kardinál olomoucký Schrettenbach r. 1737 vydal nařízení, by duchovní vyzvali lid s kazatelen, aby přihlásil se každý, kdo přimluvou Sarkandrovou dosáhl nějakého dobrodiní, milosti nebo daru, a faráři zevrubně výpovědi takové napsali a konsistoři poslali za účelem blahořečení, přihlásilo se na

400 věřících od prvních let 18. století až do r. 1739, kteří nějakým způsobem od Jana Sarkandra byli vyslyšeni. Z tohoto množství byly vybrány tři zázraky, které sloužily za podklad blahořečení, jež se stalo dne 2. září 1859. Svátek blah. Jana Sarkandra však se slaví dne 17. března. (Srov. J. Tenora - Dr. J. Foltynovský: Blah. Jan Sark. 1920).

Aby blah. Jan Sarkander mohl býti prohlášen za svatého, je potřebí dvou zázraků na jeho přimluvu učiněných ode dne jeho blahořečení. Modleme se předně o tuto milost, modleme se dále, aby překonány a odstraněny byly překážky, následujme ctnostného života blah. Jana Sarkandra, plného statečnosti a živé víry, a utíkejme se s důvěrou k němu ve všech svých bolestech a potřebách, aby Pán Bůh jej oslavil a sám v něm byl oslaven, aby blah. Jan Sark. stal se mocným prostředníkem přemnohých milostí a lid svůj úžeji s Bohem spojil. Připravme tímto způsobem a usnadněme cestu nejdp. arcibiskupovi, by se dožil toho radostného dne, kterého by mohl záležitost svatořečení nejen započítí, nýbrž také se dočkati jejího příznivého ukončení v Římě.

.....

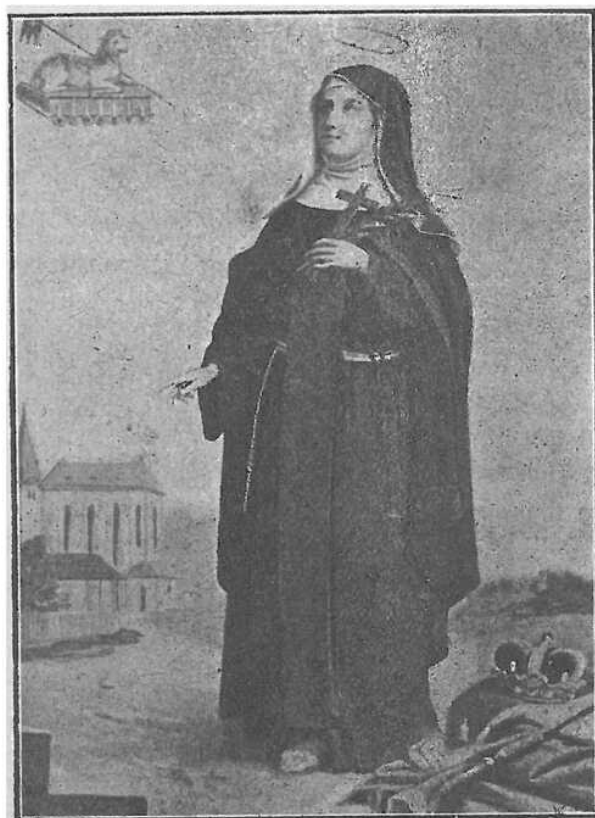
II.

Veliká Češka.

(Ke dni 2. března).

Radostnou zvěst pro ctitele bl. Anežky České přineslo 1. číslo I. roč. časopisu „Od Karlova mostu“, jež začal vydávati staroslavný řád křižovníků s červenou hvězdou v Praze. Čteme tam na str. 38, že ndp. velmistr P. J. Vlasák ustanovil dp. Václava Bělohlávka, kněze téhož řádu, postulátorem pro svatořečení blah. Anežky, abatyše na Františku v Praze, a že ustanovený postulator podal dne 19. dubna 1927 žádost k ndp. arcibiskupu Frant. Kordačovi, by blahoslavenka byla zapsána v seznam svatých služebníků a služebnic Božích.

Anežka, šesté dítě českého krále Přemysla Otakara I., narodila se pravděpodobně 20. ledna 1208. Dětství své ztrávila v klášteře třebenickém ve Slezsku pod dozorem sv. Hedviky. Takto je spjata i se Slezany. Podle středověkého zvyku byla již v 9. roce věku svého zasnoubena s korunním princem Jindřichem, synem římského císaře Bedřicha II. K velké její radosti politickými pletichami sešlo s tohoto sňatku r. 1225 i učinila slib ustavičné čistoty. Uslyševši později (okolo r. 1230) o sv. Františku Assiském a o sv. Kláře, poznala v jejich řeholním životě dokonalost, po níž toužila. Brzo vchází do písemného styku se sv. Klárou, staví chrám sv. Salvatora v Praze, jenž zanedlouho byl zván „u sv. Františka“, a buduje při něm dva kláštery františkánské, mužský a ženský. Sv. Klára poslala do Prahy pět panen nového řádu, jež tam přibýly 11. listop. 1234, a tak povstalo „České Assisi“. Anežka sama vstoupila do tohoto kláštera, v němž byla po léta také abatyší. Ale

nezapomíná ve svém zátiší na svou vlast a sleduje s láskou její osudy. Pomáhá bratru svému Václavovi I. osvoboditi západní Evropu od Tatarů r. 1241 radou, modlitbami, posty a bděním. Vyprošuje zdaru bratrovci svému Přemyslu Otakarovi II. při výpravě v zájmu sv. víry proti loupeživým pohanským Prusům, která se zdařila bez mnohého prolévání krve r. 1254. Varuje Přemysla II. před válkou s císařem Rudolfem a vidí pak ve zjevení při společné modlitbě, jak vykřvácel na Moravském poli dne 26. srpna 1278. V hrozných a smutných dobách, které potom nastaly, obětovala se Anežka Bohu v oběť a Hospodin ji přijal koncem zimy r. 1282.

(Dokončení).

Z KRÁLOVSTVÍ JEŽÍŠE KRISTA.

Zavedením svátku Krista-Krále jsme si znovu uvědomili, že Ježíš Kristus je králem veškerého pokolení lidského, celého okrsku zemského. Nechtěl ovšem na sebe strhnouti světskou vládu, chce vládnouti nad dušemi lidskými, jež si

svou vykupitelskou smrtí na kříži vydobyl. Viditelnou organizací tohoto jeho duchovního království je Církev sv. jím založená s jeho náměstkem, římským papežem, v čele. K ní jsou všichni povinni přináležeti. Ze všech

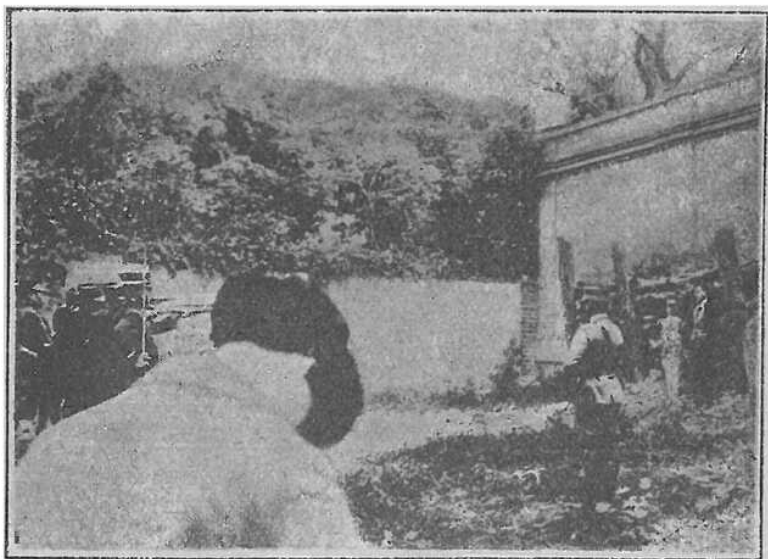
pozemských států přinášejí časopisy pravidelně zprávy; my chceme v tomto oddíle pojednávat o význačnějších událostech ze všeobecné říše Církve katolické, z království Ježíše Krista.

* * * (Red.)

Dnes něco z **Mexika**, kde již po 2 léta zuří pronásledování katolíků, jemuž podobné zažili snad jen první křesťané za Nerona. Největší rozruch způsobila nedávno mučednická smrt jesuity **P. Miguele Pro a jeho tří druhů**. P. Pro byl vysvěcen na kněze teprve před 3 lety. Svůj kněžský úřad byl nucen vykonávat ve skrýších a v přestrojení. Několikrát byli mu pocho-
pové v patách, ale po každé se mu podařilo uniknouti. Teprve 17. listopadu 1927 byl zajat se svým bratrem Humbertem,

v rukou držel růženec a jeho rty se pohybovaly v tiché modlitbě. U střelnice se ho tázal velící důstojník, má-li jaké přání. Kněz odpověděl: „Dovolte mi na chvíli se pomodlit“. Když mu to bylo dovoleno, poklekl jako před oltářem a prodlel na okamžik v modlitbě. Pak se zvedl a postavil se ke zdi čelem k vojínům, hledě na své katany pokojně a vlídně. Když zazněl povel: „Hotovo!“, rozpjal své paže, aby takto byl i v smrti podoben svému ukřižovanému Spasiteli. Důstojník mávl šavlí, a zasažen byv pěti kulkami, klesl mučedník na kolena. Rotmistr mu dal ještě „ránu z milosti.“ Oběť byla dokonána.

Mladý inženýr V. byl druhý, jenž vytrpěl hrdinnou smrt. Ještě v den svého zatčení, nic netuše, chystal se svou snou-

Poprava
P. Miguele Pro T. J.

inženýrem Vilchis a chudým dělníkem Tirado. Aby našla záminku, zbaviti se horlivého kněze, obvinila jej vláda lživě z atentátu na generála Obregona. Soudní jednání odbývalo se beze všech právních forem, bez výslechu svědků a bez obhájce. Tak byli obžalovaní nespravedlivě odsouzeni na smrt. Ráno 23. listopadu byly vykonány ve dvoře policejního ředitelství přípravy k vykonání krvavého ortele. Dostavili se četní novináři a fotografové. O půl 11. hod. bylo vše hotovo. U vojenské střelnice čekalo 5 vojáků na své oběti, jež se v žaláři chystaly na svou poslední cestu. P. Pro je vyzpovídal a povzbudil, by statečně umřeli za víru. První byl vyveden P. Pro ve svém občanském šatě. Jak novinový oznamují, kráčel klidně na popraviště;

benkou blízký sňatek. Pak přivedli Humberta Pro, bratra knězova, a postavili jej vedle mrtvoly bratrovy. Mladý katolík vyňal z kapsy medailku, a políbiv ji, podržel ji v ruce. Založil paže za záda, a zahleděv se odhodlaně, ani brvou nehnuv, na četu vojáků, prohlásil svou nevinu. Pět kulí jej srazilo k zemi. Tak byl spojen s bratrem ve smrti jako v životě. Na konec byl usmrčen dělník Tirado, nemocný na plíce. Postavili jej do kaluže krve popravených přátel a odstřelili.

Mrtvoly zastřelených byly vystaveny na márnách ve vojenské nemocnici. Tam přišel za svými rekovnými syny jejich staříček, sedmdesátiletý otec se svou dcerou (matka zemřela před několika lety). S tváří hořem rozrytou, ale klidným hlasem tázal se stařec:

„Kde jsou moji synové? Chci je ještě jednou spatřiti.“ Zavedli jej do márnice. Tu stane otec na chvíli mlčky u mrtvol svých synů. Sklání se nad zkrvácené čelo mučedníků a líbá je. Bílou rouškou stírá, jak to činili křesťané za římského pronásledování, pln úcty krůpěje krve, jež lpějí na čele. Jeho dcera však propuká při pohledu na oba své bratry v hlasitý vzlykot. Tu na ni stařec vážně pohlédne a praví: „Dítě mé, není, proč bychom plakali!“ — Pohřeb hrdinů

stal se velkolepým projevem víry. Přes všechny hrozby mocných tyranů doprovázelo na 20.000 katolíků, zvláště mnoho dělníků, rakve na hřbitov. Ve svatém nadšení provolával lid znovu a znovu: „Ať žije Kristus-Král! Sláva mučedníkům!“

P. Alberti (podle „Osservatore Romano“).

Dodatek. V příštím čísle bude oddíl „Z království J. K.“ obsahovat velmi zajímavý příspěvek od dra Frant. Kruse S. J., známého většině čtenářů z loňského ročníku.

SVATOHOTÝNSKÝ KALENDÁŘ.

BŘEZEN.

Měsíc zasvěcený úctě sv. Josefa. (Příručka: J. Dvořák T. J., Kytice ke cti sv. Josefa. Za 1.50 Kč). Na Sv. Hostýně při večerním sv. požehnání po celý měsíc se připojuje litanie o sv. Josefu a hoří svíce na oltáři světcově.

Otázka: Všiml jsem si, kdy se konají pro mne duch. cvičení? (Viz „Exerciční hlídku“!)

2. První pátek v měsíci. Pobožnost k B. Srdci Páně. Smírné sv. přijímání. Pamatujme denně na hlavní úmysl Apoštolátu modlitby: Aby se vždy více rozhojňovala úcta k sv. Josefu! — Svátek blah. Anežky Přemyslovny.

3. Započíná milostný devítník k počtě sv. Františka Xaverského. O původu pobožnosti viz ročník XXII., str. 75. Je spojena s mnoha odpustky,

jež lze přivlastniti duším v očistci. Denní modlitba (do 11. bř.) zní:

Ó, přelibezný a láskyplný sv. Františku, klaním se s tebou uctivě božské Velebnosti. Na výšost raduji se ze zvláštních milostí, které tobě udělila v tomto životě, a ze slávy tvé po smrti; i vzdávám Ji dík, a tebe z celého srdce prosím o účinnou přímluvu tvou za obzvláštní milost, abych svatě žil a svatě zemřel. Mimo to tě prosím, abys mi vymohl . . . . . (zde vyjádří milost, kterou chceš obdržeti). Jestliže však to, zač tě pokorně žádám, není ke cti Boží a k většímu dobru duše mé, račiž, prosím, vyžádati mně, co pro obojí je užitečnější. Amen. — Otče náš, Zdrávas, Maria, Sláva Otci . . . . .

16. Sv. Klementa M. Dvořáka, vyzn. ze Shrom. nejsv. Vykupitele, rodilého Moravana. Následujeme ho také v jeho horlivosti pro dobrý tisk! — Bl. Jana, Izáka a druhů, muč. z T. J.

17. Bl. Jana Sarkandra, kněze a mučedníka za zpovědní tajemství. Na Sv. Hostýně je mu zasvěcena kaple „Sarkandrovka“, již P. Cibulka pozvedl ze zřícenin za pomoci Literární jednoty olom. bohoslovců na místě dřívější kaple sv. Jiljí.

19. Sv. Josefa, pěstouna Páně. Sváteční pořádek bohoslužeb v host. chrámě. Modleme se, by tento moudrý hospodář nazaretský pomohl nám dokončiti Poutní dům.

20. Sv. Jáchyma, otce P. Marie. Vzor rodičů křesťanských. Knížečky: Šťastná rodina, Výchova dítěte, ze sbírky „Životem“ (po 50 h, Hlučín).

24. Sv. archanděla Gabriele, který zvěstoval bl. Panně radostné poselství.

25. Zvěstování P. Marie. Sváteční pořádek bohoslužeb.

30. Sedmi bolestí P. Marie.

Proč se postíme? Bychom se naučili panovat nad svými chťí, jak to krásně vyjadřuje církev sv. v postní mešní prefaci: „Vpravdě slušno a spravedливо jest, bychom Ti vždy díky vzdávali, Otče všemohoucí, věčný Bože, jenž tělesným postem neřesti potlačuješ, mysl povznášíš, sílu a odměnu udílíš!“ — Na tuto dobu se také vztahuje přikázání církevní, „aspoň jednou za rok se zpovídati a v čas velikonoční velebnou svátost oltární přijímati“.

ZÁPISNÍK' SVATOHOSTÝNSKÉHO KRONIKÁŘE.

Nový rok. Bylo zamlženo. Mládež ze Slavkova p. Host, měla slavnou mši sv., při níž si zpívali koledy. Přišlo asi 220 lidí, k sv. svátostem přistoupilo 56. Po kázání byla mše sv. před vystavenou Nejsv. svátosti (I. neděle v měsíci). Také odpovědně navštívilo chrám mnoho lidí.

Slavnost sv. Tří králů. Vál silný vítr, ale přes to přišlo na zamlženou horu asi 300 lidí (u sv. svátostí 68).

Jesličky stále poutají k sobě malé i velké. Kdosi šel se schválně podívat na toho kohouta, který nechce pustit čápa na komín mlýna. „To je dnes tady vel-

kých poutníků,“ podotýkám k matce, která s sebou vedla tři čiperné caparty. „I nechtěli dát pokoj, dokud jsem jich sem nezavedla podívat se na betlem“. — Ve středu 4. ledna připutovalo asi 45 školních dětí z Chvalčova s p. učitelem a učitelkou poklonit se Ježíškovi v jesličkách.

(Oškera T. J.)

V neděli 8. ledna i za týden 15. byl pro náledí přístup na kopec dosti neschůdný, ale v kostele přece nikdy prázdno nebylo. Pravým překvapením byla hojná návštěva v neděli 22. I. (420 lidí i s odpoledními návštěvníky), kdy se četl pastýřský list episkopátu čsl. o Katolické akci. Podobně v následující neděli 29. ledna přišlo celkem asi 380 poutníků. V tu dobu celá hora byla až po kamenný lom úplně pokryta sněhem, takže se mohlo až po toto místo dobře použít saní. Proto se vrchol hemžil také lyžaři zblízka i zdaleka. Odpoledne byl Fr. Jan Oškera T. J. na pohřbu p. Jana Tomáška, dílovedoucího v. v. v Bystřici p. H. Zemřel v požehnaném věku 78 let. Jak miloval Sv. Hostýn, viděti z toho, že při tak pokročilém věku skoro každou neděli přišel na Hostýn, ba mnohdy i ve všední dny. Pro svou dobrosrdečnost se těšil všeobecné přízni, o čemž svědčila i neobyčejná účast při jeho pohřbu. O. v p.

Přehled za leden: asi 2200 poutníků, 744 sv. přijímání, mši sv. 171.

Nový obyvatel hostýnského hřbitůvku. V úterý 17. ledna po půlnoci skonal v Kroměříži po dlouhé, bolestné nemoci kons. rada vdp. Ondřej Otáhal. Narodil se r. 1848 v Pivíně, na kněze byl vysvěcen r. 1874 v Olomouci. Posledním působištěm zesnulého byly Olšany v děkanátu prostějovském. V Kroměříži byl na odpočinku tři léta. Po rekviem byl nebožtík převezen ve čtvrtek podle svého přání v závěti na Sv. Hostýn. Byla to zvláštní pout - tiše, téměř neslyšně jel mrtvý v rakvi na saních po měkkém sněhu nahoru. Tam byl tento němý poutník uvítán krátkým obřadem a uložen do Sarkandrovky, kde pouze čtyři plápolající voskovice u něho věrně bděly po celou noc. V pátek 20. I. v 9 hod. vykonal výkrop dp. Pernička T. J. za asistence vdp. Em. Minaříka, dlouholetého kaplana nebožtíkova, a P. O. Malzera T. J.,

načež byl za hlaholu všech zvonů přenesen do chrámu k slavnému rekviem, při němž dle přání zesnulého hořela všechna elektrická světla, podobně jako 14. srpna 1924, kdy slavil zde 50. kněžské jubileum. Po obvyklém Libera byl v průvodě přenesen na hřbitov a pochován do vlastního hrobu vedle památníku vdp. Adolfa Jaška. Odpočívá tam nyní sladce po skončené pouti mezi bujným kapradím a pod ztepilými smrky, když na tom svatém políčku doznívají zpěvy od kostela a u pěkné brány hřbitovní se zastavují zbožní poutníci, aby se pomodlili za ty, jimž bylo popřáno odpočinout na místě, kam v šeré dávnověkosti utíkalo se obyvatelstvo roviny před nepřitelem a kam po staletí chvátá věřící lid, aby zapomněl na trud a doporučil se do mocné ochrany Panny Marie. Svatý Michael ať doprovodí duši zesnulého a všech, kdo na Hostýně odpočívají, do světla svatého, které Pán Bůh přislíbil kdysi Abrahamovi a těm, kdož se mu věrou a skutkem podobají.

Úmrtí příznivce Sv. Hostýna. Ve středu 8. února byl P. Superior v Holešově na pohřbu vdp. Jana Ryndy, rodáka z Kojetína, jenž od r. 1884 horlivě působil v Americe u farnosti sv. Stanislava v St. Paul, Minn. Po každé, když zavítal z Ameriky do vlasti, navštívil Sv. Hostýn a jest několikrát v sakristii v knize celebrantů podepsán. Před několika roky se vrátil úplně na Moravu a žil v Holešově u Sv. Hostýna. Loni přijel autem s holešovským katechetou P. Janem Píro na Sv. Hostýn, a jako by tušil, že již Sv. Hostýna neuvidí, při odchodu velice plakal. V poslední závěti odkázal Matici svatohostýnské 5000 Kč. O. v p. (R. R.)

Starý obraz P. Marie Svatohostýnské byl nedávno v Bystřici p. H. obnoven péčí p. děkana Vlad. Worla. Jak známo, dala jej r. 1655 zhotoviti manželka hraběte Jana Rotála a byl postaven ve staré hlavní kapli na Hostýně. Když byl nynější chrám posvěcen, byl obraz do něho slavně přenesen. Po zrušení poutního místa byl 14. února 1787 převezen do Bystřice a později umístěn na hlavním oltáři farního kostela. Část je z tepaného stříbra, ostatek malován na lipovém dřevě. Toto dřevo bylo loni v listopadu za dozoru Památkového

úřadu konservováno; nalezen na něm obraz staré kaple hostýnské. Akadem. malíři Ondruškovi svěřen úkol jej věrně omalovati.

Krypta pod farním kostelem bystřickým byla otevřena 3. prosince 1927 na žádost p. škol. inspektora Jul. Šobra, který sestavuje právě kroniku města Bystřice pod Host. Slyšme, jak sám o tom vypravuje (v „Našinci“ 1928):

„Vchod do krypty nachází se uprostřed kostela. Je zakryt kamenem, na němž před časy bylo možno čísti tento významný nápis: Cum tumulum cernis, cur non mortalia spernis? Tali namque domo, clauditur omnis homo. (Kdykoli vidíš hrob, proč nepohrdáš smrtelnými věcmi? Neboť takový příbytek uzavře každého člověka.) Nyní není již po nápisu tom stopy.

Pod tímto kamenem je se strany hlavních dveří do kostela několik schodků, vedoucích do krypty. Je neveliká, s muže vysoká a nachází se v ní šest větších a tři menší rakve. Dvě z těchto postaveny jsou na jedné veliké. Rakve jsou hodně zetlelé, víka některých byla odkryta a kosti nebožtíků spřeházeny.

Prohlédl jsem si všechny rakve a zjistil dle zápisů ve starých matrikách farských osoby, jež v nich odpočívají.

Hned u schodů vpravo odpočívá správce velkostatku bystřického hraběte Rotála, Karel František Fröhlich, jenž zemřel roku 1740 a v poslední své vůli věnoval na zřízení duchovní správy na Hostýně 4.000 zl. — Vedle něho jest rakev s pozůstatky vdovy po správci velkostatku Kašpara Kratochvíla, paní Terezie, která, raněna byvši mrtvicí, zemřela a pohřbena zde roku 1765.

Po levé straně odpočívá vdova po Janu Hubrovi, sestra tehdejšího zdejšího faráře Jana Karla Straky, Anna. Straka pohřben jest v kapli na horním hřbitově, již svým nákladem zbudoval.

Za Hubrovou jsou tři rakve. V prvé větší vloženy dvě rakve dětské. Větší z nich ukrývá ostatky dvouletého děvčátka inspektora Rotálových statků, Vincencie Jindřišky z Loewenfeldu (zemř. 1767). Na hlavě dítěte bylo poznati věneček a zteřelé šatečky ozdobeny byly několika stužkami, jež dobře ještě teď po 160 letech svou barvu uchovaly. — V menší rakvičce byly spore zbytky dva dni starého chlapečka, hraběte

Leopolda Vincence Jana Nepomuka Zachariáše Lamberga (zemřel 1769), dítěte hraběte Lamberga a jeho manželky komtesy, rozené Rotálové. V knize křestní poznamenáno jest u jména dítěte, že kmotry byli mu dva bystřičtí žebráci, Josef Galnor a Alžběta Tesařová ze zdejšího chudobince. — Vedle v rakvi leží Marie, Anna Margarita, vdova po Floriánu Morizi, vojenském ubytovateli slavného pluku Frey Bartay. Podle ní v menší rakvi Nepomucena Schaffenburgova, dceruška pána na Žeranovicích, která zde roku 1766 zemřela. Husté kaštanové vlasy při lebce byly zachovalé. S druhé strany za rakví Fröhlichovou je rakev, v níž odpočívá kněz, jehož jméno nelze určit. Je to snad Ludvík Kožnar, (zemřel 1740) nebo Jos. Dalbert (zemřel 1747), nebo a pravdě nejspíše Jan Štrobl (zemřel 1772), poslední v kryptě pochovaný. Všichni jmenovaní pohřbeni byli v této kryptě po roce 1740. Kde však pohřbeni jsou oni, kteří zemřeli před tímto rokem? Kde Přemek Bystřický z Vickova?

(Dokončení.)

Povětrnost v lednu. Lednová zima byla mírnější než prosincová. Nejvyšší teplota v prosinci byla $+6^{\circ}$, nejnižší -22 , byl tedy rozdíl 28° . V lednu však byla nejnižší teplota $+24^{\circ}$ 10 ledna, a nejvyšší $+12^{\circ}$ 4 ledna, činil tedy rozdíl jen 14° C. První čtyři dny v měsíci bylo okolo 10° zimy, 11. ledna byl teploměr - málo sice - ale přece celý den nad nulou, ostatní dny se pohyboval okolo nuly, a 1. - 5., 13., 16., 18. - 23., 28. - 29. ledna byl celý den pod nulou. Průměrná nejvyšší teplota byla -0.6° , průměrná nejnižší teplota byla -4° . Průměrná ranní teplota byla -3° , polední 2° , večerní -3° C. Na začátku měsíce bylo málo sněhu. 4 ledna však ho napadlo 13 cm, 5. ledna 8 cm, 6. ledna 10 cm, a pak snad každý den až do 26. ledna sníh popadával, takže ho bylo okolo 3 dm. Byl-li v neděli mráz, objevilo se to lyžařů, jako když se včely z úlu vypustí. Svah pod křížovou cestou byl udupán jako mlat.

Cesty do okolí si poutníci prošlapali a místy ji cestáři vyházeli, jako nad Vodní kaplí, na hřbitov k pohřbu p. faráře Otáhal a okolo chrámu Vozni cestu musili prosekávati, protože byla ledem pokryta. I cesta na Kašavu byla prý ušlapána. Aspoň se nebály po ní jíti dvě kandidátky frýdlantských boromejek z Hvozdné u Slušovic, které byvše přijaty ve Frýdlantě, přišly na zpáteční cestě poděkovat Panně Marii a zasněženými horami se pěšky domů vracely. Toliko cestu z Hošťálkové na Hostýn si musil raziti 28 ledna 64letý vsetínský katecheta Jindřich Valouch, jenž v létě několikrát sem přivádí dítky.

Poutníci přicházeli poměrně v hojném počtu a oživilí aspoň na chvíli sv. Hostýn jinak zasmušilý. Slunce totiž svítilo větší část dne jen 2., 3. a 26. ledna Mlha, vlastně nízké mraky, nás pokrývaly 17 dní a ostatní dny se vznášely nad samými lesy. Ovšem i mlha přinesla své krásy. Obalila stromy a budovy jinovatkou a vykonala pohádkovou zahradu, která však při osvitu slunce zmizela. Skoro polovice všech větrů bylo směru jižního (27) a jihovýchodního (18). Z těch stran také vály víchřice 22., 24., 26. 27. a 31. ledna, 7. ledna byla víchřice od SZ. Za celý měsíc napršelo 67.2 mm. (R. Rozkošný T. J.)

**Návštěva chrámu Páně na Sv. Hostýně
a počet svatých přijímání.**

V lednu 1928.

1. bylo lidí v kostele	220	a u sv. přijímání	56
6. " " "	300	"	65
8. " " "	70	"	35
15. " " "	130	"	52
22. " " "	420	"	104
29. " " "	380	"	79
Ve všední dny úhr.	680	"	353
Úhrnem	2200	"	744
Mši sv. slouženo 171.			

PODĚKOVÁNÍ.

Poznámka redakce: 1. Ostatní četná poděkování, z nichž mnohá jsou zvláště zajímavá a poučná, budou postupně otištěna v příštích číslech. 2. V děkovacích dopisech budiž vždy uvedeno i jméno pisatelovo, ale zároveň podotčeno, zdali si pisatel nepřeje, by byl v tisku jmenován. 3. Redakce si v nedostatku místa vyhrazuje právo, zkrátiti zaslané poděkování v podřadných okolnostech.

Božskému Srdci Páně, P. Marii Svatohostýnské, sv. Josefu, sv. Antonínu, sv. Terezičce Ježíškově děkuji plně slib: manželé Č. T. z Ostravice za vyslyšení a uzdravení z těžké nemoci a za pomoc v důležité věci, — Josefa Baráková z Protivánova za vyslyšení v těžké tísní (prosí čtenáře o jeden zdrávas za další pomoc), — Al. Zedek ze Sušic za uzdravení z těžké nemoci, — Anna Machová z Ostrožské Nové vsi za pomoc při nebezpečné operaci, — dlouholetá čtenářka od Velehradu za uzdravení z nebezpečného neduhu nohy, — čtenářka z Oseka za vysvobození z velikých starostí, — nejmenovaná z Valašska za uzdravení z těžké nervové nemoci, — čtenářka z okolí Bystřice p. Host. za vyslyšení proseb v několika velkých nesnázích a nebezpečích, kde lidské pomoci nebylo lze očekávati, —

čtenářka z farnosti Vel. Lukova za vyslyšení mnoha proseb s prosbou o zdrávas za další pomoc, zvláště aby Matka Boží chránila její dítky od smrtelného hříchu. — Všichni se odporučují do další ochrany P. Marie Svatohostýnské.

Brno. „Byla jsem těžce nemocna otravou krve. Milá Matička Svatohost. pomohla mi svou přimlouvou. Ale teď se objevila nová komplikace do hlavy, byla jsem všechna zoufalá, co to zase bude. Prosila, důvěřovala jsem v tu dobrou Matičku, pila vodu svatohostýnskou a Matička opět pomohla, Ona svých ctitelů neopustí. Buď za to tisíckrát pozdravena, Ty uzdravení nemocných a potěšení zarmoucených! Ó, jak se těším, až pojedu letos, dá-li Pán Bůh, na Sv. Hostýnek! Vloni jsem tam byla týden a osvěžila jsem se na těle i na duši. Odbírám již dávno Hlasy svatohostýnské, nikdy se nemohu dočkat, až přijdou, tak v nich ráda čtu, obzvláště letos se mi velmi zamlouvají“. Berta B., ošetřovatelka v dětské nemocnici.

Val. Senice. „Matička Svatohostýnská, která mi vždy pomáhala, vyslyšela mou prosbu, že popřáno mi bylo přes mou již dlouho trvající nemoc loni opět po 3 letech spatřiti milý Sv. Hostýn. Popřáno mi bylo také uviděti velkolepé a mamáhavé dílo — Poutní dům, — které vždy hlásati a šířiti bude lásku k P. Marii. Jak rád bych i letos opět přišel na Její poutní místo! Kdyby mi však nebylo dáno shledati se s Tebou, Matičko Svatohostýnská, na tomto pozemském Sv. Hostýně, vypros mi, bych se mohl s Tebou shledati v sídle všech blažených“. J. T.

San Antonio, Texas. P. H. zasílá 15 dol. na poutní dům „na poděkování Matce nebeské na Sv. Hostýně, která ji chrání před mnohým nebezpečím hříchu, aby tento rok opět bděla nad ní svou mateřskou láskou a ochranou“.

PROSBA.

V pokladničce byl nalezen tento lístek: „Věnujeme tento dárek na chléb sv. Antonína a ke cti a chvále P. Marie Hostýnské z vděčnosti za milost, prokázanou nám v neštěstí, a prosíme je za další ochranu, by naše věci, kterých jsme pozbyli, byly nám zase navraceny“.

Z DOPISŮ.

Rev. J. Berger, Tábor, Min. Zasilám opět příspěvky na Poutní dům a předplatné na „Hlasy“ od amerických přátel Sv. Hostýna. Píšete, že mám s tím asi mnoho starostí. Činím to rád pro Matku Boží Svatohostýnskou. Ovšem musí se pracovat. Jsou zde strašné zimy, ale pracuji zde s pomocí Boží již 15 roků. S díky k Bohu poznávám, že nebyla má práce zde nadarmo. Mám dobrého biskupa, který má své kněze v lásce, také mne, jelikož jsem jediný český kněz v jediné české osadě v diecési. Ač mám různého zaměstnání do omrzení, pro Sv. Hostýn neustanu pracovat. Jak jsem Vám psal, chceme my Američané zaříditi v sále neb v jídelně poutního domu vše po americku, totiž celé zaopatření. Chci požádati naše lidi a kněze o fotografie, které tam budou pak umístěny na důkaz jejich dobročinnosti. Rád bych věděl, kolik na ten sál by bylo potřeba, abych to mohl ohlásit a dále agitovat. S pozdravem J. B.

New York, Sp. st. Četla jsem Vaše články v „Hlase“ (amer.) i stran té exer-

ciční hlídky. Toho by bylo nejvíc zapotřebí, náš lid s tím obeznámiti, neboť v tom ohledu není dosti uvědomělý. Pokusím se ještě s pomocí několika známých a hlavně s pomocí Boží, bych větší počet odběratelů získala. — Kateřina Pištěková.

Cicero, Ill. Hlasy svatoh. se mi velmi líbí. Též v naší osadě v Cicero máme měsíční věstník, do něhož píši články pod názvem „Ženský svět“. Zasilám Vám jedno číslo na ukázkou, jak my v Americe pracujeme. Byla jsem loni na Sv. Hostýně a zúčastnila jsem se velkého průvodu 6. července. Velmi se mi na Hostýně líbilo, zvláště ta zbožnost lidu moravského. Zmínila jsem se též o tom v našich novinách. Zajisté máte tam krásný pomník, ba hrad Rodičky Boží, k níž tolik lnu. Přeji proto všem katolíkům českomoravským, by P. Maria Svatohostýnská je svou mocnou rukou chránila od nevěry a bludařství a přivedla zpět na pravou cestu ty duše, které se zpronevěřily pravé víře a odpadly. Kéž bych ještě jednou spatřila ten krásný a slavný Sv. Hostýn! — Am. Brejchova.

DOBŘÁ ČETBA.

Upozornění. Při objednávkách knih zde doporučených odvolávejte se, prosím, vždy na „Hlasy svatohostýnské“!

Co se praví o knížce „Marketa apoštolka“ (P. Frant. Krus T. J.), vydané v Knihovně Hlasů svatohostýnských. — Dr. Jos. Foltynovský, profesor bohosloví v Olomouci, píše, objednává 50 výt.: „Spisek ten se mi velmi líbí“. — Blahopřeji Vám k tomuto dílku! Tak se vyslovuje ct. p. Jos. Buš, bohoslovec v Brně. Píše: „Poznali jste, že právě drobnou prací a agitací lze udělati mnoho dobrého a vydali jste onu brožurku p. dra Kruse. Jménem všech brněnských bohoslovců dovoluji si k tomuto dílku blahopřáti. Poněvadž však potřebujeme skutků, učinil jsem agitaci mezi našimi bohoslovci a objednávám 55 výtisků“. Našinec 8. února 1928: „Při výchově laických apoštolů, jež nám Katolická akce ukládá, výborně poslouží neveliká brožurka P. Kruse T. J., Marketa apoštolka. Život vzorné učitelky, nedávno zemřelé, který byl všecek věnován škole a apoštolátu

v belgickém Lutichu, živě ukazuje laickým apoštolům, jak krásně mohou i oni pracovati o spásu duší. A ukáže jim také, z jaké duše má tryskati horlivost v apoštolátě. Že je to duše naplněná živou láskou k Ježíši, zvláště k Ježíši eucharistickému, jak sama pravila: „Můj pravý život je: milovati Ježíše; to je krásné a vznešené, a co zevně konám, nebylo by ničím, kdyby neplynulo z této lásky. Kdo knížečku přečte, jistě je dojat a povzbuzen. Hodí se svou lácí (1 Kč) i k hromadnému rozšiřování“. Neděle 5. února 1928: „Marketa apoštolka. Pod tímto názvem vyšla roztomilá knížka, čítající 48 stránek. Je nadmíru poučná a sluhuje, aby došla rozšíření co největšího. Kdo ji přečte, doví se na názorném příkladě, co to je „laický apoštolát“. Napsal ji dr. Fr. Krus T. J. Cena její jest jen 1 Kč. Vřele ji doporučujeme. Dopíšte si oni lístkem na adresu: Redakce Hlasů svatohostýnských na Sv. Hostýně u Bystřice p. Host., Morava“. (Při hromadné objednávce poskytuje vydavatelstvo značnou slevu).

Kdo si přeje více se dočísti o Marketě apoštolce, ať si objedná její úplný životopis, který vyšel péčí sester Nep. Početí v Přerově na Šířavě 7. Stojí 20 Kč; je to krásně vypravená kniha, která se čte jako úchvatný román. Titul zní: „Marketka“, napsal její vlastní bratr, kněz - františkán Lekeux.

Všechny, kdo mají zájem o obrodu křesťanského života v našem národě, upozorňujeme na knihu právě vyšlou **Nová světlá**. Jsou to velmi poutavé životopisy blahoslavenců z r. 1926. Podle Osservatore Romano zpracoval P. Alberti, do tisku upravily a vydaly sestry Neposkvrněného Početí Panny Marie v Přerově, Šířava 7. — Cena 12 Kč. — Dílko toto působí na čtenáře jako hřejivý paprsek útěchy a naděje. Apoštolští duchovní správcové, světci podle vzoru svatého faráře arského, horlivé učitelky-světky a zároveň karitativní a farní pomocnice, nadšení mučedníci pro viru a Církev jsou zde důkazem, že Prozřetelnost Boží v každé době posílá své apoštoly, vůdce lidu, pracovníky a pracovnice, nadšené až k mučednictví. Tito blahoslavenci jsou nám tak blízci povoláním i dobou! Žili za horších poměrů než my, a jak pochopili své poslání! — Mimo to lze objednat i téměř nakladatelství: a) pro děti a pro dospělé: **Když přišla na svět Lásky**. 20 Kč. - **Květy nejsvětější Svátosti**. 8 Kč. - **Po vůni tvých růží** 12 Kč. — b) pro dospělé: **Vrchol úcty k Srdci Ježíšovu**. 26 Kč. - **Dobrota**. 3 Kč. - **Duše veškerého apoštoláta**. 20 Kč. - **Duch sv. Terezie Ježíškovy**. 20 Kč. - **Čeho po tohě žádá laický apoštolát?** 1 Kč. — c) pro jinochy a dívky a pro jejich vychovatele: **Na rozcestí**. 2/40 Kč. — M. Lekeux: „**Marketka**“ Cena 20 Kč.

Knihy a brožury, jež možno objednat u redakce „Hlasů svatohostýnských“, Sv. Hostýn u Bystřice p. H.: Korunovační kniha 15 Kč - B. Spáčil T. J. - Em. Kubiček T. J., Jesuité 10 Kč - Jos. Rybák T. J., Sv. Petr Kanisius 1 Kč - Ant. Rejzek T. J., Tisíckrát pozdravujeme Tebe I. 3 Kč, II. 3 Kč - Jar. Ovečka T. J., Duchovní cvičení sv. Ignáce z Loyoly I. díl (text podle originálu) neváz. 18 Kč, váz. 23 Kč, II. (samostatný; návod k rozjímavé modlitbě) nev. 26 Kč, váz. 32 Kč - Jan Dvořák T. J., Kyfice ke cti B. Srdce P. 1/50 Kč, Kyfice ke cti sv. Josefa 1/50 Kč - J. Ovečka T. J., Nechte dítě přicházeti ke mně 0/80 Kč - Jos. Lepka T. J., Sv. Alois a jeho živoční program 3 Kč - F. Finn T. J., Ferd. Pokorný T. J., Jiří Mrštík (Příběhy ze života amerického neposedy) 16 Kč - J. Ovečka T. J., Chléb náš vezdejší 0/80 Kč - Dřívější ročníky „Hlasů svatohostýnských“ po 8 Kč - Frant. Krus T. J., Marketka apoštolka 1 Kč.

Duši péče o mládež je péče o duši mládeže, tato známá slova mnichovského kardinála Faulhabera jsou programem ústředního odborného časopisu pro spolkovou práci mezi katolickou mládeží „Hvězda“. Právě vyšlé I. číslo IX. ročníku ukazuje, že i nadále bude dobrým pomocníkem a rádcem pracovníků a vůdcem v práci o mravní a náboženské obrození našeho národa, které jen z mládeže může vyjít. půjde-li za Kristem a Církvi věrně a nekompromisně. Pomozte ji v tom, předplatte si revui

„Hvězdu“. Roční předplatné pouze Kč 18.— s přílohou „Dětské Besídky“ Kč 24.—. — Administrace Bilsko, p. Cholina u Litovle.

52 různých obrázků časových z celého světa, pěkné povídky, zajímavý román, zdarma lékařskou a právníckou poradu, stať hádankářskou, různé rady pro hospodyňky, recepty, obrázky šatů a stříhy jejich atd. — to vše přiručí pravidelně v každém čísle náš obrázkový časopis „**Šťastná rodina**“, která od nového roku vychází každých čtrnáct dnů. Je to jediný katolický časopis obrázkový. Staňte se jeho odběrateli a doporučujte jej! Číslo ukázkové zašle zdarma administrace „Šťastné rodiny“, Praha II., Spálená 15.

Úplný seznam všech časopisů v Československu vycházejících obsahuje právě dokončený ročník „**Časopiseckého zpravodaje**“. Každý časopis má přesnou adresu redakce, administrace, ročník, dobu vycházení, předplatné a přílohy. Cena 18.— Kč. Adresa: Smíchov, Smetanova 2. Telefon 41.282.

M. Š. Černý: Sněženky. Básně. Vytiskl B. Kotršal v Bělé pod Bezdězem. Řada líbivých lyrických básniček, většinou náboženského rázu, provanutých pravým uměleckým posvěcením. Nejvýše cením motivy z kněžského života, na př. „Ve farní kanceláři“, „Muj svět“, „Po mši sv.“. Cena 5 Kč.

„**Jděte k Josefovi!**“ Modlitby a žalmy církevní ke cti sv. Josefa. Úhledná, laciná knížka, která se hodí pro měsíc březen i po celý rok. Cena 1 Kč. Vydaly sestry Nep. Poč. v Přerově.

Bílá květinka z Lisieux. (Nový životopis pro děti). Sv. Terezie Ježíšková jest a zůstane vždy zjevem jedinečným a poutavým. Proto, ačkoliv máme již několik životopisů jejich, přece budí každý nový životopisný pokus vždy velký zájem. Před nedávnem objevil se v naší duchovní literatuře nový životopis sv. Terezie, určený pro děti: „**Malá Terezie**“. Autorem je P. Carbonel S. J. Z franštiny volně přeložil J. C. Spisek zasluhuje povšimnutí zvláště vychovatelů mládeže. Je psán slohem k dětským srdčákům přímo mluvícím a zachyceny jsou scény téměř výhradně z dětského života Tereziina. Celému životu sv. Terezie na Karmelu věnováno pouze 5 stránek, ostatních 95 stran popisuje blažené její dětství v domě otcovském. Nevinná dětinnost vane ze všech kapitol. V textu potěší děti 15 pěkných, zajímavých vyobrazení. Počátek knihy ozdoben fotografií Tereziinou ze dne prvního sv. přijímání. Spis vyšel v pěkné úpravě, jasném tisku u pana J. Tomana v Městě Žďáře. Cena spisku (brož) o 100 stranách osmerkových, s 16 obrázky pouze Kč 5.—. To zajisté umožní knížecce, by se hodně rozšířila a mnoho dětí vzdělala i pobavila. Ba i dospělí rádi sáhnou po tak dětinném líčení; chvílemi nás rozesměje, jindy mocně dojme. — Objednávky račte adresovati na Kolej Redemptoristů v Brně, Dominikánská ulice 5 - 7.

CIZOJAZYČNÁ LITERATURA.

Důležitá kniha. Vd. pánům a všem jazyka německého znalým doporučujeme spis: *Unser Laienapostolat*. (Was es ist und wie es sein soll). Vydal Johannesbund, Leutesdorf am Rhein (Německo). Cena váz. v plátně 6 M. - Je to asi nejlepší kniha o úkolu a metodě laického apoštolátu. Pojednává o veškerém jeho oboru (modlitba, dobrý příklad, tělesné milosrdenství, tisk, misie domácí i zámořské, exercicie, spolky, mládež, manželství, rodina, jinověrci atd.) Theorie omezena na miru nejmenší, všechno směřuje k praktickému životu a vybudováno na základě zkušeností. Pro duchovní správce a ředitele katol. spolků je to pomůcka, jež vydá za řadu jiných knih.

Novinky z nakladatelství H. Rauch, Wiesbaden (Německo): Michael Bäuerle O. M. Cap., *Josephs-Predigten* (Sbírky „Predigten und Vorträge“ sešit 25.) Štran 110. cena M 2'75. — 8 solidních kázání o sv. Pěstounu Páně, jež prokáží kazatelům dobré služby zejména pro měsíc březen a o slavnostech sv. Josefa. Thema: svatost sv. Josefa, vznešenost, víra jeho, naděje, láska k Bohu, chudoba, práce, čistota. — Připojeno ještě delší pojednání o bohoslovných otázkách, týkajících se úcty sv. Josefa (jeho panictví, manželství, ochrana církve).

H. A. Heiser: *Die Frühkommunion der Kinder*. Praktische Anleitung für Priester, Eltern und Erzieher. 3. vydání (1928). Štran 176. Cena M 2'75. Jak známo, děkuji v Holandsku za rozkvět katolicismu hlavně dvěma věcem: exercičnímu hnutí a časnému i častému svatému přijímání dětí. Mohučský biskup dr. L. Hugo vyslal spisovatele této knížky do Holandska, by tam studoval metodu a výsledky eucharistické výchovy uťlé mládeže. Co tam viděl, učinilo naň hluboký dojem. Začal provádět ve své farnosti totéž: sedmileté děti ke stolu Páně! Úspěch jej povzbudil k vydání této příručky. V 1. části vysvětluje, co jest vychovatelé vědět o časném přijímání (věk, povinnost, vědomosti u dítěte, péče o dítě po sv. přijímání, zabránění zlořádů; zvláště cenný je přehled skutečné praxe v různých zemích, také ve Spoj. státech amer.). V 2. části podává návod (podrobnými skizzami), jak dítě připravit k posv. úkonu. Klade důraz na spolupráci rodičů, hlavně matky nebo katechetky (vypracován pro ně úplný postup vyučovací). Možno říci, že duch. správce sotva jinde najde lepší pomůcku pro tento důležitý a dosti nesnadný úkol.

Des Herrn Johann von Joinville: *Geschichte des hl. Ludwig*, (Sbírky „Religiöse Geister — Texte und Studien zur Vertiefung und Verinnerlichung Religiöser Kultur“ svaz. 26.) Štran 296. Cena (váz. v plátně) M 6'50. Publikace, jež vydává „Mathias-Grünwald-Verlag“ v komisi nakl. Rauchova, mají podobný účel a ráz jako u nás knihy vydavatelství Kuncířova. Zde máme, něm. překlad starofrancouzské kroniky současníka sv. krále Ludvíka, který se v ní rýsuje postavou ideálního křesťanského rytíře, křižáka a otce svého národa. Prostosrdečným středověkým slohem líčí oddaný ctitel romantické příběhy svého „dobrého pána“, jak jej rád nazývá. Kapitolka s kapitolkou se spojuje v mohutnou epopeji dávné mužnosti a zbožné ctnosti.

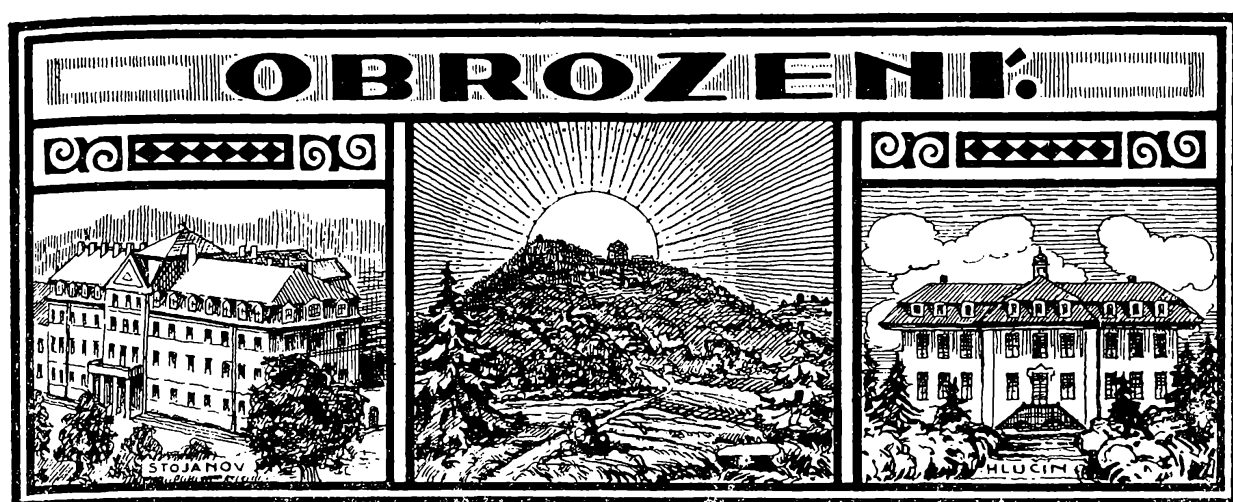
Novinky z nakladatelství Tyrolia, Innsbruck (Rakousko): G. Bichlmair S. J.: *Okkultismus und Seelsorge*. 129 stran. Cena S 3'—. Okkultismus, zvláště pak jeho lidový směr, spiritismus, šíří se i v našich vlastech. Duchovní správce a každý apoštolicky smýšlející katolík musí mu věnovati pozornost. Jak se rychle informovat o moderním stavu věcí se stanoviska duch. správy? Sáhnete k této knížce, jež se vyznačuje stručností, spolehlivostí a praktičností, a najdete odpověď na otázky: Co hledají lidé dneška v okkultismu? Co tam nalézají? Co je odpuzuje od církve katolické? Jak s nimi jednati?

G. Bichlmair S. J.: *Urchristentum u katholische Kirche*. 378 stran. Cena (poloplát. vazba) S 9'60. Není to učené pojednání z oboru archeologie. Kniha ta vznikla z duchovní správy a ji opět chce sloužiti. Nejde při tom pouze o apologetický důkaz, že katolická církev je v podstatě táž jako církev katakomb a prvních století, nýbrž, a to hlavně, o pozitivní návod k využitkování pokladů starokřesťanské zbožnosti a liturgie. Zvláště zajímavé a poučné jsou kapitoly o eucharistii a mši sv., o ústavě prvních církví a o starokřesťanském životě, smýšlení, charitě a apoštolátu. Četba této knihy působí jako omlazující lázeň; vždyť vede nás k věčně svěžím pramenům, z nichž vytryskl veletok katolického života, proudící již dvacíti věky.

Albert Schmitt S. J.: *Grundzüge der geschehlichen Sittlichkeit* 4. vydání. 122 stran. Cena S 2'40. — Autor této knihy, profesor morálky na universitě inšprucké a dlouholetý duchovní rádce akademické mládeže, poznal potřebu vyjasnění pojmů v oboru pohlavní mravouky zejména mezi inteligencí, z níž pak vycházejí bludné názory do širších vrstev lidových. A právě zde mají nesprávné pojmy nejzlobnější následky. Spisovatel vzal si za úkol ukázat, že požadavky křesťanské mravouky jsou zároveň diktátem přirozeného zákona. Čini tak jasně a nevýhýbá se žádné ožehavé otázky, jež se naskytá buď pro mravní život před manželstvím nebo v manželství nebo ve stavu panenství a bezženství. Doporučujeme zvl. vůdcům a rádcům mládeže.

Karl Richstätter S. J.: *Mystische Gebetsgnaden und Ignatianische Exerzitien*. 326 stran. Cena S 6'80. — Spisovatel dával po dobu téměř třiceti let na sta duchovních cvičení kněžím, řeholníkům a laikům a zrovna tolik misii lidových. Setkal se s mnohými mystickými a pseudomystickými zjevy. Zvláště exercitanti rádi se obracejí na exercitátora s dotazy o mimořádných způsobech modlitby. Své zkušenosti shrnul autor v této knížce, již předložil k prozkoumání odborníkům v bohosloví a psychologii. Jde tedy o spis neobyčejně důkladný. (Jest doplňkem k 2. dílu „Duch. cvičení“, vydaných nákladem Hlasů svatohostýnských).

Novým odběratelům! Máme na skladě předešlé ročníky „Hlasů“ vkusně brožované, počínaje r. 1922. Prodávají se po 8 Kč i s portem. Použijte zavčas příležitosti, zaopatřiti se pěknou poučnou a zábavnou četbou, neboť zásoba je dosti skrovná!

Věstník hnutí exercičního pro Československo.

KRÁTKÝ KATECHISMUS O EXERCICIÍCH.

1. **Co jsou exercicie?** — Exercicie jsou rozjímání (úvahy) a jiná duchovní cvičení, aby se člověk přemáhal a uspořádal svůj život podle vůle Boží.

2. **Kdo má konati exercicie?** — Všichni lidé dobré vůle měli by konati exercicie; zvláště pak: a) ti, kdo se chtějí vážně polepšiti, b) mladí lidé před volbou stavu, c) laičtí apoštolé, d) všichni horliví křesťané, toužící po dokonalosti.

3. **Jak zachovati ovoce exercicií?** — Ovoce exercicií zachováváme hlavně: a) vnitřní modlitbou, b) měsíční duchovní obnovou, c) pilným opakováním duch. cvičení.

4. **Jak často konati exercicie?** — Je radno konati exercicie pravidelně zvláště pak před důležitými kroky v životě (na př. před zasnoubením).

Poznámka: Kněží, řeholní osoby a mnozí horliví křesťané ve světě konají exercicie pravidelně každý třetí rok nebo i každoročně.

Nač hnutí exerciční? List ndp. apoštol. nuncia Evžena Pacelliho ze dne 18. srpna 1925, adresovaný svolavatelům exerciční schůze při sjezdu něm. katolíků, obchodníku Egonu Mayerovi ve Stuttgartě: „Tážete se na můj názor o hnutí exercičním. Mohl bych jej shrnouti takto: Proti nezásadnosti dnešního světa v otázkách náboženských potřebujeme katolíků neoblomných náboženských zásad. Proti přišerné moci čiré hmotářské kultury, která tak mocně odvádí od věcí duchovních,

potřebujeme katolíků, kteří jako křesťané prvotní církve se nezaleknou ani nejtěžších obětí pro víru a pro spásu své duše. Proti nebezpečí náboženské zpovrchnělosti konečně potřebujeme katolíků, kteří den co den pracují o tom, by své nitro upravili podle vzoru Ježíše Krista. Zkušenost dokazuje, že dobře dávané a dobře konané exercicie jsou pro všechny kruhy společenské jedním z nejlepších prostředků, vytvořiti takové katolíky.“

P. Jos. Rybák T. J. na Velehradě:

EXERCICIE NA MORAVCI.

Moravec, vesnička s farním kostelem, zámek a panským dvorem na Českomoravské vysočině u Nov. Města, je zvláštní místo, ne snad, že leží vysoko na širé pláni,

kde vane svěží vzduch, ani že spojení jeho s širším českým světem je dosti nepohodlné, ale původem svých lázní, neb dnes je to lázeňské místo.

V letech před převratem byl na Moravci farářem Karel Dunda, věrný sluha Páně a nadšený Kneipián. Co sám Kneipovou vodoléčbou získal, rád by byl umožnil i jiným. A hle, napadlo ho, aby na Moravci zařídil sanatoř, kde by se provozovala vodoléčba jako v bavorském Wörishofenu a kde by se zvláště léčili kněží. A tuto myšlenku uskutečnil. Farář Dunda sám k tomu prostředků hmotných neměl, ale zato vynalézavost a hlavně důvěra v Boha mu nescházely. Velice mu přišel vhod III. řád sv. Františka, který ve své farnosti zřídil. Terciářky nejen byly ochotny poskytnouti mu ze svých skromných hmotných prostředků na stavbu budovy lázeňské se zahradou, ale i na to přistoupily, sdružit se v novou klášterní družinu čili kongregaci pod jménem a ochranou sv. Rafaela archanděla, která by lázeňský ústav převzala, jako majetek svůj spravovala a lázeňským hostům všeho potřebného poskytla. To vše se stalo skutkem.

Když dnes navštívíte Moravec, spatříte před sebou krásný dvoupatrový dům s potřebným hospodářstvím, s vodoléčbou a velkou zahradou. V zimě je zde ovšem hluboký klid jako na samotě. Sestry družiny sv. Rafaela, které mají vše až na

kanonické zřízení, věnují se po výtce života vnitřnímu a připravují vše potřebné pro lázeňskou sezónu, aby vodoléčba dala se zcela nerušeně. Hlavní budova má vedle útulné kapličky asi 30 ubytovacích místností (pokojíčků), refektář a byt některých sester. Velikou předností pro zdejší léčebný ústav byl až do poslední doby vzácný muž, zbožný terciář, který prováděl svědomitě a horlivě polévání podle návodu Kneipova, pravý milosrdný samaritán a všeučelce.

V letech desátých před převratem bývalo zde o prázdninách průměrně 10-15 kněží (vedle laiků) na léčení. Jednoho krásného roku, když se přítomní kněží tělesně zotavili a posílili, napadlo je, že by bylo s výhodou, kdyby se také duchovně občerstvili a obnovili, jinými slovy: kdyby si zde vykonali i cvičení duchovní. Myšlenka tato záhy dozrála ve skutek. Přivolán exercitátor a exercicie se konaly. Chodba, která přiléhá k budově a slouží k procházce po polévání, proměněna na 3 dny v slušnou kapli, kde konaly se obvyklé exerciční přednášky. To byly první třídní kněžské exercicie, které se na Moravci konaly; ze sanatoria stal se spolu dům exerciční.

(Dokončení).

Jan Scheuch (Lipník).

VZPOMÍNKY NA DUCHOVNÍ CVIČENÍ.

Motto: Synu, dej mi své srdce!

První večer mých druhých duchovních cvičení na Velehradě. Opět ten milý Stojanov uvítal mě do svého středu, jako laskavá máti čeká na své dítě, když se vrací ze světa, aby jej políbila a přitiskla na svou hrud. Těšil jsem se po tři roky od prvních exercicií na tuto chvíli, kdy opět spatřím tu milou kapli Stojanova, ty milé pokojíčky, kde tak zřetelně mluví Bůh k duši! Kdyby ty světničky mohly mluvit! Co by nám pověděly? Kolik slz bylo zde prolito nad hříšně uplynulým životem, kolik smíření s Bohem vykonáno a kolik krásných předsevzetí učiněno? Stojanov — toť sanatorium duší! Jako slabé tělo potřebuje lázni, tak i slabá duše křesťana potřebuje léčby. V lázních koupáme nemocné tělo v léčivých pramenech vody; zde ve Stojanově omýváme duši v hojných zřídlech milosti Boží. Věru, ani doma není o nás tak dobře postaráno jako zde O duši i tělo. Pro tělo dobrá strava, teplý pokojíček, pro duši pak hluboce dojímavé přednášky.

První promluva rozjímá o slovech epištoly sv. Pavla k Římanům: „Bratři, víte, že jest čas, abychom již ze sna povstali; neboť nyní

jest blíž naše spása, než byla, když jsme uvěřili. Noc pokročila, den pak se přiblížil. Odložme tedy skutky temnoty a oblecme se v odění světla. Jako ve dne počestně chodme; ne v hodování a opilství, ne v smilství a nestydatostech, ne ve sváru a závisti, nýbrž oblecme se v Pána Ježíše Krista.“ Ano, obnova vnitřního života křesťana, toť cíl duchovních cvičení. Kéž by všichni lidé dobré vůle to pochopili a vykonali exercicie! Kéž by přinesli tu malou obět sebezáporu, aby v našem národě kraloval Ježíš Kristus ve všech srdcích! V duchovních cvičeních lze nabýt hojnosti milostí Božích, abychom se stali opravdovými vyznavači Krista a neohroženými zastánci svaté katolické církve . . .

Jest první ráno na Velehradě. Hlas zvonku budí nás ze spánku a po půl hodině odcházejíme do kaple. Po ranní modlitbě začíná mše svatá. Prostorami kaple nese se s průvodem harmonia velebná píseň „Ejhle, oltář Hospodinův září.“ Cítíme v duši posvátnost nejsv. Oběti a zdá se nám, jako by duch sv. bratří Cyrila a Metoda stál mezi námi.

A potom následují krásné a dojmavé promluvy. Když k oněm dvěma učedníkům, jdoucím do Emaus, přidal se Spasitel a otvíral jim písma, oni večer poznávají Jej při lámání chleba, pravili: „Zdali nehořelo srdce naše, když mluvil k nám?“ Tak i exercitanti mohou říci: Zdali nehořelo srdce naše, když v kapli Stojanova sluha Ježíše Krista Jeho jménem otvíral nám písma, abychom poznali své srdce, své vášně a své hříchy? A když po třech dnech hlubokého zpytování svědomí vykonáme životní sv. zpověď, tu prostorami kaple nese se k nebi slavné „Bože, chválíme Tebe“ jako slova vroucích díky za mi ost smíření.

Poslední den, rozloučení. Ráno při mši sv. jdeme s bílým květem, připevněným na kabátě ke stolu Páně. Jdeme jako snoubenci. Vždyť duše naše slaví svatbu s Beránkem Božím.

Loučíme se s Velehradem. Ale duch náš nemůže se odpoutat od míst tak drahých, vždyť zdá se nám, jako by srdce naše bylo v nebi. Odcházíme se slzami v očích do boje s tělem, se světem a ďáblem. Odcházíme silni v milosti Boží s úmyslem, býti laickými apoštoly exercicií.

Velehrade, s Bohem, s Bohem . . . .

Psáno dne 20. ledna 1928.

EXERCICNÍ HLÍDKA.

Stojanov na Velehradě. Ve dnech od 5. března (o 6. hod. večer) do 9. března (ráno) budou duchovní cvičení pro dívky, zvl. O. Č. S. a Omlad. Cena za ubytování 70 (60) Kč (celé zaopatření kromě nápojů). Kdo chce přijít, ať se ohlásí u farního úřadu na Velehradě do 7. března. Kdo přinese nějaké potraviny, platí denně 40 (30) Kč. — Poznámka: 1. dubna až 5. dubna političtí pracovníci.

Exerciční dům v Hlučíně (Slezsko) v březnu: 10.—14. čeští mládenci (Orel). Za pobyt a stravu platí se (pokud možno) 51 Kč. Cvičení začínají první udaný den večer a končí poslední den ráno, (Viz 1. číslo tohoto ročníku, str. 7).

České exercicie ve Vídni budou se konat: 1. Pro muže a jinochy v klášteře OO. Kamiliánů, XIII. okres, Versorgungsheimstr. 26., první kurs od 28. června večer do 2. července ráno; druhý kurs od 25. srpna večer do 29. srpna ráno. Poplatek 12 šilinků. Katol. mužové a jinoši! Zařídte si své dovolené a spojte již nyní na spojené s tím výlohy a získávejte jiné! — 2. Pro ženy a dívky první kurs v klášteře ctih. sester sv. Ducha, v X. okr., Alxingerg. 6., od 18. června večer do 22. června ráno; druhý kurs v klášteře ct. sester „Am Himmel“, XIX. okr., od 4. srpna večer do 8. srpna ráno.

Několik číslic z Hlučína.

Všeobecná měsíční statistika a průměrná účast exercicií v Hlučíně (roky 1925, 1926, 1927):

leden	138
únor	96
březen	95
duben	37
květen	80
červen	37 [rok 1925 a 1926]
červenec	100
srpen	79
září	56
říjen	43
listopad	72
prosinec	103

Největší účast bývá v měsících, ve kterých není polní práce (leden, únor, březen a prosinec), v prázdninových měsících (červenci a srpnu). Účast nej-

slabší bývá v dubnu, červnu, září a říjnu. Hlučinský exerciční dům pořádá v červnu exercicie pro nemocné (v r. 1927 zúčastnilo se 113 nemocných). Zůstávají ještě měsíce duben, září a říjen. Doporučuje se spolkům ve městech, kde není polních prací, aby společné exercicie stanovily na tyto měsíce.

Účast na exerciciích byla v letech:

1925	845
1926	994
1927	1035
Celkem . . .	2874

Z toho je: 711 — (25'05⁰/₀) mužů a mláďenců a 2163 — (74'95⁰/₀) žen a panen.

Procento mužů je dosti slabé, a odpočítáme-li kněze (129), zůstává jen 582 (20'5⁰/₀), a to je velmi málo. Nežádáme sice takový poměr, jaký je v Holandsku [²/₃ účastníků mužů], neboť exercicie pro ženy jsou právě tak potřebné jako pro muže, ale aspoň přibližně stejný měl by býti tento poměr.

[Prof. R. Schikora].

Co praví Orel-exercitanti. Ve „Slováckých novinách“, 20.-I. 1928, píše bratr Š. P. P.: „Orelských duch. cvičení na Velehradě 9.—13. t. m. zúčastnilo se 60 bratří. Bratřím, kteří měli možnost a nezúčastnili se, přál bych zakusiti aspoň část oné radosti, kterou naplněna byla srdce naše, když po tři dny vzdálení jsouce světa, mohli jsme uvažovati o božských pravdách, o kterých jsme byli náležitě poučováni. Přál bych vám nahlédnutí do našich nití v tu chvíli, kdy loučíme se se Stojanovem potlačovali jsme pohnut a šeptali slova „s Bohem, na shledanou zde“. Lituji velice, že každá jednoť naší župy nebyla zastoupena aspoň jedním členem, který by, vrátě se, přinesl do vašeho středu část oněch milostí, kterými jsme byli obdařeni. Bratři, majíce na mysli veliký cíl Orelstva, spěchejme vždy rádi na posv. Velehrad, abychom tam načerpali nových sil, kterých je nám obzvláště v dnešní těžké době tolik zapotřebi. Ujišťuji vás, že budete odcházeti spokojeně do svých domovů, s vědomím, že uvedli jste do pořádku záležitosti své duše, o niž se bohužel tak málo dbá. Končím s přáním, by po druhé se nás co nejvíce sešlo na Velehradě. Zdař Bůh!“

Věř zkušeným! Zajímavou knížku vydali v Leutesdorfu: „Slova mladých mužů ze srdce mladých mužů“. Kdybyste ještě pochybovali o významu exercicií, četba tohoto spisku by vás jistě obrátila. Jsou to jen a jen citáty z dopisů jinochů a mladých mužů

o požehnání, jež jim přinesly uzavřené exercicie v exerc. domě. Slyšte, jak píše: „Kéž bych mohl vyzvat každého katolického mladíka (a každého katol. křesťana), aby aspoň jednou daleko od všedních starostí, daleko od světa, v oněch milostí plných dnech nahlédl do svého nitra a sebral se na mysl! Tam každý pozná, k čemu je na světě a oč se má snažit“. - „Exercicie učinily mě člověkem pevného charakteru a silné víry“. — „Hříšníkem jsem přišel do exercicií, katol. křesťanem jsem se vrátil domů“. — „Nelituji, že jsem se zúčastnil exercicií. Musím a chci je každému doporučit“. — „Jedné věci nerozumím: bázní lidské za našich dnů, jež tak mnohého zdržuje od exercicií“.

Exercicie pro žákyně v posledním školním roce. Mnohé hodné a zbožné děti zvlažňují po propuštění ze školy v novém povolání a přicházejí na scestí. Taťto smutná zkušenost přiměla katolický smýšlejší učitelky, členky Mar. družiny, v Bavorsku k organizaci uzavřených exercicií pro dívky opouštějící školu. Zvláštní výbor těchto sodálek vzal celou akci do rukou. Nejdříve bylo nutno zanést myšlenku duch. cvičení pro mládež do kruhů výchovateřských. Část katechetů zaujala s počátku zamítavé nebo vyčkávací stanovisko, ale výsledky byly tak potěšující, že již roku 1924 vyslovil se spolek katechetů bav. úředně pro žakovské exercicie. Přednáškami byli rodičové poučováni o důležitosti díla. - Druhým stupněm práce byla příprava žákyň k exerciciím, aby věděly, oč jde. Vysvětlování se dalo ve školním vyučování (příležitostně) i mimo školu. Stanovena vhodná doba: nejlépe o velikonočních prázdninách před zakončením šk. roku. Místo vyhledáno v exerc. domech, klášterech a ústavech. Exercitátory byli většinou katecheté, dohled a vedení převzaly učitelky. R. 1926 zúčastnilo se takto exercicií 1.030 děvčat, vesměs dobrovolně, bez nejmenšího nátlaku. — Třetím úkolem bylo zachováti ovoce duch. cvičení u mladičských exercitantek. Zavedeny pro ně duchovní obnovy, obyčejně v neděli dopoledne před farními bohoslužbami; záležely v krátké duch. četbě, přednášce a zpytování svědomí. Pak se šlo společně na mši sv. Někdy byla ještě druhá přednáška se světelnými obrazy dopoledne. Všechny exercitanky byly písemně pozvány, což ovšem obstaraly učitelky samy. Kontrolou bylo zjištěno, že z účastnic exercicií r. 1924 uposlechlo této výzvy 74⁰/₀. — Nedalo by se něco podobného provést také u nás? (Srv. Die Fahne Mariens 1927, s. 170, 195, 282).

Apoštolka exercicií Tímto čestným názvem možno vyznamenati ctih. služebnici Boží Marii Antonii de la Paz, o jejímž blahorečení se právě v Římě jedná. Narodila se r. 1730 v Argentině v Již. Americe. Po vypuzení jesuitů ze země umínila si, že se ujme exercičního díla, jemuž hrozila jejich odchodem zkáza, Chudobná, nevzhledná a nevýmluvná taťto žena cestovala neúnavně celou zemí od jihu k severu, všude zvouc věřící k účasti na duch. cvičeních, jež dávali horliví kněží. Po nesmírných obtížích založila s pomoci Boží v Buenos Aires velký exerc. dům, jenž dosud trvá. Roku 1780 byl dům otevřen a do roku 1788 vykonalo v něm na 70.000 osob osmidenň exercicie. Také v jiných městech vznikly její

snahou takové duchovní pevnosti. Její velký vliv dlužno kromě milosti Boží přičísti zvláště její bezmezné důvěře v Boha a mravní dokonalosti. Zemřela 7. března 1799. Kéž najde taťto organizátorka velkého slohu, svěťice činu, podivuhodná apoštolka exercicií hojně následovníků!

Polsko. V obou domech polských, dědičném (založ. r. 1905) a lvovském (založ. r. 1908), bylo ode dne jejich vzniku, tedy za 20 let, celkem 10.740 exercitantů, z nich 5.625 kněží, tedy 52⁰/₀, a 5.115 laiků. Kromě toho pořádá od r. 1922 Svaz mar. družin středoškolských exercicie pro maturanty před volbou stavu. Pro Malopolsko na př. konaly se na známém pouťním místě Kalvarii Zebřidovské pod Krakovem; celkem 24 kursů a 796 účastníků. Pozoruhodné jsou pokusy diecéšních exercicií; na př. pro mládež opouštějící školu v diecési krakovské ve Wadowicích, kam přibýlo 25 hochů, na něž platila podle holandského vzoru farní sdružení. Jeví se tedy beze sporu stále větší zájem o uzavřené exerc. Třeba jen budovati nové ex. domy a organizovati hmotnou podporu nemajetných exercitantů. Citelný je nedostatek exerc. literatury, ježto ani knížka sv. Ignáce není dosud přístupna v polském překladě. (X. J. Winkowski).

Holandsko. Tov. Ježíš. má ve správě 3 domy exerc. pro muže. Jsou to: „Manresa“ ve Vento, „Loyola“ ve Vergtu a „Sv. Ignác“ ve Spanheeku. R. 1927 vykonalo v těchto domech 10.706 mužů duch. cvičení. Mezi „stavovské“ exercicie byl po prvé zařazen kurs pro „foetbalisty“ (hráče kopané). Přišlo jich 29. (E. Krivánek, Maastricht).

Spojené státy. Arcibiskup baltimorský Curley napsal blahopřejný list P. Evženu Mc. Donnelovi S. J., řediteli laických exercicií v arcidiecési; k jeho stříbrnému kněžskému jubileu. Vyslovuje se takto o velkém významu exerc. díla pro muže: „Zabýváte se dílem svrchované důležitosti, dáváte duch. cvičení laikům naší diecése, mluvíte jim důvěrným způsobem o spáse jejich duší a vykonáváte tím na ně duchovní vliv, jenž zajisté bude mít podivuhodné výsledky. Dílo, jež konáte, není pro jedno pokolení: jeť způsobilé zasáhnouti mnoho budoucích generací; vlévá nového ducha a nový život všem, s nimiž se stýkáte. Rozhojňuje jejich horlivost nejen pro spásu vlastní duše, nýbrž i pro spásu bližních a činí z nich apoštolů, kteří přinesou poselství o službě Boží svým známým „kdekoli budou“. — Pozoruhodné exercicie odbývaly se v Mount Manresa, N. Y. Šedesát lékařů je konalo. V tomto domě se dávají duch. cvič. po celý rok každý týden v sobotu, neděli a pondělí. (Messenger 1927, s. 673).

„Das Schwert des hl. Michael“ je název německého časopisu pro (apoštolát tisku a) exerciční hnutí mezi německým obyvatelstvem v Československu. Vychází v Bilině v Čechách za redakce dp. A. Pattlocha, superiora nové kongregace sv. Michaela (podobné říšsko-německému Sdružení sv. Jana v Leutesdorfu).

**Rozšiřujte „Hlasy svatohostýnské“!
Doporučte a ukažte je svým známým!**

Hlasy svatohostýnské.

Příloha k číslu 3.

DARY.

Na kostel: Rod. Čubova z Rajnochovic 10, J. Lapáček, Praha 20, N. N. z Vaclavovic 10, mil. sestry z Pačlavic 10, N. N. z Bystřicka 5, A. Němčíková z Holešova 10, J. Vozdecký, Šitbořice 38, Dp. Fr. Kubiček, far. Nehvizdy, Čechy 20.

Na hlavní oltář: Fr. Smahelová, Kunovice 5, N. N. manž. z Paršovic na poděkování 20, po † J. Radovi z Police u Val. Meziříčí 50, L. Procházka, Přerov 6, A. Zemanová, Č. Lípa 20, čten. Hlasů z Vaclavovic 10, A. Machová, Ostr. N. Ves. 25, Dp. A. Macek, koop. Lednice 10, J. Tkadlec, Val. Senice 30, odběr. Hlasů z Pustiměře 30, N. N. z Halenkovic 25, A. Konvičková, Zábřeh n. Ostr. 5, J. Dvořáková, Sušice u Přerova 50, B. Paskovský, Frýdek 3, N. Dědičák, Břest 20. —

Na sv. Antonína: A. Sládečková, Dřevohostice 10, N. N. z Blazic 5, z Bezuchova 5, Kateř. Koutná, Wahov, Nebr. 60, T. Červenka, Ostravice 5, A. Šebestová, Frýdek 2. —

Oltářní a věčné světlo: J. Štolfová, Ivanovice n. H. 10, čten. Hlasů v Kojetíně 5, K. Hradecká, Lukovany 10, N. N. z Halenkovic 25, T. Červenka, Ostravice 10, A. Šebestová, Frýdek 3.

Na korunky Panny Marie: Fr. Mikulajová, Hor. Lideč 5, Kateř. Koutná, Wahov, Nebr. 60, J. Smejkal, Spinov 20. —

Na sochu Božského Srdce Páně: Čten. Hlasů z Vaclavovic 5.

Na tiskový fond: dp. Frant. Půček v Halenkově 50. —

Na elektrické osvětlení: N. Kotek, Lubno 3, N. N. z Ludslavic 5, dívky Kamencovy z Ludslavic 10, čten. Hlasů 10, K. Stýskalová, Všetuly 10. —

Na kněžský dorost T. J.: N. N. z Prusinovic 5, Dr. Mořic Pícha, metr. kanov. Praha 100, V. Zapletal, pošt. zřiz. Brno 10, I. Bartoník, Kostelec n. H. 20, Dp. Fr. Kubiček, far. Nehvizdy, Č. 18, M. Baštářová, Kácovice 5, N. N. Štítná n. Vl. 10, A. Šindelářová, Nový Hradec 40, farní úřad. Partutovice 37, J. Kujová, Kostice 35, V. Češkuta, Myslibořice 33, F. Skopalová, Přerov (sbírka) 32 50, po 30 Kč: F. Janáčková, Stařeč — farní úřad Popovice — A. Sakovská, Veselá — msgr. F. Herzog, Plzeň — V. Melkus, Třebíč — Milosr. sesrny, Lipník — J. Jarolímek, Klobůky — F. Klapil, Mořice — R. Šmerdová, Velešovice — J. Mazánková, Senice — A. Řehulková, Zvoleň — M. Lefnerová, Letonice — C. Šrubář, Trojanovice — A. Geislerová, Kokory. — Po 25 Kč: J. Mikulka, Olomouc — J. Pavelka, Zášová — Provincijálát Mil. Bratří, Praha — R.

Stašková, Vesky — J. Zanáška, Lt. Ves — M. Mannová, Třebíč — V. Pecháček, Val. Meziříčí — J. Mazal, Uher. Brod. — Po 20 Kč: Kapuc. klášter, Praha IV. — J. Mildner, Mor. Hranice — A. Mikan, Čes. Libchavy — Šedé sestry v Benešově — Farní úřad, Rychaltice — B. Vražina, Hor. Heršpice — Fr. Doupovec, Milonice.

Na klášter T. J. (Duchovní správa): Dr. B. Vašek, Olomouc 50, kněz ze Slovácka 10, F. Kobliha, M. Hory 3, A. a H. Burgonetto, Prostějov 10, J. Drobný, Tovačov 8, Jan Vrla, Přílepy 5, F. Š. Střítež u Hranic 15, J. Haramija, Kaňovice 5, Dp. Fr. Kubiček, far. Nehvizdy 20, A. Šebestová, Frýdek 3, A. Lukešová, Mor. Lodenice 20.

Na Matici Svatohostýnskou: Dp. Prokop Neuzil, O. S. B. Lisle, Amer. 198 90, Marie Vinklerová, Brno 20, C. Černá, Hodolany 50, F. Navrátilíková, Tovačov 50, M. Kopečková, Praha 20.

Na mše sv. M. K. New-York, Amer. 2 dol.

Na poutní dům: 1 000 Kč: Manželé Svobodovi z Brna, rodina Kaprálova z Lipt. Sv. Mikuláše dílčí úpis „SME“ na 1.000 Kč: 333 Kč: Eleon. Rudolfová, Ondratice sbírkou od členů Matice, 200 Kč: Anna Vrtělová, Lobodice, Hedv. Šebková, choť kanc. rady, Brno; 100 Kč: Fr. Novotná, Těšice, Eduard Zásměta, říd. uč. v. v., Pustějov, Slez., M. Zezulová, Jevíčko, Bož. Kostková, Němčice n. H., M. Zemanová, Lipňany, M. Bolacká, Kateřinky u Opavy, A. Ratiborská, Velká u Hranic, M. Kubánková, Bratislava, Fr. Š., Brno, M. Suchomelová, Slavkov u Brna, 50 Kč: Al. a Mar. Zatloukalovi, Císařov, odběr Hlasů J. Hrubá, Zlobice, V. a Fr. Vlčnov, Lidová Jeanota, Brno - Horní Heršpice; 35 Kč: Manželé Ch. z Libosvár; 1 doll.: Alois Vinkler, Ennis, Texas, Amer.; 30 Kč: Ludv. Procházka, Přerov, Dp. Fr. Kubiček, far. Nehvizdy, K. Musálková, Horní Datyn; 25 Kč: A. Zatloukalová, Císařov, N. N. z Chromče, Fr. Matulíková, Husovice, 20 Kč: Meth. Mika, Křtomil, N. N. z Brna, Fr. Švestková, Havříce, Fr. Holcová, Příbor, J. Hošpes, pošt. zřiz., Bystřice n. Pernšt., Fr. Hejtmán, Jiřkovice, 15 Kč: F. Š. Střítež u Hranic, Dp. Fr. Kolář, kapl. Zábřeh (sbírkou), 11 Kč: A. Grögrová, Olomouc, 10 Kč: Rod. Zapletalová, Skaštice, Dp. A. Fred Macek, kapl. Lednice, A. a H. Burgonetto, Prostějov, K. Sváková, N. Jičín, A. Řičánková, Vídeň, Fr. Glacnerová, Kojetín, J. Dostál, škol., Příbor, M. Skříčková, Lobodice, A. Polášková, Sýkorec, V. Bělík, Trenčín - Teplá, J. Zemek, Vlčnov, 8 Kč: A. Mánková, Přerov, 6 Kč: Fr. Hruška, Suchdol, 5 Kč: M. Malíková, Ho-

donín, P. Masařík, Snovídky, J. Haramija, Kaňovice, B. Panáková, Veselíčko, J. Blahová, Jindřichov, A. Indráková, Lobodice, M. Krpová, Myslík, P. Kropka, Soběšice, J. Švédová, Brno, A. Ničejevová, Vitkovice, M. Racková, Brno, 4 Kč: A Mázlová, Dubany, 3 Kč: K. Hnidák, Čejkovice, Dp. A. Fuskem, far. v Slez. Ostravě zasláno z farnosti od: Ant Fusek, far. 50, A. Šimíková 7, A. Grimová 10, M. Strakošová 10, R. Ustrnulová, Bohumín 10, Ž. Klopčová 11, M. Tomisová 2, F. Bilek 8, J. Serafinová 10, A. Vlasáková 5, B. Váhalová 5, A. Gacková 5, M. Havránková 10, M. Serafinová 10, L. Budář 5, L. Nogová 4, M. Menšíková 5, A. Kotáčeková 10, A. Ramíková 5, odbočka Svazu katol. žen a dívek, Slez. Ostrava 20. —

Další dary na pouťní dům; Prof. boh. Dr. Ant. Jelen, Brno 100, far. Jan Houdek, Vyšerovice 5, min. rada Fr. Sedláček, Prostějov 200, prof. v. v. F. Martinovský, Zhoř 2, far. Ant. Dosedla, Třebětice 3 000, Boh. Blažek, M. Blažková, Fr. Blažek Bělov 10, koop. Vinc. Bleša, Kvasice 100, P. Jos. Pospíšil, Předměstí 30, Jan Vojáček, Zlobice 15, kanov. Al. Kašpárek, Č. Brod 50, f. v. v. Václ. Jelínek, Cerekev H. Č. 5, Anna Žizlavská, soukr., Přerov 20, Karel Buda, Holešice-Erven 10, Členové MSH z Prus, far. Domaželice 150 far. úřad Pavlovice u Kojetína 472'10, katecheta Fr. Duda, Šumperk 10, prof. st. reál. Al. Štěpina, Hora Kutná 10, Jos. V. Švábenský, Tvarožná 50, Lud. Kocvrlichová, Dolany 20, far. úř. (2 polov. na 1 tisíc) Záhlavice 500, spir. Al. Kopal, Brno, alumn. 10, Mart. Řezáč, Dřínov 20, far. v. v. Lud. Eliáš, N. Zámky 20, far. Leop. Bureš, Blansko 900, Motál J., Skaštice 20, Jan Petr, Hejčín 12, Hanzelka Al., Žeravice 5, far. Jos. Navrátil, Černotín 323, kp Al. Hekela, Těšetice 10, dar pí J. Šrámkové z Grygova (prostřed. a konsistoře 1000, Vašíčková Jos Třebětice 2, Marta Košutová, Třebětice 5, Novomanželé Kvasničkovi, Třebětice 80, M. Zálešáková, Hodonín, nemocnice 100, nejd. pan prelát Dr. Jan Hejčl, Olomouc, 5% úpis Stř. mor. elektrárny na 1000 Kč, slč, Karla Hyánková, hospodyň, Vítonice 100, far. úřad Hruška 40, Ing. Metoděj Matuška, stavitel, Bystřice pod Host. 1000, far. Kubiš Fabián, Čermná na Mor. 100, Tomášková Marie, Kateřinky 100, Rybáková Leopolda, Litultovice 5, katecheta Jedlička Frant., České Budějovice 10, Tomečková Alžběta, Vnorovy u Veselí 10, Nováček Jan, Sibín-Štěpanovice 10, Dr. Antonín Ondroušek, notář, Mladá Boleslav 1000, Frant. Rimák, Jalubí 2, Brulík Frant., Nivnice 5,

Matice svatohostýnská, Ant. Dosedla, Bystřice p. Host, 1900, Fleková Marie, Ostrov u Macochy 5, Mališ Jan, Dobrá u Frýdku 10, farář Josef Olšina, Břest 200, Justina Pokorná, učitelka, Prostějov 10, farář od Hulína 3000, Antonín Petr, řezník, Náchod 10, katecheta Gaja Frant., Vsetín 100, farní úřad v Uh. Brodě 50, farář Krýbl Josef, Lichnov 50, Žaludková Antonie, Jestřábí 10, Křížka Mikuláš, Vacenovice u Kyjova 5, farář Jelínek Václav, Horní Cerekev 5, Sehnalová Emilie, Brno 12, Krátký Jan, Svato-bořice 5, Benáčeková Terezie, Mor. Ostrava 5, děkan Klein Tomáš, Hradec 5, Hiklová Anežka, Brušperk 5, Housárková Františka, Kyselovice 20, Matice svatohostýnská Ant. Dosedla, Bystřice p. Host. 2000, Římsko katol. farní úřad Nezamyslice 1000, Nejmenovaný, Kroměříž 10, kaplan Josef Bukovan, Frýdek 10, prof. Alois Štěpina, Kutná Hora 20, farář Frant. Zámorský ve Svěbohově 10, Kutý Josef, Laškov 12, Nejmenovaná za zemřelou rodinu Navrátilovu a Pavlákovu v Hulíně 100 Matice svatohostýnská V. Zbořil, Bystřice p. H. 7000, Jedlička Jan, Olomouc-Hodolany 5, Šedé sestry nemocnice, Něm. Brod 15, Augustiniánský opat z konv. ntu v Brně 5000, Gaja Jan v Zahnašovicích 52, Kuryviálová Anna, Vnorovy 10, Daněk Mar'ín, Veselí n. Moravou 5, Doubalová Albina Hradec Králové 5, Janoušek Šimon, Žeravice 5, farář Prokeš Josef, Šilperk 20, Benda Josef a Anežka, Čechokoky-Kralice 20, Matice svatohostýnská 4000.

Dary zaslané Dp. J. Bergrem, far. v Tábor, Minn. v dolarech: Předplatné na Hlasy: Tony Káčer, Swanton, Ohio 1, Ant. Gayzur 1, Ant. Sedlář, Aschley, Mich. 1, John Guttek, Pittsburgh Pa. 1, Václav Ševčík, Savanna Ill. 1, Marie Pokluda, Rovena, Texas 1, Frank Chvilíček, Fairschilt, Mont. 1, Kristina Rejček, West, Texas 1, Frank Janošik, Birchwood, Wis. 2, Marie Dostálová, Chelsea, Iowa 2, P. Prokop, Silver Lake, Minn. 1, Anna Halla, Perkins Pl. Augusta, Ga. 1, na adresu A. Štípský v Lipové 1, Frank Mastera, Wahov, Nebr. 1, Kateř. Koutný, Wahov, Nebr. 1, J. E. Neydlík, Corunna Mich. 1, P. Haluška, San Antonio, Tex. 1, — Na mše sv.: Tony Káčer, Swanton, Ohio 2, Barb Navratel, Hurlock 1, Václ. Ševčík, Savanna, Ill. 5. — Na pouťní dům: Frank Chvilíček, Fairschild, Mont. 1, J. Girardová, West, Texas 1 a na elektr. osvětlení 1, Anna Halla, Perkins Pl. Augusta, Ga. 1, P. Haluška, San Antonio, Texas, 15.

Všem šlechetným dárcům srdečné „Zaplat Pán Bůh!“

Hlasy vnikly i do nejvzdálenějších domů, aby hodně zbloudilých dětí se vrátilo k naší Královně a Ochránkyni Moravy.“ Neúnavně pracuje sodálka Marie Procházková v Přerově, p. Frant. Glogar ve Starojické Lhotě, p. Jos. Kubišta ve Vel. Týnci, p. Jan Nožička v Boršicích, p. Kar. Rusek v Komárově (Sl.) a jiní, jež jsem uvedl v únorovém čísle. Byly jim zaslány naše vkusné prémie na důkaz vděčnosti za jejich dobrou vůli, již dovede dostatečně odměnit jen Pán Bůh na přímlovu P. Marie Svatohostýnské, z lásky k Níž všechnu námahu na se berou. Dnes děkuji ještě těmto novým horlitelům v abecedním pořadí (pokud jejich dopisy došly do 10. února):

Sestry Nep. Poč. v Přerově na Šířavě, Jos. Adamík v Dol. Těšicích, In. Baďura v Radkovech, Ant. Bělik v Kozlovicích, Jos. Drobná v N. Městě, vdp. kanovník Al. Filip ve Štítně, vdp. Jos. Chrobák, farář ve Vel. Polomi, Jos. Halmová v Dřevohosticích, Leop. Homela v Popovicích, Lud. Hrobařová

v Tučapech, vdp. Jos. Chytil, farář v Lobodících, Mar. Javoříková v Kašavě, Fr. Hrubíš v Kunčicích, J. Hudeček ve Šlapanicích, A. Janečková, ve Slavičíně, A. Kahajová v Némčicích, A. Kalmanová z Předmostí, Fel. Kobliha v Mar. Horách, A. Kolečárova v Kvasicích, M. Kořínková ve Frýdku, Kar. Koudela v Doubravici n. S., Al. Krampilova ve Veselíčku, H. Laichman ve Velaticích, A. Lepková v Čechovicích, A. Matůšova ve Veřovicích, A. Mičková v Opavě, vdp. Jos. Něniček, farář ve Výšovicích, A. Neoral v Ludslavicích, M. Peková v Držovicích vdp. Fr. Půček, koop. v Halenkově, M. Rychlá v Mor. Ostravě, A. Sedláková v Prostějově, M. Smíšťáková ve Veselí n. M., M. Studená v Blučíně, Fr. Škápíková v Mor. Nové vsi, H. Sokolova v Chromči, A. Chrobáková v Zábřehu, vdp. Dom. Frnka, farář ve Dvorci, ct. ss. Dominikánky v Přerově na Vel. dlážce.

Podotýkám, že po celý rok možno získávat nové odběratele a tím také nárok na prémie, uvedené v provolání v lednovém čísle.

Vyžádejte si kdykoli ukázková čísla Hlasů (zdarma) na agitaci!

Přátelům Sv. Hostýna.

Zmínili jsme se posledně o rodině svatohostýnské, která by pomáhala modlitbou a životem bojovat vítězně pod záštitou mocné naší Ochránkyně dle programu katolické akce. Kádrem nikoliv nejmenším této rodiny měli by býti na prvním místě členové Matice Svatohostýnské, spolku to vždy utěšeněji zkvétajícího a na posv. Hostýně činnost vpravdě bohumilou rozvíjejícího. Vážný, opatrný, ale v Bohu důvěřující a energický předseda Matice, J. M. pan prelát Valoušek, slouží týdně ve čtvrtek za všechny členy mši sv., na Sv. Hostýně pak bývá na ně pamatováno při četných modlitbách, zvláště při denním večerním sv. požehnání.

Mluvěním orgánem tohoto spolku je časopis vydávaný na Sv. Hostýně, Hlasy svatohostýnské. Bude tomu brzy 25 let, co tichý tento posel z posv. místa se nám nabízí, aby udržoval žár nadšené lásky ke korunované Královně Svatohostýnské. Nemělo by býti, ať nedíme, upřímného poutníka a přítele Sv. Hostýna, jistě ne alespoň člena Matice svatohostýnské, který by časopis neodbíral, pilně nečetl a o jeho rozšíření mezi známými se nepříčiňoval.

Podáváme tuto „Hlasy“ milým čtenářům v novém, prostém sice, ale významném rouše. Uprostřed Matka Boží, která až dosud na Sv. Hostýně divy tvoří. Jí po boku dva andělé, odznak to mnohých služeb, jež se tu Královně nebes přinášejí. Matka Boží se vznáší velebně nad milou svatyní, trůnem to nesčetných svých darů a milostí. Po stranách velesvatyně Sv. Hostýn, jak si jej na Bohu a stědrých dobrodincích pro budoucnost vyprošují Matice svatohostýnská a duchovní strážcové svatohostýnští: dvě kaple, účelně zařízené k zpovídání, jedna zasvěcená bl. Janu Sark., druhá sv. Janu Nep., s přiléhajícím s obou stran **Poutním domem**.

Kéž neutuchá naše horlivost a stědlost, která slavila minulého roku pravé triumfy. Záleží na ní brzké uskutečnění zbožných přání a tužeb svatohostýnských.

Přikládáme složenky pro případné milodary pro Poutní dům.

Na Sv. Hostýně, dne 1. března 1928.

Duchovní správa.

Inserce v „Hlasech“ je úspěšná. Vdp. superior koleje salvatoriánů ve Val. Meziříčí, P. Kubáč, píše dne 28. I. 1928: „Odporučení knihy „Zpověď katolického křesťana“ v Hlasech svatohostýnských mělo doposud zvláštní účinek; neboť mnoho odběratelů se odvolávalo na Vaše uveřejnění. Zaplať P. Bůh!“

INSERTČNÍ SAZBA „HLASŮ“: Při inserci aspoň v 5 číslech počítáme 1 celou stranu 300 Kč, 1/2 strany 160 Kč, 1/4 strany 90 Kč, 1/8 strany 50 Kč, 1/16 strany 30 Kč. — Jednotlivé uveřejnění inserce v této velikosti zvyšuje se o 50 %. — **POZNÁMKA:** Poplatek za inserci nutno zaplatiti **PŘEDEM**.

Vzácná kniha,
která by neměla chyběti v žádné katolické rodině!
Zpověď katolického křesťana,
čili, jak lze zbavit se pochybností svědomí v životě křesťanském a vykonaliti snadno dobrou svatou zpověď.
Sepsal P. Fructuosus Hockenmaier O. F. M. -- Cena vázané knihy **Kč 26.-**.
— Při objednávce račte se obrátiti na vydavatelství čes. překladu:
Kolej Salvatoriánů ve Val. Meziříčí, (nebo na redakci „Hlasů svatohost.“)

Veškeré grafické práce, jako: Kamenotisk, knihtisk, kresby, diplomy, štočky, diapositivy, reprodukce fotografií a zvětšeniny, krátce vše, co spadá do barvotisku, knihtisku, chemigrafie, fotochemigrafie a kartonáže,
dodá Vám nejvýhodněji
UMĚLECKÝ GRAFICKÝ ZÁVOD
L. KLABUSAY SPOL. S R. O.
V BYSTRICI POD HOSTÝNEM, Morava.

Veškeré plechové krytiny kostelních věží,
jakož i opravy a nátěry speciálně provádí

JOSEF KVAPIL,
stavební klempířství
v **Bystrici pod Hostýnem, Morava.**

†

Zemřelí členové Matice Svatohostýnské:

Vdp. Ondřej Otáhal, kons. r. a far. v. v. v Kroměříži.

Leonard Ryšánek z Grymova.

Frant. Štěpánek z Kostelce na Hané.

Anton. Machýnka z Tučap u Uh. Hradiště.

Marie Kopečná z Loučky u Lipníka.

Jan Rada, rolník z Police u Val. Meziříčí.

O. v p.!

Měsíčník pro lid.

**Orgán Matice svatohostýnské, poutníků a přátel
Sv. Hostýna.**

Věstník exercičního hnutí pro Československo.

**S povolením nejdůstojnější arcibiskupské konsistoře v Olomouci
a řeholních představených vydávají Otcové Tovaryšstva Ježíšova
na Sv. Hostýně na Moravě.**

Řídí P. Ferd. Pokorný T. J.

**Vychází vždy počátkem každého měsíce. — Celoroční předplatné 12 Kč,
v Americe 1 dollar. — Používání novin. známek povoleno řed. pošt a telegr.
v Brně, 29.-XII. 1912, č. 98.641-VI.**

Administrace na Sv. Hostýně u Bystřice pod Hostýnem.

Vytiskl umělecký grafický závod L. Klabusay spol. s r. o. Bystřice p. Host.

OBSAH: Hornov: Zvěstování, báseň, str. 53. — F. Pokorný T. J.: Záhady, kouzla a klam, str. 53. — F. P. Kyjovský: Žert se smutným koncem, str. 54. — Jan Dvořák T. J.: Za domácími vzory (Dokončení) str. 56. — Z království Ježíše Krista: F. Krus T. J.: Stigmatizovaná v Konnersreuthu, str. 57. — Svatohostýnský kalendář, str. 58. — Zápisník svatohostýnského kronikáře, str. 60. — Poděkování, str. 63. — Prosby, str. 64. — Z dopisů, str. 64. — Dobrá četba, str. 64. — Cizojazyčná literatura, str. 66. — Listárna redakce, str. 66. — Dary, str. 67. — Příloha „Obrození“: Výbor z české literatury exerciční, str. 68. — J. Rybák T. J.: Exercicie na Moravci (Dokončení), str. 69. — Exerciční hlídka, str. 70. — Vyobrazení: Kladení základního kamene, str. 56. — Terezie Neumannová v páteční extasi, str. 58. — Než stromy se odějí zeleným šatem, str. 59. — Sanatorium v Moravci, str. 69.

POZOR! Kdo si ponechá číslo ukázkové,
bude považován za odběratele.

Toto číslo je o 4 strany větší. Také další čísla budou vycházeti, pokud možno, v tomto zvětšeném rozsahu. „Exerciční hlídka“ bude od nynějška připojována ke každému číslu pod názvem „Obrození“. Umožnili nám to částečně naši obětaví horlitelé, kteří rozšiřují „Hlasy“ a rozmnožují počet odběratelů. Ovšem náklad spojený s tímto zvětšením čísla je značný. Byli bychom proto povděční každému, komu by to bylo možno, kdyby **dobrovolně** poslal sebe menší příspěvek na uhrazení nových výloh. Možno k tomu použití složenky „Hlasů“ s poznámkou: **Na tiskový fond.**

Přátelům Sv. Hostýna.

MEŠNÍ SPOLEK PŘI KOSTELE PANNY MARIE NA SV. HOSTÝNĚ.

Mnozí ctitelé Panny Marie svatohostýnské u příležitosti své pouti rádi „dávají na mši svatou“ v oprávněném přesvědčení, že skrze Matičku Páně spíše dojdou vyslyšení svých proseb ve spojení s obětí Ježíše Krista nekonečné ceny, přinášenou nekrvavým způsobem na oltáři. Činí vlastně totéž, co činili již první křesťané v katakombách, skládající podle možnosti své dary u oltáře do rukou kněží a jáhnů, a co činívali dosud miliony uvědomělých katolíků po celém světě; za malou almužnu věnovanou na udržování kněží a bohoslužebné nebo jiné církevní účely snaží se dosáhnout větší účasti na duchovních darech, získaných všemu lidu krvavou obětí na kříži a její denní obnovou nekrvavou na státnicích oltářích ve mši svaté.

Na velkých poutních místech však nelze odsloužit všech žádaných mší sv. na místě samém - nedostává se tam tolik kněží. Proto se odesílají mnohé zaznamenané mše svaté i s dary jiným chudým kněžím, aby odsloužili předepsaný počet mší v jiných kostelích. Tím nikterak neutrpí věřící na své zásluze, poněvadž mše sv. má stejnou

cenu všude a vděčná láska Panny Marie, kterou někdo uctil na poutním místě svými obětinami, provází jej ke každému oltáři, na němž leží obětní beránek, Její jednorozený Syn, Ježíš Kristus.

Tak se děje, jak známo, i na Sv. Hostýně, jehož strážci jsou kněží Tovaryšstva Ježíšova. Aby se však mohlo vyplnit přání více ctitelů Panny Marie svatohostýnské, kteří by raději měli slouženy mše svaté ve stánku vítězné Ochránkyne Moravy, přichází duchovní správa s následujícím návrhem:

1. Utvořme mešní spolek ke cti Panny Marie svatohostýnské:

2. Členem jeho se stane na rok, kdo složí 20 Kč, členem na půl roku, kdo obětuje 10 Kč. I zemřelé katolíky lze dáti zapsat za stejných podmínek.

3. Za všechny členy mešního spolku a na jejich úmysl bude sloužena po dobu jejich členství každý den mše sv. na sv. Hostýně.

4. Almužen skládajících se z příspěvků členstva bude použito na kněžský dorost československé provincie T. J., jejíž kněží se zavazují sloužiti denně onu mši svatou.

Číslo 4.

Duben 1928.

Ročník XXIV.

Vladimír Hornov:

Zvěstování.

*Již jaro usmívá se v luh i sad,
klín země touhou života se chvěje:
„Ó, jak bych květ svůj Panně nesl rád,
až anděl zal-tí v kraj Galileje.*

*Až spásy rozvíje se smavý květ,
jež lidstvo čeká v touze nedočkavé,
a se rtů andělových zazní v svět
zvěst lásky věčné, šeptající: „Ave!“*

*V květ vypuč, země, naplnil se čas!
Hle, anděl před Tannou již skrání svou kloní,
pln úcty přináší jí Boží vzkaz,
v němž štěstí nebes hudbou ráje zvoní:*

*„Ó Přecistá, v níž Bůh chce mítí stan,
již hřích se netkl dechem jedovatým,
Tys požehnaná, Tebe zvolil Pán,
máš zemi s nebem spojit mostem zlatým.*

*Pán Tebe zastíní a svatý Duch
svou mocí přetajemnou ssroupí v Tebe,
Syn Boží slouti bude, věčný Bůh,
jenž zrozem z Tebe lidstvu vrátí nebe“.*

*Ó země, nes již sněženek svých běl,
v klín slož je Královně a nebes Paní:
„Květ přijmi chudičský, jenž vypučel
v den požehnaný Tvého Zvěstování“.*

Ferd Pokorný T. J.

ZÁHADY, KOUZLA A KLAM.

Kdo by ještě nezaslechl o spiritismu? Slovo „spiritismus“ pochází z latinského „spiritus“, t. j. duch. Odtud se také česky říká „duchařství.“ V čem záleží? Spiritismus je styk s duchy zemřelých neb aspoň pokus o to. Za tím účelem se scházejí spiritisté k „sedánkám“ (seancím). V uzavřených místnostech se zastřenými okny snaží se vyvolávat duchy prostřednictvím „media“, osoby, která se snadno ocítá v jakémisi vytržení a brzo oznamuje přítomným, že „duch“ se v ní usídlil a chce odpovídati na otázky přítomných. Obyčejně to činí klepáním, podobně jako v telefonní úřadovně. Někdy se duch i „zjeví“, předměty, zvláště stůl, se pohybují.

Spiritismus ve své podstatě, t. j. vyvolávání duchů, je téměř tak starý jako lidstvo samo, ale jeho moderní forma začala r. 1847 v Americe a odtamtud vnikla do Evropy. Ačkoli většina světoznámých medií ukázala se na konec podvodníky, přece se našlo vždy dosti pošetilců, kteří se dali a dávají dále klamati za drahé peníze. Zvláště po válce rozmohlo se duchaření značně. Příčinou toho je touha truchlících pozůstalých, většinou odcizených pravé víře, by vešli ve spojení s padlými oběťmi války tajnými kejklemi.

Co soudí katolík o spiritismu?

Mnoho, přemnoho tajemných zjevů a zvuků při sedánkách je dílem podvodu nebo sebeklamu, jak dokázalo podrobné vědecké šetření (Wundt, Bergson, Curie, Janet). Jiné úkazy, pravé a na první pohled překvapující, pocházejí z přirozených příčin, namnoze z duševních chorob, na př. z telepatie (přenášení dojmů od osoby k osobě bez obyčejných prostředků smyslových, jako mluvy, zraku, sluchu; je to druh jakéhosi „rozhlasu“, „radia“ duše). Jsou však některé spiritistické projevy, jež nemožno vysvětliti jinak než zásahem nadpřirozených činitelů. Tolik je však jisto, že se Bůh nesnižuje k spiritistickým hračkám, ani duše vyvolené nesestupují na povel medií často pochybného rázu, aby pobavily a uspokojily všetečnou zvědavost účastníků. Nutno tedy míti za to, že jde o zlé duchy nebo zavržence. Tomu také nasvědčuje obsah poselství a zpráv, přicházejících ze „záhrobí“; často si navzájem odporují, bývají směšné, hrubého zrna, nemravné, rouhavé a bludařské. Stává se, že „duchové“ popírají základní pravdy křesťanské: že Kristus je Syn Boží, že vykoupil lidstvo, že spravedliví budou odměněni a zlí potrestáni.

„Dobrý strom nemůže nésti zlé ovoce, ani zlý strom nemůže ploditi dobré ovoce. Ovoce spiritismu bývá přecasto zeslabení zdraví a vyčerpání čivů, vedoucí až k šílenství, ochromení vůle, mravní zvrácenost nejhoršího druhu, odpad od zjeveného Bohem náboženství.

Před duchařstvím varují věhlasné autority lékařské. Prof. dr. Syllaba píše v „Národní politice“ 30. listopadu 1927: „Širší kruhy je třeba s hlediska zdravotního před duchařstvím důtklivě varovati, ježto rozvrací osoby nervově a duševně méně silné.“ Novinami proběhla zpráva o této události: V N. na Hané oddal se jeden muž spiritismu, což jej tak popletlo, že se začal vydávati za Boha Ducha. V pomatenosti si uvázal dvě peroutky na záda, vylezl před četným zástupem na zeď a chtěl vzlétnout do nebe. Ovšem do nebe nedolétl, nýbrž spadl do potoka pode zdí a pořádně se umácel. —

Chápeme tedy, proč Církev sv. zakazuje účast na spiritistických pověřivých pokusech; chce totiž věřící chrániti před šalbou, poblouzením u víře a mravní úhonou. Již osmého roku po vzniku novodobého duchařství vyslovila svůj názor o něm a dekrety z r. 1898 a 1917 prohlašuje, že „není dovoleno katolíkům účastniti se spiritistických schůzek, ať již na nich vystupuje medium nebo ne, byť měly projevy na nich nářer počestnosti a zbožnosti neb i bylo předem zdůrazněno, že styk se zlými duchy se odmítá.“

Poznámka. Kdo si přeje obšírnějšího poučení, ať sáhne ke knížce dra Al. Kudrnovského, Záhady spiritismu (Čsl. tiskárna v Praze, 4.50 Kč). Vd. duchovenstvu doporučujeme stručný, obsažný spis P. Bichlmaira S. J., Spiritismus und Seelsorge (Tyrolia, Innsbruck).

F. P. Kyjovský:

ŽERT SE SMUTNÝM KONCEM.

Črta z Ameriky.

Bylo to v noci na začátku března. Venku skučel vichr nad střechou táhlým, příšerným sténáním. Déšť šlehal nelítostně do oken, za nimiž stála černá,

nevlídná tma. Byla to noc jako stvořená k vyslechnutí tohoto příběhu, jež mi vyprávěl přítel: Když jsem se s ní po prvé setkal, byla to mladá dívčina,

veselá, šťastná, bezstarostná. Tři měsíce později jsem se s ní shledal opět. Jaký rozdíl! Šílená v ústavě choromyslných . . . Její ošetřovatelkami pověděla, co se s ní stalo.

Dívčino jméno bylo Marie Arnotova. Navštěvovala vyšší školu v M. H. v Novém Yorku a právě skončila první pololetí. Přišla tam z venkovského města s neobyčejně dobrými vysvědčeními a brzo zaujala první místo ve své třídě. Kromě toho se zdála nejoblíbenější žákyní celého ústavu, a čemu se při tom třeba diviti, zůstala přece skromnou a tichou jako prvního dne po příchodu. Takto uplynulo prvních šest měsíců jejího školního života v M. H., když tu z čista jasna jako blesk ji stihla pohroma.

V té době se mnoho mluvilo o spiritismu. Bylo veřejným tajemstvím v ústavě, že některé chovanky se zúčastňují duhařských schůzek. Hleděly také Marii pohnouti k návštěvě. Ale ta, jsouc v katolické rodině dobře vychována a nadána bystrým, samostatným úsudkem, jenom se jim smála: „V ty vaše duchy já nevěřím!“ — „A což kdyby se ti nějaký duch ukázal?“ — „Pranic bych se ho nelekla!“ —

Nerozvážné a blouznivou četbou pletené dívky dostaly zvláštní nápad, jak Mariinu mysl uvést do strašidelného okruhu záhrobí. „Kdyby se jí tak ukázal nějaký tajemný zjev,“ povídaly si, „uvidíme, zdali se nepoleká.“

V první polovici února pořádala škola společenský večírek s veselohrou a tancem. I Marie byla na něm.

Této pamětihodné noci použilo několik jejích spolužaček k provedení svého skvělého plánu, by postrašily Mařenku. „To by byl div, aby nedostala strach!“ chechtaly se. Zmocnily se šikovně (jakým způsobem, o tom pomlčím, abych nebyl rozvláčný) lidské kostry ze školních přírodopisných sbírek, natřely fosforem oční dutiny a čelisti lebky, takže modravě světélkovaly, a položily kostlivce do Mariina lože v její světničce v pensionátě.

Za zábavy vypukla hrozná sněhová bouře, vichřice zmítala stromy, sněhová chumelice zasypávala cesty, meluzina

naříkala, jako by příroda umírala. Po půlnoci vanice polevila a skupiny účastnic razily si cestu závěsemi k studentským domům.

Marie vkročila do svého pokojíku a sáhla po elektrickém vypínači, aby rozsvítila. Avšak bouří bylo asi porušeno vedení i byla nucena chystati se k spánku potmě. Již přistoupila k posteli a odhrnula pokrývku. Tu náhle zřela do ohnivých očí jakési strašlivé postavy. Poznala, že je to kostlivec, cenící na ni posměšně odporné zuby. Chtěla vzkřiknouti, ale ani hlesu nepřešlo po jejích ztuhlých rtech, studený mráz pobíhal jí po zádech, hlava se jí jakoby rozestupovala a pak — z úst se jí vydral tichý, ale hrůzný, nezadržitelný smích — smích šílenství!

Mezitím čekaly pachatelky duchaplného kousku venku na chodbě, poslouchajíce napiatě, zdali se uvnitř neozve Mariin zděšený výkřik. Chystaly se, že ji uvítají hlasitým posměchem, až vyběhne ze světnice všechna poplášena. Minuta ubíhala za minutou a neslyšely za skučení větru nic zvláštního; nikdo se neukázal. Tu pravila vůdkyně spiklenek: „Myslím, děvčata, že jsme na Mařku přece jen nezvratily. Už asi spí. Pojďme spat také! Zítra se dovíme od ní, jak to dopadlo.“

Na druhý den ráno nepřišla Marie ani do první ani do druhé hodiny vyučovací. V přestávce o 10. hodině dívky vyklouzly ze školy a odebraly se k bytu Mariinu. Bojácně zaklepaly na její dveře a jakási neurčitá obava je zachvátila, když neslyšely odpovědi.

Konečně otevřely dveře a vhrnuly se dovnitř — tam na posteli, objímajíc pažemi děsivou kostru, s vlasy přes noc zešedivělými, splývajícími jí přes tvář, svíjela se Marie, stále přidušeně se pochechtávajíc, zešílelá navždy strašným leknutím . . . A to vše vinou několika pošetilých, poblázněných děvčat, která si neuvědomila dosahu a možných následků svého osudného žertu. —

Přítel dokončil své vypravování, a pln pochmurných myšlenek o nestálosti pozemského štěstí, vykročil jsem do bouřlivé noci . . .

ZA DOMÁCÍMI VZORY.

(Dokončení).

Bůh vyznamenal Anežku Přemyslovnu již za života pozemského neobyčejnými milostmi, které lze pokládati také za

záření obličeje, obcování s nebeskými duchy, spojení s dušemi v očistci; křížem zahání zlé duchy a maří útoky

Slavnost kladení základního kamene poutního domu na Sv. Host(ýně 28. října 1926).

odplatu svrchované štědrosti a horlivosti, kterou se vyznačovala vůči Bohu. Takové milosti byly: vidění, zjevení,

jejich. Měla ducha prorockého, předpovídajíc věci budoucí, závislé na svobodné vůli lidské nebo Boží. Mnohé

divy a zázraky se na její přimluvu daly již za jejího života. To věděla nejen Praha, nýbrž celá země česká, proto brali k ní přemnozí útočiště. Čím více se Anežka bránila, by uchráněna byla mimořádných milostí, tím více dával Bůh najevo její svátost a moc ve všelikých potřebách. Uzdravuje zázračně i při své smrti. 2. dne měsíce března 1282 zemřela. Dotekem jejího těla byly nevyhléditelné nemoci okamžitě odstraněny. Také věci, které přiloženy byly na její tělo, konaly divy na jiných na přimluvu blah. Anežky. Proto počali hned po její smrti po Praze a v Čechách vůbec říkati „svatá Anežka“, „klášter sv. Anežky“. Blah. Anežka přimlouvá se po smrti za český lid a utěšenější časy nastávají. Osvědčuje svou moc na rodině královské. Tak uzdravuje dceru krále Václava II. Marketu, již žádný lék a žádný lékař nemohl uzdraviti. Vysvobodila Karla IV., nápotomního Otce vlasti a císaře římského, z nebezpečí smrti a královnu Elišku, o jejímž uzdravení lékaři vesměs pozbývali naděje. Anežka po smrti nezapomněla na své duchovní sestry, nýbrž hojně jim svou zázračnou mocí v různých nemocech a záležitostech pomáhala. Tutéž zázračnou moc osvědčovala v nemocech a tísňích svých krajanů.

Krajanů blah. Anežky jsme také my na Moravě, ve Slezsku a všichni příslušníci národa českého, kdekoli žijí. O těchto zázracích nebyl sice učiněn výrok apoštolské Stolice, proto víra v ně je soukromá, spojená s takovou platností, s jakou dávní svědkové příběhy tyto zaznamenali. Také blahořečení Anežky dne 3. prosince 1874 nestalo se na základě těchto událostí nebo zázraků, nýbrž na základě nepřetržité úcty jí od nepaměti prokazované.

Nuže, nezapomínejme ji uctívati! Zvláště v této době, kdy se jednati bude o jejím svatořečení, modleme se jednak za brzký zdar této záležitosti, jednak utíkejme se s velkou důvěrou k ní ve svých bolestech, potřebách, tísňích a nemocech a budme ujištěni, že blah. Anežka osvědčí svou zázračnou moc na nás a v naší době neméně, než ji osvědčovala již po sedm století na všech vrstvách lidí bez rozdílu.

Kdo si přeje více o ní zvěděti, přečti si „Život blah. Anežky České“ od P. Ant. Rejzka T. J., jenž vyšel nákladem „Dědictví sv. Cyrila a Metoděje“ na r. 1894 a z něhož uvedené úryvky jsou vyňaty. Život její jest velmi zajímavý a přesvědčí nás o tom, že Bůh nám dal v blah. Anežce dar neocenitelné krásy a ceny.

Z KRÁLOVSTVÍ JEŽÍŠE KRISTA.

Stigmatisovaná v Konnersreuthu. (Píše dr. Frant. Krus T. J.). Dp. redaktor mi píše, že čtenáři „Hlasů svatohostýnských“ velice si přejí opět něčeho se dověděti o omilostněné Terezií Neumannové v Konnersreuthu. I doplním, co jsem napsal v listopadu a v prosinci*) — ale hned upozorňuji, že nejeden čtenář bude asi zklamán; neboť v Konnersreuthu nastal klid a už tam neputují tisíce zvědavců. Proč?

Jako obyčejně v takových případech, tak i zde církev zakročila nařízením, aby se nedělala z náboženské události sensace a divadlo. Na společné poradě, jak ji bavorští biskupové občas konají, usnesli se na tom zakročení a biskupský ordinariát v Řezně,

jemuž podléhá fara v Konnersreuthu, projevili faráři i rodině Neumannových rozhodné přání, aby už nebyly přijímány návštěvy ani hromadné ani jednotlivců. Faráři i Terezií Neumannové a jejím rodičům přišlo toto nařízení velice vhod, poněvadž dřívější nával zvědavců pro ně znamenal nemalé nepříjemnosti. Začali biskupské nařízení tak důsledně prováděti, že během listopadu Konnersreuth se stal opět klidnou vesničkou. Kdo si nepřinese zvláštního dovolení od řezenského ordinariátu — a tam jen málokomu je dávají — v Konnersreuthu ničeho neuvidí a nepořídí.

Ale neznamená ono biskupské nařízení snad odsouzení konnersreuthských „zázraků“? Nikoliv. Církvi nejde o nic jiného než

*) Viz ročník XXIII., str. 163 násl., str. 180 násl.

o důkladné vyšetření mimořádných zjevů, a na to třeba především klidu; za přítomnosti tisíců zvědavců a za rozvášněných novinářských bojů nelze takového vyšetřování provést. Vždyť Terezie Neumannová byla už několikrát nucena u soudů hledati ochrany proti nehorázným pomluvám novinářským!

Terezie Neumannová v páteční extasi.

Jinak její záležitost je na dobré cestě. Vysvítá to zvláště z **promluvy mnichovského arcibiskupa**, již měl 6. listopadu ve své katedrále. Poukázav na nutnost uklidnění spory, vzniklé pro události konnersreuthské, vyhlásil sedm pravidel, podle nichž by při tom bylo postupovati, totiž:

1. Kristus konal zázraky a předpověděl, že i v jeho Církvi zázraky budou.

2. Avšak Kristus též varoval před falešnými proroky a divotvárci; pročez třeba býti ostrážitým a důkladně zkoumati, zdali nějaká mimořádná událost je skutečně zázrak Boží nebo pouhý klam.

3. Při tom zkoumání se třeba řídití naprostou pravdou, úctou před náboženstvím a upřímností, která nepodléhá ani lehkověrnosti ani nevěře.

4. Mimořádné „zázračné“ zjevy nestojí za nic, nesměřují-li k dobrému účelu a nevycházejí-li z mysli skutečně dobré a zbožné.

5. Nade všechno drahými nám jsou zázraky Kristovy, zvláště jeho vzkříšení. Jich se týká výrok: Blahoslavení, kteří neviděli a uvěřili.

6. (a to je krásné svědectví pro Terezii Neumannovou:) Ačkoliv ještě nelze rozhodnouti o Konnersreuthu, tolik vidíme, že odtamtud se šíří velké, milostiplné poselství, totiž: I ty moderní člověče, tonoucí v moderní bídě, vrať se k trpícímu Spasiteli, utíkej se do Jeho svatých ran!

7. K tomu všemu třeba dodati: Církev jen velmi pomalu se rozhoduje vysloviti slovo: to je zázrak! Její víra je bezpečná i bez nových zázraků! —

To jsou skutečně správné a spolehlivé zásady. Pokuste se, milí čtenáři, do nich se vmysleti a dobře jim porozuměti a budete z nich míti velký užitek pro náboženský život. Právě náboženství, čím vroucněji se tulí ke Kristu ukřižovanému a vzkříšenému, tím méně vyhledává sensace a vzrušení; vždyť i ti svatí lidé, kteří byli vyznamenáni stigmaty (ranami Kristovými), nenosili jich pro sensaci a obdiv, nýbrž byli jimi takřka spolupřibiti s Kristem na potupný kříž, aby Boha usmířovali s hříšným světem.

Pozn. red. Pisatel tohoto článku podotýká na lístku ze dne 12. března, že další oznámí, jakmile dojdou spolehlivé zprávy.

SVATOHOSTÝNSKÝ KALENDÁŘ.

DUBEN.

1. Květná neděle. Pobožnost k B. Srdci Páně. Pamatujme denně na hlavní úmysl Apoštolátu modlitby: Aby se Katolická akce všude rozšířila mezi všemi věřícími podle přání a pravidel sv. Otce.

5. Zelený čtvrtek. Památka ustanovení nejsv. Svátosti oltární. V 8 hodin slavná mše sv.

6. a 7. nekonají se na Sv. Hostýně žádné obřady. Na Bílou sobotu v 7 hod. večer sv. požehnání.

8. Hod Boží velikonoční. Zmrtvýchvstání Kristovo — hlavní důkaz jeho Božství a základ pravosti víry křesťanské, záruka našeho vzkříšení a života věčného.

9. Pondělí velikonoční. Sváteční pořádek. — Začíná se doba svateb. Rodičové a známí, připravte snoubence k jejich důležitému kroku četbou knížek. O manželství (50 hal., Exerc. dům, Hlučín) — Manželé mezi sebou (50 hal., tamže) — Ve službách Stvořitele (Birnbäum, Brtnice).

15. Bílá neděle. Dítka přistupují k prvnímu sv. přijímání. Kéž je to počátek mnoha dalších častých sv. přijímání! Čtěte: Nechte dítek přicházeti ke mně. (80 hal., Sv. Hostýn). — Rodiče, předcházejte je dobrým příkladem (Chléb náš vezdejší, 80 hal., Sv. Hostýn). — Modleme se za rozkvět eucharistického hnutí v našem

národě! Katolická akce bude pořádati za tím účelem v různých krajích naší vlasti euchar. sjezdy, na př. pro mor. Slovácko a sousední Valašsko v Uh. Hradišti o svátcích svato-dušních 26. - 28. května.

23. Sv. Vojtěcha, biskupa a mučedníka, patrona českého (+ 997),

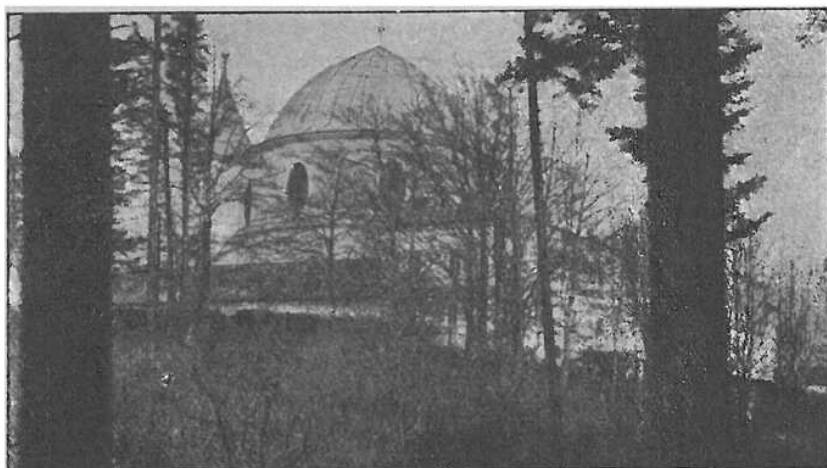
24. Slavnost Ochrany sv. Josefa, patrona Církve sv. Zevnější oslava tohoto svátku se koná v následující neděli.

27. Sv. Petra Kanisia, vyznavače a učitele církevního z T. J. (1597). Exerciciemi sv. Ignáce byl tento světec přiveden na cestu svatosti a neumdlévající horlivosti pro spásu duší v bouřlivých dobách reformace. Nepřehlédněte, kdy se konají duchovní cvičení v dubnu!

Pro měsíc květen doporučujeme ctitelům Královny máje knihu P. Ant. Rejzka T. J., bývalého superiora svatohostýnského: „Tisíckrát pozdravujeme Tebe!“ Májová pobožnost, jejímž předmětem je výklad nejznámější naší písně mariánské na každý den v květnu. Dva svazečky po 3 Kč. (Sv. Hostýn).

Stanovisko katolíkovo k volbám: Budu voliti, neboť každý hlas padá [na váhu, a budu voliti jen ty muže a tu stranu, která se zavazuje hájiti zájmů mé víry a mé církve, zvláště pak zajistiti právo katolické výchovy a výuky katolickým dětem katolických rodičů.

*Kéž stromy se
odějí zeleným
šatem.*

ZÁPISNÍK SVATOHOSTÝNSKÉHO KRONIKÁŘE

Ve svátek Očišťování P. Marie (2. února) bylo ráno slunečno, odpoledne se počaly po nebi prohánět mraky, ale zima nebylo. Během dne přišlo asi 600 lidí. Ke stolu Páně přistoupilo 170. Kázání o půl 9. měl P. Rozkošný T. J., načež byla slavná mše sv. I odpoledne přicházelo mnoho lidí k jesličkám. Večer bylo slavné sv. požehnání. — Včera, 1. února, byli na pohřbu otce dp. Menšíka, katechety v Bystřici p. Host., dp. superior a P. Rozkošný. Konal se v Bystřici o 3. hod. odpol. za velké účasti lidu.

Jak bylo v únorové neděle? V neděli Devítník, jež se slavila jakožto I. neděle měsíce mši sv. před vystavenou velebnou svátostí, napadlo hodně sněhu, takže přišlo jen asi 70 lidí, nepočítaje v to lyžařů, kteří bývají v zimě pravidelným zjevem na Hostýně. — Podobně i 12. února byla opět pro náledí cesta velmi neschůdná, ale mnozí poutníci se nedají odstrašiti ve své horlivosti. Jak krásný to příklad pro obyvatele rovin, kteří mají mnohem snazší podmínky k vyplnění své nedělní povinnosti! — V neděli masopustní, 19. února, bylo úplně zamhleno a poněkud větrno. Zato na I. neděli postní, 26. února, bylo překrásné počasí, ale v horách silné náledí. Nádherný rozhled se otvíral do krajiny; bylo pěkně vidět zasněžený Praděd a hory na slovenském pomezí. Asi 80 lidí navštívilo chrám.

Svátek sv. Valentina, 14. února, jemuž je zasvěcen v hostýnské svatyni poboční oltář, slavil se svátečním pořádkem bohoslužeb. U oltáře světcova měl mši sv. a kázání P. Rozkošný. Na hoře bylo dosti sněhu, ale v dolině deštivo. Bylo přítomno asi 48 lidí.

Při odklizení jesliček 15. února našel se onen chlapec (figurka), který utekl svému dědečkovi (viz č. 2.) a užíval svobody, toulaje se asi po Betlemě. Snad se podobal oněm chlapcům, kteří po převratě

r. 1918 též užívali volnosti a hulákajíce potulovali se lesy svatohostýnskými. Potkal je dp. Ostrčilík T. J., tehdejší superior. Když kluci se neměli k pozdravu, tázal se jich, zdaž nevědí, že mají kněze slušně pozdraviti. Tu jeden výrostek se postavil drze proti němu, vypjal prsa a v sebevědomém postoji odpověděl: „Již jsme se dost naotročili a teď jsme svobodni,“ a za nového hulákání brali se kluci dále. Tak rozuměli svobodě. (Fr. J. Oškera).

Na Popeleční středu 22. února se světil před 1. mši sv. popel a pak se po každé mši sv. dával popelec. Přítomni byli jen obyvatelé svatohostýnští a několik obvyklých návštěvníků ze Slavkova p. H.

Olomučtí bohoslovci na Sv. Hostýně. Dne 18. února přišlo jich 35 z I. ročníku, s vdp. superiorem Kutalem (24 Čechů a 21 Němců). Prohlédli si novostavbu poutního domu, načež jim byly vysvětleny svatohostýnské památnosti. O 4. hod. měli slavné sv. požehnání, po němž odešli. S potěšením jsme slyšeli, že počet bohoslovců v olom. semináři se blíží již stavu předválečnému (asi 160).

Osobní. 12. února opustil Sv. Hostýn po několikaletém pobytu P. O. Malzer T. J., byv povolán od řadových představených za prefekta do biskupského semináře chlapeckého v Bohosudově v sev. Čechách. Rád konal pozorovatelské výkony při meteorologické stanici hostýnské. Cenné služby prokázal také redakci tohoto časopisu, která mu vzdává srdečné díky. — 20. února zúčastnil se dp. superior Pernička T. J. výborové schůze Matice svatohostýnské v Kroměříži.

Misie v Nemoticích. Konali ji od 22. - 29. února kněží svatohostýnští P. Dvořák T. J. a P. Bartoník T. J. Ač bylo blátivo, byla pěkně navštěvována. Duchovním ovocem jejím bylo 900 sv. zpovědí a přes 1100 sv. přijím. Kněží z okolí horlivě vypomáhali. Bylo zaopatřeno 28 nemocných.

Básník Frant. Táborský, ředitel vyšší dívčí školy v. v., rodák z Bystřice p. H., dožil se letos (15. ledna) sedmdesáti let. Ve svých básních opěvá s nadšením Sv. Hostýn. Proslulá je jeho báseň, v níž vyjadřuje přání, by po smrti byl dán na Hostýn.

Na **texaském Hostýně** u Fayetteville postavil tamnější p. farář Rev. Jos. Klobouk kapli podobnou III. zastavení nové křížové cesty na Sv. Hostýně. Nyní v ní zřizuje sochu P. Marie svatohostýnské, jež má za pozadí obraz Sv. Hostýna na skle malovaný.

Američanka na Velehradě a na Hostýně. Mrs. A. Brejchová z Cicero u Chicaga navštívila loni tato poutní místa a popisuje je takto ve Svatohorských listech, věstníku české osady v C., v lednovém čísle 1928: „Navštívili jsme též slavný Velehrad, kam naši světci Cyril a Metoděj přinesli vlasti naší a našemu národu sv. víru Kristovu. Bylo to 5. července; někteří nás zvali na Olympiadu v Praze, ale nám byl milejší Velehrad a krásná oslava, při níž bylo přes sto tisíc lidu, ponejvíce v národních krojích. Bylo to právě v den našeho pětiletého jubilea manželství a proto jsme oba tam přistoupili ke stolu Páně. Druhý den pak jsme navštívili Sv. Hostýn, kam též mnoho poutníků se utíká k P. Marii, prosíce o pomoc a požehnání. Místo to je velmi krásné, odkud je viděti daleko široko do lesnaté a hornaté krajiny. Lidé tam chodí více za pobožností než za sportem, jak bylo viděti. Moravané jsou opravdu zbožní lidé, přes to, že poválečná doba byla příznivá nevěrcům v celé takřka Evropě. Sv. Hostýn je Moravanům tím, čím Čechům Svatá Hora u Příbramě. Avšak na Sv. Hostýn přicházejí v hojném počtu mužové a jinoši, což málokde lze spatřiti. Byli jsme právě přítomni, když jinoši a mužové tam měli právě den pobožnosti, a velmi jsem se podivila, jak nadšení byli pro svou víru, když několik z nich vystoupilo na tribunu a řečnilo povzbuzujícími slovy. Šešli jsme se tam s vídeňskými Čechy, jichž tam přišel celý průvod. Jak nás představoval jeden důstojný pán jako katolíky z Ameriky, tu chudáci radostí nevěděli, co se ptáti napřed, a vyprávěli tak upřímně, jak oni se musí lopotit a při tom hájiti svých práv náboženských a své řeči. Jak šťastni byli, že byli mezi svými bratry a

mohli mluviti česky. — Sjezdili jsme hodně Moravu, která se nám velice líbila, ať ta romantická krajina, tak i ten lid v ní a ten jejich pořádek. Vesničky upravené, čisté, místy vydlážděné a kostely tak upravené, že se opravdu liší ode všeho jako domy Boží. Tím projevují Pánu Bohu úctu a lásku, že si váží toho, co jest jim svaté a milé — totiž katolické víry“.

Otevření krypty pod kostelem v Bystřici pod Hostýnem. (Dokončení).

Udeřili jsme na zdi krypty a po dutém zvuku zdi zadní vytušili jsme, že za ní nachází se asi ještě krypta jiná. A nemýlili jsme se. Je o polovici menší prvé a uloženy jsou v ní tři rakve, které, jakož i kosty v nich, byly ještě více ztrouchnivělé než ony v kryptě prvé. Prostřední a pravá byly otevřeny. Dle zachovaných v nich zbytků štol při kostrách v nich uložených bylo zřejmo, že v obou odpočívají kněží. A kteří? Nad krajní bylo viděti prostý a dobře čitelný nápis: Tomass 1718, což dokazuje, že jsou to ostatky faráře bystřického Tomáše Požárníka, jenž toho roku zde zemřel. (Požárník postavil roku 1700 vodní kapli nad hostýnským pramenem). Před Požárníkem působil v Bystřici farář Tomáš Příborský, který zemřel na Hukvaldech. Před ním byl zde farářem kněz dobré paměti Tobiáš Schwach, rodák z Fryštáku (1654—1684), a jsem toho názoru, že ostatky v rakvi prostřední týkají se jeho.

A kdo dřímá v rakvi po straně levé? Velmi, velmi ztrouchnivělé zbytky dvojité rakve byly asi posledním příbytkem pana Přemka, jenž v této kryptě původně sám odpočíval. Že tomu tak bylo, dosvědčují v omítce této krypty vyryté nápisy. Vpravo viděti jest štít s písmeny BIS. Z. W. (což značí: Bystřický z Vického), vedle toho rok 1584, kdy též pan zemřel, na levé stěně P. Z. W. (Přemek z Vického) s tímže letopočtem a ještě jinde: pan zvyckova.

Právě 100 let po smrti Přemkově zemřel farář Tobiáš Schwach a občané bystřičtí uznávající jeho velmi lidumilné působení v jeho farnosti, pohřbili jej (soudím) se svolením tehdejší vrchnosti hrabat Rotálů — kteří mají své hrobky v Holešově — do hrobky pana Přemka, kam později položili též faráře Požárníka.

A kde nachází se shora jmenovaný náhrobní kámen páně Přemkův? Domnívám se, že byl za stavby nynějšího kostela (1740 - 1744) rozbit anebo celý někam zazděn, kde, těžko zjistiti.

Napsal jsem, že ostatky nebožtíků v první kryptě byly spřeházeny. Učinili tak jistě lidé nemající dosti citu ani úcty ke zvěčnělým. Nedivím se však tomu nic, poznáv, jak při našem otvírání, kdy dovoleno bylo lidu podívat se do hrobky, nepietně, ba hrubě počínali si mnozí, kteří do hrobky vstoupili. Neslouží jim to nikterak ke cti. Při dojmu, který jsem z jejich počínání měl, vzpomenu jsem si na událost, kterou zaznamenal písař v jistém spisu, uchovaném v arcibiskupské knihovně v Kroměříži. Jemu vykládal ji jeho otec roku 1606, jenž byl této události současníkem. Podávám ji tuto zkráceně:

V kryptě farního kostela v Bystřici p. Host. pochován byl — a snad dosud je — pán z rodu Víckova, jenž byl kdysi mezi Araby jako zajatec. Přáteli svými vykoupen, vrátil se domů a věnoval se dolování v Hostýně. Když zemřel, pověsili mu na krk řetízek s devíti zlatáky a pochovali ve zmíněné kryptě.

Kdysi se stalo, že dva hrobaři měli v kryptě té nějakou práci. Zahlédnuvše zlatáky, sebrali je a rozdělili se o ně.

V tu dobu dlel místní pán Václav Bitovský za jistou záležitostí v Brně a té noci zjevil se mu ve snách Přemek. Sdělil mu, co se v Bystřici stalo, a žádal, by zlatáky byly mu na šíji znovu pověšeny. Bitovský dopsal do Bystřice, by se tak stalo. Uslyšev první hrobař, že jsou prozrazení, utekl, kdežto druhý peníze Bitovskému odvedl.

Kdysi brzy nato dlel Bitovský u vévody krnovského Jana, aby ho přiměl ke spolenectví proti císaři. Mezi jiným vypravoval mu též o zjevení Přemka z Víckova, ukazoval mu zmíněné peníze a daroval mu z nich dva. Než následující noci zjevil se Přemek Bitovskému opět, a přímo mu pohroziv, zvolal: „Za tento čin ani ty ani vévoda Jan dobrou smrti nezemřete!“ A skutečně se tak stalo. Krnovský, jedva brzy nato někam, spadl a zlámal si vaz, Bitovský stát byl jakožto rebelant před radnicí v Brně.“ („Našinec“ 1928.)

Povětrnost v únoru. Povětrnost v únoru byla poněkud podobná lednové: jako v lednu od 4.-25. skoro každý den sněžilo, tak tomu bylo také v únoru. Od 2.-22., vyjmouc 5. a 9. únor, každý den padal sníh neb aspoň pokrápelo, V ty dny buď se vznášely mraky nad samými horami, neb nás úplně přikryly. Někdy přece se roztrhly a na chvíli propustily sluneční paprsky. Úplně zmizely mraky poslední týden v měsíci. Za čistého vzduchu bylo několikráte viděti zasněžený Praděd. V první neděli postní jsme s rozhledny viděli polozasněžené a polozalesněné hory radhošťské, pohraniční Javorníky a za nimi několik hor na Slovensku bílých jako homole cukru. Podobně úplně bílá byla také hora východně od Radhoště, soudím, že to byla Vysoká. Nedělní odpolední slunce rozpouštělo snih, proto nemohlo několik lyžařů lyžovat. Jinak sníh - vyjma jižní svahy - velmi zvolna mizel. V první polovici měsíce ho bylo asi na 3 dm, ku konci sotva 1/2 dm. Vody ze sněhu bylo 56.6 mm.

V první polovici měsíce nebyla velká zima: 9. února byla největší teplota 6.5 nad nulou. Když se však ke konci měsíce vyjasnilo, klesl teploměr 23. února až na 14 st. pod nulu. Průměrná nejvyšší teplota byla 0.2 nad nulou, průměrná nejnižší teplota byla 5 pod n. Průměrná ranní teplota byla 3 st. pod n., polední 1 st. pod n., večerní 3 pod n. Vyjma 10. února byl každý den mráz. Celý den mrzlo v 15 dnech.

Vichřice vála 27. února od JV, a 17. února od SZ. Tato poslední byla spojena s húlavou. Húlavou nazýváme náhlou přeháňku dešťovou, krupkovou nebo sněhovou, krátce trvající, provázenou náhlým větrem obyčejně od severozápadu až západu. V celé Evropě má stejný směr. O této poslední húlavě píše státní ústav meteorologický.

„V pátek 17. února 1928 pronikla okolo poledne do severozápadních Čech přes státní hranice rozsáhlá fronta húlavová; na severozápadě vystoupila tmavá stěna mraková, která se blížila se závojem hustě padajících krupek, krup a sněhu. Při přechodu húlavy se viditelnost, která před tím byla výborná, zmenšila vlivem těchto srážek asi na 100 m, vítr zesílil až do nárazy stupně 10-11 Beaufort a způsobil četné škody, teplota klesla v několika minutách o 6-8 st. C do blízkosti bodu mrazu a na některých místech byl tento náhlý obrát povětrnosti provázen bouřkami a údery blesku. Až do 13. hodiny byly již téměř celé severozápadní Čechy zasaženy touto nepohodou; na většině míst s prudkou vichřicí, sněžením, kroupami neb krupkami, v okresu tepelském, žateckém a v Lužických Horách také s bouřkami. Mezi 13 a 14 hodinou byla překročena čára Plzeň - Praha - Broumov; plzeňský okres a Krkonoše měly při tom bouřky, ostatní krajiny silné krupkové húlavy. Mezi 14. a 15. hodinou přecházela nepohoda jihovýchodní polovinu Čech, překročila Českomoravskou vysočinu a zasáhla celou Moravu v pozdějších odpoledních hodinách. Zjev trval jen krátce, asi 1/4 hodiny, měl však ráz katastrofální“

Na Sv. Hostýn dostihla o 4 hod. 20 min. odpoledne. Dle časopisů způsobila škody v O. omouci, Lipniku, na Vsetíně i v Bystřici. U nás polámala několik stromů. R. Rozskošný T. J.

**Návštěva chrámu Páně na Sv. Hostýně
a počet svatých přijímání.**

V únoru 1928

2. bylo lidí v kostele	600	a u sv. přijímání	170
5. " " "	70	"	38
12. " " "	80	"	58
19. " " "	55	"	33
26. " " "	80	"	48
Ve všední dny úhr.	501	"	351
Úhrnem	1386	"	648
Mši sv. slouženo 131.			

PODĚKOVÁNÍ.

Poznámka redakce: 1. Ostatní četná poděkování, z nichž mnohá jsou zvláště zajímavá a poučná, budou postupně otištěna v příštích číslech. 2. V děkovacích dopisech budiž vždy uvedeno i jméno pisatelovo, ale zároveň podotčeno, zdali si pisatel nepřeje, by byl v tisku jmenován. 3. Redakce si v nedostatku místa vyhrazuje právo, zkrátiti zaslané poděkování v podřadných okolnostech.

Božskému Srdci Páně, P. Marii Svatohostýnské, sv. Josefu, sv. Antonínu a sv. Terezičce Ježíškově děkují plníce slib: N. N. z Koberic za pomoc ve vážné nemoci, — za pomoc v těžkých rodinných záležitostech čtenářka od Kroměříže, — Marie Kozelská z Hlučína za uzdravení, — čtenářka Hlasů za vyslyšení prosby, — Marie Čiháčková z Oleší u Tišnova za vyslyšení prosby a značnou úlevu v nemoci, — N. N. z Prostějova za pomoc a vyslyšení v důležité záležitosti, — dlouholetá odběratelka Hlasů z Kroměřížska za uzdravení z nemoci a za ochranu při úrazu, — nej. manželé z Němčic n. H. za vyslyšení, — B. Š. z Domanína za vyslyšení, — R. H., čtenářka z Veřovic, za uzdravení. Všichni se odporoučejí do další ochrany Matky Boží Svatohostýnské.

Pokorný hold a vroucí dík vznešené Královně na Sv. Hostýně za velkou pomoc v nebezpečné nemoci, poděkování za stálou přímluvu sv. Josefu, sv. Janu Nep., sv. Terezičce, sv. Judovi Tad., sv. Antonínu Padovskému a duším v očistci zasílá Jan Šabala, farář, Sluhy u Prahy.

B. N. z Bystřice p. H. Byli jsme ve velké tísní v rodinné záležitosti a odnikud

nebylo pomoci. Šli jsme na Sv. Hostýn a tam jsme svou prosbu srdečně přednesli: Vyslyšíš-li nás, Matičko Svatohostýnská, uveřejníme to ke tvé cti a chvále v Hlasech. Pak jsme vykonávali devítidenní pobožnost a prosili Ji, sv. Josefa, sv. Antonína a sv. Terezičku o pomoc. Když první novena byla skončena, neustávali jsme a začali druhou a třetí. Ke konci čtvrté noveny přišla pomoc tak neočekávaně, zrovna zázračně, že jsme až užasli. Proto podotýkám, by nikdo neochaboval, není-li hned vyslyšen; je-li to k našemu dobru, P. Bůh nás jistě na přímluvu P. Marie vyslyší. Prosíme o uveřejnění, by posloužilo ctitelům P. Marie Svatohost., aby ve svých potřebách duševních i tělesných vždy se k Ní s důvěrou obraceli. Celý svět to dosvědčuje, že, kdo se k Ní důvěruje, nadarmo Ji nevzývá; Ona slyší a vyslyší naši prosbu zajisté.

Ze Záhoří. „Maminka mi onemocněla; dostala nesmírné bolesti do hlavy. Prosila jsem sv. Terezičku a sv. Antonína, by s P. Marií Svatoh. jí vyprosili u P. Boha uzdravení. Mamince bylo pak lépe, ale poděkování jsem neuveřejnila. Ozvala se ve mně pochybnost: Kdo ví, zdali bylo mamince pomčeno na přímluvu svatých? Snad to bylo léčením! — Pochybnost mne neopouštěla. Vzpomněla jsem si na svá dětská léta. Bylo nás devět sourozenců. Maminka měla mnoho starostí, by nás dobře vychovala; často nebylo ani nejnужnějšího chlebička a tatínek tak rád se držel té sklenice. Prosby ani pláč nepomáhaly, ani když jsme již dorůstaly. Prosila jsem Matičku Svatoh., by mu vyprosila osvětlení rozumu, ale bez výsledku. Při všem nedostatku jsme byli zdraví, až na jednu sestru, která zemřela jako školačka. Později jsme byli stíženi různými neduhy. Jak tím trpěla naše dobrá matka, která nás tak těžce vychovala! Není divu, že by se jí ta starostlivá hlava roze-stoupila. Když jsme reptali, těšila nás, že u jiných bývá ještě hůř. Koho že Pán Bůh miluje, toho křížkem navštěvuje. Na chvíli se uklidním, ale brzo se pochybnost zase rozvíří. Stále se modlím, a pomůže to? Když čtu poděkování v Hlasech, myslívám si, zdali je to pravda, že ten neb onen byl vyslyšen. — Tu se matka roznemohla nanovo. Lekla jsem se při myšlence: tys slib nesplnila. Ihned jsem celým srdcem

prosila za její zdraví, když jsem se dívala k Hostýnku, který je u nás dobře vidět. Díky dobré Matičce, byla jsem opět vyslyšena. Dej mi, Matičko Boží, bych již do pochybností neupadala, když nebudu hned vyslyšena. Přimlouvej se za mne a za mé drahé!“

Ze Záhlinic. Letošního roku jsem pozorovala, že má dcera stále slábla a chřadla. Při lékařské prohlídce byla nalezena vážná vnitřní choroba a dívka byla hned odeslána na operaci do olomoucké nemocnice. Po jejím odchodu jsem se cítila velmi opuštěna. Právě tomu bylo rok, co jsem pochovala manžela, a teď zase jediná dcera byla v nebezpečí smrti. Obrátila jsem se s prosbou k P. Marii Svatoj. a byla jsem vyslyšena. Desátého dne po operaci dcera má opustila nemocnici, je čtvrtý týden doma a těší se bývalému zdraví. Plníc svůj slib vzdávám tisíceré díky a prosím o další pomoc.

Lipt. Sv. Mikuláš, Slovensko. S odvoláním na vývěsný kalendářik „Hlasů“ zasíláme z lásky a vděčnosti ke své ochránkyni, Matičce Boží Svatohostýnské, darem na vybudování poutnického domu jeden dílčí dlužný úpis středomoravské elektrárny znějící na 1.000 Kč. Za mnohé milosti, které nám byly přimluvou Královný svatohost. dány, jmenovitě v různých chorobách a při dvou těžkých operacích naší mamičky, přinášíme skrovný tento dar s prosbou, by Matka Boží stále nad námi držela svou ochrannou ruku a dítky naše v jejich životním povolání ode všeho zlého chránila a jim na jejich prosby nápomocna byla. — Rodina Kaprálova.

PROSBY.

Rodina P. a B. A děkuje za vyslyšení v těžké hmotné situaci a prosí za další přispění P. Marie, sv. Ter., sv. Jos., sv. Ant. a sv. Filomenky, by zbloudilý otec, který opustil P. Boha, svou ženu a nezaopatřené dítky, se obrátil.

Marie S z Prahy: Již jako dítě jsem mnoho stonala, takže má zesnulá maminka mne slibem zaslíbila P. Marii Svatohostýnské, uzdravím-li se, že budu povinna každý rok vykonat pouť na Sv. Hostýn. Asi dvakrát jsem to neučinila, takže mě tíží myšlenka, že následkem toho se má choroba — srdeční a nervová — vážně zhoršila. Proto prosím P. Marii, by mi vrátila ztracené zdraví, abych mohla letos opět poutovat na Sv. Hostýn. Děj se vůle Boží; lékaři léčí. Bůh uzdravuje. Bez Boha a P. Marie nedoufám v žádnou lidskou pomoc.

F. H. z F Soused náš podvodným způsobem za pomoci falešných svědků, kteří se snad ani křivé přísahy nebudou štítit, chce nás připraviti o majetek námi poctivou koupí nabytý. Rodičko Boží a sv. Josefe, neopouštěj nás! Slibujeme, že, budeme-li vyslyšeni, rozšíříme zdarma 20 knížek „Kytice k poctě B. Srdce Páně“.

Nejmenovaná Marie Nesmírně toho lituji, že jsem svými hříchy Ježíše Krista urazila a Tvé srdce, Matičko, mečem bolesti probodla. Odpusťte mi, chci pokání činit, od nynějška ctnostný život věstí a Vás ve všem následovati. Ty však, Matičko, vezmi mne v mé duchovní tísní pod svůj ochranný plášť a smiluj se nad ubohou duší mou!

Prosíme všechny čtenáře, by uzavřeli tyto prosby a všechny záležitosti celé čtenářské rodiny Hlasů do svých modliteb.

Z DOPISŮ.

Barnwell, Kanada. I v té daleké cizině rádi vzpomínáme na svou milou vlast a při té vzpomínce zalétáme v duchu na posvátný Hostýn, když nemůžeme jej osobně navštívit a poděkovat P. Marii Svatohostýnské za vyslyšení různých prosb, neboť Ona je naší mocnou Ochránkyní. Kéž nám dá Bůh dočkati se návratu z ciziny! Rádi zase navštívíme Sv. Hostýn. Děkujeme také za přijetí za přispívající členy Matice svatohost. a též za krásný diplom, který nám stále připomíná to milé místo poutní. Rádi čteme „Hlasy“, které přinášejí krásné čtení, což je naší oporou a posilou v daleké cizině, kde nám bohužel není možná častá návštěva chrámu Páně. S pozdravem Martin a Marie Žádníkoví.

DOBŘÁ ČETBA.

Upozornění. Při objednávkách knih zde doporučených odvolávejte se, prosím vždy na „Hlasy svatohostýnské“!

Život sv. Antonína Velikého, poustevníka a opata, jež napsal a mnichům v cizině poslal sv. Athanasios, arcibiskup alexandrijský. Z řečtiny přeložil Antonín Stříž. Nákladem Lad. Kuncíře v Praze II.,

Voršilská 3. Cena 10 Kč. Dvě veliká jména září v titulu této umělecky vypravené knižky. Není to jen souhrn životních dějů svatého muže, nýbrž příručka asketické cvičby pro ty, kdož chtějí postupovati v cnosti. Překlad Střížův je pravým požitkem milovníkům mistrného českého slohu. Vyšel jako 5. číslo sbírky „Boží bojovníci“. Doporučujeme i předešlá čísla.

Čtenářům poutavých povídek poslouží „Knihovna lidových románů“ v Čes. Budějovicích, poštovní schránka č. 70. Vychází v týdenních sešitech po Kč 1'70.

Laciné náboženské spisy. Lidé naší doby neradi sahají po objemných náboženských spisech. Je tedy třeba, aby věčné pravdy byly jim podávány po malých částkách způsobem přístupným. Nekatolíci již to dávno dělají svými traktáty a p. U nás budeme museti tomuto způsobu rozšiřování znalosti věčných pravd věnovati mnohem větší pozornost. Exerciční dům v Hlučíně vydává dvakrát za měsíc ve sbírce „Životem“ takové laciné brožurky, hodící se pro hromadné rozšiřování nejen mezi katolíky, nýbrž i u jiných. Z posledních čísel sbírky hodi se i pro jinověrce a odpadlíky: čís. 31. „Věřiti či nevěřiti?“, pro vlažné katolíky, kteří zanedbávají velikonoční svátosti: čís. 30. a 32. „Nač se zpovídati?“ a „Jak se zpovídati?“, také čís. 29. „Lék proti smrti“ a čís. 33. „Peklo“.

Škodí půst zdraví? Hodi se půst ještě pro moderní dobu? Na tyto a jiné otázky dává odpověď brožurka „Půst“, kterou právě vydal Exerciční dům v Hlučíně.

Bl Anežka Česká. Proč tato naše svěťice a druhá matka národa není ještě svatořečena? Protože ji náš lid málo zná a uctívá. Ve sbírce „Životem“ vyšel právě k svátku bl. Anežky (2. března) krátký a laciný (50 hal.) životopis.

Úplný seznam všech časopisů v Československu vycházejících obsahuje právě dokončený ročník „Časopiseckého Zpravodaje“. Každý časopis má přesnou adresu redakce, administrace, ročník, dobu vycházení, předplatné a přílohy. Cena 18 Kč. Adresa: Smichov, Smetanova 2. Tel. 41.282.

Slevy na SHS drahách jsou různé, mnohdy nesprávně vykládány. Přesné vysvětlení, jakož i upozornění na dosud neznámé výhodné okruženky po SHS přináší právě vyšlá „Cestovní a lázeňská revue“, kterou zdarma každému zašle Jadranská cestovní kancelář Jar. Fencla, Vinohrady, Fochova 52, která též pořádá výpravu do Dubrovniku k otevření „Čermákova domu“, ozdravovny to slovan. umělců, spisovatelů a žurnalistů, a to právě k oslavám malíře Jar. Čermáka v Dubrovniku, kde slavný tento náš malíř přes 3 roky působil. Bude to v polovici dubna. Bližší v prospektu, který si můžete vyžádati zdarma.

Edice Krystal. Sv. 1. Newman: **Bůh a já.** Kč 6.— s portem. Duše lidská potřebuje stravy hluboké a životné. Z tohoto důvodu se olomoučtí dominikáni odhodlali vydávati časopis pro duchovní obrození a posílení. Nyní přikročují k další části svého programu, totiž vydávání laciných a dobrých knih pro vnitřní život. Velmi šťastná byla volba prvního svazku knihy Kard. Newmana, meditace Bůh a já. Meditace plné síly a života. Srší z nich žár duše stravované Bohem a lnoucí k němu. Cena 6 Kč s portem je přímo neuvěřitelná při tak krásné úpravě. Objednejte knihu včas, než bude rozebrána. Možná ji dostati buď u vydavatelství Edice Olomouc, Slovenská 14 neb u Lad. Kuncíře, jenž je generálním komisionářem pro knihkupce všech knih časopisem „na Hlubinu“ vydávaných.

Pobožnost křížové cesty. Napsal Jos. Hronek, obrazy doprovází prof. L. Feldman. Nákladem Cy-

rillo-Methodějského knihkupectví Gustava Francla v Praze. 1928. Cena Kč 2'50. Hronkova pobožnost křížové cesty vyniká vroucností a srdečností rozjímání, která nejsou rozvláčně podána, nýbrž ve zhuštěné formě velmi výstižně parafrázuji nádherné obrazy předního mnichovského umělce prof. Feldmana, takže s nimi vytvářejí jeden harmonický celek. Ježto první vydání bylo v krátkém čase rozebráno, vychází tato oblíbená pobožnost v nové úpravě ve druhém vydání.

Následujte mne. Vážná naučení o svěťici z Lisieux. Napsal P. Matouš Grawley-Boewey SS. CC. Přeložily Školské sestry O. S. F. na Královských Vinohradech, Korunní 4. Cena 3 Kč, poštou 3'40 Kč. — Je to knížka napsaná ke cti sv. Terezie Ježíškovy, plná hlubokých myšlenek a působivých povzbuzení. Připojena litanie k sv. Terezii. Úprava velmi vkusná. Všem čtenářům svěťice vřele doporučujeme.

Hlas. Kalendář pro čes. katolíky v Americe na r 1928. Vydal časopis „Hlas“ v St. Louis. Cena 65 c. Pestrý obsah, zajímavé povídky, hojnost obrázků a poučných zpráv — tot vlastnosti tohoto osvědčeného kalendáře, redigovaného známým drem H. Dostálem.

F. Krus T. J., Dnešní pastorační. Brno 1927. Nákladem Jednoty duchovenské brněnské a olomucké. Cena 3 Kč. Na základě výtečného spisu berlínského faráře Kallera „Unser Laienapostolat“, jenž vyšel již v 2. vydání, a jiných moderních pramenů podává autor přehled novodobé metody pastorační. Není snad otázky, již by se krátce nedotkl. Zvláštní cena knížky spočívá v poukazech na nejepší literární pomůcky pro duchovní správu, lze objednat u autora (v arcibisk. semináři v Praze-Dejvicích),

Pospěšte si! Již zbývá jen malá zásoba knížek F. Kruse T. J., Marketa apoštolka. Zaujímavé líčení života a činnosti mladistvé katolické učitelky. Cena 1 Kč, (při větších objednávkách značná sleva).

Knihy a brožury, jež možno objednat u redakce „Hlasů svatohostýnských“, Sv. Hostýn u Bystřice p. H.: Korunovační kniha 15 Kč - B. Spáčil T. J. - Em. Kubiček T. J., Jesuité 10 Kč - Jos. Rybák T. J., Sv. Petr Kanisius 1 Kč - Ant. Rejzek T. J., Tisíckrát pozdravujeme Tebe I. 3 Kč, II. 3 Kč - Jar. Ovečka T. J., Duchovní cvičení sv. Ignáce z Loyoly I. díl (text podle originálu) neváz. 18 Kč, váz. 23 Kč, II. (samostatný: návod k rozjímavé modlitbě) nev. 26 Kč, váz. 32 Kč - Jan Dvořák T. J., Kytice ke cti B. Srdce P. 1'50 Kč, Kytice ke cti sv. Josefa 1'50 Kč - J. Ovečka T. J., Nechte dítě přicházeti ke mně 0'80 Kč - Jos. Lepka T. J., Sv. Alois a jeho životní program 3 Kč - F. Finn T. J. - Ferd. Pokorný T. J., Jiří Mrštík (Příběhy ze života amerického neposedy) 16 Kč - J. Ovečka T. J., Chléb náš vezdejší 0'80 Kč - Dřívější ročníky „Hlasů svatohostýnských“ po 8 Kč - Frant. Krus T. J., Marketa apoštolka 1 Kč.

Novým odběratelům! Máme na skladě předešlé ročníky „Hlasů“ vkusně brožované, počínaje r. 1922. Prodávají se po 8 Kč i s portem. Použijte zavčas

příležitosti, zaopatřiti se pěknou poučnou a zábavnou četbou, neboť zásoba je dosti skrovná!

CIZOJAZYČNÁ LITERATURA.

Z nakladatelství Jos. Habbel v Řezně (Regensburg, Gutenberg str. 17):

Seele. Měsíčník kro křesťanskou životosprávu. Čtvrtletní předplatné M 1 —

Lippert S. J., Der Menschensohn. (3. vyd., 232 str. M 2) — Obrazy z duševního života Ježíšova.

Dr. K. Adam, Glaube und Liebe, (45 str., 50 feniků). V lásce, pryšící z víry, je podstata křesťanství.

Dr. Al Wurm, Briefe eines christlichen Realisten. (105 str. M 1.) — Články, jež chtějí postavit zbožnost na půdu pravdivosti.

Faber, Selbsttäuschung (160 str., M 1 20). Jak se uvarovati sebeklamu, jednoho z hlavních úskalí duch. života,

Faber, Geistliches Leben. (237 str., M 1 50). O různých obtížích na cestě k dokonalosti.

Faber, Von der Güte. (104 str., M 1 —). Dobrota je napodobování božské činnosti.

Znakladatelství Herderova, Freiburg i. Breisgau: P. Bihlmeyer O. S. B., Das Kind bei der hl. Messe. (VIII. a 96 str., váz. 1 M) Pomůcka pro uvedení dítěte v účast při mešní liturgii. Pro první 4 ročníky obecných škol. S mnoha obrázky černými i barevnými.

Bihlmeyer O. S. B., Zum Altare Gottes will ich treten. (XII a 252 str., váz 2 M) Pokračování předešlé knížky pro vyšší ročníky.

A. Bogsrucker S. J., Die Eigenmessen der Gesellschaft Jesu. (VIII a 100 str., broč 2 20 M). - Doplněk k známému misálu Schottovu pro návštěvníky kostelů T. J. Cenné jsou životopisné poznámky u každého mešního formuláře.

Od různých vydavatelství:

Almanach catholique Français pour 1828. Librairie Bloud & Gay, Paris. Bohatý pramen pro poznání náboženského, kulturního a sociálního života Francie.

Almanac of the Sacred Heart 1928. 515 East Fordham Road, New York.

Kalendarz Serca Jezusowego 1928. Wydawnictwo Ks. Jezuitów, Kraków. Pravý lidový kalendář lepšího rázu, zábavný a zušlechťující

LISTÁRNA REDAKCE.

Důležité upozornění: 1. Všechny dopisy a články, určené pro redakci, buďtež opatřeny plným jménem a adresou pisatelovou, jinak budou bez dalšího povšimnutí odloženy. Dopisovatel si však může zvoliti heslo, značku nebo jméno, pod nímž mu bude odpověděno v listárně nebo jeho list či článek uveřejněn v časopise — 2. Ježto dopisů a příspěvků stále

přibývá, raďte míti strpení, než budou moci býti uveřejněny. Z téhož důvodu si vyhrazuje redakce právo je zkrátiti a upravit podle potřeby. — 3. Kdo si přeje zvláštní odpovědi poštou, ať ve svém dopise přiloží obálku se svou adresou a patřičnou známkou poštovní.

Pisatelka ze Zborovic. Článek je vhodný a použijeme ho asi již v příštím čísle. Jaké značky si přejete pro uveřejnění?

Pisatelka článku o „Družince“ z Přerova. Raďte oznámiti své jméno.

Anděla. Vysvětlujete tedy u Terez. Neumannové vše hypnotismem a suggescí. Co soudíte však o tom, že po celé měsíce nepožívá nižádného pokrmu, kromě hostie při sv. přijímání? To právě je nejtěžším oříškem i pro největší autority lékařské. Četla jste o ní spis dra Hynka?

Kritik z Fryšavy. Vám se nová obálka nelíbí? Jiným se zase líbí. Na př. vdp. děkan z Bystrce u Brna píše: „Gratuluji Vám ke krásné výpravě Hlasů svatohostýnských“. M. P. z Prostějova: „Ta nová obálka teď mnohé získává“. — To, co „jeden nevěrec“ namítal proti tradičnímu vyobrazování „naší“ P. Marie, nemůže nám býti směrodatné. Nevěrcům je ostatně celý Sv. Hostýn solí v očích a vůbec celá Církev katolická. Že božské Dítě má blesky v rukou, má původ ve známém lidovém podání o zapuzení Tatarů od Hostýna bouří. — Z toho, že P. Ježíš „nalomené třtiny nezlomil“, neplyne, že měl ušetřiti Tatarů, aby mohli povraždit věrné Moravany. Nedivte se, že ty blesky mrzí nevěrce, neboť podobně je zneklidňuje i katolické učení na př. o pekle. Mají asi důvody k nepokoji.

Dopisovatel z Vyškova. Politickými věcmi, jako je změna volebního práva do obcí nebo zákona o ochraně lesní zvěře, nemohu se zabývat.

A. Š. v Kostelci u Hol. Zařídte si to podle možnosti.

J. Havelka, La Grange, Tex. Díky za noviny. Učinil jsem podle Vašeho návrhu.

M. Žádník, Barnwell, Canada. Žádanou knihu jsem Vám dal zaslati.

Čtenářům v Americe. Nové odběratele hlaste nejlépe dp. Rev. J. Bergerovi, Tábor, Minnesota, který se laskavě uvolil zprostředkovati vše potřebné.

Příspěvatelům na tiskový fond. Vzdávám všem srdečné „Zaplat P. Bůh“. Těší mne porozumění pro důležitost a potřebu zvelebení našeho listu.

Horlitelům pro „Hlasy“. Řady odběratelů a čtenářů stále rostou díky Vaší horlivosti. Doufám, že do příštího, jubilejního ročníku vejdemo se značným přírůstkem čtenářstva a také s trvale zvětšeným rozsahem časopisu. Letos budeme přidávati 4 strany jen občas podle možnosti a potřeby. Ale naší snahou je list stále obsahově a úpravou zlepšovati, jak sami pozorujete v každém čísle. Prosim všechny přátele naše, by ani oni neochabovali ve své horlivosti a používali

každé vhodné příležitosti, by na Hlasy upozornili své známé. Nedejte se zastrašit neúspěchem! Bůh a P. Maria Vám odmění i tu dobrou vůli. Ostatně, kdyby každý jen jednoho nového odběratele získal, měli bychom hned o několik tisíc čtenářů více. Opět jsme zaslali prémii, jež naše horlitele a horlitelky potěšily. Uvádím jména těch, kdo přihlásili nové odběratele: J. Bartoník v Prostějově, vdp. F. Beneš, farář v Domaníně, vdp. Fr. Černý, farář v Kyselovicích, vdp. M. Hošek, farář v Líšni, J. Koseček v Slavičíně-Mladoticích. B. Kubišová v Bánově, M. Lukešová v Mor. Huzové, E. Limanovská v Bánově, M. Lutonská v Bilavsku, A. Mlýnková v Ném. Prusích, L. Procházka v Přerově, M. Spáčilová v Medlově, F. Stružka v Drnovicích, J. Sucháček v Lačnově, M. Malinová v Brně, J. Mihulová v Osykách, F. Soják v Č. Těšíně, A. Škrabalová v Zábřehu, M. Škrabalová v Tvarovicích, M. Škrabalová v Ivaní, Fr. Šumovská v Opavě, Fr. Vajdová v Beňově, J. Zapletal v Bystřici, M. Zdražilová ve Zbořovicích. — Kromě toho z vyjmenovaných v dřívějších číslech jsou mnozí stále činní, na př. F. Hrubíš v Kunčicích, A. Zatloukal v Císařově, J. Hudeček v Šlapanicích a j. Pěkně a s porozuměním píše A. Svobodová z Kněždubu: „V Hlasech mě zajímá zvláště Exerciční hlídka. Jedině v duch. cvičení kladu naději, že nám vychovají praktické a pevné katolíky, dobré pracovníky a pracovnice pro katolické spolky. Máme-li jiné vychovávatí, musíme býti napřed sami vychováni dobře pro tuto moderní pohan-skou dobu a to nám poskytují duch. cvičení!“

DARY.

Na kostel: R. Sedlář, obch. Bojkovice, na poděkování 100, farní úřad, Zdounky 100, M. Maloch, Gonzales, Amer. 5 dol., Jos. Mikulka, Olomouc 10.

Na hlavní oltář: Leop. Bazalová, poštm. Boršice, na poděkování 10, A. Horáková, Holešov 10, M. Smékalová, Trusovice 100, N. N. z Koberic 100. —

Na sv. Antonína: B. S. z Domanína 20 —

Na oltářní a věčné světlo: M. Kunovská, Lipník n. Beč., na poděkování 50, M. Polácho-
vá z Letonic 10, M. Sedláčková, Havříce 10.

Na korunky Panny Marie: M. Trtková z Nivnice 6. —

Na klášter T. J. (Duchovní správa): Rodina Hašova, Kunovice 500, — Jan Šabala, far. Sluhy Č. 50, — N. N. z Koberic 20, — Far. úřad, Zdounky 100, — N. N. ze Stříteže 30, — V. Ištvánková, Dol. Bojanovice 5. —

Na tiskový fond: M. Trojková, Domaželice 3, Milosr. Sestry, Lipník n. B. 20, K Gregorová, Znojmo 5, A. Zemanová, Č. Lipa 5, J. Orava, Malhotice 5, J. Kömstler, far. Bernatice 10, J. Doležel, Vyškov 5, V. Tajchman, Paškov 5, H. Sokolová, Chromeč 15, Farní úřad, Zdounky 20, D. Trnka, far. Harzogwald 4, J. Rozsypal, Záříčí 10, F. Serková, Brno 10, K. Hradecká, Lukovany 5, S. M. Methodic, dět. nemoc., Praha 20, L. Novák, Prostějov 10, F.

Svoboda, far. v Rovečné 5, F. Herodková, uč. v. v., Osičany 8, A. Havlátová, Čejkovice 18, M. Lukešová, Mor. Huzová 10, Ž. Galčíková, Kralice 5, J. Doležal, Popůvky u Brna na poděkování za vyslyšení 15, Ant. Šindlerová, Bystřice pod Hostýnem 100, Marie Spáčilová, Kroměříž 50, J. Chrástský, Holešov 3. Fr. Šumovská, Opava 10, Mr. J. Řeřucha, Prague, Nebr. 1 dol.

Na elektrické osvětlení: N. N. ze Všetul 10, z Prostějova na poděkování 20, A. Gajzely, Petržalka 10. —

Na kněžský dorost T. J.: N. N. 30, po 20 Kč: F. Trnka, Karlín, — J. Bartoník, Kostelec, — farní úřad, Chotěšov, — A. Roháčková, Žešov, — A. Krejčí, Vel. Meziříčí, — A. Libosvárová, Rožnov, — R. Košťál, Suky, — K. Iserle, Pelhřimov, — C. Šrubař, Trojanovice, — A. Opršal, Kyselovice, — V. Jelínek, Hor. Cerekve, — P. Tuzarová, Vinohrady, — Kapucínský klášter, Praha IV. — Konvent sv. Voršily, Kutná Hora, — Ž. Jurečková, Předmostí, — F. Jiříková, Holešov, — M. Gazdová, Brumovice, — A. Mikan, Č. Libchavy, — Šedé sestry v dět. nemocnici, Praha, — E. Šimurdová, Bernatice, — J. Trnka, Viganice, — M. Helebrantová, Kateřinky, — V. Drábek, Nitra, — Děk. úřad, Č. Brod, — J. Kubín, Rudíkov, — F. Běloch, Hodonín, — J. Kalabus, Roštěnice. —

Na africké misie: N. N. 20. —

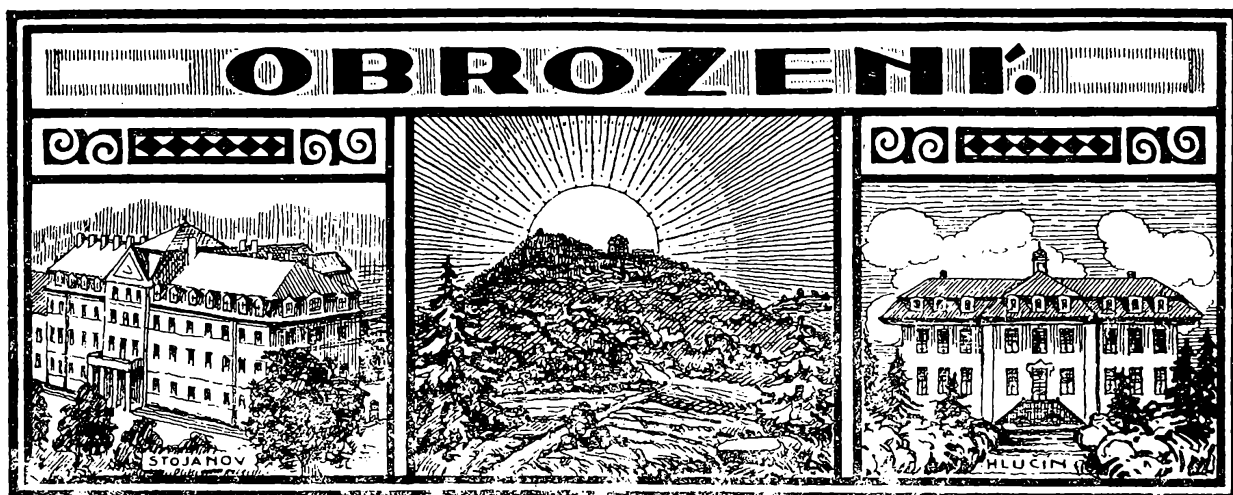
Na Matiei svatohostýnskou: J. Kolčavová v Brně 200. —

Na mše sv.: M. Kussý, New York 4 dol. — W. Krumell, Černauti, Rum 21'23, — M. Maloch, Gonzales, Amer. 1 dol. —

Na poutní dům: Josef a Frant. Androvy, Olomouc 5000, — N. N. z Valašska 1000. — Farní úřad Kyselovice 1000, — po 100 Kč: A. Čechová, Mor. Budějovice, — Th. Mrtvý, Troubky n. Bečv., — Far. úřad, Štítná n. Vl., — po 50 Kč: A. Měkýšová, Brušperk, — Stařenka Ch. z Přerova, — N. N. ze Stříteže; — Spořit. a zálož. spolek, Havříce 38'10, — J. Čermák, Boleradice 20, — Albert Čermák 10, — N. N. z Frýdku 20, — A. Volf, stud. Val. Meziříčí 10, — E. Spála, Přestavlkv 10, — L. Homola, Popovice 5, — N. N. z Líšně 5, — J. Mikulka, Olomouc 18, — M. Smíšťková, Veselí n. M. 10 — M. Švestková, Havříce 30, — A. Gürtlerová, Přerov 20, — J. Svobodová, Jaroměřice 10, — R. Lacinová, Lichnov 10, — M. Janoušková, Brno 8, — A. Horák, Blatnice 10, — C. Štolcová, Klášterec 5, — J. Knotek, Jilm 5, — J. Pokorník, Blatnice 6, — J. Pousová, Němčice n. H. 5, — F. Vyskočil, Blatnice 6, — H. Čápíková, Prostějov 8, — M. Procházková, Hrubčice 8. —

Všem šlechetným dárcům srdečně „Zaplat Pán Bůh“!

Oznámení. Muž ženatý přijal by místo sluhy do katolického ústavu. Jsem krejčí, katolík. Zprávy pod značkou „Lidovec“ do redakce tohoto listu.

Věstník hnutí exercičního pro Československo.

VÝBOR Z ČESKÉ LITERATURY EXERCIČNÍ.

Úplný seznam naší literatury exerciční, počínaje prvním čes. překladem knížky sv. Ignáce z r. 1674, podává Jar. Ovečka T. J. v brněnské „Hlídce“ XL (1923), str. 163 a v (rukopisném) doplňku, jež mi ochotně zaslal k použití. Z tohoto materiálu uvádím zde pouze knihy novějšího data a snadno dosažitelné se zřetlem k praktickému upotřebení.

1. Srdínko Fr., Duchovní cvičení pro dospělé i pro mládež vzdělanější. Nákl. Dědictví Svatojánského v Praze 1882. (Starší tato knížka prokáže ještě stále dobré služby zvláště laikům).

2. Ocetek Jos., Památka na kněžské exercicie. Asketické bibliotheky č. 46. V Brně 1896.

3. Ondroušek Ant., Exercicie čili Duchovní cvičení. Dle sv. Ignáce z Loyoly a dle Manresy Fr. Ant. Schmidy S. J. ku potřebě všech věřících zčeštil. 2. opravené a doplněné vydání. V Praze 1914. (Nejobširnější dosud spis v češtině s vypracovanými hlavními rozjímáními. Dobrá pomůcka pro všechny věřící bez rozdílu).

4. Ovečka Jar. T. J., Duchovní cvičení sv. Ignáce z Loyoly. I. díl: Doslovný překlad z původního znění španělského. Nákl. Hlasů svatohostýnských. Na Sv. Hostýně 1922. Cena neváz. 18 Kč, váz. 23 Kč. (Moderní překlad na vědeckém základě. Nezbytná příručka pro všechny, kdo se ignaciánskými exerciciemi důkladně zabývají). — II. (samostatný) díl: Návod

k rozjímavé modlitbě podle Duch. cvičení sv. Ignáce. Na Sv. Hostýně 1923. Cena neváz. 26 Kč, váz. 32 Kč.

5. Roothan Jan S. J., Návod k rozjímání. Z latiny přeložil a poznámkami opatřil dr. Ant. Kubiček. Duch. knihovna, roč. XX, čís. 1. V Brně 1900. (Rozvádí rozjímavou metodu sv. Ignáce).

6. Ovečka Jar. T. J., Vznik a prameny Duch. cvičení sv. Ignáce z Loyoly. Zvláštní otisk z „Hlídky“. Občanská tiskárna v Brně 1923. (Historicko-kritická studie).

7. Tomeček Fr. T. J., Duchovní domácí samota neboli pokyny, rozjímání a úvahy pro duchovní cvičení tří dnů i s duchovní četbou. Podle P. Huga Hurtera S. J. přeložil a upravil. Občanská tiskárna v Brně 1923. (Určeno hlavně kněžím, ale poslouží i horlivým laikům).

8. Ovečka Jar. T. J., Exercicie. Zvláštní otisk z Českého slovníku bohovědného, sv. III. Tiskem V. Kotrby v Praze 1926. (Nejlepší dosud zhuštěný přehled všeho, co třeba vědět o exerciciích se stanoviska historického, asketického a organizačního).

9. Rybák Jos. T. J., Za pravdou a krásou. Aloisiánské třídní o 14 promluvách jako pomůcka pro duchovní cvičení mládeže katolické. G. Franci v Praze 1926. Cena 7 Kč.

10. Rybák Jos. T. J., Patero exhort pro studující středních škol, zvláště vyšších

tříd. Pomůcka pro duchovní cvičení. R. Promberger v Olomouci. Cena 1.20 Kč.

11. Pauly Jan, Kněžské exercicie. (Sbírka praktických spisů bohosloveckých. Vydává Věstník duchovenstva v Praze-Smíchově 642. Dílo XIII.). Nákladem vlastním. Cena 16.— Kč.

12. Exercicie. Číslo 5. sbírky „Životem“, vydává Exerciční dům Hlučín ve Slezsku (prof. Rud. Schikora). Cena 50 h. (Lidový agitační spisek. Hodí se k hromadnému rozšiřování na propagandu exercičního hnutí).

13. Měsíční duchovní obnova. Čís. 22. téže sbírky. Cena 50 h. (Pro zachování ovoce exercicií u těch, kdo je vykonali).

14. Kalendář exercičního domu v Hlučíně na r. 1928. Cena 1 Kč.

Kromě toho byly a jsou uveřejňovány články a zprávy o exerciciích v denním tisku katolickém a v různých časopisech, zvláště často v „Zasvěcení“ (dr. Čihák, Praha), ve Zprávách velehradských, ve Zprávách z čsl. provincie T. J. i v minulých ročnících „Hlasů svatohostýnských“. Zvláště cenná je stať Jar. Ovečky T. J., Jak rozvíjíme exerciční hnutí, v časopise „SS. Eucharistia“ 1922, str. 130, 137.

Vyjmenované spisy tvoří dobrý základ k další soustavné práci na poli exercičního hnutí u nás.

(Ferd. Pokorný T. J.)

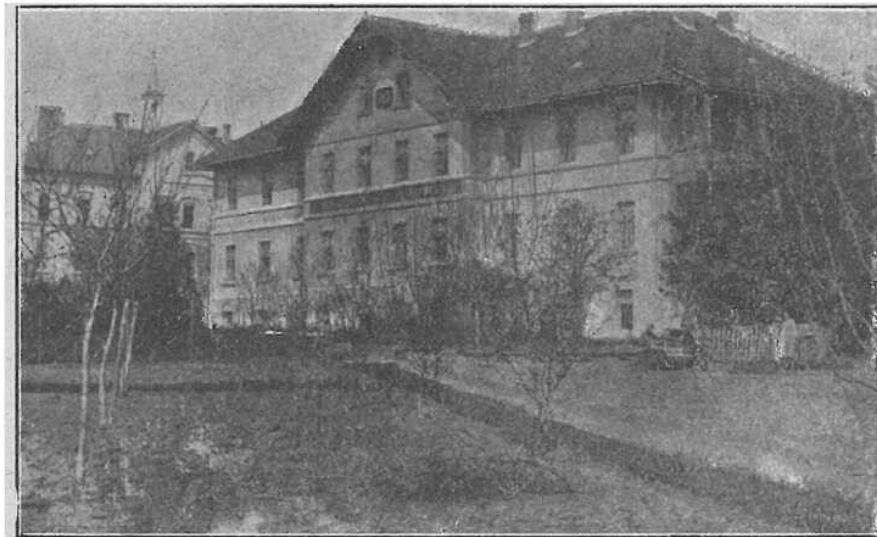
Josef Rybák T. J. (Velehrad):

EXERCICIE NA MORAVCI.

(Dokončení).

A hle, našel se mladý, horlivý kněz, který sobě i jiným řekl: Co se poskytlo zde o prázdninách kněžím, mohlo by se v čas zimní, kdy na venkově plní práce

plán pojal i provedl. R. 1926 od 2.—10. ledna konaly se první 2 kursy opravdových duch. cvičení: první pro jinochy, druhý pro dívky. Exerčitátorem byl pisatel.

Sanatorium v Moravci, kde se konají také duchovní cvičení.

nejsou a kdy zde lázeňských hostů není, poskytnouti i našim lidem, zvláště naší mládeži, uspořádati totiž pro ně třídní duchovní cvičení.*)

Dp. Metod Vaněk, kaplan z vedlejší farnosti Horní Bobrové, to byl, který tento

*) Malé, slibné pokusy staly se již dříve s muži (p. farář Kočvara ze Stražku) a s omladinou (p. dr. Žůrek).

Mladému exercičnímu harcovníkovi bylo překonati netušené obtíže, ale P. Metod se jich nezalekl. Když vše bylo pěkně ujednáno se sestrami sv. Rafaela, které se uvolily účastníkům exercicií vše potřebné poskytnouti, šlo o to účastníky sehnat. Kraj je chudý a třídní pobyt v lázeň. domě na Moravci žádal od účastníků větší výdej, než prostředky jejich dovolily. Ale P. Metod

dovedl si pomoci. Šel jak ve své farnosti, tak v dalekém okolí od domu k domu k lidem nábožensky horlivým i vlažnějším a prosil je o potraviny nebo příspěvky na chystané exercicie. A štěstí mu přálo. Co sebral, stačilo víc než na dva kursy. Příznivou okolností pro účast na exerciciích bylo, že právě ti, kdo nejvíce na exercicie přispěli, měli na prvním místě na mysli své domácí, svou chasu, kterou pošlou na exercicie. Poslali je a tito přišli: Jinochů bylo na 40; dívek bylo mnohem více, takže nemohly být všechny ubytovány v sanatoři. Musily přespat v naproti stojícím chudobinci pro chudé starce a stařeny, které vedou sestry sv. Karla Borom. *)

Důstojný pan hostitel přijížděl téměř každý den exercicií na kole ze své farnosti s novými přiděly a příspěvky a exercitátorovi pomáhal vedle vdp. Kočvary, faráře ve Stražku a přítele exercičních podniků, i jeho dp. kaplan. Exercitanti, zvláště jinoši, zachovávali přesně obvyklý pořádek, hlavně mlčení. Byla to radostná podívaná, když odpoledne konaly se pobožnosti, cyrilometodějská, eucharistická (Srdce Páně) a mariánská mimo léčební dům a když za zpěvu šli exercitanti průvodem buď do farního kostela asi deset minut vzdáleného

*) Saská královna Karolina, která v letech padesátých minulého století ztrávila své mládí většinou v zámku na Moravci, přestoupila zde r. 1852 na víru katolickou, kteroužto milost získala si, jak záznameno, svou láskou k chudíně. R. 1884 postavila zde řečený chudobinec a odevzdala jmenovaným sestrám.

nebo zvláštní laskavostí sester sv. Karla Borom. do kaple jejich chudobince. Zde sestry ukázaly účastnicím také křest. památky na zakladatelku svého ústavu pro zestárlé a práce neschopné chudáky (mezi nimiž byla jedna osoba, která, ačkoli upoutána na lůžko a židli přes 40 let, byla neobyčejně spokojena): její lůžko s obrázkem P. Marie nad ním zavěšeným, její modlitební knížky (něm. a franc.), které nesou na sobě stopy častějšího použití.

Všichni: účastníci exercicií, sestry sv. Rafaela i duchovní měli upřímnou radost ze zdařilého díla. Je pro mne nezapomenutelné, jak na své cestě do Bobrové v neděli po exerciciích jinochů, setkal jsem se s těmito vracejícími se z farního kostela, kde podle rady mé přistoupili opět k stolu Páně, ačkoli cesta jejich do farního kostela je daleká i obtížná. Jakou spokojeností zářili!

V postě téhož roku konaly se na Moravci ještě exercicie pro dívky (exercitátorem byl P. Wirsig z Velehradu), — bohužel poslední. V létě totiž skončil tragicky P. Metod, nadějný pracovník v ruchu exercičním u nás, blahodárnou činnost svou: bylť tlakem vzduchu při úderu blesku, který vedle něho ve farní zahradě sjel do země, udušen. Skončil brzy po svém šéfovi, vdp. děkanu Kolínském, jenž P. Metoda, svého kaplana, v jeho exercičních snahách vřele podporoval. Obou tedy už není a zdálo se, že exercicie na Moravci přestanou. Ale horlivý p. farář Kočvara ze Stražku chápe se úsilovně započatého díla, takže lze doufat, že Moravec bude ohniskem náboženské obrody v západní Moravě.

EXERCIČNÍ HLÍDKA.

Stojanov na Velehradě v dubnu: Od 1.—5. političt. pracovníci. — Od 18. večer do 22. ráno paní a dívky z měst. Kdo chce přijít, ať se ohlásí aspoň dva dny předem. Cena za ubytování 70 (chudší 60) Kč (celé zaopatření kromě nápojů). Kdo přinese nějaké potraviny, platí 40 (30) Kč.

Hlučín ve Slezsku v dubnu: 12.—16. pro čes. III. řád, ženy a panny; 20.—24. panny (z Mar. družiny); 24.—28. kostelníci; 28. dubna—2. května muži; 9. května—13. května ženy. Za pobyt a stravu platí se (pokud možno) 51 Kč. Cvičení začínají první udaný den ráno a končí poslední den večer.

Z exercičního ruchu v Čechách Podle zprávy osvětového odboru zemského ústředí Orelstva konalo v r. 1926 uzavřené exercicie 113 jednot

(z celkového počtu 304 jednot, z nichž 267 odpovědělo na dotazník o své celoroční činnosti). — "Lidové listy" ohlásily duch. cvičení pro legionáře ve 4. postním týdnu v arcibisk. gymnasiu v Praze. — Sekretariát Sdružení katolické mládeže ohlašuje duchov. cvičení pro jinochy od 13.—16. května v Hájku u Prahy. Slíbil je převzít velký přítel mládeže, bývalý tajemník SKM, P. Metod Klement O. S. B. — Přihlašujte se již nyní v sekretariátě v Praze II., Panská č. 1.

Pro mládež Českomoravské vysočiny budou se konati koncem května 3 denní exercicie v osamělém klášteře bří sv. Norberta v Želivě u Humpolce. Ubytovaní i strava v klášteře za nepatrný poplatek. Podrobnosti oznámí Jednota Orla čs. v Něm. Brodě, která má

největší zásluhu o jejich pořádání — Časopis „Zasvěcení“ ohlašuje duch. cvičení pro horlitelky Srdce Páně. Budou uspořádána o prázdninách v Čechách, na Moravě a snad i v Hlučíně; doba bude stanovena později, rovněž podmínky. Hlaste se již nyní a udejte, kde, kdy a kolik dní navrhujete; podle přihlášek se zařídí cvičení.

Exercicie pro Orelstvo středních Čech Osvětový Sbor orelské župy Pospíšilovy hodlá letos opět uspořádati uzavřené exercicie pro muže i ženy, aby tak povznesl náboženského ducha členstva v předvečer jubilejního roku Svatováclavského a poskytl svým pracovníkům a členům duševní posilu a útěchu k těm velkým cílům, které nás očekávají. — Exercicie budou konány v místech přírodně velmi krásných a tichých, k účelům těmto jako zrozených, takže budou členstvu i tělesným osvěžením. — Pro ženy zvolen jest klášter sester Božské Lásky ve Veltrusích u Kralup, pro muže exerciční dům Klubu duchovenstva v Hájkách u Prahy. Exercicie proponovány jsou ve dvou turnusech, pro ženy: od 9. do 13. a od 25. do 29. července, pro muže: od 16. do 20. července a od 20. do 24. srpna t. r. Upozorňujeme již nyní na tyto termíny, aby členstvo včas mohlo si zajistiti dovolené a mohlo se uvolniti v zaměstnání pro některé z uvedených období. — Výše poplatků za stravování a ubytování oznámena bude dodatečně, v žádném případě nebude však převyšovati obnos 70 Kč za osobu a termín. — Předběžně přihlášky možno již nyní zasílati Osvětovému Sboru orelské župy Pospíšilovy v Praze II., Panská ulice č. 1. — Výslovně se upozorňuje, že stanovené termíny jsou definitivní a nebudou měněny. (Lidové listy 24.-II. 1928).

Železničářské exercicie. Na Velehrad dostavil se před nedávnem delegát železničářů, aby vyjednával o exercicie pro ně spolu s poštovními zřízeními a továrními zaměstnanci. Exercicie se budou konat v máji. Blížší oznámi se v novinách. —jr—

Exercicie a politika. Exercicie jsou povýšeny nade všechno politikaření. A proto příslušníci kterékoli strany, pokud jsou věřící, mohou si je vykonati. Nedávno byli na Velehradě při mužských exerciciích také 2 republikáni (agrárníci) a pochvalovali si exercicie. I své manželky a dcery přihlásili k nejbližším exerciciím pro ženy. —jr—

Účast na exerciciích ve Stojanově V lednu kostelníků 15, jinochů (Orlů) 59, mužů 81; v únoru 145 členek Svazu žen a dívek (12 bylo z farnosti velehradské, 1 z Čech), duch. cvičení pro dívky venkovské se zúčastnilo 160, mezi nimiž bylo 8 z Čech a 120 konalo exerc. po prvé; v březnu bylo dívek 112.

Neuzavřená duch. cvičení jsou rovněž obvyklá, užitečná a oblíbená, ač třeba vždy zdůrazniti, že nejsou snad rovnocennou náhradou za uzavřené exercicie. Záleží v řadě večerních (neb i ranních) přednášek o věčných pravdách za účelem přípravy na velikonoční sv. přijímání nebo jinou slavnost, spojenou s přijetím sv. svátostí. (Taková tridua jsou zvláště v Polsku velmi rozšířena v době postní). Od 7.—11. března konala se veřejná duch. cvičení v Uh. Hradišti za řízení P. Met. Řiháka, provinciála T. J. z Prahy. Na Svaté Hoře u Příbramě jsou ohlášena duch. cvičení pro paní a dívky 19.—25.

března a pro muže a jinochy od 31. března do 5. dubna; denně večer přednáška, po ní rozjímání a sv. požehnání. Na konec obou kursů společné sv. přijímání.

Škola P. Marie Pod tímto názvem objevil se návrh zříditi v Čechách větší exerciční dům, spojený s útlukem pro zestárlé osoby. Dům ten by vedly sestry arcibratrstva „Královny srdcí“. Kdosi nabídl již tomuto bratrstvu kapli a 2 ha pozemků. Akci vede p. v. r. Holoubek, Král. Vinohrady, u Zvonárky 3.

Apoštolé exercicií Kdo se jednou zúčastnil exercicii, vychází z nich jako nadšený jejich apoštol a propagátor. To dokazují listy hochů a děvčat, uveřejňované v „Selce“. V čísle 5. ze dne 5. února praví Č. Jaroslav, člen Orla z Uhřic, vrátiv se z duch. cvičení jinochů župy Šilingrovy na začátku ledna t. r. na Velehradě: „Za dobu duch. cvičení dp. exercitátor nám všechny pravdy sv. víry tak vyslovil, že jsme si umínili, že se dáme na lepší cestu života. Tyto sv. exercicie budou pro všechny stavy častěji, proto kdo máte jen trochu možnost, zúčastněte se jich“. Slečna R. K. ze Křtin vyzývá spolužačky hospodářského kursu: „Když jsme se v loni loučily po ukončení pětíměsíčního kursu s milým ústavem ctih. sester Dominikánek v Brně na Veveří, volaly jsme: „Na shledanou na druhý rok na exerciciích!“ Tyto se kvapem blíží. Začínají 25. února večer a končí 29. února ráno společným sv. přijímáním. Přednáší dp. R. Maier. Doufám, že všechny, jak jste slibily, přijedete. Poproste p. rodiče, by vám dovolili, vždyť je to jednou za rok! Naskytá se nám tak vhodná příležitost, obnoviti a prohloubiti více svůj duchovní život. V dnešních dobách je divce potřeb tolik síly a vytrvalosti, aby statečně přemáhala všechny ty nástrahy, které ji moderní zkažený svět staví v cestu. Za tu milost, bychom neklesly, musíme Pána Boha prositi a té milosti se nám dostává zvláště hojně při dobře vykonaných exerciciích. Kněz ve svých přednáškách nám vysvětluje, jak máme si zaříditi život, by nám byl prospěšným i na věčnost“. — Hoch z Halenkova podobně doporučuje duch. cvičení pro členky Omladiny a Orla na Vel. v březnu: „Těžko je mluvit slepému o barvách, když jich nevidí, tak i těžko někomu vyprávět o krásách a užítku exercicii, když jich sám nezažil. Ty tři dny, kdy za ním zapadne brána ve Stojanově, jako by ani člověk neprožíval na tomto světě. Kdo není mravně úplně zkažený a koná je svědomitě, ten si odnese z exercicii poznání sebe sama, které je mu zvlášť v dnešním zpustlém světě vodítkem pro celý život. Kdo cvičení jednou prožil, přeje si, by se jich ve svém životě mohl zase znovu zúčastnit. Toho času i peněz, které tam člověk nechá, žádný nelituje. A co se týká zaopatření, ať je každý bez obavy, ctih. sestry s bratrem vůdcem pečují dobře i o vezdejší potřeby člověka. Méně zábav, méně parády, šetří! — a vzhůru na Velehrad! Pak mi napišete svůj úsudek“.

Legionář a exercicie. Pochopení pro exercicie se rozmáhá až radost. Dokladem toho je řeč legionáře Dra Polanského, kterou pronesl na II. valné schůzi ústřední Jednoty legionářů-katolíků v Brně. Ve své skvostné řeči prohlásil též toto: „Náš program jest dán tím, že jsme vědomými příslušníky katolického náboženství. Odtud plyne povinnost žíti všude katolickým životem, prováděti apoštolát skutky. Jde o to, postaviti náboženský život u nás na místo,

jež mu přísluší, t. j. na místo první. Náboženství není nám jen věcí citu, nýbrž úplným a vyčerpávajícím životním programem — ovšem musí to být, jak řečeno, katolicismus, prováděný ve všech projevech každodenního života, krátce: katolicismus praktický. Zbývá jen ještě poukázat na způsob, jakým by bylo možno nejbezpečněji se pracovat k důslednému katolickému životu, neboť úmysl má do uskutečnění ještě daleko. Tu pak bez dlouhých výkladů řeknu hned — exercicie. Kdo neprodělal, těžko pochopí, co dokážou tři dny úvah ztrávených v posvátném ovzduší velehradského klidu. Domnívám se, že jest velmi podstatnou částí uskutečňování našeho náboženského programu, začít exerciciemi a doporučovat je jiným“.

Rakousko Porady exercitátorů ve Vídni 16. a 17. ledna zúčastnilo se 58 pánů z 15 různých řádů. Hlavním jejím předmětem byl laický apoštolát na základě Katolické akce. To vysvitá z resolucí, z nichž vyjímáme: Exerčitátoři poznávají v exerciciích nejdůkladnější prostředek k získání apoštolů-laiků a chtějí k tomu cíli směřovati. Prosí duchovní správce, by s nimi pracovali stejným krokem na vybudování laického apoštolátu, aby apoštolských sil, získaných v exerciciích, bylo využito. Je nutné také praktické vyškolení laiků pro apoštolskou činnost.

Uzavřené exercicie pro nekatoliky Exercicie pro nekatoliky . . . ! Snad se to bude zdát někomu divné, vždyť ještě dnes tak mnozí katolíci považují exercicie za něco tak mimořádného a nekonají vůbec exercicií, jak je možno tedy přimět k nim nekatoliky! A přece je tomu tak a nikde snad se lépe neukazuje síla, která tkví v exerciciích, jako právě u nekatolíků. Je zajímavé a snad i poučné vědět, jak přišel P. Jak. van Ginneken S. J. na myšlenku, zřídit exerciční kursy pro nekatoliky, ba zařídit k tomu i zvláštní dům.

Roku 1917 stala se katoličkou jistá dáma, stojící v čele theosofického hnutí v Holandsku. Že ji to stálo mnoho přemýšlení a úvah, je samozřejmé. Jedenkrát setkala se v Haagu s P. van Ginneken a stěžovala si, jak málo se koná s katol. strany, aby nevěrci a jinověrci poznali katolické učení. To přivedlo P. van Ginnekena na myšlenku, pořádat ve městech konference pro nekatoliky. Začal sám v Haagu, a sice přednáškami o spiritismu, protestantismu atd. Návštěva byla velká, ale výsledek téměř žádný, ježto konference daly podnět k dlouhým neúčinným diskusím a protestům. Tu si P. van Ginneken umnil nemluvit o bludech, nýbrž přiměřeným způsobem vykládat katolickou nauku. A ku podivu! Přišli anarchisté, bezvěrci s otázkami, přišli protestanté. Mnozí stáli se katolíky, jiní počali o katolicismu příznivěji smýšlet. Když P. van Ginneken viděl ty pochybovače a nerozhodné, poradil jim vykonat exercicie. Byl ovšem nucen také postarat se o místo a ostatní potřebné věci. A známá obětavost hol. katolíků mu umožnila, že brzy mohl koupit samotu „Overvoorde“ u Rijswijk, a zařídil ji k účelům exercičním. Správu tohoto domu svěřil svému duchovním dcerám, pololaické kongregaci katechistek „Ženám z Nazareta“. R. 1920 uspořádán první kurs. Nebyl početný. Šest dam jen čítal, ale výsledek byl krásný. Všechny šest dam přijal 16. května 1920 nejd. p. biskup z Bredy do lůna Církve katolické.

Od té doby se pořádají zde několikrát do roka uzavřené exercicie, střídavě pro muže a ženy. Kursy nejsou ovšem nikdy početné, nejvýše 15 exercitantů může být přijato, ježto jeden větší díl domu je katechmenát pro pohanské dívky z velkých měst, které se zde připravují na sv. křest. A schází se tu velmi pestrá společnost. Tak od 16.—22. května 1922 konali exercicie: žid, prot. pastor, odpadlík, zednář, student právě obrácený, akad. malíř.

Exercicie nejsou nějakým apologetickým kursem, nedokazuje se tam pravdivost katol. nauky rozumovými důkazy, nýbrž předkládají se tam tytéž věčné pravdy v témže pořádku jako při každých jiných duchovních cvičeních. Exerčitant musí zde sám pohledět do svého nitra, sám ve světle podaných pravd musí hledat příčinu svých bojů, svého nepokoje a pak za návodu exercitátoru musí být přiveden k tomu, aby svému životu dal nový směr. A tyto lidi, přicházející s tolika různými pochybnostmi, ba mnozí i s nevěrou v srdci, odcházejí spokojeni a prohlašují: „Tyto exercicie ze mne udělaly nového člověka; bez exercicií bych nebyl nikdy tak daleko přišel ve svém vnitřním životě, atd.“

Avšak nevidět jen na „Overvoorde“ lidi zamýšlené, vážně chodící, tu a tam ožije tato samota a pak je dům plný veselého dětského smíchu a v parku prohánějí se několik desítek bíle oděných dětských postavíček. „Overvoorde“ je také křesťním domem pohanských velkoměstských dítek. Děti připravené v katechumenátech na sv. křest přijdou sem, zde jsou pokřtěny a zde v samotě a ve volné přírodě slaví svůj „bílý týden“ vesele a zbožně po způsobu o němž se dnes jen dočítáme v knihách, po způsobu, starokřesťanském.

Tento trojí krásný účel má samota „Overvoorde“. Netrvá dlouho, ale již dnes mnoho srdcí na ni vzpomíná s vděčností a láskou. Kéž ještě mnoha duším přinese štěstí v ry a sni i štěstí spokojeného, plodného života. (E. Krivánek, Maastricht).

Madagaskar. Ecerc. hnutí nabývá půdy také v misijních, pohanských zemích. Možno říci, že právě tam má zvláštní důležitost. Jde o to, prohloubiti křesťanství u nově obrácených a zejména rozvíti apoštolského ducha mezi domorodými katechisty. Na nich záleží rozkvět katolické víry. Heslem je slovo P. K. Bodmanna T. J.: „Hrstka misionářů, podporovaná legiemi katechistů!“ V madagask. misi Tananarivo bylo na př. roku 1924 10.813 exercitantů; každý 11. katol. k. koná tedy tam duch. cvičení. Na středním Madag. bylo r. 1921 14.303 exercit. (6.740 mužů). Toť úspěchy, na něž bychom mohli být hrdi v Evropě. „Krásné toto dilo způsobuje opravdovou přeměnu v duších“, píše misionář. „Exerčitanti se stávají nejlepšími pomocníky misionářů, zbožnými a statečnými elitními křesťany ve svých farnostech. Možno se na ně spolehnouti, co se týče mravnosti a skutků apoštolské horlivosti, zvláště pak vyučování katechismu“. (K. Sudbrack S. J.).

Vých Indie V arcibiskupství bombayském, počínaje říjnem 1927, konají se pravidelně třídní uzavřené kursy pro různé stavy anglicky i ve všech třech nářečích zemských. Za exerciční dům slouží stanice Khandala ve zdravé horské poloze. Původce hnutí, P. Le Tellier S. J., převzal zároveň lví podíl v práci. Hnutí zachvacuje již také sousední diecése. (Examiner 1927, 402).

Strážcové sv. Hostýna chtějí tak učiniti radost ctitelům marianským, když jim dají možnost bráti podíl na tolika mších svatých sloužených na sv. Hostýně; svými příspěvky na dorost kněž-

ský však se členové mešního spolku stávají také dobrodinci českosl. provincie T. J. a budou účastni modliteb a dobrých skutků konaných od otců a bratří téže provincie.

Duchovní správa na Sv. Hostýně.

Z ADMINISTRACE.

1. Přečtěte si naše pokyny v předešlých číslech. Někteří reklamují korespondenčními listky, ač to mohou učiniti ne frankovaným listem.

2. Často přicházejí složenky bez udání, nač peníze jsou posílány. Jiní opět to napíší na zadní stránku složenky, kde třeba ovšem nalepiti 50 hal. známku. Vyhnete se tomu tímto způsobem: Kdykoli posíláte složením listkem peníze na sv. Hostýn, naznačte nahoře na přední stránce oddílu „složenska“ 2 - 3 slovy, nač jsou určeny. Na př.

Na poutní dům.

Složenska

na vklad 10 Kč h
pro šekový účet

**Duchovní správa na Sv. Hostýně,
Hostýn p. Bystřice pod Hostýnem.**

číslo **104.169 Brno**

jež učinil Jan Pavrátil,
rolník

ve Vel. Lhotě.

Jen na delší sdělení použijte druhé prázdné stránky, kde ovšem nutno také nalepiti pošt. známku.

3. S poznámkou „zde neznáma“ nebo „v tomto čísle neznáma“ přišla nazpět čísla na tyto adresy: A. Šimoníkova, Vysoké Pole č. 69, p. V. Klobouky, — Kar. Dordělová, Kožušany u Olomouce, — Fr. Rumplíková, Kroměříž, Masarykovo nám. 45, — N. Chytil, Přerov. Prosíme o vysvětlení!

Rozmluva. Paní Horlivá k paní Rozšafné: „Získala jste již aspoň jednoho nového odběratele „Hlasů“?“ — „Ale vždyť už je pozdě; máme již duben.“ — „Nikoli, není pozdě. Po celý rok možno získávati nové odběratele. Na Hostýně mají ještě dosti čísel v zásobě, a rádi přijímají nové přihlášky. Také dostanete krásnou premii jako já.“

Americkým odběratelům. Z Ameriky přicházejí stížnosti, že jste většinou nedostali 1. čísla. Na vysvětlenou: Na začátku tohoto roku jsme změnili tiskárnu a přenesli tisk z Kroměříže do Bystřice. Touto změnou se patrně stalo, že mnohá čísla se ztratila. Nebylo to však vinou svatohostýnské redakce a administrace, která si milých amerických přátel svých zvláště váží. Nová expedice věnuje vám zvláštní péči, takže nebude od nynějška zajisté příčiny k dalším steskům. Omluvte nás tudíž laskavě! Scházející čísla budou všem dodána, kdo se o ně přihlásí na adresu: Rev. J. Berger, Tábor, Minnesota.

†

Zemřelí členové Matice Svatohostýnské:

Dp. Jan Rynda, farář v. v. v Holešově.

Pavla Jochcová z Nov. Hrozenkova.

Jan Žurek, měšťan a klobučník v Lipníku n./Bečv.

O. v p.!

**Rozšiřujte „Hlasy svatohostýnské“!
Doporučte a ukažte je svým známým!**

INSERTČNÍ SAZBA „HLASŮ“: Při inserci aspoň v 5 číslech počítáme 1 celou stranu 300 Kč, 1/2 strany 160 Kč, 1/4 strany 90 Kč, 1/8 strany 50 Kč, 1/16 strany 30 Kč. — Jednotlivé uveřejnění inserce v této velikosti zvyšuje se o 50 %. — **POZNÁMKA:** Poplatek za inserci nutno zaplatiti **PŘEDEM**.

Vzácná kniha,
která by neměla chyběti v žádné katolické rodině!
Zpověď katolického křesťana,
čili, jak lze zbaviti se pochybností svědomí v životě křesťanském a vykonati snadno dobrou svatou zpověď.
Sepsal P. Fructuosus Hockenmaier O. F. M. -- Cena vázané knihy **Kč 26.-**.
Při objednávce račte se obrátiti na vydavatelství čes. překladu:
Kollej Salvatoriánů ve Val. Meziříčí, (nebo na redakci „Hlasů svatohost.“)

Veškeré grafické práce, jako: Kamenotisk, knihtisk, kresby, diplomy, štočky, diapositivy, reprodukce fotografií a zvětšeniny, krátce vše, co spadá do barvotisku, knihtisku, chemigrafie, fotochemigrafie a kartonáže,

dodá Vám nejvýhodněji
UMĚLECKÝ GRAFICKÝ ZÁVOD
L. KLABUSAY SPOL. S R. O.
V BYSTRICI POD HOSTÝNEM, Morava.

Veškeré plechové krytiny kostelních věží,
jakož i opravy a nátěry speciálně provádí

JOSEF KVAPIL,
stavební klempířství
v Bystřici pod Hostýnem, Morava.

Jan Ježek, malíř kostelů
v Bystřici pod Hostýnem,

doporučuje se důst. farním úřadům a kostelním výborům
ku provedení maleb a oprav chrámů.

Vyžádejte si bezplatný rozpočet a návrh.

Měsíčník pro lid.

**Orgán Matice svatohostýnské, poutníků a přátel
Sv. Hostýna.**

Věstník exercičního hnutí pro Československo.

S povolením nejdůstojnější arcibiskupské konsistoře v Olomouci
a řeholních představených vydávají Otcové Tovaryšstva Ježíšova
na Sv. Hostýně na Moravě.

Řídí P. Ferd. Pokorný T. J.

Vychází vždy počátkem každého měsíce. — Celoroční předplatné 12 Kč,
v Americe 1 dollar. — Používání novin. známek povoleno řed. pošt a telegr.
v Brně, 29.-XII. 1912, č. 98.641-VI.

Administrace na Sv. Hostýně u Bystřice pod Hostýnem.
Vytiskl umělecký grafický závod L. Klabusay spol. s r. o. Bystřice p. Host.

OBSAH: Děrda: Poutníci, str. 73. - Podhorská: Přijde jaro, str. 73. - F. Pokorný: Jak Otec Trojan ohlásil snoubence, str. 75. - F. P. Kyjovský: V ponuré noci, str. 76. - Z království Ježíše Krista (Krus: Vel. pátek v Konnersreuthu), str. 77. - Svatohost. kalendář, květen, str. 78. - Zápisník svatoh. kronikáře, str. 80. - Ctitelům cyrilomet., str. 85. - Poděkování, str. 85. - Dopisy, str. 86. - Prosby, str. 87. - Dobrá četba, str. 87. - Listárna redakce, str. 88. - Cizojaz. literatura, str. 89. - Z administrace, str. 89. - **Obrození:** Rybák: Misie či exercicie, str. 90. - Exerc. hlídka, str. 91. - **Vyobrazení:** Slavnost „úrovně“ str. 77. - Biskup Vojtaššák na Sv. Hostýně, str. 80. - Mladistvá horlitelka, str. 84. - Marketa apoštolka, str. 87.

Přátelům Sv. Hostýna.

Stavební ruch zase utěšeně zahájen. Milý je pohled na obílené pokojíčky Poutního domu. Sestry Neposkvrněného Početí P. M. v Přerově, Širava 7 připravují ložní prádlo. Pokud víme, nebylo by jim nevhod, kdyby jim naše hospodyňky poslaly každá něco perli. Muselo by ovšem být čisté.

Na Sv. Hostýně, dne 1. května 1928.

Duchovní správa.

DARY.

Na kostel: A. Šindelářová, N. Hradec Kr. 20, — Fr. a Filom. Vrlovi z Přílepu u Holešova 100, — M. Vátásková, Olomouc 8, — S. Horáková, Zdounky 20, — Fr. a Mar. Kaděra, Rakodavy 200. —

Na hlavní oltář: N. N. z farnosti Soběchlebské 900, — N. Navrátilová z Jankovic 5, — J. Henzl, Jaroměřice na poděkování za vyslyšení 20, — J. Horáček, Soběšice 20, — Fr. Kučerová, Sazovice na poděk. za uzdravení 10, — Fr. Primes, rol. v Chromči 20, — A. Hrabalová, Břest u Hulína 50, — M. V. Stará, Ves n. Ostr. 10 —

Na sv. Antonína: J. Staňková, Radotín 20, — A. Hrabalová, Břest u Hulína 25. —

Na oltářní a věčné světlo: A. Glingarová, Místek 5, — V. Chlebková, Místek 1, — R. Tomášková, Hodoňovice 5, — R. B. a P. A. z Kroměříže na poděkování 10 — Dvě čtenářky Hlasů z Kozlovic u Frenštátu 20, — M. Vajdíková, Veselí nad Mor. 50. —

Na korunky Panny Marie; Dp. Jos. Nízký, far. Praha-Žižkov 25, — Aneš. Hrabalová, Břest u Hulína 50 —

Na sochu Božského Srdce Páně: Jos. Král, West-Texas 1 dol. — A. Hrabalová, Břest 50. —

Na elektrické osvětlení: Sestry Nep. P. Panny Marie v Levoči, Slovensko 10, — A. Hrabalová, Břest 25, — V. Šejda, Hranice 8, — M. Šindlerová, Vítkovice 20, — N. N. ze Šardic 50, — ctitel P. Marie z Tovačova na poděk 5, — N. Dědková, Předměstí 10. —

Na křížovou cestu: A. Hrabalová, Břest u Hulína 50. —

Vnitřní zařízení vyžádá si značného nákladu, při vši jednoduchosti a úspornosti, s jakou se vše zařizuje. Doufáme, že hlavně Katolické svazy našich žen se věci statečně ujmou a nedopustí upadnutí Sv. Hostýnu do dluhů.

Na klášter T. J. (Duchovní správa): Dp. Jos. Klobouk, Amer. 300, Barb. Vyhňáková, Šakvice 50, Fr. Jířiková, Holešov 10, N. N. z farnosti Soběchlebské 100

Na tiskový fond: J. Hanáková, Vel. Prosevice 5, A. Šrámková, Holešov 10, Fr. Sedláček, Střítež u Hranic 8, J. Chrástský, Holešov 5, M. Kadorková, Jankovice u Holešova 10, Fr. Tater, učit. Turnov 6, Teod. Wagner, far. Vlkoš u Přerova 10, N. N. z Tišnova 5, rolník z Kroměříže 6, B. Vražina, katech. Hor. Heršpice 10, J. Tylečková, Košátka n. Odrou 10, F. Duda, Prokšice 4, K. Navrátil, Vítkovice 3, A. a M. Sketovy, Přerov 20, L. Bazalova, pošt. Boršice u Buchlovic 5, Fr. Bradáč, varh. Nivnice 5, A. Hovorka, Král. Vinohrady 20, A. Štěpánová, uč. Loštice 10, J. Duda, Částkov 10, L. Daňková, Kurovice 5, J. Mazal, Uher. Brod 20, V. Zapletal, pošt. zřiz. Brno 10, A. Hübllová, Hranice 20.

Na africké misie: N. N. z Ludslavic 50, N. N. 10.

Na Matci svatohostýnskou: N. N. Štítná n. Vlar. 10.

Na kněžský dorost T. J.: N. N. Štítná nad Vl. 10, A. Svítková, Polkovice 30, A. Hrabalová, Břest u Hulína 25, Ter. Volná, Sviadnov 8, J. Roubal, Polkovice 5, F. Zimák, Vídeň 10. Po 20 Kč: R. Chudobová, Vinohrady, Mil. Sestry, Slaný, Far. úřad Popovice, M. Beránek, Jemnice, M. Filuková, Třebíč, K. Janáčková, Veselíčko, M. Lichnovská, Vlčovice, M. Havranová, Lhotka, B. Hradilová, Radslavice, M. Merličková, Brno, M. Šnejdrová, Černošín, M. Schaumanová, Ivanovice, F. Segefa,

Číslo 5.

Květen 1928.

Ročník XXIV.

F. B. Děrda:

Poutníci.

Býti poutníkem, jest něco úžasně krásného. Je to něco tak krásného iako lidský život.

Uvažte: mnoho set lidí odložilo práci, opustilo domovy své a vydalo se na pout žízni a prachem, aby vzalo podíl na mystických hodech věčnosti. Je to dokonalým zobrazením lidského života.

Jednoho dne učiníme tak všichni.

Odložíme práci, opustíme rodiny a odebereme se k branám věčnosti, neboť život lidský je poutí, jejímž cílem jest věčná blaženost.

U den svátku Panny Marie viděli jsme tisíce poutníků, dychtících po slově Božím. Přišli jako hosté na jediný den, přišli žízniví k studánce věčnosti z hluboka napítí se milosti Boží.

A to je druhý obraz života.

*My všichni přišli jsme na svět jako hosté na jediný den, my všichni pahneme po svěží studánce milosti Boží. Kéž všichni svatý pramen na-
ideme, jenž občerstvuje poutníky znavené!*

„Plašinec“ 1927, dne 16. září

M. Podhorská:

PŘIJDE JARO, ZASE BUDE MÁJ . . . .

A nastane opět doba, kdy započnou putovati průvody k hostýnskému chlumu, kde Moravanů jest ráj!

Bývají ty průvody různé velikosti. Některé se skládají z několika set poutníků a hudba je provází, což dodává průvodu majestátního lesku. Jiné

bývají poněkud menší, ale jde-li s nimi kněz s ministranty a vlají korouhve, též malebně oku lahodí a každý, i ten nevěrec, pohlíží s jakousi úctou na veřejné vyznavače víry a ctitele Mariánské.

Jdou však procesíčka 30—40 poutníků, v čele nesou kříž a „starší bratr“ je vede. Takový průvod vzbudí snad politování i u dobrého katolíka, který řekne: „Neměli by raději nikam chodit; taková hrstka jest jen na posměch“. Přítelíčku milý, mylíš se ve svém úsudku. Poslyš, co vím z vlastní zkušenosti:

Vesnička nepatrná, asi o 40 číslech, leží na pokraji hor. Údělem tohoto lidu je práce v těchto horách, které jsou většinou jejich živiteli. Mužové mýtí zarostlé paseky, kácí stromy, rubou dřevo a za to si mohou vykopati pařezy. Ženy jim statečně pomáhají. A dítky jejich? Sotva jim nožky počnou běhat a rozumek se rozvíjet, již nosí s hor v košíčkách suché listí pod kozičku. A větší dítky? Ty zase sbírají a prodávají poklady hor, jak je roční doby poskytují. Nejprve jsou to sněženky, pak kropáčky, různé kapradí, které dovedou v ladné kytky upravit, pak houby a se vším tím cupitají bosýma nožkami k městu přes 2 hodiny vzdálenému, by to zpeněžily. Máš je pak vidět, jak na „rynk“ každý se krčí u své ladně sestavené hromádky horského zboží a zve ke koupi kolemjdoucí městské obyvatele! A když pár korunek utrží, tu se zářícími zraky běží o závod domů a rodičům odevzdají peníze. Ale do haléře ne. Každý má svou pokladničku a tam si ukládá po 10—20 haléřích, podle toho, kolik „procent“ matička jim může poskytnout z peněz za prodané zboží stržených. A nač tak houževnatě šetří? Inu, na pout, na sv. Hostýnek. To je jediný výlet těchto horalů za celý Boží rok. Jako boháči jedou k moři, by svá znavená těla osvěžili, tak zase tento lid touží po osvěžení své duše a toho jde načerpat k Hvězdě mořské na posvátnou horu svatohostýnskou.

Seřaďují se na konci vesničky u kříže, zvonek na zvoničce zazvoní, strýček Míša, starší bratr, přinese kříž a zkoumavým zrakem prohlédá klučiny, který z nich by byl hoden první nésti symbol víry. Děvčátka každá má uzlíček, v něm jídlo a v kapesníčku svázané našetřené peníze. Matičky je vyprovázejí, se slzou v očích dělají jim upracovanou pravici křížek na čelo a se vzkazem, aby P. Marii Hostýnskou pozdravovaly, se s nimi loučí. A tak vyjdou poutníci tito plní nadšení a chuti hned ráno o 5. hod., by do večera na milé poutní místo dorazili. Jdou vždy obě cesty pěšky, tam i zpět. A když se na druhý den vrátí, někdy i promoklí až na kůži, tu bývá vítání a radostí a vyprávění neběře konce. Zvláště u těch, kdo tam byli ponejprv. Jak je to tam krásné a milé na tom sv. Hostýnku! A posluchači sahají dychtivě po vodě hostýnské a s důvěrou v pomoc Boží na přímluvu P. Marie natírají si čelo, skráně, oči, podle toho, kdo jakou chorobou trpí. — Zaslouží si kdy útrpného úsměšku takové procestvíčko? Myslím, že spíše obdivu a úcty nemenší než procesí velkolepá, která dojedou vlakem až do Bystřice a mají všechny výhody.

Nemysli si, čtenáři milý, že velebím horské tyto poutníčky za to, že mi malá Tonička přinesla sladký „špalek“ od deště trochu promoklý a umouněný a Mařenka perník též ve dva kousky rozlomený; ale že to bylo laskavým srdéčkem dětským darováno a na místě tak drahém koupeno, přijala jsem to vše s vděčným dojetím.

Napsala jsem tyto řádky, abys seznal, že mají tito prostí lidé v sobě více obětavosti, vytrvalosti a lásky ke Královně Svatohostýnské než mnozí z těch, kteří bydlí u paty hory Její a nedovedou si této milosti vážit, aby Ji přišli jednou za rok pozdravit i Ji se poklonit, ač je to také i jejich povinností. — Vždyť zachránila od záhuby jisté předky naše Boží Rodička — k Synu pozvedá stále své ruce čisté a oroduje za nás, Hostýnská naše Matička!

JAK OTEC TROJAN OHLÁSIL SNOUBENCE.

Z vypravování amerického misionáře P. G.

Když asi před 60 lety první vystěhovalci se usazovali na rovinách státu Iowa, mladý kněz Trojan odebral se za nimi do N...., aby z tohoto střediska pečoval o duchovní potřeby katolíků v okolí, poněvčí Čechů, ale i jiných národností, Irčanů, Němců a Poláků. Práce byla tehdy tuhá, ale jeho silná tělesná soustava vydržela všechny námahy. S počátku byl na svém místě jen prozatím, ale časem srostl s novou osadou tak, že v ní dosáhl vysokého věku 86 let. V prvních letech jeho rázná povaha klonila se spíše k přísnosti; první pokolení, jež bylo pod jeho vlivem, nazývalo jej proto uctivě Father t. j. Otec Trojan. Léta, milost a zkušenost rozšiřovala ponenáhlu jeho duševní obzor a měkčila jeho srdce; brzo slul pouze „tatiček“ Trojan. A v posledních letech jeho života jeho otcovský zájem o všechny farníky byl tak dobře znám, že o něm nemluvili jinak než o starém tatičkovi Trojanovi.

Ti, kdo ho znali nejlépe, tvrdili, že Otec Trojan mohl dáti zevrubnější zprávu o jednotlivých osadnících, než by se dala sestaviti z moderních úředních knih sebe pečlivěji vedených. K tomu, by podal životopis kohokoliv z nich, neměl nic jiného zapotřebí než sepnouti ruce na hubených kolenou a zahleděti se před sebe do prázdna. Okamžitě mu paměť předváděla před duševním zrakem nejdrobnější podrobnosti ze života oné osoby, jako by se díval na světelné obrazky, promítané na bílé plátno. Zdá se, že si osvojil jakýsi zvyk tichého hovoru se členy svého stáde v dlouhých zimních měsících, kdy seděl samotn u teplých kamen.

V pozdějších letech počala však paměť Otce Trojana másti skutečnost s výplody fantasie, aniž si byl toho vědom. Když zase tak kdysi přehlížel v duchu svou farnost na večer, častěji jeho myšlenky prodlévaly u Václava Procházky. Václav se věrně staral o svou starou matku, dokud žila; ale proč by měl zůstat starým mládcem i po její smrti? „A Václav by byl dobrým manželem kterékoli dívky, Bůh mu požehnej!“ pravil si starý farář přikyvuje hlavou, nežli šel spat. Druhého

večera zastavila se jeho mysl u Lidušky Vítkové, která dobře zastávala mateřský úřad u svých osiřelých bratrů a sester a všechny již zaopatřila pro samostatný život. „To je ta moudrá žena, již chválí kniha Přísloví“, řekl si, „Lidko, ty zasluhuješ nejlepšího manžela z osady. Bůh ti žehnej za tvou obětavost!“

Kdysi na večer Otec Trojan v obvyklém zadumání usnul. Zdálo se mu, že Václav Procházka jej navštívil spolu s Liduškou Vítkovou a oba jej žádali, by je sezdal za měsíc. Pak klímal ještě pokojně až do 11. hod. před půlnocí. Tu se protrhl ze spánku, pohlédl na hodiny a vydal se do své ložnice. Jak tam kráčel se svíčkou v ruce, stále myslil na svůj sen, který pokládal za skutečnost, a pobručoval si s otcovskou pýchou: „Z Václava a Lidky bude hezký párek. Bůh jim žehnej!“

Na tvářích všech farníků bylo viděti uspokojení a souhlas, když na druhý den v neděli po kázání Otec Trojan oznamoval: „Do stavu manželského vstoupiti miní Lidmila Vítková a Václav Procházka, oba svobodní a z této farnosti. Kdo by znal nějakou překážku proti tomuto sňaku, ať ji ohlásí co nejdříve duchovnímu správci!“ Po službách Božích šel Václav Procházka ihned za p. farářem do sakristie kostelními dveřmi; v téže chvíli vkročila do ní dveřmi zvenčí Lidka Vítková. Když Otec Trojan se k nim obrátil po vysvěcení mešních rouch, oba k němu chvatně přistoupili se svrchovaným úžasem v obličeji. „Co to znamená?“ tázal se prudce Václav. „Co jste mi to jen udělal, velebný pane?“ domlouvala knězi Lidka. „Pán Bůh buď vždycky s vámi, mé dítky!“ pravil Otec Trojan z hlubokosti svého srdce. Teprve po dlouhém dokazování a vysvětlování přesvědčili oba duchovního správce o jeho omylu. „Je to dobrý omyl, mé dítky,“ prohlásil na konec Otec Trojan. „Promluvte si o tom důkladně, máte na to celý týden, a uspořte mi mrzuté odvolávání příští neděli“.

Není třeba dokládati, že sňatek se skutečně konal tak, jak jej původně ohlásil Otec Trojan.

F. Pokorný.

V PONURÉ NOCI.

1. Neblahé tušení.

Ve všech místnostech stály roztroušeny bedny a kufry; světnice a pokoje dříve tak útulné vypadaly jako zpustošené. Paní Javorská chodila domem smutna a něma; jen její ruce se zaměstnávaly neustále balením zbývajících drobností. Také její manžel, jenž dosud byl stále v dobré náladě, hleděl jaksi vážně. I děti byly zaraženy. A nebylo divu!

Po deset let bydleli manželé Javorští v tomto přívětivém domku. V něm se usídlili po svém sňatku, v něm jim Bůh daroval tři roztomilé děti, dvě plavovlasá děvčátka a hošíka, na něž byli hrdi; zde prožili mnohou radostnou i trudnou hodinu a pracovali ruku v ruce o blaho svých dětí. Tohoto dne bylo jim opustiti místo, jež bylo svědkem jejich starostí, ale i spokojeného štěstí, a to navždy.

Pan Javorský byl správcem na panství polského hraběte B. Věrně a svědomitě plnil po dlouhá léta své povinnosti, ale konečně se rozhodl, že se osamostatní a koupí si ze svých úspor vlastní stateček.

S těžkým srdcem přijala mladá paní rozhodnutí svého muže; nejraději by zůstala na starém místě, jež jí k srdci přirostlo, avšak podrobila se jeho vůli. Jakási ponurá předtucha ji naplňovala před stěhováním a zvyšovala její bolest při loučení s bývalým domovem.

Statek, jež si pan Javorský vyhledal, odpovídal zcela jeho přání. Byl asi 15 km vzdálen od jejich dosavadního bydliště a právě dnešního dne chtěli se přestěhovat do nového domu. O 10. hodině odjížděl vlak; vše již bylo připraveno na cestu, na dvoře bylo slyšeti hlas pana Javorského, udělujícího poslední rozkazy služebnictvu. Paní byla samotna ve světnici se svými třemi dětmi, jež se k ní tulíce úzkostlivě zíraly do jejího zarmouceného obličeje.

„Děti“, pravila paní třesoucím se hlasem, „za chvíli odejdeme s tohoto místa. Šťastně jste tu žily a Bůh vám

prokázal zde mnohé milosti. Poklekněme a poděkujme Pánu Bohu za všechno dobré. Ale poprosme ho také, by nás i nadále tak dobrotivě chránil jako doposud“.

Děti s matkou poklekly, a sepjavše zbožně ručky, modlily se jasnými hlásky otčenáš a zdravas.

„Už je čas, abyste jeli“, volal mužský hlas do okna. Matka i děti se zvedly a opustily mlčky světnici.

U domovních dveří je očekával otec. Smutný výraz na tváři jeho manželky ho bolestně dojímal zvláště také proto, že nemohl své drahé doprovázeti při jízdě. Nový správce, jeho nástupce, měl přijíti teprve tohoto dne večer i nedovolovala mu jeho železná svědomitost opustiti své místo před jeho příchodem. Chtěl se však odebrati za svou rodinou ještě večerním vlakem i se zbytkem zavazadel. Na nádraží objal a políbil své miláčky a zašeptal k své ženě: „Buď statečna, Zdenko, Pán Bůh vás doprovodí do nového domova“.

„Neměj o mne strachu“, odpověděla, snažíc se pousmáti, „také pevně důvěřuji v Božské Srdce Páně, jemuž se naše rodina před třemi lety zasvětila“.

Průvodčí přirazil vagonová dvířka a pronikavé písknutí zaznělo. Vlak se pomalu hnul, ale stále rychleji pak unášel cestující z kraje, do něhož se teskně ohlíželo čtvero dvojic zaslzených očí... Sotva se objevily nové, neznámé obrazy krajinné, zapomněly děti na svůj smutek; dosud ještě nikam nejely vlakem a půvab novosti je plnil rozkoší, takže jim jízda rychle uběhla. Jen matka se nemohla stále rozveseliti a odpovídala jen roztržitě na jejich steré otázky. Proč ji stále zachvacovala bázeň před jakousi nastávající pohromou? ... Ne, nechtěla se poddati tomuto pocitu; nebyl by v tom jakýsi nedostatek důvěry v božskou Prozřetelnost, jež všude a vždycky bdí nad námi? Chtěla býti statečna, jak ji manžel o to žádal.

Konečně dojeli na poslední stanici. Zbývalo jim jen půl hodiny povozem k budoucí domovině.

Tam stál před nimi jejich vlastní dům. Malebně se vypínal svými bílými zdmi, obrostlými divokým révovým.

Před ním se prostíral široký trávník a kolem dokola dumal hustý smrkový les. Děti zajásaly radostí při tomto pohledu, paní Javorská však pravila si potichu: „Milostivý Bože, požehnej našemu vstupu do tohoto příbytku!“ (Pokrač.).

Slavnost „úrovně“ Poutního domu na Sv. Hostýně (8. září 1927).

Z KRÁLOVSTVÍ JEŽÍŠE KRISTA.

Velký pátek v Konnersreuthu. (Píše dr. Frant. Krus T. J.). Slíbil jsem, že napíši, co se děje v Konnersreuthu, jakmile dojdou spolehlivé zprávy. A došly. Na Bílou sobotu navštívil nás v pražském semináři vdp. Msgre Dr. Doskočil, ředitel kněžského semináře v Králové Hradci; přijel přímo z Konnersreuthu a potvrdil nám všechno, co nám bylo sice také odjinud, ale přece ne s takovou určitostí, oznámeno. K tomu ještě vypravoval, co sám na Velký pátek viděl.

I čtenáři Hlasů svatohost. asi četli v různých novinách, že od vánočních svátků Terezie Neumannová už neměla dřívějších pátečních ekstází a vidění utrpení Kristova a že tedy je konec všem těm zázrakům.

Skutečně, páteční bolestná vidění přestala po celou vánoční dobu, totiž až do Hromnic, ale to neznamenalo „konec zázraků“. Předem bylo Terezii zjeveno, že ve vánoční době jí nebude třeba trpěti; a splnilo se to tím způsobem, že měla vidění o narození Páně, o sv. Štěpánu, o sv. třech Králích, o útěku sv. rodiny do Egypta a pod. Vidění utrpení Kristova opět začala přesně po vánočním období, totiž 3. února; byl to pátek. Od prvního pátku postní doby obsahovala tato vidění zase celé utrpení Páně, totiž od zahrady getsemanské až po smrt na kříži; na Velký pátek pak trvalo vidění asi o dvě hodiny déle, totiž až po pohřeb Ježíše Krista. Rovněž krvácení stigmat bylo každým týdnem hojnější a

k tomu přibývalo i jiných bolestí. Proto návštěvníci, kteří s msgrem Doskočilem přibyli už na Zelený čtvrtek do Konnersreuthu, nemohli v tento den k ní býti připuštěni, neboť byla úplně vysílena. Tím mocněji působilo na ně, co viděli na Velký pátek. Pražský lékař Dr. Hynek, který byl mezi nimi, takto líčí svůj dojem:

„Viděl jsem zjev ten sice již dvakrát, leč opět stanul jsem jako ohromen nad zjevem, jenž zřejmě obrazí děje nadpřirodné. Opět táž polosedící postava trpící ženy v bělostných peřinách prosté selské postele, opět nevypsitelný výraz utrpení v její tváři, širokými proudy krve pokryté, opět ony zoufalé pohyby vztažených a roztažených rukou, které znázorňovaly přibití Kristovo na kříž a jeho vztyčení. Leč celý zjev dýchal daleko větší intenzitou, podivuhodnou vznešeností a krásou duchovní. Jasně ohrázel děje, jej neskonale převyšující. A ten odlesk jejich zářil z bělostné bezkrevné tváře Tereziiny. Krvavě svítil z věnce skvrn trnových, jež jako růžice osmeronásobné věnčily téměř hlavy svými prosáklými do bílého šátku. Opět hrud stigmatovaná krví zbrcena, opět značná prosáklina vlevo u srdce. Ale nezapomenutelným, vrcholným obrazem byly mi

stigmatované ruce její, rány na dlaních, rány na hřbetu rukou, z nichž vyvěraly praménky krve. Odkud, probůh, bere toto bezkrevné děvče ještě tolik krve; a tak sytě červené? Odkud obnovuje se jí, když od září 1924 kromě sv. hostie nejen že nejí, ale nepije již vůbec nic? Tedy půst její a toto krvácení týdně opěťované — a nikde docela nic, odkud by stigmatovaná ztráty své nahrazovati mohla. Záhada nad záhadu“.

„Zázraky“ tedy nepřestaly. Naopak, kdo si osvojil správný názor o mimořádných účincích milosti Boží v duších upřímně zbožných, snadně pozná i u Terezie Neumannové stálý pokrok k vrcholu dokonalosti — a to není sensace pro zvědavé diváky, nýbrž napodobení ukřižovaného Spasitele. Proto též, kdo chce míti nejvíc užítu z událostí konnersreuthských, především se bude zabývatí otázkou, jakým to způsobem Terezie Neumannová si zasloužila tak neobyčejných milostí Božích? Něco jsem o tom již sdělil v listopadovém a prosincovém čísle Hlasů svatoh. Zatím byly nové spolehlivé zprávy o dřívější zbožnosti Tezeziiny uvěřeny. Vyberu z nich pro příští sešit to, co může býti užitečno všem upřímným duším.

SVATOHOTÝNSKÝ KALENDÁŘ.

KVĚTEN.

1. Úmysl apoštolátu modlitby: Aby se rozhajňovala úcta a oddanost k nejblahosl. P. Marii, Prostřednici všech milostí.

3. Památka nalezení sv. kříže. Plnomocné odpustky ve farnostech, kde se konaly sv. misie a byl vztyčen misionářský kříž.

Od 4. do 6. května **první jarní pout na Sv. Hostýně** (na památku porážky Tatarů na Moravě). Koná se takto:

V pátek 4. května odpoledne se zpovídá. O 7. hod. večer uvítání poutníků a sv. požehnání. O půl 9. hod. světelný průvod a společná večerní modlitba v kostele.

V sobotu 5. května ráno o 4. hod. mše sv. se společným sv. přijímáním. O půl 8. hod. kázání, po něm zpívaná mše sv. O 10. hod. kázání, zpívaná mše sv. a sv. požehnání. O 1. hod. litanie a sv. požehnání. Od 3. hod. odpoledne se zpovídá až do 10. hod. večer. O 7. hod. večer kázání a sv. požehnání. O půl 9. hod. světelný průvod s obvyklou večerní pobožností.

V neděli 6. května ráno o 4. hod. mše sv. se společným sv. přijímáním. O půl 8. hod. kázání a zpívaná mše sv. O 10. hod. kázání a slavná mše sv. s „Te Deum“ a sv. požehnání. Odpoledne o 1. hod. svěcení nábožných předmětů a sv. požehnání.

Papež Pius IX. udělil plnomocné odpustky těm poutníkům, kteří na čtvrtou neděli po velikonocích sv. svátosti přijmou, chrám na Sv. Hostýně navštíví a na úmysl sv. Otce se pomodlí.

Kromě toho připomínáme poutníkům, že nynější sv. Otec udělil z pokladu církve plnomocné odpustky všem, kteří v kteroukoli dobu roční na Sv. Hostýn připutují, sv. svátosti přijmou a na úmysl sv. Otce se pomodlí. Tytéž odpustky lze získati po druhé v den Nanebevzetí Panny Marie nebo v jeho oktávu. Sv. přijímání na Sv. Hostýně platí po celý rok za velikonoční.

Ctitelé Matičky Boží svatostýnské, přijďte v nejhojnějším počtu!

Poznámka. Vele důstojné duchovenstvo a pořadatelé průvodů neb starší bratři se žádají, aby zavčas oznámili v sakristii příchod průvodů, by se jim mohlo včas zvoniti. Nyní, kdy se zvoní elektrickým pohonem, není nikdo na věži. Zvoní se ze sakristie a tudíž nemožno věděti o přicházejícím průvodu.

11. Sv. Františka de Hieronymo, vyznavače z T. J. († 1716 v Neapoli). Plnomocné odpustky v kostelích T. J.

13. Pátá neděle po velikonoci (oktáva první pouti). — Bl. Roberta Bellarmina, biskupa a vyznavače z T. J. († 1621 v Římě).

14., 15. a 16. dni prosebné. „Abys úrodu zemskou dáti a zachovati ráčil, tě prosíme, uslyš nás!“

16. Sv. Jana Nepomuckého, mučedníka a patrona českého († 1383 v Praze).

17. Nanebevstoupení Páně. Začíná se novena k Duchu sv. Modleme se při ní také zvláště za rozvoj exercičního hnutí v Československu.

21. Bl. Ondřeje Boboly, muč. z T. J. († 1657 v Polsku).

22. Bl. Jana Machado a druhů, muč. z T. J. († 1617 v Japonsku).

24. Slavnost bl. P. Marie a Strata (jejíž obraz uctíval zejména sv. Ignác z Loyoly v Římě).

27. Hod Boží svatodušní. — „K sv. biřmování je nejlepším darem dobrá kniha“. (Prof. R. Schikora).

31. Svátek P. Marie, Prostřednice všech milostí.

Pořádek služeb Božích v létě: (Od IV. neděle po Velikonocích až do II. neděle v říjnu). V neděle a svátky: Ráno: ve 4 hod. první mše sv. a sv. přijímání, v 6 hod. druhá mše sv., v půl 8 hod. kázání a svěcení růženců, obrázků atd. s kazatelny, v 8 hod. ranní mše sv. s požehnáním, v 9 hod. mše sv. (podle možnosti), v 10 hod. kázání a svěcení růženců, obrázků atd. s kazatelny, v půl 11 hod. zpívaná mše sv. s požehnáním. Odpoled.: v 1 hod. sv. požehnání a svěcení růženců, obrázků atd. Večer: V 7 hod. litanie a sv. požehnání. — Ve všední dny: Ráno: V půl 6 hod. první mše sv. a sv. přijímání, v 7 hod. druhá mše sv. a sv. přijímání, v 9 hod. třetí mše sv. a sv. přijímání. Večer: v 7 hod. litanie a sv. požehnání.

Poznámka: Zpovídá se mezi službami Božími a večer před požehnáním. Kdo by se chtěl v jinou dobu zpovídati, není-li kněze v chrámě, zazvoní u brány klášterní. Sv. přijímání podává se při každé mši sv. — Příležitost k sv. svátostem jest po celou dobu roční.

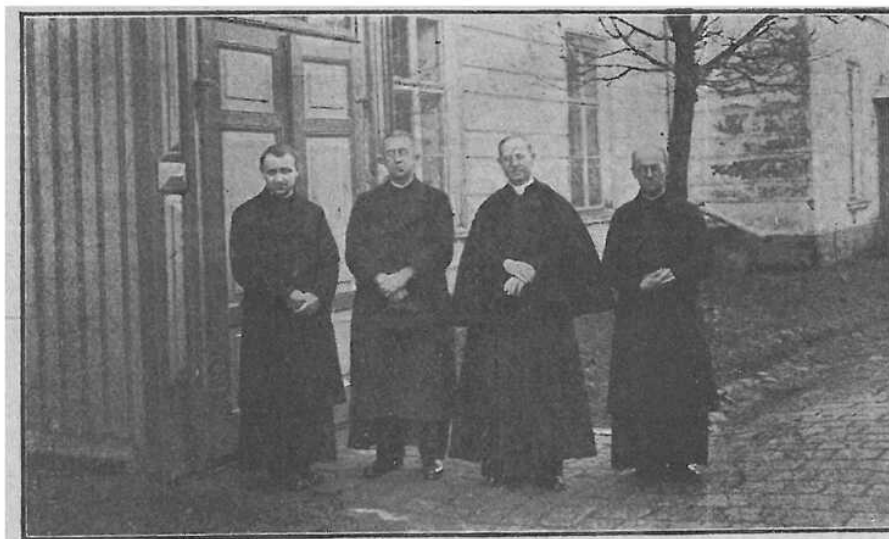
Upozornění. Prosíme vdp. duchovní správce, by neopomenuli upozornit snoubence, kteří si přejí míti oddavky na Sv. Hostýně, že se musí zastaviti se svými oddavkovými listy na farním úřadě v Bystřici p. Host., kde jim bude vyhotovena „delegační listina“. Bez této listiny nemohli by býti sezdáni od duchovních na Sv. Hostýně.

Katolickému lidu na Slovácku a v sousedící oblasti Valašska! O svatodušních svátcích ve dnech 26., 27. a 28. května 1928 koná se, v Uh. Hradišti krajský sjezd na oslavu Vykupitele a Pána našeho, přebývajícího s námi ve Velebné Svátosti.

Vedle světových sjezdů na oslavu svátostného Spasitele Ježíše Krista konají se ve všech katolických zemích a národech eucharistické sjezdy krajské. I v naší Československé republice byly již pořádány podobné sjezdy v Čechách, na Slovensku a na Moravě s velkým zdarem. Katolíci ze Slovácka a přilehlých krajů valašských nechtějí býti posledními. Proč přijdou ve dnech svatodušních svátků v tisícových zástupech do Uherského Hradiště projevit veřejně a slavně svou víru v přítomnost svého Spasitele Ježíše Krista v nejsvětější Svátosti. Vrcholem oslavy svátostného Krále bude v pondělí svatodušní průvod s nejsv. Svátostí. Toho dne Uherské Hradiště rozezvučí se jásavým a přece vroucím zbožností dýšícím zpěvem a zazáří jasně slováckých a valašských krojů.

Přípravný výbor sjezdový má pevnou naději, že tento sjezd slováckého a částečně i valašského katolického lidu přinese hojné a dobré ovoce náboženské obnovy a posily. K účasti na těchto hodech duchovních zveme všechny věřící katolíky zblízka i zdáli.

Přípravný výbor.

Ndp. biskup msgr. Vojtaššák na Sv. Hostýně 30. března 1928.
(Řada zleva napravo: F. Stork, P. Rozkošný, **p. biskup**, P. Dvořák).

Březen, měsíc sv. Josefa, započal krásným, slunným dnem. Při večerním sv. požehnání se přidávala po celý měsíc litanie s modlitbou k sv. Josefu. Celý den hořely svíce u oltáře sv. Josefa, znázorňující srdce věřících katolíků, planoucích úctou a důvěrou k tomuto velikému světcí.

4.-III., o II. neděli postní, bylo pěkné počasí. Ač přístup na horu byl znesnadněn silným náledím, přišlo asi 160 poutníků. — Na III. neděli v postě, 11.-III., bylo nejméně lidí za celou dobu zimní, neboť předcházejícího dne a po celou noc až do rána notně sněžilo. — Na IV. neděli postní,

18.-III., bylo opět pěkně, ale cesty byly kostrbaté roztálým a znovu zmrzlým sněhem. P. rada Pecháček z Val. Meziříčí neodolal slunnému počasí a přišel na pout.

Svátek bl. Jana Sarkandra jsme oslavili v tichosti dvěma mšemi sv. u jeho ostatků, které přivezl na Hostýn r. 1895 arcibiskup dr. Kohn a které bývají vystaveny na oltáři sv. Valentina.

Na svátek sv. Josefa, 19.-III., byl krásný den, ale zimno. Přišlo na 750 poutníků, mnozí zdaleka, na příklad ze Znojma, z Děčína v Čechách a j. V 8 hod. byla zpívaná mše sv. u oltáře sv. Josefa (na evangelní straně). Oltární obraz znázorňuje zjevení andělovo sv. Josefu ve snách. Po kázání byla slavná mše sv. za živé členy Jednoty sv. Josefa z Bystřice a z okolí. Vypomáhal P. Eisner T. J. z Velehradu. — Nazítří bylo v 7 hodin rekviem za zemřelé členy Jednoty svatojosefské.

Ve svátek Zvěstování P. Marie bylo hezky, ale větrno. Bylo přítomno asi 580 poutníků. Kromě obvyklých mší sv. bylo ve 12. hod. sv. požehnání.

Ndp. biskup msgr. Vojtaššák ze Spišské Nové vsi na Slovensku přibyl na Sv. Hostýn večer 25. března, by zde v soukromí konal duchovní cvičení. Posledně zde dlel r. 1908 jako kaplan v Tvrdošíně na Oravsku s oběma známými slovenskými kněžími Andrejem Hlinkou a Floriánem Tománkem. Na Hostýně se mu velmi líbilo. V pátek 30. března dopoledne zase odejel. Před odjezdem byl s třemi členy residence T. J. fotografován.

U novostavby poutního domu počalo se 27.-III. zase pracovati. Prozatím se urovnává jen půda okolo domu. Zaměstnáno je asi 42 dělníků za dohledu p. políra Mrázka.

Pan V. Zbořil, továrník v Bystřici p. Host. a dlouholetý zasloužilý hospodář Matice svatohostýnské, byl zvolen starostou svého rodného města na základě obecních voleb konaných 18. března. Blahopřejeme!

Z četných blahopřejných projevů uveřejňujeme tuto jeden zvlášť význačný od bystřického rodáka a spisovatele Fr. Tábořského: Velečtený pane starosto, četl jsem dnes v „Národních listech“ radostnou zprávu, že hlavou drahé naší

Bystřice, starostou našeho milého rodného města, Vašeho i mého, jste zvolen Vy. Naplnilo mne to npřímou radostí. Vím, že Vám na srdci leží osud naší Bystřice, že není Vám lhostejno, jak se vede jeho obyvatelstvu, jak je postaráno o jeho mládež, o čistotu, pořádek a zdraví v našem městě, o jeho krásnou úpravu a utěšený vzhled, o ušlechtilé zábavy v něm; vím z našich rozmluv, jak vážně a opravdově na všechny tyto věci hledíte a o nich soudíte, a vím už napřed, že Vaše starostování bude našemu městu požehnáním, poněvadž Vy vedle znalosti a zkušenosti přinášíte našemu městu svou vrozenou synovskou lásku. Srdečně Vám přeju nejlepších úspěchů. Přeju Vám jak jen možná dobré harmonie ve sboru tak četném a různorodém, aby se Vám dařilo stranická ostří uhlazovati, neshody urovnati a smiřovati. Bystřice náleží všem; ať všichni se starají o její zdar a rozkvět! Bůh Vám žehnej! Váš oddaný Fr. Tábořský. V Praze dne 10. dubna 1928.

Misionářské práce kněží svatohostýnských. Dne 3.-III. odjeli dp. superior Perníčka a P. Ferd. Pokorný na sv. misii do Šenova ve Slezsku od II. do III. neděle postní. Farníci a mnozí hosté ze sousedních osad plnili při všech kázáních a pobožnostech výstavný, prostorný chrám, který svými bílými věžemi a zdmi svítí do celého kraje, posetého daleko široko osamělými usedlostmi podle slezského způsobu. Zvlášť imposantní byla účast mužů, což hodno povšimnutí v tomto průmyslovém ostravském území, kde po převratě řádila prudká proticírkevní agitace. Opačně než tomu bývá při jiných misiích, měli mužové první a již na začátku své stavovské cvičení, ale významovali se. Nezapomenutelným dojmem působil mohutný zpěv několika set samých mužů po promluvě při sv. požehnání. Tehdy se ukázali tím, čím mají vždycky býti — vůdci celé farnosti. Není divu, že po této rázovité předehře také účast ostatních stavů, žen, dívek a jinochů, byla více než uspokojivá. Ač se počasí v druhé polovici týdne zhoršilo, byl průběh misie, zvlášť přistupování k sv. svátostem, ve znamení „crescenda“ — vzrůstu, jenž vyvrcholil v neděli společným sv. přijímáním a odpolední slavností svčeni sv. kříže. Akce s protivné strany zcela ztroskotala.

Přihlasilo se hojně nových odběratel „Hlasů svatoh.“, což je důkazem porozumění pro význam dobrého tisku v naší době. Misionáři zasílají s hostýnského chlumu pozdrav obětavému vdp. faráři Koláři a jeho kaplanu P. Kučovi, p. katechetovi Baranovi z Vratimova, jenž horlivě vpomáhal, i všem posluchačům. — Současně se konala misie v Dubě, známém poutním místě na Hané, za řízení P. Jos. Rybáka z Velehradu a P. Bartoníka z Hostýna. Měla rovněž velmi požehnaný výsledek. — Odtud jel P. Bartoník na třídní pobožnosti v Ronově a v Litomyšli v Čechách. — Od 13.—19. dubna dával P. Rozkošný 6denní exercicie v klášteře Křížových sester v Choryni před obláčkou novicек. — 24. března odebrali se dp. superior, P. Bartoník a P. F. Pokorný na sv. misi do Napajedel, kde pobýli do 2. dubna. Povznášející byl hned začátek v sobotu odpoledne, kdy se ubíral dlouhý průvod školních dětí z náměstí po širokém schodišti na návrší ke kostelu, uvnitř krásně vymalovanému od akad. malíře Koehlera zásluhou p. děkana Hřivý. Zdar celé obnovy duchovní překonal očekávání. Zvláště večer byla návštěva velmi četná, i co se týče mužů. Ve farnosti lze pozorovati blahodárný účinek klášterních škol „Ludmily“, jež je výmluvným vyvrácením námitek proti náboženské škole. Díky přísluší vd. místnímu duchovenstvu, p. děkanovi, p. kaplanovi, p. radovi Konečnému a p. radovi Mléčkovi za pomoc, pohostinství a bratrskou ochotu. — Z Napajedel jeli misionáři na výpomoc o svátcích velikonočních: dp. superior do Horní Moštěnice, P. Bartoník do Bohuslavic u Kyjova, P. F. Pokorný do Polanky ve Slezsku. Po svátcích se shromáždili opět na Sv. Hostýně.

Básník R. Stupavský šedesátníkem. Jak známo z denních časopisů, slavil R. Stupavský v březnu t. r. šedesáté narozeniny. Je to vhodná příležitost, aby i Hlasy svatohostýnské si vzpomněly na jeho lásku k Panně Marii svatohostýnské. R. Stupavský byl první, který začal uveřejňovati v Hlasech své hostýnské dojmy a tím povzbudil mnohé dopisovatele, že v šlépějích jeho pokračovali a velmi poučné a krásné dopisy na Sv. Hostýn posílali. Svě vzpomínky začíná takto: „Kdo z poutníků, kteří navštívili národní naši svatyni na Sv. Hostýně a

poklonili se korunované Královně, nevzpomínal by s radostí zažitých dojmů a mile ztrávených okamžiků u naší dobré Matičky hostýnské? A jsem přesvědčen, že kdyby mnohý uměl vládnouti perem a dovedl svěriti papíru, co chvěje jeho srdcem, že by Hlasy svatohostýnské byly plny nejkrásnějších chvalozpěvů k počtě Královně hostýnské a že by poznal svět, co rajských květů pravého štěstí vypučelo v srdcích lidských právě na této hoře . . . Podávám několik dojmů a vzpomínek bez určité spojitosti a možno, že tím povzbudím i jiné, aby své vzpomínky napsali . . . Úctu k Panně Marii svatohostýnské zdědil jsem po své dobré a zbožné matičce, která, jak doufám, nyní na Ni patří v nebesích. Vždyť Holešov, rodné mé místo, leží ve stínu Sv. Hostýna, což divu, že již jako dívka tak ráda pospíchala moje matička záhy osiřelá k Potěšení zarmoucených, aby u ní hledala náhrady za to, co v pozemské matce ztratila. A tuto zbožnost podířela, ba ještě zvětšila jako matka. Bolestí velkou se naplnilo srdce její, když otec změnil k vůli živnosti svůj pobyt daleko od Hostýna, až do Koryčan. Co to bylo vzdechů a otázek, kdy zase uvidí Sv. Hostýn, co to bylo krásných vzpomínek, jež nám dětem vykládala! A když upěvněno naše bydlíště konečně v Přerově, odkud tak snadná cesta drahou do Bystřice, splněna její touha po Sv. Hostýně. A jednu radost na Sv. Hostýně byla by zaplatila životem a byla by to radost poslední. Byl jsem kaplanem v H. a vedl jsem procesí na Sv. Hostýn, konaje pěšky celou cestu, ač jsem měl kočár od obce. Na tom však seděla moje dobrá matička, která již churavěla a přece se chtěla pouti se mnou zúčastniti. Byla plna radosti, že se jí touha její splnila. Druhého dne jsem měl na Sv. Hostýně kázání o lásce Panny Marie k nám hříšným. Kázal jsem, jak jsem dovedl co nejnadšeněji; vždyť mě poslouchala matička pozemská a velebil jsem Matku nebeskou. Ani jsem neviděl, že mou dobrou matičku vynesli z chrámu, neboť omdlela. Když jsem zvěděl v sakristii, co se stalo, běžím k ní a ona se na mě usazeného usmívá, tiskne k sobě a líbá na čelo. „Co se vám stalo? Jste nemocná?“ „Ale ne, moje dítě, ale toho štěstí bylo pro mé srdce mnoho. Dnes se mi vyplnilo moje dávné přání. Když jsem

byla kdysi s tebou jako s malým chlapcem na Hostýně, kázal tu nadšeně mladý kněz o Panně Marii a já jsem záviděla té matce, která ho vychovala, a prosila jsem Pannu Marii, aby se mi toho také dala dočkat, a dnes se mi to vyplnilo“. Tonuli jsme oba v slzách a na okamžik ten nezapomenu nikdy. A to byla poslední pout mé drahé matičky na Sv. Hostýn. Od té doby churavěla víc a více. Neležela sice stále, ale byla jako podlomena. Růženec v ruce a obrázek Panny Marie nad svým ložem — toť jediná útěcha a s tou útěchou i zemřela. A když jsem po pohřbu jel do své farnosti dráhou kolem Sv. Hostýna, zářila s něho milá svatyně v paprscích zapadajícího slunce jako bělostný anděl, ukazující k nebi, kam odešla čistá duše mojí matičky, velké ctitelky Panny Marie svatohostýnské...“ Hned, když začaly Hlasy vycházeti, psával do nich R. Stupavský (pravým jménem P. Jos. Navrátil, farář v Černotíně) básně, v nichž projevoval důvěru a lásku k Panně Marii svatohostýnské. Ba psal básně i o hostýnském kostelíku, rozhledně, Sarkandrovce, prameni, hlavním oltáři, soše Panny Marie, křížové cestě, o hodinách. Zbásnil též modlitby Zdrávas Královno, Zdrávas Maria a podal v Hlasech pěknou sbírku legend o Panně Marii. Skoro v každém ročníku najdeme od něho básně. Mnohaja léta! (R. Rozkošný T. J.).

Osudy svatohostýnské poutnice v Americe. Minulý srpen tomu bylo 20 let, co jsme přijeli do Ameriky. Otec přijel o pět čtvrtí roku dřív, maminka a my 3 děti s ní, sestře (dnes pí. Skochové) bylo 19 roků, mně bylo 11 let a bratru Janovi bylo 9 let, když jsme přijeli. Můj otec se jmenuje John Žaloudík, jakož i bratr, maminka se jmenovala Rozalie, sestra se jmenuje Marie a já Anděla. My jsme přijeli z Loukova na Moravě, je to jen 2 hodiny cesty pěšky od sv. Hostýna a u Bystřice, to je větší město pod horou svatohostýnskou. Sv. Hostýn byl nejbližší poutní místo naše, kam jsme tak rádi a často letního času chodili; mnohokrát jsem byla družičkou v procesích, ó, jak se nám dlouho po tom sv. místě stýskalo! Maminka vždy říkala, kdyby aspoň jednou ještě se tam mohla dostat se poklonit a pomodlit k „sv. Matce“ s jejím „Božským Děťátkem“, ale chudinka se toho nedočkala. Doufám, že ji Pán Bůh

všemohoucí za všechnu námahu a lásku k Němu a k Jeho sv. Matce životem věčným odmění. Učila nás děti maminka od malička vzývat Pannu Marii svatohostýnskou, ó, jak to bylo krásné, jak jsme byli šťastni! Bože nejmilejší, dej mé mamince radost věčnou za všechnu námahu a práci, co s námi měla.

Moji rodiče ztratili pět dětí, 3 starší než já jim zemřely a 2 děti byly mladší než bratr; bratr se narodil po mně, tak měla maminka mnoho žalu ve svém životě, a nadto ještě mnoho let ji trápil reumatism, chudinka asi 25 let byla tím stížena, ale uměla trpět a málokdy naříkala.

My zde u Oklahoma City bydlíme v Mishak, již přes 20 let. Za rok po našem příjezdu se sestra provdala a od té doby též v Mishak bydlí, otec si koupil farmu, a bratr a já jsme tam chodili do školy. Já jsem byla doma do 17 let a pak jsem šla do města, chtěla jsem se dobře naučit anglicky. V Oklahoma City jsem se učila a pracovala 3 roky, pak jsem se provdala a již jsem jedenáct roků vdaná. Můj manžel není katolík, ale je hodný. Má dceruška Marketka Marie se jmenuje; denně prosíme Pána Boha, aby jej osvětil darem Ducha svatého, a vždy se za něj modlíti budeme, snad nás někdy vyslyší, mám pevnou víru a to mě sílí. Má Margaret a já chodíme denně na mši sv. a denně přijímáme tělo Páně, má dceruška již přes tři roky přijímá sv. přijímání a minulé jaro již přijala slavné svaté přijímání a také sv. biřmování. My zde patříme ke kostelu sv. Josefa, to je katedrála, a dceruška chodí též do školy sv. Josefa. Milosrdné sestry zde vyučují, ona dobře se učí, sestry ji mají rády i já z ní mám radost. Modlím se od její maličkosti denně, aby jí dal Pán Bůh sv. povolání, děj se, Pane Bože, vůle Tvá! Dbám, aby moje dítě bylo v katolickém ovzduší vychováno. Patřím již mnoho let k Oltářnímu spolku sv. Josefa, také patřím ke Katolickým Dcerám Americkým, a to je mé celé potěšení. Zde ve městě je českých katolíků jen několik rodin. Zůstávám s upřímnou úctou Angela Morava. („Katolík“, 31. ledna 1928).

Povětrnost v březnu. Pěkné, jasné počasí posledních únorových dnů trvalo i první týden březnový. Na obloze nebylo mraků. Ač vál jihovýchodní vítr a ve dne slunce a v noci měsíc svítil, přece se jen velmi zvolna rozpouštěl sníh v lese a led na cestách, které

byly velice kluzké. Dobře se šlo lesem, kde již sníh roztál. Po úplňku 6. března nastal obrat počasí. Vál západní vítr, na obloze se objevily mraky, z nichž napadlo 8., 10., 11. března na tři dm sněhu, z něhož bylo 31 mm vody. Sníh zakryl ledovinu a cesty byly jistější. Sníh trval až do 25. března. Na sv. Josefa ho bylo ještě na 2 dm. Západní vítr však vál jen 7. a 8. března. Obrátil se na východ, kolísal mezi severovýchodem a jihovýchodem. Zesílil, nabyl rázu víchřicového a trval s nepatrnými výjimkami až do konce března. Vichřice byly 14., 15., 16., 19., 21., 22., 23., 24., 25., 30., 31. března. Byl to suchý vítr, neboť v té době napršelo jen 7 mm, a to 28. a 29. března 5 mm. Ani mlha nebyla tak častá jako jiné měsíce. Pokryla nás jen 8., 9., 10., 13., 14., 15. a 29. března. Podle toho by měl být suchý červen. Pranostika praví: Kolik mhlíček v březnu, tolik dešťů v červnu. Jiná předpověď zní: Každá mlha v březnu přináší za 100 dní déšť nebo bouřku. Na sv. Josefa byl pěkný den. „Pěkně-li na sv. Josefa, bude dobrý rok“. Jasných dní bylo 11: 1., 2., 5., 6., 16.—20., 25., 26. — zamračených 8, a to: 8.—13., 28., 29. Přes 50 km bylo vidět v 11 dnech; několikrát se ukázal zasněžený Praděd, jenž je vzdálen 90 km. Letoší březen byl poměrně chladnější než jiná léta. Mrazy byly od 1.—23. března. Mrzlo celý den: 9.—11., 14.—16., 21. a 23. března. Průměrná teplota byla 0.1 nad nulou. Průměrná nejvyšší teplota byla 3.6 nad n., průměrná nejnižší teplota byla 3.3 pod n. Největší teplo bylo 31. března 11.8 nad n., největší zima byla 15. března 9.1 pod n.

R. Rozkošný T. J.

Mladistvá horlitelka „Hlasů“. V Slatině přifařené k Líšni roznáší nyní Hlasy svatohost. Marie Krejčová, nar. 1913. Čini to již čtvrtý rok. Letos získala 5 nových odběratelů, dodává tedy celkem 20 výtisků tamějším čtenářům. Kéž ji odmění P. Maria Svatohostýnská, jejíž obraz jsme jí na památku zaslali!

Návštěva chrámu Páně na Sv. Hostýně a počet svatých přijímání.

V březnu 1928.

4. bylo lidí v kostele	160	a u sv. přijímání	68
11. " " "	24	"	14
18. " " "	85	"	43
19. " " "	750	"	270
25. " " "	580	"	185
Ve všední dny úhr.	487	"	369
Úhrnem 2086	"		949
Mši sv slouženo 96.			

Co se praví o „Hlasech“. Msgre Ignát Zháněl, známý spolupracovník katolických časopisů, píše: „Jsem velmi spokojen s „Hlasy“. Titulní obrázek je pěkný“. — Dp. J. Habeš, prof. v Římě: „Srdečné díky za poslaná čísla „Hlasů“. Líbí se mi nesmírně. Četl jsem je pozorně a nedivím se pak, že počet odběratelů roste. A ještě poroste!“ — J. Rabušic v Lovani v Belgii: „S velkým zájmem pozorujeme utěšený rozvoj „Hlasů“ a přejeme mnoho zdaru i pro budoucnost“. — Dp. R. Stejskal v Praze: „Gratuluji k zdařilé úpravě Hlasů jak zevní tak vnitřní. Myslím, že se to bude všeobecně líbit a že Hlasy získají na oblibě“. — Dr. Em. Pokorný, prof. v Litoměřicích: „Poslední číslo Hlasů zase vyniká stručností a pestrostí článků a zpráv, výběrem a formou zevnější i vnitřní“. — Čtenářka C. Kolářova z Prahy, posílající příspěvek na tiskový fond podotýká: „Hlasy jsou nyní moc hezké a velké“. — Uvádíme tyto úsudky jen proto, bychom znovu povzbudili všechny, kdož chtějí šířit a doporučovati tento časopis, který zasluhuje, by se dostal do rukou co nejvíce čtenářů.

Před 30 lety (1898) na první pout 6. května přivedli průvody kaplan v Kyjově P. Vincenc Pecháček, Frant. Koželuha, prof. na reálce v Prostějově, Jos. Barviř, kapl. v Polance, a Leopold Krybus, kaplan v Lidečku. Ač velice přišlo, bylo přece na 20.000 poutníků a na 3.000 sv. přijímání. V noci mrzlo a poutníci se neměli kde ukrýti proti dešti a mrazu. V pátek na to připutovalo velké procesí ze Slovácka jak moravského, tak uherského, za vedení mistřínského starosty Hudce. Byli z Mistřína, Jestřabic, Hodonína, Lideřovic, Zlechova, Boršic, Poštorné, Holiče, Uher. Vsi, od Břeclavě, ze Zavodna a Malacek.

Ctitelům cyrilometodějským. Zvláštní shoda dějin! Stavba svatovítského domu v hlavním městě naší republiky blíží se, jak známo, svému dokončení. Bude důstojným hlasatelem úcty a lásky našeho lidu k dědici a patronu zemí českých, svatému Václavu, jehož tisíci výročí mučednické smrti připadá na příští rok. Lid český a jeho zástupcové jak vlády, tak vědy a umění podali si svorně ruce, aby k památnému jubileu zajistili dostavbu nádherného velechrámu. A skoro současně — už letos — dočkává se na družné Moravěnce v místě, jež zdědilo starou slávu někdejší metropole Velké Moravy, drahá perla otčiny, svatyně velehradská, sedmistého výročí své konsekrace. Z Říma jí posílají vzácné vyznamenání, svatý Otec Pius XI. ji povyšuje za basiliku, první na Moravě, a tím ji řadí mezi ony nečetné chrámy katolického světa, které mají v dějinách křesťanstva vynikající význam.

Oslava tohoto povýšení bude jistě velikým svátkem našeho velechrámu i celého národa. A věru, který český katolik by si nepřál, aby se velehradský chrám zastkvěl o svém jubileu v hávu důstojném takové pocty, v rouše opravdu svátečním? Či snad toho nepotřebuje? Není již dost odprýskaný a opadaný? Takovou by měla zůstat v roce svého 700letého jubilea první moravská basilika? Což snad si nezasloužila vděčné lásky národa? Není vzácným památníkem na naše velké prvoučitele, svaté apoštoly Cyrila a Metoděje? Není téměř matkou všech svatyní naší vlasti? Není věrným svědkem radostných i smutných dob našeho národa? Kolik u nás chrámů může se s ní měřit svým významem?

Velehradský kostel byl a jest svatyní národní. Když přikvapily trudné doby na náš národ, ve chrámě velehradském lkal a těšil se, tam doufal a prosil, tam naslouchal povzbuzujícímu šepotu svých tisíciletých dějin. Velehradský chrám je svatyní slavnou. Kolik viděl a slyšel ve svých zdech výmluvných a svatým nadšením zanícených kazatelů zblízka a zdáli? Kolik kněží, biskupů, arcibiskupů a jiných vysokých hodnostářů církevních i světských pokleklo s hlubokým pohnutím před jeho bílým oltářem? Kolik tisíců poutníků rozezvučelo jeho posvátné prostory svým vroucně zbožným zpěvem, kolik slovutných mužů nejen slovanských, nýbrž téměř z celého katolického světa modlilo se za jednotu království Božího na zemi? Velehradský chrám přirostl k srdci všem, jimž drahým jest dědictví cyrilometodějské.

Vzpomeňte jenom, jakou krásou oděla jej naposled obětavost všech stavů národa roku 1885, kdy veliká rodina slovanská putovala na hrob otce Metoděje! A od té doby kolik písní pozdravuje každoročně štihlé věže velehradské a z nich jasný hlahol zvonů vždycky vítá všechny přes ty prahy dějinami posvěcené, v klín svatyně, s níž tak úzce spojen obrod národa.

Proto jest, milý lide československý, slušno a spravedливо, abys i ty a tvoji zástupcové ochotně a štědře přispěli k důkladné opravě

chrámu velehradského, jak je to důstojno jeho národního významu i letošního povýšení církevního. Nedej se zahanbit štědrostí předků! Jde o pomník tvé lásky k církvi a vlasti, tvé národní hrdosti i tvého katolického nadšení. Jde o příbytek Boží, jež Otec křesťanstva tak vyvyšuje před očima národa k nové slávě i k novému požehnání. Neotálej tedy a pošli co nejdříve svou daň lásky na obnovu první moravské basiliky na Velehradě.

A dobrotivý Pán, jehož radostí jest přebývatí mezi syny lidskými, kéž hojně odmění každý dárek tvůj na přímľuvu patronky chrámu blahoslavené Panny Marie a svatých věrověstů našich Cyrila a Metoděje!

Dr. Leopold Prečan, arcibiskup, předseda Apoštolátu svatého Cyrila a Metoděje, Frant. Jemelka, jednatel Apoštolátu svatého Cyrila a Metoděje, P. Karel Pokorný, T. J., správce fary na Velehradě, P. Emanuel Kubíček, T. J., rektor Papežského ústavu na Velehradě.

PODĚKOVÁNÍ.

Poznámka redakce: 1. Ostatní četná poděkování, z nichž mnohá jsou zvláště zajímavá a poučná, budou postupně otištěna v příštích číslech. 2. V děkovacích dopisech budiž vždy uvedeno i jméno pisatelovo, ale zároveň podotčeno, zdali si pisatel nepřaje, by byl v tisku jmenován. 3. Redakce si v nedostatku místa vyhrazuje právo, zkrátiti zaslané poděkování v podřadných okolnostech.

Božskému Srdci Páně, P. Marii Svatohostýnské, sv. Josefu, sv. Antonínu a sv. Terezičce Ježíškově děkují plnice slib: čtenářka Hlasů ze Slezska od Opavy za uzdravení v nebezpečné nemoci a za vyslyšení v důležitých potřebách, — čtenářka z Radotína za vyslyšení mnoha proseb, — Frant. Hanáková z Radotína za vyslyšení prosby v nemoci svého syna, — ctitelka P. Marie z Tovačova za vyslyšení, za uzdravení dětí a těžce nemocné osoby, — nejmenovaný za dar zdraví, — čtenářka z Libosvár za uzdravení dcery z těžké nemoci nervové a za pomoc Boží v těžké rodinné nesnazi, — J. L. z Určic za uzdravení, — nejmenovaný z Ameriky za mnohé milosti, — P. P. ze Silver Lake za četná dobrodiní. — Všichni se odporoučejí do další ochrany Matky Boží.

Z Přílep. Každoročně putuje od nás na Hostýn procesí dne 4. května na sv. Floriána. Kdykoli se blíží den naší pouti, vždycky se naň těším. V srdci mi již zaznívají písně, jež se zpívají cestou. Při pohledu na posvátnou horu vždy, jakoby mě tajná radost pronikla. Také za válečných let v cizině jsem se těšil vzpomínkou na Hostýn. Přičítám to své matce, že v mládí zasela do mého srdce šimě úcty mariánské. Světová vojna mě zastihla hned na počátku; bylo mi kolem 35 let. Musel jsem odejít od své rodiny, od ženy a 3 dětí. Těžce jsem se s nimi loučil. Před odchodem jsme všichni společně poklekli před obrazem P. Ježíše a P. Marie a prosili jsme je, by mě a mou rodinu chránili ode všeho zlého, zvláště abych se šťastně vrátil. Této milosti mi bylo dopřáno; Matička Svatohostýnská všude mě doprovázela po 4 a půl roku doby válečné a vrátila mě

mé rodině. Po návratu bylo první, že jsem zase s celou rodinou poklekl před obrazy, před nimiž jsem klečel odcházejce. Na cestě k domovu se mi někdy zdálo, že již zahynu. Jel jsem od hranic italských Kraňskem sedě na střeše železničního vozu, a projížděje dlouhým tunelem horským, myslel jsem, že se udusím kouřem lokomotivy. Avšak vyvázl jsem bez pohromy a nyní po 10 letech dlím spokojen se svou rodinou dosud. Ještě za války jsem učinil slib na Černé hoře u Lovčenu, kde jsem pobyl 14 měsíců, že vrátím-li se aspoň částečně zdráv, daruji Matičce Svatohost. něco k Její počtě. Mohu tak učiniti teprve dnes a zasílám dárek na ozdabu Jejího stánku. Matičko Hostýnská, budiž nám rodičům radou, kdy rozhodovati máme o povolání dítěte svých, bychom jim vytýčili dobrou cestu, po níž by v životě kráčeli.

V. F.

Z Valašska. Již mnohokrát jsem byla vyslyšena v důležitých záležitostech, i oční chorobě před lety, a dosud jsem Matičce Boží veřejně nepoděkovala. Činím tak teď, kdy opět zvláštní důkaz lásky Panny Marie jsem obdržela. Měla jsem jíti do nemocnice a tam se podrobiti operaci. Vzápola jsem P. Marii Svatohost. a slíbila jsem, že to, co by stála operace, dám na poutní dům na sv. Hostýně. Za týden nato po lékařské prohlídce operace nebylo třeba. Proto plním svůj slib a veřejně děkuji P. Marii za přimluvu. Zároveň zasílám i 1000 Kč na poutní dům.

Nejmenovaná.

Z Přerova. Vroucí díky vzdávám Bolestné Panně Marii, která je uctívána v Přerově v kapli u farního kostela, za všechny milosti, které mně i mé rodině poskytla, zvláště, že nás všechny chránila od úrazu a od nemoci.

DOPISY.

Dopis z Turzovky na Slovensku. (Jako a odkedy začala procesia chodit na Svätý Hostýn). Keď som bol trinásťročný chlapec, chodil som do školy. Vtedy nás vyučoval pan učiteľ Pavel Ručka z Hornej Bečvy na Morave. Raz videl som mu na stoliku knižočku: Dějiny milostivého miesta pútnického „Svätého Hostýna“. Tak som hneď prosil pana učiteľa, aby mi tú knižočku požičal. A zrobil mi po vôli. Keď som prišiel zo školy domov, hneď som svojemu tatinkovi — Pán Boh mu daj slávu nebeskú — s radosťou ukázal, jakú knižočku som si vypožičal on pána učiteľa. A hneď ten istý deň večer som začal čítať o svätom Hostýne, čo sa mojim rodičom veľmi ľubilo, lebo to radi počúvali. A jako som rástol telesne, tak aj rástla v mojom srdci tužba navštíviť svätý Hostýn, kde si Kral'ovna neba aj zeme, Preblahoslavená Panna Maria, miesto zvolila, aby kresťanský katolícky ľud u nej vo svojich krížoch a trpeniach jako u svojej najľaskavejšej matičky pomoc a potešenie hľadal. Tak sa

stalo aj so mnou. Lebo keď som sa stal už otcom rodiny, najľaskavější Pán Boh dietky, ktoré nam požehnal, vždycky v nevinnosti ku sebe povolával. To nám jako rodičom veľký zármutok a žiaľ spôsobovalo, ale jako sa hovorí, kde je bieda najväčšia, tam je pomoc Božia najbližšia. Roku 1905 1. novembra narodil sa nám chlapec, čomu sme sa veľmi potěšili. Ale keď chl'apec už mal 1½ roka, ťažko ochorel a veľmi sme sa báli, že nám už i tento zomre. Každý hovoril, kdo ho len videl, že už nebude žiť. Stalo sa práve, že som chodil vyučovať dietky jako cirk'evný učiteľ a mal som do školy 6 km. Raz prave keď idem z domu, tu moja žena volá za mnou, aby som sa vrátil, že nám chlapec už zomiera. Ale keď som sa vrátil do izby a videl som, že už niet pomoci, složil som ruky a tak srdečne som si vzdychol k Panne Marii svätohostýnskej, že jak vyprosí u svojeho syna Ježiša Krista dietatu zdravia, že budem každoročne putovať na Svätý Hostýn a nie len sám, ale že budem aj druhých povzbúdzovať na tú svätú púť. A skutočne tak sa stalo, na priml'uvu prebl'ahoslavenej Panenky Marie ten chlapec nám ozdravel.

(Dokončení).

Z Přerova. (Pošlete své děti do Družinky.) Křesťanští rodičové, zajisté máte veliké přání, aby vaše děti staly se řádnými členy lidské společnosti, aby byly si vědomy, že život pozemský jest přípravou života věčného. Jest to úkol dosti nesnadný, zvláště nyní, kdy se mnohých stran zaznává nenávisť proti církvi. Avšak jako mírumilovní národové hájí si mír dobře ozbrojenou armádou, tak i církev svatá, založená samým Ježíšem Kristem, postavila do popředí mezi proudy rozbouraného lidu různá katolícká sdružení, katolícké spolky. Co jest jejich snahou? Pomoci vám, milí rodičové, připravit děti pro život plný nástrah a lécek, vypěstiti v jejich srdcích pravou křesťanskou lásku a radost, která z ní prýští, lásku ke krásnu a k ideálu, lásku k Bohu a k nejsvětější Panně Marii. Mezi katolícká sdružení řadí se také u nás v Přerově založená Mariánská družina. Velkou zásluhu o rozkvět přerovské M. družiny na prvním místě má náš horlivý p. ředitel. Nespokojil se však s družinou velkou — založil družinu dětí — Družinku. Družinka jest sdružení hodných školních dětí, které chtějí více než jiné děti P. Marii ctíti a milovati, pod Její ochranu se utíkat i z lásky k ní prospívati v životě ctnostném. Když 2. února t. r. drobounké, stříbrné kapky deště omývaly celou krajinu, odbývala se za šera v klášteře první schůzka těchto dětí. Započala modlitbou. Po ní promluvil pan ředitel k nim o lásce Boží, uváděje slova „Nechte maličkých

přijít ke mně". Dále mluvil o Panně Marii a pak poukázal na 3. a 4. přikázání Boží: Následovala kratičká báseň sodálky, „Ó Panno, u Tebe blaze". Po ní měla sodálka z větší Mariánské družiny proslov o Matičce nebeské a na konec připojil p. ředitel slova velmi prostá, ale srdečná. Nikdo nemůže vidět krásnější obraz dětí nadšených a šťastných, než jaký poskytuje tato Družinka. Neboť děti poslouchaly, sotva dýchaly, vpíjely se do těchto slov, která rozechvívala jejich srdce a padala až na dno duše jako sladké tóny, které jakoby línuly se ze samé klenby nebeské. Proto, milí rodičové, nechte vstoupit také své děti do Družiny malé nebo velké, přesvědčte se o jejich účinku. Kde ještě nejsou, pomozte k založení. Uvidíte, že vaše práce a starosti, které máte o své děti, budou vám zmírněny. Děti ty nesvede ke zlým činům ani škůdce ohavný — ďábel, neboť i v době nejhorší stojí a drží nad nimi záchrannou ruku Panna Maria, které slíbily věrnost, lásku, čistotu a pokoru.

Sodálka.

Z Brna. Posílám 100 Kč na Poutní dům, které jsem si při své těžké práci ušetřila, S velkou radostí sleduji, jak pokračuje stavba útulku poutníků. Jaké to pro ně bude dobrodiní! Vždyť sama byla jsem několikrát na

Hostýnku, a jsouc nucena přespát na trávníku venku, nachladila jsem se. Nyní z lásky a vděčnosti k Matičce Páne, bude umožněno nejen větší pohodlí poutníků, ale také, aby co nejvíce přišlo ctitelů za Matičkou — tak jak ona si to přeje — „Pojďte ke mně, děti, moje". — Sodálka Marie Klimešova.

PROSBY.

N. M. Matičko Svatohostýnská, s pevnou důvěrou se opět obracím k Tobě. Tys již jednou vyslyšela mé prosby, přimluv se i nyní za nás u svého Syna. Pohled do naší domácnosti, jaká starost a chudoba nás svírá. Dej tam opět zasvitnouti jasné slunečko radosti a pomoci! — Dlouholetá odběratelka.

Z Říkovic. Prosím tě, mocná Paní a přimlův-nice, za nemocného, který dlí v nemocnici, a vypros mu podle vůle Boží zdraví těla i duše.

Z Boršic u Velehradu. Odporučím se do všech modliteb a mší sv., jež se konají před oltářem Tvým, Matičko Svatohostýnská, a buď mi nápomocna v mých potřebách.

Prosíme všechny čtenáře, by uzavřeli tyto prosby a všechny záležitosti celé čtenářské rodiny Hlasů do svých modliteb.

DOBRÁ ČETBA.

Upozornění. Při objednávkách knih zde doporučených odvolávejte se, prosím vždy na „Hlasy svatohostýnské"!

Přinášíme vyobrazení Markety apoštolky, mladé učitelky, jež obětovala svůj život službě Boží a bližních. Sestry Nep. Početí v Přerově, Šířava 7., vydaly

její obšírný životopis, který se čte jako úchvatný román, ale pravdivý, pod názvem „Marketka“, cena 20 Kč. Vzácná četba pro všechny katolické dívky! Kromě toho vydala redakce „Hlasů“ krátké vyličení jejího života z pera P. F. Krusa T. J. „Marketa apoštolka“, jež se hodí k hromadnému rozšiřování pro buzení apoštolského ducha mezi lidem. (Po 1 Kč, při větších objednávkách sleva).

Ať žije Král století! Papežský okružní list „Quas primas“ o ustanovení svátku Ježíše Krista-Krále. Přeložil a obsáhlým výkladem opatřil Th C. Frant. B. Dukl, farář v Jamném nad Orlicí (Čechy). Již zevnější úprava knihy je velmi vkusná. Posudky o ní znějí vesměs příznivě. Byla doporučena v diecési královéhradecké a brněnské a též p. arcibiskup pražský se o ní uznale vyslovil. Kdosi ji nazval klenotem, který by neměl chybět v knihovně žádného uvědomělého katolíka. Kniha stojí 15 Kč, ale přihláší-li se aspoň 20 objednavatelů, mohou ji dostat po 10 Kč. Přihlášky číňte přímo u spisovatele. Příležitostná koupě!

Výroční zpráva Spolku pro vydržování útulku opuštěných a zmrzačených dětí v Praze, Konviktská ul. č. 295-I. za rok 1927. Zdarma.

Propagační leták, číslo 1. Odpovědný redaktor J. Cuhra. Majitel a vydavatel Česká Liga Akademická, Praha II. Spálená 15. — Vychází čtyřikrát ročně. Cena čísla 50 hal. — V úpravě i obsahu vidět snahu po originalitě.

František Pukl: Vývoj rozluky církve od státu v Evropě. Nákladem Tiskového družstva v Hradci Králové (Adalbertinum). Cena 5 Kč. Mnoho se mluví a píše o rozluce církve a státu. O této důležité otázce se poučíte dobře četbou jmenovaného spisku, který je psán velmi srozumitelně i pro lid. Doporučujeme.

Zaopatřování. Jak mnohý se poleká při tomto slově! Avšak je nerozumno odkládati tak důležitou věc, až je pozdě. Poučení o zaopatřování a všechny obřady při tom s českým i latinským textem jsou obsaženy v nejnovějším (36.) čísle sbírky „Životem“. (Vydává Exerciční dům v Hlučíně. Cena jednoho čís. 50 hal.).

„RUSAVA“. Život valašské dědiny. Překrásnými postranními vložkami do moravského Valašska jest horská vesnice Rusava. Je to Valašsko v malém. Je s několika stránek zajímavé: přírodou i lidem, ale také tím, že se stalo jedním z nemnohých článků, které udržovaly živý styk se Slovenskem a přirozenou naší jednotu československou. Bylo tomu tak hlavně r. 1848 a 1849, kdy uprchlíci ze Slovenska našli na Rusavě své útočiště. Říkali jí proto „Slovenský Pathmos“. Říkal ji tak vděčně sám J. M. Hurban, spisovatel a proslulý řečník slovenský, švagr Daniele Slobody, znamenitého botanika a horlivého buditele národního, jenž na Rusavě působil 51 a půl roku.

O tom všem vypravuje kniha, jejíž název nahoře uveden, slovy Františka Táborského a kresbou a štětcem Adolfa Kašpara. Jako v románě rozprostírá se před námi život celé dědiny. Vidíme její podobu, její přírodní ráz, její lid, její obydlí, kroj, stravu, domácí zaměstnání, rodinný život, domácí lékařství, jeho vzdělání, náboženské názory, lásku ke škole i jiné prostředky vzdělávací, slyšíme jeho jazyk, poznáváme jeho zvyky a obyčeje, jeho písně, v nichž jeho povaha a život ku podivu věrně a upřímně vyjádřeny. A mistr Kašpar doplňuje tento vesnický román řadou kreseb a 12 barevnými obrazy podle vlastních akvarelů. Jemu je také svěřena úprava knihy a návrh vazby. Formát knihy o 10 arších bude 28 x 20,5 cm, formát sazby 17,8 x 13,8. Papír hlazený, dřevoprostý. Protože kniha je nákladná, otevíráme na ni subskribci u nakladatele Prombergera a všech knihkupců. Subskribční cena Kč 120,-, možno platit na třikrát po Kč 40,-, v dubnu, květnu a červnu. Jak kniha vyjde, cena bude zvýšena asi na Kč 150,-.

Nové Burešovy májové promluvy na litanii loretanskou jsou velmi pěkně zpracovány se zřetelem k časovým potřebám nábožensko-mravním a sociálním. Přirozeně invokace Matky Páně poskytly autoru možnost promluvit o rodině a právě tato část jest nejlepší částí z celého cyklu. Nicméně však i ostatní promluvy mají vysokou úroveň a praktické aplikace. Díky autorova upoutání posluchače svou srdečností a tak neminou se s žádoucím účinnem tyto zdařilé májové promluvy, které vydává Cyrillo-Methodějské knihkupectví Gustav Franci v Praze I. 536 ve vkusné úpravě a za levnou cenu Kč 6,80. Duchovenstvu vřele doporučujeme.

Časopisecký zpravodaj, 1 číslo nového ročníku právě vyšlo. Seznam časopisů vycházejících v RČS je nyní sřazen dle všech oborů, takže je nepostrá-

datelnou pomůckou pro každého. Adresa: Smíchov, Smetanova 2. Tel. 41282. Roční předplatné 28 Kč.

Eucharistické jiskry. Jediný autorisovaný český překlad z italského. Posílá konvent sester Dominikánek Olomouc-Řepčín. Sestry dominikánky přeložily a za nepatrnou cenu učinily všem přístupné knižně krásně provedené slavné dílo duchaplného italského kanovníka, rozšířené ve statisících po celém světě. Opravdovým osvěžením jsou hluboké, vřelé, obsažené články a modlitby ke sv. přijímání a k adoraci. Každá duše se tam najde: v radosti a svatém nadšení, v lítosti, skleslosti a žalu, v práci i v odpočinku, v životě i ve smrti. Váš eucharistický život zvroucní těmito modlitbami. Dosud vyšly dva díly, první o 148 str. za 5 Kč, druhý o 168 str. za 6 Kč. Ve vydávání dalších svazků (10) se bude pokračovati a my se na ně těšíme. Právě vyšel témtéž překlad téhož autora „Eucharistický zdrávas“ jako příprava a díkučinění po sv. přijímání za Kč 1,50.

Knihy a brožury, jež možno objednat u redakce „Hlasů svatohostýnských“, Sv. Hostýn u Bystřice p. H.: Korunovační kniha 15 Kč - B. Spáčil T. J. - Em. Kubiček T. J., Jesuité 10 Kč - Jos. Rybák T. J., Sv. Petr Kanisius 1 Kč - Ant. Rejzek T. J., Tisíckrát pozdravujeme Tebe I. 3 Kč, II. 3 Kč - Jar. Ovečka T. J., Duchovní cvičení sv. Ignáce z Loyoly I. díl (text podle originálu) neváz. 18 Kč, váz. 23 Kč, II. (samostatný; návod k rozjímavé modlitbě) nev. 26 Kč, váz. 32 Kč - Jan Dvořák T. J., Kytice ke cti B. Srdce P. 1,50 Kč, Kytice ke cti sv. Josefa 1,50 Kč - J. Ovečka T. J., Nechte dítě přicházeti ke mně 0,80 Kč - Jos. Lepka T. J., Sv. Alois a jeho životní program 3 Kč - F. Finn T. J., Ferd. Pokorný T. J., Jiří Mrštík (Příběhy ze života amerického neposedy) 16 Kč - J. Ovečka T. J., Chléb náš vezdejší 0,80 Kč - Dřívější ročníky „Hlasů svatohostýnských“ po 8 Kč - Frant. Krus T. J., Markéta apoštolka 1 Kč.

Novým odběratelům! Máme na skladě předešlé ročníky „Hlasů“ vkusně brožované, počínaje r. 1922. Prodávají se po 8 Kč i s portem. Použijte zavčas příležitosti, zaopatřiti se pěknou poučnou a zábavnou četbou, neboť zásoba je dosti skrovná!

LISTÁRNA REDAKCE.

Důležité upozornění: 1. Všechny dopisy a články, určené pro redakci, buďtež opatřeny plným jménem a adresou pisatelovou, jinak budou bez dalšího povšimnutí odloženy. Dopisovatel si však může zvoliti heslo, značku nebo jméno, pod nímž mu bude odpověděno v listárně nebo jeho list či článek uveřejněn v časopise — 2. Ježto dopisů a příspěvků stále přibývá, račte míti strpení, než budou moci býti uveřejněny. Z téhož důvodu si vyhrazuje redakce právo je zkrátiti a upravit podle potřeby. — 3. Kdo si přeje zvláštní odpovědi poštou, ať ve svém dopise přiloží obálku se svou adresou a patřičnou známku poštovní.

Mrs. Jos. Král, West, Tex. Vaše zázilka přišla v pořádku Pište jen častěji. — J. Rumlová. Brno: Děkuji vám za Vaši horlivost Zajisté přijdou na Hostýn mnozí jen ze zvědavosti, ale milost Boží může na tomto posv. místě se dotknouti i jejich srdcí. Sodálce M. Klimešové byla legitimace zaslána. — J. Nožička z B.: Děkuji za pozdrav. Vvřizeno. — L. Procházka z P.: „Zprávy z čl. provincie T. J.“ zasílají se zdarma dobrodincům a zájemcům — M. Z. ve Zborovicích: Napište zase brzo stručný, jadrný článek. — J. Kovář v M.: Tázete se, zdali německý císař Karel Veliký byl prohlášen od Církve za svatého. Mohu Vás ujistiti, že tomu tak není. Císař Bedřich Rudovous vynutil sice na vzdoropapeži (tedy nepravém papeži) Paschalovi III. podpis kanonisačního dekretu, ten však samozřejmě nemá platnosti. Pouze v Cáchách se trpí úcta Karla jako blahoslaveného, ale tím se Církev nevyslovila neomylně o svatosti tohoto muže. — A. Smetanová z Nivnice: Děkuji Vam za dopis, v němž popisujete poutnickou cestu z Vaší osady. Byl bych Vam však povděčen za vypsání Vašich pobožností, zvyků a písní na Sv. Hostýně samém, na př. co odřikávají a konají družičky a jiné stavy. Podobné zprávy jsou nám vítány i z jiných osad, na př. ze Vnorov. Zaznamenávejte takové krásné zvyky, dokud trvají! Postupně je uveřejníme v Hlasech.

Naším horlitélům. Naděje, že vzrůst čtenářstva se nezastaví, se plní. Opět pokládáme za svou milou povinnost poděkovati novým a dřívějším širitelům „Hlasů“: Babík Leop. v Tex., Fr. Hladná ve V., J. Kořená v O., A. Kyseláková v N., Anna Lejsková v Č., V. Machač v M., F. Michálek v B., A. Motýčková v M., Fil. Pohajdová v P., Fr. Holub ve F., L. Procházka v P., J. Ruprecht ve F., J. Svobodová v J., Ct. sestry Nep. Početí v Přerově, Ct. sestry dominikánky v Řepříně, J. Sucháček v L., A. Šebestová v M., Fr. Široký v H., L. Švédová v J., M. Zdražilová ve Z. — Srdečné díky!

Chcete učiniti dárek svým přátelům a příbuzným? Předplatte jim Hlasy, nemohou-li tak učiniti sami. Tuto praktickou myšlenku měla J. Rumlová z B., která píše: „Zasílám předplatné za své příbuzné na tento rok. Doufám, že jim způsobím velkou radost, neboť strýček je velkým ctitelem Maticky svatohostýnské, a pokud mohl, vždy rád na Sv. Hostýn spěchal, ale nyní ve svém stáří (je mu 80 let) již nemůže a tu bych jim ráda umožnila aspoň dočísti se o Hostýnku“. Podobně pan P. P. ze Silver Lake (Amer.) předplatil Hlasy pro 12 svých přátel na Moravě. Také kmotří při sv. birmování by prospěli svým birmovancům a birmovankám tím, že by jim zajistili zaslání Hlasů.

CIZOJAZYČNÁ LITERATURA.

Moritz Meschler S. J., *Das Exerzitienbuch des hl. Ignatius von Loyola*. Erklärt und in Betrachtungen vorgelegt. Herausgegeben von W. Sierp

S. J. I. Teil: Text und Erklärung des Exerzitienbuches, (2. vydání). Herder, Freiburg i. B. 1928. Str. XVI a 354. Cena váz. 6 M. — Spisovatel zastával asi 25 let úřad novicmistra v německé provincii T. J. V tomto postavení bylo mu každoročně vysvětlovati mladým řeholníkům v t. zv. velkých, 30denních exerciciích exerciční knížku sv. Ignáce. Na všeobecnou žádost vydal tyto vysvětlivky tiskem, ale jen pro soukromé používání členů svého řádu. Jaké oblíbené se těšily, viděti z toho, že byly takto po třikráte vydány a přeloženy do jiných řečí. Teprve po smrti autorově (r. 1912) přikročeno k vydání jeho spisu pro knižní trh. V této úpravě vychází nyní po druhé. Obsahuje kromě textu knížky sv. Ignáce stručný, ale jadrný souběžný komentář k jednotlivým částem či spíše větám, neboť sloh sv. Ignáce není nikterak rozvláčný, ale zato tím obsažnější. Všem, kdož duchovní cvičení dávají neb jimi se zabývají, bude toto dílko bezpečným a dostatečným vodítkem. Za to ručí již jméno P. Meschlera, spisovatele cenných asketických knih, na př. „Život Pána našeho Ježíše Krista v rozjímáních“. (Další svazky obsahují vypracovaná rozjímání exerciční).

W. Bernhardt S. J., *Die vier Zentralideen des Exerzitienbuches des hl. Ignatius* 48 str. Cena brož. 50 feniků. Nakladatel Josef Habbel, Regensburg, Gutenbergstr. 17. — Tento spisek tvoří jakýsi doplněk k předešlému. Co v onom vysvětleno v podrobnostech, to zde shrnuto a zhuštěno jako v jádru čtyřmi vřdčimi myšlenkami, jež možno z celé osnovy exercicií vytýčiti. První ideí je základní zásada (fundamentum), k níž se řadí pak ústřední rozjímání o království Kristově: Kristus pravzor všeho bytí a snažení. S tímto obrazem před duševními zraky nutno přikročiti k „volbě“: určení dalšího konání a jednání v životě (3. myšlenka), jež musí směřovati k dokonalému spojení s Bohem láskou (4.). Logicky a psychologicky opět tímto dokázáno, že exercicie jsou opravdu „vysokou školou dokonalého života“ (Pius XI).

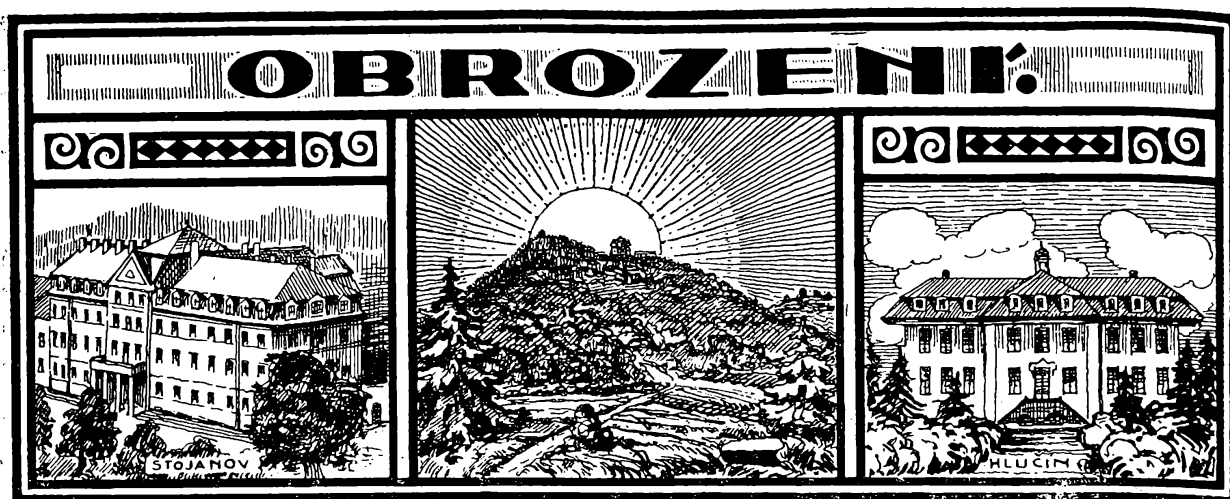
Z ADMINISTRACE.

1. Račte si dobře povšimnouti našich pokynů v předešlých číslech. Ušetříte tím sobě i nám možné nedorozumění.

2. Na složenice napište vždy, na č jsou zasílané peníze.

3. Kdo odbírá Hlasy společně s jinými na jednu adresu, ale zasílá sám předplatné, nechať neopomene laskavě na složenice naznačiti, od koho si Hlasy bere. Jinak nevíme, zdali je to nový či dosavadní odběratel, poněvadž máme zapsanu jen onu společnou adresu, nikoli však všechny jednotlivé, pro něž jsou čísla určena.

**Přistupujte za členy
Mešního spolku při
kostele Panny Marie na
Sv. Hostýně!**

Věstník hnutí exercičního pro Československo.

P. Jos. Rybák T. J.

MISIE ČI EXERCICIE?

Čemu dáti přednost, misiím či exerciciím? O tom by se mohla vésti diskuse. Již předem lze říci, že obé má své výhody a užitky, že tudíž obého sluší užiti ve svůj čas a podle okolností.

a) Misie nejsou nic jiného než exercicie, t. j. řada účelně sestavených kázání a pobožností, pořádaných pro celou osadu, pro všechny stavy společně ve farním kostele. Účelem jejich jest co možná všechny farníky získat pro praktické křesťanství čili spravedlivé v dobrém posílit a utvrdit, hříšníky pak obrátit a přivést na cestu sv. přikázání. Čím osada větší, tím je toto dílo přirozeně nesnadnější, neb jde o to, aby co možná všichni sv. svátosti přijali a milostí posvěcující byli obdařeni.

Výhoda misií je v tom, že účastníci zůstávají doma při své práci, již se věnují kromě návštěvy kostela, hlavně kázání, a že jsou přístupny všem. Co při misiích zvláště působí, je hromadná účast osady, kde většina strhuje sebou i váhavou a lhostejnou menšinu. Daří-li se misiím aspoň poněkud a roste-li návštěva kázání den ode dne, přijdou do kostela i tací, kteří křesťanskému životu odumřeli a kostelu se odcizili, a milost Boží má tu někdy nápadné a neočekávané úspěchy. Poněvadž pořad kázání a pobožností (přijímání sv. svátostí) postupuje též podle stavů, dětmi školními počínajíc, stav jeden podporuje druhý, t. j. dítě působí na rodiče, sestra na bratra, manželka na manžela a tak celá rodina

se posvěcuje a vede ke Kristu. A protože se tak děje nejen v jedné rodině, ale v mnohých rodinách, přispívají misie k obrození celé farní osady. Proto jsou a zůstanou pronikavým a těžko nahraditelným prostředkem budit na osadě ducha křesťanského.

b) Exercicie čili duchovní cvičení jsou uzavřené misie s přísným mlčením a přesným denním pořádkem. Konají se v domě exercičním (nebo v jiné vhodné budově), ne však pro všechny stavy zároveň, nýbrž jen pro příslušníky téhož stavu a věku. Konají se kratší dobu — tři plné dny pro laika stačí, zato však zaměstnávají účastníka pro celý den.

Výhody exercicií: Účastník čili exercitant slyší všechny důležité pravdy životní, které se podávají způsobem více přátelským než přísně kazatelským, a má čas i příležitost sám o pravdách těch uvažovat a důsledky z nich pro svůj praktický život vyvodit. Protože jsou to náboženské kursy stavovské, na př. pro jinochy z venkova, pro studující, pro muže, pro železničáře, pro učitele atd., skýtají též poučení stavu přiléhavější a pro život praktičtější než kázání všeobecná.

Exercitant jest nabádán, aby sám dobře prozpytoval stav duše své, poznal prameny svých chyb a pokušení i veškerá nebezpečí, která právě ohrožují spojení jeho s Bohem čili zachovávání sv. přikázání, a aby se náležitě proti oběmu obrnil.

Jmenovitě vytknouti sluší, že jsou exercicie znamenitým prostředkem učiniti dobrou volbu povolání — na př. jde-li o to: ženit se či neženit, jít na kněze nebo do kláštera atd. — poněvadž účastník má čas a příležitost uvážiti vše, své schopnosti, povinnosti a okolnosti se stanoviska nej-správnějšího a nejdůležitějšího, t. j. se stanoviska věčnosti.

Protože úkolem exercicií není jen generální zpověď a společné sv. přijímání, ale opravdové přilnutí k Bohu, ke Kristu, a upřímná horlivost pro jeho království na zemi, je přirozeno, že ti, kdo dobře vykonali duch. cvičení, budou nejspíše svým dobrým příkladem, a pokud možno, i slovem pravými apoštoly mezi známými a sobě rovnými a že z exercitantů různých stavů vyrostou na osadě kádr katolických jinochů, dívek, mužů a žen, který bude duchovnímu správci ve věcech a zájmech náboženských znamenitou oporou. — Jak důležité jsou tedy i exercicie pro dnešní duchovní správu!

c) K obému, misiím a exerciciím, můžeme připojit ještě třetí druh cvičeb duchovních, který totiž ony dva pojí v jedno. Jsou to exercicie pro jednotlivé stavy na osadě samé. Každý stav má postupně pro sebe asi tři dny, kdy tedy děti okolní, dívky, ženy, jinoši a muži buď v kostele nebo v příhodné místnosti (v zimě) slyší jako při uzavřených exerciciích (čtyřikrát denně) životní pravdy, které se jim předkládají způsobem stavu jejich přiměřeným. Každý stav zakončí své exercicie generálním sv. přijímáním. Výhoda je v tom, že všichni osadníci, i když své domácnosti a svých prací úplně neopouštějí, slyší hlavní pravdy a jeden stav povzbuzuje druhý. Ovšem lze to provést jen na osadě menší, kde aspoň u většiny je živá víra a praktické křesťanství.

Jak misie tak exercicie mají tudíž dnes velikou důležitost; potřebí jen hojného počtu horlivých misionářů a také většího počtu domů exercičních.

EXERCIČNÍ HLÍDKA.

Duchovní cvičení na Velehradě ve Stojanově budou se konat pro železniční zaměstnance od 2. května večer do 6. května ráno. Pro Svaz křesť. soc. želez., poštov. zaměst. i pro jiné muže od 16. května večer do 20. května ráno. Pro dámy ze stavu obč., úř. od 21. května večer do 25. května ráno. Pro členky Mar. družin a III. řádu od 11. června večer do 15. června ráno. Cena za ubytování 60 Kč, chudší 50 Kč. Přihlášky buďtež zaslány aspoň 2 dny před zač. Pap. koleji na Velehradě.

Exerciční dům Hlučín (Slezsko) Česká duchovní cvičení v měsíci květnu: 5.-9. panny (z Komárova), 9.-13. ženy, 17.-21. mládenci, 21.-25. vdovy. Cvičení počínají vždy první jmenovaný den večer v 7 hodin a končí poslední den ráno. Za ubytování a stravu se platí 51 Kč. Přihlášky pošlete na adresu: Exerciční dům v Hlučíně.

Čtvrtletní statistika z exercičního domu v Hlučíně. Počet exercitantů bylo 662 (dosavadní průměr 329). Z nich bylo 171 mužů, t. j. 28⁰/₀, dosud 25⁰5⁰/₀. Z toho je vidět, že exerciční hnutí u nás roste i zájem mezi mužským světem. Zasluky na tom mají exercitanti a horliví důstojní páni. Zvláštní kursy byly pro Dolní Životice, Kozlovce u Frenštátu a Raduň.

Z Velehradu. 25. března byla valná hromada Omladiny, již předcházela celodenní rekolekce. Této zúčastnilo se 18 jinochů a 8 děvčat; k valné hromadě dostavilo se celkem 75 členů. — Exercicie pro politické pracovníky konaly se od 1. do 5. dubna. Účastníků bylo 53; z nich 1 ministr, 13 poslanců, 3 senátoři, 30 tajemníků Lidové strany,

2 redaktoři a 4 jiného povolání. Z Čech byl ministr, 6 poslanců a 1 senátor. —jr—

S. E. F. Tato zkratka se čte: Studentský exerciční fond, který nově jmenovaný duchovní rádce Ústředí katolického studentstva čsl. v Praze, P. Alfons Daňha CSSR, zakládá pro vzrůst exercičního hnutí mezi středoškolskými studenty. Praví ve svém svolání: „Naši studenti jsou obklopeni svodou nevěry a smilstva. Jediné exercicie nám je zachrání. Ale co ještě dnes seť a tisíců katolických studentů neokusilo síly, nadšení, milosti sv. exercicií! I pro ně jsou, pro ně musí býti! Všichni jsou povoláni. Jsou však studenti, kteří na cestu k exerciciím nemají. Jsou jiní, kterým rodiče z nepochopení velkých těchto ideálů peněz nedají. Jsou jiní, kteří si jen málo mohou našetřit, ale ne vše. Jiným třeba vše našetřit, protože by z bázně a nepochopení nešli — ač jsou to dobří hoši! Třeba peněz na organisování exercicií pro jednotlivé větší okresy. Třeba hradit i stravné, ubytování, cestu exercitátorům. Proto duchovní rádce odhodlává se k této akci v důvěře v prozřetelné Srdce Ježíšovo, na přímluvu sv. Václava a sv. Terezičky. Jim svěčuje tento S. E. F.“.

Veřejná duchovní cvičení konala se ve Svätém týdnu pro muže a jinochy v Brně u redemptoristů. Na zakončení 700 mužů a jinochů všech stavů přijalo v pondělí velikonoční sv. přijímání z rukou p. biskupa dra J. Kupky. Podobný podnik uspořádali současně dominikáni v Olomouci (P. Brait O. P.).

Německé exerciční domy v Československu jsou: Dům sv. Rafaela ve Vimperce (tam se pořádá

také český kurs pro ženy a dívky od 1. do 5. září), Dům sv. Jana Nep. v Podmoklech, klášter redemptoristů ve Filippsdorfě, Mariánská hora v Králíkách. Kromě toho jsou německé kursy také v Hlučíně.

Z Čech. V sobotu a čtvrtou neděli v postě dával P. L. Škarek T. J. duch. cvičení 15 legionářům v arcibisk. gymnasiu v Praze-Bubenči. — Ve dnech 30. března, 1. – 2. dubna konaly se exercicie pro Sdružení katolické mládeže společně s Orlem v Čes. Budejovicích, pro jinochy v malém semináři, pro dívky v ústavě sv. Josefa.

Krásné jubileum Dne 18. března t. r. sešlo se ve Venlo v exercičním domě „Loyola“ mnoho bývalých exercičantů, aby z plna srdce slavným „Te Deum“ poděkovalo Bohu za milosti, jichž se zde dostalo těm, kteří zde konali svá duchovní cvičení. Toho dne právě končil tisící kurs své exercicie . . . 1000 exercičních kursů, 1000 exercičních kursů pro muže a jinochy! To znamená, že od 4. srpna 1913, kdy otevřen byl tento exerciční dům, až do 18. března t. r. armáda 60 tisíc mužů prošla duchovní kázní exercicí. 60.000 mužů všech stavů . . . Byli zde vůdcové lidu, redaktoři a veřejní pracovníci, prostí brabantští sedláci, továrníci a jejich dělníci, důstojníci a rekruti, profesori a studenti, železniční a poštovní zřizenci, strážníci a úředníci, členové náboženských spolků, kněží i řeholníci. Všichni přicházeli s touhou po obnově života víry, mnozí s touhou po duševním klidu a všichni odcházeli s novou chutí v životní boj, s novou chutí ke konání svých povinností, s novou chutí k práci. Bůh sám ví, kolik kolísajících duší zde bylo upevněno v dobrém, kolik přivedeno zpět na dobrou cestu, kolik duší tu našlo světlo při volbě povolání. Kéž také v našich krajích najde toto tiché a přece tak důležité dílo exerciční hodně pochopení a podpory a přispěje k obrodě náboženského života, aby kvetl mezi katolíky u nás, jako kvete mezi katolíky holandskými. (E. Křivánek, Maastricht).

Anglie (Ex. hnutí se šíří i mezi nekatolíky). V římsko-katol. kruzích budí velký podiv ex. hnutí, vždy více se šířící mezi členy episkopální angl. církve. „Živá církev“ (Living Church) přiznává nepokrytě, jak mnoho za to vděčí sv. Ignáci. Methodisté, baptisté, kongregationalisté nalézají v exerc. hnutí, jak

je vytvořili jesuité, neocenitelný pramen a prostředek milostí, odpovídající hluboce citěné potřebě. Tato skutečnost, zdá se, ukazuje novou cestu k sblížení křesťanských církví. Kdyby jejich příslušníci se neomezovali na konference o rozdílech svých teorií, zato však konali společně exercicie daly by se očekávat pravé zázraky v díle jednoty církve. (Řim. svět. kor.).

Spojené Státy. Na začátku měsíce ledna tohoto roku konala se schůze ředitelů duchovních cvičení pro laiky. Zastoupeno bylo asi dvacet různých domů a řádů, zabývajících se dáváním duchovních cvičení. Schůze konala se v Malvern, nedaleko Philadelphie, v Pennsylvanii. Účastníků bylo asi 50 a sešli se tu ze všech téměř končin Spojených Států, takže možno nazvat onu schůzi či konferenci celonárodní. Zastoupeni byli důst. otcové řádu Tovaryšstva Ježíšova, sv. Františka, sv. Benedikta, Vtěleného Slova, Passionistů, Redemptoristů a Dominikánů i jiní. Mezi přítomnými vynikali jak důstojenstvím tak i živým zájmem nejdůst. pan arcibiskup z Cincinnati, O., a arcipat z arcipatství sv. Vincence, Beatty, Pa. Nejdůst. p. John T. McNicholas, D. D., arcibiskup z Cincinnati, člen řádu sv. Dominika, bývalý missionář a ředitel duchovních cvičení pro laiky, se nejen o laická cvičení velice zajímal, ale z bohatých svých zkušeností cennými pokyny v průběhu konference také přispěl. Co bylo zvláště pozoruhodno, že mezi přítomnými duchovními bylo asi dvacet mužů laiků, z nichž někteří přijeli zdaleka, aby mohli brát podíl na konferenci. Také duchovní cvičení má svou dvojí stránku, duchovní totiž a hmotnou. Ke stránce hmotné spadá hlavně buzení zájmu mezi laiky a tu laikové sami mohou dát nejlépe cenné pokyny, jak vzbudit co nejširší zájem mezi laiky, a mnohé pokyny co do času a způsobu pořádání duchovních cvičení, protože laikové vlastní potřeby nejlépe znají. Mimo technické projednávání o výhodách a potřebě duchovních cvičení v době naší byla uspořádána ještě zvláštní schůze veřejná v jednom z největších hotelů ve Philadelphii, spojená s banketem. Na této veřejné schůzi, na níž více než tisíc účastníků bralo podíl, bylo ve zvláštních slavnostních řečech se strany duchovních i laiků probírány časové výhody duchovních laických cvičení. (Katolík 28.-II. 1928).

POZOR! Kdo si ponechá číslo ukázkové, bude považován za odběratele.

Toto číslo je o 4 strany větší. Také další čísla budou vycházeti, pokud možno, v tomto zvětšeném rozsahu. „Exerciční hlídka“ bude od nynějška připojována ke každému číslu pod názvem „Obrození“. Umožnili nám to částečně naši obětaví horlitelé, kteří rozšiřují „Hlasy“ a rozmnožují počet odběratelů. Ovšem náklad spojený s tímto zvětšením čísla je značný. Byli bychom proto povděční každému, komu by to bylo možno, kdyby dobrovolně poslal sebe menší příspěvek na uhrazení nových výloh. Možno k tomu použití složenky „Hlasů“ s poznámkou: **Na tiskový fond.**

**Rozšiřujte „Hlasy svatohostýnské“!
Doporučte a ukažte je svým známým!**

Uherčice, Odběr. Hlasů, Hulín, A. Hüblová, Hranice, Ž. Vágnerová, Ústí, F. Fišerová, Jiříkovice, K. Dohnal, Želč, T. Horáková, Zdounky, K. Znojenská, Praha, F. Trnka, Karlín, F. Maňoušek, Budkov, Čten, Hlasů Štitina, A. Matějíčková, Chromeč; po 18 Kč: M. Šírková, Němčice, F. Klanicová, Přílepy. Dobrodinci z Přílep u Holešova na sběrací listinu (odevzdáno v září 1927) 486 Kč.

Na poutní dům: N. N. z Vítkovic 500, Eduard Veselský, stavitel v Přerově 250, Dp. Evžen Dlouhý, kapl. v Hulíně 150; Po 100 Kč: Boh. Menšíková, Konice u Prostějova, Mar. Lukášová, Zlotníky, — Anež Hrabalová, Břest u Hulína, — Barb. Vyhňáková, Šokvice, — Mar. Klimešová, Brno, — N. N. z Ludslavic, — Ludm. Pokorná, Kyjov, — Milosrd. sestry v Hranicích, — Mat. Studená, Blučina, — Mar. Doležalová, uč. Troubsko, — Fil. Čaplová, Mor. Nová Ves, — Farní úřad. Štitná n. Vl., — Fr. a Mar. Mikuláškoví, Cetechnice, — Dp. Art. Sopůch, far. Bratřejov; — Po 50 Kč: Fr. V. z Malhotic, — Fr. a Fil. Vrlovi z Přílep u Holešova — Záb. výbor želez. zaměst. v Kostelci n. H., — Old. Beránek, Drozdovice, — M. Olivíková, Vranovice, — J. Dreschl, cukrář Husovice, — Rod. Kuklínková, Prace u Brna; — 40 Kč: Anna Lorencová, Brno. — 28 Kč: K. Dohnal, rol. v Želči; Po 25 Kč: C. Šimčáková, Kroměříž, — A. Bažarová, Hranice, — Rod. Šírková, Němčice na Hané, — Farní úřad, Stará Ves nad Ondřej; — Po 20 Kč: Fr. Jemelka, Velká u Hranic, — N. N. z Blazic, — J. Ondrušek st., Domanín, — Aug. Veleba, Čučice, — H. Blažková, Drahanovice, — J. a K. Řehulka, Osek n. B., — R. Horáková, Veřovice, — A. Marková, Protivanov, — F. Přikrylová, Dubany, — J. Janák, far. Rázová, — M. Havranová, Lešná Lhotka, — T. Hejtman, Jiříkovice, — K. Znojenská, Praha, — J. Bláhová, Jindřichov, — Manž. Žárští a Juřicovi, Hovězí, — C. Šrubař, Trojanovice, — Po 15 Kč: A. Zárubová, Praha, — M. V. Stará Ves nad Ostr., — Čten. Hlasů z Hulína, — K. Šlosarova, Uh. Hradiště, — J. Lukeš, Mor. Hůzová, — N. Žák, Dolní Ves, — A. Kubín, Veselí n. Mor., — J. Nevrlý, Štětovice, — J. Frnka, Vígantice, — Po 10 Kč: Ž. Tvrda, Jičina, — F. Kolůch, Blatnice, — B. Olivová, Šakvice, — Dp. J. Švestka, katech. Brno, — A. Veselá, Horka, — M. Polášková, Horní Dotyň, — M. Palizová, Kylešovice, — J. M. Ondratice, — N. N. Radějov, A. Balajková, Sychrov, — A. Bařinka, Val. Klobouky, — F. Obdržálková, Hulín, — C.

Zapletal, Skaštice. — R. Mráček, Biskupice. — J. Vejmla, Přerov. — M. Dvořáková, Domamil. — G. Balcárková, Rohle. — A. Bělík, Kozlovice u Frenštátu. — A. Glingarová, Místek. — N. N. z Polanky — J. Rumplová, Brno. — J. Staňková, Olomouc — F. Kučerová, Sazovice. — Fr. Petratur, Blatnice. — M. Musilová, Židenice. — Dp. V. Dostál, far. Kurovice. — H. Filka, Lišeň u Brna. — A. Knappová, Přerov. — Dp. A. Macek, koop. Lednice. — Rod. Judvira, Jámy u Žďáru. — Fr. Trnka, Karlín. — A. Bayer, Příbor. — H. Dárková, Místek. — F. Zdráhalova, Palenin. — K. a F. Staňkovi. — N. Menšíková, Něřice. — A. Hegarová, Hranice. — F. Švestková, Havřice. — F. Zatloukalová, Zahnašovice. — K. Turánková, Praha. — Milosrdné sestry, Králův Dvůr, — Po 6 Kč: A. Konvičková, Myslík, — Ž. Krátká, Prostějov. — Po 5 Kč: V. Chvostková, Místek. — Fr. Mrázková z Ochoze. — N. N., Vel. Prosenice. — A. Fojtíková, Lhotka u Frydlantu. — N. N. z Polanky. — J. Pekárek, Radkovice. — In. Neužil, prof. nábož., Bučovice — J. Štěpán, Chvalčov — M. Nevrlou, Kralice — M. Kvítková, Prostějov. — A. Randová, Veselí n. M. — T. Smíčková, Přestavky. — N. Ponížil, Něřice. — A. Otáhalová, Polkovic. — F. Kokšová, Vyškovice. — K. Stýbrová, Vyškovice. — J. Javora, Hvozdná — M. Ondryáš, Prostřední Bečva. — J. Špendlíková, Želechovice. — F. Gajdošíková, Halelnkovic. — 3 Kč: T. Chlup, Prostějov. — 2 Kč: F. Dudová, Vel. Ořechov. — A. Hiklová, Brušperk. — Dp. Frant. Jelínek, Omaha, Amer. 1 dol. — Ant. Tajmanová, Atwood-Kansas, Amer. 2 dol. — Ulrich Augustin, farář Latiboř 10. — Vincenc Koudelka, Buková, p. Protivanov 10. — M. Kratinová, Brno 20. — Jan Tajmer, kooperator v Pásece u Šternberka 10. — Marie Sýkorová, Budějovice 50. — Antonín Pleva, farář Troubky n. Beč. 500. — Josef Mareš, kaplan Dašice u Pardubic 20. — Jan Er. Raus, farář Rousínovec 50. — R. Frydrych, Hustopeč 10. — Vilém Schmied, farář Hor. Bečva 10. — Děk. úř., Zdounky 100. — Josef Veselý, prof. Litovel 5. — F. úř. Soběchleby 113. — Ter. Kubíková, Količín 24.

Všem šlechetným dárčům srdečné „Zaplať Pán Bůh a Panna Maria!“

Zemřelí členové Matice Svatohostýnské:

Dp. František Kadlec, farář v Soběchlebech u Lipníka.

František Ondra, Brusná u Tišnova.

Františka Prostředníková, Staré Město.

O. v p.!

Pro měsíc červen, zasvěcený úctě B. Srdce P., doporučujeme:

Kytice k poctě Božského Srdce Páně.

Ctnostné úkony pro měsíc červen.

Upravil Jan K. Dvořák T. J. — Cena 1.50 Kč (stran 56).

Dostati lze v administraci „Hlasů svatoh.“ na Sv. Hostýně u Bystřice p. H.

Vzácná kniha,

která by neměla chyběti v žádné katolické rodině

Zpověď katolického křesťana,

čili, jak lze zbavit se pochybností svědomí v životě křesťanském a vykonati snadno dobrou svatou zpověď

Sepsal P. Fructuosus Hockenmaier O. F. M. — Cena vázané knihy **Kč 26.-.**

Při objednávce račte se obrátiti na vydavatelství čes. překladu:

Kollej Salvatoriánů ve Val. Meziříčí, (nebo na redakci „Hlasů svatohost.“)

Veškeré grafické práce, jako: Kamenotisk, knihtisk, kresby, diplomy, štočky, diapositivy, reprodukce fotografií a zvětšeniny, krátce vše, co spadá do barvotisku, knihtisku, chemigrafie, fotochemigrafie a kartonáže,

dodá Vám nejvýhodněji

UMĚLECKÝ GRAFICKÝ ZÁVOD

L. KLABUSAY SPOL. S R. O.

V BYSTRICI POD HOSTÝNEM, Morava.

Veškeré plechové krytiny kostelních věží, jakož i opravy a nátěry speciálně provádí

JOSEF KVAPIL,

stavební klempířství

v Bystřici pod Hostýnem, Morava.

Jan Ježek, malíř kostelů

v Bystřici pod Hostýnem,

doporučuje se důst. farním úřadům a kostelním výborům ku provedení maleb a oprav chrámů.

Vyžádejte si bezplatný rozpočet a návrh.

Měsíčník pro lid.

**Orgán Matice svatohostýnské, poutníků a přátel
Sv. Hostýna.**

Věstník exercičního hnutí pro Československo.

S povolením nejdůstojnější arcibiskupské konsistoře v Olomouci
a řeholních představených vydávají Otcové Tovaryšstva Ježíšova
na Sv. Hostýně na Moravě.

Řídí P. Ferd. Pokorný T. J.

Vychází vždy počátkem každého měsíce. — Celoroční předplatné 12 Kč,
v Americe 1 dollar. — Používání novin. známek povoleno řed. pošt a telegr.
v Brně, 29.-XII. 1912, č. 98.641-VI.

Administrace na Sv. Hostýně u Bystřice pod Hostýnem.
Vytiskl umělecký grafický závod L. Klabusay spol. s r. o. Bystřice p. Host.

OBSAH: Kubín: Svatohostýnské písničky, str. 93. - R. Rozkošný T. J.: Katolická akce a Sv. Hostýn, str. 93. - Jul. Šobr: František Sušil, str. 95. - F. P. Kyjovský: V ponuré noci, str. 97. - Otec vypravuje, str. 98. - Z. království Ježíše Krista, str. 100. - Svatohostýnský kalendář, červen, str. 101. - Zápisník svatoh. kronikáře, str. 102. - Poděkování, str. 106. - Prošby, str. 107. - Dopisy, str. 107. - Dobrá četba, str. 108. - Cizojazyčná literatura, str. 109. - Listárna redakce, str. 109. - **Obrození:** Sv. Otec Pius XI. a exercicie, str. 110. - Ferd. Pokorný T. J.: Náčrt organisace exercičního hnutí, str. 110. - Exerciční hlídka, str. 112. - **Vyobrazení:** B. Srdce Páně, str. 93. - Fr. Sušil, str. 96. - Sv. Hostýn, 97. - Nárys Poutního domu v průčelí, str. 99. - Chrám s křížovou cestou, str. 103.

DARY.

Na kostel: Čtenář Hlasů z Krčmaně 250. — N. N. z Val. Meziříčí 55. — M. Blažo, Nitra 10. — K. Brzybohatá, Napajedla 100. — N. N. z Janovic 100. — N. N. z Bojkovic 20. — Farní úřad, Zdounky 50. —

Na hlavní oltář: Čtenář Hlasů z Krčmaně 250. — R. Pavlacká, Světlov 10. — A. Machýnková, Tučapy u Buchlovic 100. — M. Benáčeková, Znojmo 50. — A. Valová, Znojmo 50. — J. L., Určice 20. — N. N. z Palačova, na poděkov. za vyslyšení 50. — B. Hrubá, Zlobice 50. — Dp. Af. Macek, koop. Lednice 5. —

Na sv. Antonína: F. Lajda, Mysločovice 20. — Marie D. z Osíčka, na poděkov. za vyslyšení. 15. — N. N., Frýdlant n. Ostr. 10. — N. N. z Ivaně 1. — N. N. z Palačova, na poděkování za vyslyšení 50. — J. Gabrielová, Boršice u Buchlovic 60. —

Na oltářní a věčné světlo: N. N. Třebětice 50. — L. Vránová, Praha 2. — Fr. Vojáčeková, Holešov 5. — L. Valčíková, Trnava, Slovens. na poděkování za vyslyšení 40. — K. Václavková, Veselí n. Mor. 10. —

Na korunky Panny Marie: J. Gabrielová, Boršice u Buchlovic 50. —

Na klášter T. J. (Duchovní správa): N. N. z Vyškova 100. — C. Havlík, Bojanovice 10. — Farní úřad, Zdounky 50. —

Na tiskový fond: C. Kolářová, Praha 50. — M. Z., Zborovice 20. — M. Žádník, Barmwel, Amer. 10. — Fr. Vojáčeková, Holešov 10. — N. N., Šlapanice 10. — V. Smékal, Kelčice 5. — F. Stratil, Kurovice 10. — F. Zapletal, Hor. Lapač 10. — M. Bojanovský, Brno 10. — M. Sovová, Tršice 5. — F. Skopalová, Nový Dvůr 3. — Mar. družina, Kvasice 5. — R. Juráková, Brno 5. — C. Havlík, Bojanovice 5. — F. Benešová, Lipník n. Bečv. 5. — Dp. Fr. Derka, far. Hlučín 25. — F. Kunert, Chro-
meč 15. — M. Kulová, Chropín 6. — F. Hrabcová, Nedachlebice 8. — J. Mihulová, Osyky 10. — M. Procházka, Přerov 10. — M. Kepřtová, Jevíčko 5. — J. a E. Talašovi, Mořice 10. — A. Mackovíková, Holice 3. — J. Kolařík, Doubrava 2. — M. Kubánková, Bratislava 5. — A. Smékalová, Měník 10. — A. Zubaník, Tovačov 6. — F. Gottwaldová, učít. v. v. Měrotín 10. — J. Šimek, Palkovice 8. — L. Procházka, Přerov 10. —

Na elektrické osvětlení: Čtenář Hlasů z Krčmaně 250. — N. N. Třebětice 50. — A. Benáčeková, Unčnov 10. — Lev. Rotter, Uher. Hradiště 100. — N. N. poutnice z Prostějova

20. — Průvod z Přílep 10. — M. Janošková, Ostravice 5. — M. Četkovská, Kralice 8. — N. N. z Mysločovic 4'60. — Fr. Drábek, Březová 2. — Ž. Hejdová, St. Město 10. — Vil. Bezručová, Sviadnov 10. — A. Janotková, Klokočov 10. —

Na kněžský dorost T. J.: Odběr. Hlasů z Němčic 20. — N. N. z Bystrice pod Hostýnem 5. — M. Plšková, Biškovice 10. — N. N. z Domanína 50. — L. Procházka, Přerov 20. — Ferd. Máchán, Hranice 2. — B. B. Koberice 40. — Po 15 Kč: J. Nikl, Brněčko — M. Zašková, Jamné — A. Kabelová, Bolehradice — V. Maršáková, Partutovice — J. Novák, Místek — Fr. Grešková, Kylešovice — C. Ošťádalová, Dubany — F. Vysloužilová, Kralice — J. Pleva, Prostějov. — Po 12 Kč: A. Holubová, Rožnov — M. Calábková, Uh. Hradiště — Msgr. B. Herzog, Plzeň — Sestry Sv. Kříže, Zlaté Moravce — F. Holotíková, Roštění — J. Botek, Ostrož. N. Ves — A. Škrabalová, Hněvkov. — Po 10 Kč: M. Vaňková, Hodonín — F. Vysloužilová, Kralice — Sestry Dominikánky, Vyškov — V. Rutta, Nová Ves — A. Ženčáková, Kožušany — F. Glogar, Prusinovice — T. Pitlachová, Košice — F. Macháč, Kelč — A. Machková, učít. lka v Bystrici pod Hostýnem — V. Henzl. Jaroměřice — J. Blažej, Smolkov — Farní úřad, Pačlavice. —

Na Matici svatohostýnskou: Marie Pospěchová, Štěpánkovice na Hlučínsku 330. — R. Zatloukal, kvard. Krnov Slez. 50. — N. N. kněz ze Slovácka 50. — N. N. z Vyškova 20. —

Na poutní dům: M. Dr. Ant. Biolek, prof. náb., Orlová Slez. 1000. — Čten. Hlasů z Krčmaně 250. — Dp. Cyril Navrátil, far. Olomouc - Chvalkovice 200. — Farní úřad, Štítná n. Vl. 100. — Po 50 Kč: M. Benáčeková, Znojmo — A. Valová, Znojmo — N. N. z Brušperka — poutníci Prostějovští v první pouti Fr. Šiler, Kateřinky u Opavy (po druhé) — N. N. z Domanína — Fr. Škopíková, Prušánky 48. — Po 30 Kč: N. N. z Bystrice pod Host. — Procesí z Brumova v první pouti — Dr. A. Mikan, far. Čes. Libchavy — A. Kuřecová, Kunčice p. Ondř. — Po 25 Kč: Farní úřad, Stará Ves nad Ondř. — dp. Fr. Segeta, děk. Uherčice. — Po 20 Kč: A. Opršalová, Kyse-
lovice — Fr. Herzog, Plzeň — N. N. Val. Klobouky — J. Makuch, Bruntál — J. Pleva, Prostějov — M. Lubojacký, far. Paskov — Farní úřad, Vracov — M. Merlíčková, učít.

Číslo 6.

Červen 1928.

Ročník XXIV.

Vincenc Kubín CSsR.

SVATOHOSTÝNSKÉ PÍSNÍČKY.

3. U Vosmíkovy sochy.

*Před svatyní hostýnskou, hle,
sedá socha stojí,
na Srdce tam ukazuje
Kristus rukou svojí:*

*„K Srdci mému zraněnému
nechať každý pítí,
čerpá z něho osvěžení,
čerpá nové síly.*

*Já jsem Cesta, já jsem Pravda,
já jsem věčné Žití!”*

*Bílý Kriste, nechať zjev Tvůj
k věčnosti mi svítí!*

Rudolf Rozkošný T. J.

KATOLICKÁ AKCE A SV. HOSTÝN.

Mnoho nyní se mluví a píše o katolické akci, kterou na přání samého Svatého Otce zavádějí biskupové ve svých diecesích a která má obnoviti křesťanský život. Všichni katolíci se mají spojit k zachování a šíření království Kristova.

Zdaří se to? Či to bude jen plamen, který se snadno vznítí, vyšlehne, krátce svítí, slábne, až uhasne?

Aby se akce zdařila a království Boží se v našich vlastech zachovalo a šířilo, je třeba horlivosti, nadšení, ohně. Odkud ho načerpati? Z Boha, jenž, jak se praví v Písmě sv., jest oheň ztravující. (Žid. 12, 29.) Tímto božským plamenem hoří Srdce Krista Pána, jenž u sv. Lukáše 12, 49 volá: Oheň přišel jsem přinést na zem, a co chci, leč aby hořel?

Tímto ohněm byli zaníceni sv. apoštolové, kteří rozšířili království Kristovo po celém světě. Také volá sv. Pavel: Kdo se nehorší, abych já nehořel?

I v nejhroznějším pronásledování plál tento oheň v srdcích mučeníků. U sv. Vavřince byl silnější než oheň, jímž byl spalován. Tento oheň způsobil, že království Kristovo nebylo vyhubeno, nýbrž že se zachovalo. Odkud brali mučeníci tak mocný oheň? Z nejsvětější Svátosti oltářní, kde je Srdce Ježíšovo, výheň láskou planoucí.

V časopisech se nám často předvádějí za vzor statečnosti angličtí katolíci. Dočetl jsem se o nich dvou věcí: že již v sedmdesátých letech minulého století se tísnilo tolik kajících ke zpovědi, že v soboty a před svátky kněží až do půlnoci musili zpovídati. Za druhé, že před několika lety v jedné diecési anglické průměrně každý katolík byl za rok 17 krát u sv. přijímání.

Dále se nám staví za vzor Holandsko, kde je nyní takový nával studentů do kněžských seminářů, že biskupové musí semináře rozšiřovati. Podobně nestačí kláštery ani pro muže, ani pro ženy; i ty se musí přistavovati. Odkud se vzal v mládeži takový zápal pro stav kněžský a řeholní?

Ze sv. přijímání. Sotva že vydal slavné paměti papež Pius X. dekret o častém sv. přijímání, hned jej počali v Holandsku prováděti. My dosud nechápeme dosahu tohoto ustanovení: že totiž všichni katolíci, kteří jsou ve stavu posvěcující milosti a mají dobrý úmysl, mají od samého papeže dovolení choditi každý den k sv. přijímání.

Zato máme také smutné výsledky. Jak dr. Vašek píše v Časopise katolického duchovenstva, je na českých a slovenských školách 108.877 žáků bez vyznání, 118.470 vyznání československého! Jen na národních školách ČSR. jest 75.139 žáků bez vyznání, 83.729 víry československé. Mezi drobotinou v mateřských školách je 6.961 dětí bez vyznání, 5.668 československých.

Tyto děti ještě před nedávnem neb aspoň jejich rodiče náleželi církvi katolické. . . Z této skutečnosti je patrné, že život náboženský ve značné části vychladl. Jak jej znovu roznítiti? Nechci se zde rozepisovati o různých účinných prostředcích k tomuto cíli; upozorňuji na úkol Sv. Hostýna v obrodě náboženské našeho lidu.

I katolíci, kteří nechodívají často k sv. přijímání, pocítí někdy v srdci plamen, ku př., když si zazpívají zbožnou mariánskou píseň. Nejčistší Srdce Panny Marie jest výhní, z níž vycházejí plameny lásky a rozněcují srdce ctitelů mariánských. Ve zvýšené míře se tak děje na poutních místech, a jak sami poutníci dosvědčují, na Svatém Hostýně.

„Když jsme zpívaly na Sv. Hostýně loretánskou litanii, cítily jsme se jako v nebi“, tvrdily poutnice z Jemnicka a Dačicka, „a proto přicházíme opět.“

„Jakmile si vzpomenu na Sv. Hostýn, hned se modlím, i když se mi někdy nechce neb se před kamarády ostýchám“, volá truhlářský tovaryš z Uherské Skalice. „Svatý Hostýn je mi zářící hvězdou, která mi svítí na cestě tohoto života“.

Jiný Slovák vysvětloval, že Slováci rádi chodívají na pouti, ale že nikde nebývají tak potěšeni jako na Sv. Hostýně.

Děvče od Mladé Boleslavě píše, že v květnu každý den klečí před obrazem Panny Marie Svatohostýnské, a vzpomíná s vděčností na misionáře, kteří ji to poradili.

Uváděti další příklady bylo by nositi dříví do lesa.

Ostatně není stavba poutního domu mocným vzplanutím lásky k Panně Marii Svatohostýnské? Kdo by byl tušil, že je u Moravanů tolik obětavosti? Za dvě léta povstal na hoře milionový podnik. Na Svatém Hostýně je tedy ohnisko, z něhož se rozehřívají srdce poutníků.

Často slýcháme stížnosti, že katolíci neznají ceny nadpřirozeného života a proto si ho neváží. Poutník na Svatém Hostýně poznává ztrátu milosti, cítí kámen na srdci a cosi ho ponouká, aby se tíže zbavil. „Nic neodtrhne dobrého Moravana“ — volá žena ze Starojicka — „od lásky Matičky Svatohostýnské kromě hříchu. Ale člověk to dlouho nevydrží; je mu pusto a teskno v duši, že tak násilně se vyrval z náruče té dobré Matky, a zabude mu toho líto, a on ani nevěda jak, sám zase se vzchopí a pospíchá k Ní na Hostýn, aby ji odprosil a vůní tohoto krásného květu pookřál.“

Proto bývají na Svatém Hostýně zpovědnice obléhány.

Cílem hostýnských pobožností je co nejúžeji se s Bohem spojit ve sv. přijímání. Počet sv. přijímání se nyní ustálil a dosáhl slušného počtu 70.000, což je dosti na pět měsíců, v nichž se konají pouti.

Z uvedeného vysvítá, že poutníci se skutečně na Sv. Hostýně nábožensky obnovují; ovšem že některé zrno padlo vedle cesty, jiné na místo kamenité, jiné mezi trní, mnohé však, které bylo náležitě pěstováno, vydalo užitek mnohonásobný.

Zrovna takový cíl má před očima katolická akce: obnoviti a zachovati katolické náboženství v naší vlasti. Uvědomí-li si Katolická akce, jak mocný oheň ještě dosud plane na Svatém Hostýně, a bude-li jej udržovati a rozšiřovati, může náboženským nadšením naplniti celou Moravu a na Moravě mohou nastati poměry, jaké jsou u katolíků v Anglii neb v Holandsku. Modlívejme se na ten úmysl.

Julius Šobr :

FRANTIŠEK SUŠIL.

K 60. výročí jeho smrti.

V dobré paměti chováme, jak ještě před světovou válkou bylo nám v naší otčině domáhati se často práv jazyka našeho na různých úradech; staří lidé pamatují i takové chvíle, kdy o práva ta se domáhající bývali za to pronásledováni a trestáni, nedávno vymřeli pak ti, kteří na úradech naším jazykem domluvit se už nemohli a byli tak svědky jeho pozvolného vymírání. Ale, Bohu díky, tito byli současníky několika nadšenců, kteří se uhněteného jazyka toho všemožně ujímali a jej zachovati a zušlechťiti se snažili. K těm, kdož tuto šlechtitou snahu úkolem života svého učinili, náleží vysoce vzdělaný kněz František Sušil, rodák z Nového Rousinova u Vyškova.

Sušil hned v prvním svém působišti jakožto duchovní pomocník v poněmčené vsi Olbramovicích obnovil lidu

česká kázání. Jaké poměry ve vsi té panovaly a jakých příkoří tam Sušilovi bylo zažiti, vidno z počínání jednoho velkostatkáře z farnosti té, který Sušila zpoličkoval, protože nepočkal se mší, až velkostatkáři do kostela se uráčilo.

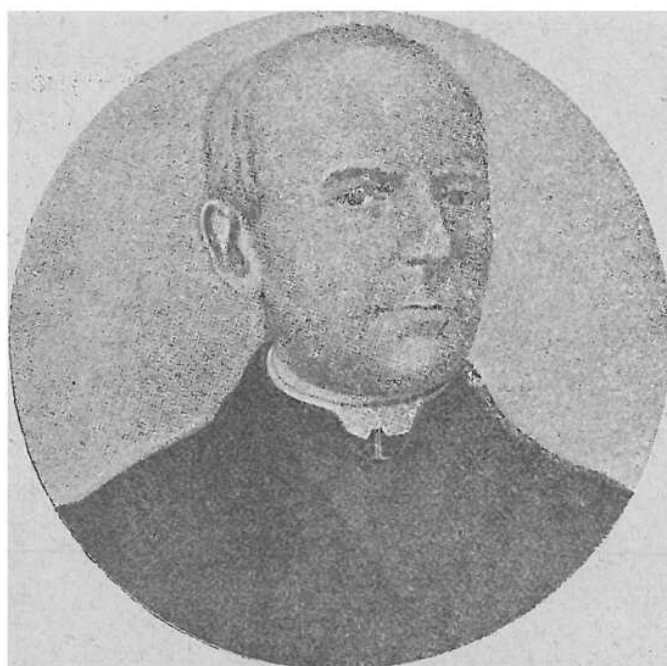
Těžkou svou práci v Olbramovicích a jiných sídlech svého působení oslazoval si Sušil pilným studiem a dosáhl toho, že byl jmenován profesorem na bohosloveckém ústavě v Brně. Tam vlasteneckým jeho působením rozproudil se brzy mezi bohoslovci slibný ruch národní a všichni odtud vyšlí kněží stali se pak buditeli ujařmeného lidu.

Milým zaměstnáním bylo Sušilovi básnění a básně jeho zvláště z doby pozdější došly všeobecného uznání. A jako básnictví v duchu světském, tak snažil se Sušil zvelebiti i církevní

literaturu naši. Vydal „Spisy sv. Otců“, přičiňoval se o náležitou opravu kanonálů a výklad Písma svatého Nového Zákona. Nejvíce obliby a zásluh získal si Sušil sbíráním národních písní. Prošel za nimi celou Moravu. Stýkáje se tak s lidem poznal, co krásných písní, zvyků a obyčejů národních zná a zachovává, poznal svéráz národa a jeho tvůrčí síly. Jakmile nastaly prázdniny, neměl Sušil stání, by se už dal na pout za písněmi. Těch vydal roku 1835 prvou sbírku, roku 1853 až 1860 jinou velikou. Cestami svými získával

udělen mu byl ruský rytířský řád, 1864 jmenován čestným kanovníkem kroměřížským a od vídeňské university čestným doktorem theologie atd.

Sušil narodil se roku 1804 jakožto syn hostinského Fabiána Sušila, daleko známého písmáka, jenž trpěl neduhem plicním. A tu chorobu zdědil i František. Léčil ji na různých místech Moravy a zvláště rád v Bystřici pod Hostýnem, kde 31. května 1868 svou šlechetnou duši vrátil svému Tvůrci (v Sušilově ulici číslo 25). Mrtvola jeho převezena byla odtud slavnostně

všude pro vlasteneckou práci srdce zejména kněžstva a učitelstva, kteří maně dávali se v šlépěje jeho a stávali se jeho věrnými rádci.

Vliv Sušilův na lid, ač nepozorovatelný, byl tak mocný, že za třicet let přeměnil celou tvář Moravy. Bez jeho přičinění nebyla by Morava, v jejíchž městech jazyk náš byl vlastně už jen trpěn, brzy a trvale z neuvědomělosti své se vzpamatovala. I za těžkých nastalých pronásledování ducha národního udržoval Sušil v žácích svých, pozdějších vůdcích a rádcích lidu, mocné vědomí národní.

Blahodárná činnost Sušilova byla všude uznávána. Roku 1862 jmenován byl Sušil konsistorním radou 1863

do Brna, kde v průvodu biskupa a půltřetího sta kněží pohřbena.

V Bystřici pod Hostýnem nejoblíbenějším místečkem Sušilovi byl zámecký park té doby všemu obecenstvu přístupný. Při potůčku, jenž park ten protéká, hned při cestě do Loukova býval pahoreček zarostlý růžemi a kamennými sedátky opatřený, s něhož byl pěkný pohled na posvátný Hostýn. Na těchto kamenných sedátkách sedával Sušil denně, vzhlížeje zraky svými vzhůru k Matce Boží, do jejíž ochrany vždy se utíkal a u níž klidu došel. Posledního dne měsíce mariánského vzpomeňme vlastenecké činnosti muže toho, jehož srdce zpola církví, zpola vlasti a celé Bohu náleželo.

V PONURÉ NOCI.

2. Tajemné oči.

Vnitřek domu byl rovněž velmi úhledný a příjemný. Předešlý majetník zanechal v něm podle kupní smlouvy části nábytku, jež svým rázem se hodily k této poněkud starobylé stavbě. Hned po příchodu dopravil vozka ještě s jedním zjednaným nosičem bedny do domu a pak oba odjeli. Mladá paní jala se za pomoci služby, již si s sebou vzala z dřívějšího byd-

musela druhým vyprávěti, co věděla z dějepisu o proslulých mužích oné doby.

Malému Stanislávkovi se líbila nejvíce skvostně pracovaná šavle po boku mocného pána; mělť přání státí se vojákem, ba generálem. Proto nemohl oči ani odtrhnouti od malby.

„Maminko“, zvolal náhle, „pohleď, jak lesklé oči má ten pán na objázku!

Jan Köhler: SV. HOSTÝN.

liště, připravovati pokoje na noc. V jednom visel nad postelí velký, krásný obraz kteréhosi polského šlechtice, vymalovaného v životní velikosti. Tento pokoj vybrala si paní za ložnici pro sebe; přilehlou místnost určila pro děti.

Děti běhaly se světnice do světnice a zvědavě si prohlížely neznámé jim předměty. Se zvláštním zájmem dívaly se na velký obraz statného šlechtice z 18. století v jeho nádherném magnátském úboru a nejstarší z nich, Mařenka,

Mají všichni slavní jitíži (rytíři) takové oči?“

„Zajisté“, odpověděla matka z vedlejší světnice roztržitě, jsouc zaměstnána vybalováním potřebných věcí.

Za několik hodin bylo všechno připraveno k nočnímu odpočinku. Únava ve všech údech jí připomenula, že také potřebuje oddechu, i odebrala se do své ložnice, by ji také dala do pořádku na noc. Tu padly její zraky na velkou olejovou malbu nad ložem. Tu si vzpomněla na poznámku Stani-

slávkovu o „lesklých očích“. — Než co to? Na místech, kde měly býti oči, viděla jen dvě černé díry. Jak se jen její hošík mohl tak zmýlit? nebo chtěl maminku trochu poškádlit? Paní Javorská se usmála při této myšlence; již dávno zpozorovala, že Stanislav zdědil čtveráckou povahu otcovu a rád druhé poškádlil, kde jen mohl.

„Krásný to obraz“, pomyslíla si paní o několik minut později, obrátivši opět naň své zraky. Sama dovedla dosti zručně kreslit a proto se zajímala o malířské výtvary.

Než náhle zbledla jako smrt. Místo obou děr, jež před chvilkou zcela zřetelně spatřila, postřehla nyní dvě lesklé oči, jež se zdály pohybovati.

Stěží potlačila mladá paní výkřik úzkosti, neboť okamžitě pochopila, oč jde: za tímto obrazem byl asi skryt lupič, který jen čekal na chvíli, až by se všichni odebrali k spánku, aby provedl svůj zlý úmysl. Byla však moudrou a srdnatou ženou, jež dovedla opanovati své city; jen na vteřinku ji přemohlo zděšení, ale ihned se zase vzpamatovala a uvědomila si, že mlčení bylo jejím jediným záchranným prostředkem. Daleko široko nebylo zachránce; sama se služkou nemohla se odvážiti boje s ozbrojeným padouchem. Nezbývalo jí než se stavěti, jako by nic nepozorovala, a trpělivě čekati, až by její manžel přišel asi o půlnoci. Především bylo nutno neprozraditi nic o jejím strašlivém objevu dětem a služce.

Rafika na hodinách ukazovala osmou hodinu. Jak dlouho musí tedy ubohá paní čekat, až přijde záchrana, čekati samotinká, neboť děti i služka měly si již ulehnutí! Tu zazněl také již Stanislávkův hlásek: „Maminko, chtěl bych už spat“, a mna si ručkama oči, vrhl se chlapeček matce do náručí.

„Ano, děti, půjdete hned spat“ odvětila paní zdánlivě klidným hlasem, „napřed se však pomodlíte večerní modlitbu“. Před soškou Neposkvrněné P. Marie klekli si všichni; hlasitě a vroucně matka se předmodlívala. Byl to dojemný pohled, jak zbožně opakovaly děti slova matčina. Nežli na konec učinila znamení sv. kříže, připojila ještě chvějícím se hlasem vzývání; „Útočiště hříšníků, ...“ „Oroduj za nás,“ odpověděla vážně Mařenka.

Stanislav hleděl úžasle na matku, a když opět povstali, tázal se, zapomněv na svou ospalost: „Mami, proč nazýváš Matičku Boží útočištěm hříšníků? Což pak má hříšníky ráda?“

„Zajisté, mé dítě,“ odvětila mladá paní, hladíc hošíka něžně po vlasech, „má je velmi ráda, poněvadž i oni jsou jejími dětmi, a nazývá se útočištěm hříšníků, poněvadž je povždy ochotna jim pomoci, aby se polepšili, jestliže ji o to poprosí“.

„A pak se stanou hodnými lidmi?“ tázal se Stanislav dále, zatím co mu matka pomáhala při svlékání.

„Ano, Slávku,“ odpověděla „ano, stanou se hodnými lidmi a mohou milé Matce Boží způsobiti ještě mnoho radosti. Ale víš, mé dítě, oni často na to nepamatují, aby se za sebe modlili, proto musíme to činiti my za ně“.

Hošík mlčel. Pro něho vztahovalo se slovo „hříšník“ jen na zloděje a lupiče; zdálo se mu, že obyčejný člověk nemůže býti hříšníkem, a matka nepovažovala za nutné vysvětliti mu to dnes podrobněji.

Stanislávek se dále neptal, ale když již byl ve své bílé košilce, šel pomalu k sošce Matky Boží, vtiskl na ni hlasitý polibek a řekl vroucně: „Prosím tě, Matičko Boží, pomoz všem hříšníkům státi se opět hodnými a dobrými lidmi.“ (Dokončení příště).

OTEC VYPRAVUJE. . .

Motto: Nebezpečno Bohem pohrdati.

Pozn. red. Pan J. A., poštovní podúředník v Olomouci, poslal nám dopis, v němž vyličuje poblouznění a trest svého nešťastného syna, který se stal - jako tolik jiných - politováním hodných mladíků

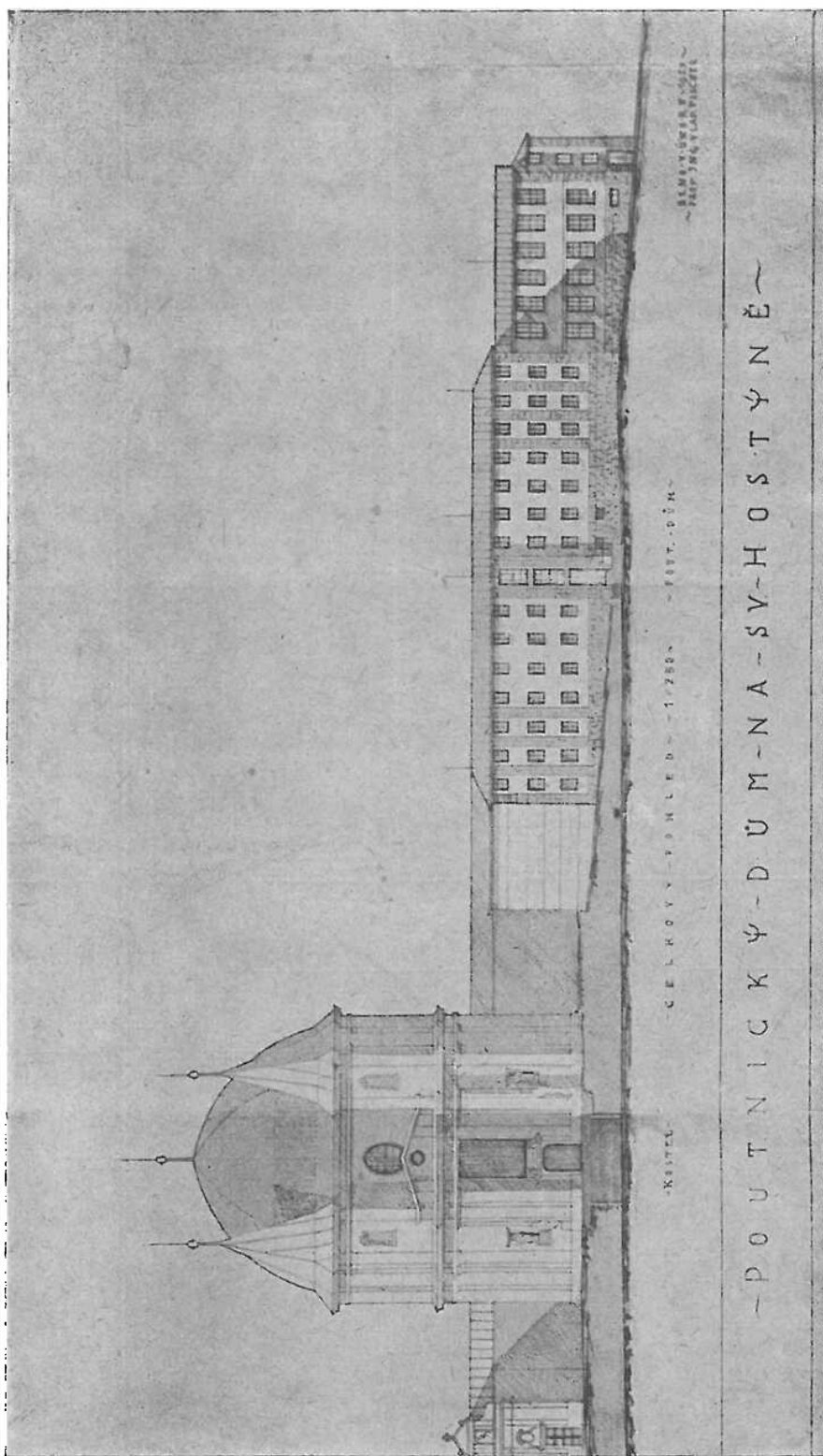
- obětí popřevratové agitace profináboženské. Kéž tento případ se stane výstrahou jiným, kteří se snad také ocitají na scestí. Slyšíme otcovo vypravování:

V roce 1913 jsem ovdověl. V té době jsem se nacházel u dopravní služby na

dráze i nebylo mi možno pečovati o svého synka, který potřeboval přísné ruky. Svěřil jsem jej své tchyni, ale ta mu asi příliš povolovala a tak se stal hoch své-

ném 1917. Byl jsem přesazen do Olomouce, kde mi bylo zápasiti o skývu chleba. Leckdy jsem již myslel, že hladu zahynu, ale Bůh mi zase pomohl.

Zde nárys celkového pohledu Poutního domu, jak dosud dohotoven zevně. - Vnitřek nutno ještě vybaviti potřebnými věcmi (nábytkem, nádobím, prádlem). K tomu prosíme o pomoc šlechetských dobrodinců!]

hlavým a umíněným. Když jsem se pak po druhé oženil, stěžovala si mně žena často na jeho neposlušnost. Bohužel za 3 roky neúprosná smrt mi odňala i druhou manželku zrovna v nejhorším roce válč-

Nastal den 28. října 1918. Jako každému upřímnému Čechu a katolíku, i mně srdce plesalo radostí, že nám Prozřetelnost Boží udělila svobodu. Avšak naše radost byla brzo zkalena, když nastaly štvánice

proticírkevní. R. 1919 při soupisu lidu bylo vydáno heslo: Pryč od Říma! a volnomyšlenkářští agitatoři vyhazovali sítě, do nichž se dalo lapiti i dosti katolíků. Mezi těmito byl bohužel i můj syn Ignác. Jakým způsobem?

Byla vyhlášena t. zv. „lidová vysoká škola“. Syn mě žádal, by směl tuto školu navštěvovati. Nic zlého netuše dovolil jsem mu, leč jaké bylo mé překvapení, když za 14 dní přestal se modliti a choditi do kostela. Napomínal jsem jej a poučoval, ale marně. Nepomohly ani hrozby; jednal podle své hlavy. Míjel rok za rokem a stále trval ve své zatvrzelosti.

Když pak začalo ono pověstné obrazoborectví, počaly mu překážeti i svaté obrazy v domě. V březnu 1923 za mé nepřítomnosti sundal se zdi kříž a obrátil jej tváří na prkénko na okně. Marně mu má manželka (oženil jsem se totiž po válce znovu) bránila v tom. Ze svého kufříku vyňal obrázek sv. Aloise a malý křížek a hodil jej do kotlíku s uhlím. Můj malý 4letý chlapeček začal volati: „Pán Bůh!“ a prstíčky jej vyhraboval z uhlí.

Když jsem se po svém návratu domů o tom dověděl, má trpělivost byla u konce. Privil jsem mu přísně: „Víš, cos učinil? Uvidíš, že se těma svýma rukama, jimiž jsi Boha potupil, nenajíš!“ Ani jsem netušil, jak hrozně se má slova vyplní. Za 14 dní dostal při snídani prudký otřes do rukou, až mu jídlo vypadlo z rukou, a tak se to opakovalo každých 14 dní. K obratu jej to však nepohnulo.

Později dostal záchvaty také občas v celém těle, ale zvláštní bylo, že otřes rukou pravidelně se vracel každých 14 dní jakoby na památku onoho osudného dne, kdy oněma rukama pohodil křížem. Byl v lékařském ošetřování, objednával jsem mu z Německa léky, ale bez výsledku. Bohužel ani polepšení na duši jsem u něho neshledal; setrval ve svém odporu proti Pánu Bohu.

V září 1925 konaly se u sv. Michala v Olomouci promluvy otců Salvatoriánů z Val. Meziříčí. Vyzval jsem Ignáce, aby šel se mnou. Odpověděl mi, že má koupený lístek do divadla. Jda z divadla byl stižen záchvatem a spadl se schodů, pod nimiž zůstal s rozbitými ústy v bezvědomí ležeti. Byl dopraven do zemské nemocnice, kde 3 dni byl bez sebe. Ježto se pak po návratu domů záchvat opětoval, byl jsem nucen na radu lékařů dáti jej do ústavu pro choromyslné ve Šternberku, kde dosud dlí. Od prvního dne svého pobytu v tomto ústavě přestal jísti, takže musel býti uměle krmen. Ve své pomatenosti s nikým ani slova nepromluvil a jen stále kleče se modlil, takže ostatní, kteří neznali jeho minulost, soudili, že byl asi dříve náboženským fanatikem.

Toť jeden příklad trestu Božího. Známe také druhý: Byl zde pokryvač, který se také Bohu rouhal a obrazy svaté hanobil; nyní je z něho takový ubožák, že se nemůže ani sám najíst a obléci. Musí býti ošetřován v chudinském domě městském.

Prosím čtenáře o modlitby za mé zbloudilé dítě.

Z KRÁLOVSTVÍ JEŽÍŠE KRISTA.

Boj za svobodnou katolickou školu v Holandsku. (Píše Ed. Křivánek, Maasricht, Holandsko). V mnohém ohledu kladou se právem holandští katolíci za vzor katolíkům jiných zemí. Avšak jedno jim mohou katolíci všech evropských zemí záviděti — jejich školu. Pravím „jejich“ školu, neboť dnes ve skutečnosti existuje v Holandsku svobodná katolická škola, která nejen že katolíkům patří a na níž oni mohou k nápisu připojiti „R. K.“ (Roemsch Katholiek) jako na každou jinou svou budovu, nýbrž v níž jsou katolíci

skutečně pány. Nesmíme si však myslet, že tomu tak bylo vždy. Ani jim nespada katolická škola, jak je dnes, beze všeho do klína jako zralý plod se stromu. Trvalo to 80 let, 80 let boje a práce, než se jim dostalo práva a spravedlnosti, totiž rovnoprávnosti se školami státními.

Musíme si uvědomit, že Holandsko je země s většinou protestantskou, že protestantismus až do francouzské revoluce byl jediným státně uznaným náboženstvím, že katolíci byli vyloučeni z vedoucích míst ve správě státní. Ale právě tento útisk

sjednotil katolíky v jeden pevný celek a sílil jejich náboženské sebevědomí. Slaboši odpadli, přesvědčení katolíci vytrvali. Když pak na začátku minulého století počal kvésti racionalismus a liberalismus, katolíci holanďtí byli připraveni hájiti nejen svého náboženství, nýbrž i svých práv.

Vláda ujala se školství jako i v jiných státech v této době a zřizovala neutrální školy s tendencí protestantskou; knihy byly psány v témže duchu, učitelé i v místech čistě katolických byli protestanté, katolickým kandidátům učitelství kladeny překážky až neuvěřitelné. Ještě r. 1841 ze 70 škol. inspektorů byli jen 4 katolíci.

Netrvalo to však dlouho a přísně protestantský duch počal mizeti ze škol, neboť racionalismus, popírající všechno nadpřirozené, brzy přivodil náboženskou lhostejnost a pak nevěru. Proto začátky boje o duši dítěte, začátky pokusů o čistě laickou výchovu na školách, nutno hledati již v těchto dobách.

Uvědoměli holanďtí katolíci poznali, jaké nebezpečí hrozí dětem v tomto školském ovzduší, a vystoupili energicky proti státnímu školnímu monopolu. A zákonem bylo jim skutečně dovoleno zřizovati soukromé katol. školy, ovšem na svůj náklad a s povolením provinciálních státních úřadů. Později, totiž při revisi školského zákona r. 1857, mohli zřizovat školy soukromé bez předchozího dovolení a marně se namáhali, aby se soukromým školám dostalo státní podpory. Proto se ani tehdy soukromým katol. školám valně nedařilo. Katolíci byli povinni platit daň na školu státní a mimo to hradit velká vydání spojená se zbudováním a udržováním soukromých svých škol. Vlažnější katolíci počali se již pomalu smiřovati s neutrální státní školou jako s nutným zlem, neboť stát jim sliboval, že vyučování se bude dít v duchu křesťanském, ovšem bez ohledu na určité vyznání náboženské, a že mládež bude vedena ke všem „křesťanským a občanským ctnostem“.

Katolíci však nevěřili těmto lesklým frázím, jich taková škola neuspokojila ani uspokojiti nemohla. Mimo to nebyli s ní spokojeni ani konservativní protestanti ani radikální liberálové, jinž se zdálo, že škola je ještě málo neutrální.

Tu zasáhli mohutně do boje holanďtí biskupové. R. 1868 vydali společný pastýřský list, který, jak souvěkovci vzpomínají, jako hlas polnice probudil spící či usínající katolíky. Biskupové prohlásili, že škola není cílem pro sebe, že je pouze prostředkem k dosažení velkého cíle, kterým je nábožensko-mravní výchova mládeže. Tohoto cíle nelze dosáhnouti nějakou neutrální, bezbarvou školou, k tomu třeba výchovy v katolickém duchu a tudíž také katolické školy. Dále prohlásili, že žádný stát na světě nemá moci a práva na školský monopol. Zákonem přírody mají rodičové právo a povinnost starati se o vyučování a vychování dítek; po právu božském patří dítě také Církvi. Moc státní je zde jen pomocná, jen kdyby rodičové a církve neplnili svou povinnost, pak má stát moc zasáhnout. (Dok.)

Kronika konnersreuthská. Na Velký Pátek večer (po hrozně bolestných viděních, o nichž jsem psal v předešlém čísle str. 77) upadla Terezie do hlubokého spánku, z něhož procitla teprv na Velikonoční neděli. První, co pak uzřela, bylo Vzkříšení Páně. Potom se pozvedla, zdráva, plna radosti, jako by už dlouho nebyla nic vytrpěla, šla do kostela, ke známým, k nemocným i na procházku. Ve velikonoční týden každý den měla vidění o radostných událostech, o nichž evangelium toho dne (nebo i sv. čtení) vypravuje. Páteční bolestné ekstase přestaly a „Konnersreuther Sonntagsblatt“ píše, že Terezii bylo v ekstasi sděleno: Pátečního utrpení budeš ušetřena až do svátku B. Srdce Páně v červnu. — Jiných bolestí i neduhů se to netýká. Lidé bohužel i ve velikonoční době hřeší, proto smírné oběti rády vždycky něco trpí.
Frant. Krus T. J.

SVATOHOSTÝNSKÝ KALENDÁŘ. ČERVEN.

Příručka: „Kytice k počtě Božského Srdce Páně“ (knížka za 1.50 Kč, na Sv. Hostýně).

1. První pátek. Úmysl apoštolátu modlitby: Aby věřící odčinili tím horlivější láskou urážky, učiněné Kristu Pánu zločinným tupením sv. hostie.

2. Sobota suchých dnů. Modleme se za čekatele kněžství, zvláště pak za novokněze letos vysvěcené. Podpora kněžského dorostu T. J.

3. (N.) Nejsv. Trojice. Poutní pořádek.

7. Božího Těla. Zasvěcený svátek. Sváteční pořádek služeb B. Průvod božítělový se koná na Hostýně až příští neděli.

10. (N.) Slavnost B. Těla na Sv. Hostýně. Po slavné mši sv. o 10. hod. průvod s Nejsv. Svátostí.

21. Sv. Aloise Gonzagy, vyznavače z T. J., patrona křesťanské mládeže († 1591 v Římě). Škarek, Život sv. Aloise (15 Kč). — Lepka, Sv. Alois a jeho životní program (3 Kč).

25. Sv. Ivana, prvního českého poustevníka. R. 1241 porazil Jaroslav ze Šternberka Tatary u Olomouce.

29. Sv. apoštolů Petra a Pavla. Zasvěcený svátek. Poutní pořádek.

Konec školního roku. Dítěm vystupujícím ze školy dejte knížky: Do života I. (pro chlapce) nebo II. (pro děvčata), po 50 h (Exerc. dům Hlučín). - Kdy a kde vykonám letos o prázdninách exercicie? Viz „Exerc. hlídku!“ Upozorněte své domáčí a známé!

O prázdninách agitujte všude pro katolický tisk! V hostincích a na nádražích žádá uvědomělý katolík katolické noviny a časopisy.

Na začátku dubna byl zbaven chrám a kaple své zimní výzbroje; sundány příklopy s obrazů křížové cesty, mechová ucpávka vyndána ze dveří kostelních. Později také odklizená zimní chodba z kláštera k sakristii. Blížilo se jaro, které podle kalendáře sice již začalo, ale na Hostýn přichází obyčejně také až s první jarní poutí, aby k nohám Královny máje položilo své první květy.

Svatý týden. Na Květnou neděli bylo zamračeno a vála silná jihovýchodní vichřice, která dva dny nato srazila strom na kapli VII. zastavení a značně ji porouchala. Přišlo asi 160 poutníků. O 9. hod. bylo svěcení ratolestí. — Na Zelený čtvrtek ráno přšelo. V 8 hodin byla slavná mše sv., při níž bylo 30 lidí u stolu Páně. Svíce před Nejsv. svátostí zůstaly po celý den rozsvíceny. — Na Velký

pátek a na Bílou sobotu nekonaly se u nás žádné obřady. — Na Boží hod velikonoční všechny oltáře se skvěly ve slavnostním hávu. Všechny květiny na hlavní oltář darovala paní Pomáslová, obchodnice devocionáliemi a květinami na Sv. Hostýně. Také počasí bylo překrásné, pouze trochu chladno. Po kázání s kazatelny bylo svěcení pokrmů a pak slavná mše sv., při níž bylo přítomno na 300 lidí. I odpoledne přicházelo vlivem slunného počasí hojně návštěvníků (asi 160), poněvíc z Bystřice. — Též v pondělí velikonoční byl krásný den. Pořádek služeb Božích byl sváteční. Asi 640 poutníků navštívilo Sv. Hostýn.

Za zaměstnance při stavbě Poutního domu byla 10. dubna sloužena slavná mše sv., již se zúčastnil p. stavitel Matuška s dozorčími úředníky a všechno dělnictvo.

Krytba kostela vyžaduje naléhavě brzké opravy a obnovy. Za tím účelem se dostavila 11.-IV. na Hostýn komise, aby ohledala střechu chrámovou. — Také věžní hodiny potřebovaly malé správký. Na válcovém kole, jež bije čtvrt hodiny, vylomil se šroub; byl nahrazen novým a opět vše dobře funguje. — Barevné okno v Sarkandrovce, jež vichr protlačil, bylo sňato a dáno do správy. Byly opravovány rovněž poruchy, způsobené po čas zimních vichřic na drátech a lampách elektrického vedení.

ským Cyrilu a Metoději; zastavili se totiž napřed také na Velehradě. Ve 4 hod. měli pobožnost křížové cesty venku a u sochy Bož. Srdce Páně. V 7 hodin měl k nim promluvu v kostele P. Rozkošný T. J., který několika dojemnými výňatky z dopisů připomněl jim dávnou lásku zbožných Slováků k Sv. Hostýnu. Při slavném požehnání litanie i písně byly slovenské, takže se cítili jako doma. V pondělí ráno o 5. hod. měli slavnou mši sv. a společné sv. přijímání. Svou zbožností a pěkným

Chrám s křížovou cestou.

Ze všech neděl dubnových nejčetnější návštěva byla v III. neděli po velikonocích, 29. dubna. Ač vál poněkud chladný vítr, počasí bylo dosti pěkné. Přišlo na 450 poutníků. Vypomáhal P. Vilfríd Kalinský, salvatorián z Val. Meziříčí.

Pout ze Slovenska. Letos to byli bratři Slováci, kteří zahájili hromadné pouti na Sv. Hostýn opravdu imposantním průvodem za vůdcovství vdp. Karola Žeka, děkana v Jablonici. Přišli v neděli 29. dubna odpol. se svou hudbou a bylo jich 384 asi ze sta různých farností, takže možno říci, že celé Slovensko bylo zastoupeno, aby znovu potvrdilo svou příchýlnost k Matce Boží svatohostýnské a k sv. apoštolům slovan-

chováním zanechali zde nejlepší dojem. Sami se také se slzami v očích loučili s milým poutním místem, když po svěcení nábožných předmětů v 7 hodin odcházeli na další cestu. Jeli odtud ještě na Sv. Kopeček, pak na Wartu, do Vambeřic a do Králík. Poslední jejich zastávkou měl býti Šaštín. Takovým způsobem se nejlépe utužuje vzájemnost československá, nezbytná k bratrskému soužití a spolupráci katolického lidu českého a slovenského.

Osobní. Dp. superior Pernička T. J., který již delší dobu churavěl, pocítil 28. dubna tak vážné zhoršení svého stavu, že byl na radu lékaře autem odvezen do Kroměříže do nemocnice Milosrdných

sester. Tam brzo vyvázl z nejhoršího nebezpečí, ale podle dobrozdání lékařského potrvá jeho léčení delší dobu. Byl proto jeho zástupcem ustanoven dp. Jan Vraštil T. J. z Prahy, který již dříve působil o prázdninových měsících na Hostýně. — 23. dubna odejel P. Dvořák T. J. do Vamberge, by vypomáhal při zpovídání českých a slovenských poutníků, kteří tam zavítají. Zůstane tam asi do konce června. — P. Jos. Bartoník konal od Bílé neděle do 22. dubna osmidenční misie české v kostele sv. Mikuláše ve Znojmě. Současně se tamže konaly i německé misie (P. Egger S. J. z Lince) pro německé farníky. Účast Čechů vydala nejlepší svědectví jejich horlivosti. Jednotlivé slavnosti byly zvláště skvělé, ale korunou všeho díla byla závěrečná slavnost uctívání sv. kříže. Podle farní kroniky nebylo většího počtu lidu od roku 1838 v prostorném chrámu sv. Mikuláše než tentokráte. — 29.-IV. byl P. Bartoník na výpomoc v Halenkoviciích o posvěcení.

Špatně prorokoval. Milan Šembera napsal o Sv. Hostýně v časopisu „Zámy venkova“ 26. září 1919 toto: „Moravské Lurdy! Nebožtík Merhaut napsal o nich román „Andělská sonata“, krásný v malbě, chatrný ideově, psal o Hostýnu básně Sušil, Tábořský, napsal o něm pěkný (?) feuilleton Gamma (Gustav Jaroš) v knize Brázda, báseň v prose F. X. Šalda v knize Boje o zítřek. — Zmíněný Sušil, profesor bohosloví v Brně, zasloužilý sběratel národních písní, básník a bohoslovecký spisovatel, jak vypravuje jeho mladší přítel básník P. Soukup, při modlitbě klaníval se ve stranu, kde byl Hostýn — z úcty Panně Marii Hostýnské. Také v Bystřici pod Hostýnem zemřel na souchotiny. Bývaloť tu kdysi léčivé místo pro souchotináře. K Hostýnu jistě často upíral zraky geniální náš buditel Dobrovský, jenž se zde léčil z nervosy. Na Hostýně v letech šedesátých o národní slavnosti nadšeně deklamoval mladý básník Aleš Balcárek báseň Jiljiho Jahna. Když pak Hanák Válek přednesl jeho „Moravana z Hvězdy“, byl mladý básník všemi poutníky bouřlivě pozdraven. Balcárek brzy na to 30.-VI. 1872 skončil jako rekonvalescent po těžké nemoci v Praze skokem s Koňské brány a za dvě hodiny poté zemřel. Autor známých kostelních písní „Na své tváře padáme“, „S nebe

posel vychází“, „Již jsem dost pracoval“ ... Tomáš Fryčaj působil pod Hostýnem v Bystřici jako kaplan od 7. září 1783. Zde těžce onemocněl, požárem ožebračen, nato se odebral do Vídně a zakrátko do duchovní správy v Mistelbachu (Dolní Rakousy). Zemřel v Brně 28. června 1839. Pod Hostýnem léta žil v osamělé hájovně svého příznivce barona Loudona výtečný český malíř, přítel Masarykův Schweiger, v Bystřici usadil se rodák její, mistr Ondrušek, jenž léta v Mnichově čest dělal českému malířskému cechu, zde zotavenou prázdninovou trávi básník a nejlepší znalec slovanského malířství, Tábořský, k jehož poctě jedna z ulic pojmenována ulice Tábořského ... V blízké Rusavě skrýval se jistou dobu národní křisitel slovenský Hurban, tam léta žil znamenitý český učenec, botanik Sloboda“. Pisatel sám není příznivcem Sv. Hostýna, píše o něm ve světle nepřiznivém a končí článek: „Bývalo — není. Moravské Lurdy umrou jednou starobou. Podziměk jejich se už dostavuje“. K tomu poznamenáváme, že totéž nejen předpovídal, ale vši mocí se o to přičinil, aby totiž Hostýn zahynul, sám císař Josef II. odsvěcením chrámu a přece Sv. Hostýn přečkal všechnu zlobu lidskou. Od r. 1919 ruch poutnický se ještě rozmáhá, význam Hostýna roste stavbou Poutního domu. Možno spíše říci, že nastává moravským Lurdám nové jaro.

Svatý Hostýn, letecká hlídka návěstní. (Podává Rudolf Rozkošný T. J.) Na konci minulého roku byla v některých novinách uveřejněna zpráva o rozvoji letecké služby v republice a bylo v ní zvláště připomenuto, že se za celý rok nestalo žádné neštěstí. Neposlední zásluhu o to mají také povětrnostní letecké hlídky, které několikrát denně posílají meteorologickému ústavu do Prahy zprávy o stavu počasí. Tamější úředník je sestaví, naznačí na mapě, jaká je povětrnost v krajinách, jimiž letec má letěti, předá je letci, jenž, seznav situaci, letí nebo počká na zlepšení počasí neb vůbec let odloží.

Svatý Hostýn jest návěstní stanicí společnosti „Polská linja lotnicza Aerololot“, která udržuje leteckou službu mezi Vídní a Varšavou. Letec ráno odletí z Vídně a odpoledne se vrací z Krakova. Proto letecké hlídky z Bohumína, Nového Jičína, z Přerova, Olomouce, Hostýna, Uh. Brodu,

Brna telegraficky posílají zprávy do Prahy, odkudž pak jsou tetrafovány buď do Vídně neb do Krakova, aby letec před letem znal povětrnostní stav na Moravě.

V létě se telegrafovalo o 7., 9., 11. hodině, od listopadu však o $1\frac{1}{2}$ 8., 9., 10., $1\frac{1}{2}$ 12. hodině. Zprávy se šifrují, t. j. píšou se číslice, které na určitém místě mají určitý význam. Na prvním místě jest stav povětrnosti: zda je jasno či zamračeno, zda přibývá neb ubývá jasnosti neb mraků, zda poslední hodinu před pozorováním byl déšť, sníh, kouřmo, mlha, hřmění, bouřka? Či je mlha, hustá? řídká? nastává? trvá? mizí? Či jsou přehánky dešťové, sněhové, slabé, silné? Či prší, sněží, padají krupky, kroupy, je bouřka? A každý tento zjev je slabý? mírný? silný? začíná? trvá? přestává? Tento stav povětrnosti má sto rozmanitých změn. Další otázka jest: Jak daleko viděti? Až 50 m? 200 m? 1 km? 2, 4, 10, 20, 50 km? Další otázka: Jak vysoko jsou nejnižší mraky? 50 m, 100, 200, 300, 600, 1000, 1500, 2000, 2500? Dále: Kolik procent je nejnižších mraků? Kolik procent je všech mraků? Jaký je směr větru? (32 stupňů). Jaká je síla větru? (12 stupňů). Další otázka: Jaké bylo počasí v poslední hodině? Jasno? polo zamračeno? úplně zamračeno? mlha řídká? hustá? přehánky? déšť? sníh? bouřka? Dále: Jak je na rovině? jasno? kouřmo? mlha řídká či hustá? stojí tam mraky, neb se prohánějí, či tam neviděti?

Všecky tyto otázky se dají vyjádřiti 18 číslicemi, které se telefonují několikrát denně do Bystřice a odtamtud jsou jako nutné telegramy posílány do Prahy. Takových pravidelných depeší bylo posláno za minulý rok 1045. Kdyby se však počasí najednou zhoršilo (nastala hustá mlha, bouřka, mraky se snížily, padal hustý sníh), neb špatné počasí se zlepšilo tak, že by již letec mohl odletěti, má se ihned poslati mimořádná zpráva, a to v létě do třetí hodiny odpoledne a v zimě do jedné hodiny odpoledne. K vůli této zprávě musí někdo do té doby čekat na poště v Bystřici. Takových mimořádných zpráv bylo posláno minulého roku 108, a to při zlepšení počasí 44 a při zhoršení počasí 64.

Kromě toho se každý den, i v neděli, posílá zpráva o ranní povětrnosti a povětrnosti včerejšího dne do Prahy, která

se skládá z 30 číslic. Každého všedního dne se tedy posílá do Prahy zpráva o povětrnosti více než sto číslicemi.

Je to břímě dost velké.

Povětrnost v dubnu. Východní větry, které většinou vály v březnu, neutichly ani v dubnu. Od východu vál vítr 8 krát, od JV 26 krát, od SV 18 krát. Jako v březnu měl i v dubnu ráz vichřicový. Vichřice 1. dubna ulamovala jedlové větve. Jindy byla vichřice 3., 5., 9., 10., 16., 17., 18., 24., 25., 27. dubna. 16. dubna večer přihnál SV vítr sníh, jenž padal celé dopoledne 17. dubna až do výšky 12 cm; vody z něho bylo na 2 cm. Také následující tři dny sníh chvílemi padal, ale rychle mizel. Za celý měsíc napršelo o 1 cm více než před 10 lety: 75.2 mm. Pršelo 4.-7., 11., 21., 26., 27., 30. dubna. „Duben chladný, deštivý, úroda nás navštíví.“ Ve dnech, kdy padal sníh, také mrzlo: 17. - 20. dubna. Největší však byly mrazy 13. (-5 st.) a 14. dubna (-4 st.) Po sněhových dnech se zvýšila teplota na 10 st. a poslední dva dny v měsíci stoupla až na 20 st. Stromy se začaly zelenati. „Duben má dáti máji půl listu.“ V sobotu odpoledne 28. dubna několik vlaštovek obletovalo hnízda na kostele. V pátek 4. května však byl slabý mráz, který asi některé poutníky odstrašil od pouti.

Na Bílou neděli jsme musili pozorovati počasí celý den. O 10. hodině po službách Božích ohlašoval telegram, že vzducholod Italia letí. Za 5 minut jsme telegrafovali do Prahy a do Brna na Radio o stavu povětrnosti: o zamračenosti, viditelnosti, výšce mraků, síle a směru větru. Takové telegramy jsme musili posílati každé hodiny, dokud nepřišel z Prahy telegram: Italia ex. V Bystřici musila celou neděli úřednice na tyto telegramy čekati. Konečně až o půl 8 hod. večer přišel telegram: Italia ex, t. j. Italia odletěla. A ona zatím skoro za tři hodiny přiletěla z Kladska k Hostýnu a okolo 10. hodiny v noci se vznášela nad Bystřicí, letíc od Brna k Novému Jičínu. Zlé jazyky povídaly, že prý dostávala špatné zprávy z Hostýna a proto bloudila. Pražský meteorologický ústav však hned za tři dny děkoval za přesné a pečlivé provádění povětrnostních hlášení, jež byla pro informaci vzducholodí Italia velice cenná.

R. Rozkošný T. J.

Návštěva chrámu Páně na Sv. Hostýně a počet svatých přijímání.

V dubnu 1928.

1. bylo lidí v kostele	160	a u sv. přijímání	78
8. " " "	460	"	117
9. " " "	640	"	196
15. " " "	140	"	71
22. " " "	180	"	81
29. " " "	450	"	181
30. " " "	430	"	390
Ve všední dny úhr.	527	"	315
Úhrnem	2987	"	1429
Mši sv slouženo 105.			

PODĚKOVÁNÍ.

Poznámka redakce: 1. Ostatní četná poděkování, z nichž mnohá jsou zvláště zajímavá a poučná, budou postupně otištěna v příštích číslech. 2. V děkovacích dopisech budiž vždy uvedeno i jméno pisatelovo, ale zároveň podotčeno, zdali si pisatel nepřeje, by byl v tisku jmenován. 3. Redakce si v nedostatku místa vyhrazuje právo, zkrátiti zaslané poděkování v podřadných okolnostech.

Božskému Srdci Páně, P. Marii Svatohostýnské, sv. Josefu, sv. Antonínu a sv. Terezičce Ježíškově děkuji plně: čtenářka z Velké u Hranic za pomoc a přimluvu ve velké nouzi, - zejm. z Brušperku za mnohé vyslyšené prosby, - čtenářka z okolí Sv. Hostýna za vydatnou pomoc v těžké nemoci (doporučuje všem, by ve svých potřebách k nim se utíkali), - čtenářka z Boršic u Velehradu za vyslyšení v mnoha záležitostech, - čtenář z Rudic za uzdravení sestry, - čtenářka z Bánova za mnohá vyslyšení, zvláště při silných srdečních záchvatech a v oční nemoci, - J. S. za úlevu v reumatických bolestech, - pan Jan K. z L. za vyslyšení prosby a šťastný výsledek těžké operace, - H. Ž., čtenářka ze St. Města, za vyslyšení prosby a za vyprošení šťastné hodinky smrti její matce (děkuje též ř. ctih. sestře Marii Terezii Ledóchowské), - H. F. z F. za nalezení ztracené věci na přimluvu sv. Antonína, - čtenářka od Rožnova za udělenou pomoc v časných i duchovních záležitostech (vybízí všechny čtenáře k důvěře v Matičku Svatohostýnskou), - Benáčkovi z Únanova u Znojma za mnohá vyslyšení, zvláště za uzdravení bratra z nebezpečné nemoci, takže opět může pracovat, - invalida z Horní Lidče za vyslyšení, - nejmenovaná z farnosti holešovské za uzdravení svého manžela z těžké nemoci, - čtenářka z Drínova za vyslyšení prosby, - Všichni se odporoučejí do další ochrany Matky Boží.

Nejmenovaná z K. Těžké životní zkoušky mě velmi sklíčovaly a tu jsem se modlila k Matičce Boží se slibem, bude-li má důležitá záležitost urovňána, že to uveřejním v tomto časopise. Bylo mi pomoheno i plním svůj slib a posílám dárek na Poutní dům. Matičko Svatohostýnská, oroduj za nás!

Z Brna. V Ost. poslal rolník svého čeledína se státními koňmi vyvázet smeti do domu M. Sch. Při nevhodném zatáčení povozu do dvora padli koně na sebe do hluboké stoky a nemohli ven. Když to staříčka churavá M. Sch. uviděla, padla na kolena a volala hlasitě k P. M., Matičce ustavičné pomoci, o záchranu koní a slíbila též veřejné poděkování. Také se každý divil, že šťastně bez úrazu koně vytáhli.

Z Hlavnice. Díky vzdávám svému Bohu a Spasiteli za všechny kříže a utrpení, jimiž mě navštívil ráčil. Nebýti těchto utrpení, nebyl bych poznal lásku Vaši, Spasiteli můj a přemilá Matičko nebeská, která mě v životě mém tolikrát vyslyšela. Již jako 10letý chlapec byl jsem uzdraven na řec přimluvou P. Marie. Stal jsem se jejím oddaným činitelem a nemohu ani vypsat všechny důkazy Jeho milosrdenství ke mně. Vysvětlím jen poslední případ. Roku 1926 na podzim onemocněl mi 15letý chlapec zánětem slepého střeva. Operace, již se podrobil v zemské nemocnici v Opavě, se podařila, ale za 14

dní dostal zápal pohrudnice. Tamní sestřičky sdělili mi upřímně, že pomoci již není. Také lékař mi to potvrdil: „Budte, pane, na vše připraven, již dlouho nevydrží.“ Byl jsem všecek shroutou touto zprávou, ale ihned jsem poprosil zbožné P. Marii o pomoc a žádal jsem lékaře, by hoch byl operován. Odpověděl, že to bude marné, ale vyhověl mi. Neustával jsem v modlitbách po 4 měsíce, co chlapec zápasil se smrtí, ale teď po roce jest již zdrav. Milí čtenáři, důvěřujte vždy v P. Marii, Ona neopustí svých ctitelů. Mohl bych takových případů uvést více, ale mnozí v dnešním světě nevěří samému P. Bohu, kterak by uvěřili mně! Neopouštěj nás, o Máti, v tomto slzavém údolí a vezmi nás pod svou ochranu, bych si mohl v nebi kdys zapěti: Tam u Boha jest domov můj! — Ludvik Kořístka.

Co se stalo před 30 lety. Minulý týden byly u nás sv. misie. Navštěvoval jsem skoro každé kázání. Zvláště mne dojalo vyzvání, bychom se neostýchali svou víru veřejně vyznávat. Kolikrát jsem četl v Hlasech svatohost., jež odbírám již po 20 let, na sta poděkování P. Marii za uzdravení nebo udělení milosti chudým i vznešeným rodinám! Tu jsem si vzpoměl, co se mi přihodilo před 30 lety, a že jsem opomenul to uveřejnit. Moji rodiče byli ctiteli P. Marie a chodili téměř každý rok na pout na sv. Hostýn. Náhle mou matičku rozbolely oči, že nemohla ani před sebe pohledět, jako by jí písku do očí nasypal. Chodila k doktorovi, ale vše bylo marné. Měla poručeno nosit černé brejle. Přišel čas, kdy chodila na pout. Měl jsem tenkrát asi 13 let, ale pamatuji si to, jako by to bylo dnes. Přišla k nám stařenka Buchtová a povídá mamince: „Kaděrko, půjdem na svatou pout!“ Ale ta se dala do pláče: „Panímámo, já bych ráda šla, ale netroufám si.“ Ale když přišel večer, tu jako by jí někdo řekl: „Jdi!“, upekla si na cestu buchty a na druhý den šla. Hned ráno řekla: „Nevím, co se to se mnou děje; mohu lépe hledět, snad mě P. Maria chce uzdravit.“ A když se vrátila domů, odložila černé brejle a četávala bez nich až do své smrti; bylo jí 87 let, když umřela. Není to podivuhodný případ? Ale slyšte, milí čtenáři, co jsem zažil sám, když mi bylo 23 let. Z neznámé příčiny jsem ohluhl, a ač jsem chodil k lékaři, přece se můj stav nelepšil. Tehdy jsem se raději vyhýbal společnosti, abych nebyl jiným na posměch. Stávalo se, že když jsem byl s jinými hochy, některý ke mně přistoupil a začal mi do ucha křičet: „já jsem mu přece nerozuměl a odpovídal jsem něco zcela opačného. To víte, že bylo hned plno smíchu, a proto jsem mezi ně nešel. Má matička si to stěžovala nějaké Marii Krátké, hodné, známé dívce, která je již také na věčnosti. Ta nám poradila, bych konal devítidenní pobožnost k P. Marii a slíbil, že po uzdravení budu chodit každoročně na pout. Když jsem vykonal již devátý den pobožnosti, — bylo to právě v 11 hodin před polednem — uslyšel jsem hodiny zřetelně bít, a od té doby dobře slyším. Svůj slib také každoročně plním; když se blíží svatodušní svátky, již se těším, že půjdu na tu posvátnou horu P. Marii poděkovat. Byl jsem tam již 31 krát. Pravdu tohoto vyprávění bych mohl přísahou dotvrdit. Lituji každého, kdo řekne, že není Boha a zázraků. Podepisuji se plným jménem: manželé Kaděrovi, Rakodavy u Dubu na Hané.

PROSBY.

B. M. z Horního Němčí prosí P. Marii Svatohostýnskou o uzdravení nemocné matičky a vzbuzení dobrodinců v chudobě, - čtenář z Rudic za obrácení nezdárného syna, - N. N. z Moravy za pomoc v fisni (vzývá také sv. Josefa a blah. Jana Sarkandra), - nejmenovaná ze Šlapanic o pomoc, - Františka F. o požehnání k rozhodnému kroku na nové dráze života.

Prosíme všechny čtenáře, by uzavřeli tyto prosby a všechny záležitosti celé čtenářské rodiny Hlasů do svých modliteb.

DOPISY.

Dopis z Turzovky na Slovensku. (Dokončení). Keď prišiel rok 1908, prišlo mi na um, že treba slúb splniť, to jest putovať na posvätný Hostýn. Bolo to práve na Božie Telo. Hovoril som svojemu tatinkovi, aby šli so mnou. Oni hneď sa sobrali, a šli sme pešo do Frýdlantu na nadražíe, lebo vtedy ešte nešiel vlak do Starych Hamer a do Bilej. Doviezli sme sa vlakom do Bystrice pod Svätý Hostýn. Keď sme ale šli hore na Svätý Hostýn, modlil som sa s tatkom svätý ruženec, až sme prišli na vrch. V ten deň Božieho Tela nebolo tam moc procesii, ale mi hovorili, že slávnosť Božieho Tela na Svätom Hostýně sa odbavuje v nedel' u po Božom Těle. Potom keď prišiel rok 1909, na sviatky Svätodušné som nahovoril šesť ľudí a šli sme do Rožnova a z Rožnova vlakom do Bystrice. Keď sme ale prišli na Sv. Hostýn a videli sme taký veľký počet shromaždeného kresťansko-katolíckeho ľudu, to nás veľmi prekvapilo. Hneď som si pomyslel, že ak budem žiť, na rok 1910 privedem s Turzovky viacej pútnikov. Roku 1911 na Svätodušné sviatky som nahovoril aj svojego dobrého priateľa Jána Frola z Vyskej, aby mi bol na pomoci zariadiť pút na Svätý Hostýn, čo on veľmi rád urobil. Potom už každý rok veľmi rád putoval so mnou na sviatky Svätodušne na Svätý Hostýn. Až keď prišiel rok 1914 a nastala v auguste svetová vojna a musel narúkovat', sobral som sebou kamaráda na pomoc Štefána Brezinu. A tak s Božou pomocou až posaď každoročne ide prôvod oľ nás zo Slovenska, tak rečeno z celého okresu Čadce na Svätý Hostýn. Zostavam v dokonalej úcte a spolu horlivým ctiteľom Panenky Marie Svatohostýnskej. František Hutyra (Stolička), pútník svätohostýnský.

Z Nového Hrozenkova Prosím Vás, byste mne i mého manžela prijali za řádné členy Matice svatohostýnské. Moji rodiče uctívali P. Marii Svatohost. po celý svůj život, neboť jim mnoho dobrého vyprosila. Jednomu jejich děvčeti byl na Sv. Hostýně zrak navrácen a chlapec, zmračený anglickou nemocí a souchotinami, byl uzdraven. Prokazovali Jí tu službu, že vybírali od členů novohrozenkovských příspěvky a každoročně je zasílali na Sv. Hostýn. Ale nyní zemřeli. Proto chceme nastoupiti na jejich místo a starati se pečlivě o odvádění členských příspěvků. — Petr a Apolena O.

Z Abrahámu u Bratislavy. Vzdávám Vám srdečný dík za posílání tak krásného časopisu „Hlasy svatoh.“ Až do letoška byl mi neznám, ale v Holešově mně jej jedna osoba půjčila, a sotva jsem si jej přečetl, dostal jsem v něm takovou zálibu, že jsem si jej objednal. Nyní každého měsíce toužebně čekám na nové číslo, poněvadž v něm nalézám potěšení, ulehčení, zábavu a prostředek ke zdokonalení, zvláště četbou tolika krásných příkladů. Můj život byl od malička hodně krušný. Matka mi umřela tak brzo, že ji ani nepamatuji, vím jen o ní, co mi jiní pověděli. Otec můj byl chudý, živil se jen tím, co si právě vydělal prací rukou svých, a zemřel, když mi bylo 15 let. Na štěstí jsem se dostal do služby k hodné rodině na Halenkově, kde jsem pobyl 11 let. Byli to lidé, kteří žili podle Pána Boha, a vedli mě k dobrému. Říkali mi: „Poctivě pracuj a Boha se nespouštěj! Čemu se naučíš, to půjde s tebou, a budeš-li hodný, budou tě mít dobří lidé rádi.“ Nezbraňovali mi číst dobré knihy, a životopisy svatých. Bůh jim odplat všechno dobré, co mi učinili. V pozdějším životě se mi nadhodil mnohý křížek a byl jsem snad na kraji zoufalství, ale pomyslel jsem si, že Prozřetelnost Boží všechno řídí a že nevinné zkouší jako zlato v ohni a hříšné protivenstvím napravuje. Tak jsem vše přetrpěl a hle, obrátilo se to k dobrému. Octl jsem se na vojně v M., kde jsem sloužil 14 měsíců. Protože jsem se snažil vykonávat svědomitě své povinnosti, byl mi můj představený důstojník nakloněn a zaopatřil mi po vojenské službě místo na zámku H. Tam jsem mohl každodenně chodit na mši sv. do kostela. Bohužel, dostal jsem za nějakou dobu výpověď, poněvadž byl nadbytek služebnictva. Ve své nesnázi obrátil jsem se k P. Marii Svat. s prosbou o pomoc a byl jsem vyslyšen. Již jsem odcházel ze zámku, ale než jsem ještě zavřel dvěře za sebou, zadržel mě jiný sluha a pravil, že jedna přibuzná hraběnka, jež tam byla na návštěvě, mě žádá, bych šel k ní do služby do Abr. Zde jsem spokojen. Je to zbožná osada; v neděli bývá kostel do posledního místečka naplněn mladou chasou. Posílám srdečný pozdrav všem čtenářům „Hlasů“, zvláště do farnosti halenkovské. — Josef Chrástský.

Z Vamberk v Německu. Přijel jsem sem 29. dubna. Cestou jsem se zastavil v Opavě. S důst. p. P. Ostrčilíkem mohl jsem již mluvit; měl nebez-

pečný zánět plic, ale od úterka byl již mimo nebezpečí. Přičítá své uzdravení vroucím modlitbám, jež se za něho konaly. Včera připutovali do Vamberk jako první poutníci mužové z Neurode a okolí, počtem na tři sta. Jsou to členové „Apoštolátu mužů“, kteří netvoří sice zvláštní spolek, avšak každého měsíce přistupují k sv. svátostem a každého dne obětují své modlitby, práce a utrpení Božskému Srdci Páně. Sv. svátosti přijali doma a pak se vydali na cestu asi 3 hodiny dalekou částečně dráhou, a kde ji nebylo, pěšky. Za zpěvu mariánské písně ubírali se městečkem Vamberk do poutního

kostela, kde bylo kázání a zpívání mše sv. Po 1 hod. po poledni měl k nim promluvu dp. rektor jezuitské koleje ve Střední Stěnavě (Mittelsteine). Také tuto velkou kolej jsem navštívil; jest v ní umístěn noviciát dolnoněmecké provincie T. J. Jeden páter se učí pilně česky, aby mohl zpovídati české poutníky vamberké. Zítra po poledni přijdou Slováci; nastane má činnost. Podnebí je tu poněkud mírnější než na Hostýně, ač i zdejší krajina je hornatá, ale více chráněná. S pozdravem Jan Kř. Dvořák T. J.

DOBRÁ ČETBA.

Upozornění. Při objednávkách knih zde doporučených odvolávejte se, prosím, vždy na „Hlasy svatohostýnské“!

F. Prať T. J.: **Svatý Pavel** Podle 4. francouzského vydání přeložil Karel Vrátný. 1928. U Ladislava Kuncíře v Praze. Stran 202. Cena 15 Kč. Také životopis konvertitův. Ale ne jednoho z těch konvertitů, při nichž jejich obrácení bylo nebo bývá výsledkem dlouhého vanutí milosti a zdlouhavé vnitřní práce, nýbrž z těch, kde milost zachvátila duši jako vichřice a vynesla ji z dosavadního ovzduší do zcela jiného Šavě z Tarsu, který potom byl apoštolem Pavlem a nádobou vyvolenou, jest největší z těchto náhlých obránců. F. Prať T. J. se vynasnažil zhustiti jeho životopis, jeho osobnost, jeho apoštolské práce a jeho spisovatelskou činnost na 200 stránkách. A život apoštolův je tu zasazen do rámce jeho tehdejší současnosti, ale ani tento rámec postřehů náboženských, kulturních, dějinných, zeměpisných není přetížen okázalou učeností, nýbrž je opravdu vkusným rámcem, který ladně splývá s obrazem velikého apoštola, jej zdůrazňuje, ne zatlačuje do příšeří. A vypravování tohoto života je tak životné, že se čtenář stěží odhodlává započatou četbu přerušiti. O překladu, který pořídil Dr. K. Vrátný, stačí říci, že je výborný. Nepravíme, že každý kněz, ale každý katolický laik bude čísti tuto knihu s živým zájmem a s plným uspokojením ji zařadí do své knihovny.

Časopis Orbis přináší v posledním čísle další odpovědi na anketu: O publikační činnosti české vědy. Časopis je zasilán zdarma nakladatelstvím „Orbis“, Praha XII., Fochova 62.

Eucharistické a liturgické hnutí obrozuje celý katolický svět. I náš národ nenalezne jiné cesty k Bohu. Je tedy třeba rozšířiti úctu a lásku k Ježíši svátostnému do nejširších vrstev našeho lidu. Tomu účelu slouží dvě poslední brožurky sbírky „Životem“ (vydává Exerciční dům v Hlučíně), č. 37. „Svatost oltářní“ a č. 38. „Mše svatá“. Další čísla sbírky jsou: č. 39. „Akce katolická“ (napsal Dr. B. Vašek), č. 40. „Duch svatý“, č. 41. „Sedmero darů Ducha svatého“, č. 42. „Sv. Cyril a Metoděj“ (napsal Grivec-Jemělk), Po 50 h.

„Knihovna pro křesťanskou askézi a duchovní život“ začala vycházeti za redakce dra Hrachovského O. S. N. nákladem tiskárny „Snaha“ v Hranicích. První číslo jest světoznámé dílo španělského jezuity Rodrigueza: „O cvičení v dokonalosti křes-

fánské“. Spis tento, jenž již po staletí vychovává celá pokolení mužů a žen, toužících po hlubokém životě duchovním, jest dosud bezpečným a svěžím vůdcem na cestě ctností křesťanských. Doporučujeme zvláště členům Mar. družin a III. řádu. Vychází v sešitech.

P. Leander Brejcha O. F. M., Výroční zpráva katolické charity (milosrdné lásky) na Moravě 1927. Příloha časopisu „Za láskou“ v Brně.

XXV výroční zpráva dětského asylu Milostného Pražského Jezulátka za spolkový rok 1927. Praha II., Černá ul. 12.

F. Vedral, Boj proti kříži neb utrpení katolické církve v Mexiku. Díl I. Str. 64. Nákl. Česk. tiskového spolku v Čes. Budějovicích. Cena Kč 4.—. (Na 10 výtisků jedenáctý zdarma). Jest potřeba, by náš katolický lid a vůbec celá veřejnost, v níž ještě žije přirozený smysl pro spravedlnost a lidskost, byla zpravena o neslýchaných krutostech, jichž se dopouští moderní Nero, prezident mexický Calles, na katolicích, a byla tak vyburcována k plamennému protestu, jehož vlny se již stále více šíří ve všech civilisovaných zemích. K tomu poslouží tato knížka, ozdobená několika obrázky osobností a míst mexických. Doporučujeme.

Giovanni Papini, Život Kristův. Přeložil Jaroslav Skalický. Vydal Ladislav Kuncíř, Praha II., Voršílská 3. Cena 30 Kč. Stran 420. — Již ve 3. vydání vychází tento proslulý spis italského konvertity. To svědčí o oblibě, jaké dosáhl v českých kruzích čtenářských. Svérázný sloh a nové myšlenky, jimiž obetkává známé, ale věčně krásné události ze života Spasitelova, leckoho nezvyklého s počátku překvapí, ale jistě mu četby neznechutí, nýbrž učiní mu knihu zajímavou, a co hlavní, užitečnou až do poslední stránky. Vnější úprava jako u všech publikací Kuncířových je vzorná.

Matka Boží v české poesii. Výbor umělých i národních básní o Matce Boží. Uspořádal Josef Vévoda. Druhé doplněné vydání. Upravil Em. Masák. Stran 354. Cena Kč 18.—. Brno 1928. Tiskem a nákladem Občanské tiskárny. — Výborná tato sbírka byla ve svém 1. vydání brzo rozebrána. Poněvadž byla i dále po ní poptávka, vychází nyní po druhé. Je to pravý poklad pro pořadatele spolkových slavností, ale také krásná četba pro čitatele mariánské.

Je Katolická akce u nás dnes nutností? Je snad za daných okolností dokonce nutností bezpod-

minečnou? A je-li nutná: Jak ji prováděti? - To jsou otázky, které se dnes ozývají v duši každého uvědomělého katolika. Ale je zde tolik nejasností! - Proto uveřejnila sbírka „Životem“ jako své nejnovější číslo velmi informativní brožuru „Katolická akce“. Nejlépe vynikne její význam, když uvedeme nadpisy jednotlivých odstavců; I. Proč je Katolická akce u nás dnes nezbytně třeba. II. Které úkoly musí Katolická akce u nás vzít nejednoduše do rukou? III. Jak je KA organizována? (Zde pojednáno hlavně o úkolech a složení farních rad.) Všechna dosud vyšlá čísla sbírky „Životem“ byla v hojném počtu rozšířena ve farnostech, kde byli lidé na ně upozorněni. Přítomná brožura je na to, aby si i naši katolíci laici uvědomili, že i laici nesou velikou odpovědnost za osud náboženství v životě veřejném i v životě jednotlivců, že to není věcí pouze kněží, že všichni věřící mají dnes povinnost spolupůsobiti při budování Království Kristova u nás a při zachraňování duší, hynoucích nám dnes v tisících a statisících. Proto bude dobrodiním pro náš náboženský život, když se i této brožury dostane ve všech farnostech hromadného rozšíření.

CIZOJAZYČNÁ LITERATURA.

Novinky z nakladatelství Herder, Freiburg i. B.: Anton Worlitscheck, *Persönlichkeitspflege. Selbsterzieherische Ueberlegungen* VI. a 144 str. Cena 3 M (váz. 3.80 M). — K sebevýchově upoutal kdysi Förster mnoho pozornosti, ale znal jen pohnutky přirozené. Také tato kniha jedná o sebevýchově, ale jest psána se stanoviska přesně katolického. Předem vytyčuje cíl výchovy, jímž jest ideální osobnost; pak podrobně promlouvá o jednotlivých složkách osobnosti: pěstění vůle, ducha, svědomí, povahy, srdce, vášně, paměti, řeči, mlčení a těla. Všude jest přihlíženo k novodobým proudům myšlenkovým, ale to, co je podstatné a věčné, podržuje svou převahu. Spis je určen pro široké vrstvy lidové, zejména pro mládež, u níž jest otázka výchovy nejpálčivější; proto poskytne vůdcům mládeže mnoho užitečné látky k promlouvám.

Th. Soiron O. F. M., *Das heilige Buch*. VIII a 152 str. Cena 3 M; váz. 4.20 M. Je to návod k četbě Písma sv. Nového zákona. Po stručném úvodě o ceně této četby pojednává spisovatel o trojí metodě její: 1. kursorické, 2. systematické a 3. pragmatické. Tecretické statě jsou psány prostě, bez učeného aparátu a bez rozvlácností. Četné jsou příklady praktického použití různých míst Písma sv., jež ukazují, jak čerpati z pokladů moudrosti v něm uložené. Laici naučí se čísti Písmo s láskou a porozuměním a kněží najdou v této knize náměty pro svou činnost zvláště na kazatelně.

Novinky z nakladatelství Gebr. Steffen, Limburg a. d. Lahn: J. Hansz, *Beispiele für den neuen Einheitskatechismus*. 454 str. Cena 5.50 M; váz. 7 M. — Význam a potřeba příkladů ve vyučování náboženském a při kázání jest dobře známa. Není však tak snadno najíti dobrý a krátký příklad. Tato sbírka obsahuje jich několik set; jsou vhodné

vybrány a seřaděny podle otázek a odpovědí katechismových, jež jsou vesměs v celém znění otištěny. Cenná pomůcka pro duchovní správu!

Fr. Brors, *Der Jahresring. Predigten und Betrachtungen*. 320 str. Cena 4.50 M; váz. 6 M. — Tato sbírka obepíná celý církevní rok a připíná ke každé neděli a svátku úvahu o časovém tématě. Každá úvaha je zajímavou ukázkou, jak nutno kázati lidem naší doby. Čtème na př. jen úvahu 12. a 13. o zpovědi. Tak si představují kazatele před dělnickým posluchačstvem. Celý ráz knihy prozrazuje muž, jenž působí v průmyslovém území.

F. P.

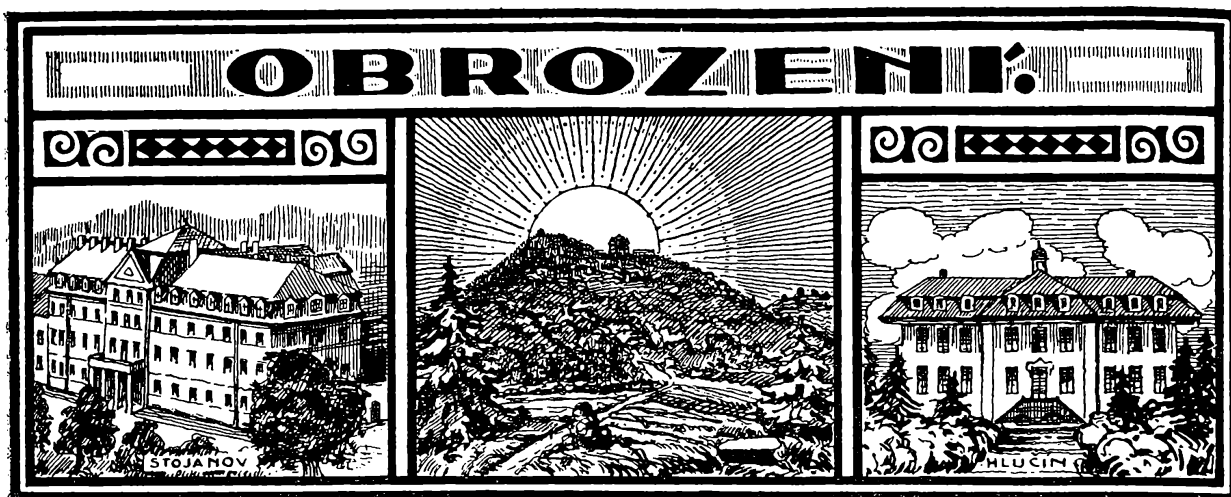
LISTÁRNA REDAKCE.

Všem pisatelům článků, zpráv a děkovných dopisů: Vše, co je určeno pro tisk, budiž psáno pouze na jedné stránce listu, tedy ne po obou stranách, ježto se tím zdržuje sazba. — Pisatelka z Mor. Ostravy (podle pošt. razítka): Lituji, že jste se nepodepsala. Váš dopis by jinak zasluhoval povšimnutí. Pravíte, že podpis je zbytečný? Pak by bylo i zbytečno, chce-li kdo s vámi mluvit, se vám představit, aby jste věděla, s kým máte čest. Jsou také ještě i jiné důvody, jež vám poví každý, kdo se trochu zabýval redakcí časopisů. K. Vítek z N.: Aby báseň stála a za uveřejnění, musí býti dokonalá obsahem i formou. Veršování často svádí k řemeslnému klížení slov a rýmů bez zvláštní myšlenky. — M. Libenská. Radím vám, napitše raději něco prosou, nějaký zajímavý příběh z vašich zkušeností, jenž by upoutal a povzbudil čtenáře k dobrému. Při tom si pamatujte, že stručnost, spojená s důkladností, je hlavní ctnost spisovatelská v naší době. — M. Šebesta z B.: Ve zprávách uvádějte to, co je skutečně zajímavé a nevšední. Pouhé líčení pouti, jak to každý již dávno sám zná („vyšli jsme, šli jsme, přišli jsme, vrátili jsme se“), nikoho by nezajímalo. Tedy na př. zvláštní zvyk poutní, vážná či žertovná příhoda, nové pozorování, pěkná myšlenka a podob., toť, co zpestřuje zprávu a činí ji vhodnou pro tisk. — A. Novotný: Pište jen dál. Redaktor si již vybere, co se hodí. Nedostatek místa jej nutí ovšem, by leccos zkrátil, ale pravých perel nezahodí. — A. Masaříková: Premie jsou určeny pro ty, kdo získávají nové odběratele, ne pro nové odběratele samy. Budou Vám zaslány. — Děkuji upřímně horlitelům, kteří ohlásili nové předplatitele: M. Sedláková z P., M. Zdražilová ze Z., J. Minařík z K., F. Skopal z B., C. Světlíková z N. S., B. Kašparová z M. O., p. Bartek z H., Fr. Skopal z M., Mrs. A. Brejcha z C. v Americe, ct. sestry dominikánky v Řepčíně, vdp. Gabriel Vlček, farář v Trnavě, vdp. Jan Hikl, arcikněz v Hořejšově, Jos. Staňkova z K.

**Rozšiřujte „Hlas
Svatohostýnské“,
Doporučte a ukažte je
svým známým.**

Věstník hnutí exercičního pro Československo.

SV. OTEC PIUS XI. A EXERCICIE.

Již v prvním roce svého pontifikátu vyzval náš sv. Otec Pius XI. s ohnivým nadšením všechny věřící k duchovním cvičením, která dnes vyvíjejí všude novou podivuhodnou přitažlivost. U sv. Ignáce velebil, že on byl první, „který učil původnímu, plánovitě promyšlenému způsobu pěstování vnitřní samoty. Tento nový návod měl věřícím zcela mimořádně usnadnit, by si zošklivili hříchy a svatě uspořádali svůj život podle příkladu Pána našeho Ježíše Krista“.

Dále praví sv. Otec: „Podle našeho přesvědčení mají časová zla svůj původ hlavně v tom, že tak málo lidí pěstuje vnitřní samotu (Jer. 12, 11). S druhé strany přispívají, jak zkušenost učí, duchovní cvičení dle návodu sv. Ignáce velmi k odstranění převelkých chorob, jimiž nyní všude trpí lidská společnost.“

K tomu přistupuje okolnost, že jako kdysi, tak též dnes ještě uzrává setba vznešených ctností ve svaté samotě u světských kněží právě tak, jako u laiků, a co zvláště v dnešní době zasluhuje zmínky — právě v kruzích dělnických. Proto si přejeme naléhavě, aby tyto exercicie stále více se šířily a aby vždy četnější exerciční domy vznikaly a vždy krásněji rozkvétaly jako

pravé vysoké školy dokonalého křesťanského života, kam se člověk uchyluje na celý měsíc nebo na osm dní či, není-li to možno, aspoň na kratší dobu.

To jest při naší lásce k stádcí Páně předmět naší modlitby. Podle příkladu našich předchůdců, kteří dali jednotlivým zařízením jejich ochránce, prohlašujeme a ustanovujeme proto slavnostně mocí své apoštolské autority sv. Ignáce z Loyoly za nebeského ochránce všech exercicií, ústavů, bratrstev a spolků každého druhu, které si vytkly za úkol podporovati exercicie“.

(Const. Apost. 25.-VII. 1922).

Ano, jest to světové hnutí, k němuž Pius XI. vybízí v jiném apoštolském listě ze dne 3. prosince 1922 četné exercitatory slovy: „Dejte si denně více práce a požívejte duchovních cvičení. Víme, že v tomto směru pracujete s velkým úspěchem v dělnických kruzích. Jest žádoucí, byste působili se stejným úspěchem také mezi všemi ostatními stavy lidské společnosti“.

Modleme se, by přání sv. Otce plnou měrou se splnilo i v našem drahém národě českém! Ale též sami se chopme díla a mluvmе o exerciciích, povzbuzujme k nim všechny, s nimiž se stykáme!

P. Frant. Půček.

Ferd. Pokorný T. J.:

NÁČRT ORGANISACE EXERCICHNÍHO HNUTÍ.

Hlavním úkolem Katolické akce jest zajisté přibrati všechny schopné laiky dobré vůle k apoštolské práci v duchovní správě. K tomu je potřebí dáti jim především

řádnou výchovu a zásobu uvědomění a činorodého nadšení v duchovních cvičeních. Jak do těchto přivést co největší počet a co nejčastěji? Nutno začít se soustavnou prací čili organizací. Netřeba však zavádět novou organizaci, jež by se vymykala z rámce dosud stávajících svazů. V zemích, v nichž jest exerciční hnutí již na vysokém stupni, stala se exerciční myšlenka moderní součástí staleté organizace církevní a úplně se k ní přimyká, takže rozšiřuje a prohlubuje sice obor duchovní správy, ale neznásobňuje množství organizačních jednotek, jak by bylo na př. se zaváděním nového bratrstva nebo spolku*). Znalci tvrdí právem na základě dlouholetých zkušeností v různých krajinách, že taková organizační forma se dá v podstatě provést v celém katolickém světě.

Organisace exercičního hnutí se rozvíjí tedy — podobně jako KA — uvnitř diecése a opírá se o představitele církevní duchovní správy. Takto se zcela přirozeně seskupuje okolo tří středisk; jsou to: farní úřad, exerciční dům a biskup. První dvě střediska pracují ve svém okruhu ve vzájemné shodě a dohodě za vedení biskupského orgánu. O každém několik slov.

1. **Farní úřad.** Farní duchovenstvo poučuje věřící kázáním, promluvami a šířením letáků o významu a účelu exercičií. Ziskává a vysílá jednotlivce a skupiny (členy katol. spolků) k uzavřeným exercičiím. Hledí k tomu přimět hlavně význačné osobnosti (význačné postavením ve spolicích a v osadě nebo schopnostmi a nadáním), aby ty mu pak pomáhaly šířit exerciční myšlenku mezi místním lidem. Buduje finanční základ ve formě exercičního fondu pro účastníky méně majetné a povzbuzuje ke střežení potřebné částky na uhrazení výloh. (O finanční otázce spojené s konáním exercičií přineseme v příštím čísle řadu námětů a pokynů). Pečuje také o bývalé exercitanty a měsíční duchovní obnovou udržuje jejich vnitřní život náboženský. Modlí se a vybízí věřící k modlitbě za rozkvět exercičního díla při vhodných příležitostech (po mši sv., při lidových pobožnostech, při misích, při schůzích Mar. družin a III. řádu). Jeť dílo exerciční dílem milosti a proto odkázáno na vláhu modlitby. Všechny tyto naznačené úkoly nemůže ovšem duchovenstvo vykonati samo, ale horliví laici jim přispějí ochotně na pomoc.

2. **Exerciční dům.** Předním úkolem exercitatora jest ovšem řídit exerciční kursy. Ale kromě toho bude se, pokud čas a síly stačí, — nejlépe za pomoci jiného kněze k tomu uvolněného — starati o rozvoj exercičního hnutí aspoň v okrsku, na nějž sahá vliv jeho domu. Pořádá tudíž v jednotlivých farnostech na pozvání místního duchovenstva „exerciční neděle“, koná v nich kázání a přednášky o exercičiích, pořádá podle potřeby uzavřená duch. cvičení v nouzových exerc. domech (ústavech a klášteřích) nebo t. zv. domovské exercicie, zásobuje katolický tisk zprávami a články, má v patrnosti bývalé exercitanty a činí z nich laické apoštoly ve prospěch exercičií.

3. **Biskupský úřad.** Vrchní pastýř drží ochrannou a žehnající ruku nad dílem ve farnostech, spolicích a exercičních domech své diecése. Právě zásahu a podpoře nejdůstojnějšího episkopátu děkuje exerciční dílo z valné části za svůj zdar a pokrok. Nejlépe by bylo, aby při ústředním orgánu diecesní Katol. akce byl ustanoven zvláštní referent pro věc exerciční, který by všemi prostředky podporoval toto svaté dílo, svolával exerciční pracovníky k časovým konferencím, staral se o zařízení a doplnění sítě exercičních domů ať již trvalých nebo občasných, vydal kalendář exercičních kursů, vedl jejich statistiku, zprostředkoval pokyny a informace pro duchovenstvo a lid a vůbec uváděl v soulad práci všech činitelů v diecesi.

Toto jsou hlavní směrnice pro vybudování účelné a pronikavé organizace exerciční. Všechny vyžadují ještě podrobnějšího vysvětlení a pojednání. „Obrození“ se bude proto jimi v dalších číslech postupně zabývat.

*) Srov. článek P. Ferd. Nesrovnala T. J. „Organisace exercičního hnutí v cizině“ ve Zprávách velehradských č. 25.—26., str. 7.

EXERCIČNÍ HLÍDKA.

Pořad duch. cvičení ve Stojanově na Velehradě. Červen: Od 11. večer do 15. ráno pro členky Marián. družin a III. řádu. Poplatek 60 (50) Kč. — Od 18. več. do 22. ráno pro kněze vysvěcené roku 1888 v Olomouci a jiné kněze. — Červenec: Od 16. odpo. do 21. dopol. čtyřdenní kurs pro duch. správce o uvedení K. A. (kat. akce) do farností. Jen pro kněze, ale nečítá se kurs tento za exercicie. Poplatek za vše 120 Kč. Kurs řídí P. Al. Stork S. J. super. z Prahy. — Od 16. več. do 20. ráno v budově klášterní pro středoškolské studenty. Poplatek 30 Kč. — Od 23. več. do 28. ráno čtyřdenní exercicie jen pro absolventy VII. a VIII. tř. střed. škol vzhledem k volbě povolání ve Stojanově. Poplatek za vše 40 Kč.

Exerciční dům v Hlučíně (Slezsko) Česká duchovní cvičení v červnu: 2.-6. nemocné, čes. ženy a panny, které již byly; 11.-15. nemocní, muži; 15.-19. nemocné, ženy a panny, které ještě nebyly; 28.-2: VII. mužové. Cvičení počínají vždy první jmenovaný den večer v 7 hodin a končí poslední den ráno. Za ubytování a stravu se platí 51 Kč. Přihlášky pošlete na adresu: Exerciční dům v Hlučíně.

Duchovní cvičení v Hájk u Prahy konají se letos v tomto pořádku: Od 25.-29. června pro členy mužských katol. spolků a také jiné muže. Od 9.-13. července pro kněze. Od 16.-20. července pro členy orelských jednot. Od 23.-27. července pro kněze. Od 6.-10. srpna pro katol. mládež, Od 13.-17. srpna pro katol. inteligenci, Od 20.-24. srpna pro členy orelských jednot. Od 27.-31. srpna pro kněze. Duchovní cvičení začínají první den večer a ukončují se poslední den ráno. V poslední době má Hájek autobusové spojení jak s Prahou, tak i v jiných směrech.

Duchovní cvičení pro katolické paní a dívky v Čechách o prázdninách roku 1928. Červenec: v Kladně od 1.-5. pro paní a dívky, ve Štětkné na Šumavě od 4.-8. pro paní a dívky, ve Veltrusích pro učitelky a úřednice, v Litoměřicích od 11.-15. pro paní a dívky. — Srpen: ve Veltrusích od 4.-8. pro dívky, od 8. 12. pro paní a dívky, ve Sloupnici u Litomyšle od 11.-15. pro paní a dívky. K exerciciím zapůjčí ct. sestry své klášterní pensionáty. Přihlášky přijímá Sdružení přátel exercičního hnutí v Praze III., Thunovská ul. čis. 27.

Exercicie pro učitelky v Praze. Mariánská družina učitelek u sv. Ignáce v Praze pořádá třídenní duchovní cvičení pro učitelky a dámy podobně vzdělané v klášteře ctih. sester Voršilek v Praze II. (Národní třída) od 2.-6. července 1928. Exercicie započnou v pondělí dne 2. července o 5. hod. odpolední a ukončeny budou v pátek dne 6. července ráno. Poplatek za celé zaopatření činí 85 Kč, bez noclehu 65 Kč. (Přihlásit se ješ u starostky Mar. družiny sl. Jany Grygarové, Praha I., Řetězová 3. (Ve službách Královny, č. 5.).

Pro horlitelky Srdce Páně ohlašuje časopis „Zasvěcení“ (č. 5.) duchovní cvičení od 1. do 5. července v ústavu Školských sester O. S. F. v Chrudimi. Poplatek za stravné a byt bude asi 50 Kč za celý kurs. Budou-li se hlásiti účastnice další, bude možno uspořádati ještě jině duch. cvičení, a sice v druhé polovině srpna nebo v září.

Apoštolát sv. Cyrila a Metoděje v arcidiecési olomucké ujímá se ze všech svých sil myšlenky exerciční. Ve středu dne 18. dubna o 1. hod. odpolední konala se v poradní siní arcibiskupské konsistoře v Olomouci důležitá schůze zástupců ACM, Družstva Velehrad, koleje OO. jesuitů na Velehradě, Družiny sester cyrilometodějských, a zástupce ordinariátního. Diecéšní Apoštolát olomucký uvolil se tu na základě usnesení své letošní valné hromady doplácet potřebný obnos Družstvu Velehrad na účty exerciční. Do konce roku 1928 poukáže ACM na ten účel obnos 7.000 Kč. Snahou Apoštolátu je, aby i méně majetným katolíkům umožněno bylo konání duchovních cvičení ve Stojanově. ACM doufá, že tato jeho snaha najde v řadách obětavého členstva vřelě porozumění. Jde o spolupráci všech katolíků pro rozkvět království Božího v našem milém národě.

Studentstvo a exercicie. Jak poznáti z 9. č. „Studentské hlídky“, studentská katolická sdružení vstoupila do nového období zevnější i vnitřní obnovy. Zvláště potěšitelné je zdůraznění duchovních cvičení pro tento úkol. Poukázal na ně při zemské pracovní konferenci v Ústředí katol. studentstva čsl. v Praze na Květnou neděli t. r. duchovní rádce P. Alf. Daňha C. Ss. R. Oznámil, jak hodlá organisovati exercicie pro studentstvo už o těchto prázdninách na více místech: pro středoškoláky a vysokoškoláky (společně) v Praze-Bubenči, Králové Hradci, Želivě, Č. Budějovicích, Plzni, na Sv. Hoře u Příbramě, v Turnově, na Velehradě, v Hlučíně, Července u Litovle, Žďáře, Třebíči, - pro studentky na Velehradě, v Kučném Hoře, Litoměřicích a j. I na peněžitou úhradu výloh je pamatováno založením S. E. F. (Studentského exercičního fondu).

Myšlenky velehradského exercitanta. Jako přibýtek potřebuje někdy důkladného úklidu, tak jsou pro duši užitečná duchovní cvičení. Je to něco tak důležitého a vážného, že je to těžko pochopiti tomu, kdo toho neprožil. Každý, kdo to myslí upřímně se spásou své duše, měl by sem přijíti aspoň jednou, ale pak nepochybuji, že zatouží zavítat sem zase. Exercicie působí na vás dojmem asi takovým, jako byste seděli s Maří Magdalenou u nohou Páně a poslouchali slova Jeho. Avšak byť kdo sebe výmluvněji mluvil nebo psal o exerciciích, zdá se mi, jako by mluvil slepým o slunci nebo hluchým o hudbě. Bylo by účastníků mnohem více, kdyby věděli, co exercicie jsou. Proto by bylo záhodno, by vd. farní úřady vždy více na ně věřící upozorňovaly. (A. B. z K., účastník duch. cvičení pro jinochy a muže.)

Přistupujte za členy Mešního spolku při kostele Panny Marie na Sv. Hostýně!

Brno — M. Váňová, učít. Brno — F. Vytisková, Brankovice — J. Vlach, Kyselovice — A. Řehulková, Zvoleň Slov. — N. N. z Hostišové — Fil. Žáčková, Bolelouc — V. Pecha, Staměřice — N. N. z Holešova — A. Kalusová, M. Karlovice — M. Oklešťková, Kobeřice — A. Vranová, Tišnov — M. Kratinová, Brno — V. Buchta, Brno. — 18 Kč: A. Coufal, Kostelec u Holešova. — Po 15 Kč: J. Lukeš, Mor. Hůzová — T. Fingerová, Brno — J. Sladký, Snovídky. — 14 Kč. M. Rozehnalová, Kroměříž. — Po 10 Kč: Čten. Hlasů, Némčice — A. Indráková, Šanov — rodina Mozgová, Slopné — J. Ševčík, Némčice u Sloupu — A. Janotková, Klokočov — F. Kolář, Hranice — M. Jurková, Slopné — A. Chytil, Grymov — St. Ryšánek, Grymov — A. Opršalová, Kyselovice — J. Duchoň, Opatovice — N. N. z Přerova — M. Zajícová, Rožnov p. R. — A. Mühlerová, Orlová — M. Ondráčková, Líšeň u Brna — Fr. Stratil, Kurovice — K. Busek, ber úřad Třebíč — F. Pohajdová, Přerov — C. Havlík, Bojanovice — Fr. Jeřábek, Luhačovice — J. Jedelský, Rovensko. — Po 8 Kč: Z. Tomečková, Hrubčice — J. Brzobohatý, Jiříkovice — M. Rykalová, Klímkovice. — 7.50 Kč: M. Hřebíčková, Velešovice. — 7 Kč: Fr. Kacerla, Vel. Karlovice. — 6 Kč: A. Škrabalová, Hněvkov. — Po 5 Kč: F. Niklova, Dobrá u Frýdku — N. N. z Napajedel — T. Vaňková, T. Macková, A. Vaňková, z Nedašové Lhoty — V. Nikl, Dobrá u Frýdku — J. Výmola, Luhačovice — M. Janošková, Ostravice — T. Matušová, Morkovice — Čten. Hlasů, Vel. Karlovice — A. Janke, Trebetice, Slov. — N. N. Vel. Karlovice — A. Krejčířova, Břest — F. Klvaňa, Biškovice — R. Šimoníková, Šlapanice — J. Dostál, Příbor — F. Skopalová, Nový Dvůr — Ž. Šebelová, Hodonin — T. Volná, Sviadnov — F. Kaplan, Otmarov — K. Hní-

dák, Čejkovice. — 2 Kč: N. N. z Návojně. — Bureš Karel, profesor, Uh. Brod 5. — Dr. Karel Hubík, ředitel semináře v Kroměříži 400. — Nejmenovaný, Kroměříž 1200. — Pí Anna Zapletalíková, Kroměříž 100. — Sl. Regina Josefčáková, Kroměříž 30. — Sl. Růžena Podešvová, Kroměříž 10. — Nejmenovaná, Kroměříž 20. — Ed. Rojmalík, Dačice 10. — Farní úřad sv. Tomáše, Brno 5. — Pospíšil Jan, stavitel, Vyškov 200. — Konvent Milosrdných bratří v Praze 100 — Stoklásková Jána, Oujezdec 50. — Soldát Josef, farář, Letiny, Čechy 10. — Mariánská družina dívek, Chropyně 20. — Brabec Václav, farář, Zvoleněves 10. — Luzarová Terezie, Otice 5. — Tichá Františka, Přerov - Svislá 14 1000. — Zaorálek Metod, rolník, Líšná 50. — Katech. Jan Švestka, Brno 20. — Stan Božek, ministrant ve Vápně, Č. 20. — Konš. rada Ant. Šaffa, Boršice 400. — M. Zalesáková, Hodonín (m. nemoc) 10. — M. Kurzweilová, učít. Rejšice 10. — M. Rampáčková, Husovice 100. — Jaňa Poláková, Husovice 100 — Julie Schubertová Husovice 10. — Karolina Pospíšilová, Ludslavice 100 — P. A. Jurák, adm. Bránky 10. — Kontrib. záložna ve Strážnici, od vkladatele, jenž zůstane utajen 5000. — Prof. K. Bureš, Uh. Brod 10. — Jos. a Karla Řehulkovi, Osek n. B. 80. — Far. Václav Velíšek, Vítěšovice, Č. 50. — Josefa Slováčková, vdova, Přerov 1000. —

Jiné dary: Frant. Adamec, od Val Klobouk, daroval tři stříbrné mince na korunky Panny Marie. —

Dp. Josef Sučák, far. Bogdanovce u Trnavy, oltařní rukou pracované antipendium na poděkování P. Marii. —

Všem šlechtným dárcům srdečné „Zaplat Pán Bůh a Panna Maria!“

Zemřelí členové Matice Svatohostýnské:

Liduška Ondriálova, Mar. sod. v Praze.

Frant. Dobruská v Praze.

Marie Šustková, Kaňovice č. 31.

Marie Šustková, Kaňovice č. 42.

Frant. Flekačová, Kaňovice.

Marie Kalačová, Kaňovice.

Marie Šustková, Kaňovice č. 15.

Josefa Josefíková, Kaňovice.

Barbora Hrňová, Huštěnovice.

Františka Zbránková, Kašava.

Vavřin Brázdil, Holešov.

Veronika Kubáňová, Malé Karlovice.

Anna Machýnková, Tučapy u Buchlovic.

O. v p.!

Příležitostná koupě!

Th. C. Frant. B. Pukl:

Příležitostná koupě!

AŽ ŽIJE KRÁL STOLETÍ!

Papežský okružní list „Quas primas“ o ustanovení svátku Ježíše Krista-Krále s obsáhlým výkladem. Krásná kniha o Kristu Pánu! — Cena 15 Kč; přihláší-li se aspoň 20 objednatelů, po 10 Kč. — Přihlášky čiňte přímo u spisovatele (Jamné nad Orlicí v Čechách),

Pro měsíc červen, zasvěcený úctě B. Srdce P., doporučujeme:

Kytice k poctě Božského Srdce Páně.

Ctnostné úkony pro měsíc červen.

Upravil Jan K. Dvořák T. J. — Cena 1.50 Kč (stran 56).

Dostati lze v administraci „Hlasů svatoh.“ na Sv. Hostýně u Bystřice p. H.

Vzácná kniha,

která by neměla chyběti v žádné katolické rodině!

Zpověď katolického křesťana,

čili, jak lze zbavit se pochybností svědomí v životě křesťanském a vykonati snadno dobrou svatou zpověď

Sepsal P. Fructuosus Hockenmaier O. F. M. -- Cena vázané knihy **Kč 26.-**.

Při objednávce račte se obrátiti na vydavatelství čes. překladu:

Kollej Salvatoriánů ve Val. Meziříčí, (nebo na redakci „Hlasů svatohost.“)

Veškeré grafické práce, jako: Kamenotisk, knihtisk, kresby, diplomy, štočky, diapositivy, reprodukce fotografií a zvětšeniny, krátce vše, co spadá do barvotisku, knihtisku, chemigrafie, fotochemigrafie a kartonáže,

dodá Vám nejvýhodněji

UMĚLECKÝ GRAFICKÝ ZÁVOD

L. KLABUSAY SPOL. S R. O.

V BYSTRICI POD HOSTÝNEM, Morava.

Veškeré plechové krytiny kostelních věží, jakož i opravy a nátěry speciálně provádí

JOSEF KVAPIL,

stavební klempířství

v Bystřici pod Hostýnem, Morava.

Jan Ježek, malíř kostelů

v Bystřici pod Hostýnem,

doporučuje se důst. farním úřadům a kostelním výborům ku provedení maleb a oprav chrámů.

Vyžádejte si bezplatný rozpočet a návrh.

Měsíčník pro lid.

**Orgán Matice svatohostýnské, poutníků a přátel
Sv. Hostýna.**

Věstník exercičního hnutí pro Československo.

S povolením nejdůstojnější arcibiskupské konsistoře v Olomouci
a řeholních představených vydávají Otcové Tovaryštva Ježíšova
na Sv. Hostýně na Moravě.

Řídí P. Ferd. Pokorný T. J.

Vychází vždy počátkem každého měsíce. — Celoroční předplatné 12 Kč,
v Americe 1 dollar. — Používání novin. známek povoleno řed. pošt a telegr.
v Brně, 29.-XII. 1912, č. 98.641-VI.

Administrace na Sv. Hostýně u Bystřice pod Hostýnem.

Vytiskl umělecký grafický závod L. Klabusay spol. s r. o. Bystřice p. Host.

OBSAH: Vladimír Hornov: Děti u Matky Boží, str. 114. - Rodičko Boží, dej nám kněží, str. 114. - -uč-: F. P. Kyjovský: V ponuré noci, str. 114. - Z království Ježíše Krista, str. 116. - Zápisník svatohostýnského kronikáře, str. 117. - Svatohostýnský kalendář, červenec, str. 121. - Poděkování, str. 122. - Prosby, str. 122. - Dopisy, str. 122. - Dobrá četba, str. 123. - Cizojazyčná literatura, str. 124. - **Obrození:** Prosba o modlitbu v důležité věci, str. 125. - Ferd. Pokorný T. J.: Finanční otázka při pořádku exercií, str. 125. - Exerciční hlídka, str. 127. - **Vyobrazení:** Děti z Petřkovic na Hlučinskú, str. 113. - Jan Köhler: Velehrad, str. 116. - U sv. Anny, str. 121. - Sv. Ignác z Loyoly, str. 125.

DARY.

Na kostel: Farníci z Bernatic ofěrou 52 50, Dp. Ant. Valach, kapl. ve Štípe 20, Jos. a A. Palata, Miroslava 10, N. N. na poděkování 20, N. N. z Brodku u Přerova 10, J. Orlita, Osíčko 5, farní úřad v Kuželově 75, J. Srostlík, naduč. v Konici 10, A. Zámečnicková, Černovice 10, Sigmund Tadeáš, Koberice 25, Farní úřad, Zdounky 50, Jana Bečáková 50, Jan Slačik z Amer 50, N. N. Bernatic 10.

Na hlavní oltář: M. Trtková, Nivnice 20, N. N. z Bezúchova na poděkování 100, M. Muronová, Janovice 100, N. N. z Prostějova 100, čten. Hlasů z Újezda 5, z Němčic 10, z Koberic 40, manželé z Vel. Týnce u Olom. 40, P. Stodolová, Čechovice 10, rod. Pospíšilova, Veselíčko 20, rodina Panáková, Veselíčko 10, Fr. Pajdla, Němetice 5, K. Karásek, Borová 100, J. Večeřa z Kládna 10, Ž. Hejdová, St. Město 10, N. Palová, Soběchleby 5, Fr. F. z Olomouce 10, A. Vagnerová z Kunvaldu 10, Fr. Kantorková na poděkování 10, N. N. z Vyškovice 10 — M. Čháčková z Olší u Tišnova s vděčností 500. —

Na sv. Antonína: F. Kolář, Hranice 10, J. Březíková, Ostrata 4, A. Šošolíková, Hvozdná 3, T. Kovařík, Všemina 5, K. Kubalová, Metylovice 5, J. Jašek, Hovězí 10. —

Na vojenský pomník: Marie Rokytová 10.

Na oltářní a věčné světlo: A. Bezděk, Kroměříž 5, N. N. z Hostišové 30, F. Holubová, N. Jičín 10, A. Runtova z Němčic 3, L. Kyseláková 3, M. Hrušková 1, M. Hradilová, Brusné 10, F. Calaš, Zábřeh n. Odr. 10, A. Plšek, Brno 20, N. N. ze Slovenska 30, J. Šarapatková, Praha 88, T. Lichnovská, Závěšice 5, J. Pavelka, Újezd u Vizovic 10. —

Na korunky Panny Marie: Čten. Hlasů z Němčic 10, N. N. z Trojanovic 10, V. Kuchařová, Ústí u Hranic 10. —

Na sochu Božského Srdce Páně: N. N. z Roštění 10. —

Na klášter T. J. (Duchovní správa): J. Hudecová, Král. Vinohrady 100, Farníci z Bernatic ofěrou 52 50, Fr. Šaffer, Malacky, Slov. 10, N. N. z Krumlovská 40, K. Přikrylová, Radotín 10, A. Calábová, Količín 2, A. Gacková, Slez. Ostrava 10, Farní úřad Zdounky 50, poutníci ze Žárova 100. —

Na africké misie: J. Novák z Místku 10.

Na opravu kaple Sarkandrovky: J. Váňa, Přerov 20, J. Orlita, Osíčko 10.

Na novou cestu: N. N. z Přerova 100.

Na tiskový fond: J. Váňa, Přerov 5, J. Chrá-

stecký, Hovězí 3, J. Hradil, Brusné 5, Fr. Kristenová, Lázně pod Host. 3, J. Žádník, Lideřovice 5, J. Fiala, Moravec 3, A. Gajdačová, Šenov 3, J. Poledna, Kelčice 5, A. Musilová, Brno 6, K. Neuwirt, Polanka n. Odr. 3, J. Pokorná, Jaroměřice 8, M. Caletková, Sušice 3, A. Vazulka, Holíč 5, P. Stodolová, Čechovice 10, A. Vlčková, Opava 3, R. Smutný, Polná 8, A. Štefková, N. Jičín 4, J. Mláčková, Prusinovice 3, N. N. 5. —

Na elektrické osvětlení: M. Slačiková, Vizovice 5, M. Hübnerová ze Štípy 8, rod. Hynčicová, Střítež 10, M. Jančíková, Rakovy 10, čten. Hlasů z farnosti Dubanské 30, J. Váňa, Přerov, na poděkování 30, M. Furbachová, Praha 28, N. N. z Přílep 15, V. Gustáková 5, A. Ševčíková 1, K. Valentík, Lipník n. B. na poděkování 50, Fr. S. z Vizovic 50, N. N. Všetuly 10, z Nov. Sedlic 5, z Třebetic 5, z Osek 5, z Veselíčka 5, J. Nábělek, Příluk 3, Dp. J. Klečka, far. z Kašavy 20, Dp. A. Pírek, far. Lukov 5, cti. sestry z Frýdlantu 20, N. N. z Brna 5, A. Machková, Brno 10, A. Šebestová, Metylovice 5, F. Kouřil, Objedkovice 5, dp. Jaroslav Izák, kapl. v Lipníku n. B. 20, Š. Skočková, Kunvald 10, N. N., Nová Ves 10, Lipová 10, rod. Trlicova z Hovězí 20, N. N. z Vyškovice 10, N. N., Blížkovice 10, F. Dvořáková, Březová 5, C. Zahoríková 5, J. Březíková 2, A. Dlouhá 9, N. N. z Ludslavic 4, z Polanky 5. —

Na Matici Svatohostýnskou: J. Kadlec z L. 20, Dp. Fr. Beránek, far. v Růždce 18, Fr. a C. Kovařík, Zlín 20, J. Orlita, Osíčko 10, J. Haramija z Kaňovic od členů 30. —

Na poutní dům: 1000 Kč: N. N. Vel. Týnec u Olomouce. Po 200 Kč: N. N. z Brna, odkaz † Marie Blatákové z Olomouce. Po 100 Kč: Frant. Tománková, Němčice na Hané, rodina Trdlíková z Hovězí, N. N. kněz poutník, N. N. Všetuly, Stanislav Olejníček, Tovačov, Marie Horníková, Terež Vinklerová, Blučina. 80 Kč: Albína Pluhařová, Přerov. 75 Kč: Farní úřad Kuželov. Po 60 Kč: Terciáři z Hluku (J. Bachan). Frant. Černíčková, Písařov. Po 50 Kč: Dp. Jos. Klečka, far. Kašava, Karel Ševců, Veselá, N. N., Dřínov na poděkování. — 40 Kč: Krist. Kolaříková z Důbravy. Po 30 Kč: Frant. Machánková, Němčice na Hané, J. Tkadlec, Val Senice, Sl. Janouškovy z Brna, J. Váňa, Přerov, na poděkování. Po 25 Kč: N. N. z Loukova, M. Kvapilová, Dubany. 24 Kč: F. Reiskup, Regelsbrunn. Po 20 Kč: A. Jiříčková, Němčice, M. Vlášková, Rybí u Štramberka, A. Fojtík, Lhotka, H. G.

Číslo 7.

Červenec 1928.

Ročník XXIV.

Děti z Petřkovic na Hlučínku.

Byly na Sv. Hostýně na počátku června t. r. s dp. kaplanem J. Holubníčkem. Také z Koberic přivedl vdp. farář Jos. Otava četu hlučinských dětí. Sv. Hostýn je stále milý našim Moravcům. Těšíme se na jejich návštěvu o slezské pouti.

Děti u Matky Boží.

*Chrám na Hostýně dětskými zní hlasy
a duši čistých září úbělem :*

*„Své srdce nesem Tobě, Matko spásy,
Tvým chceme býti věčným údělem !“*

*Ó šťastné děti, v náruč Boží Matky
se viňte v lásce s duši nevinnou,
je život boj a lidský krok je vratký
a bouře nikoho z vás neminou.*

*Kde duši ukryjete bezpečněji,
než v klínu Matky Boží přesvaté?
Vám hvězdou spásy bude v beznaději,
když zvednete k Ni ruce sepjaté.*

*Až bříme zkoušek na bedra Pán vloží,
Vám pomoci a síly poskytne,
a v chmury života a v jeho hloží
jas lásky Ježí s nebe zasvitne.*

*Květ duší vašich v náruč svoji skryje,
zlých chrániti je bude úkladů
a jednou z luků zemských přesadí je
v ráj květů věčných, v Boží zahradu.*

*Jste děti Ježí, vzdejte se Ji zcela,
Ji obětujte srdce nevinná
a slunkem zlatým láska její bdělá
Vám v cestu zářit bude s Hostýna.*

— uč —

RODIČKO BOŽÍ, DEJ NÁM KNĚŽÍ!

Nad vchodem do chrámu svatohostýnského je mosaikový obraz Panny Marie. Nad ním čte se: „Zůstaň Matkou lidu svému.“ Dole v rohu na obraze lze čísti slova: Kněží své Královně. Když jsem si po prvé důkladněji všiml těchto nápisů, napadla mě myšlenka: Tedy kněží, pastýři lidu katolického — prosí Královnou svou, aby zůstala Matkou lidu svému. A když jsem se dále tázal: „Jak asi nejlépe ukáže Rodička Boží svatohostýnská lidu svému, že je Matkou jeho?“ — odpověděl jsem si pod vlivem současných poměrů: „Dá lidu svému dobré a četné kněze.“

Věru, kdo by pochyboval o tom? Čím je dobrý, obětavý kněz lidu? Často jen jediný, jako byl Dr. Stojan! Považme, co vykonal tento jeden kněz?

Cítíme všude nedostatek kněží. Pozorují to i poutníci svatohostýnští. Kolik procesí přijde s knězem? A tážete-li se: Proč není s vámi kněz? — Odpovídají: „Nemohl, je zasypán prací, je sám, je starý — nemůže tak obtížnou pout vykonat“ atd.

Tedy — nemáme kněží. A koho to nejvíce bolí? - Marii Pannu - Královnu kněžstva. Co má tedy činit každý poutník a poutnice na sv. Hostýně? — Uposlechnout výzvy samého Spasitele: „Proste Pána žně, aby poslal dělníky na žeň svou!“

Rodičko Boží svatohostýnská, dej nám kněží! Tak prostě, vy všichni ctitelé Marie Panny. Sepněte ruce upracované — vy otcové rodin i vy matky katolické, modlete se, vy jinoši, studenti, připojte se, vy čisté dívky a nevinné děti, a všichni ve sboru prostě a neustávejte prosit na Sv. Hostýně:

„Rodičko Boží, dej nám kněží!“

F. P. Kyjovský :

V PONURÉ NOCI.

3. Útočiště hříšníků.

Za malou chvíli ležely všechny tři děti v tvrdém spánku. Paní Javorská vkročila do své ložnice, mimoděky pozírajíc na velký obraz šlechticův.

Lesklé oči bylo stále ještě viděti a bez pohnutí se upíraly na ni. Celým tělem paniným prošlo zachvění, nevěděla, jak déle vydržeti tuto úzkost

a bázeň. Ještě čtyři hodiny bylo jí čekati, až přijde její muž. Jak snést toto děsné čekání? Nevyjde lupič znenadání ze své skrýše a nepovraždí ji a její děti? Vždyť věděl asi zcela určitě, že jsou bez ochrany.

Nejraději by uprchla z této místnosti, aby se zbavila hrozného strachu, ale nikoli, to nesměla učiniti; ať se stane cokoli, chtěla bdíti nad svými dítkami, dokud jí síly postačí.

Nedaleko obrazu se posadila a začala se modliti růženec za růžencem.

Jak pomalu mýjely minuty a hodiny! Již bila 10. hodina, pak 11., po domě bylo ticho a klidno, jen jednou na delší dobu zmizely lesklé oči a jen tmavé otvory zíraly na ni, ale brzo se opět objevily ony záhadné zraky a bez ustání ji pozorovaly.

Najednou uslyšela zdaleka rachot vozu. Mladá paní sebou trhla, to byl jistě její manžel jižž se blíží. Málem by jí vyklouzl radostný výkřik, ale včas se opanovala a seděla klidně, až se povoz zastavil před domem. Poznala hlas svého muže, jenž dole mluvil s kočím, a za několik minut zaslechla již jeho kroky v předsíni. Zvolna se zvedla a zdánlivě klidně šla mu vstříc. Tam stál již ve vedlejší pokoji. Spatřivši ho, pozbyla paní vlády nad sebou a s pláčem mu klesla do náručí.

„Co se děje, Zdeničko, co je ti?“ zvolal mladý muž, hledě jí polekaně do smrtelně bledé tváře.

Přerývaným hlasem vyprávěla mu paní o svém hrozném objevu a vedla jej tiše do ložnice před tajemný obraz.

S revolverem v ruce pokročil Javorský před obraz, ale po zářících očích nebylo ani stopy, zbyly jen ony tmavé díry. V téže chvíli objevil se před nimi jakýsi cizí muž. Jeho oděv byl chatrný, rozčuchané vlasy visely mu do obličeje, který byl ještě mladý, a byť celý jeho zevnějšek vzbuzoval nanejvýš nepříjemný dojem, bylo v jeho rysech v tomto okamžiku cosi, co budilo soustrast.

Nežli ještě oba manželé mohli vyraziti slovo nebo se hnouti, klesl cizinec před nimi na kolena.

„Šlechtná paní,“ promluvil pevným a zvučným hlasem, „já jsem tím lupičem, který se skrýval ve výklenku ve zdi této místnosti a jehož oči jste objevila za oním obrazem. Předstupuji nyní před vás, ne abych vás prosil o ušetření, neboť byl jsem zde skryt proto, abych vás oloupil a také zabil, kdybyste se bránila. Ale dnes nemohl jsem se k tomuto skutku vzchopiti. Slyšel jsem zbožnou modlitbu vašich dětí, nevinnou otázku vašeho synáčka a vaši odpověď. Tu jsem si vzpomněl na svou matku, která mě zbožně vychovávala, ale zemřela, když mi bylo deset let. Pak jsem se dostal mezi špatné druhy, jejichž společnost ve mně udusila naučení mé matky, a brzo jsem se stal špatným a bezbožným jako oni. Po celá léta jsem nevskočil do kostela a na modlitbu jsem úplně zapomněl; tu jsem vás dnes slyšel mluvit o P. Marii a v uších mi zazněla ona slova, jež jsem slyšel tak často se rtů matčiny v dětství: „Maria, útočiště hříšníků, oroduj za nás!“ Cizinec se odmlčel, slzy utlumily jeho hlas.

„Nevím, co se se mnou v této chvíli dělo“, pokračoval potom, „když jste svému dítěti vysvětlovala, proč se Maria jmenuje útočiště hříšníků a že žádný hřích není tak velký, aby odňal její pomoc a milosrdenství, tu mi bylo, jako by tál led v mém srdci, cosi mě nutkalo, bych se opět modlil, a skutečně, opět po prvé po mnoha letech jsem začal říkati zdrávas s prosbou o odpuštění a o sílu, bych se zase stal hodným, jak pravil váš Stanislávek. Poznal jsem také, že jste zpozorovala mou přítomnost, a podívoval jsem se vaší statečností, s jakou jste byla po tolik hodin na stráži proti nepříteli. Zachránila jste, šlechtná paní, svou statečností a zbožností mou duši; Bůh to zaplať vám a vašim dítkám! A nyní, pane,“ obrátil se muž k panu Javorskému, „čiňte se mnou, co chcete; rád se odevzdám spravedlnosti na usmířenou svých zločinů.“

Ani pan Javorský ani jeho žena slovem nepřerušili tohoto vzrušujícího vypravování lupičova. Nepohnutě poslouchali jeho slova, jen jejich tváře

jevily hluboké vnitřní dojetí. Když domluvil, pohlédla mladá paní na svého manžela. Ten jí očividně porozuměl, neboť odpověděl kývnutím hlavy.

„Mladý muži,“ pravila paní chvějícím se hlasem, „není to mou zásluhou, že jste dnes poznal špatnost svého života a našel cestu k obrácení. Blahoslavená Panna použila mne a mých dětí, by sama promluvila k vašemu srdci a

podala vám svou pomocnou ruku. Ona, útočiště hříšníků, zachránila vaši duši. Nezapomeňte, že se nazývá také pomocnicí křesťanů a že u Ní najdete sílu, byste odolal pokušením a zůstal věrným svému dnešnímu předsevzetí. Mé děti a já budeme Ji za vás těmito dvěma jmény vzývat. A nyní jděte na svobodu a buďte s Bohem.“

(Podle „Ave Maria“)

Jan Köhler: VELEHRAD.

(Ke dni 5. července. Originál - podobně jako obraz „Sv. Hostýn“ v předešlém čísle - je v klášterní kapli v Napajedlích péčí dra Seiferta O. S. A.)

Z KRÁLOVSTVÍ JEŽÍŠE KRISTA.

Boj za svobodnou katolickou školu v Holandsku. (Dokončení). Tato mužná slova biskupů hájících svaté právo rodičů a svobodu svědomí rozmýchala ještě více vašeň liberálů pro neutrální školu. Tehdejší ministr školství Fock prohlásil, že vláda nikdy nepřistoupí na žádost biskupů a že ani nepomýšlí na změnu školského zákona. Přesto však začala pro katolickou školu doba květu. Katolíci poslušni jsouc svých biskupů začali velkou akci na zřízení svých

soukromých škol. V jižních provinciích, kde obyvatelstvo bylo skoro úplně katolické a místní správa měla právo jmenovat učitele, nebylo soukromých škol tak třeba. Zato na severu muselo se začíti ihned, jak přikazoval pastýřský list. Začátky byly těžké, ale úsilí katolíků nebylo marné. Již r. 1882 bylo v Utrechtě 80 soukromých katol. škol.

Přes to, že stát své školy přímo vnucoval, kvetly nyní školy katol. více a více. A za to vděčí katolíci také oněm mužům a ženám,

kteří přes žebrácký plat s velkou obětavostí věrně vytrvali na svých místech. Štěstí také bylo, že tu byla mužská i ženská kongregace pro vyučování na obecných školách, založená kolem r. 1840 prozíravým arcibiskupem Msgr. Zwijsenem, které v místech nejchudších a často ve velké chudobě, ale s nadšením řídily katolické školy s takovým úspěchem, že si vynutily uznání i nepřátel. A právě tato doba, která žádala od učitelstva a katolíků tolik hmotných i mravních obětí, je nejkrásnější periodou z boje hol. katolíků za svobodnou katol. školu.

Oběti tyto nebyly marné. Bůh žehnal katolíkům pro jejich snad bezpříkladnou obětavost, neboť politické poměry utvářily se tak, že konservativní protestanti hledali spojence v katolících a tak zvané pravicové koalici, jejíž vláda znamená naprostý obrat ve školství. Pomalu dostávalo se katolickým školám větších a větších podpor, až konečně při definitivní úpravě školského zákona r. 1920 soukromé konfesijní školy obecné byly postaveny na roveň školám státním a brzo nato i školy střední.

Statistika ukazuje, že důvěra občanstva se stále kloní více k soukromým konfesijním školám než k neutrální škole státní, ač státní

škola skýtá dětem více pohodlí a více výhod.

Tak bylo: R. 1924 zapsáno na státních šk. 527.585 dětí, na náboženských 561.618 dětí. — R. 1925 zapsáno na státních šk. 500.768 dětí, na náboženských 577.184 dětí — R. 1926 zapsáno na státních šk. 493.992 dětí, na náboženských 592.840 dětí.

Jinak vyjádřeno, bylo na soukromých školách zapsáno r. 1924 $51\frac{1}{2}\%$ dětí školou povinných, r. 1926 již 55% . Vzestup počtu žáků na soukromých školách jeví se i v počtu nově založených škol. Celkem bylo v poslední době postaveno 147 nových škol, z nichž bylo 29 státních, 118 soukromých.

Katolíci mají dnes ve své správě:

845 škol mateřských s 87.582 dítkami; 2073 školy obecné s 345.731 žáky. 264 škol spravují síly z řad řeholníků, na ostatních učí buď světské učitelské síly neb řeholníci se silami světskými, jichž je přes 10.000.

Toť jistě krásné ovoce osmdesátileté práce, věrné vyplnění hesla daného katolíkům jejich biskupy: „Katolické dítě patří do katolické školy“.

Ed. Křivánek, Maastricht.

První máj byl za pěkného počasí oslaven službami Božími podle nedělního pořádku. Zatím co se v městech republiky pořádaly manifestační průvody, spěchali věrní ctitelé mariánští na Hostýn, aby se poklonili své nebeské Matce na začátku měsíce Ji zasvěceného. Napočítali jsme asi 550 poutníků, z nichž mnozí přišli zdaleka. V 8 hod. měl mši sv. pro Orly z Uh. Hradiště, jichž bylo asi 30, prof. dr. Martin Mikulka. Přišla také mladistvá četa 64 malých seminarišů z Kroměříže se svým prefektem dp. Heřmanem Štítle. Z Brna přijelo auto s 15 poutníky.

Jubilejní pout Stojanovy Literární jednoty bohoslovců olomuckých. 3. května vdp. superior Frant. Kutal přivedl 40 členů na oslavu 50. výročí trvání této jednoty, jež má v církevních dějinách Moravy již své význačné místo. Vždyť z ní vzešli nejzdatnější pracovníci kněžští v arcidiecési olomucké. Předtím měli slavnostní akademii v Olomouci a vydali také jubilejní knihu „Stadium“, ale nemohli lépe

zakončiti slavnost než tím, že přišli poděkovat Královně kněžím a vzdát Ji hold u Jejího trůnu slavnou mši sv., již sloužil dp. superior za přísluhy jáhnů Josefa Vrány a Vlad. Čermáka.

První jarní pout byla zahájena v pátek 4. května na sv. Floriána. Počasí bylo slibné, slunné, jen trochu chladné. Již dopoledne přišel průvod z Přilep u Holešova s hudbou a družičkami. Přicházejí šem v tento den každoročně podle slibu, jež obec učinila kdysi sv. Floriánu za ochranu před požárem. Odpoledne počaly se dostavovati menší průvody, většinou z hornatého Valašska, jak poznati hlavně u mužů podle bílých nohavic; proto se tato pout nazývá odjakživa „valašská“. Je podivuhodné, kolik hodin cesty titi dobří lidé urazili pěšky až ze svého domova, také ženy a děti. Vždy vpředu kráčí hoch s křížkem, za ním dítky a mládež, potom obyčejně několik děvčat s bílými stuhami a vínky ve vlasech, pak dospěl za vedení zkušeného „staršího bratra“, který neúnavně předzpěvuje. Za hlaholu zvonů obejdou

kostel, vkročivše pak do chrámu, padají před oltářem na kolena a takto se šoupaají v úctě okolo milostného oltáře. Pak hned se kupí kolem zpovědnic, aby očistili svou duši a připravovali se ke svátostné hostině sv. přijímání a tak se hodni stali milostí, jež touží obdržeti z rukou Marie Panny. Průvody byly z Vrahovic (60 poutníků), Mostkovic (32), Vlachovic (170), Slopné (42), Loučky u Vizovic (35), Smoliny (36), Vlachové Lhotky (28), Vysokého Pole (36), Drnovic (42), Polanky u Vsetína (28), Vel. Ořešova (68), Sloupu u Brna (42), Charvát u Olomouce (28), Staré Vsi pod Ondřejníkem (18), Lidečka (30), Potče (30), Újezdu u Vizovic (70). Večer o 7. hodině bylo uvítání a slavné požehnání. Značná část poutníků ztráví noc v kostele, ani ne tak ve spánku, jako spíše za zpěvu. Na druhý den v sobotu ráno již o 4. hod. byla první mše sv., před níž se podávalo sv. přijímání, pak následovaly až do půl 12. stále zpívané mše sv. za jednotlivá procesí. Ráno kázal P. Bartoník T. J., o 10. hod. P. Ferd. Pokorný. Hned z rána začaly přicházeti nové průvody, a to: z Kostelce na Hané (36), Duban (42), Luhačovic (38), Brumova (250), Štítne na Vlče (160), Bojkovic (65), Prostějova (28), Záhorovic (32), Smržic (37), Rudic (32), Trenčína (38), Lobodice u Tovačova (54), Provodova (50), Chvalkovic (46), z okolí Radhoště (120), Kunčic pod Ondřejníkem (32), Staré Bělé a Staré Vsi pod Radhoštěm, Zlámance (86), Doubravy (26), Derfli (38), Pitina (70), Břesovic u Prostějova (68), Vel. Karlovic (32), Val. Klobouk (28). Kromě jmenovaných procesí připutovalo ovšem mnoho jednotlivců nebo menších hloučků. Celkem bylo v tento první den pouti přítomno asi 3300 poutníků a uděleno 1460 sv. přijímání. Jindy se konává večer za šera světelný průvod po temeni hory. Překrásný bývá pohled na tento věneček samých světél, obepínající za zpěvu a hudby celý vrch. Letos odpadl pro silný vítr, jenž by sfoukl všechny svíčky. — V neděli 6. května (druhý poutní den) započato s udílením sv. přijímání již po 3. hod. ranní, pak opět slouženy bez ustání až do poledne zpívané mše sv. U nás zpívá lid sám společně a jest neúnavný v pěni svých krásných písní mariánských. Ráno kázal P. Ferd. Pokorný a před „velkou“ P. Metoděj Řihák, provinciál T. J. z Prahy. Slavnou mši sv. sloužil p. kons. rada V. Pecháček za přísluhy P. Vilfrida Kalinského S. D. S. a F. Julia Storka T. J. Ke konci slavných bohoslužeb bylo „Te Deum“ na poděkování za zdar povznášející pouti. Tohoto dne bylo asi 4500 poutníků a sv. přijímání 2038. Ač počasí bylo pěkné, přece nutno účast považovali za menší než jiná léta. Příčinou toho jest, že se chystal na svatodušní svátky v Uh. Hradišti (a také v jiných městech čsl. republiky, jako v Opavě) eucharistický sjezd; proto některé průvody se nedostavily, aby se mohly zúčastnit této významné slavnosti. Odpoledne celé prostranství na kopci, jež se jen hemžilo lidstvem, bylo náhle jako vymeteno, prázdné a tiché. Průvody odešly jeden za druhým. Před odchodem obešly zase oltář a pak v řadě ustupovaly po zpátku ke dveřím chrámovým, aby takřka až do poslední chvíle měly svou Matičku před očima. Zpívající dojemně písně na rozloučenou, měli mnozí z nich slzy v očích. Vždyť odcházeli s místa, kde jim bylo tak dobře pod ochranným pláštěm Matky Boží, k svým všedním pracím a starostem! I ve všední dny přicházejí ojedinelí poutníci se svými touhami a prosbami.

Nezapomenu tak brzo na výjev, jež jsem spatřil nedávno. V autě přijela celá rodina; přivezli otce a živitele nemocného, aby jej doporučili milosrdenství Božímu a přimluvě P. Marie. Ještě statný, mladý muž, ale stížený ochromením těla (úplnou paralysou), následek to války. Již po dvě léta leží, nemůže sebou bez cizí pomoci hnouti. Byla s ním jeho mladá žena se čtyřmi malými, rozfomilými dítkami a jiní příbuzní. Všichni s pláčem přiblížili se před oltář mariánský a prosili ji o pomoc. Zajisté jejich modlitba nebyla nadarmo tím neb oním způsobem!

Oktáva první pouti. V sobotu 12. května bylo přes den pěkně, ale na večer se zamračilo a počalo pršet; proto opět odpadl světelný průvod. Odpoledne přišly průvody: z Bernatic (85), Hvozdné (220), Všeminy (110), ze Slušovic a z Veselé s dp. kooperátorem Karlem Bělikem (490 s hudbou), z Vizovic (140), Citova u Přerova (75), Němčic n. H. s vdp. farářem Fr. Navrátilcem (124), z Bělotína Němci (18), dále z Neobuz (110), ze Štípy s dp. kaplanem Ant. Valachem (164), z Hustopče n. Bečvou s dp. kooperátorem Jos. Rozsypalem (360 s hudbou), z Hluku (50). Večerní uvítání měl po prvé P. Jan Vraštil, vicesuperior. — V neděli 13. května podáno již před první mši sv. o 4. hod. bez přetržení 1200 sv. přijímání. U hlavního oltáře byly stále mše sv. Na ranní kázal P. Bartoník, nevelké P. J. Vraštil. O 9. hod. přišel průvod z Holešova s drem Jar. Krylem, kaplanem, s 800 poutníky a hudbou. Počasí bylo neobvykle rozmanité; hned pršelo, hned svítilo slunko a o 10. hod. padal hustý sníh. — V pondělí o 9. hod. přišel průvod z Ludslavic se svým vdp. farářem Aug. Neoralem, asi 330 s hudbou a družičkami. Libilo se nám u nich, že všechny stavy byly stejnoměrně hojně zastoupeny.

Svátek sv. Jana Nep. 16. května jsme oslavili v 7. hod. slavnou mši sv. Odpoledne po 5. hod. přišel průvod z Jasenné (52), pak z Pozděchova a Bratřejova s vdp. farářem Aug. Horákem (150 s hudbou), z Trnavy u Slušovic s vdp. farářem Gabrielem Vlčkem (430 s hudbou). Večerní kázání měl P. vicesuperior.

Slavnost Nanebevstoupení Páně. Bylo přítomno na 1800 poutníků. Ranní kázání měl P. F. Pokorný, před velkou P. Bartoník. Z Hluku přijelo autobusem 22 poutníků.

Neděle po Nanebevstoupení P. V sobotu 19. května odpoledne přišly průvody z Halenkova s dp. kooperátorem Fr. Půčkem (210), Těšovic (28), Roušky (25), Vsetína s dp. kaplanem Janem Rozehnalem (500), Hovzí (300), Kašavy s vdp. farářem Jos. Klečkou (310 s hudbou), Vel. Lukova s vdp. Adolfem Pirkem, farářem (100). O půl 9. hod. se konal po prvé letos za krásného ticha večerního světelný průvod, který se ukončil v chrámu Páně společnou večerní modlitbou. — V neděli 20. května přálo poutníkům počasí. Na ranní kázal dp. Jan Rozehnal, kaplan ze Vsetína.

Z jihozápadní Moravy. V úterý 22. odpoledne přišel průvod z okresu moravsko-krumlovského za vedení vdp. Jaroslava Řezníčka, faráře ve Višnové, a vdp. A. Fr. Práška, faráře v Bohuticích, 400 s hudbou. Po sv. požehnání měli o 5. hod. společnou křížovou cestu a večer světelný průvod. Na druhý den měl kázání o půl 6. hod. P. Jan Vraštil, pak byla slavná mše sv. s asistencí, při níž měl krátkou promluvu p. farář A. Prášek, který celebroid.

O 8. hod. odešli poutníci k vlaku. Navštívili předtím také Velehrad. — Druhý průvod z diecése brněnské přišel ve středu 30. května odpoledne rovněž po návštěvě Velehradu za vedení vdp. Vladimíra Ellera, děkana v Blížkovicích, Václava Hlavičky, faráře v Biskupicích a Petra Duchaně, faráře v Citonicích u Znojma. Bylo jich na 160. Měli obvyklé pobožnosti, světelný průvod, ve čtvrtek ráno sv. přijímání a P. Rozkošný jim vysvětlil svatohostýnské památky před odchodem.

Svatky svatodušní. V sobotu 26. května byl celý chlum hostýnský zahalen mlhou a občas poprchávalo. Odpoledne přišly průvody z Věrovan (70), Slopné (24, letos po druhé), Mittelwaldu (32, Němci), Zděchova (38), Lačnova (44, po druhé), Polanky u Vsetína (46, po druhé), Špiček u Hranic s dp. administrátorem Jos. Rozsypalem (240, Češi a Němci, s hudbou), Bilan u Kroměříže (43), Lužné (38), Lindavy (45, Němci); přišlo též hodně jednotlivců přes nepříznivé počasí, takže při večerním kázání P. Vraštila bylo přítomno na 2800 poutníků. Světelný průvod se nekonal. — Na Hod Boží svatodušní po 5. hodině ranní přišel průvod z Brna-Zábrdovic, pořádaný Svatojosefskou jednotou, s dp. Fr. Válkou, katechetou v Brně a 596 účastníky. Na ranní kázal P. F. Pokorný, na velké P. Bartoník. Slavnou mši sv. s asistencí celebroidal za brněnské procesí p. rada Pecháček. Odpoledne po křížové cestě brněnští poutníci odešli. Ač bylo stále zamlženo, přece stále odpoledne docházeli noví návštěvníci. Dlažba kostelní byla úplně mokrá, ale mnozí, nedbajíc toho, chodili klečmo okolo hlavního oltáře, což působilo velmi dojímavě na pozorovatele. Zbožnost lidu moravského není dosud prázdňným slovem. Tyto průvody se dostavily: Sv. Kopeček (32), Vel. Týnec u Olomouce (56), Chropyn s dp. farářem Janem Vévodou (340 s hudbou), Cichov (16), Klenovice (48), Objezdovice (68), Lipník n. Bečvou s dp. kaplanem Jar. Izákem (310), Milotice (158), Kvasice (86), Loučka u Val. Meziříčí (96), Kostelany (42), Litčel s dp. administrátorem Jos. Ševelou (280 s hudbou), Pivín (48), Polkovice (52), Skalita na Slovensku (28), slovenští dělníci z Turzovky, pracující ve dvoře v Pavlovicích (28). Kromě toho několik menších hloučků. — V pondělí svatodušní 28. května při ranní pěkně zpíval zpěvácký sbor z Chropyně na kruchtě. K 9. hod. přišel průvod ze Šešova u Prostějova s vdp. asesorem Václavem Švecem (78). Celkem bylo večera na 3800, dnes asi 5500 poutníků. Po celý den bylo pěkné počasí, ale poněkud chladno.

Dětské výpravy V květnu není řídkým zjevem na Sv. Hostýně, že celý vrchol rajednou oživne drobnými dětskými postavami a zahlolí jejich hlasy. Přicházejí školní děti na výlet nebo — za vůdcovství p. katechety neb ctih. sester — na pouť. t. j. vykonají pobožnost a přijmou sv. svátosti. Uvádím aspoň některé: 15. května přišlo 30 školních dětí z Blučiny u Židlochovic s p. učitelem; příštího dne ráno jely na Velehrad. — 16. května přivedl dp. katecheta Fr. Gaja vsetínské děti (38). Téhož dne odpoledne objevila se u nás skupina jiných vsetínských dětí; přišly pěšky samy, bez vůdce. O těchto „uprchlících“ píšeme zvlášť. Ve středu 16. května přivedly ctih. sestry z Frýdlantu 62 dětí, které při mši sv. ladně zpívaly. Odpoledne přišel neúnavný poutník svatohostýnský dp. katecheta Jindřich Valouch se 60 dětmi ze Vsetína. Zažily zde prudkou,

krátkou bouří s krupobitím, ale dlely již pod ochranným přístřeškem. — 29. května přivedly ctih. sestry ze Strážnice 74 dívky ze svého sirotčince a obecné školy. Druhého dne přistoupily všechny k sv. svátostem.

Moravští Němci na Sv. Hostýně. Při všeobecných pouťích bylo několik průvodů německé národnosti, jak poznamenáno na příslušném místě. Také dosti jednotlivců, mluvících německy, vyhledává naše poutní místo. Procesí ze Špičky u Hustopeče n. B. bylo smíšené. Na Boží Hod svatodušní měli němečtí poutníci o půl 6. hod. v Sarkandrovce mši sv., při níž hrála jejich hudba. Německé kázání k nim proslovil P. Julius Stork T. J. — 22. května dopoledne přijelo autobusem 15 německých poutníků z Čermné na Moravě (Grosz-Dittersdorf) s vdp. farářem F. Kubišem a 31. května z téže osady 22 jiných.

Vypomáhali o pouťích na Sv. Hostýně v květnu. p. rada V. Pecháček z Val. Meziříčí, P. Fr. Ševčík. CSSR., rektor v Července, P. Jos. Lavička CSSR., z Brna, P. Vilfrid Kalinský, salvatorián z Val. Meziříčí, dp. salesiáni z Fryštáku P. Ignác Stuchlý; superior, P. Šiška a P. Ptáček, vdp. Met. Nečas, farář ve Sloupě, Fr. Beránek, farář v Růzdece, Fr. Svačina, farář na Rusavě, P. Ant. Eisner a P. Ant. Dovrtěl z Velehradu. Všem srdečné „Zaplať Pán Bůh!“

Z alba našich hostů. 21. května nás navštívilo 8 noviců z Velehradu se svým novicmistrem P. Jos. Lepkou T. J. — 29. května se konala v residenci T. J. výborová schůze Matice svatohostýnské téměř za plné účasti všech členů za předsednictví p. preláta Valouška. Téhož dne dlel u nás dr. Dvorník, mimořádný profesor pražské university, rodák z blízké Chcmyže. — 30. května přivedl p. nadlesní Čermák z Bystřice p. H. společnost lesníků a jejich dam, počtem 30 osob; prohlédli si památnosti hostýnské. — 31. května zavítal k nám autem p. generál div. Jan Horák, I. zástupce náčelníka hlavního štábu v Praze, rodák z Komárného u Kelče, ještě s dvěma jinými důstojníky.

Vzpomínka. Na svátek Panny Marie Karmelské bude tomu 10 let, co svou šlechetnou duši odevzdala Pánu Bohu v Bystřici pod Hostýnem organisátorka učitelka katolického smýšlení a ve stínu posvátného našeho Hostýnka na hřbitově bystřickém očekává slavného vzkříšení z mrtvých ředitelka Marie Hoffmannová. Byla učitelkou duši, tělem, na každém místě, nejen ve škole, ale i ve společnosti, ba ještě více: byla rozhodnou katolickou učitelkou; své přesvědčení katolické neohroženě zastávala na každém místě. Což divu, že moravským učitelkám byla vůdkyní a vzorem! Za své přesvědčení katolické bylo jí mnoho trpěti ústrků i příkoří. Podrobila se zkoušce pro měšťanské školy, byla odbornou učitelkou v Hulíně a potom v Kojetíně. Odtud v r. 1910 byla ustanovena ředitelkou dívčí měšťanské školy v Moravské

Ostravě. Tam na horké půdě černých diamantů trpěla tolik, že z ustavičného rozčilování ji ranila mrtvice. Žila ještě 3 léta ve svém domě v Bystřici pod Host. v Soudní ulici, majíc z oken vyhlídku na sv. horu jí vždy tolik milou. 3 léta živořila a pomalu umírala. Byla dlouhá léta starostkou Mariánské družiny mor. učitelek se sídlem v Přerově, byla též r. 1904 její zakladatelkou. Byla předsedkyní Jednoty českých katol. učitelek na Moravě, 1. místopředsedkyní spolku katolických učitelů, jež pomáhala zakládati. Byla znamenitou řečnicí, proto byla zvána na četná místa nejen na Moravě, ale až do Čech, aby přednášela. Myslíl by někdo, že měla pohřeb slavný, ale pravý opak je pravdou. V červenci r. 1918 bylo právě zle na poli válečném, takže nebylo možno dáti telegrafickou zprávu o jejím úmrtí, a tím se též stalo, že jen hlouček nejbližších známých ji doprovodil na poslední cestě. Moravské učitelky s vděčností jí vzpomínají v roce desátého výročí jejího úmrtí.

M. Jiříčkova.

Za zesnulým P. Vincencem Kubínem C. SS. R. P. Kubín, který přispíval do našich „Hlasů“ svými básněmi, zemřel po delším utrpení ve věku 40 let v Července u Litovle 14. května t. r. Narodil se 14. října 1887 v Benešově u Boskovic. Byl nejmladším ze 3 dětí. Dvě starší jeho sestry zemřely v dětském věku. Zbožní rodiče zdrceni nad ztrátou jejich slíbili Pánu Bohu, ponechá-li jim Vincence, že obětují jej službě jeho. Pán Bůh jim ho ponechal, a oni slib svůj splnili. Redemptoristy znali dobře. Otec jeho po dlouhá léta putoval pěšky o ostatcích na Červenku a zde při 40hodinné pobožnosti se předmodlival a předzpěvoval. Také na různé poutní místa mariánská i zahraniční (Vamberice, Maria-Zell) vodíval jako starší bratr poutníky a myslím, že ani na Sv. Hostýně nebyl neznámý. Od něho měl P. Vincenc tu něžnou úctu k Matce Boží, která dýše z jeho básniček. — Za studijních let v Prostějově protloukal to P. Kubín všelijak. Rodiče jeho byli chudí a proto o prázdninách nádeničil u zedníků za 6 krejcarů na hodinu, aby si pro školní rok nějaký groš vydělal. Ještě krátce před smrtí na to vzpomínal. Vystudovav prvních 5 tříd gymnasijských v Prostějově, vstoupil

r. 1906 do juvenátu Redemptoristů v Července. Po roce oblečen v roucho sv. Alfonsa v Bílsku u Choliny a tamtéž složil sliby řeholní dne 2. srpna 1908. Nato pokračoval ve studiích gymnasijských na řeholním učelišti Redemptoristů v Obořišti u Příkramě v Čechách, kdež vykonal i studia bohoslovecká. Vysvěcen dne 12. července 1914 v Praze na kněze, s obdivuhodným zápalem připravoval se v Bílsku na práce apoštolské. Prvním jeho působištěm bylo Brno. Zde přepjal své síly tělesné a chrlení krve zarazilo kněžskou jeho činnost. Poslán proto od svých představených opět do tichého Bílska, aby se tu na zdravém venkovském vzduchu zotavil. Pookřáv přednášel v Obořišti klerikům po 2 léta (1918—1920) češtinu a logiku, načež přeložen do Prahy k sv. Kajetánu. Nemoha jezdit na missie, pracoval aspoň doma, seč síly jeho stačily, jak na kazatelně, tak ve zpovědnici. Kromě toho řídil po 5 let Mariánskou družinu dětí u sv. Kajetána. Miloval ty nevinné dětské duše, shromážděné kol královny Družin, a ony milovaly jej. Byl též nadaným básníkem. Ve volných chvílích, již jako student, rád skládal básně, z nichž mnohé uveřejnil v našich katol. časopisech, zvláště mariánských. Zákeřná choroba plicní hlodala však stále víc a více na jeho zdraví. Doufal, že u své maminky, žijící v Července, najde úlevy, a proto přál si žiti v její blízkosti. Přání jeho vyhověno v červnu minulého roku. Ale úlevy ani u ní nenašel. Hledal pomoci u mnohých lékařů z okolí, a když ti pomoci nemohli, útočil na Divotvůrkyni naší doby, sv. Terezičku. Ale ani ta nepomohla. K chorobě plicní přidala se ještě choroba ledvinová, jež uvrhla jej v polovici února na lože a sklátila též v předčasný hrob. Skonal v náručí své maminky, kterou měl tolik rád. Mělt již jenom ji a ona jenom jeho. — V zesnulém P. Kubínovi ztrácí Redemptoristé ideálního nadšeného kněze, jehož ztráty tím více dlužno želeti, že i o nich platí slova Páně: „Žeň mnohá, ale dělníků málo“.

P. Jan Petrlíček CSSR.

Povětrnost v květnu Letoší květen nebyl toliko chladný, ale přímo studený. Ledoví muži dělali čest svému jménu. Každý den ráno od 12-14. V. byl slabý mráz. Tři dny předtím byl mráz silnější: 9. V. bylo ráno —1 st. a sněžilo skoro celé dopoledne. 10. V. bylo —5

st. a sněhové přehánky a 11. V. - 4 st. Bukové listí omrzlo. Také byl mrazík 4. V. Ani v ostatní dny nebylo mnoho teplo. V sobotu a v neděli na první pout v poledne bylo 13 st. a v noci chladno, za týden přišli ledoví muži, na svátek Nanebevstoupení Páně 12 st., 20. V. se oteplilo na 18 st., na Svatý Duch 8 st., v pondělí 15 st. Průměrná teplota měsíční byla 8,5 st., a to ranní a večerní 7 st. a polední 11 st. S chladnem souvisely deště; první týden byl suchý, ale 8. V. napršelo 28 mm, 9. V. bylo vody ze sněhu 16,5 mm, 16., 17., 21. V. napršelo po 10 mm. Pršelo 6. V. (málo), 8.-10., 11., 12., 16., 17., 21., 23., 25.-28., a 31. V. Za celý měsíc napršelo 103 mm, t. j. něco přes dm. Převládaly větry SV a Z. Vichřice byla 3., 9., 15., 20. Dní s mlhou bylo 10: 9., 11., 13., 16. - 18., 21., 22., 26. - 27. Snih padal 9., 10., 13. Jasně dny: 3., 4., zamračené: 8., 9., 16., 17., 25. - 27., bouřka 23., 28. Několik dní bylo velice daleko viděti; 5. V. mohl pouhým okem rozeznati na Pradědu ve třech roklicích sněhové závěje a dalekohledem rozhlednu na Kralickém Sněžniku a dále na západ výběžky Krkonošských hor. 29. V.

byl čistý vzduch nad rovinou: pouhým okem viděls osady až na Dražanské vysočině, račický zámek a dalekohledem věž snad rousínovského kostela. Na konci května kvetly hrušky, na začátku června jabloně.

Návštěva chrámu Páně na Sv. Hostýně a počet svatých přijímání.

V květnu 1928.

1. bylo lidí v kostele	550	a u sv. přijímání	112
5. " " "	3300	"	1460
6. " " "	4500	"	2038
13. " " "	4200	"	1511
14. " " "	380	"	146
17. " " "	1800	"	708
20. " " "	3900	"	1560
23. " " "	570	"	411
27. " " "	3800	"	1338
28. " " "	5500	"	1867
31. " " "	260	"	182
Ve všední dny úhr.	1497	"	528
Úhrnem	30257	"	11862
Mši sv. slouženo 214.			

SVATOHOSTÝNSKÝ KALENDÁŘ.

ČERVENEC.

1. (N.) Svátek nejdražší Krve Páně. Měsíční úmysl Apoštolátu modlitba: Aby se sociální otázka všude projednávala a řešila podle církevních zásad a pokynů sv. Otce.

2. Svátek Navštívení P. Marie. Poutní pořádek.

3. Bl. Bernardina Realini, vyzn. z T. J. († 1616 v jižní Itálii.)

4. Sv. Prokopa, opata sázavského, patrona českého.

5. Sv. apoštolů slovanských Cyrila a Metoděje. Poutní pořádek. Modleme se za zachování pravé víry v našem národě a za sjednocení v šech Slovanů s Římem.

6. První pátek v měsíci. Smírné sv. přijímání ke cti Božského Srdce Páně.

9. Pondělí v oktávě sv. Cyrila a Metoděje: slezská pout.

15. Památka rozeslání apoštolů. Poučujme se o laickém apoštolátě a provádějme jej! (Brožurka: Čeho žádá po tobě laický apoštolát? Přerov, Šířava 7. Za 1 Kč).

16. P. Marie Karmelské. Mají tvé děti již škapulíř?

22. (N). Začíná devítidenní pobožnost k sv. Ignáci za exerciční hnutí.

26. Sv. Anny, matky bl. P. Marie. Matky, prostě ji za dar umění křesťanské výchovy dítek!

27. Bl. Rudolfa Aquavivy a druhů, mučedníků z T. J. (†1583 v Indii).

31. Sv. Ignáce z Loyoly, zakladatele T. J., patrona duchovních cvičení (†1556 v Římě). Kdo se chce poučit o jeho řádu, přečti si knížku „Jesuité“ (10 Kč. administrace „Hlasů“).

PODĚKOVÁNÍ.

Poznámka redakce: 1. Ostatní četná poděkování, z nichž mnohá jsou zvláště zajímavá a poučná, budou postupně otištěna v příštích číslech. 2. V děkovacích dopisech budiž vždy uvedeno i jméno pisatelovo, ale zároveň podotčeno, zdali si pisatel nepřeje, by byl v tisku jmenován. 3. Redakce si v nedostatku místa vyhrazuje právo, zkrátiti zaslané poděkování v podřadných okolnostech.

Božskému Srdci Páně, P. Marii Svatohostýnské, sv. Josefu, sv. Antonínu a sv. Terezičce Ježíškově děkují plnice slib: nejmenovaní manželé z Velkého Týnce za vyslyšení prosby, - Vincencie Ošfadalová ze Smržic za obdržení dobrodiní, - M. M. z Janovic za uzdravení po těžké operaci, - M. B. Ch. za vyslyšení, - nejmenovaná z Oseku za pomoc v bytové nesnazi, - N. N. z Velké u Hranic za úlevu v nemoci, - J. Váňa z Přerova za ochranu při úrazu v březnu 1928, - čtenářka z farnosti dubanské za pomoc v důležité záležitosti jak duchovní tak tělesné, - R. K. z Moravy za uzdravení syna a matky, - čtenářka z Jiřikovíc u Brna za vyslyšení, - čtenářka z Ludkovic za pomoc v těžké zkoušce životní, - čtenářka K. F. z Rožnova p. R. za uzdravení pravé ruky vodou svatohostýnskou, - T. Kubikova z Holičína za vyslyšení prosby, - čtenářka z Kostelce na Hané za uzdravení svého syna v nemoci tělesné i duševní, - nejmenovaná z farnosti soběchlebské za uzdravení těžce nemocného dítěte. - Všichni se odpočívají do další ochrany Matky Boží.

Pod ochranou Matky Boží. Jsem vdova, po čtyřletém manželství jsem zůstala s matičkou a se svými dvěma dětmi sama. Matička je vedla k Bohu a Panně Marii. Jak těžký život jsem měla, co ústrků a posměšků mé děti a já s nimi zakusila! S pomocí Boží vše jsem přestála. Děkuji jen Panně Marii za tu sílu a útěchu, již jsem našla u Ni před Jejím obrazem v modlitbě. Bůh nás chtěl zkoušet, jak jej milujeme. Když bylo dceři 18 let, onemocněla na zápal pohrudnice; lékař nařídil operaci. Obrátili jsme se k P. Marii Svatohost. s prosbou o pomoc; slibili jsme, že k ní každým rokem budeme putovati, uzdravili se děvče bez operace. Byli jsme vyslyšeni a letos již po čtvrté půjdeme děkovati Matičce Hostýnské. Letos v lednu jsem onemocněla zase já. K vůli svým dítkám jsem prosila P. Marii za uzdravení a po dvouměsíčním churavění mohu říci, že jsem zase zdravá, ač je mi již 63 let. Jsem zde, Matko Boží, bych Ti osobně poděkovala na Sv. Hostýně za zdraví a znovu Tě prosila, bys mou dceru, jež jest již rok vdána, neopouštěla. Vzala si katolika, ale vlažného; dej jí sílu, ať vytrvá až do konce ve sv. víře katolické, a neodvracuj od ní svých milostných očí, když se k Tobě utíká. Vezmi

ji a její rodinu pod svou ochranu a nedej jí zahynout! Dlouholetá čtenářka ze S . . .

Od Val. Klobouk. Onemocněl nám hošík, mající půl roku, na zánět plic a velice se trápil, že bolno bylo na dítě pohledět. Lékař se vzdal naděje na vyléčení a prohlásil, že nejdéle za dva dny se dostaví smrt. V hrozné úzkosti o dítě jsem se utíkala s prosbou k Panně Marii Svatohostýnské, o přimluvu jsem žádala též sv. Terezičku Ježíškovu a sv. Antonína. A tisíceré díky: prosba má byla vyslyšena! Dítě na druhý den nejevilo nejmenší bolesti a je zdrávo. Nemám slov na poděkování, jakými jsem Panně Svatohostýnské povinna, ale jen prostými slovy Ji vzdávám pokorný hold a vroucí díky, též přimlůvcům sv. Terezičce a sv. Antonínu děkuji a každému vřele doporučuji důvěru v ně.

PROSBY.

M. L. ze Zlatníku prosí za pomoc v domácích starostech s dítkami, - F. Sch., čtenář v Malackách na Slovensku, za uzdravení v nervové, srdeční a reumatické chorobě, - B. Machálková ve Zlíně odporučí ochraně Matičky Svatohostýnské celou svou rodinu a prosí za vyslyšení své tiché prosby, - čtenářka od Nov. Jičína za návrat domácí spokojenosti, - čtenářka od Litovle za obrácení muže a zmírnění jeho prudké povahy.

Prosíme všechny čtenáře, by uzavřeli tyto prosby a všechny záležitosti celé čtenářské rodiny Hlasů do svých modliteb.

DOPISY.

Z Bratislavy. Žiji od svého mládí v Bratislavě. Nikdy však jako rodačka od Holešova nemohu zapomenout na naše drahé moravské poutní místo Sv. Hostýn, kamž v útlém věku pohlédal můj zrak z rodné vesničky. Dokud mi dopřává milostivý Pán Bůh zdraví, neopomím je navštívit každoročně. Vděčná jsem naší láskyplné Divotvůrkyni za všechny milosti a dobrodiní, která mně a celé mé rodině v tak hojné míře skrze Ni udělena byla. S důvěrou pevnou obraťte se k této mocné Přimlůvkyni a zkuste i Vy, jak mocná a dobrá jest! Anna Tichá.

Z Vídně. Pozdravuji s nehlubší úctou Pannu Marii Svatohostýnskou. V zimě jsem byl churav, ale útěchou mi byly Hlasy svatohostýnské, jež mi pravidelně docházejí. Koncem února jsem byl na Moravě v Nemočicích u své nemocné matičky. Těšili jsme se však jen několik dní spolu. Právě ke konci sv. misie, již tam konali dp. misionáři ze Sv. Hostýna, povolal ji Pán k sobě. Vzpomínám často na ty dva důst. pány a pozdravuji je také při této příležitosti. Byl jsem v zimě tak nablízku, ale nebylo mi možno navštívit Pannu Marii u Vás. Vzpomínám.

však často na Sv. Hostýn a těším se na pout, až bude možno. Fr. Uhýrek.

Z Vambeřic v Německu. Ve středu dne 2. V. před polednem přišli Slováci ze Slovenska (382 s hudbou), přivedl je vldp. děkan Žako. S místním p. farářem šli jsme jím naproti až ku bráně; v kostele jsem je uvítal česky s kazatelnou. Brzy začali svou obvyklou pobožnost u 96 zastavení; křížová cesta se koná zvlášť. Po 4. hod. přišel průvod Slováků z okolí Břeclavě (130). Na 6. hod. večer jsem ohlásil kázání, jemuž oba průvody byly přítomny. Večer po 8. hodině konali Slováci ze Slovenska světelný průvod; po něm bylo osvětleno asi 1.300 žárovkami průčelí kostela na 1/4 hod., což stálo 160 Kč. Ráno již před 4. hod. šli Slováci ze Slovenska na Kalvarii, okolo 6. hod. měli sv. přijímání, pak zpívanou mši sv. a po ní průvod. Slováci moravští měli tichou mši sv. Sv. přijímání bylo toho dne 576. Oba průvody jsem vybidl, aby všichni do jednoho šli k sv. přijímání, což také učinili. Za dne konali pak své pobožnosti. Dne 7. května k šesté hodině odpoledne přišli Němci z Brna (400) s pěti kněžími a hudbou. Měli světelný průvod a osvětlené průčelí kostela. V úterý dne 8. na večer přijel p. opat broumovský Dominik Prokop, měl k nim kázání a pontifikální požehnání. Ještě téhož večera odejel domů autem. Poutníci odešli ve čtvrtek dne 18. Téhož dne k 9. hod. přišel průvod 190 s hudbou z Hollenau u Kladska, aby splnil slib svých předků. K poledni přišli poutníci asi 50 ze Schlaup u Vratislavě. Dnes odpoledne občas sněžilo. Do rána byla země a stromy zasněženy, sníh však brzy stál. Před svátkem a na svátek Nanebevstoupení Páně přišli dva průvody Poláků, jeden z Opole (Oppeln) a druhý z Beuthen, dohromady na 600, oba s hudbou. Dne

17. pozdě večer přišel průvod Čechů od Vys. Mýta (106). Poláci měli po dva večery průvod světelný s obrazy a hudbou; mile dojímal. Také pocítili v průvodu sv. Jana Nep., jenž je zde dup. I. c. O. a veřejně po celou oktávu se uctívá. Socha jeho leží v poloze po proudu, je osvětlena žárovkami; a rovněž i most, pod nímž leží, a oba břehy jsou ozářeny mnohými různobarevnými žárovkami různé velikosti. Modlí se litanie k jeho počtě a dávají se libati jeho sv. ostatky u jeho oltáře v kostele. Na svátek Nanebevzetí Páně jsem byl ve Střední Sěnavě, potřebovali tam o půl 9. hod. mši sv. pro komunitu. R. P. sektor byl opět zde od úterka k večeru až do pátku, aby uvítal po polsku Poláky a měl k nim dvoje nebo troje kázání. Češi přistoupili pak v pátek před odchodem všichni k sv. přijímání. V ten svátek bylo 1600 sv. přijímání. Dne 19. přišel průvod z Vrchlabí asi 80 a z Liberce asi 140 s dvěma kněžími, oba německé. Zítřka dne 22. přijdou Poláci od Beuthenu ve dvou průvodech. S pozdravem P. Jan Kř. Dvořák T. J.

Arequipa, Peru v Jižní Americe. Jsem vždy velmi potěšen, když obdržím Váš časopis. Ani si žádný nemůže představit, jak jest mi milý a vzácný zde v zámořské krajině. V tu chvíli, kdy jej čtu, cítím se, jako bych byl ve své vlasti. Zasilám pozdrav Matičce Svatohostýnské z Jižní Ameriky. Nemohu ležet k Tobě, Matičko má, zavítati jako léta minulá, neboť jsem od drahé Moravě velmi vzdálen. Ale duch nezná mezí, zaleť i přes dálný oceán do Tvé svatyně, kde milostivě přijímáš chválu zbožných ctitelů svých. Klečím v duchu před Tvým oltářem a volám: Zdravas buď, Maria milostí plná! Požehnaná Tyš mezi všemi ženami! Přijmiž, ó dobrá Matko, i ze zámořských končin pozdravení mé! - Josef Semela, novic salesiánský.

DOBRÁ ČETBA.

Upozornění. Při objednávkách knih zde doporučených odvolávejte se, prosím, vždy na „Hlasy svatohostýnské“!

Sv. Cyril a Metoděj Exerciční dům v Hlučíně vydal ve sbírce „Životem“ (č. 42.) krátký a levný životopis těchto našich světců. (Cena 50 hal.).

Dr. Alois Richter: **Ježíš Kristus cestou, pravdou, životem.** Výjimečně zajímavá kniha tato vyšla v úpravě odpovídající cennému obsahu v rozměru 17x21 cm, je tištěna na dřevaprostém papíře krásným písmem, mimo text obsahuje tři obrazy, tištěné na ilustr. papíře, opatřena vhodnou předsádkou a obálkou. Stran 304. Cena Kč 20.—. Milou tuto knihu měl by si každý opatřit, neboť bude mu nejlepší útěchou v dobách dobrých i v hořkosti; pozná pravou cestu k pravdě v životě svém skrze Ježíše Krista. Objednávky přijímá a vyřizuje nakladatelství knihtiskárny E. Dobrovolný v Kroměříži.

II. sv. Edice Kristal, knihovny Revue Na Hlubinu, Olomouc, Slovenská 14. Bernadot: **Eucharistii k Nejsvětější Trojici.** Str. 128. Cena 6'50 Kč s portem. Revue Na Hlubinu vydává druhou, dobře volenou knihu své Edice. Potřebujeme opravdu hlubokého a dokonalého poučení o otázkách nejtajemnějších, v první pak řadě o Nejsvětější Svátosti,

k níž volá církev dnes tak úpěnlivě své děti. Kniha učí nořiti se do Ježíše, učí žiti celý den pod teplem sv. přijímání, řádně se na ně připravovati a za ně opravdu děkovati. Kniha Vám zapálí srdce pro Ježíše, osvíti mysl a připoutá k tomu, jenž jest štěstím nejvyšším. Odporučujeme vřele tuto knihu. Objednejte si toto laciné a důkladné dílo velkého francouzského učence ještě dnes, než bude zase kniha rozebrána jako prvý svazek této Edice, jenž se rozešel v prvních týdnech.

Ke konci školního roku. Krok dítěte ze školy do života je velice důležitý. Připravme děti k tomuto kroku! Jinde se konají na konci školního roku zvláštní pobožnosti pro děti vystupující ze školy se slavným obnovením slibu křesťanského a zasvěcením Božskému Srdci Páně. Aby takové pobožnosti i u nás se žily a aby děti vystupující ze školy aspoň několik pokynů na dráhu životní dostaly, vydal Exerciční dům v Hlučíně dvě knížечky: Do života I. (pro chlapce) a Do života II. (pro děvčata) č. 12. a 13. sbírky „Životem“. Cena 50 hal.! Jako dar pro vystupující děti hodí se ze sbírky „Životem“ ještě tato čísla: 2. Velmoc tisku. 3. Láska. 6. Anděl Boží. 7. Neděle. 14. V bouřích mládí. 20. Sv. růženec. 21. Nedej se! 25. Maria útočiště. 28. Mladí apoštolé. 35. Bl. Anežka Česká. 37. Svátost oltářní.

38. Mše sv. 40. Duchů svatý. 41. Dary Ducha sv. 42. Sv. Cyril a Metoděj. 43. Sv. přijímání.

Arch. Sborník pro literaturu, umění, kulturu a život. XVI. ročník, svazek 1. Cena 18.— Kč. Redaktor Em. Masák. Nákladem Družiny literární a umělecké v Olomouci 1928. Druhý svazek vyjde na podzim. Přejeme této opravdu hodnotné revui nového rozmachu a co největšího rozšíření.

CIZOJAZYČNA LITERATURA.

Exerzitien-Sekretariat S. J., Köln Albertusstr. 36. Jos. A. Otto S. J., Ignatius von Loyola. Črty ze života světce. S 19 pův. kresbami W. Sommera. 8°, 68 str. Cena 60 feniků.

Sommerovy kresby ve formě pohlednic ve společné obálce 1 M.

Ant. Haag S. J., Exerzitien I. Am Vorabend. Velký 8°, 20 str. Cena 30 feniků. Několik úvodních myšlenek pro exercitanty.

Bonifatius — Druckerei, Pladerborn (Vestfály):

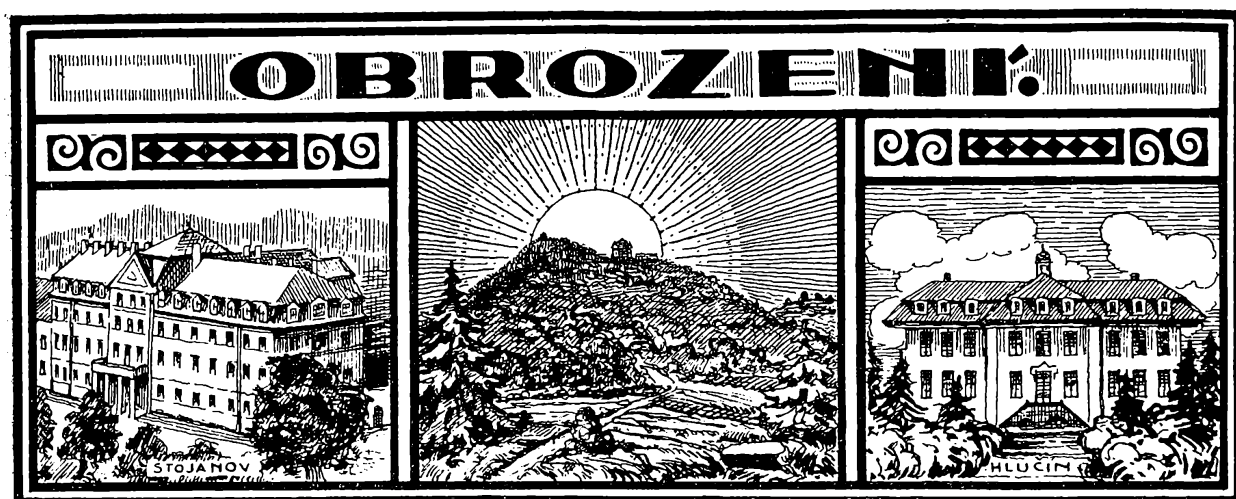
Clara Britz, Gedanken und Ratschläge zur Beherrschung für die weibliche Jugend. 5. vydání. Str. 286. Cena M 3'60. V 70 kapitolkách jsou shrnuty rady pro bohumilý život katolických dívek. Cenná kniha pro Mar družiny.

C. Holstein, Goldkörner. Sbírká drobných pokynů pro zdokonalení a oblažení života. 20.—22. vydání. 270 str. Cena M 3'80. Opravdu zlatá zrnka, jimiž lze speštit duchovní rozmluvy a proslovy.

G. Gensert, Katholik und Ehesakrament. 6.—10. tisíc. Str. 32. Cena 30 feniků. Brožurka, jež podává ve zhuštěné formě jasně celou katolickou nauku o manželství.

J. Fink, Leichenbeerdigung oder Leichenverbrennung? Str 46. Cena 1 M. Dějiny a důvody obou způsobů pohřbívání. Obhájení katolické praxe.

Fr. Blaufusz Hier wohnt das Glück. Svědectví a příběhy konvertitů. Str. 50. Cena 1 M. Hlasy vynikajících osobností, jež se z bludů vrátily k pravé víře. o neskonalem štěstí, jež našly v katolické Církvi.

Věstník hnutí exercičního pro Československo.

PROSBA O MODLITBU V DŮLEŽITÉ VĚCI.

Jde o záchranu našeho lidu, zvláště mládeže, před mravní zkázou, jde o jeho náboženskou obrodu nejlepším a nejjistějším prostředkem: vybudováním mohutného českého exercičního hnutí. K tomu je však potřebí především modlitby, a to hojné a neúnavné modlitby. Jeť dílo exerciční, jehož cílem je obnova a vzrůst nadpřirozeného života nesmrtelných duší, dílem božské milosti. „Nezáleží na tom, kdo sází, ani na tom, kdo zálévá, ale na Bohu, jenž požehnání dává“. (1 Kor 3, 7).

Potřebujeme milostí pro exercitanty, kteří se duchovním cvičením podrobují,

pro kněze, kteří je vedou, pro biskupy a duchovní správce, kteří je podporují, pro sv. Otce, největšího jejich přítele a podporovatele.

Abychom těchto milostí dosáhli, nutno se modlit a neustávat. „Beze mne nic nemůžete učiniti“. „Proste a bude vám dáno“. (Mt. 7, 7).

Modlitba je setba, milost je sklizeň.

Proto prosíme snažně všechny, kdo čísti budou tyto řádky, by konali od 22. do 31. července novenu čili

devítidenní pobožnost k sv. Ignáci z Loyoly,

patronu duchovních cvičení, za rozvoj exercičního hnutí v Československu.

Jak? Navrhují, byste obětovali všechny své obvyklé modlitby, práce, utrpení a oběti

v oněch dnech na naznačený úmysl. Kromě toho můžete denně použít níže uvedené modlitby.

Poznámka. Pamatujte na tento úmysl také celý rok. Určete si na př. týdně jeden den, jehož všechny modlitby a dobré skutky věnujete ve prospěch exercičního hnutí. Bůh vyslyší rád zejména prosby nemocných nebo trpících. Položte takřka své bolesti a strasti na oltář Božího milosrdenství. Takto můžete velmi přispět ke spáse duší. — Kněží prosíme o memento při mši sv. a při kněžských hodinkách. Řeholní osoby zajisté nás neopustí při tomto křížovém tažení modlitby!

Odpustková modlitba.

Pane Ježíši Kriste, jenž ses v samotě pouště připravoval na svou veřejnou činnost a jenž jsi i své učedníky po jejich apoštolských pracích vedl do zátíší odloučenosti od světa, Tys nám dal exercicie za zvláštní prostředek náboženské obnovy; hle, nejdobrotivější Králi, obětuji Ti všechny své modlitby, přemáhání a oběti dnešního dne, abys nám a mnoha jiným poskytl milost, konati tato svatá cvičení v pravém duchu, a aby denně vzrůstal počet věřících, kteří těmito exerciciemi najdou pravou cestu k Tobě a nabudou horlivosti pro Tvou čest. Amen. (Odpustky 300 dní, kdykoli se tato modlitba vykoná v exerciciích. Sv. penitenciarie 14. října 1926).

Ferd. Pokorný T. J.

FINANČNÍ OTÁZKA PŘI POŘÁDÁNÍ EXERCICIÍ.

1.

Předem podotýkám, že návrhy a rady, jež tuto předkládám, nezrodily se daleko od světa za psacím stolem, nýbrž jsou vázány ze skutečné praxe u nás i v jiných zemích, v nichž exerciční dílo se již probojovalo a zdomácnělo, jako na př. v Holandsku, Německu, Spojených státech a Kanadě. Hlavně jsem také použil zkušeností, jež s příkladnou pilí posbíral P. Karel Sudbrack S. J., jeden z nejlepších znalců a fedrovatelů exercičního hnutí, ve svých četných informačních statích.

Jest zřejmé, že exercicie stojí peníze. Jsou to hlavně tři položky, k nimž nutno mít zření: a) cestovné exercitantovo do exercičního domu a nazpět, b) stravné, jež požaduje exerciční dům za pobyt a zaopatření, c) po případě ještě u dělníků a

zaměstnanců ztráta mzdy za exerciční dny.

Ke každému bodu několik poznámek.

a) Co se týče cestovného, možno je značně zmenšiti tím, že se vybere exerciční dům nejblíže položený. Tak na př. na Moravě mohly by zcela přirozeně vzniknouti čtyři okrsky, jež by dodávaly kontingent účastníků do Stojanova, na Sv. Hostýn, do Hlučína a snad i na Moravec (na západní Moravě). Samozřejmě bylo by při tom každému ponecháno na vůli, vyvoliti si místo, jež by mu bylo více po chuti. V Čechách — jak vysvětluje z „Exerciční hlídky“ v tomto i předešlém čísle — pořadají se v létě duchovní cvičení na tolika místech, že nikdo si nemůže stěžovati do přílišné vzdálenosti. Hromadné výpravy, na př. spolků a farností, mohou si kromě toho zajistiti někdy slevu jízdného na dráhách.

b) Stravné exercičních domů je tak nízké, že se jejich hospodářství vlastně nemůže ani nebude nikdy „vyplácet“. Nejsou hotely, výdělečnými podniky, nýbrž ústavy tělesného a duchovního milosrdenství. Avšak i tuto položku mohou si hosté z venkova zmenšiti tím, že přinesou s sebou poživatiny, jak se to již praktikuje ve Stojanově. Aby pak správa exercičního domu byla s to, poskytnouti nuznějším v hojnější míře slevu, bylo by potřebí založiti při něm fond, z něhož by se výlohy hradily. K tomuto fondu by přispěly: dary dobrodinců, poplatky zámožnějších exercitantů, kteří by dobrovolně zaplatili více, než je stanoveno za pobyt v domě, roční příspěvky organizací, jimž na exercičním díle záleží (jak činí Apoštolát sv. Cyrila a Metoděje v Olomouci), výtěžek občasných kostelních ofěr k tomu účelu pořádané na př. o „exerciční neděli“. Velmi účelné by bylo směřovati k fundování „volných míst“ pro nemajetné. Snad by se dal také zřídit zvláštní podpůrný spolek pro ten neb onen dům.

c) Hmotné poškození, jež by některým exercitantům povstalo odjezdem od obvyklého zaměstnání, dá se celkem zameziti tím, že venkovské obyvatelstvo se věnuje duchovním cvičením v zimních měsících, kdy není tolik polní práce, kdežto účastníci z měst využijí letní doby, jež je jim příhodnější. Co se týče dělníků, úředníků a vůbec zaměstnanců, ušetří se jim ztráta mzdy tím, že se exerciční termin položí v dobu prázdnin, dovolené nebo svátků. V nejhorším případě konal by se jejich kurs v sobotu, neděli a pondělí, jak se to provádí v Americe (week-end retreat), takže by zahrnoval pouze dva pracovní dny, z nichž aspoň jeden by zpravidla obětoval účastník sám, druhý pak by se nuznějším hradil odškodněním za utrpěnou újmu.

Zde jsme u druhé důležité otázky: Jak umožní finančně duchovní správce chudším vrstvám lidovým účast na exerciciích?

2.

Předně několik zásadních poznámek.

Dokud jen několik málo farníků chodí na exercicie, není třeba větší akce. Buďto mají z čeho zaplatiti, nebo se najde již východisko, jak pomoci těmto několika potřebným. Teprve, když jde o četnější

účast, jak jest si toho přáti, nastává trochu starost o hmotné zaopatření.

Mnozí exercitanti potřebují podpory. Mají dobrou vůli, jsou schopní lidé, skýtají naději do budoucnosti, ale nemají dostatečných prostředků.

Třeba tedy u čekatelů přihlížeti vždy k tomu, zdali skýtají jakousi záruku, že vykonají exercicie s užitkem a finanční oběti na ně vynaložené přinesou ovoce. Jinak by se jen uškodilo věci samé.

Podpora se poskytne jen, pokud je potřeba. Nikdy není radno, hraditi někomu úplně všechny výlohy. Zkušenost učí, že, co nic nestojí, nestojí za nic. Aspoň malý příspěvek budiž na exercitanti požadován.

Stává se také, že někdo by měl sám všechny útraty, ale z neuvědomělosti nemá dosti zájmu o exercicie, ač by jich potřeboval a měl by z nich nemalý prospěch. Příspěvek by jej snad přiměl k jejich konání. V takovém případě nejsou peníze nikterak vyhozeny. Kandidát náleží k chudým duchem.

Nedoporučuje se ovšem přidělovati podporu veřejně, na př. při schůzi spolkové, nýbrž jen jednotlivcům mezi čtyřma očima. Takový způsob nedotkne se citlivosti jejich a zamezí zbytečné diskuse. Proto — a toto je velmi důležité — třeba dbáti o to, aby duchovní správce mohl disponovati sám volně exercičním fondem, byť i jeho správu obstarával někdo jiný.

Nyní naznačím některé vyzkoušené cesty k nabytí peněžních prostředků. Možno z nich vybrati tu či onu nebo i všechny podle okolností.

a) Ve většině farností bude nejlépe zřídit „farní exerciční fond“, jež možno zásobovati milodary, sbírkami kostelními nebo podomními, poplatky spolků již stávajících nebo zvláštního sdružení exercitantů, jak se to děje úspěšně v Holandsku, v našich poměrech nejvýhodněji aspoň částečným výtěžkem divadelních představení, zábavních podniků a pod. Technické práce, jako sbírání příspěvků, jejich zaznamenávání a odevzdávání, možno svěřiti svědomitým laikům, zvláště terciářům a sodálkám. Duchovní měl by jen dozor a péči o upotřebením nashromážděných peněz.

b) Ve větších farnostech, kde jsou silné spolky, doporučuje se založit při jednotlivých

spolcích exerciční pokladny ve prospěch jejich členů. (Dokončení příště).

EXERCIČNÍ HLÍDKA.

Duchovní cvičení pro kněze na Sv. Hostýně konají se I. od 16. července večer do 20. července ráno, II. od 6. srpna večer do 10. srpna ráno, III. od 27. srpna večer do 31. srpna ráno. Přihlášky budtež zaslány duchovní správě na Hostýně, p. Bystřice p. Host.

Exerciční dům v Hlučíně v červenci 2.-6. český apoštolský kurs, 6.-7. české apoštolské dny, 20.-24. duchovní cvičení pro čes. učitele (učitelé), 24.-28. duchovní cvičení pro studenty. Cvičení počínají v 8. hodině ráno a končí poslední den v 12. hodině ráno. Za ubytování a stravu platí 51 Kč. — Kněžské exercicie v červenci budou 16.-20. července. Kromě těchto českých exercicií bude známý exercitátor P. Petsch mít exercicie německé 27.-31. srpna, a jestliže se přihlásí dostatečný počet, také pětidenní kurs 13.-18. srpna. Přihlášky se zasílají do duchovního domu v Hlučíně.

Duchovní cvičení ve Stojanově o prázdninách 1928 Červenec: 1. Od 16. odpoledne do 18. dopoledne čtyřdenní kurs pro duchovní správu o uvedení Katolické akce do farností. Jen pro kněze. Tento kurs nečítá se za exercicie. Poplatek 120 Kč. Kurs řídí P. Štokr S. J. 2. Současně od 16. večer do 20. ráno v budově klášterní pro středoškolské studenty od 3. třídy. Poplatek 30 Kč. 3. Od 23. večer do 28. ráno čtyřdenní ve Stojanově pro absolventy 7. a 8. třídy a pro akademiky vzhledem k volbě povolání. Poplatek 40 Kč, akademici 50 Kč. — Srpen: 1. Od 1. večer do 5. ráno pro studentky vyšších tříd, od 5. třídy, a pro akademičky. Poplatek 40 Kč, akademičky a nestudentky 50 Kč. 2. Od 6. večer do 11. ráno čtyřdenní pro kněze pracovníky v katolických spolcích. Poplatek 100 Kč. 3. Od 15. večer do 19. ráno pro muže z řad inteligentních (učitele, profesory, úředníky, akademiky). Poplatek 60 Kč, akademici 50 Kč. 4. Od 22. večer do 26. ráno pro katolické učitelky. Poplatek 60 Kč. 5. Od 27. večer do 31. ráno triduum pro kněze. Poplatek 80 Kč. — Září: 1. Od 5. večer do 9. ráno pro železniční zaměstnance. Poplatek 60 Kč. 2. Od 12. večer do 16. ráno pro paní a dívky z měst, hlavně z Vel. Olomouce. Poplatek 60 Kč, chudší 50 Kč. 3. Od 17. večer do 21. ráno pro vojenské gázišty (důstojníky, rotmistry atd.). Poplatek 60 Kč.

Jubilejní exercicie. Letos již po třicáté pořádá Mariánská družina učitelek na Moravě se sídlem v Přerově duchovní cvičení pro své členky i jiné katolické učitelky. Budou se konati od 20.-24. srpna t. r. od pondělka večer do pátku ráno na Velehradě ve Stojanově. Bude je mít dp. P. Al. Jemelka T. J., synovec exercitátora prvních duch. cvičení pro učitelky na Velehradě roku 1894. Z jejich účastnic vytvořila se později Mariánská družina. Při ukončení budou oslaveny domácí slavností a pontifikálními službami Božími. Zveme

srdečně sodálky i všechny ostatní katolické učitelky, by se letošních jubilejních exercicií hojně zúčastnily. (Zaslala M. Jiříčková, t. č. I. náměstkyně).

Brno Duchovní cvičení pro ženy a dívky budou pořádány terciářskou obcí brněnskou ve dnech 4. až 8. července v klášteře ctih. sester Boromejek v Brně, Údolní 39. Zahájení bude dne 4. července o 5. hod. odpo. vzýváním Ducha sv. a skončeno bude v neděli 8. července ráno. Poplatek za celé zaopatření s noclehem 80 Kč, bez noclehu 60 Kč, režijní příplatek 10 Kč.

Exercicie pro akademiky, učitele a ostatní inteligenci budou v arcib. gymnasiu v Praze-Bubenči 10. července večer (6. hod.) do 14. července ráno. Poplatek za stravu pro celé exercicie 50 Kč (pro akademiky 30 Kč). Přihlášky na adresu: Arcib. gymn. v Praze-Bubenči, Wintrova 4.

Pořad duchovních cvičení pro katolickou mládež dle se královohradecké. I. turnus pro jinochy a studenty v bisk. Boromeu od 30. června do 3. července. — II. turnus pro dívky a to úřednice a tovární dělnice od 4.—8. července v stavu hluchoněmých. Jelikož počet míst pro tento turnus je omezený, budou přijaty jen ty dívky, které jsou zaměstnány v kancelářích a továrnách a v jinou dobu by nedostaly dovolenou. — III. turnus pro dívky a studentky v bisk. Boromeu od 18. do 22. července. — IV. turnus pro mládež školní v bisk. Boromeu; doba bude ohlášena později. — Exercicie počínají vždy v první den turnu v 6 hod. večer a končí v den poslední ráno. Přijímají se jinoši a dívky nejvýš do 30. roku stáří a výhradně jen z diecése královohradecké. Účastníci vezmou s sebou potřeby k umývání (mýdlo, ručník, kartáček na zuby). Účastnice mimo to též lžici, vidličku a nůž. Poplatek za stravné 15 Kč za celou dobu exercicií. Přihlášky se známkami na odpověď zasílejte nejpozději do týdne před začátkem každého turnu na adresu: Sekretariát diecése. Sdružení katol. mládeže v Hradci Králové (Boromeum).

Duchovní cvičení o prázdninách roku 1928 v Čechách. Červenec: Kladno od 1.—5. pro paní a dívky, Štěkeň na Šumavě od 4.—8. pro paní a dívky, Veltrusy od 4.—8. pro učitelky a úřednice, Litoměřice od 11.—15. pro dívky, Bohosudov u Teplic od 25.—29. pro paní a dívky. — Srpen: Veltrusy od 4.—8. pro dívky, 8.—12. pro paní a dívky, Sloupnice u Litomyšle 11.—15. pro paní a dívky. — Přihlášky přijímá Sdružení přátel exercičního hnutí v Praze III., Thunovská ulice 27. Osobní informace vždy v pondělí od půl 6. do půl 7. hod. večer.

Duchovní cvičení pro učitelky budou v Čes. Budějovicích ve dnech od 1. do 5. července v ústavu sv. Josefa. Poplatek za stravu a byt obnáší celkem 75 Kč.

Duchovní cvičení v Želivě. První běh v květnu se tak vydařil, že se jeví živý zájem o další běh. Proto se budou opět konati v Želivě exercicie, a to pro jincehy od 11. července večer do 15. ráno, pro dívky pak od 15. července večer do 19. ráno. Poplatek 40 Kč. Přihlášky do 8. července přijímá a na dotazy odpoví Jednota Orla Čsl. v Něm. Brodě 399. (V. Tajovský).

Studentské exercicie o prázdninách. Péči studentského exercičního fondu budou uspořádána duchovní cvičení pro studenty o prázdninách 1928 v těchto místech: Velehrad (viz velehradskou rubriku v tomto čísle). — Olomouc, arcibiskupský seminář Salesianum. Od 6. do 10. srpna pro středoškolačky i akademiky, poplatek 20 Kč. — Hlučín, Exerciční dům. Od 24. do 28. července pro středoškolačky i akademiky, poplatek 25 Kč. — Přihlášky do Ústředí katol. studentstva čsl. v Praze I., Spálená 15. — V arcibiskupském gymnasiu v Praze-Bubenči konají se letos o prázdninách náboženské přednášky (exercicie) o nejdůležitějších otázkách studentovy duše. Zúčastníti se jich mohou studující středních škol [čtvrtou třídou počínaje]. Začínají dne 17. července večer a končí dne 21. července ráno. Poplatek za třídní zaopatření činí 20 Kč. Přihlášky řiďte na adresu: Arcibiskupské gymnasium v Praze-Bubenči, Wintrova 4.

Slovensko. Duchovné cvičenia pre učiteľky v kláštore Uršulinok v Trnave budú od 16.-20. augusta (srpna). Začiatok 16.-ho o 18. hod. Denná strava 15 korún. (Posol č. 6).

„Exerciční spolek,“ byl založen v r. 1927 pro celou župu jihlavskou a část brněnské se sídlem v Mor. Krumlově. Účelem spolku jest napomáhati k rozvoji ducha náboženského ve všech obcích jeho působnosti: péčí o pořádání duchovních cvičení, stravováním a umísťováním exercitantiů, pořádáním přednášek rázu kulturně náboženského, náb. pouťi, slavností atd., rozšiřováním náboženských knih a jině. Zahájení činnosti bylo a je dosti krušné pro veliké nepochopení u mnohých. Několik hochů jsme získali pro duchovní cvičení na Velehradě, některým jsme částečně i zaplatili cestu. Rozšiřujeme brožurky z domu Hlučín. Organisueme pouť na pouťní místa, zvláště na Velehrad a Sv. Hostýn. Dle stanov podléháme doзору vdp. rektora velehradského. Předsedou je P. Sec Tomáš, kons. rada v Hrotovicích, místopředsedou P. Mašíček Cyril, děkan ve Věmyslicích, pokladníkem Boček Frant., říd. učitel v Jamolicích. (Zaslala správa exerc. spolku v M. Krumlově).

Ze Stojanova na Velehradě. Exercičí pro dámy od 21.-25. května se zúčastnila též paní Marie Jankovičová ze Sev. Ameriky (Pensylvanie). Dojela do bývalé vlasti své (do Poštorné) již v březnu. Ačkoli z jara měli v nové vlasti misie, které konali OO. Redemptoristé, přece zatoužila po exerciciích ve Stojanově, sáje za to, že jindy sotva ji bude možno vykonati si duch. cvičení uzavřená a česká. Všichni exercitanti měli by agitovati pro duchovní cvičení ve svém rodinném kroužku, tak aby se všichni členové rodiny v nedlouhé době vystřídalí. Do

manželce nech přijde na exercicie muž a po rodičích děti a naopak.

— jr —

Dojmy ze sv. exercicií; Stojanov! Buď požehnán neboť tebou bylo a bude zachráněno mnoho duší. Ó, jak šťastné jsou dny sv. exercicií! Všechny styky se světem se úplně přeruší a duše zakouší blaha, plynoucího ze spojení s P. Bohem. Tak velké milosti dostalo se mi v únoru, kdy v kapli ve Stojanově jsme naslouchaly věčným pravdám naší sv. víry, které nám důst. pan exercitator přednášel. Zdálo se mně, jako bych slyšela slova božského Spasitele: „Marto, Marto, pečlivá jsi a staráš se o mnohé věci, ale jednoho jest pořebi: spasit duši svou!“ Rozjímali jsme: „Pán Bůh jest bytostí nejvyšší dokonálá a jak nevděčné jest srdce lidské, které jej uráží“. V tiché a klidné světničce Stojanova pozná každý, jaký jest před P. Bohem! Tak i my zpytovali jsme svědomí s úpřímnou litostí a opravdovým předsevzetím život napravití. Jaký pokoj a radost jsme pocítili po sv. zpovědi — to se nedá vypsatí a zvláště po sv. přijímání, kdy přijali jsme P. Boha do srdcí svých! Se sv. apoštoly volaly jsme: „Pane, dobře jest nám zde býti!“ Ale jako sv. apoštolé sestoupili s hory Tabor, i nám nastala doba rozloučení s milým Stojanovem — a tak posilněny a povzbuzeny pro další boje života, ubíraly jsme se do svých domovů! Na tyto blahé dny ve Stojanově prožité budeme denně vzpomínati! Kéž popřeje P. Bůh důst. p. exercitatoru stálého zdraví, aby mohl pracovat pro spásu nesmrtelných duší! Křesťanští rodičové, posilejte své syny a dcery na duch. cvičení na posv. Velehrad! Nepočítejte, že něco hmotného musíte obětovat, vždyť při smrti všechno necháte zde — pracujte o obrodě mravnosti a sv. náboženství u svých dětí a uvidíte, že toho litovati nebudete! Všem ze srdce přeje, aby se zúčastnili duchovních cvičení a zakusili těch radostí, čtenářka Hlasů svatohostýnských.

Belgie. Tovaryšstvo Ježísovo má v Belgii 7 exercičních domů (Alken, Arlon, Fayt, Gent, Lutych, Lierre, Tronchiennes), ve kterých ročně vykoná asi 10.000 mužů duch. cvičení. Exerciční hnutí se slibně rozvíjí zejména po válce. Velké oblibě se těší stavovské exercicie. Kromě kněžských exercicií jsou to exercicie pro průmyslníky, dělníky téhož povolání, na př. jen pro úhlokopy, pro universitní posluchače, pro studující, kteří po ukončení humanitních studií chtějí vykonati náležitou volbu stavu, pro advokáty, lékaře, důstojníky, poddůstojníky, odvedence. Neobyčejně úspěšné jsou exercicie pro sdružení katol. mládeže dělnické (J. O. C. = Jeunesse ouvrière catholique), jež čítá již 40.000 členů. Na konci exercicií rozhodne se často několik mladých lidí pro slav řeholní. Obvyčejně vstoupí jako bratři laici do některé řehole, která pracuje v misiích. Mezi universitními posluchači uzraje též nejedno misionářské povolání. V exercičních domech jsou časté rekolekce (jednodenní obnovy) nejen pro kněží, nýbrž zejména pro funkcionáře JOC, jejichž horlivostí nedostačí obyčejné třídní exercicie. Největší zásluhy o exerciční hnutí v Belgii má P. Adolf Petit T. J. [† 1914]. [J. Rabušic, Eegenhoven u Lovaně v Belgii].

Přistupujte za členy Mešního spolku při kostele Panny Marie na Sv. Hostýně!

---

z K. na poděkování, B. Machálová, Fr. Orlich, Král Pole, Meth Mika, R. Gerik, Zelá — Fr. Dvořáková, Březová, V. Ošťálová, Smržice, na poděkování. 15 Kč: Fr. Langrová, Hrubčice, Fil Podivínská, Smržice, Procesti ze Všeminy, N. N. Tišnovice, N. Foltyňová, Hulín, C. Šrubař, Trojanovice, Poutníci z Trojanovic, Poutníci ze Štítné n. Vl., N. N. Nový Jičín, Frant. F., Olomouc, J. Zezulka, Kostelec u Štípy, C. Konečná, Ludslavice, rod. Šochovských, Rataje, M. Olivová, Hranovice, C. Staňková, Hvozdec, V. a J. Hlavý, Jamolice, B. Kubalova a A. Šebeš, Hranice, N. N. za vyslyšení, F. Pavlíček, Hranice, Kuchař, Ústí u Hranic, F. a K. Kunová, Hranice, F. Kunovská, Milotice, Ant. Dlouhá, Křechová, Ostrovačice, M. v. Pohnánková, Střelná, M. Blažovská, Hranice, Fr. Ševčík, Stará Ves, J. Orlita, Osíčko. 9 Kč: N. N. Veřovice. 8 Kč: N. N. Všetuly. 7 Kč: A. Hajdová, Milotice, J. Haramija, Kaňovice. Po 5 Kč: K. Sošková, Stará Bělá, A. Ševčíková, F. Švestková, Havřice, J. Dresner, Lipník, Fr. Duchoňová, Hranice, A. Stratilová, Hranice, V. Šejda, Hranice, A. Kubaňová, Hvozď, M. Duchoňová, Opatavice, F. Košina, Miškovice, H. Mrčuda, Zákopec, Slov., N. N. Nemotice, R. Kurtínová, Horní Lideč, T. Kovarčík, Všemina, N. N., Poruba, Raková, Nové Sedlice, Raclavice, Lhota u Lipníka. Příluk u Zlína, E. Cibulec, Val. Meziříčí, M. Koťková, Mor. Budějovice, N. N., Brno, O. Petrová, Slušovice, N. Machová, Místek, E. Fusková, Hranice, A. Urbánková, Hranice, M. Tichá, Vřesovice, J. Orlita, Osíčko, F. Valentová, Kostelec na Hané, M. Sysrová, Štěchovice, Ver. Šírková, A. Trísková, Přerov, N. N. Ludslavice, N. N. Polanka u Vsetína, F. Pajdla, Némelice, 4 Kč: N. N. Olomouc 3 Kč: A. Elšík, Slušovice. 2 Kč: N. Jedličková, Veselá, N. N. Ludslavice, A. Calábová, Količín. 1 Kč: J. Březíková, Ostrava. — Z Ameriky: John Haloda, Manor Pa 5 dol. Anton. Kolaja, Manor Pa 2 dol. John Kolaja, Manor Pa 3 dol. — 4 zakládající členové z Chropyně 400, 1 zakládající člen z Lubné 100, Nedbálek Jan, Velké Štáhle 10, Leška Josef, Lomec 50, Kepert Fabián, farář v Lipově, Hroznova Lhota 50, Frant. Segeta, děkan v Uherčicích 25, Farní úřad Citonice u Znojma 5, J. Javor, Veletín 10, Spořitelna rolnická Olomouc 100, Anna Dušková, Batelov 50, Generál duch v. v., Adolf Honig, Olomouc 250, Vojt. Zlámal, Kokory 1, novomanželé Dröhsler - Zaoralovi, Třebětice 50, P. J. Holubníček, Petřkovice, Hlučín 30. —

Všem šlechetným dárčům srdečné „Zaplat Pán Bůh!“

LISTÁRNA REDAKCE.

„Přítel“: Tázete se, nač uvádím tolik knih v oddíle „Dobrá četba“? Podívejte se do výkladních skříní knihkupců ve větších i menších městech a spočítejte v nich katol. publikace. Myslím, že byste měl velmi lehkou práci

Nuže, kdo má náš lid upozorniti na tuto opomíjenou a přece cennou literaturu, ne-li aspoň katolický časopis? Považuji tento svůj úkol za jeden z nejdůležitějších. — Ostatně si nemusí každý objednat vše, co je doporučeno; ať si vybere, co potřebuje. Co se pak týče rubriky „Cizojazyčná literatura“, poslouží našim četným čtenářům — ať mladým a vzdělaným laikům. — „Anděla“: Těšíte-li se, shoduje-li se Vaše mínění s názorem dra Hynka? Můžete si zjevy Konnersreuthské vysvětlovati, jak chcete, pokud máte pro to rozumné důvody. Církev katol. Vám ponechává větší volnost nežli mají nevěrci, neboť ti nedovolují už ani nic nadpřirozeného, i kdyby to bylo nad vše ještě jasnější. — A. Fojtové v H. L. a jiný: Slib, že vyslyšení prosby uveřejníte v Hlasích nebo v jiném časopise, je s Vaší redakcí úplně vyplněn tím, že jste mi poděkování zaslala nebo odevzdala redakci. — Novým odběratelům! Proto se nikdo nemusí zaplašovati, že nedostal slibu, jestliže jeho díkuvzdání z jakéhokoli důvodu nemohlo býti vytištěno. — Tém, kdo nedostali některé číslo: Nezlobte se na nás, neboť někdy je chyba jinde než u nás. Právě jsme vyřídili stížnost na listonoše v N., který objednané číslo adresátce nedodal, nýbrž odeslal s poznámkou: Nepřijato. Dostal přísnou důtku od poštovního ředitelství. Reklamujte! Jak? O tom bylo psáno na obálce 2. a 3. čís. (z administrace). — Novým odběratelům! 1. číslo Hlasů je úplně rozebráno a 2. čísla máme již jen malý počet výtisků. Aby nicméně i ti, kdož se přihlásili později mezi rokem nebo se ještě přihlásí, měli úplný ročník, dali jsme 1. a 2. číslo vytiisknouti jako dvojčíslo v jednom sešitě, v němž najdete všechny pozoruhodné články z oněch čísel. Každý, komu schází 1. nebo 2. číslo, nechať si o ně laskavě dopíše, nebylo-li mu snad dosud zasláno! — V poutním období přihlašují se noví odběratelé většinou na samém Hostýně. Nicméně neustávají naši milí horlivci a horlitelky nám získávají předplatitele ve svých osadách. Děkuji těmto za zaslání nových adres: dp. P. Ignác Velisek, kooperátor v. v. ve Vyškově, Marie Procházkova z Přerova, Marie Šindelková z P. L. M. Bezděkova z B. Val. Kosina, M. H. z Partutovic, M. Losova z Brna, Jos. Staňkova z K., An. Sedláková z Prostějova. — Jaký úspěch mívá často doporučení a půjčení Hlasů známým a příbuzným, o tom svědčí dopisy, jež dostáváme. Pan Birolek Jan z M. píše: „Chcete věděti, jak jsem se stal odběratelem Hlasů? Můj zeť je rodem z Drahotuš a jeho tetička je vaší odběratelkou. Ona mi ukázala tento časopis, který se mi velmi zalíbil. Bude-li mi možno, budu Vám hleděti získati nové odběratele.“ — Ondrouškova Frant. z V. píše: „Přihlašuji se také za odběratelku. Jedna má známá dala mi Hlasy přečísti a já jsem si také hned umnila, že je budu odbírat.“ — M. Pergerová z U. H. Děkuji za lístek.

Zaplatil jsem již předplatné?

26. Sv. Anny, matky bl. P. Marie. Matky, prostě ji za dar umění křesťanské výchovy dítek!

27. Bl. Rudolfa Aquavivy a druhů, mučedníků z T. J. (†1583 v Indii).

31. Sv. Ignáce z Loyoly, zakladatele T. J., patrona duchovních cvičení (†1556 v Římě). Kdo se chce poučit o jeho řádu, přečti si knížku „Jesuité“ (10 Kč, administrace „Hlasů“).

PODĚKOVÁNÍ.

Poznámka redakce: 1. Ostatní četná poděkování, z nichž mnohá jsou zvláště zajímavá a poučná, budou postupně otištěna v příštích číslech. 2. V děkovačích dopisech budiž vždy uvedeno i jméno pisatelovo, ale zároveň podotčeno, zdali si pisatel nepřeje, by byl v tisku jmenován. 3. Redakce si v nedostatku místa vyhrazuje právo, zkrátiti zaslané poděkování v podřadných okolnostech.

Božskému Srdci Páně, P. Marii Svatohostýnské, sv. Josefu, sv. Antonínu a sv. Terezičce Ježíškově děkují plnice slib: nejmenovaní manželé z Velkého Týnce za vyslyšení prosby, - Vincencie Ošťadlová ze Smržic za obdržení dobrodiní, - M. M. z Janovic za uzdravení po těžké operaci, - M. B. Ch. za vyslyšení, - nejmenovaná z Oseku za pomoc v bytové nesnazi, - N. N. z Velké u Hranic za úlevu v nemoci, - J. Váňa z Přerova za ochranu při úrazu v březnu 1928, - čtenářka z farnosti dubanské za pomoc v důležité záležitosti jak duchovní tak tělesné, - R. K. z Moravy za uzdravení syna a matky, - čtenářka z Jiřikovic u Brna za vyslyšení, - čtenářka z Ludkovic za pomoc v těžké zkoušce životní, - čtenářka K. F. z Rožnova p. R. za uzdravení pravé ruky vodou svatohostýnskou, - T. Kubikova z Holičína za vyslyšení prosby, - čtenářka z Kostelce na Hané za uzdravení svého syna v nemoci tělesné i duševní, - nejmenovaná z farnosti soběchlebské za uzdravení těžce nemocného dítěte. - Všichni se odpočívají do další ochrany Matky Boží.

Pod ochranou Matky Boží. Jsem vdova, po čtyřletém manželství jsem zůstala s matičkou a se svými dvěma dětmi sama. Matička je vedla k Bohu a Panně Marii. Jak těžký život jsem měla, co ústrků a posměšků mé děti a já s nimi zakusila! S pomocí Boží vše jsem přestála. Děkuji jen Panně Marii za tu sílu a útěchu, již jsem našla u Ni před Jejím obrazem v modlitbě. Bůh nás chtěl zkoušet, jak jej milujeme. Když bylo dceři 18 let, onemocněla na zápal plic; lékař nařídil operaci. Obrátili jsme se k P. Marii Svatohost. s prosbou o pomoc; slibili jsme, že k ní každým rokem budeme putovati, uzdraví-li se děvče bez operace. Byli jsme vyslyšeni a letos již po čtvrté půjdeme děkovat Matičce Hostýnské. Letos v lednu jsem onemocněla zase já. K vůli svým dítkám jsem prosila P. Marii za uzdravení a po dvouměsíčním churavění mohu říci, že jsem zase zdravá, ač je mi již 63 let. Jsem zde, Matko Boží, bych Ti osobně poděkovala na Sv. Hostýně za zdraví a znovu Tě prosila, bys mou dceru, jež jest již rok vdána, neopouštěla. Vzala si katolika, ale vlažného; dej jí sílu, ať vytrvá až do konce ve sv. víře katolické, a neodvracuj od ní svých milostných očí, když se k Tobě utíká. Vezmi

ji a její rodinu pod svou ochranu a nedej jí zahynout! Dlouholetá čtenářka ze S . . .

Od Val. Klobouk. Onemocněl nám hošík, mající půl roku, na zánět plic a velice se trápil, že bolno bylo na dítě pohledět. Lékař se vzdal naděje na vyléčení a prohlásil, že nejdéle za dva dny se dostaví smrt. V hrozné úzkosti o dítě jsem se utíkala s prosbou k Panně Marii Svatohostýnské, o přimluvu jsem žádala též sv. Terezičku Ježíškovu a sv. Antonína. A tisíceré díky: prosba má byla vyslyšena! Dítě na druhý den nejevilo nejmenší bolesti a je zdrávo. Nemám slov na poděkování, jakými jsem Panně Svatohostýnské povinna, ale jen prostými slovy Ji vzdávám pokorný hold a vroucí díky, též přimlůvcům sv. Terezičce a sv. Antonínu děkuji a každému vřele doporučuji důvěru v ně.

PROSBY.

M. L. ze Zlatníku prosí za pomoc v domácích starostech s dítkami, - F. Sch., čtenář v Malackách na Slovensku, za uzdravení v nervové, srdeční a reumatické chorobě, - B. Machálková ve Zlíně odporučí ochraně Matičky Svatohostýnské celou svou rodinu a prosí za vyslyšení své tiché prosby, - čtenářka od Nov. Jičína za návrat domácí spokojenosti, - čtenářka od Litovle za obrácení muže a zmírnění jeho prudké povahy.

Prosíme všechny čtenáře, by uzavřeli tyto prosby a všechny záležitosti celé čtenářské rodiny Hlasů do svých modliteb.

DOPISY.

Z Bratislavy. Žiji od svého mládí v Bratislavě. Nikdy však jako rodačka od Holešova nemohu zapomenout na naše drahé moravské poutní místo Sv. Hostýn, kamž v útlém věku pohlédal můj zrak z rodné vesničky. Dokud mi dopřává milostivý Pán Bůh zdraví, neopomím je navštívit každoročně. Vděčná jsem naší láskyplné Divoťvůrkyni za všechny milosti a dobrodiní, která mně a celé mé rodině v tak hojné míře skrze Ni udělena byla. S důvěrou pevnou obraťte se k této mocné Přimlůvkyni a zkuste i Vy, jak mocná a dobrá jest! Anna Tichá.

Z Vídně. Pozdravuji s nehlubší úctou Pannu Marii Svatohostýnskou. V zimě jsem byl churav, ale útěchou mi byly Hlasy svatohostýnské, jež mi pravidelně docházejí. Koncem února jsem byl na Moravě v Nemočicích u své nemocné matičky. Těšili jsme se však jen několik dní spolu. Právě ke konci sv. misie, již tam konali dp. misionáři ze Sv. Hostýna, povolal ji Pán k sobě. Vzpomínám často na ty dva důst. pány a pozdravuji je také při této příležitosti. Byl jsem v zimě tak nablízku, ale nebylo mi možno navštívit Pannu Marii u Vás. Vzpomínám.

však často na Sv. Hostýn a těším se na pout, až bude možno. Fr. Uhýrek.

Z Vambeřic v Německu. Ve středu dne 2. V. před polednem přišli Slováci ze Slovenska (382 s hudbou), přivedl je vldp. děkan Žako. S místním p. farářem šli jsme jim naproti až ku bráně; v kostele jsem je uvítal česky s kazatelnou. Brzy začali svou obvyklou pobožnost u 96 zastavení; křížová cesta se koná zvlášť. Po 4. hod. přišel průvod Slováků z okolí Břeclavě (130). Na 6. hod. večer jsem ohlásil kázání, jemuž oba průvody byly přítomny. Večer po 8. hodině konali Slováci ze Slovenska světelný průvod; po něm bylo osvětleno asi 1.300 žárovkami průčelí kostela na 1/4 hod., což stálo 160 Kč. Ráno již před 4. hod. šli Slováci ze Slovenska na Kalvarii, okolo 6. hod. měli sv. přijímání, pak zpívanou mši sv. a po ní průvod. Slováci moravští měli tichou mši sv. Sv. přijímání bylo toho dne 576. Oba průvody jsem vybidl, aby všichni do jednoho šli k sv. přijímání, což také učinili. Za dne konali pak své pobožnosti. Dne 7. května k šesté hodině odpoledne přišli Němci z Brna (400) s pěti kněžími a hudbou. Měli světelný průvod a osvětlené průčelí kostela. V úterý dne 8. na večer přijel p. opat broumovský Dominik Prokop, měl k nim kázání a pontifikální požehnání. Ještě téhož večera odejel domů autem. Poutníci odešli ve čtvrtek dne 18. Téhož dne k 9. hod. přišel průvod 190 s hudbou z Hollenau u Kladska, aby splnil slib svých předků. K poledni přišli poutníci asi 50 ze Schlaup u Vratislavě. Dnes odpoledne občas sněžilo. Do rána byla země a stromy zasněženy, sníh však brzy stál. Před svátkem a na svátek Nanebevstoupení Páně přišli dva průvody Poláků, jeden z Opole (Oppeln) a druhý z Beuthen, dohromady na 600, oba s hudbou. Dne

17. pozdě večer přišel průvod Čechů od Vys. Mýta (106). Poláci měli po dva večery průvod světelný s obrazy a hudbou; mile dojímali. Také počtíli v průvodě sv. Jana Nep., jenž je zde dup. I. c. O. a veřejně po celou oktávu se uctívá. Socha jeho leží v poloze po proudu, je osvětlena žárovkami; a rovněž i most, pod nímž leží, a oba břehy jsou ozářeny mnohými různobarevnými žárovkami různé velikosti. Modlí se litanie k jeho počtě a dávají se libati jeho sv. ostatky u jeho oltáře v kostele. Na svátek Nanebevzeší Páně jsem byl ve Střední Stěnavě, potřebovali tam o půl 9. hod. mši sv. pro komunitu. R. P. sektor byl opět zde od úterka k večeru až do pátku, aby uvítal po polsku Poláky a měl k nim dvoje nebo troje kázání. Češi přistoupili pak v pátek před odchodem všichni k sv. přijímání. V ten svátek bylo 1600 sv. přijímání. Dne 19. přišel průvod z Vrchlabí asi 80 a z Liberce asi 140 s dvěma kněžími, oba německé. Zítra dne 22. přijdou Poláci od Beuthenu ve dvou průvodech. S pozdravem P. Jan Kř. Dvořák T. J.

Arequipa, Peru v Jižní Americe. Jsem vždy velmi potěšen, když obdržím Váš časopis. Ani si žádný nemůže představit, jak jest mi milý a vzácný zde v zámořské krajině. V tu chvíli, kdy jej čtu, cítím se, jako bych byl ve své vlasti. Zasilám pozdrav Matičce Svatohostýnské z Jižní Ameriky. Nemožu leťos k Tobě, Matičko má, zavítati jako léta minulá, neboť jsem od drahé Moravě velmi vzdálen. Ale duch nezná mezí, zaleť i přes dálný oceán do Tvé svatyně, kde milostivě přijímáš chválu zbožných ctitelů svých. Klečím v duchu před Tvým oltářem a volám: Zdravas buď, Maria milostí plná! Požehnaná Tys mezi všemi ženami! Přijmiž, ó dobrá Matko, i ze zámořských končin pozdravení mé! – Josef Semela, novic salesiánský.

DOBŘÁ ČETBA.

Upozornění. Při objednávkách knih zde doporučených odvolávejte se, prosím, vždy na „Hlasy svatohostýnské“!

Sv. Cyril a Metoděj Exerciční dům v Hlučíně vydal ve sbírce „Životem“ (č. 42.) krátký a levný životopis těchto našich světců. (Cena 50 hal.)

Dr. Alois Richter: **Ježíš Kristus cestou, pravdou, životem.** Výjimečně zajímavá kniha tato vyšla v úpravě odpovídající cennému obsahu v rozměru 17x21 cm, je tištěna na dřevaprostém papíře krásným písmem, mimo text obsahuje tři obrazy, tištěné na ilustr. papíře, opatřena vhodnou předsádkou a obálkou. Stran 304. Cena Kč 20.—. Milou tuto knihu měl by si každý opatřiti, neboť bude mu nejlepší útěchou v dobách dobrých i v hořkosti; pozná pravou cestu k pravdě v životě svém skrze Ježíše Krista. Objednávky přijímá a vyřizuje nakladatelství knihtiskárny E. Dobrovolný v Kroměříži.

II. sv. Edice Kristal, knihovny Revue Na Hlubinu, Olomouc, Slovenská 14. Bernadot: **Eucharistií k Nejsvětější Trojici.** Str. 128. Cena 6'50 Kč s portem. Revue Na Hlubinu vydává druhou, dobře volenou knihu své Edice. Potřebujeme opravdu hlubokého a dokonalého poučení o otázkách nejtajemnějších, v prvé pak řadě o Nejsvětější Svátosti,

k níž volá církev dnes tak úpěnlivě své děti. Kniha učí nořiti se do Ježíše, učí žiti celý den pod teplem sv. přijímání, řádně se na ně připravovati a za ně opravdu děkovati. Kniha Vám zapálí srdce pro Ježíše, osvítlí mysl a připoutá k tomu, jenž jest štěstím nejvyšším. Odporúčujeme vřele tuto knihu. Objednejte si toto laciné a důkladné dílo velkého francouzského učenice ještě dnes, než bude zase kniha rozebrána jako prvý svazek této Edice, jenž se rozešel v prvních týdnech.

Ke konci školního roku. Krok dítěte ze školy do života je velice důležitý. Připravme děti k tomuto kroku! Jinde se konají na konci školního roku zvláštní pobožnosti pro děti vystupující ze školy se slavným obnovením slibu křesťního a zasvěcením Božskému Srdci Páně. Aby takové pobožnosti i u nás se vžily a aby děti vystupující ze školy aspoň několik pokynů na dráhu životní dostaly, vydal Exerciční dům v Hlučíně dvě knížky: Do života I. (pro chlapce) a Do života II. (pro děvčata) č. 12. a 13. sbírky „Životem“. Cena 50 hal.! Jako dar pro vystupující děti hodí se ze sbírky „Životem“ ještě tato čísla: 2. Velmoc tisku. 3. Láska. 6. Anděl. Boží. 7. Neděle. 14. V bouřích mládí. 20. Sv. ruženec. 21. Nedej se! 25. Maria útočiště. 28. Mladí apoštolé. 35. Bl. Anežka Česká. 37. Svátost oltářní.

38. Mše sv. 40. Duch svatý. 41. Dary Ducha sv. 42. Sv. Cyril a Metoděj. 43. Sv. přijímání.

Archa. Sborník pro literaturu, umění, kulturu a život. XVI. ročník, svazek 1. Cena 18.— Kč. Redaktor Em. Masák. Nákladem Družiny literární a umělecké v Olomouci 1928. Druhý svazek vyjde na podzim. Přejeme této opravdu hodnotné revui nového rozmachu a co největšího rozšíření.

CIZOJAZYČNA LITERATURA.

Exerzitien-Sekretariat S. J., Köln Albertusstr. 36., Jos. A. Otto S. J., Ignatius von Loyola. Črty ze života světcova. S 19 pův. kresbami W. Sommera. 8°, 68 str. Cena 60 feniků.

Sommerovy kresby ve formě pohlednic ve společné obálce 1 M.

Ant. Haag S. J., Exerzitien I. Am Vorabend. Velký 8°, 20 str. Cena 30 feniků. Několik úvodních myšlenek pro exercitanty.

Bonifacius — Druckerei, Pladerborn (Vestfaly):

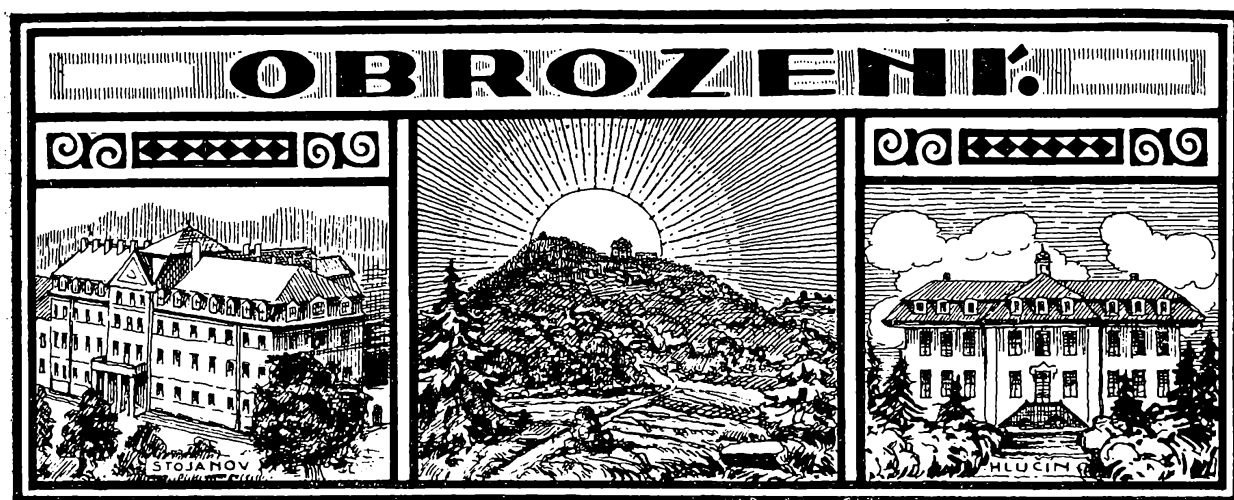
Clara Britz, Gedanken und Ratschläge zur Beherzigung für die weibliche Jugend. 5. vydání. Str. 286. Cena M 3'60. V 70 kapitolkách jsou shrnuty rady pro bohumilý život katolických dívek. Cenná kniha pro Mar družiny.

C. Holstein, Goldkörner. Sbírká drobných pokynů pro zdokonalení a oblažení života. 20.—22. vydání. 270 str. Cena M 3'80. Opravdu zlatá zrnka, jimiž lze speštití duchovní rozmluvy a proslovy.

G. Gensert, Katholik und Ehesakrament. 6.—10. tisíc. Str. 32. Cena 30 feniků. Brožurka, jež podává ve zhuštěné formě jasně celou katolickou nauku o manželství.

J. Fink, Leichenbeerdigung oder Leichenverbrennung? Str 46. Cena 1 M. Dějiny a důvody obou způsobů pohřbívání. Obhájení katolické praxe.

Fr. Blaufusz Hier wohnt das Glück. Svědectví a příběhy konvertitů. Str. 50. Cena 1 M. Hlasy vynikajících osobností, jež se z bludů vrátily k pravé víře, o neskonalem štěstí, jež našly v katolické Církvi.

Věstník hnutí exercičního pro Československo.

PROSBA O MODLITBU V DŮLEŽITÉ VĚCI.

Jde o záchranu našeho lidu, zvláště mládeže, před mravní zkázou, jde o jeho náboženskou obrodu nejlepším a nejjistějším prostředkem: vybudováním mohutného českého exercičního hnutí. K tomu je však potřebí především modlitby, a to hojně a neúnavně modlitby. Jeť dílo exerciční, jehož cílem je obnova a vzrůst nadpřirozeného života nesmrtelných duší, dílem božské milosti. „Nezáleží na tom, kdo sází, ani na tom, kdo zálévá, ale na Bohu, jenž požehnání dává“. (1 Kor 3, 7).

Potřebujeme milosti pro exercitanty, kteří se duchovním cvičením podrobují,

pro kněze, kteří je vedou, pro biskupy a duchovní správce, kteří je podporují, pro sv. Otce, největšího jejich přítele a podporovatele.

Abychom těchto milostí dosáhli, nutno se modlití a neustávat. „Beze mne nic nemůžete učiniti“. „Proste a bude vám dáno“. (Mt. 7, 7).

Modlitba je setba, milost je sklizeň.

Proto prosíme snažně všechny, kdo čísti budou tyto řádky, by konali od 22. do 31. července novenu čili

devítidenní pobožnost k sv. Ignáci z Loyoly,

patronu duchovních cvičení, za rozvoj exercičního hnutí v Československu.

Jak? Navrhuji, byste obětovali všechny své obvyklé modlitby, práce, utrpení a oběti

v oněch dnech na naznačený úmysl. Kromě toho můžete denně použití níže uvedené modlitby.

Poznámka. Pamatujte na tento úmysl také celý rok. Určete si na př. týdně jeden den, jehož všechny modlitby a dobré skutky věnujete ve prospěch exercičního hnutí. Bůh vyslyší rád zejména prosby nemocných nebo trpících. Položte takřka své bolesti a strasti na oltář Božího milosrdenství. Takto můžete velmi přispěti ke spáse duší. — Kněži prosíme o memento při mši sv. a při kněžských hodinkách. Řeholní osoby zajisté nás neopustí při tomto křížovém tažení modlitby!

Odpustková modlitba.

Pane Ježíši Kriste, jenž ses v samotě pouště připravoval na svou veřejnou činnost a jenž jsi i své učedníky po jejich apoštolských pracích vedl do zátíší odloučenosti od světa, Tys nám dal exercicie za zvláštní prostředek náboženské obnovy; hle, nejdobrotivější Králi, obětujeme Ti všechny své modlitby, přemáhání a oběti dnešního dne, abys nám a mnoha jiným poskytl milost, konati tato svatá cvičení v pravém duchu, a aby denně vzrůstal počet věřících, kteří těmito exerciciemi najdou pravou cestu k Tobě a nabudou horlivosti pro Tvou čest. Amen. (Odpustky 300 dní, kdykoli se tato modlitba vykoná v exerciciích. Sv. penitenciarie 14. října 1926).

Ferd. Pokorný T. J.

FINANČNÍ OTÁZKA PŘI POŘÁDÁNÍ EXERCICIÍ.

1.

Předem podotýkám, že návrhy a rady, jež tuto předkládám, nezrodily se daleko od světa za psacím stolem, nýbrž jsou vázány ze skutečné praxe u nás i v jiných zemích, v nichž exerciční dílo se již probojovalo a zdomácnělo, jako na př. v Holandsku, Německu, Spojených státech a Kanadě. Hlavně jsem také použil zkušeností, jež s příkladnou pilí posbíral P. Karel Sudbrack S. J., jeden z nejlepších znalců a fedrovatelů exercičního hnutí, ve svých četných informačních statích.

Jest zřejmé, že exercicie stojí peníze. Jsou to hlavně tři položky, k nimž nutno míti zření: a) cestovné exercitantovo do exercičního domu a nazpět, b) stravné, jež požaduje exerciční dům za pobyt a zaopatření, c) po případě ještě u dělníků a

zaměstnanců ztráta mzdy za exerciční dny.

Ke každému bodu několik poznámek.

a) Co se týče cestovného, možno je značně zmenšiti tím, že se vybere exerciční dům nejblíže položený. Tak na př. na Moravě mohly by zcela přirozeně vzniknouti čtyři okrsky, jež by dodávaly kontingent účastníků do Stojanova, na Sv. Hostýn, do Hlučína a snad i na Moravec (na západní Moravě). Samozřejmě bylo by při tom každému ponecháno na vůli, vyvoliti si místo, jež by mu bylo více po chuti. V Čechách — jak vysvítá z „Exerciční hlídky“ v tomto i předešlém čísle — pořadají se v létě duchovní cvičení na tolika místech, že nikdo si nemůže stěžovati do přílišné vzdálenosti. Hromadné výpravy, na př. spolků a farností, mohou si kromě toho zajistiti někdy slevu jízdného na dráhách.

b) Stravné exercičních domů je tak nízké, že se jejich hospodářství vlastně nemůže ani nebude nikdy „vyplácet“. Nejsou hotely, výdělečnými podniky, nýbrž ústavy tělesného a duchovního milosrdenství. Avšak i tuto položku mohou si hosté z venkova zmenšiti tím, že přinesou s sebou poživatiny, jak se to již praktikuje ve Stojanově. Aby pak správa exercičního domu byla s to, poskytnouti nuznějším v hojnější míře slevu, bylo by potřebí založiti při něm fond, z něhož by se výlohy hradily. K tomuto fondu by přispěly: dary dobrodinců, poplatky zámožnějších exercitantů, kteří by dobrovolně zaplatili více, než je stanoveno za pobyt v domě, roční příspěvky organizací, jimž na exercičním díle záleží (jak činí Apoštolát sv. Cyrila a Metoděje v Olomouci), výtěžek občasně kostelní ofěry k tomu účelu pořádané na př. o „exerciční neděli“. Velmi účelné by bylo směřovati k fundování „volných míst“ pro nemajetné. Snad by se dal také zřídit zvláštní podpůrný spolek pro ten neb onen dům.

c) Hmotné poškození, jež by některým exercitantům povstalo odjezdem od obvyklého zaměstnání, dá se celkem zameziti tím, že venkovské obyvatelstvo se věnuje duchovním cvičením v zimních měsících, kdy není tolik polní práce, kdežto účastníci z měst využijí letní doby, jež je jim příhodnější. Co se týče dělníků, úředníků a vůbec zaměstnanců, ušetří se jim ztráta mzdy tím, že se exerciční termin položí v dobu prázdnin, dovolené nebo svátků. V nejhorším případě konal by se jejich kurs v sobotu, neděli a pondělí, jak se to provádí v Americe (week-end retreat), takže by zahrnoval pouze dva pracovní dny, z nichž aspoň jeden by zpravidla obětoval účastník sám, druhý pak by se nuznějším hradil odškodněním za utrpěnou újmu.

Zde jsme u druhé důležité otázky: Jak umožní finančně duchovní správce chudším vrstvám lidovým účast na exerciciích?

2.

Předně několik zásadních poznámek.

Dokud jen několik málo farníků chodí na exercicie, není třeba větší akce. Buďto mají z čeho zaplatiti, nebo se najde již východisko, jak pomoci těmto několika potřebným. Teprve, když jde o četnější

účast, jak jest si toho přáti, nastává trochu starost o hmotné zaopatření.

Mnozí exercitanti potřebují podpory. Mají dobrou vůli, jsou schopní lidé, skýtají naději do budoucnosti, ale nemají dostatečných prostředků.

Třeba tedy u čekatelů přihlížeti vždy k tomu, zdali skýtají jakousi záruku, že vykonají exercicie s užitkem a finanční oběti na ně vynaložené přinesou ovoce. Jinak by se jen uškodilo věci samé.

Podpora se poskytne jen, pokud je potřeba. Nikdy není radno, hraditi někomu úplně všechny výlohy. Zkušenost učí, že, co nic nestojí, nestojí za nic. Aspoň malý příspěvek budiž na exercitantu vždy požadován.

Stává se také, že někdo by mohl nésti sám všechny útraty, ale z neuvědomělosti nemá dosti zájmu o exercicie, ač by jich potřeboval a měl by z nich nemalý prospěch. Příspěvek by jej snad přiměl k jejich konání. V takovém případě nejsou peníze nikterak vyhozeny. Kandidát náleží k chudým duchem.

Nedoporučuje se ovšem přidělovati podporu veřejně, na př. při schůzi spolkové, nýbrž jen jednotlivcům mezi čtyřma očima. Takový způsob nedotkne se citlivosti jejich a zamezí zbytečné diskuse. Proto — a toto je velmi důležité — třeba dbáti o to, aby duchovní správce mohl disponovati sám volně exercičním fondem, byť i jeho správu obstarával někdo jiný.

Nyní naznačím některé vyzkoušené cesty k nabytí peněžních prostředků. Možno z nich vybrati tu či onu nebo i všechny podle okolností.

a) Ve většině farností bude nejlépe zřídit „farní exerciční fond“, jež možno zásobovati milodary, sbírkami kostelními nebo podomními, poplatky spolků již stávajících nebo zvláštního sdružení exercitantů, jak se to děje úspěšně v Holandsku, v našich poměrech nejvýhodněji aspoň částečným výtěžkem divadelních představení, zábavních podniků a pod. Technické práce, jako sbírání příspěvků, jejich zaznamenávání a odevzdávání, možno svěřiti svědomitým laikům, zvláště terciářům a sodálkám. Duchovní měl by jen dozor a péči o upotřebením nashromážděných peněz.

b) Ve větších farnostech, kde jsou silné spolky, doporučuje se založit při jednotlivých

společných exercičních pokladny ve prospěch jejich členů. (Dokončení příště).

EXERCIČNÍ HLÍDKA.

Duchovní cvičení pro kněze na Sv. Hostýně konají se I. od 16. července večer do 20. července ráno, II. od 6. srpna večer do 10. srpna ráno a III. od 27. srpna večer do 31. srpna ráno. Přihlášky budtež zaslány duchovní správě na Sv. Hostýně, p. Bystřice p. Host.

Exerciční dům v Hlučíně v červenci: 2.-6. český apoštolský kurs, 6.-7. české apoštolské dni, 20.-24. duchovní cvičení pro čes. učitele (učitelky), 24.-28. pro čes. studenty. Cvičení počínají vždy první jmenovaný den večer a končí poslední den ráno. Za ubytování a stravu se platí 51 Kč. — **Kněžské exercicie v Hlučíně** budou 16.-20. července. Kromě těchto českých exercicií bude známý exercitátor P. Petsch míti exercicie německé 27.-31. srpna, a jestliže se přihlásí dostatečný počet, také pětidenní kurs 13.-18. srpna. Přihlaste se včas u správy exercičního domu v Hlučíně.

Duchovní cvičení ve Stojanově o prázdninách 1928 Červenec: 1. Od 16. odpoledne do 21. dopoledne čtyřdenní kurs pro duchovní správce o uvedení Katolické akce do farností. Jen pro kněze. Tento kurs nečítá se za exercicie. Poplatek 120 Kč. Kurs řídí P. Štokr S. J. 2. Současně od 16. večer do 20. ráno v budově klášterní pro středoškolské studenty od 3. třídy. Poplatek 30 Kč. 3. Od 23. večer do 28. ráno čtyřdenní ve Stojanově pro absolventy 7. a 8. třídy a pro akademiky vzhledem k volbě povolání. Poplatek 40 Kč, akademici 50 Kč. — Srpen: 1. Od 1. večer do 5. ráno pro studentky vyšších tříd, od 5. třídy, a pro akademičky. Poplatek 40 Kč, akademičky a nestudentky 50 Kč. 2. Od 6. večer do 11. ráno čtyřdenní pro kněze pracovníky v katolických spolecích. Poplatek 100 Kč. 3. Od 15. večer do 19. ráno pro muže z řad inteligentních (učitele, profesory, úředníky, akademiky). Poplatek 60 Kč, akademici 50 Kč. 4. Od 22. večer do 26. ráno pro katolické učitelky. Poplatek 60 Kč. 5. Od 27. večer do 31. ráno triduum pro kněze. Poplatek 80 Kč. — **Září:** 1. Od 5. večer do 9. ráno pro železniční zaměstnance. Poplatek 60 Kč. 2. Od 12. večer do 16. ráno pro paní a dívky z měst, hlavně z Vel. Olomouce. Poplatek 60 Kč, chudší 50 Kč. 3. Od 17. večer do 21. ráno pro vojenské gázisty (důstojníky, rotmistry atd.). Poplatek 60 Kč.

Jubilejní exercicie. Letos již po třicáté pořádá Mariánská družina učitelek na Moravě se sídlem v Přerově duchovní cvičení pro své členky i jiné katolické učitelky. Budou se konati od 20.-24. srpna t. r. od pondělka večer do pátku ráno na Velehradě ve Stojanově. Bude je míti dp. P. Al. Jemelka T. J., synovec exercitátora prvních duch. cvičení pro učitelky na Velehradě roku 1894. Z jejich účastnic vytvořila se později Mariánská družina. Při ukončení budou oslaveny domácí slavností a pontifikálními službami Božími. Zveme

srdečně sodálky i všechny ostatní katolické učitelky, by se letošních jubilejních exercicií hojně zúčastnily. (Zaslala M. Jiříčková, t. č. I. náměstkyně).

Brno Duchovní cvičení pro ženy a dívky budou pořádány terciářskou obcí brněnskou ve dnech 4. až 8. července v klášteře ctih. sester Boromejek v Brně, Údolní 39. Zahájení bude dne 4. července o 5. hod. odpo. vzýváním Ducha sv. a skončeno bude v neděli 8. července ráno. Poplatek za celé zaopatření s noclehem 80 Kč, bez noclehu 60 Kč, režijní příplatek 10 Kč.

Exercicie pro akademiky, učitele a ostatní inteligenci budou v arcib. gymnasiu v Praze-Bubenči od 10. července večer (6. hod.) do 14. července ráno. Poplatek za stravu pro celé exercicie 50 Kč (pro akademiky 30 Kč). Přihlášky na adresu, Arcib. gymnasium v Praze-Bubenči, Wintrova 4.

Pořad duchovních cvičení pro katolickou mládež diecése královehradecké. I. turnus pro jinochy a studenty v bisk. Boromeu od 30. června do 4. července. — II. turnus pro dívky a to úřednice a tovární dělnice od 4.—8. července v ústavu hluchoněmých. Jelikož počet míst pro tento turnus je obmezený, budou přijaty jen ty dívky, které jsou zaměstnány v kancelářích a továrnách a v jinou dobu by nedostaly dovolenou. — III. turnus pro dívky a studentky v klášteře Školských sester od 18. do 22. července. — IV. turnus pro mládež školní v bisk. Boromeu; doba bude ohlášena později. — Exercicie počínají vždy v první den turnu v 6 hod. večer a končí v den poslední ráno. Přijímají se jinoši a dívky nejvýš do 30. roku stáří a výhradně jen z diecése králověhradecké. Účastníci vezmou s sebou potřeby k umývání (mýdlo, ručník, kartáček na zuby). Účastnice mimo to též lžici, vidličku a nůž. Poplatek za stravné 15 Kč za celou dobu exercicií. Přihlášky se známkami na odpověď zasílejte nejpozději do týdne před začátkem každého turnu na adresu: Sekretariát diecése. Sdružení katol. mládeže v Hradci Králové (Boromeum).

Duchovní cvičení o prázdninách roku 1928 v Čechách. Červenec: Kladno od 1.—5. pro paní a dívky, Štěkeň na Šumavě od 4.—8. pro paní a dívky, Veltrusy od 4.—8. pro učitelky a úřednice, Litoměřice od 11.—15. pro dívky, Bohosudov u Teplic od 25.—29. pro paní a dívky. — Srpen: Veltrusy od 4.—8. pro dívky, 8.—12. pro paní a dívky, Sloupnice u Litomyšle 11.—15. pro paní a dívky: — Přihlášky přijímá Sdružení přátel exercičního hnutí v Praze III., Thunovská ulice 27. Osobní informace vždy v pondělí od půl 6. do půl 7. hod. večer.

Duchovní cvičení pro učitelky budou v Čes. Budějovicích ve dnech od 1. do 5. července v ústavu sv. Josefa. Poplatek za stravu a byt obnáší celkem 75 Kč.

Duchovní cvičení v Želivě. První běh v květnu se tak vydařil, že se jeví živý zájem o další běh. Proto se budou opět konati v Želivě exercicie, a to pro jince od 11. července večer do 15. ráno, pro dívky pak od 15. července večer do 19. ráno. Poplatek 40 Kč. Přihlášky do 8. července přijímá a na dotazy odpoví Jednota Orla Čsl. v Něm. Brodě 399. (V. Tajovský).

Studentské exercicie o prázdninách. Péči studentského exercičního fondu budou uspořádána duchovní cvičení pro studenty o prázdninách 1928 v těchto místech: Velehrad (viz velehradskou rubriku v tomto čísle). — Olomouc, arcibiskupský seminář Salesianum. Od 6. do 10. srpna pro středoškoly i akademiky, poplatek 20 Kč. — Hlučín, Exerciční dům. Od 24. do 28. července pro středoškoly i akademiky, poplatek 25 Kč. — Přihlášky do Ústředí katol. studentského čsl. v Praze I., Spálená 15. — V arcibiskupském gymnasiu v Praze-Bubenči konají se letos o prázdninách náboženské přednášky (exercicie) o nejdůležitějších otázkách studentovy duše. Zúčastnit se jich mohou studující středních škol [čtvrtou třídou počínaje]. Začínají dne 17. července večer a končí dne 21. července ráno. Poplatek za třídní zaopatření činí 20 Kč. Přihlášky řiďte na adresu: Arcibiskupské gymnasium v Praze-Bubenči, Wintrova 4.

Slovensko. Duchovné cvičenia pre učiteľky v kláštore Uršulínok v Trnave budú od 16.-20. augusta (srpna). Začiatok 16.-ho o 18. hod. Denná strava 15 korún. (Posol č. 6).

„Exerciční spolek,“ byl založen v r. 1927 pro celou župu jihlavskou a část brněnské se sídlem v Mor. Krumlově. Účelem spolku jest napomáhati k rozvoji ducha náboženského ve všech obcích jeho působnosti: péči o pořádání duchovních cvičení, stravováním a umísťováním exercitantiů, pořádáním přednášek rázu kulturně náboženského, náb. pouťi, slavností atd., rozšiřováním náboženských knih a jině. Zahájení činnosti bylo a je dosti krušné pro veliké nepochopení u mnohých. Několik hochů jsme získali pro duchovní cvičení na Velehradě, některým jsme částečně i zaplatili cestu. Rozšiřujeme brožurky z domu Hlučín. Organisueme poutě na poutní místa, zvláště na Velehrad a Sv. Hostýn. Dle stanov podléháme doзору vdp. rektora velehradského. Předsedou je P. Sec. Tomáš, kons. rada v Hrochovicích, místopředsedou P. Mašíček Cyril, děkan ve Věmyslicích, pokladníkem Boček Frant., říd. učitel v Jamolicích. (Zaslala správa exerc. spolku v M. Krumlově).

Ze Stojanova na Velehradě. Exercií pro dámy od 21.-25. května se zúčastnila též paní Marie Jankovičová ze Sev. Ameriky (Pensylvanie). Dojela do bývalé vlasti své (do Poštorné) již v březnu. Ačkoli z jara měli v nové vlasti misie, které konali OO. Redemptoristé, přece zatoužila po exerciciích ve Stojanově, majíc za to, že jindy sotva ji bude možno vykonal si duch. cvičení uzavřená a česká. Všichni exercitanti měli by agitovati pro duchovní cvičení ve svém rodinném kroužku, tak aby se všichni členové rodiny v nedlouhé době vystřídali. Po

manželce nech přijde na exercicie muž a po rodičích děti a naopak.

— jr —

Dojmy ze sv. exercicií: Stojanov! Bud požehnán neboť tebou bylo a bude zachráněno mnoho duší. Ó, jak šťastné jsou dny sv. exercicií! Všechny styky se světem se úplně přeruší a duše zakouší blaha, plynoucího ze spojení s P. Bohem. Tak velké milosti dostalo se mi v únoru, kdy v kapli ve Stojanově jsme naslouchaly věčným pravdám naší sv. víry, které nám důst. pan. exercitator přednášel. Zdálo se mně, jako bych slyšela slova božského Spasitele: „Marto, Marto, pečlivá jsi a staráš se o mnohé věci, ale jednoho jest potřebí: spasit duši svou!“ Rozjímali jsme: „Pán Bůh jest bytost nejvyšší dokonalá, a jak nevděčné jest srdce lidské, které jej uráží“. V tiché a klidné světničce Stojanova pozná každý, jaký jest před P. Bohem! Tak i my zpytovali jsme svědomí s úpřímnou lítostí a opravdovým předsevzetím život napravití. Jaký pokoj a radost jsme pocítili po sv. zpovědi — to se nedá vypsat a zvlášť po sv. přijímání, kdy přijali jsme P. Boha do srdcí svých! Se sv. apoštoly volaly jsme: „Pane, dobře jest nám zde býti!“ Ale jako sv. apoštolé sestoupili s hory Tabor, i nám nastala doba rozloučení s milým Stojanovem — a tak posilněny a povzbuzeny pro další boje života, ubíraly jsme se do svých domovů! Na tyto blahé dny ve Stojanově prožité budeme denně vzpomínati! Kéž popřeje P. Bůh důst. p. exercitatoru stálého zdraví, aby mohl pracovat pro spásu nesmrtelných duší! Křesťanští rodičové, posilejte své syny a dcery na duch. cvičení na posv. Velehrad! Nepočítejte, že něco hmotného musíte obětovat, vždyť při smrti všechno necháte zde — pracujte o obrodě mravnosti a sv. náboženství u svých dětí a uvidíte, že toho litovati nebudete! Všem ze srdce přeje, aby se zúčastnili duchovních cvičení a zakusili těch radostí, čtenářka Hlasů svatohostýnských.

Belgie. Tovaryšstvo Ježísovo má v Belgii 7 exercičních domů (Alken, Arlon, Fayt, Gent, Lutych, Lierre, Tronchiennes), ve kterých ročně vykoná asi 10.000 mužů duch. cvičení. Exerciční hnutí se slibně rozvíjí zejména po válce. Velké oblibě se těší stavovské exercicie. Kromě kněžských exercicií jsou to exercicie pro průmyslníky, dělníky téhož povolání, na př. jen pro úhlokopy, pro universitní posluchače, pro studující, kteří po ukončení humanitních studií chtějí vykonal náležitou volbu stavu, pro advokáty, lékaře, důstojníky, poddůstojníky, odvedence. Neobyčejně úspěšné jsou exercicie pro sdružení katol. mládeže dělnické (J. O. C. = Jeunesse ouvrière catholique), jež čítá již 40.000 členů. Na konci exercicií rozhodne se často několik mladých lidí pro stav řeholní. Obvyčejně vstoupí jako bratři laici do některé řehole, která pracuje v misiích. Mezi universitními posluchači uzraje též nejedno misionářské povolání. V exercičních domech jsou časté rekolekce (jednodenní obnovy) nejen pro kněží, nýbrž zejména pro funkcionáře JOC, jejichž horlivosti nedostačí obyčejné třídní exercicie. Největší zásluhy o exerciční hnutí v Belgii má P. Adolf Petit T. J. [† 1914]. [J. Rabušic, Eegenhoven u Lovaně v Belgii].

Přistupujte za členy Mešního spolku při kostele Panny Marie na Sv. Hostýně!

---

z Kyjova na poděkování, B. Machálková, Zlín, L. Görlich, Král Pole, Meth Mika, R. Gerik, Veselá — Fr. Dvořáková, Březová, V. Ošťádalová, Smržice, na poděkování. 15 Kč: Fr. Langrová, Hrubčice, Fil Podivínská, Smržice, Procesti ze Všeminy, N. N. Tišnovice, N. Foltyňová, Hulín, C. Šrubař, Trojanovice, Poutníci z Trojanovic, Poutníci ze Štítné n. Vl., N. N. Nový Jičín, Frant. F., Olomouc, J. Zezulka, Kostelec u Štípy, C. Konečná, Ludslavice, rod. Šochovských, Rataje, M. Olivová, Křenovice, C. Staňková, Hvozdec, V. a J. Novákovy, Jamolice, B. Kubalova a A. Šebestova, Metylovice, N. N. za vyslyšení, F. Pavlíčková, Měrovice, L. Kuchař, Ústí u Hranic, F. a K. Kunovských, Špičky, F. Kunovská, Milotice, Ant. Dlouhá, N. N. Bernatice, M. Krčálová, Ostrovačice, M. V. Napajedla, F. Pohůnková, Střelná, M. Blažovská, Hranice, Fr. Ševčík, Stará Ves, J. Orlita, Osíčko. 9 Kč: N. N. Veřovice. 8 Kč: N. N. Všetuly. 7 Kč: A. Hajdová, Milotice, J. Haramija, Kaňovice. Po 5 Kč: K. Sošková, Stará Bělá, A. Ševčíková, F. Švestková, Havříce, J. Dresner, Lipník, Fr. Duchoňová, Hranice, A. Stratilová, Hranice, V. Šejda, Hranice, A. Kubaňová, Hovězí, M. Duchoňová, Opatavice, F. Košina, Miškovice, H. Mrčuda, Zákopec, Slov., N. N. Nemotice, R. Kurtinová, Horní Lideč, T. Kovarčík, Všemina, N. N., Poruba, Raková, Nové Sedlice, Raclavice, Lhota u Lipníka, Příluk u Zlína, E. Cibulec, Val. Meziříčí, M. Kotková, Mor. Budějovice, N. N., Brno, O. Petrová, Slušovice, N. Machová, Místek, E. Fusková, Hranice, A. Urbánková, Hranice, M. Tichá, Vřesovice, J. Orlita, Osíčko, F. Valentová, Kostelec na Hané, M. Sysrová, Štěchovice, Ver Šírková, A. Trísková, Přerov, N. N. Ludslavice, N. N. Polanka u Vsetína, F. Pajdla, Němetice, 4 Kč: N. N. Olomouc 3 Kč: A. Elšík, Slušovice. 2 Kč: N. Jedličková, Veselá, N. N. Ludslavice, A. Calábová, Količín. 1 Kč: J. Březíková, Ostrava. — Z Ameriky: John Haloda, Manor Pa 5 dol. Anton. Kolaja, Manor Pa 2 dol. John Kolaja, Manor Pa 3 dol. — 4 zakládající členové z Chropyně 400, 1 zakládající člen z Lubné 100, Nedbálek Jan, Ve kě Štáhlé 10, Leška Josef, Lomec 50, Kepert Fabián, farář v Lipově, Hroznova Lhota 50, Frant. Segeta, děkan v Uherčicích 25, Farní úřad Citonice u Znojma 5, J. Javor, Veletín 10, Spořitelna rolnická Olomouc 100, Anna Dušková, Batelof 50, Generál duch v. v., Adolf Honig, Olomouc 250, Vojt. Zlámal, Kokory 1, novomanželé Dröhsler - Zaoralovi, Třebětice 50, P. J. Holubníček, Petřkovice, Hlučín 30. —

Všem šlechetným dárcům srdečné „Zaplat Pán Bůh!“

LISTÁRNA REDAKCE.

„Přítel“: Tázete se, nač uvádím tolik knih v oddíle „Dobrá četba“? Podívejte se do výkladních skříní knihkupců ve větších i menších městech a spočítejte v nich katol. publikace. Myslím, že byste měl velmi lehkou práci

Nuže, kdo má náš lid upozornit na tuto opomíjenou a přece cennou literaturu, ne-li aspoň katolický časopis? Považuji tento svůj úkol za jeden z nejdůležitějších. — Ostatně si nemusí každý objednat vše, co je doporučeno; ať si vybírá, co potřebuje. Co se pak týče rubriky „Cizojazyčná literatura“, poslouží našim četným čtenářům — kněžím a vzdělaným laikům. — „Anděla“: Těší mě, shoduje-li se Vaše mínění s názorem dra Hynka. Můžete si zjevy Konnersreuthské vysvětlovati, jak chcete, pokud máte pro to rozumné důvody. Církev katol. Vám ponechává větší volnost, nežli mají nevěrci, neboť tito nedovolují uznati nic nadpřirozeného, i kdyby to bylo nad slunce jasnější. — A. Fojtové v H. L. a jiným: Slíb, že vyslyšení prosby uveřejníte v Hlasech nebo v jiném časopise, je s Vaší strany úplně vyplněn tím, že jste poděkování zaslala nebo odevzdala redakci. Více na Vás nezávisí. Proto se nikdo nemusí znepokojovati, že nedostal slibu, jestliže jeho díkuvzdání z jakéhokoli důvodu nemohlo býti vytištěno. — Těm, kdo nedostali některé číslo: Nezlobte se na nás, neboť někdy je chyba jinde než u nás. Právě jsme vyřídili stížnost na listonoše v N., který objednané číslo adresátce nedodal, nýbrž odeslal s poznámkou: Nepřijato. Dostal přísnou důtku od poštovního ředitelství. Reklamujte! Jak? O tom bylo psáno na obálce 2. a 3. čís. (z administrace). — Novým odběratelům! 1. číslo Hlasů je úplně rozebráno a 2. čísla máme již jen malý počet výtisků. Aby nicméně i ti, kdož se přihlásili později mezi rokem nebo se ještě přihlásí, měli úplný ročník, dali jsme 1. a 2. číslo vytisknouti jako dvojčíslo v jednom sešitě, v němž najdete všechny pozoruhodné články z oněch čísel. Každý, komu schází 1. nebo 2. číslo, nechať si o ně laskavě dopíše, nebylo-li mu snad dosud zasláno! — V poutním období přihlašují se noví odběratelé většinou na samém Hostýně. Nicméně neustávají naši milí horlilové a horlitelky nám získávají předplatitele ve svých osadách. Děkuji těmto za zaslání nových adres: dp. P. Ignác Velisek, kooperátor v. v. ve Vyškově, Marie Procházkova z Přerova, Marie Šindelková z P. L., M. Bezděková z B., Val. Kosina, M. H. z Partutovic, M. Losova z Brna, Jos. Staňkova z K., An. Sedláková z Prostějova. — Jaký úspěch mívá často doporučení a půjčení Hlasů známým a příbuzným, o tom svědčí dopisy, jež dostáváme. Pan Biolek Jan z M. píše: „Chcete věděti, jak jsem se stal odběratelem Hlasů? Můj zeť je rodem z Drahotuš a jeho tetička je vaší odběratelkou. Ona mi ukázala tento časopis, který se mi velmi zalíbil. Bude-li mi možno, budu Vám hleděti získati nové odběratele.“ — Ondrouškova Frant. z V. píše: „Přihlašuji se také za odběratelku. Jedna má známá dala mi Hlasy přečísti a já jsem si také hned umnila, že je budu odbírat.“ — M. Pergerová z U. H. Děkuji za lístek.

Zaplatil jsem již předplatné?

Zemřelí členové Matice Svatohostýnské:

Apolonie Sázelová z Hrušky.

O. v p.!

Matice Svatohostýnská pronajme od 1. října 1928
na Sv. Hostýně už stávající **hotel s restaurací**, dále
úředelny a kuchyni v novostavbě. Oferty přijímá do 15. července
t. r. **arcibiskupský stavební úřad v Kroměříži.**
Blíží podmínky tamtéž.

Novinka!

Právě vyšlo!

Praktická příručka pro katolické muže:

Katolický muž.

(Katolického muže den, týden, měsíc, rok a poslední hodina).

Podle P. J. Abela upravil P. Frant. Tomeček T. J.

Cena úhledná, v plátně vázané knížky pouze 1.90 Kč.

Objednejte u administrace Hlasů, Sv. Hostýn u Bystřice.

Veškeré grafické práce, jako: Kamenotisk, knihtisk, kresby, diplomy,
štočky, diapositivy, reprodukce fotografií a zvětšeniny, krátce vše, co spadá do
barvotisku, knihtisku, chemigrafie, fotochemigrafie a kartonáže,

dodá Vám nejvhodněji

UMĚLECKÝ GRAFICKÝ ZÁVOD

L. KLABUSAY SPOL. S R. O.

V BYSTRICI POD HOSTÝNEM, Morava.

Veškeré plechové krytiny kostelních věží,
jakož i opravy a nátěry speciálně provádí

JOSEF KVAPIL,

stavební klempířství

v Bystřici pod Hostýnem, Morava.

Jan Ježek, malíř kostelů

v Bystřici pod Hostýnem,

doporučuje se důst. farním úřadům a kostelním výborům
ku provedení maleb a oprav chrámů.

Vyžádejte si bezplatný rozpočet a návrh.

Měsíčník pro lid.

**Orgán Matice svatohostýnské, poutníků a přátel
Sv. Hostýna.**

Věstník exercičního hnutí pro Československo.

S povolením nejdůstojnější arcibiskupské konsistoře v Olomouci
a řeholních představených vydávají Otcové Tovaryštva Ježíšova
na Sv. Hostýně na Moravě.

Řídí P. Ferd. Pokorný T. J.

Vychází vždy počátkem každého měsíce. — Celoroční předplatné 12 Kč,
v Americe 1 dollar. — Používání novin. známek povoleno řed. pošt a telegr.
v Brně, 29.-XII. 1912, č. 98.641-VI.

Administrace na Sv. Hostýně u Bystřice pod Hostýnem.

Vytiskl umělecký grafický závod L. Klabusay spol. s r. o. Bystřice p. Host.

†
Zemřelí členové Matice Svatohostýnské:
Apolonie Sázelová z Hrušky.
O. v p.!

Matice Svatohostýnská pronajme od 1. října 1928
na Sv. Hostýně už stávající **hotel s restaurací**, dále
šidelný a kuchyní v novostavbě. Oferty přijímá do 15. července
t. r. **arcibiskupský stavební úřad v Kroměříži.**
Bližší podmínky tamtéž.

Novinka!

Právě vyšlo!

Praktická příručka pro katolické muže:

Katolický muž.

(Katolického muže den, týden, měsíc, rok a poslední hodina).

Podle P. J. Abela upravil P. Frant. Tomeček T. J.

Cena úhledná, v plátně vázané knížky pouze 1.90 Kč.

Objednejte u administrace Hlasů, Sv. Hostýn u Bystřice.

Veškeré grafické práce, jako: Kamenotisk, knihtisk, kresby, diplomy,
štočky, diapositivy, reprodukce fotografií a zvětšeniny, krátce vše, co spadá do
barvotisku, knihtisku, chemigrafie, fotochemigrafie a kartonáže,

dodá Vám nejvýhodněji

UMĚLECKÝ GRAFICKÝ ZÁVOD

L. KLABUSAY SPOL. S R. O.

v BYSTRICI POD HOSTÝNEM, Morava.

**Veškeré plechové krytiny kostelních věží,
jakož i opravy a nátěry speciálně provádí**

JOSEF KVAPIL,

stavební klempířství

v Bystřici pod Hostýnem, Morava.

Ian Ježek, malíř kostelů

v Bystřici pod Hostýnem,

doporučuje se důst. farním úřadům a kostelním výborům
ku provedení maleb a oprav chrámů.

Vyžádejte si bezplatný rozpočet a návrh.

Měsíčník pro lid.

**Orgán Matice svatohostýnské, poutníků a přátel
Sv. Hostýna.**

Věstník exercičního hnutí pro Československo.

S povolením nejdůstojnější arcibiskupské konsistoře v Olomouci
a řeholních představených vydávají Otcové Tovaryštva Ježíšova
na Sv. Hostýně na Moravě.

Řídí P. Ferd. Pokorný T. J.

Vychází vždy počátkem každého měsíce. — Celoroční předplatné 12 Kč,
v Americe 1 dollar. — Používání novin. známek povoleno řed. pošt a telegr.
v Brně, 29.-XII. 1912, č. 98.641-VI.

Administrace na Sv. Hostýně u Bystřice pod Hostýnem.

Vytiskl umělecký grafický závod L. Klabusay spol. s r. o. Bystřice p. Host.

OBSAH: P. J. Rybák T. J.: P. Maria a lid, str. 130. - M. Podhorská: Osudné prsténky, str. 131. - Ferd. Pokorný: Vsetínské děti, str. 133. - Svatohostýnský kalendář (Srpen) str. 134. - Zapisník svatohostýnského kronikáře, str. 135. - Poděkování, str. 139. - Prosby, str. 140. - Dopisy, str. 140. - **Obrození:** Ferd. Pokorný: Finanční otázka při pořádání exercicií (Dokončení), str. 141. - Mužové a exercicie, str. 142. - Exerciční hlídka, str. 143. — **Vyobrazení:** Pouť valašských mužů a jinochů z Halenkova, str. 129. - Průvod z Dobrotic, str. 131. - Účastníci I. běhu kněžských exercicií, str. 135. - Slováčci z Veletína (u Uh. Brodu), str. 137. — **Obálka:** Dobrá četba. - Cizojazyčná literatura. - Listárna redakce a administrace. - Zemřeli členové.

DOBŘÁ ČETBA.

Upozornění. Při objednávkách knih zde doporučených odvolávejte se, prosím, vždy na „Hlasý svatohostýnský“!

Katoličtí mužové!

Vy víte, že život není hrou ani žertem, že je vážným úkolem a cestou k věčnému cíli. Život se skládá ze dnů, týdnů, měsíců a let. Nuže, má-li býti celý život dobrý, musí býti dobrý každý jeho den, týden, měsíc a rok, zejména však poslední jeho hodina. — Chcete věděti, jak máte prožívat den, aby se líbil Bohu a vašemu svědomí? Nač máte dbáti v týdnu, v měsíci a během celého roku, abyste vyplnili své povinnosti a došli pravého štěstí a spokojenosti? A jak se připravit na chvíli nejdůležitější a nejtěžší, na hodinu smrti? — Vy nemilujete dlouhých výkladů. Chcete slyšeti krátce, ale jasně, co máte činiti, abyste žili jako řádní křesťané, otcové a občané. — Takovou stručnou a výstižnou odpověď na všechny ony otázky vám podává knížka, která právě vyšla nákladem „Hlasů svatohostýnských“:

— KATOLICKÝ MUŽ —

(Katolického muže den, týden, měsíc, rok a poslední hodina). — Podle P. J. Abela, apoštola vídeňských mužů, upravil P. Frant. Tomeček T. J. Kapesní formát. - Úhledná úprava. - Plátěná vazba. — Stran 32. Cena pouze Kč 1'90. Při větších objednávkách poskytujeme slevu. Hodí se k hromadnému rozšiřování. - Ženy, kupte ji svým mužům, matky, dejte ji svým dospívajícím synům! Vhodný dárek z pouti. Poutníci svatohostýnstí si ji mohou opatřiti přímo na Sv. Hostýně v sakristii.

Jaroslav Dlouhý, **Katechetické promluvy II. Výklad desatera.** Cyrillo-Methodějské knihkupectví Gustav Franci v Praze. 8°, 184 str. Kč 15'-. Druhý díl katechetických promluv Jarosl. Dlouhého

podává výklad desatera Božích přikázání. Jestliže první díl těchto promluv došel obliby a příznivého přijetí jak u kleru kurátního, tak i u katechetů, možno říci bez nadsázky, že druhý díl též plně uspokojí. Autor v tomto cyklu se představuje nejen jako routinovaný homiletik, ale také výborný katecheta, takže po této jeho nové práci každý kněz rád sáhne. Cyrillo-Methodějské knihkupectví vydalo tímto spisem opět dobré dílo pro kněze v duchovní správě zvláště vítané, a to za poměrně levný peníz. Vřele doporučujeme.

Josef Krlín: **Pronásledování katolíků v Mexiku.** Str. 32. Cena 5 Kč. Nákladem Lad. Kuncíře v Praze, Voršílská 3. Nejsou to jen některé epizody z krvavého dramatu mexického, nýbrž důkladný přehled vzniku a průběhu utrpení našich bratří pod vládou Callesovou. Povzbudí naši ochotu, bychom jim pomáhali modlitbou a společným protestem proti tomuto neslýchanému barbarství v moderní době.

Salvatoriáni. Společnost božského Spasitele. Str. 88 s mnoha obrázky. Vydáno čsl. provincialátem Společnosti v Brně - Husovicích. Dobré poučení o činnosti tohoto mladého sdružení řeholního v cizině i v našich zemích.

Dvacet let Orla čsl. v Bystřici pod Hostýnem (1908 — 1928). Str. 24 textu a 10 celostránkových ilustrací. Cena 5 Kč. Vytiskla knihtiskárna L. Klabusay v Bystřici pod Hostýnem. Slavnostní spis se zajímavými příspěvky k dějinám Orelstva.

Knihy a brožury, jež možno objednat u redakce „Hlasů svatohostýnských“, Sv. Hostýn u Bystřice p. H.: Korunovační kniha 15 Kč - B. Spáčil T. J. - Em. Kubiček T. J., Jesuité 10 Kč - Jos. Rybák T. J., Sv. Petr Kanisius 1 Kč - Ant. Rejzek T. J., Tisíckrát pozdravujeme Tebe I. 3 Kč, II. 3 Kč - Jar. Ovečka T. J. Duchovní cvičení sv. Ignáce z Loyoly I. díl, (text podle originálu) neváz. 18 Kč, váz. 23 Kč, II. (samostatný; návod k rozjímavé modlitbě) nev. 26 Kč, váz. 32 Kč. - Jan Dvořák T. J., Kytice ke cti B. Srdce P. 1'50 Kč, Kytice ke cti sv. Josefa 1'50 Kč - J. Ovečka T. J., Nechte dítek přicházeti ke mně 0'80 Kč - Jos. Lepka T. J., Sv. Alois a jeho životní program 3 Kč - F. Finn T. J., Ferd. Pokorný T. J., Jiří Mrštík (Příběhy ze života amerického neposedy) 16 Kč - J. Ovečka T. J., Chléb náš vezdejší 0'80 Kč - Dřívější ročníky „Hlasů svatohostýnských“ po 8 Kč - Frant. Krus T. J., Marketa apoštolka 1 Kč.

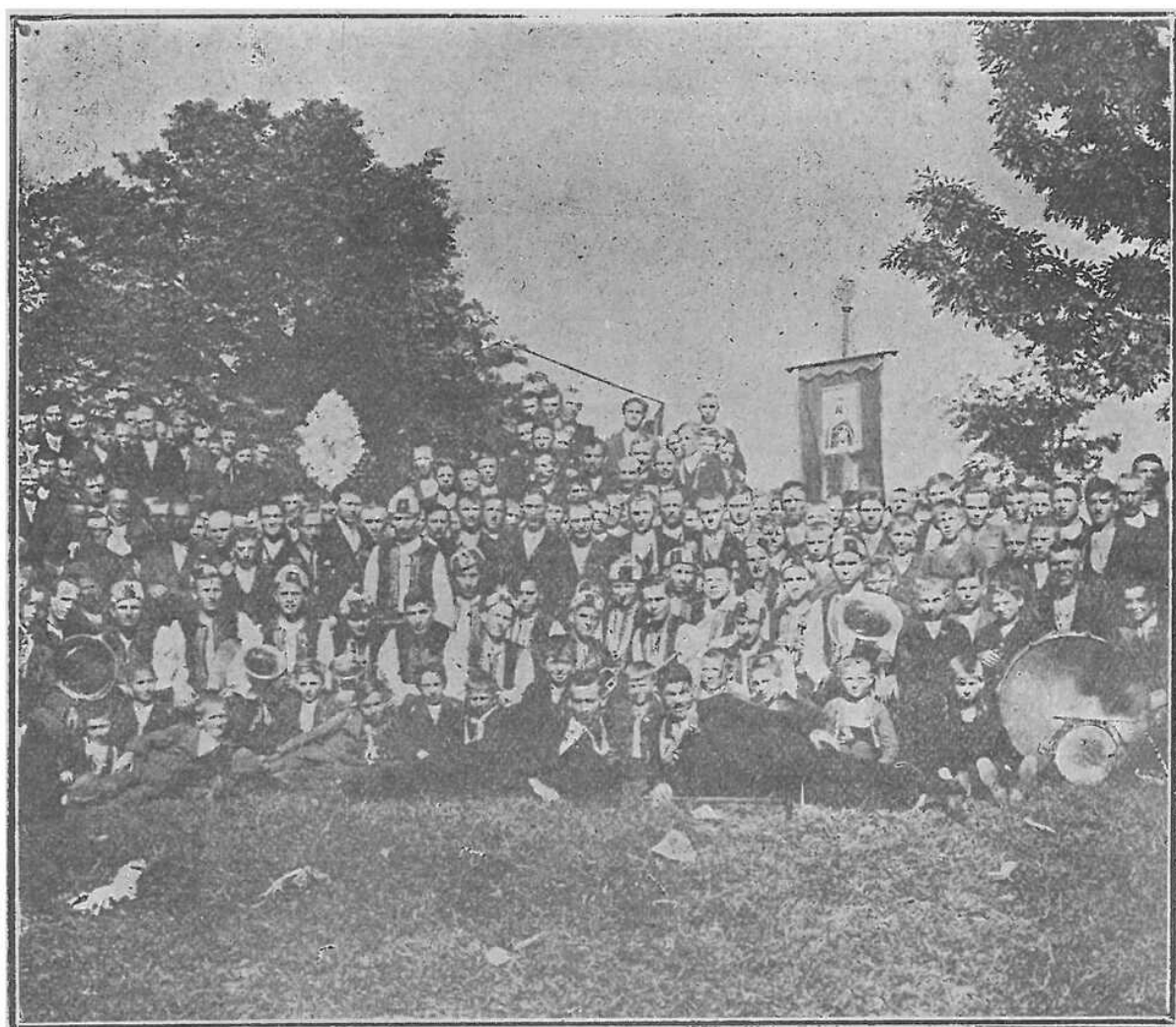

Číslo 8.

Srpen 1928.

Ročník XXIV.

POUT VALAŠSKÝCH MUŽŮ A JINOCHŮ

z Halenkova a okolí na Sv. Hostýně dne 5. července 1928 za vůdcovství
dp. Františka Půčka. (Podrobnější zpráva v příštím čísle).

P. MARIA A LID.

Je pozoruhodno, že mezi ctiteli Bohorodičky a i mezi poutníky na náš Sv. Hostýn je poměrně nejpočetněji zastoupen drobný, prostý, pracovní lid. A s jakou důvěrou a oddaností k ní lne! Čím to? Odpovězme na tuto otázku! Krátká odpověď, již rozvedeme, zní: Tím, že je P. Maria pravou, láskyplnou matkou lidu.

1. Již to slovo matka má zvláště milý příděch. Jaká je teprve skutečnost: matka se svou láskou! Pravda, lidé dovedou býti velkomyslní, laskaví, obětaví, ale jak často se za všemi jejich projevy dobroty a přátelství skrývá ohavná příšera: zřetelnost, samoláska, sobectví! Jen do jednoho srdce nesmí: do srdce mateřského. To nehledá svého prospěchu, nýbrž prospěchu dítěte. Proto láska mateřská dojímala i srdce několikanásobného vraha (pověstného Leciána): podobiznu matčinu nosil u sebe. Štasten, kdo zažil, co je matka, nešťasten, kdo neokusil lásky mateřské; v srdci takového bývá mezera, již nelze vyplnit. Proto také, chceme-li označiti velkou, nezištnou, obětavou lásku, nazýváme ji mateřskou a nositelku její matkou.

Tak na př. čteme v životopise sv. Alžběty, dcery uherského krále sv. Štěpána: „Tolik milovala chudinu, že přiodívat ji, sytit, napojit, slzy její sušit a stesk tišit bylo její největší radostí. Proto zámek její byl chudinou vpravdě obléhán a z úst všech zaznívalo: „To je naše matka“.

Za světové války v jistém továrním městě (Mor. Ostravě) zřízen byl také lazaret, kam sváženi byli těžce ranění a nemocní. Mezi Milosrdnými sestrami byla jedna, která v tom hledala svou útěchu, radost, pýchu, mohla-li zas nového pacienta ošetřovati. A nemocní vděčně to uznávali. Když přišli známí nebo příbuzní jejich a ptali se: „Jak se máte nebo čeho potřebujete?“ vojíni někdy i se slzami v očích doznávali: „Ničeho nepotřebujeme, všechno máme; sestra, která nás ošetřuje, je jako druhá matka“. Dojímá-li nás taková láska, co máme pak říci o lásce P. Marie, v jejíž srdce vložil Bůh nejvíce ze své nekonečné lásky a na niž sám vtělený Syn Boží poukazuje lidstvo krví Jeho vykoupené, řka: „Hle, matka tvá!“

2. Ale proč takovou láskou lne Bohorodička právě k prostému, chudobnému lidu? To pochopíme, uvážíme-li:

a) Matka Boží ví, že člověk prostý a chudobný má o leckterý kříž víc než bohatý a že také vroucněji a snažněji k ní volá v bídě a nouzi své o pomoc a přispění.

b) P. Maria následuje tu svého božského Syna, jenž zamiloval si chudinu. Chudý se narodil, první klanitelé, které k jeslím svým povolal, byli chudí pastýři betlemští; třicet let bydlel mezi chudými a obyčejnými lidmi v zapadlém a posmívaném Nazaretě jako syn tesařův a za apoštoly si zvolil vesměs muže chudé a prosté!

c) Rodička Boží, co se týká chudoby, prošla sama nejlepší školou zkušenosti. Sudte, jak jí bylo, když v Betlémě neměla, kam by své novorozenátko položila, leč tvrdé jesle, a když musila, sotvaže se poměry hmotné poněkud zlepšily, s dítětem svým a Josefem utíkat do Egypta! Život pak, který vedla po návratu z Egypta v Nazaretě po boku svého snoubence — tesaře, nebyl zajisté pohodlný a nádherný.

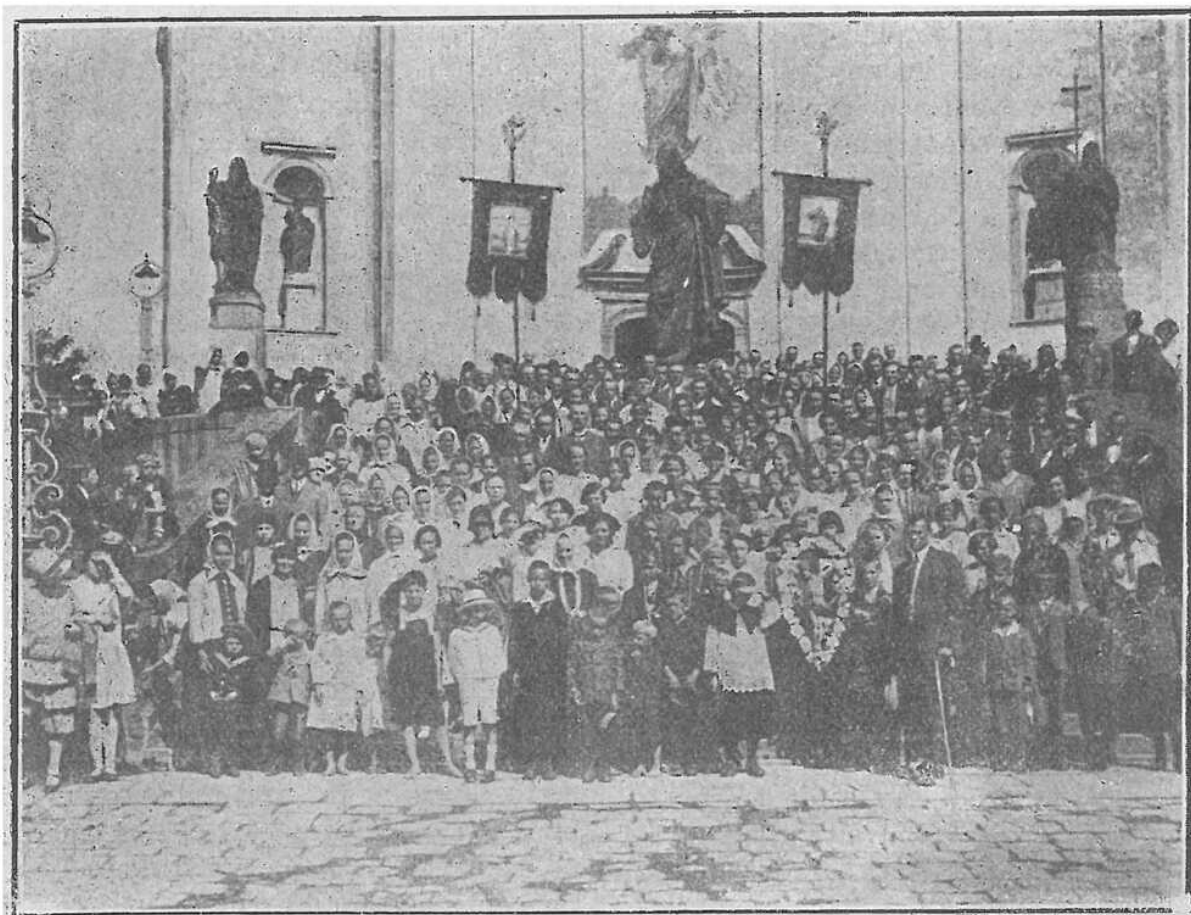
3. Prvním důkazem její soucitné lásky k prostému lidu je pomoc, dokonce zázrak, jež v Káně galilejské vyžádala chudobným svatebčanům v jejich nemilé tísní.

Od té doby však až do této chvíle nepřestala býti pečlivou a dobrotivou matkou lidu. Každé poutní místo mariánské, místo neobyčejné lásky její, tak

nápadně to dokazuje. Lid v zástupech sem putuje. Toho by jistě nečinil, kdyby zde nedocházel toho, po čem touží a oč prosí. To nám potvrzuje i ta okolnost, že časopisy, jako i naše Hlasy svatohostýnské, jež přinášejí zprávy z míst poutních, velikou většinou uvádějí díkuvzdání za vyslyšení, uzdravení a pod. z řad prostého lidu.

Lid si také na výsost váží Bohorodičky. Na ozdobu poutního místa rád přispívá, obraz Matky Boží má na čestném místě svého příbytku, obrázek její nesmí chybět v jeho knížce modlitební, s obrázkem mariánským chce být pochován.

A říci nejmenší nejapnost proti Bohorodičce nebo jejímu posv. místu, znamená dotknouti se nejchoulostivější stránky jeho srdce. (Druhá část příště).

PRŮVOD Z DOBROTIC

na Sv. Hostýně dne 5. července 1928 s dp. Karlem Látalem, koop. v Holešově.

M. Podhorská;

OSUDNÉ PRSTÉNKY.

Z galerie svatohostýnských poutníků a pouťnic III.

„Já ti tvého popanštilého účetního z hlavy vyženu. Tomáše si vezmeš a basta! Statek připadne tobě, jsi jedinou dědičkou a já chci, aby se na něm hospodařilo dál. Tomáš je dobrý hospodář, v jeho rukou jistě se ještě více zvelebí“.

Tato rázná slova promluvil rolník Složil k své jediné dceři Štěpánce. Ta seděla u okna a kapesníčkem stírala slzy z očí

proudem tekoucí. Srdečko jí bolem usedalo. Jak by ne! Tolik mělo rádo šviháckého účetního z cukrovaru a nyní se ho má zřít a vzít si Tomáše, takového neohra- baného tichošlápka, jak ho v duchu nazývala. Ani tančit řádně neumí a pak, kdyby mu aspoň nebylo Tomáš. To účetní se s ní jen vznáší při tanci a jméno Jaroslav, to již lépe zní než Tomáš.

P. MARIA A LID.

Je pozoruhodno, že mezi ctiteli Bohorodičky a i mezi poutníky na náš Sv. Hostýn je poměrně nejpočetněji zastoupen drobný, prostý, pracovní lid. A s jakou důvěrou a oddaností k ní lne! Čím to? Odpovězme na tuto otázku! Krátká odpověď, již rozvedeme, zní: Tím, že je P. Maria pravou, láskyplnou matkou lidu.

1. Již to slovo matka má zvláště milý příděch. Jaká je teprve skutečnost: matka se svou láskou! Pravda, lidé dovedou býti velkomyslní, laskaví, obětaví, ale jak často se za všemi jejich projevy dobroty a přátelství skrývá ohavná příšera: zřetelnost, samoláska, sobectví! Jen do jednoho srdce nesmí: do srdce mateřského. To nehledá svého prospěchu, nýbrž prospěchu dítěte. Proto láska mateřská dojímalá i srdce několikanásobného vraha (pověstného Leciána): podobiznu matčinu nosil u sebe. Šťasten, kdo zažil, co je matka, nešťasten, kdo neokusil lásky mateřské; v srdci takového bývá mezera, již nelze vyplnit. Proto také, chceme-li označiti velkou, nezištnou, obětavou lásku, nazýváme ji mateřskou a nositelku její matkou.

Tak na př. čteme v životopise sv. Alžběty, dcery uherského krále sv. Štěpána: „Tolik milovala chudinu, že přiodívat ji, sytit, napojit, slzy její sušit a stesk tišit bylo její největší radostí. Proto zámek její byl chudinou vpravdě obléhán a z úst všech zaznívalo: „To je naše matka“.

Za světové války v jistém továrním městě (Mor. Ostravě) zřízen byl také lazaret, kam sváženi byli těžce ranění a nemocní. Mezi Milosrdnými sestrami byla jedna, která v tom hledala svou útěchu, radost, pýchu, mohla-li zas nového pacienta ošetřovati. A nemocní vděčně to uznávali. Když přišli známí nebo příbuzní jejich a ptali se: „Jak se máte nebo čeho potřebujete?“ vojíni někdy i se slzami v očích doznávali: „Ničeho nepotřebujeme, všechno máme; sestra, která nás ošetřuje, je jako druhá matka“. Dojímalá-li nás taková láska, co máme pak říci o lásce P. Marie, v jejíž srdce vložil Bůh nejvíce ze své nekonečné lásky a na niž sám vtělený Syn Boží poukazuje lidstvo krví Jeho vykoupené, řka: „Hle, matka tvá!“

2. Ale proč takovou láskou lne Bohorodička právě k prostému, chudobnému lidu? To pochopíme, uvážíme-li:

a) Matka Boží ví, že člověk prostý a chudobný má o leckterý kříž víc než bohatý a že také vroucněji a snažněji k ní volá v bídě a nouzi své o pomoc a přispění.

b) P. Maria následuje tu svého božského Syna, jenž zamiloval si chudinu. Chudý se narodil, první klanitelé, které k jeslím svým povolal, byli chudí pastýři betlemští; třicet let bydlel mezi chudými a obyčejnými lidmi v zapadlém a posmívaném Nazaretě jako syn tesařův a za apoštoly si zvolil vesměs muže chudé a prosté!

c) Rodička Boží, co se týká chudoby, prošla sama nejlepší školou zkušenosti. Sudte, jak jí bylo, když v Betlémě neměla, kam by své novorozenátko položila, leč tvrdé jesle, a když musila, sotvaže se poměry hmotné poněkud zlepšily, s dítětem svým a Josefem utíkat do Egypta! Život pak, který vedla po návratu z Egypta v Nazaretě po boku svého snoubence — tesaře, nebyl zajisté pohodlný a nádherný.

3. Prvním důkazem její soucitné lásky k prostému lidu je pomoc, dokonce zázrak, jež v Káně galilejské vyžádala chudobným svatebčanům v jejich nemilé tísní.

Od té doby však až do této chvíle nepřestala býti pečlivou a dobrotivou matkou lidu. Každé poutní místo mariánské, místo neobyčejné lásky její, tak

nápadně to dokazuje. Lid v zástupech sem putuje. Toho by jistě nečinil, kdyby zde nedocházel toho, po čem touží a oč prosí. To nám potvrzuje i ta okolnost, že časopisy, jako i naše Hlasy svatohostýnské, jež přinášejí zprávy z míst poutních, velikou většinou uvádějí díkuvzdání za vyslyšení, uzdravení a pod. z řad prostého lidu.

Lid si také na výsost váží Bohorodičky. Na ozdobu poutního místa rád přispívá, obraz Matky Boží má na čestném místě svého příbytku, obrázek její nesmí chybět v jeho knížce modlitební, s obrázkem mariánským chce být pochován.

A říci nejmenší nejapnost proti Bohorodičce nebo jejímu posv. místu, znamená dotknouti se nejchoulostivější stránky jeho srdce. (Druhá část příště).

PRŮVOD Z DOBROTIC

na Sv. Hostýně dne 5. července 1928 s dp. Karlem Látalem, koop. v Holešově.

M. Podhorská;

OSUDNÉ PRSTĚNKY.

Z galerie svatohostýnských poutníků a pouťnic III.

„Já ti tvého popanštilého účetního z hlavy vyženu. Tomáše si vezmeš a basta! Statek připadne tobě, jsi jedinou dědičkou a já chci, aby se na něm hospodařilo dál. Tomáš je dobrý hospodář, v jeho ruku jistě se ještě více zvelebí“.

Tato rázná slova promluvil rolník Složil k své jediné dceři Štěpánce. Ta seděla u okna a kapesníčkem stírala slzy z očí

proudem tekoucí. Srdečko jí bolem usedalo. Jak by ne! Tolik mělo rádo šviháckého účetního z cukrovaru a nyní se ho má zříci a vzít si Tomáše, takového neohra- baného tichošláпка, jak ho v duchu nazývala. Ani tančit řádně neumí a pak, kdyby mu aspoň nebylo Tomáš. To účetní se s ní jen vznáší při tanci a jméno Jaroslav, to již lépe zní než Tomáš.

„Tatičku“, zaúpěla „prosim vás, jen mě k tomu Tomáši nenutte, já bych snad zemřela, kdybych si ho měla vzít“. Tak a podobně útočila na cit otcovský, ale vše marno. Co pantáta jednou řekl, to platilo. Však ona poslechne a zvykne, utěšoval se.

Na večer měla Štěpánka schůzku se svou přítelkyní Aničkou, kterou stíhal podobný osud. Jak Štěpa byla zámožná, tak zase Anička byla chudobná. Byla sirotkem a nucena sloužiti. Z toho si ušetřila několik stovek. Také do ní se zamilovali dva mladíci najednou. Jeden byl zámožný rolnický syn, který jakožto dědic statku měl vyženiti hodně velké věno na splátky svým sourozencům. Druhý byl chalupník; ten se ovšem více k Aničce hodil — ale se srdcem divno hrát — to se více klonilo k Jendovi než k Josefovi. Ne snad z vypočítavosti, že by byla selkou, ale proto, že Jeník měl švarnou postavu a humorem jen sršel, kdežto Josef byl tak trochu malomluvný a nemotorný. Tak podobné osudy měly obě naše dívky, které byly letory veselé a proto si oblíbily ctitele shodných povah; nyní se jich měly zřící a vzíti si takové „muťu — tuťu“, jak se čtveračivá Anča vyjádřila — kteří ani tuze k tanci nebyli. Ančina sice věděla, že nikdy na statku Jendově hospodyní nebude, leč ve své dívčí lehkomyšlnosti si to nepřipouštěla a stýkala se s ním vesele dál. A tak Josef marně roztoužený zrak k Andě upíral a Tomáš k Štěpánce, kterou měl tak rád. Ty zatím se jim po straně z jejich citů vysmívaly, a kde mohly, jim to nejhorší provedly. A oni dobráci vše s láskou přijímali.

Při večerní schůzce s Andou tuze si Štěpa naříkala, na otce stěžovala a prosila přítelkyni o radu, co má dělat. Ančina sklonila hlavičku a šepem se též svěřovala, že rodiče Jendovi jí vyčinili, že jim syna svádí. A tak plakaly a naříkaly obě. Zdálo se jim, že horší trápení už nemůže na světě být. Po chvíli povídá Štěpánka: „Viš, Aničko, co mě napadá? Pojďme na Sv. Hostýn a tam se úpěnlivě pomodlíme k Matičce Boží, aby nám z toho trápení pomohla. Moje maměnka, dej jí Pán Bůh nebe, vždycky se ve všem utíkala k Panně Marii Hostýnské a říkala mi, abych se jenom vždycky k Ní obrátila, že mně jistě pomůže. A tak tam pojedu a vykonám tu

pout na ten úmysl, by mi tatíček dovolil vzíti si Jaroslava. Já vím, že Tomáš je hodný, ale za to nemohu, že ho ani trochu ráda nemám“. Tak se tedy obě „nešťastné“ bytosti smluvily a příští sobotu se na milou pout vydaly.

Co všechno se milé Královně Hostýnské přednese! A Ona, předobrá Lékařka, hojí nejen rány těžkými životními zkouškami zasazené, ale i rozbolněná srdéčka dívčí, když se k Ní s vroucí důvěrou utíkají, a pomůže i v takovém případě, jako byl tento. Poslyšte, jak vyslyšela a pomohla našim dvěma poutnicím!

Když v neděli přijaly Tělo Páně a vroucně se pomodlily, cítily jakési milé ulehčení. Ale jak vycházely ze svatyně, tu div nevykřikly. Jim v ústrety kráčeli — Tomáš a Josef!

Děvčata zbledla, hleděla v údivu na ně a mimovolně hněv zaléval jejich nitra. Hoši však s laskavým úsměvem podávali jim ruce a každý svou vyvolenou teplým pohledem stíhal. Dívky se zatím vzpamatovaly, a přemáhajíce nelibost z přítomností obou nevíтанých nápadníků, vliďně s nimi promlouvaly. A oni si dodali odvahy a žadonili, ať jim děvčata koupí něco pěkného na památku ze sv. Hostýna. Ty na sebe pohlédly: čtverák Ančina mrkla jedním okem na svou družku a hned horlivě slibovala, že koupí. A tak se vydali ke krámkům.

Cestou spolu žertovali a v tom žertování dívky koupily i žertovné dárky, a sice plechové prsténky po 1 Kč, a každá svému ctiteli navlékla jej na prst se smíchem, to že je zasnoubení. Pro účetního však měla Štěpa koupěnu dosti cennou násadku na cigarety s nápisem: „Ze sv. Hostýna“ a těšila se, jakou radost svému Jarouškovi způsobí.

Šťastně se vrátily domů, ale Štěpánce se radost s násadkou pokazila. Účetní dárek přijal, ale tuze radosti z něho nejevil. A když po čase zpozorovala, že násadky nepoužívá, a jemně mu domlouvala, tu se na ni utrl, má-li míti v ústech „Hostýn!“ Štěpánka se zarazila; ve své lásce se nestarala, jak je nábožensky založen její oblíbenec, až teď to vystihla a její nitro se zalilo dosud nepoznaným odporem proti účetnímu.

Zatím se v obci rozeslo jako po telegrafě, že Štěpánka s Tomášem a Ančí s Josefem

se na Sv. Hostýně zasnoubili i prsténky si tam koupili, posvětit nechali a jeden druhému navlékli. Tetkám tak hlavy litaly, jak jedna k druhé s pletkou běhala a každá něco přidala, jak se tam jeden druhému zaslíbili a podobně. A tak, když se Štěpánka s účetním sešla, ten jí řekl, že se nedá od ní za nos vodit, ať si vezme Tomáše, když mu prsten koupila a darovala, a bez rozloučení od ní odešel. Podobně se stalo i Andě.

Než minul rok, stala se Štěpánka ženou Tomášovou a Ančina Josefovou. Trochu si sice poplakaly a dosti s nechutí se za nynější muže vdávaly; však brzy na výsluní lásky svých dobrých manželů okřály a jim

zvykly. A než uplynul rok druhý, byly obě šťastnými matkami. Dnes jedna druhé si pochvalují, že se přece jenom dobře vdaly. Mužové by je na rukou nosili.

„Ta Matička Hostýnská nám přece jenom pomohla z našich tehdejších nesnází,“ pravila kdysi Štěpánka Anně. „Hleď, o účetním se dovidám, že opustil svou hodnou paní a jiné ženštiny se chytil. To my dvě se aspoň nemusíme bát o své dobráky, že by nás zrádně opustili. Jak to ten dobrý Bůh na přímluvu Panny Marie dobře řídí!“ A vděčně pohlédla modrýma očima směrem, kde vévodí chrám svatohostýnský nad širou rovinou.

Ferd. Pokorný:

VSETÍNSKÉ DĚTI.

Z GALERIE POUTNÍKŮ SVATOHOSTÝNSKÝCH IV.

Musím na ně bohužel žalovati. Provedly letos povážlivý kousek: přišly ve středu před svátkem Nanebevstoupení Páně na Sv. Hostýn!

Což je v tom něco zlého? Vždyť každoročně putují na Hostýn v máji za vedení svého výtečného p. katechety P. Jindřicha Valoucha!

Ano, ale letos na Hostýn takřka utekly! Přišly samy, bez vůdce.

Jak se to stalo? Poslyšte celou tu historii dětské odvahy!

Ve středu 16. května na sv. Jana ráno stál zástup školních dětí na nádraží vsetínském. Chlapci a děvčata, celkem sto třicet. Všichni s tlumokem na zádech a v něm buchty a láhve s kávou nebo mlékem, jak je jimi pečlivě maměnky zásobily na dvou denní výpravu. Důstojný pán uprostřed této švitořivé čety hledí nespokojeně, ustaraně k zachmuřenému nebi, s něhož husté mraky neustále chrstají dešťovou vláhu. Všechny příznaky nasvědčují, že tohle počasí potrvá hezky dlouho.

„Ne, dnes to nejde!“ praví pak nerad, ale rozhodným hlasem. „V takovém lijavci na Hostýn nemůžeme. Odložíme pout na pozdějšek. Jděte jen zase pěkně domů!“

Výkřiky zklamání se rozlehly vůkol, domlouvání a vyjednávání, ale rozhodnutí velebného pána bylo nezvratné. Děti se pomalu rozcházely.

Na rohu ulice se shromáždila skupina malých spiklenců. Tak se těšili na Sv. Hostýn a nyní by nemělo býti z toho nic? Jen k vůli tomuhle nepatrnému deštiku, jenž podle jejich dětského optimismu musel co nevidět přestat? Jsou-li ostatní tak zbabělí, že se jdou schovat domů, proč by měli i oni se vzdát svého záměru?

Na dráhu jim nestačily peníze, neboť by nedostali slevu, jež byla povolena jen pro celou výpravu. Ale nač mají mladé, bystré nožky? Vzhůru tedy pěšky na Hostýn! Že mají před sebou sedm hodin cesty, to neuznali ani za hodno úvahy. Ani na to nepomysleli, co řeknou rodiče a velebný pán a jak se budou o ně strachovati.

A tak se stalo, že odpoledne toho pamětihodného dne o 4. hodině představilo se kněží svatohostýnským zvláštní procesíčko, jakých v dějinách poutního místa není zaznamenáno asi mnoho: dvacet „dcerek“ a osm „ogarů“, samé děti bez staršího vůdce jako ovečky bez pastýře. Všichni urousání a zablácení až běda, ale dobré myslí a plní nadšení, pyšní na svůj cestovatelský výkon, jež provedli samostatně bez pomoci dospělých.

Hlásili se s důvěrou hned k prvnímu knězi v dlouhé černé sutaně, jež zahlédli vedle kostela. Přišel ještě druhý a třetí velebný pán a všichni se divili a žasli. Tu teprve v dětské myslí zasvitlo, že v jejich počínu nebylo vše v pořádku.

„Vždyť jste vlastně skoro utekly, děti“, slyšely, „samy jste neměly odejít. Doma mají patrně o vás starost, kde jste a co se s vámi stalo“.

Na štěstí je s Hostýna telefonické spojení do celého světa a brzo nesl drát na východ Moravy uklidňující zprávu, že malí uprchlíci jsou všichni ve zdraví v bezpečí u P. Marie Svatohostýnské.

Teď se mohli vsetínští poutníci oddati sladkému požitku pobytu na poutním místě, jež se již hemžilo jinými četnými návštěvníky, příšlymi v průvodech z Trnavy, z Pozděchova a odjinud.

Vlastně jsme museli v soukromí uznati, že jsou to čiperné děti. Či není v tom smělá podnikavost a odhodlaná obětovnost, vykonati tak dalekou cestu pěšky horami a lesy?

„Ani nás nohy nebolí a jen jednou jsme odpočívali!“ chlubili se. „Ogaři utíkali pořád napřed (to by bylo, aby se kluci dali předběhnout od děvčat!) Aj tato došla a neplakala“, a jako vzácný exemplář strkali dopředu malou, světlovlasou holčičku. „Je z nás nejmladší, má teprve osm let“.

A jak pěkně se chovali! Jako malí, uvědomělí katolíci, kteří vědí, jaký hlavní účel má pout. První bylo, že šli se pomodlit a požádali o sv. zpověď. Jedna se však náhle zarazila: „Vždyť jsem doma neodprosila! Mohu jít také k sv. zpovědi?“

Náš P. ministr se otcovsky ujal těchto „sirot“. Půjčil jim hliněné džbánky z korunovačních slavností a na louce za Sarkan-drovkou u dřevěných stolů naléval jim horkého čaje na zahřátí zkrehlých údů.

Bylo dosti chladno. Jiní poutníci se dívali se zájmem na toto pěkné divadlo tělesného milosrdenství. Hrnky měly děti naporučeno, si schovat na příští den na snídání; některé si je daly do tlumoků, jiné je svědomitě nosily s sebou v ruce po kopci, až se leckdo za nimi ohlédl, kroutě hlavou, nač má to děvčátko s sebou půllitrový džbánek.

Ostatek času byl vyplněn generální přehlídkou krámků a nákupem drobných památek, ale na večerní kázání přišly zase mezi prvními a púvabná skupinka dětských jejich hlaviček před oltářem zřetelně se rýsovala mezi množstvím lidu jako kytice živých květů.

Ráno na svátek bylo je slyšet již po 5. hodině štěbetati, jak šly z dobrého noclehu do kostela. Dříve se pochlubily, kolik mariánských písní prý umějí zpívat, a skutečně zazpívaly jako pěnkávky při mši sv. i bez doprovodu varhan. Byly také u sv. přijímání.

Seznámily se brzo téměř se všemi obyvateli naší residence, ale ti to brzo odpykali: koho z nich potkaly, musel se jim podepsati na obrázek nebo pohledku.

Po „ranní“ je pan Urban seřadil a malý průvod vyrazil na zpáteční cestu. U Hošťalkové dostihl je autobus a vzal je do Vsetína.

Jaké bylo asi přivítání doma? Snad dostaly trochu „hubové polévky“, ale konec konců, když všechno tak dobře dopadlo, oddechl si spokojeně i dobrý P. Jindřich a řeklo se: „Vždyť jsou to děti!“ Kdo by jim také mohl míti za zlé, že je Sv. Hostýn tak mocně vábil k jejich nebeské Matičce?

SVATOHOSTÝNSKÝ KALENDÁŘ.

SRPEN.

3. První pátek. Pobožnost k B. Srdci Páně. Měsíční úmysl apoštolátu modlitby: Aby se láska k vlasti a národu řídila podle zásad katolické víry a křesťanské lásky k bližnímu.

5. První neděle v měsíci. Smírné sv. přijímání.

9. Bl. Petra Fabera, vyzn. z T. J. († 1546 v Římě).

15. Nanebevzetí nejbl. P. Marie. Zasvěcený svátek. Památka korunovace obrazu Matky Boží Svatohostýnské. Poutní pořádek.

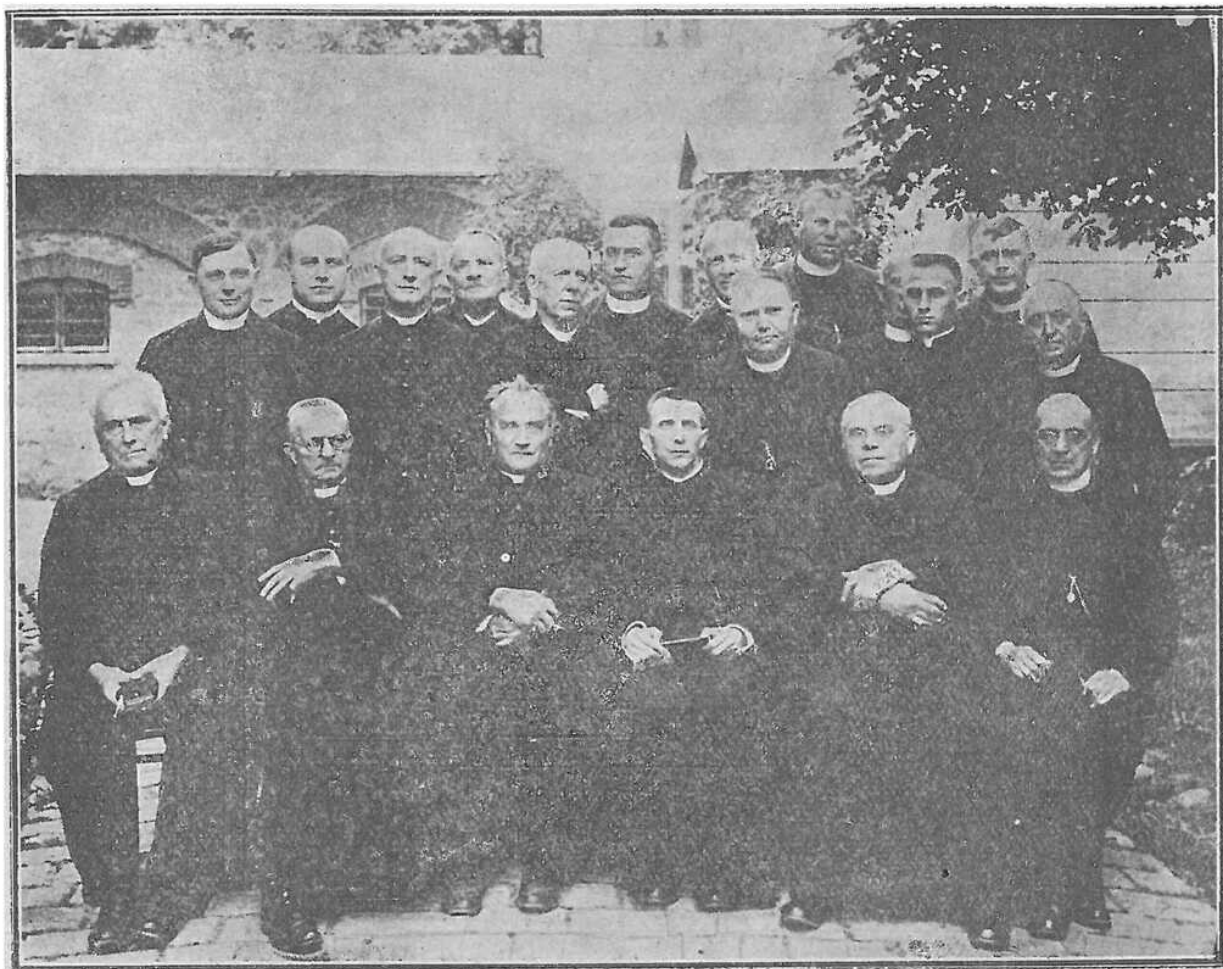
19. Neděle v oktávě Nanebevzetí. Slavnost přechistého Srdce P. Marie. **Svěcení poutního domu na Sv. Hostýně**, jež vykoná nejdp. arcibiskup olomoucký dr. L. Prečan. Pout a valná schůze Matice svatohostýnské.

20. Pondělí v oktávě N. Pout mariánských družin z Moravy a Slezska. Začátek již v **neděli** večer o 7. hodině.

25. Bl. Michala Carvalho a druhů, mučedníků z T. J. (1624 v Japonsku).

Koncem srpna pout terciářů z Olomouce a okolí.

Poznámka pro počátek školního roku: Odbírejte pro své děti jen katolické dětské časopisy.

ÚČASTNÍCI 1. BĚHU KNĚŽSKÝCH EXERCICIÍ
na Sv. Hostýně v červenci 1928 (s exercitorem P. Jos. Lepkou T. J.)

ZÁPISNÍK SVATOHOSTÝNSKÉHO KRONIKÁŘE.

Momentka z cesty. Několik dětí, mladíků, mladých dívek a starších žen jede od Kroměříže k Bystřici vlakem krásnou hornatou krajinou. Najednou všichni vstávají. „Hostýnek! Hostýnek! Podívejte se! Hostýnek! Tam je Hostýnek!“ A skutečně na modré hoře posv. Hostýn jako bílá perla pne se do samého nebe. Jako nevěsta, která v nejkrásnějším šatě čeká ženicha

svého — Krista. Vroucně do srdce lidu vtisknuta jest tato posvátná hora. (Cyril Berka).

První pout salesiánských chovanců z Fryštáku na Sv. Hostýn. Bylo to 24. května, na svátek Panny Marie Pomocné, kdy se konají ve všech salesiánských ústavěch po celém světě a zvláště v italském Turíně velkolepé průvody. Časně ráno, dříve než slunce vyšlo na oblohu, nastal v malém a mladém ještě ústavě fryštáckém neobyčejný ruch. Co bylo toho příčinou? Salesiánští chovanci spolu

se svými představenými chtěli se vydati v tento všem salesiánům tak milý a památný den na pouť k milostné Matici svatohostýnské. K ní nás pudila neuhasitelná láska a nesmírná touha; Ji jsme chtěli vypovědět všechny své starosti a přání. Obyvatelé Fryštáku byli pohříženi ještě ve spánek, první červánky se počaly ukazovati na nebi a hoši již svěže kráčeli tichým náměstím. Za městečkem jsme zabočili na silnici vedoucí k Lukovečku a pak lesy vzhůru. Cestou nás poutala jarní příroda, bavil nás libý zpěv ptáci, veselé kukání kukačky a bublání horského potůčku. Opodál pásal pasáček krávy a popiskáváje si vesele šlehal bičem. Na paloučku na kopci ozval se jasot a radostné volání: „Svatý Hostýn! Tamhle, tam!“ a každý jako o překot ukazoval prstem na téměř vzdálené hory, kde bylo viděti obrysy kupole chrámu hostýnského. Všichni hořeli již nedočkavostí, aby se tam dostali. Bylo nám však ještě sestoupiti do chudé vesničky Rusavy. U obecné školy jsme se obrátili k farnímu chrámu katolickému, v němž jsme se na chvíli zastavili, bychom pozdravili svátostného Spasitele. Právě bylo sv. požehnání po mši sv. Pak jsme ještě zazpívali píseň ke cti P. Marie a chtěli se vydati na další cestu, když tu před farou se objevil pan farář a zval nás k sobě na malé obcerstvení. Ježto jsme však chtěli přistoupiti na Sv. Hostýně k sv. přijímání, zůstali jsme raději lačni, a davše panu faráři s Pánem Bohem, pokračovali jsme v pochodu. Před horou, na níž se vypíná svatyně, sebrali jsme poslední zbytky sil a po strmé kamenité cestě jsme se vyskrábali na vrchol. Každý chtěl se dopátrati, kudy asi Tataři útočili na horu. Nejdříve zaujala naši pozornost obrovská kupole nad lodí chrámovou a mosaikový obraz Panny Marie s Ježíškem nad branou kostelní. Mocným dojmem na nás působila velká socha Pána Ježíše na schodišti. Ihned jsme vešli do svatyně. Jeden z našich důstojných pánů měl tichou mši sv., při níž jsme všichni přistoupili ke stolu Páně. Když jsme se pak posilnili snídaním, měli jsme ještě slavnou mši sv., při níž jsme zpívali mariánské písně. Byl to nezapomenutelný dojem. Dům Páně jeť všude úcty hodný, neboť ve všech svátostáncích světa jest týž Bůh, ale na takovémto památném poutním místě se cítí člověk duchem blíže Tomu, od něhož byl stvořen, od něhož se mu denně tolik milosti dostává a před nějž předstoupí kdysi jako před svého soudce tam na věčnosti. Vzpomínali jsme při tom na doby, kdy tu dleli naši předkové a byli zázračně zechráněni na přimluvu P. Marie, Pomocnice křesťanů. Po mši sv. jsme si prohlédli vnitřní výzdobu chrámovou. Velmi dobré je osvětlení elektrické, zvláště reflektor, který vrhá jasné světlo na sochu Panny Marie nad hlavním oltářem. Zajímaly nás nástěnné malby, zobrazující české světce, dějiny hostýnské a výjevy ze života Matky Boží. Navštívili jsme také milou kapličku bl. Jana Sarkandra. Po obcerstvení jsme sešli k studánce a o 3. hodině jsme vykonali křížovou cestu. Pak jsme v kostele poděkovali Bohu a P. Marii za všechny důkazy lásky a prosili je, by vzbudili hojně dobrodinců salesiánskému dílu. Obloha se mezitím zahalovala hrozivými mraky a z bázně, aby nás nestihl nenadálý lijavec, vydali jsme se rychle na zpáteční cestu. Sestoupivše s kopce, pozdravili jsme naposled chrám Rodičky Boží a pak jsme již spěchali domů. Zase jsme se těšili, až uvidíme věž fryštáckého kostela. Mraky se rozpptýlily a blankytná obloha se klenula nad námi,

když jsme utmáceni dorazili do svého milého ústavu. Tam byla pouť zakončena sv. požehnáním v domácí kapli. V šeru večerním před nejsv. Svátostí naše modlitby se vznášely k nebesům na perutích čistého anděla míru a pokoje. (Zaslal salesiánský student R. H. S.).

Úmrtí dlouholetého svatohostýnského poutníka. Ve svátek Božského Srdce Páně ráno, když v 6 hod. sloužena mše sv. pro poutníky křtinské, odešel na věčnou pouť, ze které není návratu, starý mariánský poutník Jan Kocourek z Prostějova v požehnaném věku 84 let. Ještě v poslední noc před svou smrtí chtěl vstávat z lůžka, že se musí vypravit na pouť, a ráno vydechl svou duši. Na Sv. Hostýn vodíval procesi vždy na první jarní pouť. Byl na sv. Hostýně 40krát, na Velehradě 50krát, ve Křtinách a Sloupě 42krát, v Králíkách 40krát, ve Vamběřicích 30krát, v Maria Cell 17krát. Všude na těchto pouiních místech znali dobrého, skromného stařečka. Byl-li doma, denně klekával vždy na svém místě při mši sv. o 6. hod. a modlíval se sv. růženec, se kterým na krku také zemřel. Při pohřbech modlíval se vždy v průvodě sv. růženec a řísice prostějovských zemřelých doprovodil k hrobu. Též ostatní církevní veřejné průvody byly téměř nemyslitelné bez stařečka Kocourka. Velká účast na jeho pohřbu svědčila o vážnosti, které zemřelý požíval. Spi v pokoji po svém putování, milý stařečku! (Zaslal Josef Talanda).

Svátek nejsv. Trojice. V sobotu odpo. 2. června přišel průvod z Nov. Hrozenkova s dp. Jos. Ambrosem, kooperátorem (310 poutníků), pak z Cechovic (58); kromě toho i mnoho jednotlivců. Světelný průvod se večer nekonal pro citelný chlad; bylť již toho dne ráno silný mráz, takže vše vůkol bylo bílé, ba i na vodě se ukázal slaboučký ledový povlak. — V neděli měl slavnou mši sv. před vystavenou velebnou Svátostí p. rada Pecháček. Před 10. hod. přišel průvod z Hošťálkové s vdp. Janem Macháčem, farářem (100). Nad očekávání přišlo hodně lidí z okolí a od vlaků, neboť den byl pěkný, ač studený.

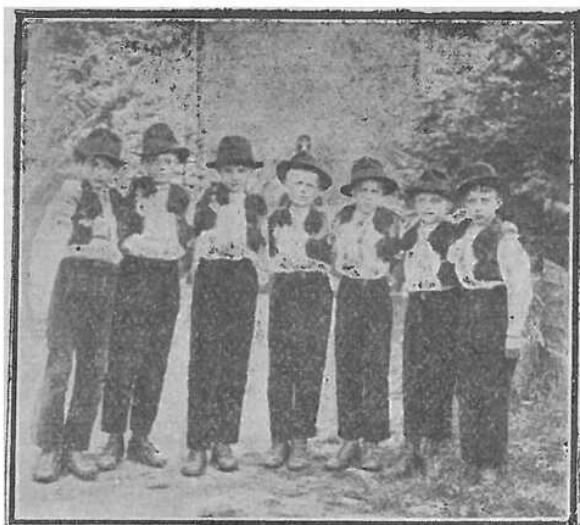
Slavnost Božího Těla Ve čtvrtek 7. června na svátek B. Těla bylo pěkné počasí. Ač se u nás koná průvod božitélový až příští neděli, přece přišlo na 400 lidí. Dnešního dne bývají služby Boží podle zimního pořádku. — V sobotu 9. června odpoledne přivedl dp. administrátor Frant. Pilka průvod z Hutiska, (290 s hudbou), dp. Frant. Hořák, koop. z Kokor (400), vdp. farář Ant. Dokoupil z Kvasic (210), dp. Albert Forgač, koop. z Val. Meziříčí (500 s hudbou), dále přišel průvod z Partutovic (42). Večer byl velký světelný průvod. — V neděli 10. června po jasné, krásné noci ukázalo se slunce v celé své nádheře. Sv. přijímání se udílelo již od 3. hodiny. O půl 8. hod. bylo ranní kázání dp. superiora Vraštila T. J., po něm měl primiční mši sv. před vystavenou Nejsv. Svátostí novokněz Julius Stork T. J. Nato se seřadil velkolepý průvod eucharistický ke čtyřem oltářům bohatě květinami vyzdobeným podél obojí křížové cesty. Monstranci nesl nejdp. kanovník Frant. Světlík za přísluhy p. rady Pecháčka. Frant. Hořáka, koop. v Kokorách, Fr. J. Pokludy, faráře v Roveně v Texasu, J. Hladíka, bohoslovce, a 7 akolytů (3 bratři-novici z Velehradu a 4 bratři salvatoriáni z Val. Meziříčí). Hudba z Bystřice pod Host. obstarala doprovod

pisní. Sborové zpěvy provedla Omladina z Podhradní Lhoty za řízení předsedy J. Veselého. Zásahu o pořádání má hanácký svaz Omladiny. Vůně květočích luk a jeřábů a jasná modrá obloha se zářícím slunkem se spojily, aby slavnosti na posvátném vrchu dodaly co nejradostnějšího lesku. Úchvatný byl pohled na mohutný rozvinutý průvod, jemuž přihlížely četné zástupy kolem románské kaple rozložené. Je-li kde slavnost B. Těla dojemnou manifestací náboženskou, je na Hostýně přímo úchvatnou. Jeť Hostýn nádherným přírodním parkem. A představte si v tomto přírodním rámci věnec živých květů, mládež od těch nejmenších, družičky, řady mužů a žen, kteří připutovali k této oslavě. Spasíte se všech konců Moravy a Slezska, věnec, v jehož středu nesen je Ten, který dává klasům zrání, a pochopíte, čím Hostýn Moravě jest. Organizace průvodu se vydařila hladce za ochoty poutníků. Není to jako na vesnici nebo v městě, kde se každý řadí na své ustálené místo. Bylo přítomno na 10.000 lidí. Zde jsou si cizí, jedni přišli v procesi s vůdci, jiné hloučky dostavily se jednotlivě, ale přece po několika minutách se průvod seřadil. Radost bylo poslouchat, jak tu les, ptactvo i lidé spojili svůj zpěv ke chvále Krále králů, jenž kráčel uprostřed nich po Hostýně, žehnaje odtud na všechny strany do celé vlasti. Po návratu do chrámu Páně bylo „Te Deum“ a sv. požehnání. Připomenouti ještě třeba průvod ze Soběchlebu, který přišel dopoledne s dp. kaplanem Frant. Křeháčkem s hudbou a družičkami v malebných národních krojích (500 poutníků), a průvod z Hor. Újezda s vdp. farářem Ant. Solařem (300 s hudbou a družičkami), z Rouského (80), z Kostelce u Prostějova na 2 autobusech (42), ze Snovídek u Nemotic (34). Některé jiné nemohly býti pro nával práce zjištěny. Proto jest žádoucí, by vůdcové sami vždy ohlásili svůj příchod a počet účastníků v sakristii. Chrám Páně byl i po čas průvodu stále věřícími naplněn. Mnoho jich obléhalo zpovědnice, jiní přistupovali ke stolu Páně a byli přítomni mšim sv., které se konaly bez přetržení až do poslední o 11. hod. Dnešní slavnost je opět důkazem, že láska k Sv. Hostýnu roste. Příznakem doby je, že toho dne čekalo na 200 automobilů pod kopcem na poutníky, jež sem dopravily.

Z poutního ruchu v červenci. Na sv. Antonína Pad. 13. června přijelo autem 24 poutníků z Hluku s dp. Janem Machatým. 14. června 60 poutníků z Opavska na 2 autobusech. — V sobotu 16. června odpol. přišel průvod ze St. Jičína s dp. Fr. Janíkem, koop. (320 s hudbou), z Morkovic s dp. Met. Látalem, koop. (180 s hudbou), z Tršic 4 autobusy s dp. kaplanem Ferd. Jiříčným (150), pak druhého dne ještě na 2 autobusech 40, tedy celkem 190; z Majetína u Brodku (68), z Roketnice u Přerova s vdp. farářem Ant. Podivinským (300). Ze jmenovaných osad přijelo ještě mnoho poutníků v neděli vlaky. — V neděli 17. června ráno přijela procesí auty z Prakšic, Ostrova u Macochy, Přemyslovic, Luběnic atd. Auta většinou zůstávají pod horou v Lázních. — V sobotu 23. června přišel průvod z Nov. Jičína (český) s dp. Alf. Křestou, koop. (250). — V neděli 24. června (svátek sv. Jana Křtitele) ráno se rozpoutala prudká bouře a trvala skoro až do 8. hodiny. Za lijavce připutoval průvod z Prostějova, pořádaný Besedou sv. Josefa,

s dp. kaplanem Alf. Glosem (600). Měli slavnou mši sv., odpoledne po křížové cestě akademii u románské kaple. o 6. hod. sv. požehnání a odchod. Průvod z Přerova (450) s dp. kaplanem Rafaelem Rozsypalem zůstal pro silný déšť na mši sv. v Bystřici, a když se pak vyjasnilo, vydal se na Hostýn. Před 9. hod. přišel průvod ze Zahlinic s vdp. farářem Jos. Václavkem (110). — V úterý 26. června zavítali k nám poutníci z Tučap u Holešova s drem Jarosl. Krylem, kaplanem v Holešově (s hudbou a družičkami).

Svátek sv. apoštolů Petra a Pavla V předvečer svátku dne 28. června přišel průvod z Troubek u Tovačova (70), ze Zdounek s vdp. děkanem Adolfem Horákem (220). Druhého dne bylo překrásné počasí. Po 8. hod. ranní počaly přicházeti průvody: z Dřevohostic s dp. kapl. Rud. Kvapilem (360), z Domaželic s vdp. far. Frant. Chudíkem (550), z Loukova p. Host. s dp. Janem Kučerou, koop. (260), z Hlinska p. Host. s vdp. far. Jar. Janušíkem (200), z Fryštáku s vdp. far. Janem Kubínem a s OO. salesiány Jos. Šiškou a Janem Španem (660): všechny vyjmenované průvody byly s hudbou a družičkami. Auty přijeli ze Spálova u Hranic s dp. Oldř. Kyselákem (40), z Ježova (42), z Kostelce na Hané (34), z Vlčnova (27), z Ném. Jasníku (22), ze Žďovic u Kyjova (24), (tito přinesli vyšívané antependium na hlavní oltář). Mnoho jiných skupin nemohlo býti zjištěno. Přibližně poutníci přišli od ranních vlaků a pěšky.

Slováčci z Veleřína (u Uh. Brodu)
před hostýnskou rozhlednou.

Mládež na Sv. Hostýně. Neminulo v červenci snad ani dne, kdy by posv. hora nebyla hostila četnu školní mládeže. Mnoho dětí přichází ovšem s průvody a s rodiči a bývá to milý pohled, jak i maličcí capou u ruky matčiny do poutního chrámu. Ale i zcela dětskými výpravami oživne ve všední dny vrch za vedení důstojných pánů nebo učitelů. Často to bývá opravdu pout, někdy hlavně jen výlet. I v tomto případě uznáváme s povděkem slušné chování jak vedoucích tak i jejich svěřenců. Vyskytnou se však — na štěstí jen zřídka — i zjev smutné, jež nevydávají nejlepšího svědectví dnešní výchově ve školách. Bylo nutno zakročiti pro uchování důstojnosti poutního místa, což je bohudíky

snadné, ježto celé téměř hory je soukromým majetkem Matice svatohostýnské. O tom postačí tato poznámka; zde se zmiňujeme pouze o návštěvách, jež zanechaly dobrou vzpomínku. To se týká zvláště hlúčinských dětí. 4. června přivedl vdp. Jos. Otava, farář v Kobeřicích, 35 školních dětí se sl. učitelkou. Příštího dne měli ráno mši sv., při níž přistoupily ke stolu Páně. Podobný pořádek měly 13. června děti z Petřkovic (60) s dp. Jos. Holubníkem; jejich obrázek jsme přinesli v minulém čísle. Kromě toho byly zde děti z Ludgerovic (18) den předtím. 14. přišlo 86 dětí z města Hlučina. — 5. přijelo 17 sirotků se ctih. sestrou z Jasenné, na večer 22 chovanek učitelského ústavu Škol. sester u sv. Anny v Praze; ty pak při mši sv. zpěly pěkné sborové zpěvy. 6. byly zde školní děti z Brodku u Přerova, počtem 46. V pátek 8. přivedl dp. Inocenc Neužil, profesor reál. gymnasia v Bučovicích, 60 studentů. Další výpravy: 8. dívky z Jasenné se ctih. sestrami dominikánkami, 50 dětí z Kralic u Prostějova, — 11. žákyň měšťanské školy ve Sloupnici u Litomyšle se ctih. sestrami Boromejkami, — 12. děti z Fryštáku, z Val. Meziříčí a Uherskobrodská, — 13. z Chropyně a z Mořkova u Hodslavic, — 14. z Kvasic (tyto děti darovaly 50 Kč na poutní dům), z Kroměříže, z Bystřice p. Host. a z Nov. Hrozenkova (s dp. Jos. Ambrosem), — 18. žákyň měšťanské školy v Praze se ctih. sestrami Boromejkami, děti z Komárného, — 19. dívky z Nových Sadů u Olomouce a z Pržma se ctih. sestrami, — 20. dívky z Liptálu se sestrami dominikánkami, děti z Vranové Lhoty, z Veselé u Val. Meziříčí s vdp. far. Janem Podmolíkem, ze Lhoty u Malenovic s vdp. far. Fr. Neradem a z Oplocan, — 25. studentů z františkánského juvenátu v Uh. Hradišti s dp. kvardiánem P. Benonem Kůstkou a 32 hluchoněmých dětí z ústavu v Lipniku, — 26. děti z Újezdu u Luhačovic s vdp. farářem J. Skácellem bezprostředně před prudkou bouří, jež se na večer rozpoutala, — 27. z Val. Meziříčí s dp. katechetou Fr. Soldánem.

Osobní. 5. června oslavil své jmeniny na Sv. Hostýně msgr. dr. Bonifác Segefa, kanovník v Kroměříži. Daroval 3000 Kč na zařízení pokoje v poutním domě. — Navštívili nás 3 kněží čeští ze Spojených států: Rev. J. Pokluda z Roveny v Texasu, Rev. Viktor Mlejnek z Abie v Nebrasce a Fr. Hradecký z Iowy. — 12. června byl za přítomnosti vdp. provinciála P. Met. Řiháka z Prahy instalován nový superior svatohostýnský P. Jan Vraštil T. J. — 20. přijel na zotavenou P. V. Perníčka T. J. — 24. zavítal na Hostýn náš velký přítel, vdp. děkan Korec ve výslužbě v Čučicích.

Moravští Němci na Hostýně. 8. června přijelo 18 poutníků z Rudoltovic autem. Odpo. o 3. hod. měli sv. požehnání. — Slavnosti Božího Těla 10. června se zúčastnilo 70 poutníků z Budišova (Bautsch). Odpoledne měl k nim promluvu P. Julius Stork T. J. — 11. přivedl vdp. Jos. Absolon, farář v Milovanech u Podštátu, 55 poutníků na autobusech. — 17. přijeli Němci z Kriegsdorfu. Také mnoho jednotlivců přichází, ježto se jim dostává ochotné přísluhy v mateřské řeči.

Vypomáhali ve zpovědnici o poufích: p. rada Pecháček z Val. Meziříčí, vdp. Fr. Svačina, farář na Rusavě, P. Vilfréd Kalinský, salvatorián z Val. Meziříčí. P. Jos. Šiška, salesián z Fryštáku, P.

Ant. Eisner T. J. z Velehradu, prof. Cyril Stojan z Přerova a jiní důstojní pánové, kteří přivedli průvody, začej jim vyslovujeme srdečné díky.

Příchod prvních sester do Poutního domu. Práce v Poutním domě pokročily přes nepříznivé počasí v červnu tak dalece, že se mohlo pomýšlet na upotřebení 1. posch. pro ubytování poutníků. Především však bylo třeba uvést do nové budovy její budoucí správkyň, sestry kongregace Neposkvrněného. Počet z Přerova. Generální představená s. Pavlína neváhala a vyslala 3. července první sestry s několika charitkami (pomocnicemi) na Sv. Hostýn. Pro větší pohodlí jely v noci s potřebnými věcmi na nákladním autě z Přerova. Slyšme, jak samy popisují svou cestu: „Jelo se nám na fůře pěkně. Měsíček nám krásně svítil, noc byla teplá. Bylo nám mnohem lépe, než kdybychom byly jely za denního vedra. Ale za Bystřicí, jakmile začala cesta stoupati příkřeji, nemohlo auto dál. Slezli jsme. Tři mužští se mořili s autem, které vždy pojelo několik kroků a pak zajelo až do lesa. Dál to nešlo. Všecek náklad se složil na pokraj cesty a my tři sestry posedaly si na bedny a při měsíčku čekaly na druhé auto. Obě charitky jely totiž s přerovským autem pro silnější auto do Bystřice. Jaká to byla poesie za měsíčního svitu, když jsme tak o jedné hodině po půlnoci seděly na svých zavazadlech ve stínu lesních velikánů! Co si as Panna Maria o nás myslela, když nás viděla, kterak sedíme pod kopcem a nemůžeme se dostat výš? Nebály jsme se ani nám nebylo chladno. Tak jsme čekaly do půl 4. hod. Z Bystřice přijelo silné auto o 35 koňských silách — přerovské mělo 25 koň. sil, — naložilo náklad a my jsme capaly za nim. Když však mužští viděli, že by na nás nahoře musili dlouho čekat, protože jsme šly pomalu, počkali a naložili také nás. K poutnímu domu jsme dorazily o 4. hod. ráno. V jednom pokojíku jsme složily všecek svůj majetek. Ráno jsme šli na mši sv. a s. Karmela oznámila v sakristii, že jsme již tu, aby neměli o nás starostí. Dp. superior nás přišel přivítat k nám a slibil nám, že nám prozatím dá přinášet jídlo z kláštera. Když jsme sháněly potřebný příbor na oběd, shledaly jsme, že máme dosti nožů a vidliček, ale lžičku jen jedinou. Tak

jsme při polévce musily vždy čekat, až bude lžice volná. Jídáme zatím všechny ve světnici, již jsme určily za jídelnu. Vypadá to tam dnes dost slušně. Sedne se na bednu, hrnek nebo talířek se vezme do ruky a je to. Také o sklenice byla s počátku nouze. Pily jsme tedy z hrnků. Nic jsme si z toho nedělaly. vždyť jsme slibovaly chudobu. Pro vodu chodí charitky s konvemi až k sv. vodě, než bude zaveden vodovod. Jednou jsme se umývaly v trokách od malty, kde zedníci nechali trochu vody. Elektrické světlo bude zařízeno až za několik dní. Proto je na večer vše potmě; svítí jen měsíček a každý musí včas do postele, aby tam trefil. 5. července spalo již v poutním domě 12 poutnic a v II. poschodí několik poutníků. Na příští noc jsou všechna místa zamluvena pro poutníky z Ostravy.“ S. M. Isabela.

**Návštěva chrámu Páně na Sv. Hostýně
a počet svatých přijímání.**

V červnu 1928.

3. bylo lidí v kostele	3200	a u sv. přijímání	1078
7. " " "	400	"	96
10. " " "	960	"	2830
17. " " "	4300	"	1370
24. " " "	3600	"	930
29. " " "	5400	"	910
30. " " "	240	"	150
Ve všední dny úhr.	2193	"	782
Úhrnem	28.933	"	8146
Mši sv. slouženo 246.			

Povětrnost v červnu. (Zprávy státní meteorologické stanice na Sv. Hostýně. Řídí P. Rudolf Rozkošný T. J.) V červnu vály většinou západní větry, a to čistě západní 20krát, JZ 14krát, SZ 19krát. Letní západní větry bývají studené a proto také červen byl většinou chladný, zvláště na začátku; 2. VI. byly 4 st. mrazu a 3. VI. 1 st. mrazu Brzy nato však teploměr stoupal a před Božím Tělem nastalo teplé počasí, které dostoupilo vrcholu na druhou neděli po Sv. Duchu, kdy se na Sv. Hostýně konal průvod s Nejsv. Svátostí oltární, a to skoro 27 st. Na třetí neděli po Sv. Duchu se však ochladilo na 8 st. Na svátek sv. Jana Křtitele bylo sice teplo, ale den předtím a ve svátek sám dopoledne přšelo, takže Prostějovští přišli v dešti a Přerovští, kteří ranním vlakem dojeli do Přerova, měli devátou mši sv. v Bystřici pod Hostýnem, a po ní vyšli na Sv. Hostýn. V úterý večer 26. VI. po odchodu Tučapských se přihnala velká bouře, která vyvrátila jeřáb na louce před starou křížovou cestou. Na sv. Petra a Pavla slunce svítlo a chrám byl plný. Průměrná teplota za červen byla 12,7 st., o 3 st. nižší než průměrná teplota za 15 posledních let. Za celý měsíc napršelo skoro 8 cm, nejvíce před Sv.

Janem Kř., a ve svátek sám: 18 mm; rovněž: tolik spadlo deště při bouři 26. června; 21. června napršelo 15 mm. Ostatní dny méně, a to: 4., 5., 7., 8., 11., 12., 14., 15., 18., 19., 27., 28. Mlhy byly 1., 5., 6., 11., 24., 27., 28. Bouřky 12., 20., 21., 23., 24., 26. Slunce jasné: svítlo 10., 13., 29., 30.

PODĚKOVÁNÍ.

Poznámka redakce: 1. Ostatní četná poděkování, z nichž mnohá jsou zvláště zajímavá a poučná, budou postupně otištěna v příštích číslech. 2. V děkovacích dopisech budiž vždy uvedeno i jméno pisatelovo, ale zároveň podotčeno, zdali si pisatel nepřeje, by byl v tisku jmenován. 3. Redakce si v nedostatku místa vyhrazuje právo, zkrátiti zaslané poděkování v podřadných okolnostech.

Božskému Srdci Páně, P. Marii Svatohostýnské, sv. Josefu, sv. Antonínu a sv. Terezičce Ježíškově děkují plnice slib: rodina Volných ze Sviadnova za vyslyšení mnoha proseb, zvláště za uzdravení těžkého očního neduhu, - nejm. čtenářka. z P. za navrácení zdraví po nevyčísitelné nemoci, jež trvala již půl třetího roku, - N. N. za dobrý výsledek ve věcech, jež mu působily veliké starosti a obavy, - čtenářka z Místku za uzdravení zedvou nemocí, - nejm. občan z Napajedel za vyslyšení prosby v mnoha případech a v těžkých životních zkouškách, - stará členka Matice svatohostýnské z Brna za pomoc ve velkých bolestech plných 6 hodin trvajících bez lékařského přispění, - nejmenovaná z Halenkovic za uzdravení otce a za vyslyšení v důležité věci, - Františka Černikova z Třebíče za šťastné přestání operace, - M. Vinklerova z Klokoče za vyslyšení prosby, - paní Antonie Rybníčková z Nov. Yorku za vyslyšení v jisté záležitosti (poslala 1 dol. prostřednictvím p. Kašpara Tesaře, New York), - J. Palka z Lúdsavic za uzdravení a ulehčení bolesti po čas. nemoci, - A. Rábllová ze Starojické Lhoty za uzdravení z nebezpečné nemoci, - V. Eliášová z Kozlovic za pomoc v nervové chorobě, - čtenářka z Prusinek za uzdravení, - N. N. z Těšetic za vyslyšení v důležité věci, - A. P. z Loučan za vyslyšení prosby, - N. N. z Kvasic za vyslyšení, - čtenář z Kašavy za dosažení žádané milosti, - čtenářka z Držkova za osvobození z nespravedlivé obžaloby na soudě, - čtenářka. z Račimova za uzdravení. - K těmto poděkováním byl většinou připojen milodar na různé účely; jsou uvedeny zvláště mezi „dary“. Všichni se odporoučejí do další ochrany Matky Boží Svatohostýnské.

Z Vysoké u Hustopeče. Před 10 lety mi onemocněl manžel zápalom plic a mozku a zakrátko zemřel. Zůstaly mi 4 děti, nejstarší mělo 9 let. Ač jsem byla churava, sama jsem obdělávala najaté pole. Velkým přesílením jsem upadla do nemoci, jež trvala 9 měsíců. Lékař se již vzdával naděje v mé uzdravení. Přišla mě navštívit tetička. Pravila mi: „Poradím ti něco: učiň slib P. Marii Svatohostýnské, Ona tě uzdraví“. Odpověděla jsem: „Milá tetičko, co bych mohla slíbit? Nic nemám, jenom ty děti a zadluženou chaloupku“. Nato mně řekla: „Ona nežádá peněz“. Slíbila jsem, uzdravím-li se, že budu putovat každý rok, dokud budu

moci, na Sv. Hostýn. Brzo jsem ozdravěla a také jsem putovala poděkovat za toto dobrodiní, což posud činím. Za 9 let jsem s dětmi vystavěla domek, ale zase jsem se přemohla. Už jsem myslela, že víc dělat nebudu. Umínala jsem si, jestliže ještě ozdravím, že zašlu poděkování. Tento svůj úmysl s díky nyní plním. C. S. V.

Ve volbě stavu. Děkuji vroucně P. Marii za vyslyšení ve velmi zapletené záležitosti. Mladé dívky, které se nemůžete rozhodnouti pro některý stav, poproste s důvěrou Matičku Boží! Ona pomůže jistě. T. L.

Nejmenovaná učitelka z Brna ocitla se loni ve velké starosti o byt. Na Sv. Hostýně prosila o mši sv. na úmysl, aby jí arcibiskup Štojan svou přimluvou pomohl v hledání bytu. Slibila veřejné poděkování, bude-li vyslyšena její prosba. Když se vrátila se Sv. Hostýna, hned se jí podařilo byt najít, což je v dnešní bytové nouzi velmi nápadné.

Z Napajedel. Děkuji tímto arcibiskupu Štojanovi za vyslyšení prosby, k němuž v těžké záležitosti o pomoc jsem se utekla. Rovněž děkuji sv. Terezičce od Ježíška za druhou vyslyšenou prosbu.

Veronika Hefková.

PROSBY.

Matičko svatohostýnská, já nehodné dítko Tvé, utíkám se k Tobě o pomoc v důležité věci. Ty dobře víš, co mě tíží. Vyslyš prosbu mou, je-li to vůle Boží. Potěšení zarmoucených, smiluj se nade mnou! N. N. z Veselé u Val. Meziříčí.

N. N. z H. prosí za obrácení manžela.

Prosíme všechny čtenáře, by uzavřeli tyto prosby a všechny záležitosti celé čtenářské rodiny Hlasů do svých modliteb.

DOPISY.

Dopis z Ameriky. (Napsala paní A. Brejchová z Cicero, Ill., ve Spojených státech). Mili čtenáři Hlasů svatohostýnských! Často jsem slýchala o Sv. Hostýně, ale teprve loni v létě, kdy jsme přijeli do své staré vlasti, měla jsem příležitost zavítat na mnohá poutní místa českomoravská, mezi nimiž byl také Sv. Hostýn. Toto krásné místo mariánské jest opravdovým symbolem a hradem víry katolické pro lid moravský a viděli jsme, že ten lid si ho váží a v hojných zástupech navštěvuje svou Královnu svatohostýnskou. Poznala jsem však, že mnozí lidé ve staré vlasti ani si neuvědomí, co krásného jejich otčina má a čím se právem může honositi. Jest tam tolik poutních míst, kde právě záznaky se děly a mnohde ještě dějí, a přece mnohý nechce uznávati viru v Ježíše Krista. Leckde je kostel opuštěn a prázdný a lid odpadl, a to proto, že je postrašili křiklouni, že budou musejí platiti na kostel a kněze, a tak ubožáci zavrhlí raději Boha k vůli několika halérům. Neuvážili, že nevěrci také vybírají peníze a často hodně a nač? Na podporu špinavé politiky, jež vyhání z rodin křesťanskou lásku. I zde v Americe jsou takoví Češi, kteří nemají deset centů na chrám Páně, ale dolar na kino dají. Těch, kdo se za katolíky pouze vydávají, ale kostela ani neviděli, jak vypadá uvnitř, zde katolíky vůbec nenazýváme. Pravý český katolik v Americe je pouze ten, kdo chodí pravidelně v neděli na mši sv., přijímá často

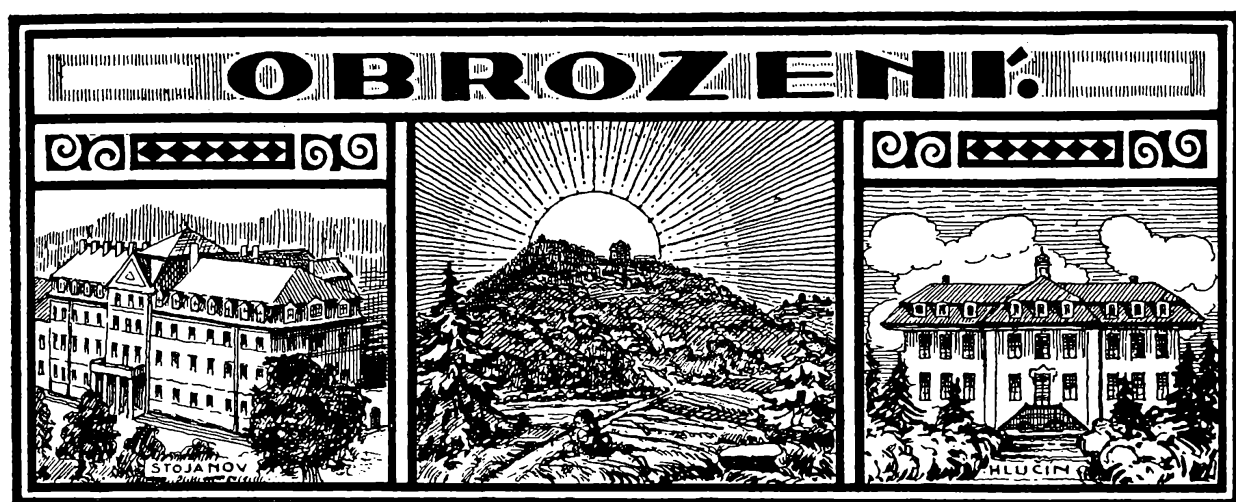
sv. svátosti a podporuje svou osadu a vše, co je katolické, jako kostel, semináře, školy, sirotčince a kláštery. V Chicagu je 50 tisíc Čechů a jen 15 tisíc z nich jsou katolíci, kteří si vydržují své kostely a školy sami. Nekatolik nedá na to nic, ale ještě přijde ke katolíkům pro různé národní sbírky a katolíci též vždy poskytnou příspěvek pro českonárodní účely, ač se jim za to málo uznání dostane. Uvedu Vám naši katolickou osadu v Cicero, Ill., za příklad, jak my čeští katolíci v Americe pracujeme. Cicero je předměstí Chicaga. Náš chrám Páně je zasvěcen Panně Marii svatohorské. Zakoupili jsme půl stavebního čtverce (bloku), na němž stojí nový farní kostel, postavený r. 1926, dvoupatrová farní budova a osmířidlní škola. Dřívější kostelík, který již nedostačoval pro náš lid, byl přeměněn ve společenskou síň. Dále máme dům pro ctih. sestry, které vyučují naši mládež. Naše osada trvá teprve 8 let a její pozemek i s budovami má cenu 200.000 dolarů, na čemž ještě vážne malý dluh. Vše ostatní přispěním katolických osadníků je již zapláceno. Nemyslete si, že jsou to boháči. Oni pracují den co den těžce, aby uživilí své rodiny a něco si ušetřili pro stáří. Nicméně rádi podporují církevní podniky, neboť jsou přesvědčeni, že Pán Bůh jim to stonásobně požehná. A je tomu tak. Z těch darů ještě žádný neschudl. Činí to pro své děti, aby z nich byli v budoucnosti pořádní lidé. Kdyby tak všichni pracovali pro dobro mládeže, nebylo by třeba stavěti stále nové věznice a blázince, jak se to nyní děje. Kdyby lidé více dbali o svou duši a inuli k Pánu Bohu, bylo by méně loupeží, krádeží a vražd. Kdo o Bohu nic neví, tomu je všechno jedno a ničeho se nebojí, nedívá-li se naň právě policajt. Mili rodičové, nedbejte pouze o to, abyste nashromáždili jmění svým dětem, které je pak lehkovážně utratí; hleďte jim především zachovati viru v Ježíše Krista! To jim bude nejlepším věnem do života, ale bez ní budou ubožáky, i kdyby celý svět získaly.

Z Vambeřic v Kladsku. Pokračuji ve zprávách o své výpomocné činnosti mezi českými poutníky na tomto poutním místě. V poledne 26. května za deště přišel český průvod z Náchoda a okolí, dosud nejčetnější: 1.100 se 4 kněžími a hudbou. Odpoledne 28. května jsem vítal první průvod brněnské Katolické akce; přivedl jej dp. katecheta Štěpánek a jeden kněz z arcidiecése olomucké. Poukázal jsem na význam Katol. akce, díla to, jež je náměstkou Kristovu tak milé, že je považuje za zřítelnicí svých očí, o němž praví, že je prováděním příkazů Spasitelových, že každý má pomáhati při budování království Kristova apoštolátem dobrého příkladu, modlitby a slova; díla, jehož nejvyšším cílem je výchova k hlubokému křesťanskému přesvědčení, shoda praktického života se zásadami evangelia u každého jednotlivce, v rodině a celé křesťanské společnosti. Kat. akce má býti mocný, spořádaný šik,

jehož nejvyšším představeným je sv. Otec sám za spolupůsobení biskupů v diecích a farářů ve farnostech. Každý katolík má spolupracovati podle míry svého vzdělání, postavení, času a hmotných prostředků. Ve středu 30. měl kázání na rozloučenou jejich vůdce dp. Štěpánek, doporučuje modlitbám poutníků důležité záležitosti Československé republiky. Účastníků bylo 873. Dne 4. června přišel druhý průvod Katol. akce z Brna (378) s dp. Štěpánkem a redemptoristou brněnským. Přes 30 větších družiček neslo sochu P. Marie. Jiná česká procesí byla v červnu na př. z Bystřého, z Lomnice, z Jablonného, od Vys. Mýta, z Litomyšle a Poličky a j. Práce je tedy stále, jenže není jí tolik najednou jako na Sv. Hostýně. Na posouzení poutního ruchu zdejšího uvádím, že v květnu bylo poutníků na 9.000, sv. přijímání 11.000, ovšem i s domácími, což je značné procento, neboť Vambeřice jsou

městečkem s 3.000 obyvateli, a přemnozí poutníci chodívají aspoň dvakrát nebo třikrát za svého pobytu ke stolu Páně. Dne 4. června byla zde děkanská visitace, Učitelé přišli s dětmi až k farní budově. doprovodili p. visitatora do kostela, kde byli přítomni zkoušce z náboženství, a zúčastnili se všech ostatních obřadů ve chrámě i na hřbitově; též asi 10 pánů z městského zastupitelstva a kostelního výboru v černých slavnostních úborech. Dne 24. června byla slavnost exerciční, t. j. věřící, kteří v minulých letech konali duchovní cvičení, sešli se sem, aby obnovili svá dřívější dobrá předsevzetí. Po křížové cestě měl k nim P. rektor T. J. ze Střední Stěnavy kázání o přání sv. Otce, aby denním náboženským úkonům, pracím a utrpením vtiskli ráz úcty k B. Srdci Páně, hlavně náhrady a zadostučinění. Počasí je hodně teplé, ale střídavé; žně se opozdí aspoň o 3 neděle. S pozdravem P. Jan Dvořák T. J.

Věstník hnutí exercičního pro Československo.

Ferd. Pokorný T. J.

FINANČNÍ OTÁZKA PŘI POŘÁDÁNÍ EXERCICIÍ.

(Dokončení).

c) Velmi se osvědčil střídací systém. Kandidáti si naspoří potřebnou sumu po malých částkách několik měsíců před započatím exercicií. Dvojí způsob je možný: utvoří se jeden nebo více střídacích kroužků, jehož členové odevzdávají po 50 h nebo po 1 Kč pokladníkovi, který po každé odevzdaný příspěvek zapíše, až dosáhne potřebné výše. Nebo — aby se při větším počtu zamezilo přílišné psaní — vydávají

se střídací lístky s rámečky na vlepení určitého počtu střídacích známek (podobných poštovním). Kdo se vykáže na konec takovým vyplněným lístkem (po případě několika lístky), má přístup k exerciciím, neboť má na to žádoucí částku v pokladně. Lístky by dodaly exerciční domy, známky pak se prodávají při schůzích spolkových nebo při jiných vhodných pravidelných příležitostech. Takový způsob upoutá ze-

ména mládež, neboť je podněcuje k závodění: kdo dřív? Učí je také šetrnosti a spořivosti.

d) U venkovského obyvatelstva je možno, jak již podotčeno, v dohodě se správou exercičního domu dosáhnouti slevy stravného pro některé členy uspořádáním sbírky poživatin pro určitý exerciční kurs. —

„Lidé nemají peněz!“ tak se namítá někdy. Často to nejsou nejchudší, jichž se tato výmluva týká. Při dobré vůli najdou se i prostředky, jež by se jinak promarnily na věci méně užitečné. Jsou-li lidé dobře poučeni o významu exercičií a usnadní-li se jim přístup k nim některým naznačeným způsobem, budou naše exerciční domy vždy hojně navštěvovány a bude potřebí zřizovati nové.

Pro finanční nesnáze, jež ostatně nejsou nepřekonatelné, nesmí exerciční dílo ztro-

skotati. Vždyť přes nesmírné poválečné obtíže mělo hnutí exerciční v Německu nebývalý rozmach. Není-li opravdu možno prozatím vysílati větší počet farníků do exercičních domů, hleďme jim poskytnouti aspoň dobrodiní „domovských“ (polouzávěřených) duchovních cvičení, jež jsou spojeny s nepatrnými výlohami. (Viz letošní ročník stranu 19 a 91).

Dodatkem připomínám, že pro některé celoříšské a zemské organizace jest s výhodou, míti při ústředí svůj exerciční fond, jak se pokusilo již Ústředí katolického studentstva v Praze (S. E. F.). Spojeným úsilím všech interesovaných činitelů v širším i užším okruhu odstranění se znenáhla překážky, jež činí exerciční myšlenku finanční otázkou.

MUŽOVÉ A EXERCICIE.

Zkušenost učí, že mužové nebývají tak rychle a pronikavě zachvázeni náboženským hnutím. Vysvítá to z dějin různých lidových pobožností, na př. úcty k B. Srdeci Páně, nebo častějšího sv. přijímání po známých dekretech Pia X. Jestliže však jím byli jednou zachyceni, věnují se mu důkladně a účinky bývají trvalejší. Kdosi tento zjev humorně přirovnal k starodávným kachlovým kamnám, jež kdysi v selských staveních zaujímal nezřídka třetinu sednice. Nežli se tato pec rozehřála, trvalo to dosti dlouho. Mnoho polen pohltit ten nenasyta a komín dýmal, jako by celá chalupa hořela. Když se však kamna konečně oteplila, topila pořádně a dodávala dosti tepla nejen pro světnici, nýbrž i pro ložnice rodiny a čeledi, a zatím co venku sněžilo a mrzlo, všechno živoucí v domácnosti našlo hřejivý útulek u pece i na ní. A teplo vydrželo po celé dny. Podobně je tomu s našimi muži. Dlouho trvá, než je uchopí exerciční hnutí, a dosud stojí mnozí opodál. Nicméně i v mužském světě již zanitila exerciční jiskra slibný ohýnek a právě dobré mužské exercicie náleží k nejpěknějším, jež známe. Vypravují-li pak mužové o svých exercičiích, vědí, co chtějí říci.

Slyšme, co píše jeden exercitant: „Navždy jsem vděčen svému příteli, že mne přiměl

k účasti na exercičiích. My mužové jsme již pomalu zcela nedůvěřivi k těm stálým novotám, o nichž slyšíme. Nic starého prý již nestačí, stále nové a nové věci. Tak jsem smýšlel o mnohém, tak jsem smýšlel i o exercičiích. A přece volalo, ba řekl bych, křičelo mé nitro již léta a léta: Kéž bys mohl jednou na pár dní žíti jen své duši, zabývat se jen věčností. Který muž, jenž užívá svého rozumu, nemá dnes své nepochyby, své starosti, své pochybnosti? Vždyť tolik čte a slyší! V exercičiích jsem se uklidnil. Víím, že Bůh je nyní se mnou spokojen, a tu jsem i já spokojen s ním a s jeho řízením.

Od té doby, co jsem vykonal exercicie, rozumím si s Bohem! — Ó, je to pro muže něco strašného, nechápe-li Boha. K odpadu, ba k nenávisti proti Bohu jest pak jen jeden krok. Ženě s jejím citem se vede lépe. Ta se v Bohu tak snadno nezmate. Ale my mužové! Máme hlavu plnou pochyb. Nedovedeme se vysloviti, neosmělíme se tázati. Ostýcháme se. Kde se také tázat? Máme k tomu tak málo příležitosti. Tak vejdemo znenáhla do pravého houští nerozřešených otázek a pochybností. Pochybujeme o všem a zoufáme na konec nad sebou samými, v srdci je úplná nevěra a hluboký rozkol. Nějaký čas se zúčastňujeme ještě náboženských

DARY.

Na kostel: Dp. J. Ambroz, Nov Hrozenkov 5. — J. Liškutín, Jiříkovice 25. — Fr. Gaisler, Zlín 10. — Fr. Matyska, Hor. Těšice 25. — N. N. 200. — A. Albristová, Prostějov 10. — Rod. Matysková, Těšice 2'50. — Fr. Zajícová, Pašovice 40. — K. Doležalová, Fryšták 10. — Dp. Ferd. Jiříčný, kapl. Tršice 100. — J. Novák, Prasklice 30. — Fr. a Marie N. z Paršovic 50. — Fr. Šustek z Doubrav 10. — Petron. Palová, Biškovice 20. — A. Suchánková, Dol Heřmanice 27. — Farní úřad ve Zdounkách 50. —

Na hlavní oltář: N. N. z S. na poděkování 10. — N. N. z Hrušky 5. — Ant. Žila, Brno 50. N. N. z Bezuchova 100. — J. Hendrich, Místek 100. — Čten. Hlasů z Henčlova 150. — Rod. Volných, Sviadnov, na poděkování 20. — A. Franková, Slavkov u Brna 10. — N. Hlaváčková, Polanka, Slez. 20. — Čten. Hlasů z Loučky u Lipníka 100. — M. Trtková, Nivnice, na poděkování 15. — Marie Čiháčková, učít., Olší u Tišnova 1000. — Julie Štreitová, Slatina u Brna 10. — N. N. z Hrušky na poděkování 25. — N. N. z Paršovic 10. — Hedv. Jansová, Ptení 20. — J. Bochýnková, Moutnice 5. — J. Charbulák, Ostravice 5. — N. N. z Kojetína u St. Jičína 10. — Fr. Sudolská, Kojetín 10. — N. N. z Olomouce 20. — N. N. z Kašavy 40. — Fr. Kruták, Břeclava 14. — N. N. 5. — M. Švecová, Vícov 10. — Fr. Hrbáčková, Dobroměřice na poděkování 70. — N. N. z Veselé u V. Meziříčí 10. —

Na sv. Antonína: N. N. z Dřevohostic 20. — Jiná 10. — Fil. Ludková, Vítonice 30. — J. Ružičková, Majetín 6. — L. Koutná, Roketnice 50. — N. N. z Hrušky 20. — N. N. 30. — Rod. Volných, Sviadnov 10. — N. N. 200. — Čten. Hlasů z Loučky u Lipníka 50. — N. N. z Něčic 5. — A. Jemelková, učít., Velká u Hranic 50. — Fr. Holub, Frýdlant 10. —

Na vojenský pomník: K uctění památky padlých vojáků Krijárových z Henčlova 150. —

Na oltářní a věčné světlo: N. N. z Lipníka 10. — A. Kudlík, Radkovy 50. — Marie Štastníková, Kroměříž 20. — Stařenka Petříková, Zlín 10. — Fr. Železová 2. — N. N. z Vícova 20. — Z Břestu 36. — A. Popelka, Přemyslovice 5. — N. Nováková, Prostějov 20. — N. N. z Kojetína 10. — A. Jemelková, učít., Velká u Hranic 50. —

Na korunky Panny Marie: Rod. Heraltová z Janovic 10. — J. Kvapilík 10. — Čten. Hlasů z Loučky u Lipníka 50. — N. Holubová, N. Jičín 20. — N. N. z Bystrice pod Hostýnem 10. — J. Štreitová, Slatina u Brna 10. —

Na sochu Božského Srdce Páně: N. N. z Roštění 10. — M. Čechová Kroměříž 5. — N. N. Čechovice 10. — Čten. Hlasů z Loučky u Lipníka 50. — N. N. z Něčic 5. — Z Kurovic 10. —

Na křížovou cestu: R. Onderková, Řepiště 10. — A. Franková, Slavkov u Brna 10. —

Na klášter T. J.: (Duchovní správa): N. N. 180. — Svatojosefská Beseda, Prostějov 100. — Farní úřad, Zdounky 50. — J. Štreitová, Slatina u Brna 10. —

Na Boží Hrob v Jerusalemě: N. N. z Hulína 10. —

Na kněžský dorost T. J.: J. Březíková, Ostrava 4. — N. N. 10. — J. Novák, Místek 10. — N. N. z Bezuchova 50. — N. N. z Rymic 20. — A. Žilavská, Přerov 20. — Po 10 Kč: Mil. sestry, Král. Dvůr. — A. Král, Kobeřice. — F. Zámrský, Svěbohov. — K. Rusek, Komárov. — L. Daňková, Kurovice. — A. Šrámková, Holešov. — V. Vaníček, Bystřice. — M. Šoustalová, Vícov. — M. Součková, Ivaň. — J. Šubrt, Příbor. — F. Palíková, Radotín. — F. Přikryl, Radotín. — F. Holub, Frýdlant. — Mil. sestry v Slaném. — M. Ludva, Opočno. — F. Derka, Hlučín. — A. Machková, Bystřice pod Host. — M. Domanová, Hodonín. — M. Novotná, Police. — J. Pospíšil, Vyškov. — Msgr. Zháněl, Jičíněves. — Kvítek, Prostějov. — V. Buchta, Brno. — F. Štolfová, Prostějov. — J. Ptáčková, Radotín. — Far. úřad, Hoštice. — J. Mildner, M. Hranice. — A. Přidal, Margelíkov. — F. Jeřábek, Luhačovice. — J. Pítlíková, Langendorf. — R. Lacinová, Lichnov. — R. Koutný, Hostkovice. — Konvent OO. dominikánů, Uh. Brod. — J. Vařeka, Lubenice. — J. Richterová, Klokočov. — F. Vojáčková, Holešov. — M. Hlaváčková, Dol. Životice. — T. Sochor, Líšeň. — K. Horáková, Kopřivnice. — F. Keppert, Lipov. — M. Lukešová. — M. Hůzová. — A. Barnettová, Telč. — F. Štěpánek, Těšice. — E. Pauzová, Frenštát. — J. Pavlík, Poruba. — A. Jemelková, učít., Velká u Hranic 50. — Čten. Hlasů ze Závěšic 20. — F. Klanicová, Přílepy 6. — A. Špačková, Kralice 10. — J. Liškutín, Jiříkovice 25. — A. Vlčková, Opava 5. — F. Stanurová, Opava 5. — Fr. Železová 150. — N. N. St. Jičín 20. — Po 10 Kč: Ž. Hejdová, St. Město. — K. Štýbrová, Vyškovice. — A. Motýčková, Morávka. — Jednota Orla čsl., Uher. Hradiště. — V. Křištofič, Račisdorf. — K. Kočvara, Strážek. — M. Podhajská, Brno. — M. Hebková, Čitoliby. — V. Vítek, Orlovice. — F. Dostál, Císařov. — J. Beneš, Křemenec. — R. Nečesaný, Rychaltice. — F. Šádková, Němčice. — Far. úřad, Luštěnice. — J. Možný, Přerov. — V. Holas, Hranice. — R. Kozák, Kroměříž. — F. Janyška, Slavičín. — T. Volná, Sviadnov. — F. Kvičalová, Újezd. — A. Horáková, Dlážanky. — S. Duchoňová, Hor. Heršpice. — F. Hlogar, Prusinovice. — M. Zálešáková, — M. Vaňková, Hodonín. — M. Trochtová, Fr. Lhota. — B. Proseková, Štramberk. — M. Šindelková, Podhr. Lhota. — Far. úřad, Borokovany. —

Na elektrické osvětlení: Jos. Dostálek, Billovice 5. — A. Žila, Brno 50. — N. N. z Kokor 5. — Čten. Hlasů z Henčlova 150. — N. Dědičák z Břestu 20. — N. N. na poděkování za uzdravení 50. — N. N. z Břestu 4. — N. N. poutník 200. — A. Franková, Slavkov u Brna 10. — N. Holubová, N. Jičín 30. — M. Vojtěchovská, Prostějov 100. — N. Nováková, Prostějov 20. — N. N. z Hrušky na poděkování 25. — N. N. z Jezernice na poděkování za vyslyšení 10. — Poutníci z Rudolfovíc 30. — N. N. Čechovice 10. — J. Bochýnková, Mout-

nice 5. — J. Charbulák, Ostravice 5 — Ctih. sestry ze Sloupnice 30. — J. Absolon, far, Milovany 10. — Fr. Sudolská, Kojetín 10. — Fr. Nerad, far. Lhota u Malenovic 10 — Rod. Vrajova, Sv. Hoslýn 20. — Poutníci ze St. Jičína 20. — Poutníci z Nov. Jičína 22. — M. Zahořáková, Prostějov 2. — Průvod z Tučap u Holešova 10. — M. Sedláková, Šošůvka 5. — N. N. z Opatovic 30 — N. N. Manský dvůr 10. — K. Ovčáčíková, Kelč 5. — Fr. Kruták, Břeclava 80. — L. Konečná, Lhota 5. — Fr. Novotná, Prostějov 5. — A. Zdráhalová, Lipník n. B. 10. —

Na poutní dům: 5000 Kč: Dr. Josef Lochman, advokát v Brně. — 1000 Kč: Dp. Alois Blaháček, farář v Bránkách. — 500 Kč: Dp. Frant. Kučera, adm., Horní Veštonice. — 200 Kč: N. N. — 150 Kč: N. N. z Henčlova. — Po 100 Kč: N. N. z Předměstí, — Čten. Hlasů z Loučky u Lipníka, — N. Slezáková, Vnorovy, — Farní úřad, Dol. Němčí, ofěrou, — M. Stuchlíková, Nové Sedlice, Farní úřad, Štítná nad Vláří, — Městská spořitelna, Hranice, — Dp Rud. Zásměta, far. v Pustějově, — N. N. manželé, Koberice, — Ant. Podešvová, Hažovice, — N. N. Malhotice, — N. Novák. — 90 Kč: Badřich Redlich, Brno, — Po 50 Kč: Poutníci z Nov. Jičína, — Fr. Pozbyl, Slavič. — 40 Kč: Rodina Hradilova, Blazice, — Po 30 Kč: Stařenka Petříková ze Zlína, — snoubenci, — Školní děti z Kvasic. — Po 25 Kč: N. N. z Hušky na poděkování P. Marii, — Fr. Matysková, Horní Těšice. — Po 20 Kč: N. Holíková z Roštění, — N. Holubová, N. Jičín, — Fr. Martykáňová, Mokré Lazce, — Dp. Jar. Macháč, far. Hošťálkov, — St. a Jos. Mrtvých, na poděkování, — M. Němcová, — J. Nevřela, Henčlov, — R. Palková, Ludslavice, — Manželé Pávkovi, Brno, — Dp. Jar. Ambros, koop., Nový Hrozenkov, — Fr. Sudolská, Kojetín, na poděkování, — rodina Tvrdých, Jičína, — T. Rábllová, K. Lhota, — N. N. Manský dvůr, — N. N. Olomouc, — N. N. Luboměř. — 15 Kč: N. N. Malhotice. — Po 10 Kč: Účastnice duch. cv. z Velehradu, — N. Horáková, Šenov, — P. Kaláč, Napajedla, — J. Pavelka, Vel. Karlovice, — Šedé sestry sv. Frant., Benešov, — Farní úřad, Šitbořice, — A. a M. Vlachovy, Hodějice, — A. Mik, Velká u Hranic, — Fr. Kurtin, Hor. Lideč, — J. Krasňák, Nemetice, — Jos. Disklášek, Malá Lhota, — Ver. Kolářová, — Jos. Rolinc, Rousko, — N. N. Komárné, — A. Koláčková Přerov, — M. Zahořáková, Prostějov, — K. Sváková, Nový Jičín, — N. N. Závěšice, — A. Kernerová, Kokory, — M. Jiříková, pošt. assist., Holešov, — J. Janečka, Kojetín, — N. N. Žilina, — Fr. Zmeškal, Kralice, — N. N. Bernatice, — Fr. Kruták, Břeclav,

C. Kupková, Přerov, — A. Krupka, Prostějov. — Po 5 Kč: N. N. z Brusného, — J. Dostálek, Bilovice, — A. Albrejstová, Prostějov, — V. Jelínek, Prostějov, — N. N. Přerov, — M. Vlčková, Křivé, — T. Fabíková, Količín, — N. Knapková, Krasno, — M. Vojáčková, Moutnice, — M. Hellerová, Brno, — J. Korčák, učit., Vranová Lhota, — Fr. Šíptáková, Nový Jičín, — Ig. Bouda, Vel. Prosenice, — Beinštenová M., — Fr. Novotná, Prostějov. — 3

Kč: Ant. Jarošová, Brno. — 250 Kč: Rod. Matysková, Těšice, — N. N. z Kojetína 4 stříbrné mince. — Na sběrací listinu Anny Doležalové v Holešově: J. Janečková 5, — A. Gretzová 5, — M. Bartová 5, — F. Folknerová 2, — N. Bubílková 2, — N. Novotná 3, — M. Lasmanová 2, — N. N. 3, — N. Kleslílová 2, — Hlušíková 2, — A. Pouzarová 2, — J. Pousar 2, — N. Pospíšilová 1, — N. Jeriová 2, — Lusarová 2, — N. Bubílková 1, — Jakubčíková 2, — Javoříková 1, — Banerová 2, — Vernhardová 5, — Svačinová 2, — L. Láníková 5, — M. Doležalová 2, — Kalvodová 1, — N. Doupovcová 3, — N. Rusková 3. — Celkem 67 Kč. P. Strouhal, Kroměříž 110. — Farní úřad Koberice 5. — M. Pycková, Soudílka 5. — Fr. Slabiger, rolník, Lázy 100. — Členský příspěvek od členů far. úřadu, Hradisko 538 — V. Chlebová v Místku 3. — Ant. Gluigarová v Místku 10. — Ant. Gluigarová v Místku 5. — Julie Volná v Místu 5. — Jos. Holík, Bratislava 50. — P. Jos. Holzman, koop. v Domašově 360. — Jos. Bršlica. Nivnice 36. — Rodina Jos. Velcla, Třebětice 10 — Far. úřad Bohuňovice 160 — Mšgre Mořic Surma, Pustiměř 10. — Farní úřad Komín u Brna 30. — Děd. úřad Štítná n. Vláří, (opět) 350. — Arcikn. Jos. Kubíček v Mohelnici 20. — Stařenka Anna Sovadinová v Třebeticích 1 zlatou 20 korunu. — Far. úřad v Břestě 92. — Katech. Fr. Gája, Vsetín 100. — Konvent Milosrdných bratří, Vízovice 10. — Nejmenovaná terciárka v Kroměříži, státní úpisy za 1050 Kč. — Mšgre kanovník Dr. Bonif. Segefa v Kroměříži 3000 Kč. —

Na Matici Svatohostýnskou: B. Hlochová, Kostelec u Prostějova 50. — N. Holubová, Nový Jičín 30. — Svatojosefská Beseda v Prostějově 50. — Těr. Preselmajerová, Přívoz 25. — A. Tomečka, Milenov 5. — M. Tomčíková, Slez. Ostrava 30. — M. Kalvodová, Drnovice 10. — J. Vozničáková, Místek 50. — Fr. Šátková z Hlučínska 50 — N. N. z Kostelce u Štípy 20. — A. Straková, Košice, Slov. 25. — Ant. Zahradníková, Uher. Hradiště 20. —

Dary zaslané z Ameriky v dolarech: Alex. Vejrick, Rockville, Conn. 2 dol. na Hlasy, 3 dol. na duchovní správu. — Martin Chromík, Dorby, Conn. 30 dol. na poutní dům, 10 dol. na mše sv. — Jos. Loskot, Melaval, Canada 2 dol. předplatné. — Od dvou čtenářů Hlasů z Limerick na hlavní oltář 11 dol. — Anna Talčík, Scheltonn, Canada 1 dol. předplatné, 1 dol. na hlavní oltář. — B. Stach, Cleveland, Ohio 2 dol. předplatné. — Betty Žlebek, New-York 7 dol. na mše sv. — Anna Dorňák, Watervliet 1 předplatné, 1 dol. tiskový fond. — Dp. Jos. Bauer, far., Bruno, Nebras 5 dol. na poutní dům. — Kašpar Tesař, New-York 6 dol. předplatné. — Ant. Rybniček, New-York 1 dol. duchovní správě. — Jan Holek. Ill. 3 dol. na kostel. — Jan, Alžběta a Anežka Nejdlikovi, Mich. členský příspěvek pro mešní svaz ke cti P. Marie 2 dol. — R. Červenková, N. Y. 1 dol. na kostel. — Katrina Pistek, New-York 7 dol. na Hlasy. —

Všem šlechetným dárcům srdečné „Zaplat Pán Bůh!“

úkonů, z lásky k ženě a dětem. Jsme si vědomi, že by jim naše nevěra působila těžké hoře. Konečně odsuneme i tyto ohledy. Exercicie odstranily u mne toto nebezpečí úplně. Zbavil jsem se nepokojů a pochybností a nevím ani jak. Sestavil jsem si pořádnou snůšku otázek pro exercitatora. Avšak při přednáškách všechno se mi rozjasnilo a sice tak, že jsem si často myslel: Pro Boha, což pak dovede ten kněz čisti myšlenky? Je to, jako by mi zrovna viděl do srdce! Ano, jednou jsem kráčel prvního dne exercicií s těžkým břemenem svých pochybností po chodbě, vešel do kaple, a jak jsem tam klečel, náhle mi bylo vše jasné a zřejmé. Jsou věci v exerciciích, jež se nedají vyličit slovem a perem; nutno je zažít a zakusit.

Od svého návratu z duchovních cvičení žije se mi lehčeji a stal jsem se veselejší. Jak roztrpčen a mrzut jsem byl dříve pod tíží vnitřní nejistoty, a teď? — Onehdy večer jsem seděl doma se svou nejstarší dceruškou. Byli jsme sami. Jest nejhodnější a nejhápatější ze všech a smí k svému otci důvěrněji promluvit. Tu mi položila rámě kolem krku a pravila mi tak vroucně a mile: „Tatínku, maminka a my všichni jsme tak šťastni od té doby, cos byl na

exerciciích. Jsi teď zcela jinačí“. Odpověděl jsem jí krátce: „Dítě! Díky Bohu, máš pravdu. Však jsem také mnoho zažil“.

Mám nyní tak krásný a šťastný rodinný život, jak jsem dosud neměl. Již tato jediná věc mě bohatě odměnila za tu trochu obětí při exerciciích.

Ostatně při zmínce o obětech, spojených s exerciciemi, nevím vlastně, v čem by záležely. Mlčení a denní pořádek nebyl pro mne obětí. Byl jsem vojákem a mám i nyní ve svém povolání nejprísnejší pořádek. Proto mne mlčení a denní pořádek nenamáhal. A zpověď při exerciciích? Jest mi vyznati, že mi naháněla trochu strachu. Ale co to bylo? Byla to zpověď? — Zajisté! Vyzpovídal jsem se velmi dobře a důkladně. Ale vyznání bylo tak otcovským a laskavým rozhovorem, že jsem se na konec nesmírnou radostí nemohl ubránit slzám. Ne, to nejsou oběti. To jsou radostné chvíle“. —

Tak prožívají mužové své exercicie. Proto posilejte pilně muže na exercicie. Vyplatí se to. A vy mužové, kteří jste exercicie vykonali, buďte apoštoly mezi svými známými. Tím dosáhnete mnoho, ba všechno.

EXERCICIČNÍ HLÍDKA.

Stojanov v srpnu: viz červencové čís. na str. 127.

Exerciční dům v Hlučíně v srpnu: 1.—5. panny, 5.—9. služebné. Cvičení začínají vždy první jmenovaný den večer a končí poslední den ráno. Za ubytování a stravu se platí 51 Kč. Přihlaste se u správy exerc. domu v Hlučíně (Slezsko).

Duch. cvičení v Hájkě u Prahy: Katolická mládež od 6. do 10. srpna. Katolická inteligence od 13. do 17. srpna. Členové orelských Jednot od 20. do 24. srpna. Kněží od 27. do 31. srpna. — Hájek má autobusové spojení ze Smíchova. — Přihlášky na duchovní cvičení přijímá správa fran-tiškánského kláštera v Hájkě, pošta Unhošť.

Ostatní srpnové kursy jsou naznačeny v 6. a 7. čísle „Obrození“.

První pololetí 1928 exercičního domu v Hlučíně. Návštěva: 935 exercitantů v 39 kursech, průměrná návštěva jednoho kursu 24. Z účastníků bylo mužů a mláďenců 241 (26⁰/₀). Procento mužů se tedy od minulého roku (25.05⁰/₀) zlepšilo o 1⁰/₀. — Prvním červencem převzaly hospodářské řízení exercičního domu sestry Neposkvrněného Početí Panny Marie z Přerova.

Z exercičního ruchu v červenci. Většinu kursů jsme ohlásili v předešlém čísle. Po redakční závěrce

jsme dostali zprávu o některých jiných, jež pro úplnost dodatečně zaznamenáváme: pro učitelky v Čes. Budějovicích v klášteře Školských sester u sv. Josefa od 1. do 5. července, pro studenty středoškolské a akademiky v Plzni v konventě dominikánském 4.—7. července, v Želivě 16.—20., současně také v Turnově ve fran-tiškánském klášteře, na Svaté Hoře u Příbramě 9.—13., pro studentky v Brně 2.—5., orelská duchovní cvičení pro ženy ve Vekrusích 9.—13. a 25.—29. Na Slovensku byly konány pro inteligenty exercicie v Stanislavově v Ružomberku 5.—7., v akademickém domě Svorádově v Bratislavě pro inteligenty 9.—13. a pro inteligentní dámy 23.—27. Kdo srovná s těmito dodatky zprávy v minulém čísle, shledá, že exerciční ruch v tomto měsíci byl u nás velmi čilý.

První duchovní cvičení v Želivě. Počátek exercičního hnutí učiněn také na Českomoravské výsočině. Je to známé poutní místo Želiv u Humpolce se starobyklým klášteřem bratří sv. Norberta, kde se uskutečnily smělé naděje několika nadšenců, dají totiž i našemu horskému lidu, hlavně mládeži, možnost prožít několik dní v tichu a klidu a pod vlivem Ducha sv. naučit se nejvzácnějšímu umění — umění křesťanského života. V prvé řadě patří dík J. M. ndp. opatovi Bedřichu Vavrouškoví za

laskavou ochotu a všestrannou pomoc, kterou jediné bylo umožněno uskutečnění této myšlenky, která také, doufejme, vnese nový duch katolické obrody do našeho života. — První běh od 26.—30. května určen pro jinochy, pro dívky pak od 30. května — 3. června. Počet přihlášených předstihl vše očekávání; bohužel pro prudký déšť, téměř dva dny trvající, několik hochů přece se nedostavilo, takže se zúčastnilo, kromě několika ze Želiva samého, celkem 19 jinochů. Po srdečném přivítání J. M. ndp. opatem a vdp. převorem kláštera zahajuje dp. A. Pelikán S. J. gen. duchovní rádce S. K. M. v Čechách, vzýváním Ducha sv. duchovní cvičení. Potom celé tři dny v tichu a mlčení vede naše duše k poznání sebe sama a Toho, jenž nás stvořil a vykoupil, jenž nás Duchem sv. vyučuje, večného Boha, který k nám sám na konec sestupuje, aby korunoval dobré dílo, aby nastolil své království v nás a skrze nás je šířil dále. Tři dny uplynuly jako krásný sen a každý skoro nerad vracel se do světa, neboť poznal, jak krásný je život na výsluní milosti boží; ale život čeká na nové pracovníky, proto opět ochotně jdeme tam, kam prozřetelnost nás staví, s pevným předsevzetím šířiti co nejvíce království Kristovo v srdcích lidských. — Po nás nastupují dívky počtem 30ti, aby i ony, obnovivše sebe, přivedly ke Kristu své družky a tak přispěly k znovunastolení křesťanského názoru na ženu a její důstojnost, která více a více hyne a upadá. Když se pak hluboce pohnuty rozcházejí, litují, že tak rychle ty tři dny uplynuly, a mlčení, jehož se mnohá obávala, stalo se naopak lehkou obětí, stokrátě odměněnou. — Nejradostnějším však výsledkem duch. cvičení jest fakt, že tři čtvrtiny účastníků i účastnic přihlásily se do Ligy Eucharistické, zavázavše se čestným slovem, přijímati nejméně jednou za měsíc Tělo Páně. Jistě znamení nové doby! — Není též bez zajímavosti způsob, kterým byla myšlenka duchovních cvičení uskutečněna. Jeden člen Jednoty Orla v Něm. Brodě byl na exerciciích v Hájkách u Prahy, doma pak vzbudil živý zájem u bratří i touhu něco podobného provést i v našem kraji. V první řadě byla to modlitba, pak práce, kterými jsme překonali všechny obtíže a dosáhli zdaru tak důležitého podnikání. Poněvadž byl živý zájem o další běh, bylo ustanoveno opět je konati, a to pro jinochy od 11. července večer do 15. ráno, pro dívky pak od 15. večer — 19. července ráno. T.—ský.

Kruhy vojenské a exercicie. Stůj zde dopis z vyšších kruhů vojenských na důkaz, kterak dobré mínění o duch. cvičeních proniká a razí si cestu i tam, odkud bychom se toho snad nejméně nadáli: „Vld. p.! Děkuji uctivě za pozvání. Vzpomínám na průběh duch. cvičení, která se konají ve Stojanově . . . Naše čsl. armáda je organizována podle doktrín a předpisů armády francouzské . . . ; bylo by záhodno, aby se všichni opravdoví katolíci — naši důstojníci i rotníci — organizovali podle vzoru francouzských vojenských gázišť a svoje přesvědčení uplatňovali ve službě i mimo službu. Jedině neohrožené a důsledné vykonávání náboženských úkonů, pile v konání našich stávkových a národních povinností je s to, aby i v ohledu náboženském zmizela ničím neodůvodněná a úplně zbytečná bojácnost . . . Nepochybuji, že se čsl. gáziště semknou zjevně kolem praporu Kristova a že dobrým k tomu podkladem budou duchovní cvičení na Velehradě. Dovoluji si všem účastníkům přát co nej-

většího úspěchu a zdaru, aby duch. cvičení přineslo, ten krásný a duchovní užitek, který si od nich slibujeme. V dokonalé účtě kpt. N. N.“ — Jiný, který se pro služební povinnosti nemohl duchovních cvičení zúčastniti, přimlouvá se, aby ještě jednou t. r. v září byla pořádána a připojuje pozoruhodný důvod: „aby nám byla poskytnuta příležitost k obrození a osvícení našeho duševního života, abychom mohli pevně kráčet ve šlépějích našich věrozvěstů sv. Cyrila a Metoděje.“ — Ještě jiný píše, že, byv upozorněn svým p. plukovníkem na duch. cvič., přihlašuje sebe a pak na exercicie dám též svou paní. — Když tak pročítáme dopisy těchto vojenských hodnostářů, v nichž žádají o pořádání duch. cvičení, pro ně, když čtu, jak podávají návrhy a se radí o vhodném způsobu agitace, aby co nejvíce účastníků shromáždili, jak posílají seznamy jiných, svých známých, jimž by pozvánky mohly býti zaslány, kterak dávají na jevo upřímnou bolest, když se jim jejich šlechetné úmysly a snahy nějak haší, tu nelze věru než se diviti božské Prozřetelnosti, kterak si ve své dobroťě vyhledává a nalézá stánek i v srdcích pod vojenským pláštěm. Tu třeba horlivěji pracovati, probouzeti, agitovati a při tom též hodně se modliti. Pán dá jistě své požehnání „a obnovená bude tvářnost země.“ (Zprávy velehradské 1928, č. 31.—32., str. 28.)

Věre zkušeným! Pod tímto nadpisem přinesli jsme již řadu dopisů a výroků od exercitantů, kteří prošli duchovními cvičeními a s nadšenou vděčností líčí jejich požehnané účinky u sebe a u jiných. Celou sbírku takových dokladů, jež jsou tím upřímnější, protože nebyly psány pro veřejnost, nýbrž tlumočí bezprostřední dojmy a zážitky rozvroucených srdcí, vyšlých z výhně Boží pravdy a milosti, přinesly „Zprávy velehradské“ v čís. 31.—32. v květnu 1928. (zasílá zdarma Papežská kolej T. J. na Velehradě) článkem „Z exercičního ruchu na Velehradě“. Jsou to výňatky z listů pracovníků ve spolkovém životě, inteligentů, mužů, žen a mládeže. Zvláště pozoruhodné jsou úsudky z kruhů vojenských. Znovu se pak potvrzuje skutečnost, že bývalí exercitanti se stávají horlivými apoštoly, kteří agituji přes všechny obtíže a zklamání ve svých obcích a rodinách pro duchovní cvičení. Účastník z M. K. dokonce pojal smělou myšlenku, zříditi exerciční dům ve svém okrese a pracuje pro ni dosti účinně.

Kněžských exercicií na Sv. Hostýně ve dnech 17.—20. července účastnili se fito vdp. z olomoucké arcidiecese: Jos. Červík, prof. v Zábřehu, Ant. Dosedla, farář ve Třebeticích, Fr. Hořák, kaplan v Kokorách, Ant. Chudík, farář v Domaželicích, Ant. Jelínek, farář ve Stínavě, dr. Jar. Kryl, kaplan v Holešově, Jos. Nezdařilík, katecheta v Jaktarči, Krist. Novák, farář ve Studnici, Jos. Václavek, farář v Záhlinicích. Z brněnské diecese: Lev Hlouch, farář v Nosislavě, Jos. Martínek, kaplan v Lomnici, Jos. Mazurek, farář ve Strachotíně, Fr. Minařík, děkan v Lomnici, Ondřej Novák, farář v Tasově, Jan Novotný, farář v Břeclavě, Jan Pícka, farář v Malešovicích, Fr. Raška, děkan v Bučovicích, Václav Uhýrek, farář ve Slavkově. Z diecese královéhradecké: Jos. Filek, farář v Osicích.

Stanovisko Mariánských družin k exerciciím. Pravidla družinská upozorňují na velmi důležitý prostředek sebeposvěcení, totiž na roční exercicie. Duchovní cvičení jsou pravidly z roku 1855 a opět z roku 1910 vřele doporučena, ano jsou povinností sodálů. (Ve službách Královny 1928, str. 82.)

Novým odběratelům! Máme na skladě předešlé ročníky „Hlasů“ vkusně brožované, počínaje r. 1922. Prodávají se po 8 Kč i s portem. Použijte závčas příležitosti, zaopatřiti se pěknou poučnou a zábavnou četbou, neboť zásoba je dosti skrovná!

CIZOJAZYČNÁ LITERATURA.

Z nakladatelství Herderova, Freiburg i. B.: M. Meschler S. J., **Das Exerzitienbuch des hl. Ignatius von Loyola.** Erklärt und in Betrachtungen vorgelegt. Herausgegeben von W. Sierp S. J. II. Teil: Ausführung der Betrachtungen 1. Hälfte, str. XXXII a 372. Cena M 5. — III. Teil: Ausführung der Betrachtungen 2. Hälfte, str. XXX a 486. Cena váz. v plátně M 8.

V 5. čísle Hlasů jsme referovali o 1. svazku tohoto klasického díla o exerciciích a pravili jsme, že obsahuje vysvětlení textu exerciční knížky sv. Ignáce. 2. a 3. svazek podává vypracovaná rozjímání, jež světec pouze načrtl. Vznešené pravdy duchovních cvičení jsou podány opravdu mistrně, jasně a názorně. Všichni, kdo pěstují duchovní život, najdou zde zdravou, bohatou a chutnou stravu pro svou duši. Každý, kdo chce dávat exercicie, měl by prostudovati tuto knihu. Vůdcové duchovního života v ústavech, seminářích a klášterech mají v ní znamenitou pomůcku pro úvahy a přednášky a také kazatelům prokáže platné služby.

LISTÁRNA REDAKCE A ADMINISTRACE.

Pozor! Nedostanete-li svého čísla do 5. dne měsíce, ihned reklamujte. Napište: „Nedostal jsem . . . číslo „Hlasů svatohost.“ (po případě tolik a tolik výtisků). Podpis a adresa“. Na tento reklamační lístek nelepte známek, nýbrž napište jen slovo „reklamace“. — Při všech objednávkách a jiných zprávách napište vždy přesnou adresu,

t. j. také číslo domu a poslední poštu Vašeho bydliště! — Do Tovačova: Prosíme některého tovačovského odběratele, by nám laskavě oznámil přesnou adresu Anny Navrátilové z Tovačova. Její číslo přišlo zpět s poznámkou: „Bez udání čísla domu a ulice nelze dodat“. — Někteří si dali půl roku posílati časopis bez předplacení a nyní vracejí s poznámkou „Nepřijímám“. Tím nás značně poškodili a jsou povinni zaplatiti aspoň za sešity, které přijali (po 1 Kč). — Noví odběratelé se stále hlásí na Sv. Hostýně a kromě toho děkujeme těmto šlechetným horlíkům za získání dalších předplatitelů: Františka Gajdošiková z H., Bedřich Homola z P., Jos. Botor, novic na V., František Holub z F., Jan Koželuh ze Sl., vdp. St. Spáčil, farář ve Strání, dp. P. Jan Svoboda z Velehradu, Josefa Mihulova z O., Fr. Hájek ve S., Anežka Štefkova z N., Františka Tomaníková z N., Veronika Bednaříková z V., J. G. z Pustiměře. Děkuji také za připojené pozdravy a opětuji je! — Příklad dovedné horlivosti při získávání nových odběratelů skýtá pan H., z jehož dopisů uvádíme zajímavé podrobnosti: „V neděli 8. července jsem jel vlakem a sedl právě do vozu, kde byli poutníci od Opavy, jedoucí z pouti svatohostýnské. Použil jsem této příležitosti a navázal hovor s paní, jež seděla vedle mne. Po několika slovech o obsahu Hlasů projevila přání, že by Hlasy odbírala, poněvadž ráda čte a jako ctitelka P. Marie Svatohostýnské každý rok putuje na Sv. Hostýn. Přislíbil jsem jí, že jí Hlasy objednam, a proto Vám sděluji její adresu“. A na dalším listku: „Jest tomu několik hodin, co jsem Vám zaslal novou adresu, a již jsem tak šťasten, že Vám mohu opět oznámiti nového odběratele. Seděl jsem dnes ve vlaku s paní svého kolegy. Mezi jiným vyprávěla, že byli v pondělí 9. července na Sv. Hostýně a že tam bylo mnoho lidu. Za řeči jsem ji upozornil na Hlasy, že by je mohli odbírat. Požádala mě, bych jim je obstaral, což jsem s potěšením přislíbil“. — Podotýkám znovu, že nyní máme 1. a 2. číslo v zásobě, ježto jsme je dali po druhé vytisknouti. Proto mohou se hlásiti stále noví odběratelé bez obav, že nebudou mít ročník úplný. — „Slezská poutnice“: Uveřejníme příště, ovšem zkráceně. — A. Pietroš: Nehodí se; příliš nejasné.

Rozšiřujte „Hlasy svatohostýnské“! Doporučte a ukažte je svým známým!

†

Zemřelí členové Matice Svatohostýnské:

Rozálie Vávřevá, Lhota Starojická.

Jan Palla z Krivého u Val. Meziříčí.

Anežka Procházková, Měřice u Zdounek.

Anežka Kamenická, Oprostovice u Brna.

Kristina Janíčková, Prostřední Bečva.

Karel Spáčil, Těšetice.

O. v p.!

Novinka!

Právě vyšlo!

Praktická příručka pro katolické muže:

Katolický muž.

(Katolického muže den, týden, měsíc, rok a poslední hodina).

Podle P. J. Abela upravil P. Frant. Tomeček T. J.

Cena úhledné, v plátně vázané knížky pouze 1.90 Kč.
Objednejte u administrace Hlasů, Sv. Hostýn u Bystřice.

Vzácná kniha,

která by neměla chybět v žádné katolické rodině!

Zpověď katolického křesťana,

čili, jak lze zbavit se pochybností svědomí v životě křesťanském a vykonati snadno dobrou svatou zpověď.

Sepsal P. Fructuosus Hockenmaier O. F. M. — Cena vázané knihy **Kč 26.-.**

Při objednávce račte se obrátiti na vydavatelství čes. překladu:

Kollej Salvatoriánů ve Val. Meziříčí, (nebo na redakci „Hlasů svatohost.“)

Veškeré grafické práce, jako: Kamenotisk, knihtisk, kresby, diplomy, štočky, diapositivy, reprodukce fotografií a zvětšeniny, krátce vše, co spadá do barvotisku, knihtisku, chemigrafie, fotochemigrafie a kartonáže,

dodá Vám nejvýhodněji

UMĚLECKÝ GRAFICKÝ ZÁVOD

L. KLABUSAY SPOL. S R. O.

V BYSTRICI POD HOSTÝNEM, Morava.

Veškeré plechové krytiny kostelních věží,
jakož i opravy a nátěry speciálně provádí

JOSEF KVAPIL,

stavební klempířství

v Bystřici pod Hostýnem, Morava.

Jan Ježek, malíř kostelů

v Bystřici pod Hostýnem,

doporučuje se důst. farním úřadům a kostelním výborům
ku provedení maleb a oprav chrámů.

Vyžádejte si bezplatný rozpočet a návrh.

Měsíčník pro lid.

**Orgán Matice svatohostýnské, poutníků a přátel
Sv. Hostýna.**

Věstník exercičního hnutí pro Československo.

S povolením nejdůstojnější arcibiskupské konsistoře v Olomouci
a řeholních představených vydávají Otcové Tovaryšstva Ježíšova
na Sv. Hostýně na Moravě.

Řídí P. Ferd. Pokorný T. J.

Vychází vždy počátkem každého měsíce. — Celoroční předplatné 12 Kč,
v Americe 1 dollar. — Používání novin. známek povoleno řed. pošt a telegr.
v Brně, 29.-XII. 1912, č. 98.641-VI.

Administrace na Sv. Hostýně u Bystřice pod Hostýnem.

Vytiskl umělecký grafický závod L. Klabusay spol. s r. o. Bystřice p. Host.

Obsah: M. Š. Černý: Modlitba k sv. Václavu, str. 145 - P. J. Rybák T. J.: P. Marie a lid (2. část), str. 145 - F. P. Kyjovský: Ohnivou cestou, str. 147 - Svatohostýnský kalendář (září), str. 150 - Zápisník svatohostýnského kronikáře, str. 151 - Poděkování str. 158 - Prosby, str. 159 - Dopisy, str. 159 - Dobrá četba, str. 160 - Cizojazyčná literatura, str. 160 - Listárna redakce, str. 160. - **Obrození:** Jak získávati účastníky na duchovní cvičení, str. 161 - Exerciční hlídka, str. 162 - Dary, str. 164. - **Vyobrazení:** Obraz P. Marie Svatohostýnské na okně ve farním kostele v Novém Losíně.

Toto číslo je o 4 strany větší. Také další čísla budou vycházeti, pokud možno, v tomto zvětšeném rozsahu. Umožnili nám to částečně naši obětaví horlité, kteří rozšiřují „Hlas“ a rozmnožují počet odběratelů. Ovšem náklad spojený s tímto zvětšením čísla je značný. Byli bychom proto povděční každému, komu by to bylo možno, kdyby dobrovolně poslal sebe menší příspěvek na uhrazení nových výloh. Možno k tomu použití složenky „Hlasů“ s poznámkou: **Na tiskový fond.**

DARY.

Na kostel: N. N. Zábřeh, sev. Mor. 1000; M. Leibnerová, Olomouc 200 Kč; Po 100 Kč: J. Dvořáková, Ústí u Hranic — J. Oliva, Kunovice — N. N. Běňov — A. a B. Krumpolc, Hodslavice — M. Chovancová, Chvalkovice — N. Brodická, Střítež u Hranic — 70 Kč: Ctih. sestry Marian. ústavu, Kraków: Po 50 Kč: Rod. Kropáčkova, Uher Hradiště — Tetička ctih. sestry Karmely z Brna — sl. Surmová, učitel. Ptení u Prostějova — N. N. Loučen u Nymburka — J. Rozkošný, Měrovice — K. Hula, Brodek — N. N. 2 osoby z Val. Meziříčí — A. Rozinová, Kateřinky — N. N. Nezamyslice — N. N. z Těšína — Fr. Karas, Němetice — N. N. z farnosti Mohelnské. — 40 Kč, A. Grégrová, Přerov — Po 30 Kč: A. Bílková, Prostějov — N. N. 2 sestry — A. Dudová, Mor. Ostrava — Mart. Seidlová — K. Martoch, Poruba — Math. Malinová, Brno — N. N. z Náklá. — Po 25 Kč: N. N. Štramberk — N. Lukáš, Radslavice — Po 20 Kč: N. N. Mor. Ostrava — M. Zatloukalová, Soběchleby, k uctění památky A. Pospíšilova, studuj. — J. Havlíčková, Kyselovice — M. Varešková, Lipník n. Beč. — N. N. Tučapy u Holešova — N. N. Zdounky — Ant. Čehan — A. Kozelská, Mor. Ostrava — R. Farátek, Mor. Ostrava — N. N. Němetice — N. N. Štramberk — J. Vrtílek, Vyškov — N. Vostříž, Brno — J. Rybarská, Mor. Ostrava — N. N. Drahotuše — J. Motál z Břestu — Ž. Holatová, Hranice — M. Bartošová, Frenštát — Po 15 Kč: J. Markarová, Č. Těšín — N. N. Zborovice — N. N. Bojanovice — N. N. Blažovice. — 13 Kč: K. Pavelková, Mor. Ostrava. — 11 Kč: M. Štěpaník, Křtomil. — Po 10 Kč: Fr. Vlková, Praksice — Ž. Galčíková, Kralice — M. Doleželová, Želechovice — Ž. B. Přivoz — Rod. Orlitová, Osíčko — N. N. Všetuly — Všechnice — Místek — Ž. Strnadlová, Hranice — N. N. Osek — N. N. Orlová — H. Balková, Mor. Ostrava — Z. Medková, Č. Těšín — M. Franek, Č. Těšín — N. Žáková, M. Gergerová, M. Riegrová z Mor. Ostřavy — M. Bartová,

Brno — A. Indruch, Komárovce — Jos. Vrána, Hranice — N. N. Kladníky — M. Kudlíková, Mrlínek — Fr. Červenka, Jaroslavice — M. Dudová, Nový Dvůr — N. N. Těšín — N. N. z Křelova — Fr. Seidlerová — Fr. Beča, Pstruž — M. Hanzlíková — Fr. Hlubek — F. Pitreková, Doubrava — Ver. Skřídlová, Slezská Ostrava — Rod. Vágnerová, Ústí — Roz. Zlínská, Vlčnov — M. Jířková, Holešov — O. Brunclík, Chropýň — N. N. St. Jičín — V. Krabicová, M. Karlovice — M. Drozdová, V. Karlovice — Fr. Čudová — M. Smejkalová, Jihlava — Rod. Varmužová — J. Goril, Č. Těšín — V. Hanzel, Mor. Ostrava — M. Sýkorová, M. Ostrava — Fr. Jurásek, Sl. Ostrava — K. Benešová, M. Ostrava — T. Galejová, M. Ostrava — Ž. Žemlová, Mor. Ostrava — E. Braunerová — A. Bánková, Chomeč — Fr. Vaclavíková, — M. Vrtílková, Vyškov — J. Pavlusková, Vitkovice — F. Spáčilová, Prácheň — M. Tyršarová, Budecko — N. Hostášík, Lhota u Lipníka — Fr. Floriánová, Senohrady — B. Glohar, Staroj. Lhota. — 8 Kč: J. Vavřín, Dřínov — M. Mynářová, Kelč. — Po 5 Kč: N. N. Rusava — A. Pešinová, Senohrady — A. Dosoudilová, Želechovice — N. Kolísková, Protivanov — M. Gajdošíková, Všemina — J. Zanáška, St. Ves — N. Ondršová, Hranice — N. N. Roštění — A. Puller, Ivanovice — N. N. Radslavice — A. Sýkorová, Sl. Ostrava — M. Babková, Mor. Ostrava — K. Blinková, M. Ostrava — N. N. Měrovice — Rod. Vilimová, Vitkovice — V. Novotný, Olomouc — A. Ondruchová, Hor. Bečva — N. N. Radkova — N. N. Opava — A. Otáhalová, Měrovice — N. N. Šenov — C. Rakovská, M. Ostrava — N. N. Raková — Ostopovice — N. Vojtková, Vitkovice — M. Sládečková, Frenštát — M. Staveníková, Val. Meziříčí — A. Suchomelová, Dol. Studénky — J. Nejezchlebová, Brno — Cec. Krejčí, Albrechtický, — J. Bosáková, Paskov — N. Ponížilová, Hrubčice — K. Tylečková, Brušperk — E. Jakubková — M. Petrušková, Vitkovice —

Číslo 9.

Září 1928.

Ročník XXIV.

M. Š. Černý:

Modlitba k svatému Václavu.

*Svatý kníže, oroduj
za svůj drahý lid!
Pošli s nebes plamenné
jemu lásky svět!*

*Ať ho tento božský tmel
v jeden spojí šik!
Z lásky kvete jednota,
všeho zdaru vznik.*

*Pošli ctnost v náš český kraj.
Ctnost je síly zdroj.
Víru dej - nezbytnou zbraň
pro životní boj!*

*Okem svým pečlivě střež
naši drahou zem!
Odpusť synům nehodným,
žehnej dětem všem!*

P. Jos. Rybák T. J. na Velehradě.

P. MARIA A LID.

(Druhá část).

4. P. Maria je vzácnou matkou lidu svého.

a) Jestli velkou mateří. Kolik jest jí svěřeno dítek? O kolik dítek se měla a má starati? O tolik, kolik jich vykoupil její Syn. Sčítejte, můžete-li, kolik je to dítek za všechny věky. od jejího slavného prohlášení za matku — „hle, matka tvá!“ — až podnes, a kolik jich má dnes! A nestará se o ně? O, kamkoli půjdete, do kteréhokoli dílu světa, do kterékoli země, všude najdete poutní místa jí zasvěcená a všude budete číst buď literami psaná nebo do kamene vrytá a pozlacená slova díků, alespoň krátké: „Maria pomohla.“

b) Matka Boží je moudrou matkou. Ve škole vykládal jsem malým hochům, čeho žádá křesťanská láska k bližnímu, pečovati totiž především o duši jeho. I ptám se žáků: „Je to pravá láska křesťanská, když se matka stará sice o své dítě tak, že se bojí, aby ani větérek ho neovanul, aby se mu

dostalo všeho, po čemkoli zatouží, ale s ním se nemodlí, do kostela ho nevede ani neposílá?“ Všichni školáci jakoby jedněmi ústy volají: „To není pravá křesťanská láska.“ K tomu jsem dodal: „Taková matka není moudrá, neboť

OBRAZ P. MARIE SVATOHOTÝNSKÉ NA OKNĚ VE FARNÍM KOSTELE
V NOVÉM LOSÍNĚ. (Je to německá farnost; uveřejňujeme tento obraz na důkaz úcty
našich německých krajanů k Sv. Hostýnu.)

první její starost má být o to nejdůležitější a nejhlavnější, o duši. Tak je tomu u naší nebeské matky: Ona nám pomáhá tak, jak toho žádá spása duše naší.“

c) Rodička Boží je matkou milosrdnou. Kolikrát se již stalo, že matka neopustila dítěte svého, které ji trpce zarmucovalo a splácelo jí nevďekem za všecku lásku, ba v nesnázích a potřebách se ho ujala, poněvadž mu — od-
pustila. Nejinak se chová často k nevďečným dítkám svým bl. P. Maria.

Aspoň jeden příklad z mnohých: Bylo to ve válce světové. Do války musil jít také mladý strojník. Jak žena jeho byla zbožná, tak sám byl nevěrec. Nejvíce se mu protivila úcta Mariánská, hlavně sv. růženec. Proto žena jeho měla s ním velké trápení, ale přesto neustále se zaň modlila a Bohorodičku vzývala za jeho obrácení. A hle! Ve frontě přišel na štěstí mezi hodné lidi, kteří se nestyděli za modlitbu ani za růženec. Poněvadž i při hrozné bubnové palbě zůstali klidni a kromě toho byli milé povahy, povolil mladý strojník tak ve své nevěře, že požádal jednoho ze svých věřících druhů, aby ho naučil také modlitbě růžence. Dobrý kolega mu ovšem rád vyhověl a napolo již obrácený nevěrec se začal zase po dlouhém čase modlit Zdrávas. Než dlouho se ho nemodlil. Při nejbližší srážce byl smrtelně zraněn a dopraven do lazaretu. Ačkoli podle mínění všech měl asi veliké bolesti, přece ani nejmenší netrpělivosti neprojevil; zranění svému sice podlehl a zemřel, ale smířen s Bohem a s útechou na rtech: „P. Maria mně odpustila.“ — P. Maria jest matkou milosrdnou.

A ještě slůvko. O královně Blance, matce sv. Ludvíka, krále francouzského, se vypravuje, s jakou radostí se ujímala chudých a nuzných, takže se nikde necítila šťastnější než mezi nimi. Její dobrý syn o tom věděl, a aby její radost ještě zvětšil, svěřil jí svou královskou pokladnu a každého, kdokoli se naň obrátil o pomoc a podporu, odkazoval na matku svou, řka: „Jděte k mé matce!“

Milý čtenáři, nemyslíš, že právě tak tomu bude, i co se týká naší předsné matky P. Marie, že i jí svěřil Syn její, Ježíš Kristus, poklady svých milostí, aby z nich rozdávala svěřeným dítkám svým? Nuže, drahý lide, utíkej se i ty v potřebách a bédách svých k nebeské matce své s nezloinnou důvěrou, ale nikdy nezapomeň, že P. Maria jest nejen milosrdnou, ale i moudrou matkou tvou!

F. P. Kyjovský:

OHNIVOU CESTOU.

Povídka ze života severoamerických Čechů.

1. Jankovitý kůň.

Jiří Navrátil, mladý, asi 23letý muž, sedl do své „fordky“, malého automobilu pro dva cestující, aby se vydal na krátkou obchodní cestu. Pošel mu kůň, který tvořil s kobyloú „Jiskrou“ spřežení v jeho závodě, i nezbývalo mu než hledat náhradu. Netušil, že jeho cesta skončí vypověděním války s Raftim Luwarem.

Mladý Navrátil byl jako zástupce svého otce, českého vystěhovalce, sídlícího ve vzdáleném městě Seattle, správcem továrny na prach a dynamit, položené o samotě uprostřed širých lesů. Žil tam sám se svými dělníky, snědými Rumuny, jichž řeči nerozuměl, vyjma pár slov. Jeho jediným sousedem byl rovněž Rumun, lstivý Luwar, hřmotný silák, majitel značné části vřkolního lesa, zabývající se kácením a prodejem kmenů. Byl to člověk hrubý a bezohledný, jenž dávno od sebe odhodil onu přepychovou zbytečnost přirozeného

lidského srdce, zvanou svědomím. Domohl se již slušného bohatství, ale to mu stále nestačilo. Rád by se zmocnil také rozsáhlého pozemku, na němž ležely Navrátilovy dílny, aby takto zaokrouhlil svůj majetek.

Takové sousedství nebylo zrovna příjemné v těchto osamělých hvozdech státu Washington, kde jediná těsná cesta, vysekaná hustým podrostem, spojovala prachárnu se vzdělaným světem mnoho mil daleko na severu.

Když Jiří přijel autem až k záhybu této cesty, narazil tam na obra Luwara nedaleko jeho ohrady. Zprvu se domníval, že seká dříví, ale přiblíživ se, byl zachvácen trapným odporem. Luwar totiž mlátil klackem do koně, patrně aby ho dorazil.

Silný hnědouš ležel spoután na zemi bez pomoci, zamotán do spleti provazů a otěží. Krvácel z mnoha ran, jež se rozšiřovaly každým novým krutým úderem. Ze strhaných očí svítila zoufale běl. Vyceněné

zuby byly pokryty pěnou. Ale jeho vzdor byl dosud nezlomen a to právě ještě více rozběšňovalo jeho mučitele, dodávajíc nelidského výrazu jeho spocené tváři.

„Zabij toho janka!“ Luwar ustal na okamžik, by si oddechl a setřel hojný pot s obličeje. „Nechce pracovat, nechce mne poslouchat — dnes ráno chtěl mě kopnout. Ukáži mu, kdo je jeho pánem!“

Jiří s námahou promluvil klidně.

„To bych nedělal, kdybych byl na vašem místě, Luware! Proč byste ho neprodal mně? Z mrtvého byste neměl nic a tak aspoň zaň něco dostanete. Souhlasíte?“

Po uzavření koupě Jiří se sklonil nebojácně nad chvějícím se zvířetem a sundal pouta s jeho ztrýzněného těla.

„Vzhůru, brachu,“ pravil konejšivě, „půjdeš se mnou domů.“

Kůň se vzchopil na nohy, ale až se potácel, zachoval vzdorovitý postoj.

Luwar jej pozoroval s posměchem na hrubých rtech.

„To jste si koupil dábla,“ pravil potupně.

„Naopak,“ odpověděl Jiří břitce. „Od toho jsem jej koupil.“

Rumunova tvář se okamžitě změnila. Vybuchla v něm všechna skrytá zloba a pudové zášti proti lepšímu člověku.

„Myslíte, pane?“ řekl zvolna. „Nu dobrá, hleďte, bych se vám takovým skutečně neukázal. Máte ostatně u mne malý vroubek. Domníváte se, že země, na níž je vaše továrna, patří vám? To se mýlíte. Vy užíváte mého pozemku, abyste na něm vyráběl prach a dynamit a dopravoval jej do přístavu. Nyní tomu udělám konec. A neodejdete-li sám, budu vás stíhati až k nejvyšším soudům — a vyhraji. Já vím, co dělám.“

Jiří hleděl naň téměř s pobavením.

„Váš pozemek? Myslíte opravdu, že to dokážete? Vždyť naše právo sahá 50 let nazpět.“

„Ale nemáte listiny, jež by to prokázala,“ doložil druhý vítězně. „Původní držební listina shořela za velkého požáru před desíti lety. Myslíte, že to nevím?“

Jiřího tvář vzplanula hněvem.

„Znám vaše způsoby, Luware. Chcete mě obrátit podobně, jako jste učinil ubohému starému Machovi před nedávnem. Neměl peněz, aby se bránil před vyšším soudem,

a tak jste mu urval jeho usedlost. Máte na svědomí jeho smrt hladem. Ale já se tak snadno nedám. Mé jmění je správně nabyté a dovedu si ho také uhájit. Jednejte, jak libo. Chcete-li boj, nebojím se ho.“

Vraceje se pomalu s koněm domů, Jiří poznával, že Luwar neměl vážného podkladu k vyplnění své hrozby. Ta mu pouze vyklouzla ve chvíli nestřežené nenávisti. Avšak právě z toho důvodu jeho hrozba byla tím nebezpečnější. Jiří byl si vědom, že musí býti v budoucnosti na stráži. Továrna na prach není nejlíbeznějším bydlíštěm, obchází-li ji duch mstivosti.

Blesk — tak pojmenovali nově koupeného hřebce — zotavil se rychle ze svých ran. Byl to oř ocelových svalů a plný ohně. K Jiřímu, v němž uznával svého osvoboditele, pojal oddanost přímo otrockou. Měl však nemilou chybu, že nerad poslouchal kohokoli jiného. Jeho družka, Jiskra, ihned se podrobila jeho vůdcovství. Oba se pak vzpínali divoce na zadních nohách, tepouce okolo sebe těžce okovanými kopyty, jež by rozdrtily vše, co by jim přišlo na dosah. Žádný z rumunských dělníků nebyl s to je zkrotiti, jestliže se neuráčili poddati sami, což se také někdy přiházelo.

Kteréhosi dne nabídl se Lukáš, nejsilnější z Navrátilových zaměstnanců, že se pokusí vnutiti jim svou vládu. Jakž takž podařilo se mu vyjeti s vozem, ale za chvíli belhal sám s ovázanou rukou, s tváří pokrytou silničním prachem a s rozčuchanými vlasy k Jiřímu, stojícímu před svou chatrčí.

„Prokletý Blesk i s Jiskrou,“ mumlal již asi po dvacáté. „Kopali a zmítali po vozem, až mě shodili se sedadla a pak zdrhli, nikdo neví, kam.“

„Jsou jen dvě místa, kam mohli utéci,“ odvětil Jiří, hledě sebrati všechnu svou trpělivost, „buďto směrem k městu nebo ku přístavu. Jděte k továrně a přesvědčte se, nejsou-li koně u přístaviště, a já půjdu druhou stranou. Musíme je najít co nejdříve, abychom vypravili ještě před večerem zásilku prachu. Jinak nám parník odpluje před nosem.“

Lukáš odbelhal ke skladišti, posílaje vzpurné koně rumunsky do horoucích pekel. Jiří neklel. Ale tentokrát opravdu skoro litoval návalu útrpnosti, jež ho pohнула tehdy, by Bleska koupil od Luwara.

2. Mladistvý vozataj.

Sotva se Jiří obrátil k cestě vedoucí lesem do města, zaslechl náhle hrčení kol. Zákrut cesty zakrýval mu ještě blížící se vůz, ale hluboká rýha rozmrzelosti objevila se na Jiřího čele.

„Pravděpodobně je to Luwar,“ pravil si. „Něco kutí. Téměř každý den tudy obchází. Jen kdybych se mohl spolehnouti na své lidi. Často mi připadá, že je má všechny ve své moci.“

Ale tato myšlenka zmizela tak rychle, jako se v něm vynořila, a Jiří hleděl překvapeně před sebe, nevěda, má-li věriti svým očím. Ze záhybu vyjel jeho vlastní vůz, tažený Bleskem a Jiskrou, klusajícími bystře, ale pokojně domů! Sedadlo pro vozku se patrně i s Lukášem někam skácelo; silné hnědáky řídila stojmo jakási dosti podivná postavička, oděná příliš volným kabátem, nepřiměřeně velkou čepicí a nadmíru širokými kalhotami. Řekl bys, že tato titěrná postava se nehodí k řízení takových obávaných odbojníků; leč lehkost, s jakou držela oprať, svědčila o dokonalém ovládnutí obou uprchlíků.

„Pro pána krále!“ vydechl užaslý Jiří a běžel na cestu, aby zadržel vinníky. Toho však nebylo třeba. Zlehka, ale pevně napjaly se otěže v rukou neznámého vozataje. Hnědouši se zastavili s vojenskou přesností před chatou svého pána. Jejich srst byla suchá, dech byl volný a pravidelný, oči hleděly mírně a nevinně. Nikdo by si nepomyslel, že by byli bývali zaměstnání čímkoli jiným než konáním počestných povinností.

Jiří požíral na mladou postavu stojící na voze. Zřel bledou tvář, jejíž velké hnědé oči se vyhnuly jeho zraku polekaným zachvěním dlouhých, hustých brv.

„Co máš za lubem, hochu?“ tázal se přísně. „Chtěl jsi asi tyto koně ukrást a oni tě zavezli sem, že?“

Hoch se zajíkal ustrašeně.

„Nikoli, pane, — ano, pane,“ zněla nejistá odpověď. „Nezamýšlel jsem je ukrást. Našel jsem je na pastvě asi tři míle odtud vedle cesty. Viděl jsem vyvrácený kozlík a hned jsem se domyslel, že se stala nějaká nehoda. Proto jsem je obrátil, a když jsem poznal, že vědí, kam mají jít, nechal jsem je běžet svou cestou.“

„Tak, tys je nechal, opravdu?“ V Jiřího hlase zněl výsměch a údiv zároveň. „Snad nechceš tvrdit, žeš je sám obrátil?“

Hnědé oči pohlédly upřímně Jiřímu do obličeje zpod štítku příliš velké čepice.

„Ano, pane. Poslouchají znamenitě.“

Jiřího rty se uštěpačně stáhly. „Že poslouchají? To by bylo novinkou mnoha lidem. Dobrá, děkuji ti, hochu, žeš je přivedl domů. Mohu pro tebe něco učiniti? Chceš večeri nebo co?“

Druhý váhal.

„Ano, pane.“ V jeho hlase se zachvěla opět divná bázeň: „Chtěl bych práci.“

„Práci? Jakou práci? Nevypadáš, jako by ses mohl uplatniti v našem zaměstnání, synku. Zde jsou dílny prachové a dynamitové společnosti. Naše práce je těžká a nebezpečná. Nic to pro tvůj věk.“

Hnědé oči zvedly se prosebně.

„Mohl bych řídit koně,“ hlas zněl úpěnlivě, toužebně. Jiří se hlasitě zasmál.

„To si jen myslíš, chlapče,“ pravil dobrosrdečně. „Je to nejhorší pár v celém státě Washington. Právě se vyvztekali, když jsi je našel, a byli ochotni jít domů. Pravděpodobně by byli přišli za několik minut sami nazpět — činí tak čas od času.“

„Dovedu je řídit. Mám rád koně. A koně mají rádi mne. Mám s nimi již zkušenost.“

Jiří si prohlížel útlou postavu pozorněji. Všiml si lépe přílišné velikosti jeho oděvu.

„Poslyš, chlapče, žeš utekl z domu? Pověz mi pravdu!“ Jeho hlas byl opět přísný a jeho ústa se pevně sevřela.

Oči hochovy se zvedly se zvláštním zablesknutím.

„Nikoli, pane, neutekl jsem — z domu. Nemám domova. Je to pravda.“

„Dobrá“ — Jiří nebyl zcela přesvědčen. O upřímnosti výrazu hnědých očí nemohl pochybovati. Ale cosi mu bylo stále podezřelé. „Povím ti něco, synku. Pojedeš s těmito koňmi dolů po cestě tam k tomu cedrovému pařezu a zpátky. Dokážeš-li to, snad to s tebou zkusím.“

„Souhlasím,“ odpověděl hoch chutě a důvěřivě. „Jak se jmenují?“

„Blesk a Jiskra.“

„Nuže tedy, Blesku, Jiskro,“ hlas dostal tón čilého. přívětivého povelu, „jedme. Vyjé!“

Jiřího s počátku bavila troudalost mladého cizince, jemuž hádal nanejvýš 16 let, ale úsměv kol jeho rtů ustoupil brzo svrchovanému úžasu. Hnědáci stříhli poslušně ušima, opřeli šíje o chomouty a hbitě odklusali po cestě naznačeným směrem.

„Tam jich neobráti,“ pravil si Jiří. Úmyslně určil nejhorší a nejtěsnější místo na cestě. Avšak hoch — je obrátil. Zkušenou rukou je zatočil, spokojuje se pouze krátkými povely beze všeho rozčilování. Čiperně přiklusalo spřežení k svému stanovišti a stanulo jako přimražené na rozkaz: „Prrr!“

Zamyšleně se škrábal Jiří po hlavě.

„Inu, buďto jsi nejlepším vozkou na světě nebo je to klid po bouři. Přijímám tě, synku, ale upozorňuji tě předem, že tě možná někdy vykopnou na vršek nejvyššího stromu washingtonského.“

„Beru na sebe všechny následky.“ Odpověď vyšla krátce a odhodlaně.

„Jak se jmenuješ?“

Chvilku byl hoch na rozpacích, pak řekl: „Fanouš.“

„Nuže, Fanouši, musíme se dorozumět. Vidím, že mi nechceš mnoho o sobě povědět. Dvě věci bych však rád zvěděl. Buď ke mně upřímný a já budu poctivě jednat s tebou. Oč mi hlavně jde, jest, zdali jsi neprovedl něco nepočetného.“

„Nikoli, pane, to ne.“ Ani stínu nejistoty nebylo pozorovati v rychlé, důrazné odpovědi.

„Kdes dostal tyhle šaty?“

„Vypůjčil jsem si je. Od strašáka na poli.“

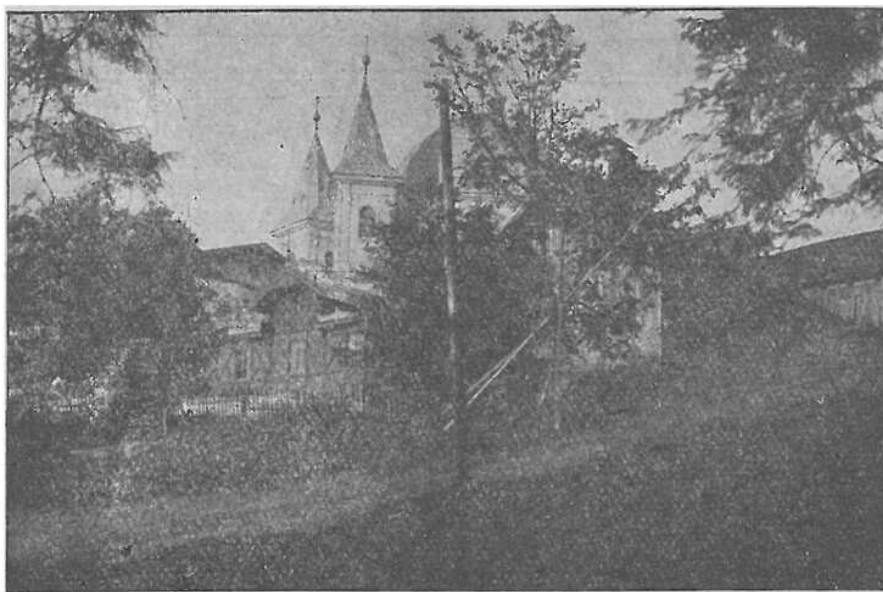
„Proč?“

„No — mé vlastní nebyly k ničemu.“

„Dobře,“ pravil Jiří na konec, „jsi přijat. Mám přebytečný pracovní šat, který ti bude lépe slušet než tenhle strašácký úbor. Později tě vystrojíme lépe. Jdi a řekni kuchaři, by ti dal něco k snědku.“

(Pokračování).

SVATOHOSTÝNSKÝ KALENDÁŘ.

ZÁŘÍ.

1. Tento měsíc je zasvěcen úctě sv. andělů strážných. Prosme je za ochranu naší mládeže v nastávajícím školním roce.

2. První neděle. Smírné sv. přijímání. Měsíční úmysl Apoštolátu modlitby: Aby se stále více šířily církevní spolky, přispívající umírajícím modlitbou a skutky lásky. — Na požádání upozorňujeme tuto na arcibratřstvo „Blažené smrti sv.

Josefa“, obohacené mnoha odpustky. Čítá již přes 4 miliony členů. Spolková modlitba, jednou ráno, jednou večer, zní: „O sv. Josefe pěstoune Ježíše Krista a pravý snoubenče Marie Panny, oroduj za nás a za umírající dnešního dne — dnešní noci!“ (Odp. 300 dní). Přihlášky přijímá Ústředí v Brně, Kapucínské nám. čís. 5.

3. Bl. Antonína Ixidy a druhů, muž. z T. J. († 1632 v Japonsku).

4. Bl. Jakuba Bonnaud, Viléma Delfand, Alexandra Lanfant a druhů, muž. z T. J. († 1792 ve Francii).

6. Bl. Tomáše Tzugi, Michala Nakaximy a druhů, muž. z T. J. († 1627 v Japonsku).
7. První pátek. Pobožnost k B. Srdci Páně. — Bl. Marka Krisina, Štěpána Pongráce a Melchiora Grodeckého, muž. z T. J. († 1619 v Košicích na Slovensku).
8. Narození bl. P. Marie. Poutní pořádek.
9. Sv. Petra Klavera, vyzn. z T. J. († 1654 v Kartageně v Jižní Americe).
10. Bl. Karla Spinoly a 9 druhů, muž. z T. J. († 1622 v Japonsku).
12. (N.) Jména bl. P. Marie. Poutní pořádek.
14. Povýšení sv. Kříže.
15. Sedmi bolestí bl. P. Marie.
16. (N.) Sv. Ludmily, kněžny a mučednice, patronky české. Pout rekruitů.
25. Bl. Kamila Constanzo, Augustina Oty a druhů, muž. z T. J. († 1622 v Japonsku).
28. Sv. Václava, knížete a mučedníka, patrona země české.
29. Sv. Michala, archanděla.

Svatý Hostýn. Třeba jste tam byli již mnohokrát, přece jen znovu vás chytne najednou zvláštní touha, sednete na vlak a jedete na onu vysokou horu, opředenou slavnou minulostí a velkou přítomností. Každou sobotu jsou plničky cesty a chodníky, vedoucí k svatyni. Lidé všech stavů, chudáci a boháči, utíkají na posvátnou horu, aby vyprosili svému nitru klid. Nehledí na nepohodlí, naopak, přinášejí oběti s jakousi oddanou pokorou. V neděli dopoledne jde jedno procesí za druhým. A téměř všude si bílé družičky nesou na ramenou Pannu Marii. Z očí všech září čistá víra, o které se říká, že hory přenáší. Zde se nejlépe poznává moravský lid. Zde lze vidět, jak hluboko v jeho duši je zakořeněna zbožnost, jak lne ke své víře a jak málo církvi uškodilo to dlouholeté

štvání. „Víte vždy věrni budou Moravané,“ zní slova písně. A opravdu, ten, kdo putuje na sv. Hostýn a vidí ty tisíce a tisíce zbožných duší, nemá strach o katolickou Moravu. —ák.

Úmrtí přítele Sv. Hostýna. V pondělí 15. července odpoledne zemřel v Olomouci, náhle raněn byv mrtvicí, pan Emil Pospíšil, bývalý arciskupský vrchní zahradník. Sloužil na arcibiskupství plných 56 let a přečkal pět svých pánů: arcibiskupa Fürstenberka, Kohna, Bauera, Skrbenského a Stojana. Zesnulý byl velkým a vřelým ctitelem Matky Boží svatohostýnské a za svého 28letého pobytu v Kroměříži každý rok nejméně 25krát puťoval na sv. Hostýn. Ani zima a vánice ho od pouti neodstrašily. Po svém pensionování před 6 lety přestěhoval se ke svému zeti p. radovi Dolanskému do Olomouce. Záhy stal se návštěvníkem olomouckých kostelů známým, neboť každého dne až do nedávna navštěvoval svědomitě všechny kostely a kaple. Byl opravdovým zbožným katolíkem. Byl odborníkem na slovo vzatým. Byl jmenován čestným

předsedou jednoty moravských zahradníků, čestným členem Matice hostýnské, okrašlovacího spolku v Bystřici p. H. atd. O. v p.

První neděle červencová a svátek Navštívení bl. P. Marie. Již 29. června večer přišel průvod ze Slavičina s vdp. farářem M. Horákem (120 poutníků) a ze slovenského Šaštína s dp. kaplanem Jos. Psarským, salesiánem (60, hlavně mužů). Tito odešli v sobotu dopoledne 30. června do Žarošic, ale Slavičínští zůstali na neděli. V sobotu odpoledne zavítaly k nám tyto průvody: z Českého Těšína s dp. superiorem Frant. Videňským T. J. (110), z Kozlovic u Frenštátu s dp. kaplanem Al. Tkadlečkem (188 s hudbou), z Kopřivnice s dp. kaplanem Vilémem Zátopkem (120), z Mar. Hor s vdp. far. Janem Fürstem (100), z Penčic s dp. Ant. Markem, kaplanem (200). Večer, jako obvyčejně, byl světelný průvod s večerní modlitbou v kostele. — V neděli 1. července dopoledne přišlo, ale k poledni se vyjasnilo. Přišly průvody: z Paršovic s vdp. farářem Fr. Výletem (350), ze Staré Vsi u Říkovic s vdp. far. Štěp. Vránou (160), ze Všetul s dp. K. Látalem, koop. v Holešově (260 s hudbou a družičkami), ze Lhoty u Malenovic (54). Slavná mše sv. byla před vystavenou nejsv. Svátostí. K 5. hod. odpol. přišel průvod z Těšetic a pak jednotlivci, takže večer bylo přítomno asi 2500 poutníků. Večerní kázání měl od oltáře dp. superior. — 2. července ve svátek Navštívení P. Marie ráno přišel průvod z Brusného p. Host. s vdp. Jar. Janušíkem, farářem v Bilavsku (180 s družičkami), z Jankovic s dp. K. Látalem (240 s hudbou a družičkami), z Kyselovic s vdp. Fr. Černým (90), z Blazic s vdp. far. Al. Sedlářem (450 s hudbou a družičkami), z Rymic (350 s hudbou), ze Zahnašovic s drem Jar. Krylem, koop. v Holešově (250 s hudbou a družičkami), ze Žeranovic s vdp. R. Urbančíkem (270 s hudbou), z Bořenovic a Rackové s dp. Jar. Jakšíkem, katechetou v. v. v Holešově (220 s hudbou) a z Topolan u Vyskova 27 poutníků s knězem autem. Krásné počasí přivábilo také mnoho jednotlivců. Na ranní kázal P. Ferd. Pokorný T. J., před velkou dp. superior. Slavnou mši sv. celebroidal vdp. děkan Vladimír Vorel z Bystřice p. Host. za přísluhy p. rady Pecháčka a P. Rud. Rozkošného T. J. Odpoledne se dostavilo procesí z Přívozu u Mor. Ostravy s dp. kaplanem Fr. Srovnalíkem (268) a několik dětských výprav.

Období velkých pouťí červencových. 14 dní od 29. června do 11. července je na Hostýně vlastně období nepřetržitých pouťí a tudíž i úsilovné práce ve zpovědnici, na kazatelně, u oltáře a v sakristii, kde se zapisují otčenášky, mešní úmysly, příspěvky na Matici svatohostýnskou a na jiné podniky hostýnské. Sluší tu připomenouti také důležité služby, jež tu koná náš horlivý sakristán Fr. Jan Oškera T. J. se svými pomocníky. Co tu námahy a často shonu s úpravou oltářů a kostela a s vyřízením přání kněží a poutníků od časného rána — už od 3. hodiny — do pozdního večera! Není divu, že na spánek zbývá pramálo času. Také záznamy všech potřebných dat k těmto zprávám jsou dílem našeho bratra. Při tom jde všechno přesně a hladce. Poutní ruch dosáhl vrcholu ve dnech, jež chceme nyní vyličit. Odpoledne 4. července se přihnala silná bouře právě, když přišel průvod z Drahotuš u Hranic s dp. kaplanem Jos. Hulvou (250 s hudbou). Byli nuceni

se ukrýti ve Vodní kapli v krámcích. Večerní kázání měl P. Jos. Bartoník T. J. Po požehnání se dostavil průvod z Bochoře u Přerova (65). Světelný průvod se nekonal pro vítr. — Ve slavnost sv. apoštolů slovanských Cyrila a Metoděje 5. července byl krásný den. V 7 hod. ráno přišel průvod z Předmostí u Přerova s dp. kaplanem Jos. Pospíšilem (200 s hudbou); přijeli do Bystřice autobusy. Pak z Dobrořic s dp. K. Látalem (270 s hudbou a družičkami); jejich obrázek přinesly „Hlasy“ v předešlém čísle. Dále z Rusavy s vdp. Fr. Svačinou, farářem (80), ze Sloupnice v Čechách 20 poutníků autobusem, odbočka Svazu katol. žen a dívek ze St. Jičína auty (34). Mnoho poutníků přišlo z okolí a od vlaků, takže celkem bylo na 5400 přítomných. Na ranní kázal dp. superior, na velké P. Ferd. Pokorný. V 1 hod. bylo obvyklé sv. požehnání, o půl 3. hod. pro dobrotické procesí před odchodem, o 4. hod. pro předmostské, kteří pak odešli; dopoledne měli akademii u románské kaple. Po 12. hod. přišel průvod z Moravské a Slezské Ostravy za vedení vdp. faráře Frant. Felgenhaura z M. Ostravy, dp. Karla Hegera, vrchního kaplana ve Slezské Ostravě, a dp. Ant. Minařika, profesora náboženství v M. Ostravě (800 s hudbou), Povznášejícím dojmem působil příchod 300 mužů z Halenkova s dp. kaplanem Fr. Půčkem za zvuků vlastní výtečné hudební kapely ve valašských krojích; jejich obrázek byl v minulém čísle o zvláštní zprávu přinášíme v tomto sešitě na jiném místě. Průvod z Lišně u Brna s vdp. farářem Met. Hoškem čítal 180 poutníků. Imposantní byl průvod Poláků z českého i polského Těšínska za vedení ndp. preláta Jos. Londzina, starosty Pol. Těšína a senátora v polském sejmu, s P. Janem. Vladislavským T. J. a 3 kněžími; bylo jich na 800 s hudbou a 5 prapory, s družičkami v bílém úboru i v polských krojích. Zaznamenati slušno skupinu chovaneč učitelského ústavu v Krakově. Přišli z Velehradu a s nimi mnoho účastníků tamější pouti cyrilometodějské. Večerní kázání měl dp. superior. O půl 9. konal se velkolepý průvod světelný s třemi hudbami, zakončený pobožností u pomníku padlých vojáků. Po večerním sv. požehnání přišel ještě průvod z Vysoké na Slovensku s 3 kněžími, asi 120 poutníků. I tyto se svými prapory se připojili k světelnému průvodu. — V první pátek měsíce 6. července bylo opět nádherné počasí. Sv. přijímání se počalo udíleti již o půl 3. hod. ranní, aby později nenastal nával. První mše sv. zpívaná byla o 4. hod. za slovenský průvod, pak měli své kázání. Další mše sv. zpívané byly za průvod z Lišně, z Halenkova, v 6 hod. slavná s asistencí za poutníky z Ostravy Slezské, po ní měl kázání dp. Karel Heger. V 8 hod. celebroidal mši sv. za polské poutníky p. prelát Londzin za asistence vdp. F. Felgenhaura, p. rady Pecháčka a vdp. Ant. Spáčila, faráře ve Slezsku. Všichni čtyři byli spolužáci vysvěcení r. 1889. Pak byla zpívaná za průvod z Měrofa. O 12. hod. přišel průvod ze Severní Moravy za vůdcovství dp. kaplana dra Frant. Koláře, starosty města Zábřehu, a 3 kněží (450 s hudbou). Odpoledne procesí počala odcházeti. O 4. hod. přišel průvod vídeňských Čechů, pořádaný Jednotou sv. Metoděje. Uvívání byli krátkou promluvou P. Rozkošného T. J. Večer sešlo se světelného průvodu pro blížící se bouři, ale byla vykonána o 8. hod. aspoň pobožnost

u pomníku padlých vojinů. — V sobotu 7.-VII. byla o půl 7. hod. slavná mše sv. za poutníky severomoravské, již sloužil vdp. Karel Dřimal, farář v Bludově, za přísluhy dp. Fr. Havlíčka, katechety v Zábřehu, a dp. Jana Hobzy, kaplana v Letnici. Tento měl pak kázání. V 8 hod. měli mši sv. poutníci z Vidně. Před polednem odešli Zábřežští na Velehrad. Odpoledne přišel průvod ze Zborovic (170 s hudbou) a z farnosti cholínské (52), z Lešně u Val. Meziříčí s vdp. far. F. Křížanem (180), z Paskova s dp. koop. Fr. Hradilem (250 s hudbou), z Hodslavic s vdp. far. Kamilem Filipcem (150). Mnoho poutníků se dostavilo jednotlivě nebo v hloučcích, takže večer při kázání P. Ferd. Pokorného byl kostel plný. Velký světelný průvod se konal s oběma hudbami. — V neděli 8. července se kleňulo jasné nebe nad Hostýnem. K 7. hod. počali přicházeti účastníci brněnské pouti, jež byla pořádána spolkem „Svornost“ za vedení dp. Adolfa Vaška, katechety v Brně. Bylo jich na 1300 s hudbou. Po příchodu kázal P. Vašek. K 8. hod. se dostavil průvod z Prostějova, pořádaný Družstvem svatopeřským (480). Po ranní mši sv. odešli videnští Češi. Pak přišli průvody: z Mohelna s dp. kapl. Janem Nohou (70), z Tvarožné s dp. Fr. Kalábem, kvardiánem (25), z Prusinovic s vdp. Fr. Glogarem, farářem (500 s hudbou a družičkami). Mnoho lidí přišlo od vlaků, takže chrám byl stále naplněn a celý povrch hory byl obsazen odpočívajícími skupinkami. Celkem jsme spočítali 8000 poutníků. — V pondělí 9. července přišel průvod Slezanů za vedení vdp. Anf. Suchánka, děkana v Komarově a 22 kněží (1915). Viz zvláštní článek. Večerní světelný průvod byl z nejmohutnějších v tomto roce. Zůstali na úterý, kdy měli slavnou mši sv. (dp. Vendelín Obrtel, provinciál řádu minoritů v Opavě), kázání a pobožnosti. Opustili Sv. Hostýn o 1 hod. po poledni.

Pout valašských mužů z Halenkova. Letos po prvé byla od nás uspořádána pout mužů a jinochů na Sv. Hostýn. Ženy a dívky byly většinou při první pouti z Halenkova a proto jen malý počet se připojil k této naší rázovité výpravě. Vyjeli jsme ráno 5. července v počtu 300 s orelskou hudbou ve valašských krojích. Ve Val. Meziříčí jsme byli na mši sv. Veliký průvod mužů budil pozornost všech. Do Bystřice p. Host. jsme přijeli po poledni. Ve čtyřstupech za zvuků hudby a zpěvu písní mariánských jsme doputovali šťastně na Sv. Hostýn. Tam nás vzletným proslovem uvítal dp. superior P. Jan Vraštil T. J. Nato všichni účastníci, muži i jinoši, přistoupili ke sv. zpovědi. Večer pak se zúčastnili mohutného světelného průvodu. Druhého dne — byl I. pátek v červenci — zpívali při mši sv. s hudbou píseň „Ježíši-Králi“ a přijali Tělo Páně. Po kázání byli fotografováni (viz č. 8.) a hned pak se vydali na zpáteční cestu, která pěšky trvala

11 hodin. Tato první pout mužů se opravdu zdařila, a dá-li Bůh, budeme ji každoročně pořádati. Pout taková je nejlepším kázáním a opravdovým požehnáním pro celou farnost.

P. Frant. Půček.

Slezská pout na Sv. Hostýn dne 11. července 1928. Oživil se vrch svatohostýnský. Témě této posvátné hory se stánkem Matky Boží podobno velkému mraveništi, mraveništi statných mužů a žen, otců, matek, mládenců a panen, jichž sešlo se z milého Slezska letos 1915, aby vzdali hold Té, kterou nazývají Matičkou svou — Královnou nebeskou, Ochranou Moravy. Přišel ten dobrý slezský lid se svým vůdcem důst. p. děkanem komárovským P. Suchánkem a se svými duchovními pastýři, aby se nasýtil chlebem ne pozemským, jak podotkl ve své promluvě důst. pan děkan komárovský, nýbrž chlebem živým, chlebem nadpřirozeným, aby si přišel jedenkaždý z těch účastníků k Matce Svatohostýnské pro poklad, který rez a mol nekazí, nýbrž zůstává navždy, zajišťuje každému v milosti posvěcující žijícímu život věčný.

Tam na posvátném Hostýně k nohám Matky Boží skládají otcové, matky i ta mladá generace své kříže a křížky, svá břemena, bol svůj, přání a tužby srdcí svých s tou pevnou důvěrou, že Matka milosrdná je vyslyší a jejich bídě pomůže.

Chlum svatohostýnský tajemně šepotá. Listí stromů jako by se měnilo ve zharmonisovaný komplex zvonců jemně a tak lahodně znějících. Celý ten chrám Matky Boží jakoby složen ze sta rukou vztahujících se k nebesům k trůnu Nejsvětější a Nejčistší Panny a Matky, která s úsměvem patří na svůj lid, odnáší jeho prosby k Svému Božskému Synu a rozdává plnými rukama hojné dary svým dětem, dary duševního klidu a míru.

Po příchodu do svatyně uvítal poutníky dp. P. Rozkošný, vyličiv dojmy poutníka, který poutí získal mnoho pro svou duši. Tam v tichu zpovědnic padají břemena hříchů a leje se balzám do duše, tam, dle přípravných slov na sv. zpověď dp. superiora P. Vraštila T. J., za tím knězem jako by stál Kristus sám, žehnal svou všemocnou rukou a odpouštěl hříchy slovy: „Ego te absolvo . . . Já tě rozhřešuji, jdi v pokoji, synu — dcero, odpouštějí se ti

hříchové tvoji“ a dodává tak mile: „a ne-
hřeš!“ Ráno všichni poutníci přijímali
andělský chléb a o půl 8. hod. poslouchají
jadrná slova kazatele P. Aloise Šebely,
faráře z Jakteře. Vede je k srdci Matky,
vysvětluje, zač Ji máme prositi.

A tak v chrámu pod křídly Holubice
bílé duše jednohokaždého uklidněna,
posílena, spěchá po chlumu k druhému
zastavení pro slezský lid, k Slezské kapli,
kde u Matky sedmibolestné sobě navzájem
Slezané sdělují společnou bolest. Zde na
hostýnské hoře u Slezské kaple za doby
národního útisku budili kněží svůj lid
k vědomí národnímu. Slezská kaple uvě-
domovala lid slezský, že je český, že lid
slezský je svému národu věrný. Teď ale
už máme svůj stát a tak by se zdálo, že
kaple nemá toho významu jako dříve.
Ano, má a skoro daleko větší. Dříve zde
Slezané utvrzovali své národní vědomí,
chránili svůj jazyk a teď chrání zde svou
víru, drahý to odkaz sv. Cyrila a Metoděje,
chrání zde dobrý mrav, chrání proti zka-
žené módě, proti krisi inteligence. Národ
náš, jak podotkl u Slezské kaple Msgr.
Horák, žije v krisi, žije v době mravního
kvašení. Inteligence ztratila Boha, víru otců
svých pošlapala a náhradu si našla v po-
žitku smyslném, nemravném, jenž vede
k naprosté demoralisaci a duševní bídě;
v tom bahnu špíny, ve kterém se brodí,
snaží se utopit i ten prostý lid, naši milou
mládež, základ národa. Jsme svobodni;
tři sta let jsme dobývali ten poklad a nový
stát. Naše milá vlast na troskách prohni-
lého císařství potřebuje zdravé, nezkažené,
ideové ratolesti, aby na ní uzrálo ovoce
pravé kultury, kterou dává jedině nábo-
ženství, potřebuje mládež pevných a zdra-
vých zásad a rozhodně odmítá svět bez
Boha, jenž národ nebuduje, nýbrž ničí, jenž
národ mravně neupevňuje, ale zotročuje.
A jak máme bojovat proti těmto škůdcům
mravnosti a náboženství? Tím, že zocelíme
nejdříve sama sebe, tím, že si uvědomíme,
co to znamená katolík-vlastenec, a svým
příkladným životem hlásati budeme evan-
gelium Kristovo; a dále že staneme se
apoštoly ve svých rodinách, ve svém okolí.
Kristus jsa Bohem, Synem Boha, učil nás
milovati Boha, jsa dále člověkem, učil
nás žiti, učil nás milovati národ svůj —
svou vlast. Ano, tak budeme žiti, pevní

jsouce ve víře svých otců, a když bude
pak podle slov básníkůvých „každy z kře-
mene, národ bude z kvádrů“.

A praví dále přisedící zemské správní
komise důst. p. farář Derka, užívaje slov
pana presidenta: katolíci budou mít tolik
práv, kolik si jich dobudou. A je to pravda.
Náš stát je z 75% katolický, ale není to
vidět. Kde jste vy katolíci, kde jste vy,
Nikodémové, koho to volíte a kdo to
vládne jménem vaším? Nebo, co katolíci
čtete? Nikodémové, neschovávejte se, ne-
zapírejte, co na křtu svatém jste přijali a
na svatém biřmování slíbili, že budete
totiž Krista hájiti, že budete pro Něho
bojovati! Ukažte svůj pevný, mužný cha-
rakter. Buďte praktickými katolíky a po-
stavte národ na zdravý základ víry a vědy
křesťanské.

Základ státu tvoří rodina. A národ je
tehdy zdravý a mravný, když má zdravé
a mravné rodiny, tento stát tvořící. A kdy
rodina je mravně zdravá a pevná? Když
její duši tvoří zbožná katolická žena, ka-
tolická matka. Ano, katolická matka, spjata
poutem lásky s Matkou Boží, vychová
jedině národu zdravou, mravnou mládež.

Těžko a se slzami v očích odcházejí
Slezané, vždyť je jim Sv. Hostýn tak milý.
O 1 hod. odpoledne po sv. požehnání
ubírá se průvod do Bystřice k nádraží,
aby navštívil ještě i Velehrad.

Touto pobožností zakončuje se slezská
pout, zanechávajíc v duši dojmů na tisíc.

Kéž, milení Slezané, slzy, jež smáčely
vaši skráň, nejsou slzami neupřímnými,
nýbrž slzami, které tekly z opravdové lásky
k Matce Boží, k Božskému jejímu Synu
a k svatým věrovestům Cyrilu a Metoději!
(„Naše Slezsko“ 18. VII. 1928).

Dojmy ze slezské pouti. Již z dálky se nesly
naše pozdravy, projevy touhy, lásky, oddanosti a
vděčnosti ve slovech písní mariánských k hoře
svatohostýnské. Jak šťastný to byl okamžik, když
zvony se rozlaholily nad našimi hlavami, vítající
nás do milé svatyně! V tu chvíli i naše srdce se
rozezvučelo jako přede hrou k těm velkým milostem,
které jsou zde připraveny pro ty, kdož o ně prosí.
Co všechno se děje tu v nitru poutníkovu! On cítí,
jako by led na jeho srdci tál; v tu chvíli byl by
s to přinést sebe větší oběti, veškerá pýcha padá
s něho, vidí svou nicotu a cítí, že nic nezmůže bez
Boží milosti. A již se nese chrámem píseň: „Zdráves
buď, Panno Maria, Tys milostí Boží plná, Maria,
Matičko, přišli jsme k Tobě . . .“ Šťastné chvíle
prožíváme zde a bohatství a radovánky světa nejsou
s to nám je nahradit. Nezapomenutelným dojmem

působí na poutníka večerní světelný průvod. Za šera jako ohnivý věnec se vine okolo křížové cesty. Jest to pohled, při němž se v nás zatají dech a na mysl zatanou poslední věci člověka, zvláště poslední soud. Po večerní modlitbě odebíráme se na odpčiněk, abychom časně ráno zase čili mohli oslavovat písněmi svou nebeskou Matičku. Jak rychle ubíhá čas naší pouť! Každý nakoupí památky pro své drahé a známé, vody si načerpá z hostýnského pramene a vrací se do svatyně, aby se rozloučil s Královnou Svatohostýnskou a vyprosil si požehnání na zpáteční cestu. A když při odchodu zazní píseň: „S Pánem Bohem, ó Maria, . . .“ tu zajisté je málo těch, jimž by zrak nezvlhl. Nestydíme se za tyto slzy; vždyť zde jsme složili vše, co nás tížilo a poutalo, zde jsme došli, oč jsme prosili, anebo doufáme v pomoc a přispění a tuto naději si neseme do svého domova . . . (K. S. z Opavy).

Vídeňská pout na Velehrad a Hostýn, od 4. do 8. července pořádaná, byla za pěkného počasí opravdu duševní i tělesnou vzpruhou pro všechny zúčastněné. Radostně a s láskou uvítali naše poutníky duchovní strážcové Velehradu a Sv. Hostýna s přáním, aby nezapomínali vídeňští krajané těchto nejvzácnějších poutních míst na Moravě. Na Velehradě 5. července překypovalo srdce radostí z těch tisíců přítomných v pestrých slováckých krojích a z nádherného osvětlení basiliky. Na posv. Hostýně byli vídeňští vřele pozdraveni poutníky ze severní Moravy při jejich slavnostní akademii a pak při schůzi vídeňských poutníků dp. P. superiorem. Nadšená slova jeho, jakož i dp. Masopusta, který stále vídeňské poutníky doprovázel a velmi dojemnou křížovou cestu s nimi konal, a pěkné poučení dp. Henčla dojalo i vesele naladilo všechny. — Na zpátečním průvodu od nádraží ve Vídni doprovázelo poutníky na sta našich katolíků za doprovodu orelské hudby. Velkolepý průvod a přesný pořádek činil opravdu pěkný dojem na četné pozorovatele. („Pravda“ 18.-VII. 1928).

V. pout severomoravských katolíků 6. července 1928 na Sv. Hostýn. Přes 420 poutníků rozhodlo se navštívit tato posvátná naše moravská poutní místa. Z farnosti zábřežské bylo 120, z lesnické 63, z bludovské 46, z postřelmovské 29, z volské 21 a pak menším počtem zúčastnily se téměř všechny farnosti severomoravské. Jako jiná léta, tak i letos doprovázela nás hudba svébohovská. O 5. hod. byla mše sv., po ní průvodem na nádraží. O 1/2 7. jsme opustili Zábřeh. Vlak přijímal v každé stanici poutníky, poslední z Vel. Opatovic

v Olomouci. Cestou se zpívalo, modlilo, pozorovala krajina, zatím co vůdcové pouti rozdávali sčítací lístky a dopiňovali to, čeho bylo třeba. V Přerově přistoupil k nám P. Havlíček, u Břestu nás pozdravil p. prof. Červík. O 10. hod. ráno jsme byli v Bystřici p. H. Tam bylo malinké zastavení a už jsme kráčeli na posv. chlum za zpěvu písně „Usedla si Holubice čistá“. Po 12. hod. jsme zpocení i unaveni přišli do kostela, kdež nás srdečně uvítal nový superior Sv. Hostýna P. Vraštil T. J. Nato si poutníci obstarali noclehy. Mnozí dostali nocleh v nové poutní budově, která sice ještě není zařízena úplně, ale ukazuje, jak bude praktická a krásná. O 3. hod. přistoupili všichni poutníci k sv. zpovědi. O 5. hod. byla obvyklá naše akademie v sále hotelu. Byla zahájena fanfárami z Libuše. Pí. Kadlecová zahájila akademii, načež dala slovo Dr. Kolářovi, který promluvil o tom, čeho žádáme od katol. ženy. — Pozdravy vyřídily sl. Kouřilova z Lipinky za ženskou mládež, sl. Němcova ze Zábřeha za spolky charitativní, sl. Božena Vágnerová z Rovenska za Orla, K. Franková z Bludova, pí. M. Němcová ze Zábřeha za M. Družiny a sl. Ulrichová ze Zábřeha za dělnictvo. Mile na poutníky působila návštěva vídeňských poutníků, za něž promluvil technický vůdce p. Kotka a duch. vůdce dp. P. Henčl, oba z Vídně. Ke konci o významu Sv. Hostýna promluvil strážce Sv. Hostýna P. Vraštil. Všechny tyto pozdravy mile rozechvěly naše poutníky. Za jednotlivé pozdravy byly zařazeny hudební kusy. Doslov měl dr. Kolář. Zazpíváním nár. hymny byla akademie skončena. O 7. hod. bylo kázání a sv. požehnání, o 8. hod. pak tklivá pobožnost dušičková u pomníku padlých vojáků. Za smutečního pochodu šlo se k pomníku, kde měl dr. Kolář příhodnou promluvu, načež byl výkrop, modlitba, zpěv „Odpočíňte v pokoji“ a opět smuteční pochod. Ale pak už bylo nutno vrátit se do kostela, neboť blesky šlehal, hrom bil a brzy se snesl liják. Zatím poutníci konali svou večerní modlitbu, načež někteří šli spát, jiní do 10. hod. zůstali v družném hovoru v hotelu. Mysleli jsme, že bude ráno škaredě, ale bylo pěkně. Ráno byly mše sv. a společné sv. přijímání. O půl 7. hod. měl kázání dp.

Kobza z Lesnice, o 7. hod. byla poutní mše sv., již sloužil p. farář Dřímál z Bludova za asistence P. Penky z Moravičan a P. Havlička ze Zábřeha. O půl 9. hod. byla křížová cesta, a po ní průvod za zpěvu „Ježíši, králi“, načež pobožnost ukončena u kaple bl. Jana Sarkandra modlitbou o obrození našeho národa a o katolické kněze. Po půl 10. hod. poutníci nakupovali památky, o půl 11. hod. pak už byli v kostele, kde po tklivé promluvě dr. Koláře na rozloučenou zasvětili se P. Marii a za zpěvu „Tisíckrát buď pozdravena“ se slzami v očích opouštěli posvátnou svatyní vítězné ochránkyně Moravy. V Bystřici byl oběd a o půl 2. už nás odvážel vlak k druhému posvátnému místu, k Velehradu. — Krásné dny pouti jsou za námi, ale nadšení na posv. místech nabrané potrvá a příštím rokem pojedeme zas. Chceme ukázat, že i my si vážíme drahých odkazů našich předků a že se chceme přičiňovat, by nám byly zachovány, by byly zvelebeny a byly stálým pramenem duch. života našemu lidu. („Severní Morava“, 8.-VII. 1928).

Z poutního ruchu v červenci. Další průběh tohoto měsíce byl již klidnější, vyjímaje neděle. Nastávaly žně a tudíž ve všední dny bylo viděti na hoře hlavně jen návštěvníky z měst. Možno říci, že průměrně na 150 lidí přicházelo denně, počítaje v to i turisty a výletníky. — V sobotu 14. července přišel průvod z Doubravy na Čes. Těšinsku s vdp. Karlem Bialkem, farářem (80) a z Vítkovic s dp. Janem Mynářem, katechetou (140). — V neděli 15. připutoval průvod z Ústí u Hranic (80), z Mrlínky u Bystřice p. H. (130) aauty z Vlčnova 65 poutníků. Krásné počasí přivedlo množství poutníků. Mnoho jich přijelo pod horu autobusy. — V úterý 17. přijeli na autech poutníci ze St. Jičiny (35) s vdp. farářem V. Vlachem a dp. K. Segetou a Boh. Křtřichem, prefektem semináře v Kroměříži. Tento měl pro ně ve 2. hod. sv. požehnání, načež odešli. — V sobotu 21. odpoledne přišel průvod z Konice u Prostějova (123), z Mořkova u Hodslavic (246), z Valašské Bystřice s dp. koop. Vojtěchem Jestříbkem (250 s hudbou). Také mnoho jednotlivců. — V neděli 22. ráno počalo opět docházeti mnoho poutníků od vlaků a z okolí. Na autech přijeli hromadně ze Suchonic (38) a z Vyškova (45). — Svátek sv. Anny 26. byl oslaven zpívanou mší sv. u oltáře svěťce a kázáním, jež proslovil P. Jos. Bartoník T. J. Po mši sv. bylo u hlavního oltáře sv. požehnání. Poutníků bylo asi 220. — V pátek 27. přišel průvod z Vel. Karlovic (246 s hudbou). Po příchodu měl k nim P. Bartoník krátkou promluvu na uvítanou. — V sobotu 28. měli Karlovští zpívanou mši sv. s kázáním, pak konali křížovou cestu a návštěvu Vodní kaple. Odpoledne přišel průvod z Lichnova u Frenštátu (230 s hudbou).

Večer se odbýval světelný průvod. — V neděli 29. udílelo se sv. přijímání o půl 4. hod. Poutníci přicházeli jednotlivě nebo v hloučcích. Na ranní kázal P. Cyril Jež T. J., rektor v Praze-Bubenči, na velké dp. superior. — Svátek sv. Ignáce z Loyoly, zakladatele řádu Tovaryšstva Ježíšova, 31. července byl oslaven zpívanou mší sv. o 9. hod.

Němečtí poutníci. Kromě četných jednotlivců, kteří přišli s velkými průvody hlavně ze Slezska, uvéstí možno v tomto měsíci dvě skupiny. Z Nového Jičína přijelo se ctih. sestrami 20 poutníků, kteří při mši sv. zpívali německy naši píseň „Tisíckrát pozdravujeme Tebe“; odpoledne o 3. hod. měli německé litanie a sv. požehnání. — 19.-VII. přijelo autem 23 mariánských sodálů z Opavy. Ve 4 hod. vykonali německou pobožnost.

Dětský den. Tak možno nazvatí svátek Navštívení P. Marie 2. července, neboť v ten den přišlo na Sv. Hostýn 8 dětských výprav, takže hlavně odpoledne ovládly celé poutní místo. Byly ze Štítné s dp. koop. Janem Sovkou (72), z Plesné u Opavy s dp. kaplanem Jos. Tajchmanem (30), z Valašské Bystřice s vdp. Jos. Blažkem, farářem (80), z Brumova n. Vl. s dp. Ant. Balcárkem, katechetou (34), ze Slavičína s dp. kaplanem Fr. Janyškou (44); tyto šly pěšky 15 hodin na vlastní přání, ze Strážnice s dp. katechetou Jos. Kouřilem (60), z Vlachovic n. Vl. s vdp. far. Ad. Kučerou (62) a z Těšova u Uh. Brodu (40). Při večerním kázání dp. superiora byla prostora chrámová podobná luhu posetému živými květy dětských hlaviček. Jedinečný byl pak světelný průvod, jehož se všechny dítky zúčastnily. Na druhý den již za časného jitra se shromáždily děti v chrámu Páně a modlily se společně sv. růženec. Téměř všechny přistoupily ke stolu Páně. Během dne dětské skupiny odešly, až na děti slavičinské, které potřebovaly oddechu po namáhavé cestě. Odpoledne zarojil se však vrch novými velkými výpravami školních dětí z Vracova u Bzence s dp. koop. Štěp. Herátem (100) a z Halenovic u Napajedel s vdp. farářem Tom. Lopraisem (46). Tyto měly příštího dne o 7. hod. zpívanou mši sv. s krátkou, dojemnou promluvou P. Heráta. Před polednem přišlo 40 dětí z Čermné v Čechách s knězem. S dětmi bylo vždy několik dospělých, rodičů a příbuzných, což jest s výhodou pro udržení pořádku a péči o malé poutničky.

Ostatní dětské poutí v červenci byly: 7. z Malenovic s dp. kaplanem Fr. Hadamčíkem (38) a z Kojetína s vdp. Inoc. Batrlou, farářem, — 8. večer Eucharistický dětský kroužek z Břeclavě (46) s dp. Jos. Lorencem, prof. nábož., — 10. ze Slavkova u Brna s dp. katech. J. Odstrčillem a dp. kapl. V. Kirschnerem (32), — 11. z Hradce u Opavy (32) s dp. kaplanem Janem Vážanským, — 22. z Rybí u Štramberka (42) s vdp. far. R. Dostálem, — 23. z Tlumačova (18) s vdp. far. Ad. Svárou. Účastníci těchto výprav přistoupili k sv. svátostem.

Z alba našich hostů. Navštívili nás vdp. rektor Cyril Jež T. J. a téměř všichni profesori arcibiskupského gymnasia v Bubenči na kratší neb delší pobyt a také na výpomoc v kostele; dp. superior Alois Stork T. J. z Prahy po kursu Katolické akce na Velehradě a P. Polóny T. J. z Trnavy. — 24. července zavítali k nám autobusem členové koleje velehradské, vdp. rektor Em. Kubiček T. J. s 5

kněžími a 5 bratry — laiky. — Kromě vyjmenovaných již v minulém čísle (str. 144) účastníků I. běhu kněžských exercicií konali u nás soukromá duchovní cvičení vdp. děkan Vl. Worel a dp. kaplan Fučík z Bystřice p. Host., msgre dr. Hubík, ředitel arcib. semináře v Kroměříži, vdpp. Aug. Neoral, farář v Ludslavicích a V. Dostal, farář v Kurovicích. — Na začátku července spatřili jsme snědé tváře Rumunů ze Sedmíhradska, kteří se chovali velmi uctivě a darovali své cenné výrobky, ručně vyšíváné pokrývky.

Vypomáhali ve zpovědnici p. rada V. Pecháček z Val. Meziříčí, P. Vilfrid Kalinský S. D. S., dp. Frant. Hořák, kaplan z Kokor, P. Ant. Eisner T. J., naši pražští hosté a důstojní páni, kteří přivedli procesí. Vzdáváme všem srdečně „Zaplať Pán Bůh!“

Osobní. P. V. Perníčka T. J. odejel na léčení do Prahy.

Oprava. V předešlém čísle na str. 137 měl znít nadpis článku „Z pouťního ruchu v červnu“ (nikoli „v červenci“), jak ostatně každý čtenář snadno poznal.

O dopravních prostředcích na Sv. Hostýn. (Píše P. Rudolf Rozkošný T. J.) Ještě před několika lety byla hlavně pouť pěšky konaná pokládána za pravou pouť. Loni na podzim se chlubil starší bratr z Tvarožné Lhoty u Strážnice, že doposud, ač má již 70 let, vodivá procesí pěšky: ráno vyjdou, nocují v Napajedlich, odtamtud odejdou o půlnoci, na mši sv. jsou v Holešově a v poledne jsou na hoře. Nyní však většina pouťníků jede vlakem, jen aby o několik hodin tu byli dříve. „Naši teprve nocují v Napajedlích,“ pravila před několika roky jistá pouťnice, „a já již jsem zde.“ Láska a touha po Panně Marii pudí mnohé, že volají se žalmistou Páně: „Kdo mi dá křídla jako holubici a poleťím a odpočinu si?“ a proto užívají nejmodernějšího dopravního prostředku, auta. Vyjedou ze Slovácka, Horácka neb odjinud skoro ráno a o 7. hod. vidíš v chrámě kroje, kterých tu včera nebylo: z Vlčnova, Vracova, od Kyjova, atd.; a první, nač při vstupu do chrámu hledí, jsou zpovědnice, které teprve v neděli ráno začínají býti obléhány. Chrám se začíná plnit, neboť také ranní vlaky přivezly mnoho pouťníků. Mnoho aut zůstává státi v Bystřici, jiná se zastavují pod kopcem a jen některá se odvažují po špatné cestě na horu. Nyní hledí železniční správa pouťníkům a turistům, ba snad více turistům než pouťníkům, vyjítí vsťříc. Loni o prázdninách si stěžoval turista v časopise „Z našich hor a lázní“ na špatné spojení Brna s Bystřicí p. Host. Upozorňoval, jak krásný by to byl výlet, vyjetí ráno z Brna do Hlinska p. H., odtud jít na Ráztoke za Rusavou, pak na hostýnskou rozhlednu, pokochati se pohledem na Moravu a večer vrátiti se domů, ovšem kdyby bylo dobré spojení. A vláda skutečně nyní velice podporuje turistický ruch, takže pouťníci se svezou s turisty. Proto je nyní spojení s Bystřicí velice zlepšeno. Ještě před několika lety, když byl zrušen půljedenáctý vlak, musili pouťníci v Hulíně v soboty až 5 hodin čekat. A pak jaký býval před lety odjezd z Bystřice! Co tu bývalo hádání, křiku, strkání, tlačení! Nestávali jen na schůdkách vozů, ale i na sřechách, jen když se dostali do Hulína! A pak ty dobytčáky, v nichž musili pouťníci jezdivati, ač výletní vlaky sestávaly z osobních vozů! Sám arcibiskup Štojan

přišel 15. srpna r. 1921 z Hulína v dobytčáku! Turzovští pouťníci, kteří chtěli zvláštní vlak, a byl jim nabízen vlak se skládající z dobytčáků, jej odmítli, neboť v duchu viděli vojáky ve světové válce vožené na jatky! Mnozí pouťníci měli také smutné zkušenosti na železnici. Často bývaly v novinách stížnosti na železniční zřízence v Hulíně, že se vysmívají pouťníkům, kteří zbožně na nádraží vzhlíželi k Sv. Hostýnu. A kolikrát jim zakazovali průvodčí vlaku zpívat ve vozech mariánské písně! Ovšem, když se to dověděl za několik hodin na Sv. Hostýně probošt a pak kanovník Dr. Štojan, neměl z toho velké radosti! Panu továrníku V. Zbořilovi, hospodáři Matice Svatohost., náleží zásluha, že hostýnská cesta se stále opravuje, a doufáme, že se mu brzy podaří vystavěti novou, pohodlnou silnici na Sv. Hostýn. Jest sice pravda, že po ní přijede mnoho výletníků, ale daleko více přibude pravých pouťníků, kteří se jinak na pouť nedostanou. Již nyní přijíždí několik autových výprav z vesnic, odkud dříve pro špatné spojení jen několik jednotlivců přicházelo. Což teprve, až bude nová silnice! Auta jsou pro dopravu nejen pohodlnější, ale i lacinější. Dráha prý již pocítuje úbytek příjmů. A přece auta nezdolají počtu pouťníků! Dráha jich může více přivést. Nemohla by snížit jízdné? Každou chvíli čteme v novinách, že se pořádají zvláštní vlaky za snížené ceny na různá místa. Kdyby byla dráha opravdu hospodářským podnikem, všimla by si, odkud a v které dny nejvíce pouťníků putuje na Sv. Hostýn, a mohla by bez velké agítace snadno vypraviti zvláštní vlak za snížené ceny. R. 1920 pořádalo frýdecké duchovenstvo zvláštní vlak na Sv. Hostýn; přijelo jím 1700 osob. Kdyby tento vlak byl pořádán každý rok, měl by po každé okolo 1000 osob. Jistě, že by dráha i při snížené ceně měla užitek. Kdyby byl 7. září vypraven jeden zvláštní vlak ze Strážnice, druhý z Uh. Brodu, třetí z Kyjova a Bzence za snížené ceny, jistě by se tento vlak vyplatil. Jen tím způsobem by dráha udržela převahu nad automobily. Nebude-li dráha jinak autům čeliti, utrpí ještě větší ztráty, zvláště až bude postavena nová silnice na Sv. Hostýn. Dokladem k těmto řádkům je zpráva, již uveřejnil známý kaplan J. P. v „Našinci“ 2. srpna t. r.: „Asi před měsícem pořádali jsme pouť na Sv. Hostýn; měl jsem přihlášenou na 200 účastníků (mimo režijní lístky). Šel jsem na nádraží oznámit to panu přednostovi a žádal jsem, by nám dali zvláštní vozy, jež by v Hulíně přesunuli a připojili k dalšímu vlaku, abychom nemuseli přeseďat, a nějakou slevu. V ničem nebylo však vyhověno; slevy prý pro takové výpravy se nepovolují a přesunout vozy že též nelze, neměli by prý je v Bystřici čím posunout. Dobrá; když nevyhoví dráha, vyhoví jiní. Je v okolí celá řada osobních autobusů, domluvil jsem se s majiteli a celou pouť jsme vypravili autobusy. Mělo to sice též nějakou stínnou stránku, ale bylo to lacinější než vlakem, bez přeseďání, zavezli nás od domu až po kopec a zpět, uspořili jsme dvakrát kus cesty na nádraží a z nádraží, mohli jsme si stanovit libovolný čas (odpoledne jsme skoro do 4 hodin byli na sv. Hostýně). Výhody tedy nesporné; vše jelo autobusy, drahou jen několik železničářů. Autobusy dostaly od nás kolem 3000 Kč; mohla to dostat dráha, kdyby přesunula naše vozy a nějakých 20—30 procent slevila. Snad si toho povolání pánové od dráhy všimnou a s obchod-

ního stanoviska nedají si příštím rokem ujítí značné obnosy. Jsem přesvědčen, že by autobusové výpravy pouťi velmi rychle se vžily."

Německý časopis o Sv. Hostýně. Obširný článek o našem moravském poutním místě uveřejňuje právě velmi rozšířený měsíčník „Ave Maria," vydávaný msgrem F. Pesendorferem v Linci v Horních Rakousích. Obsahuje podrobný popis a dějiny svato-hostýnského chrámu s pěknými obrázky (č. 8. a 9.).

Zvláštní přílohu o městě Bystřici pod Hostýnem vydaly „Národní listy" v Praze ze dne 4. srpna t. r. Je to soubor několika článků z pera odborníků, jako Fr. Tábořského, p. továrníka a starosty V. Zbořila okr. šk. inspektora Jul. Šobra a j., o dějinách a památkostech města a okolí. Přirozeně děje se v nich častá zmínka o našem poutním místě, a to celkem správně a objektivně. Přineseme některé výňatky, jež mají zajímavost pro naše čtenářstvo, v příštích číslech.

Návštěva chrámu Páně na Sv. Hostýně a počet svatých přijímání.

V červenci 1928.

1. bylo lidí v kostele	4800	au sv. přijímání	1360
2. " " "	4500	"	683
3. " " "	1100	"	623
4. " " "	280	"	238
5. " " "	5400	"	1577
6. " " "	4200	"	1622
7. " " "	800	"	620
8. " " "	8000	"	2600
10. " " "	2300	"	1860
15. " " "	4500	"	1953
17. " " "	280	"	112
22. " " "	4200	"	1763
28. " " "	420	"	303
29. " " "	3200	"	1180
Ve všední dny úhr.	2360	"	844

Úhrnem 46340 " 17338

Mši sv slouženo 454.

Povětrnost v červenci. (Zprávy státní meteorologické stanice na Sv. Hostýně. Řídí P. Rudolf Rozkošný T. J.) Bídny letoš květen a téměř celý červen, jakých nebylo od r. 1922, byl nahrazen červencem, jenž u nikoho v borách nevyvolal stížností. Od úsvitu do soumraku zářilo slunce skoro nepřetržitě. Od Šumavy k Tatrám se klenula modrojasná obloha a tlakoměr psal nikoliv křivku, nýbrž přímku v nepřetržitě, sotva však znatelném stoupání, třebaš už konec přímky se pohyboval ve výších, jichž málokdy v roce dosáhne. Zamračeného dne nebylo ani jednoho, jasných bylo 14. Průměrná teplota v posledních 15 letech za červenec byla 16¹⁰, r. 1921 byla 18⁶⁰ a letos 19³⁰. Ve 12 dnech stoupl teploměr nad 25⁰ a 14. 15. a 16. července dokonce nad 30⁰. V druhé polovici měsíce kvetly lípy, neměly však mnoho květů. V první polovici měsíce obilí na rovině zráló a zelená krajina se začala bělati. Ač slunce pražilo, přece bylo málo bouřek. První se přihnala večer před sv. Cyrelem a Methodem, právě když Drahotuší se blížili k Vodní kapli, kdež se skryli před deštěm, jenž asi 1/2 hodiny trval. Napršelo

9 mm. Za dva dny při večerní bouřce napršelo 16mm. 25. července večer na Hané pěkně přšelo, u nás jen pokrápělo. 30. července napršely 2mm; za celý měsíc spadlo 3 cm deště. Seno se letos dobře usušilo. Louka, kde obyčejně poutníci odpočívají, je dosti vypráhlá, přece však dle slov očitého svědka ne tak, jako na Radhošti neb v údolí Váhu, kde je vše spáleno. Mlha byla 11. a 30. července, víchřice 3. 4. 17. 25. července. Většinou vály západní větry.

PODĚKOVÁNÍ.

Poznámka redakce: 1. Ostatní četná poděkování, z nichž mnohá jsou zvláště zajímavá a poučná, budou postupně otištěna v příštích číslech. 2. V děkovačích dopisech budiž vždy uvedeno: jméno pisatelovo, ale zároveň podotčeno, zdali si pisatel nepřeje, by byl v tisku jmenován. 3. Redakce si v nedostatku místa vyhrazuje právo, zkrátiti zaslané poděkování v podřadných okolnostech.

Božskému Srdci Páně, P. Marii Svatohostýnské, sv. Josefu, sv. Antonínu a sv. Terezičce Ježíškově děkují plnice slib: N. N. z Fryštáku za uzdravení jisté osoby, - Františka Andrysova z Loučky za vyprošení zdraví, - čtenářka z Dambořic za náhlé uzdravení z těžké nemoci, - paní Netková z Vyškova za uzdravení, - Fr. Bezděkova z Rovenska za vyslyšení prosby, - Marie Leibnerova z Olomouce za šťastný zdar operace, - čtenářka ze Slezské Ostravy za podivuhodné uzdravení a za útěchu a sílu v těžkém povolání, - nejmenovaný z Břestu za vyprošení zdraví, - nejmenovaná za šťastné překonání těžké operace (prosí o milost, by všichni členové její rodiny zůstali upřímnými katolíky), - čtenářka z farnosti loukovské za přemnohá dobrodiní, zvláště za přispění v nebezpečné chorobě, ve které lékařská pomoc se zdála marná, - čtenářka od Uh. Hradiště za vyslyšenou prosbu o zdraví, - rodina Kozelkova z Vel. Opatovic za uzdravení z nebezpečné nemoci, - Fr. Kunická z Přívozu u Strážnice za uzdravení z těžké nemoci a za nabytí sv. trpělivosti, - čtenářka ze Šenova ve Slezsku za uzdravení, - Leopolda Bazalova z Boršic u Buchlovic za uzdravení (prosí za pomoc ve velké tísi), - čtenářka ze severní Moravy za vyslyšení (odporouči sebe a jinou osobu do jejich další ochrany), - stará 85letá poutnice N. N. za pomoc pro nemocného syna, - N. N. z Jindřichova Hradce za vyslyšení prosby.

Všichni se odporoučejí do další pomoci a ochrany Matky Boží Svatohostýnské.

Ve svých strastech a zejména v nemoci obrácíme se vždy s důvěrou k Panně Marii Svatohostýnské a býváme vždy vyslyšeni. Prvním a nejlepším lékem je v domácnosti voda ze Sv. Hostýna, která nikdy neschází. Uvádím poslední příběh: Onemocnělá dceruška vysokou horečkou přes 40⁰. Druhý den po odchodu lékaře bylo jí velmi špatně. Obrátili jsme se zase k Panně Marii Svatohostýnské a přibrali na pomoc ř arcibiskupa Ant. Cyrilla Stojane, za jehož blahořečení se denně večer modlíváme. Ráno dceruška úplně zdravá budila žertovně svou matku. Vzdáváme tímto nejsrdečnější díky vřidné dobrotě Matičce nebeské a př mluvci arcib. Ant.

Cyrilovi a prosíme snažně o další pomoc a ochranu.
Rodina P. z Brna.

Poslední přání. Jako každoročně s toužebností očekávali mnozí den, kdy opustí svůj domov, své práce a starosti a navštíví svou milou Maticku na Sv. Hostýně. Vždy jsou někteří noví mezi nimi, kteří mnoho slyšeli nebo četli, jak dobře jest dlíti pod ochranným pláštěm Marie Panny. V rodině K. . . v Opavě chystal se otec po prvé na pout na Hostýn a jako každý poutník, tak i on měl svá přání a prosby, jež chtěl tam přednésti. Když se loučil s domácími, tázal se jich, čeho jim má vyprosit u Maticky Boží, a oni otevírali mu svá srdce a svěřovali mu, co je tíží. Také své nemocné dcery se tázal a byl jist, že mu odpoví: zdraví, - ale ona se jen usmála a řekla: „Tatínku, vody z hostýnského pramene mně přineste!“ Udiven táže se jí otec, zdali více si nic nepřeje. Klidně odpovídá, že ne . . . Mezitím co dleli poutníci na posvátném místě, doma pozůstali v duchu je provázeli a představovali si, co se asi v tu dobu na svaté hoře děje. Také u K. . . vzpomínala nemocná dcera s matkou na otce. Matka znala všechna ta místa a tak aspoň vyprávěním těšila nemocnou. Děvčeti bylo teprve 20 let, ale nemoc již po léta ji trápila. Poslouchala pozorně každé slovo. Příštího dne již od rána pohlížela netrpělivě na hodiny. Velmi pomalu ji toho dne ubývalo. Odpoledne se tázala matky, kdy vlak přijede a zdali se otec potom ještě dlouho zdrží. Naznačili jí dobu, kdy asi otec přijde domů, a tázali se jí, zdali se jí po otci tak stýská. Její zrak zase spočinul na hodinách a řekla jaksi unaveně: „Té vody bych chtěla“ a pak dodala, „víc nic, třeba hned umřít.“ Její sestra šla poutníkům naproti a oznámila otci, jak chorá touží po sv. vodě. Ten pospíchal hned domů. Sotva vyřídil pozdrav z posvátného místa, žádala jej dcera o vodu. Napila se jí s velkou dychtivostí. Otec vykládal ještě chvíli a pak se odebrali všichni k odpočinku. Nemocná spala této noci ku podivu klidně. O půlnoci se probudila a žádala znovu vody. Dostala ji a zase usnula, ale spánkem, z něhož se již neprobudila. Svaté svátosti přijala krátce předtím. Tiše a klidně vypustila svou duši, posílněná vodou, po které tolik toužila. Bylo jí zajisté při tom nápoji, jako by jí jej podala sama Matka Boží na osvěžení svému strádajícímu dítku. Její poslední přání se splnilo. Stalo se roku 1927.

Slezská poutnice z Opavy.

PROSBY.

Čtenářka z Lišně prosí za pomoc v tělesné tísní, - dlouholetá odběratelka ze St. Města u Uh. Hradiště za uzdravení z nervové choroby.

Prosíme všechny čtenáře, by uzavřeli tyto prosby a všechny záležitosti celé čtenářské rodiny Hlasů do svých modliteb.

DOPISY.

Z Horní Lidče. Jest tomu devět let, co jsem po prvé stál před zářícím obrazem Panny Marie Svatohostýnské, naplněn jsa radostí nevypsitelnou. Jako živá bytost s tvářmi libezně se usmívající shlíží tam s výše na poutníky, kteří se k Ní utíkají. Jak těžké je loučení s Bohorodičkou! Nechce se ani odejít od Ní, ale draží v domově již čekají na vzácný

pozdrav ze Sv. Hostýna. Toužebně nyní zalétám k Ní myslí svou. Ty vítězná dobroditelko, dobře víš, že láska k bližnímu nyní mizí a zmírání; rozmáhá se sobeckost světovou válkou zplozená. Zahlad ji královskou svou mocí a rozněť soustrast s ubohou chudinou! Tam v krajích za oceánem láska ještě žije, důkazem toho jsou štědré ruce a upřímná srdce, v nichž neslábne silná víra křesťanská. S pozdravem Frant. K.

Z Vamberge v Kladsku. V červenci jsem vítal průvody z Dobrušky, ze Slaného, z Prahy, od Staré Boleslavě, z Machova a Police. Téměř všichni přistoupili k sv. svátostem. Starší poutníci se radovali, že slyšeli zde opět české kázání. Sv. přijímání bylo v červenci na 11.000, průvodů přes 40, z nich asi 12 českých. Kněží z Moravy a z Čech se zapasalo do knihy 9. Jednotlivců a větších i menších hloučků v autech přichází každého dne mnoho; možno počítati 100-200 i více. Zůstanu zde asi až do 8. září. Vamberge mají svůj zvláštní poutnický ráz, který mile dojmá, ale přece poutní ruch na Sv. Hostýně je mnohem rozsáhlejší, pronikavější a velebnější. Kéž se účta k vznešené Matce Boží utěšeně vzmáhá na všech místech, která si vyvolila!

P. Jan K. Dvořák T. J.

Watervliet, N. Y. Zasilám předplatné a 1 dol. na tiskový fond. Hlasy svatohostýnské se mi velmi líbí. Je v nich teď mnoho čtení a poučné zprávy, takže je přečtu po každé do poslední písmenky. Tak aspoň v duchu putuji k Tobě, Maticko Hostýnská. Zde v okolí nemáme takového poutního místa. S krajanským pozdravem Anna Dornáková.

Z Nového Yorku. Zasilám Vám seznam odběratelů „Hlasů svatohostýnských“, kteří mi od-vzdali předplatné: p. Alois Janošik 2 dol., paní Barbora Postavova 1.50 dol., Anna Waňkova 1 dol., Fr. Švihurova 1, Müllerova 1, Žákova 1, Heitzmanova 1, Zajičkova 1, Fajtova 1, Daňkova 1, Veronika Daňkova 1, Koťáskova 1, Talášková 1, pan W. Grögr 1, p. W. Goňa 1, p. Fr. Mašlan 1, sl. Apolena Letáková 1, sl. Marie Bártková 1, K. Pištěk 2.50. (Pozn. redakce: všem zasilám srdečný pozdrav a dik!) — Četla jsem v „Hlase“ smutnou zprávu, že Váš bývalý superior onemocněl. Přeji mu brzkého uzdravení. Bylo by toho zajisté velmi zapotřebí při tak velkém nedostatku kněží. Kéž by aspoň náš lid se snažil podporovati chudé studenty, kteří mají povolání k duchovnímu stavu! K. Pištěková.

Omaha, Nebraska. Laskavostí mého krajana, vdp. Bauera (rodáka od Valašského Meziříčí, nyní faráře v Bruno, Nebr.) jest mi umožněno čísti Hlasy svatohostýnské. Taťto četba jest mi útěchou v těžkých zkouškách osudu. Vzpomínám při tom na místa, kde jsem své mládí prožila, v malé to visce Hrubé Lhotě u Val. Meziříčí. Jako děvče jsem třikrát putovala na Sv. Hostýn s veselským procesím. Kéž bych mohla ještě jednou v životě tam zavítat! Zde za dálným mořem aspoň myšlenkami při čtení „Hlasů“ putuji ze své rodné vesničky na posv. Hostýn a při tom si zazpívám písně na počest P. Marie. Jsem chudá žena, mužem opuštěná, ale doufám, že mi dá Pán Bůh zdraví, abych svůj životní úkol vykonala. Netoužím po bohatství zde na zemi, jen prosím Maticku svatohostýnskou, bych své tři dítky dobře vychovala a je ve sv. víře šťastny viděti mohla. Zvláště Vás prosím, modlete se za mého hochu, by se mohl zasvětit službě Boží, jestliže je

to vůle Boží. Již jako malý chlapec toužil býti ministrantem. To se mu již splnilo. Kéž mu Matička svatohostýnská dopomůže k dosažení další jeho

touhy! Má matka mi zemřela a proto tím více se utíkám k Matce ustavičné pomoci. S pozdravem Emilie Snoza a dítky.

DOBŘÁ ČETBA.

Upozornění. Při objednávkách knih zde doporučených odvolávejte se, prosím, vždy na „Hlas svatohostýnské“!

Katolický muž. (Katolického muže den, týden, měsíc, rok a poslední hodinka.) Podle P. J. Ábela upravil P. František Tomeček T. J. - (Knihovny „Hlasů svatohostýnských“ číslo 2.) Nákladem „Hlasů svatohostýnských“, Sv. Hostýn u Bystřice p. Host. Cena 1'90 Kč. Život se skládá ze dnů, týdnů, měsíců a let. Nuže, aby byl celý život dobrý, musí býti dobrý každý den, každý týden, měsíc a rok, zvláště však poslední jeho hodina. Čeho k tomu potřebujeme? Mužové nemilují dlouhých výkladů. Chtějí slyšet krátce, ale jasně, co jest jim činiti, aby žili jako řádní křesťané, otcové a občané. Takovou stručnou a výstižnou odpověď z pera zkušeného přítele katolických mužů vám podává úhledná knížka, která právě vyšla nákladem „Hlasů svatohostýnských“. Je kapesního formátu a pevně v plátně vázaná. Pro svou neobyčejně levnou cenu se hodí k hromadnému rozšiřování. Při větší objednávce poskytneme slevu.

Blahoslavení! Vládní program Ježíše Krista Krále! Prohlášen byl samým Králem v kázání na hoře. Jedny duše při něm planou nadšením, jiné se útrpně usmívají, podle toho, je-li heslem jejich „pro Krista!“ nebo „proti Kristu!“ Naše heslo je:

„Pro Krista Krále.“ Proto nás zajímá a poutá Jeho vládní program. Vždyť je životním heslem všech, kdo to vážně myslí s křesťanstvím ve vlastní duši a s obrodou křesťanského života u nás vůbec. O tomto programu Krista Krále jedná čís. 45 sbírky „Životem“. (Cena 50 hal.) Sbírkou „Životem“ lze odbírat jako časopis. Vychází dvakrát za měsíc. Předplatné na celý ročník (24 čísel) 13 Kč. (Nakladatelství Exercičního domu v Hlučíně).

Knihy a brožury, jež možno objednat u redakce „Hlasů svatohostýnských“, Sv. Hostýn u Bystřice p. H.: Korunovační kniha 15 Kč - B. Spáčil T. J. - Em. Kubiček T. J., Jesuité 10 Kč - Jos. Rybák T. J., Sv. Petr Kanisius 1 Kč - Ant. Rejzek T. J., Tisíckrát pozdravujeme Tebe I. 3 Kč, II. 3 Kč - Jar. Ovečka T. J. Duchovní cvičení sv. Ignáce z Loyoly I. díl, (text podle originálu) neváz. 18 Kč, váz. 23 Kč, II. (samostatný: návod k rozjímavé modlitbě) nev. 26 Kč, váz. 32 Kč. - Jan Dvořák T. J., Kytice ke cti B. Srdce P. 1'50 Kč, Kytice ke cti sv. Josefa 1'50 Kč - J. Ovečka T. J., Nechte dítě přicházeti ke mně 0'80 Kč - Jos. Lepka T. J., Sv. Alois a jeho životní program 3 Kč - F. Finn T. J., Ferd. Pokorný T. J., Jiří Mrštík (Příběhy ze života amerického neposedy) 16 Kč - J. Ovečka T. J., Chléb náš vezdejší 0'80 Kč - Dřívější ročníky „Hlasů svatohostýnských“ po 8 Kč - Frant. Krus T. J., Markéta apoštolka 1 Kč.

CIZOJAZYČNÁ LITERATURA.

Keppler, Wasser aus dem Felsen. Neue Folge der Homilien und Predigten. II. Band. 8°, X a 320 str. Cena 4'40 M, váz. 6 M. Herder, Freiburg im Breisgau 1928.

Jméno rottenburského biskupa je dosti známé, aby jeho knihy potřebovaly dlouhého uvádění a doporučení. V této sbírce podává řadu mistrovských ukázek umění kazatelského. Jsou to předně nedělní homilie, pak kázání o posvěcení chrámu, příležitostné promluvy a 15 birmovacích řečí o darech Ducha sv.

Exerzitien und Seelsorge. Praktische Winke von Karl Sudbrack S. J. 80 str. Nákladem Tiskového spolku sv. Michaela, Bilin-Ugest 16. (Čechy).

Praktické pokyny! Tato dvě slova opravdu dobře vyjadřují obsah a cenu knížky. Žádné dlouhé pojednání, nýbrž jen pokyny, a to veskrz praktické. Vřele doporučujeme. - Stojí pouze 6 Kč.

LISTÁRNA REDAKCE.

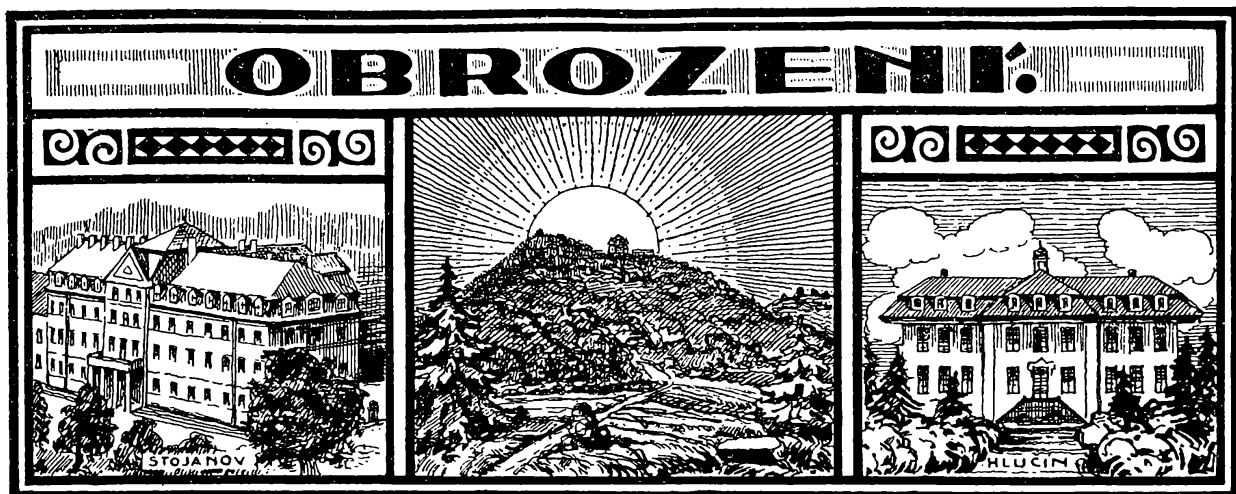
Čtenářka z Lišně: Bylo by pochybené, ztrácejí důvěru, nejste-li hned vyslyšena nebo ne tak, jak si přejete. Nezapomínejte ve svých modlitbách

připojit s křesťanskou pokorou a trpělivostí: „jestliže je to vůle Boží.“ Přečtěte si v našem článku „P. Maria a lid“ pozorně vysvětlení, že Matka Boží jest naší matkou moudrou. — Do Vsetína: Anděla Lupalová z Hradce Králové píše: „Přečetši článek o vsetínských dětech, musím vysloviti svou velkou radost nad odvážnými cestovateli. Libíte se mi, vsetínské děti! Za svého dětství bych to byla snad také provedla. Ale pozor, cestování nedopadne vždy tak dobře, jako když se jde k Matičce Svatohostýnské! Jistě se radovala, že má tak čiperné dítky na zemi.“ — Emilie Mikalova v Š.: Zasilání Hlasů nás nikterak neobtěžuje a těší nás, že je ráda čte. Nedostanete-li některé číslo, jen reklamujte a ochotně Vám vyhovíme. — A. Trčková v D. P.: Knížku K. Bureše „Čiňte pokání“ si objednejte u nakladatelství, jež ji vydalo. -- Děkuji za šíření „Hlasů“ těmto ct. horlitelům: sl. Machkové, učitelce v. v. v B. p. H., Karolíně Sonnkové v Opavě, Marii Otavové v Prostějově, Fr. Tomkovi ve F., Fr. Taškovi v O., Frant. Schäferovi v Malackách, Janu Novákovi v Místku. Prémie budou zaslány,

---

Rozšiřujte „Hlas svatohostýnské“!

Věstník hnutí exercičního pro Československo.

JAK ZÍSKÁVATI ÚČASTNÍKY NA DUCHOVNÍ CVIČENÍ.

(Propaganda exercicií.)

Ještě důležitější než opatření potřebných peněz na konání exercicií je agitace pro ně. V ní vlastně spočívá celé tajemství úspěchu. O tom není pochybnosti. Budou-li totiž všichni, kněží a věřící, živě přesvědčeni o významu myšlenky exerciční, o její užitečnosti a nutnosti, vyřeší se snadno všechny ostatní otázky, zejména také finanční.

Především třeba pracovati o vytvoření veřejného mínění v katolických kruzích: Každý dobrý katolík by měl aspoň někdy krátce ve svém životě, zvláště před důležitým krokem, jako jest volba stavu, sňatek a pod., konati exercicie! Proč? Novodobé poměry toho vyžadují. Dříve žili věřící přece jen v ovzduší celkem náboženském. Rodina jim byla proniknuta a škola se mu zcela neuzavírala, život obce se soustřeďoval okolo kostela všeobecnou účastí při nedělních bohoslužbách, církevních slavnostech a průvodech. Tím mysl lidu i jednotlivců vždy byla jaksi povznášena k nadpřirozenému. Dnes život veřejný i rodinný tihne k zesvětštění a čiré pozemskosti. Abychom nepozbyli věčných, nadpřirozených hodnot, je třeba uchýliti se tam, kde mají bezpečný útulek, kde plane výšeň vnitřního života, kde se nám zjeví věčné pravdy v celém svém dosahu, kde jim můžeme věnovati pozornost nerušení hlukem a shonem neklidného světa. Církevní právo zavazuje všechny osoby duchovní k pravidelnému konání exercicií. Děje se to proto, aby uprostřed intenzivní práce v moderním ruchu znovu

si uvědomili vyšší cíl a pohnutky svého jednání. Zdali podobné důvody netýkají se i laiků? Nebo jim snad hrozí méně nebezpečí zvláštění a zplošení nežli členům duchovního stavu?

Aby ono veřejné mínění mezi katolíky se ustálilo, nutno použití všech přiměřených prostředků, a to vytrvale. Duchovní správa není totiž žádné „perpetuum mobile“, stroj, jehož pero se jednou natáhne a pak již stále běží samo od sebe. Zde je spíše na místě slovo sv. Pavla: „Insta opportune importune . . . Naléhej včas i ne včas, usvědčuj, přimlouvaj se vši trpělivostí . . .“ (2 Tim 4, 2). Není divu, že právě s počátku naráží propaganda exercicií na velké obtíže. Tak tomu bylo vždy. Vzpomeňme si na zavádění častého sv. přijímání podle přání Pia X. Jest to již v povaze dobré věci, že se střetá s nemalým odporem.

Exercicie jsou pro mnohé čímsi novým, čeho neznají ani podle jména. Každá novota, která burcuje z pohodlné nečinnosti nebo se vymyká z rámce dosavadní činnosti, budí nedůvěru a nechut. K tomu přistupují četné předsudky, jež nutno překonati. Naznačme některé z nich. Exercicie se hodí pro klášterníky, nikoli pro lidi praktického života. — Dříve jsme se bez nich obešli, proč by byly nyní na jednou tak nutné? — Není kdy na to! (Tato výmluva je nejoblíbenější, protože se hodí na všechno, co se komu nehodí). — Já exercicií vůbec nepotřebuji, co pak

si o mně myslíte? (Tak mluví ti, kteří jich zpravidla nejvíc potřebují). — Co si počne beze mne má rodina v mé nepřítomnosti? (Jak dojemná starost, ale snad zbytečná!) — Co řeknou moji přátelé a známí, až se dovědí, že jsem šel na exercicie? (Tato obava trápívá nejvíce leckterého hrdinu. Mohou ti předhodit, žeš spáchal něco špatného?) — Všechny tyto vytáčky pocházejí nejčastěji ze všeobecné neznalosti duchovních cvičení. Proto nutno předem vymýtit celou houštinu nesprávných a předpojatých názorů, rozptýlit ovzduší nepřátelské nálady, režli se upraví přístup k duchovní samotě.

Hlavně jest však potřebí kladného poučení o exerciciích. Duchovenstvo má k tomu příležitost v kázání, spolkových přednáškách, k nimž si pozve někdy odborníka z blízkého exercičního domu, ve zpovědnici, v soukromé rozmluvě, v křesťanském cvičení a školním vyučování (viz „Krátký katechismus o exerciciích“ v č. 3. t. r.) Bývalí exercitanti-laici agituji slovem v hovoru nebo na schůzích, šířením letáků (na př. „Exercicie“, Hlučín), návštěvou známých. Doba exercičních kursů se ohlásí ústně a doporučuje se naznačiti ji na listcích na kostelních dveřích a ve spolkových místnostech. Jak patrně, nejde o nové pracovní metody, nýbrž o využití osvědčené propagandy duchovní správy a laického apoštolátu na několik týdnů k vytčenému účelu.

Takto budou jednotlivci přesvědčeni o ceně a užitku exercicií a všechen lid, zvláště vedoucí kruhy, pro ně získány. Taková práce se ovšem neprovede za den.

Dva zajímavé příklady, jaké ovoce mívá aspoň příležitostné upozornění na exercicie, vypravuje kdosi v „Lidových listech“ ze dne 17. června t. r.: „Minulého roku setkal jsem se na Moravě v Bystřici pod

Hostýnem se čtyřmi studenty. Poněvadž neznali cesty na Hostýn, přidali se ke mně, kam jsem právě šel. „Odkud pak, junáci?“ táži se jich. „Z daleka, až z Čech, z K.,“ dali mi v odpověď. „A kde jste se tu vzali?“ táži se dále. „Jdeme z exercicií velehradských,“ odpověděli mi. A hned dodali: „To to bylo krásné, a co nás tam bylo! Přes sto a u všech tolik nadšení, že to nelze ani vypovědět.“ Poněvadž mi bylo divné, jak až z dalekých Čech zabloudili na Velehrad, tázal jsem se dále: „A jak jste se dověděli o velehradských exerciciích?“ „To náš pan děkan K. nás na ně upozornil a zároveň se nabídl, že nám přispěje na cestu.“ —

Setkal jsem se s matkou, vdovou po centrálním řediteli panství, v jihočeském městě. Měla synka v 4. třídě gymnasijní a s opravdovou bází mi vykládala, v jak otráveném ovzduší její syn vyrůstá. „Chcete, milostivá paní,“ pravím jí, „pro dítě něco obětovat?“ „Ať to stojí, co stojí, jen když si dítě zachová víru,“ odtušila mi s mateřskou rozhodností. Nuže, pošlete jej na studentské exercicie o prázdninách na Velehrad.“ Tehdy totiž ještě se v Čechách nedávaly. A skutečně hned o příštích prázdninách jel syn na Velehrad a od té doby byl ještě aspoň třikrát na Velehradě a je z něho uvědomělý katolík. Také mne tehdy žádala, abych pro jejího syna sepsal seznam vhodných knih, že mu je mileráda opatří. Ovšem že jsem jí s největší radostí vyhověl. Syn je šťasten, matka je šťastna a oběť v poměru k tomuto dobru prane-patrná. Tedy, rodiče, nelamentovat nad zkázou dětí, ale pro děti také všechno dělat a podniknout, i když to stojí nějakou tu korunku! To znamená prakticky děti milovat! Jen to zkuste s exerciciemi a hojné úroky uvidíte u nich hned po jejich návratu z exercicií!“

EXERCIČNÍ HLÍDKA.

Na Velehradě ve Stojanově budou se konati duchovní cvičení pro železniční zaměstnance od 3. září večer do 7. září ráno, pro paní a dívky z měst od 12. září večer do 16. září ráno. Cena za ubytování 60 neb 50 Kč (celé zaopatření kromě nápojů). — Přihlášky buďtež zaslány aspoň dva dny před začátkem Papežské koleji na Velehradě.

V exercičním domě v Hlučíně ve Slezsku konají se česká duchovní cvičení v tomto pořádku: Pro

muže od 31. srpna do 4. září. Pro III. řád (pro ženy a panny) od 17. do 21. září. Pro mládence (pro rekruty) od 21. do 25. září. 30. září duchovní obnova. — Cvičení začínají vždy v první udaný den večer a končí se poslední den ráno. — Za pobyt a stravu se platí 51 Kč. — Přihlášky adresujte na exerciční dům v Hlučíně. — Nejlepší spojení je stanice Děhylov - Hlučín na trati Opava-Svinov. Od nádraží jezdí také autobus, který na požádání za-

stavuje u domu. - Z Ostravy od hlavní pošty jezdí třikrát denně autobus do Hlučína.

Nový exerciční dům na Šumavě. Péči obětavého továrníka p. Steinbrenera byl postaven a 29. června t. r. posvěcen nový exerciční dům v srdci Šumavy, ve Vimperku. Dům stojí ve výši 800 metrů nad mořem, 5 minut vzdálen od města, obklopen se tři stran šumavskými hvozdy. Vyhledka ze všech pokojů jest překrásná (až k sv. Vojtěchu a k Lipce na Šumavě). Dům stojí zcela o samotě, jest opatřen 3 balkony a pokoji pro 20 osob. Pokojů jest 18. Každý účastník exercičií má pokoj svůj až na 2 pokoje, které jsou každý pro 2 osoby. Zařízení všech pokojů jest kompletní, účastník exercičií nepotřebuje si s sebou ničeho brát. České exercicie budou pořádány letos: pro kněze v době od 27.—31. srpna, pro paní a dívky v době od 1. do 5. září. Sv. exercicie počínají vždy prvního dne večer a končí posledního dne ráno. Strava i veškeré zaopatření (kromě nápojů a topiva) činí pro 1 turnus 70 Kč. Pro nemajetné sleva. Přijetí lze od Budějovic (odjezd 13:00) do Vimperka v 17:23; odjeti možno poslední den již v 7:47 ráno ke Strakonici. Mimo čas sv. exercičií jest dům určen pro zotavení, dobu pobytu však jest nutno dříve vyjednat. Poněvadž pokojů jest poměrně málo a poptávka značná, radíme učiněti přihlášku co možno nejdříve, a to buď Správě domu Sv. Rafael ve Vimperku přímo, nebo děkanskému úřadu.

Z exercičního ruchu v ženských kruzích. Po redakční uzávěrce srpnového čísla byly ještě hlášeny duch. cvičení v klášteře Voršilek, Praha II., od 11. srpna do 15. srpna pro paní a dívky, které se chtějí zasvětit službě Srdce Páně, a od 15.—19. srpna pro pomocnice v domácnosti. - Dobře chápe význam exercičií olomucký spolek křesťanského milosrdenství „Marta“. Již loni vyslal značný počet svých činovnic a členek na velehradské exercicie. Také letos bude na útraty dobrodinců, kteří k tomu účelu složili více než dva a půl tisíce Kč, poslán v září t. r. sbor důvěrníc na Velehrad. K nim se připojí i jiné ženy z města a okolí. Exercicie považuje spolek správně za počín nábožensko-sociální.

Studentské exercicie na Velehradě ve dnech 16.—20. července konané pro studenty středních škol, abiturienty vyjímaje, shromáždily velký počet nadějně mládeže na posv. místě cyrilometodějském. Sešlo se jich 146. Ovšem bylo by ideálnější, kdyby mohlo býti více kursů s menším počtem účastníků, aby se jednotlivým mohlo věnovati více zvláštní péče. O tak velký počet mají jistě velkou zásluhu i dpp. profesori náboženství. Z celé řady středních škol přišlo po 4-6 účastnících, z Místku dokonce 14. Dva dpp. profesori zaplatili svým žákům cestu a provázeli je až na Velehrad. Uznání si zaslouží i Ústředí studentské SSS a bohoslovci olomoučtí, kteří se vynasnažili, aby účastníci měli na dráze slevu, i jednotlivci. Na počátku exercičií někteří se tvářili dosti cize, ale na konci exercičií zářily radosti očí všech. Když po závěrku v kostele při společné snídani dp. P. Rektor koleje velehradské vstoupil do jídelny, uvítán byl bujarým potleskem celého mladistvého shromáždění. — Čtyřdenní exercicie od 23.—28. července se konaly pro absolventy 7. a 8. třídy a pro akademiky vzhledem k volbě povolání. Veliký počet účastníků (118) a průběh exercičií ukázal, že myšlenka, konat exercicie hlavně

za řečeným účelem, byla šťastná. Z exercitantů byla skoro třetina (36) abiturientů a čtvrtina oktávánů. Z některých středních škol přišlo 10 a více absolventů (z Brna, Mor. Budějovic, N. Města, z Litvle, z Uh. Hradiště). Mnozí chováním svým projevili, že chápou zcela dosah této duch. práce. Dotazníků, jež byly exercitátorovi na výzvu předloženy, bylo tolik, že jich pro nedostatek času sám nemohl zodpovědět. Z dotazníků patrně bylo, jak neblaze působí na katol. studenta prostředí, v němž studuje, a četba, již se obírá. Také bylo patrné, že potřebí katol. mládež studující poučovat dál buď v apologetických kruzích, pokud se takové dají zřídit, nebo při příležitosti jednotlivě. Po exercičiích v sobotu dopoledne členové SSS konali pěknou schůzi krajinskou (pro Slovácko). J. Rybák T. J.

II. turnu kněžských exercičií na Sv. Hostýně ve dnech 6.—10. srpna zúčastnilo se z diecése olomucké 11 kněží (dr. Petr Bartošik, prof. v Kroměříži, Alois Kopecký, farář v Želechovicích, Jos. Pospíšil, kaplan v Předmostí, Ant. Zatloukal, katecheta v Přívoze, Filip Kalvoda, far. v. v. ve Vizovicích, Aug. Odstrčil, far. v Beňově, Jan Skýva far. ve Velké, Jar. Janošik, far. v Bělavsku, Vinc. Kubala, far. v Hlavnici, Jos. Segeť, far. v Zubří), z brněnské 14 (Jos. Kružik, far. v Mušově, Václav Buchta, far. v Jamném, Rud. Straka, far. v Křoví, Jos. Tužim, far. v Šardicích, Al. Vojanec, far. ve Vel. Němčicích, Ant. Votoupal, prof. v Boskovicích, Fr. Segeť, děkan v Uherčicích, Fr. Běhal, děkan ve Starovicích, Jos. Ševela, far. v Hor. Bojanovicích, Jakub Deml, far. v Tasově, Jos. Navrkal, far. v Rosicích, Fr. Beneš, far. v Mor. Krumlově, Jar. Pospíšil, kaplan v Budišově, Jan Polišenský, far. v Nov. Rousínově), ze spišské 2 (Michal Mrkva, prof. ve Spišské Staré Vsi, Karol Uhlarík kaplán ve Spiš. Podhradí), z vratislavské 1 (Jos. Nogol, far. v Sedlišti); dohromady 28 kněží. 14 jich bydlilo v poutním domě. Exercicie dával P. Josef Špatný T. J. z Velehradu.

Druhý běh duchovních cvičení v Želivě konal se od 7.—11. července pro jinochy (7 účastníků) a od 11.—15. července pro dívky (25 účastnic). Zastoupeny opět stejnoměrně Orel a S. K. M. Původně stanovené datum muselo být přeloženo na tuto dosti nevhodnou dobu, což zavinilo částečně slabší účast jinochů. Oba kursy obětavě vedl opět P. A. Pelikán S. J. z Prahy, jehož snahou bylo, vychovat apoštoly. Výsledek po duchovní stránce je skvělý: téměř všichni se stali členy Eucharistické Ligy a několik i Rytířského Sboru sv. Václava se závazkem týdenního sv. přijímání. Blahodárné účinky exercičií projevují se již nyní ve spolkovém životě, a to měrou tak hojnou, že lze s určitostí říci: dejte každému našemu spolku několik duší prošlých touto „vysokou školou vnitřního života“, a ti svým příkladem a vlivem získají vše Kristu. Jednota Orla v Německém Brodě, jež s laskavým svolením a spoluprací ndp. opata B. Vavrouška uspořádala ony 4 kursy, přivedla do uzavřených exercičií celkem 26 jinochů a 55 dívek. Význačně ke zdaru díla přispělo, vedle moci duchovní, modlitby a obětí, také rozeslání tiskopisů na bratrské spolky a farní úřady. V začátcích jest to účinná propagace exerciční myšlenky. Kéž každý z letošních exercitantů přivede příštího roku i několik nových a přispěje tak k záchraně naší mládeže. T.—ský.

DARY.

Na elektrické osvětlení:

Z Prostějova 5, — Ž. Tvrdá z Jičiny 30, — N. N. z Krasna 10, — M. Kadlecová, Hrabová 20, — J. H. Postřelmov 2, — A. Svačinová, Ráječek 10, — Ž. Vagnerová, Brno 5, — Rod. Smýkalova z Brna 5, — Rod. Rajchová z Brna 5, — N. N. z farnosti Mohelnské 50, — E. Jakubková, Brušperk 30, — N. N. z Bernartic 10, — N. Kudlička, Mrlinek 5, — N. Segeta kapl. Starojická Lhota 20, — A. Dovrtělová, Nedachlebice 5, — A. Matoušková, Laškov 10, — J. Chytil, Grymov 10, — N. N. Místek 10, — Rod. Maňáskova 10, — N. N. Topolany 5, — Fr. Procházková 10, — A. Horáková, Šenov 10, — J. Krejzl, Luboměř 2, — Ž. Galčíková, Kralice 5, — T. Mácůrková, Chomýž 5, — L. Lukášová, Raclavice 25.

Na tiskový fond „Hlasů svatohostýnských: M. Smrčková, Lesnice 2, — N. N. 10, — N. N. z Biskupství 5, — N. N. ze Šenova 10, — N. N. Snovidky 5, — a 3.

Na poutní dům: Po 1000 Kč: Vdp. Jan Vrbíček, far. Prasklice; Rod. Anton. Staňka. Ter. Havránková, Přívoz u Mor. Ostravy; 300 Kč: Frant. Černíková, Třebíč. 250 Kč: Poutníci z Přívozu u Mor. Ostravy 370 Kč: Farníci z Horní Moštěnice. Po 100 Kč: Farní úřad Štítná n. Vl.; Julie a Marie Podhajská, Brno; Štefan Stolařík, Čadce, Slovensko; Rod. Kvítková, Prostějov; Frant. Bagara, Ústí u Hranic; Žofie Tvrdá, z Jičiny; Dp. Meth. Hošek, far. v Líšni u Brna. 80 Kč: N. N. Orel z Brněnského průvodu. 75 Kč: Rod. Sedlářikova. Po 50 Kč: Fr. Kunická, Přívoz u Strážnice — A. Slámečka, Místek — Al. a Fr. Gačalusovi, Prostějov — N. Necrschlová, Hukvaldy — N. N. na poděkování — Emma Kropáčková, Uher. Hradiště — N. Kongak, Hradčany — Čten. Hlasů od Kojetína na poděk. — N. N. Třebetice — Průvod z Mořkova — Joh. Janíková Místek — Poutníci z Kozlovic u Frenštátu — M. Šmeralová, Brno — A. Skunařová, Veselíčko — J. Spála, Přestavky — R. Pečenková, Val. Meziříčí — M. Novobilská, Kopřivnice. 40 Kč: N. N. Šumperk — 30 Kč: Měšt. dívčí veřejná škola, Slavkov u Brna. — 25 Kč: J. Václavek, Prostějov — N. N. Šenov — ze Štramberka — L. Lukášová, Radvanice. — 20 Kč: A. Žižlavská, Přerov — Jos. Heral, dom. vikář, Brno — M. Krumpolcová, vým. Hodslavice — Čten. Hlasů z Kašavy — jiná na poděkování — J. H. z Postřelmova — M. Smrčková, Lesnice — J. Vajdákova, Vídeň — N. N. Pstruží — M. Brunerová, Brno — N. N. Vítkovice — N. Matoušková Laškov — N. N. Přívoz u Mor. Ostravy — N. N. na poděkování P. Marii — N. N. Kladníky na poděk. — R. Kohutová, Skalice — Poutníci z Kopřivnice — Ž. Galčíková, Kralice — Fr. Chytilová Grymov — N. N. Brno. — 38 Kč: K. Kořínek, Brodek u Nezamyslic — 18 Kč: F. Zmeškalová. — 15 Kč: T. Pospíšilová, Vídeň — M. Hajdová, Milotice. — 12 Kč: Žáci obecné školy z Rybí u Štramberka. — Po 10 Kč: A. Ondřejovská, Bahno u Místku. — A. Ocelíková, Mikušovice. — K. Sonková,

Opava. — A. Ošťádal, Sv. Voda u Náměště. — L. Procházka, Přerov. — B. Š. z Ludslavic. — N. N. Fryšták, na poděkov. — F. Mlčochova, Rožnov. — C. Solařová, Mrlinek. — A. Talandova, na poděkov. — N. N. od Přerova. — M. Kleislová, Luboměř. — N. N. Kostelec na Hané. — A. Mařová, Osek. — Dp. Fr. Výlet, far. Paršovice. — N. N. Stará Ves. — N. N. Žakovice. — Čten. Hlasů z Líšně — M. Kadlecová, Hrabová u Zábřeha — N. N. Šumperk. — J. Berka, Hněvkov. — T. Ptáčková, Zábřeh. — M. Kramarišová, Hodslavice. — M. Slováčková, Lípa — Fr. Vozitmoj, Č. Těšín. — Rod. Petříková, Osíčko — N. N. z Oseka u Břestu — Rod. Rykalová, Klimkovic. — Čten. Hlasů z Nivnice. — N. Montág, Mar. Hory. — T. Lužný, Vojnice. — F. Šebestová, Grymov. — Fr. Šanková, Brno. — Rod. Šubová, Přílepy. — 640 Kč: Rod. Kašparová, Mor. Ostrava. — Po 5 Kč: T. Hamerliková, Mor. Ostrava — J. Novobilský, Kopřivnice. — F. Janek, Štramberk — N. N. Štramberk. — V. Šima, Luboměř. — Čten. Hlasů Velešovice. — F. Otáhal, Vlkost. — Jan Mareček. — A. Bílková, Metylovice. — B. Možná, Metylovice. — J. Giblíková, Zábřeh. — N. N. z Chromče a Rovenska. — M. Trčilová, Poruba. — J. Pozemná, Perné. — K. Hubáček. — M. Šlesingrová, Velatice. — N. N. Nové Sedlice. — Fr. Adamovská, Prostějov. — Fr. Mrázek, M. Krutilova, J. Mrázek, M. Mrázková, Lejsky. — N. N. z Břestu. — M. Otáhalová, Měrovice. — N. N. z Těšina, Lubna, Líšně. — M. Fagošová, Prostějov. — M. Vykoukalová, Napajedla. — J. Stratil, Opatovice — A. Metková, Vyškov. — M. Krejčířová, Třebětice. — Ž. Majerová, Přívoz. — Fr. Rašková. — N. Janáčková, Dědice. — Čti. sestrám v poutním domě bylo odevzdáno: Od poutnic z Drahotuš 5. — Z Brna 930. — Z Mor. Ostravy 13630, — N. N. 950. — Od poutnic z Brna 11. — Z Opavy 6280. — A. Lička z Martinova Slez. 5 — A. Šteinerova z Uher. Brodu. 10. — M. Viklická ze Znojma 10. — N. N., Olomouc 100. — Rod. Vaisarova z Brna 50. — N. Barvíková, Štramberk 10. — N. N. 10. — N. N. z Troubek u Přerova 1 polštář peří. — Rod. Palova ze Soběchleb 4 polštáře peří. — N. N. 1 polštář peří a přikrývku. — N. Nitková z Vyškova 1 zlatý dukát na poděkování za uzdravení.

Pokladníka došly v červenci 1928 milodary: Děk. Adolf Horák, Zdounky (opět) 200. — Novomanž. Pískovi, Třebětice 18. — Josefka Strašáková, Pavlovice u Koj. 10. — N. N., orlice z Kroměříže 25. — Sl. Miková 5. — Far. úř. Křenovice u Kojet. 76. — Far. úřad Líšeň u Br. 50. — Kanovn. Fr. Světlík, Olom. 100. — Farář N. N. od Kyjova 100. — F. úř. Brno-Zábřdovice 5. — Novomanželé Ambrosovi v Třebeticích 100 — Děkan Fr. Stratil, Pačlavice (opět) 250. — Krist. Radlová, Praha 50. — R. Sedláček, Pravčice 50. — N. N. Kroměříž 100. — V. Gabriel, Ohništany 10.

Všem šlechetným dárcům srdečné „Zaplat Pán Bůh!“

V. Macháč, Mořkov — N. Přikrylová, V. Lhota — M. Hoštěková, Mořkov — J. Lyčka, Hrabová — V. Krestová, Myší — M. Uhleřová, Větřkovice — K. Bukovjan, Karlovice — A. Granátová, V. Karlovice — M. Pospíšilková, Tučapy — 4 Kč: N. N. Míškovice — B. Sedláčková, Prostějov. — 3 Kč: A. Petrčová, Mohelno — N. Čulichová, Přerov. — 2 Kč: A. Drozdová, Tišnov.

Na hlavní oltář: Fil. Matoušková, Polešovice 50, — N. N. z Urbanova 100, — L. Bazalová, Boršice u Buchlovic 20, — Manželé Staňkovi, Žabovřesky 40, — F. Skopal, Bezuchov 10, — A. Brychtová, Město Žďár 50, — A. Vymětalíková, Soběchleby 50. — M. Klejzlová, Luboměř 50, — N. N. z Příkaz 50 — J. Konečný, Bořenovice 50, — M. Kadlecová, Hrabová u Zábřeha 20, — M. Kunertová, Chroemč 10, — K. Hubáček 10, — Boh. Motyka, Třebonice 5, — M. Klimková, Mor. Ostrava 30, — N. N. z Jičiny 20, — N. N. z farnosti Mohelenské 50, A. Jašková, Mořkov 10, — N. N. z Veřovic 5, N. N. Zubří u Rožnova 30, — M. Pospíšilová 40, — Čten. Hlasů z Kelče 5, — N. N. z Kroměříže 100, — M. Kudlíková, Mrlínek 10, — T. Kubíková, Količín 5, — V. Mazurová, Přívoz 10, — T. Hamrlíková, Mor. Ostrava 5, — A. Tešarková, Sl. Ostrava 50, — B. Hrabalová, Popůvky 10, — Fr. Bendová, Hnojice 4, — J. Hrubonová, Vitkovice 5, — T. Dupáková, Hoštice 5, — za uzdravení matky 5, — A. Kuncová, Mořkov 5, — Fr. Gerla, Kladruby 2, — N. Hradil, Sušice 100, — K. Kreicová z Klužinka 5, — N. N. z Krasna 10, — Čten. Hlasů na poděk. 10, — N. N. z Břestu 20, — N. N. z Kvasic na poděk. 10, — N. N. z Hor. Újezda na poděk. 50, — N. N. z Rožnova 10, — Čten. Hlasů na poděk. 30, — Bož. Hrubá ze Zlobic 50, — Far. úřad v Petrovicích 25, — Fr. Ružicková, Dřevohostice 3, — N. N. Všetuly 23, — A. Zemanová, Č. Lída 10, — N. Daňková, Sobělice 5, — J. Janečková, Konice 5, P. Filáková, Roketnice u Vsetína 50, — Fr. Olšaníková, Kyselovice 6, — N. N. z Rusavy 5, — N. N. ze Zahnašovic na poděkov. za uzdravení z těžké nemoci 50, — Č. S. T. z Turovic 20.

Na chléb sv. Antonína: N. N. z Břestu 50, — M. Kvapil 10, — A. Štýrská, Karvín 7, — A. Škunařová 10, — Emma Kropáčková, Uh. Hradiště 20, — J. Metelka, Lázníčky 10, — Ž. Slováková 5, — Fr. Vozihnoj, Č. Těšín 10, — M. Kudlíková, Mrlínek 10, — N. Ludková, Vitkovice 20, H. Remešová, Nevšava 10, — A. a Boh. Krumpolc, Hodslavice 100, — N. N. z Těšetic, na poděkov. 20.

Na vojenský pomník: N. N. Velešovice 5, — N. N. Nevšová 10.

Na oltářní a věčné světlo: V. Dostálová, Nový Dvůr 5, — Ž. Galčíková, Kralice 5, — Fr. Trojáčková, Sulimov 10, — Fr. Hornová, Mor. Ostrava 5, — J. Březský, Přívoz 5, — J. Kubíčková 5, — T. a E. Gottvaldovi z Těšina 30, — N. N. Hostašovice 10, — B. Motyka, Střebovice 10, — M. Kudlíková, Mrlínek 10, — N. N. Mor. Ostrava 10, — N. N. Klopoto-

víc 15, — N. N. Hradec u Opavy 20, — M. Pospíšilová, Chvalkovice 5, — Joh. Kaňáková, Vitkovice 5, — M. Černá, Zábřeh n. Odr. 5, — L. Procházka, Přerov 10, — N. N. na poděkování 20, — A. a Boh. Krumpolc, Hodslavice 100, — M. Vrbová, Budecko 11, — Fr. Andrýsová, Loučka 10, — A. Ráblová, Starojická Lhota 5, — Fr. Vykručilová, Lideřovice 5, — N. Benetková, Bystřice p. H. 5.

Na korunky Panny Marie: M. M. Šenov 25, — Fr. Gerla, Kladruby 2, — N. N. Předmostí 10, — A. M. 50, — A. Zapletal, Čechovice 10.

Na sochu Božského Srdce Páně: Fr. Vyslouzilová, Malešovice 3, — Ž. Galčíková, Kralice 5, — Jos. Nezdařilík, Katech. Jaktář 20, — Fr. Ružicková, Dřevohostice 5, — A. Kuchtičková 10, — Fr. Adamovská, Prostějov 5, — A. Štrempek, Ostrava 2, — A. Rozsypalová, Koberice 20, — M. Skokanová, Prostějov 5, — M. Fagošová, Prostějov 5, — K. Krejcová, Klužinka 5.

Na křížovou cestu: A. Bučková, Ostrava 6, — A. Maťová, Osek 5, — Čten. Hlasů z Prusinek 20, — K. Jančíková, Prostějov 3.

Na klášter T. J. (Duchovní správa): Dr. Fr. Kolář, kapl. Zábřeh 600, — Jos. Procházka z Nětic 50, — N. N. Krasno 10, — N. N. z Fryštáku na poděk. 60, — Fr. Segeta, děk. Uherčice 25.

Na africké missie: A. P. z Loučan na pokřtění dítě 40.

Na kněžský dorost T. J.: M. Bartošová, Frenštát 20, M. Černá, Zábřeh n. Odr. 10, — M. Fagošová, Prostějov 5, — N. N. 50, — Fr. Čuba, Rajnochovice 10, — Druž. Svatopetrská, Brno 20, — A. M. 20, — N. Vojtková, N. Hluchoňová, Vitkovice 7, — Po 10 Kč: Ž. Hejdová, St. Město, — K. Štýbrová, Vyškovice — A. Motyčková, Morávka — Jedn. Orla čl. Uher. Hradiště — M. Křištofič, Račisdorf, K. Kočvara, Strážek — M. Podhajská, Brno — M. Hrbková, Citoliby — V. Vítek, Orlovice — C. Kučera, Jalubí — J. Přítel, Praha — J. Houšť, Černčín — Ž. Weissová, Drnovice — M. Baštařová, Rázovice — J. Frýdlová, Albrechtický — Dr. F. Klobouk, Polanka — V. Rych, Přerov — Mil. sestry Král. Dvůr — K. Labounková, Náměšť — F. Skácel, Nenačovice — M. Horká, Mor. Loděnice — Milosrd. Sestry, Řepy — A. Hornyšová, Mohelnice — Farní úřad, Šitbořice — M. Vítoslavská, Kokory

Na elektrické osvětlení: V. Žáková, Nevšová 3, — N. Bartošová, Rymice 10, — N. N. Kelč 5, — N. Ježková, Mor. Ostrava 5, — N. N. Jaroměřice u Jevíčka 90, — M. Maňuchová 20, M. Vinklerová, Klokoč 20, — N. N. Beňov 100, N. N. Kopřivnice 10, — N. Střída z Vojic 10, — M. Kudlíková, Mrlínek 10, — Poutníci z Přívozu 40, — Fr. Čechová, Mor. Ostrava 5, — M. Uhyrková, Mor. Prusy 5, — J. Honaisrová, Vitkovice 5, — K. Skupinová, Vitkovice 5, — N. N. Ústí u Hranic 5, — A. Maťová, Osek 10, — M. Ovčáčíková 10, — N. N. z Dřevohostic 3, — N. N. Žákovice 10, — F. Zábilová, Kojátky 5, — N. N. Těšetice 5, (Pokračování na straně 164.)

Zemřelí členové Matice Svatohostýnské:

Anna Dudková v Brně.

Marie Dostálová, Napajedla.

O. v p.!

Novinka!

Právě vyšlo!

Praktická příručka pro katolické muže:

Katolický muž.

(Katolického muže den, týden, měsíc, rok a poslední hodina).

Podle P. J. Abela upravil P. Frant. Tomeček T. J.

Cena úhledné, v plátně vázané knížky pouze 1.90 Kč.

Objednejte u administrace Hlasů, Sv. Hostýn u Bystřice.

Rozšiřujte

„Hlasy svatohostýnské“

a doporučujte je svým známým. Získávají nové odběratele možno po celý rok. Nárok na premie, uvedené v lednovém čísle vztahuje se i na odběratele získané během roku.

Ian Ježek, malíř kostelů

v Bystřici pod Hostýnem,

doporučuje se důst. farním úřadům a kostelním výborům ku provedení maleb a oprav chrámů.

Vyžádejte si bezplatný rozpočet a návrh.

Zpěvník svatohostýnský s notami

pro soukromou pobožnost poulníků svatohostýnských obsahuje písně Mariánské, k sv. apoštolům Cyrilu a Metoději, Srdci Páně, sv. přijímání, sv. požehnání, adventní, postní a jiné oblíbené starší i novější písně. - 150 stran kapesního formátu.

Schválen nejdůstojnější konsistoří v Olomouci. - **Cena 5.- Kč.**

Proti předem zaslanému obnosu zasílá

UMĚLECKÝ GRAFICKÝ ZÁVOD

L. KLUBUŠAY SPOL. S R. O.

V BYSTRICI POD HOSTÝNEM, Morava.

Slavnostní číslo

na paměť svěcení Poutního domu
na Sv. Hostýně dne 19. září 1928.

Měsíčník pro lid.

**Orgán Matice svatohostýnské, poutníků a přátel
Sv. Hostýna.**

Věstník exercičního hnutí pro Československo.

S povolením nejdůstojnější arcibiskupské konsistoře v Olomouci
a řeholních představených vydávají Otcové Tovaryšstva Ježíšova
na Sv. Hostýně na Moravě.

Řídí P. Ferd. Pokorný T. J.

OBSAH: R. Stupavský: Poutnickému domu (báseň), str. 165. - Královna Moravy a Sv. Hostýn - Její hrad, str. 166. - Slavnost svěcení Poutního domu na Sv. Hostýně dne 19. srpna 1928, str. 167. - Jednatelská správa k valné hromadě Matice svatohostýnské 19. srpna 1928, str. 172. - Svatohostýnský kalendář, říjen, str. 179 - Zapisník svatohostýnského kronikáře, str. 180. - Poděkování, str. 184. - Prosby, str. 184. — **Vyobrazení:** Uvítání J. M. nejdp. arcibiskupa dra L. Prečana u slavobrány před chrámovým schodištěm, str. 173. - Nejdp. arcibiskup přichází k hlavnímu vchodu Poutního domu, aby vykonal obřad svěcení, str. 174. - Slavná mše sv. po posvěcení Poutního domu na prostranství před jídelnami, str. 175. - Poutní dům v den svého posvěcení v ozdobě praporů, str. 176. - Horní jídelna v novém Poutním domě, str. 176.

Pro nával látky o slavnosti svěcení Poutního domu odkládá se všechno ostatní („Obrození“, „Dopisy“ a jiné články) do příštího (11) čísla.

Ctitelům Panny Marie Svatohostýnské.

Od 1. října t. r. převzaly ctih. sestry Nep. Poč. P. Marie ze Širavy správu všech budov pro poutníky i hospodářských stavení i polností na Sv. Hostýně. Poněvadž však musejí teprve zařizovati hospodářství a neměly letošní sklizně, prosí velice ctitele Panny Marie, kteří bydlí poblíž Sv. Hostýna a mají své hospodářství, aby jim přispěli podle možnosti pro začátek polními plo-

dinami (brambory, krmnou řepou pro dobytek, píce, stelivem), po př. mají-li nějaké hospodářské náčiní. Celé hospodářské zařízení na Sv. Hostýně bude vyžadovati značného nákladu, proto prosíme, kdybyste jim to dobrotivě mohli usnadniti. Jistěže P. Maria požehná za to Vašemu hospodářství a nahradí Vám vše stonásobně.

DARY.

Na kostel: Mar. Grufíková, Milotice 50, průvod z Tovačova sbírkou 84, R. Haselmanová. Konice 50, Dr. Ant. Macourek, obvod lékař Bělotín 100, N. N. z Brna 100, Fr. Kunovský, Lipník n. B. 25, L. Šromotová, Prostějov 100, Far. úřad, Z.OUNKY 50, Farní úřad v Petrovicích 25, Ant. Pacnerová, Brno 10, C. Šedá, Němčany 20, N. N. z Brna 15, V. Metlíková, Frýdek 5, Mar. Petrová, Němčice na Hané 100, Ž. P. z Hodonína 10, N. N. Sedliště 20, Fr. Bernovská, Chvalovice 10, průvod z Břeclavi 90, N. N. z Hnojic 10, ze Štěpánov 10, z Nákla 50, pout. od Olom. 100, M. Grufíková, Milotice 50, N. N. z Bilovic 10, Al. Maša, Milenov 100, N. N. Sirovín 10, M. Duchánová 5, N. N. z Kvasic 10, M. Tomešková, Tvar. Lhota 10, M. Kubáčová, Dol. Újezd 10, Fil. Zelinková 20, N. Ružicková, Předměstí 5, N. N. z Hané 50, T. F. Štěpánov 10, Rudolf Lánik, Jihlava 50, N. N. Jankovice 10, Václ. Buchta, Jířkovice 10, V. Škrabalová, Žilina 20, M. Chladecká, Žilina 50, A. Slezáčková, Radslavice 15, N. N. Frýdek 10, Z. Nekerová, Žilina 10, procesí ze Zdounek 100. —

Na hlavní oltář: M. Chvostková, Místek 5, B. Průchová, Praha na poděk. 50, R. a Fr. Fiala, Brodek 100, N. N. z Hamrů 20, Fr. Šnajdrová, Štěpánov 10, F. Nezdařilík, Blazice 8, Rod. Martinčíkova z Veselice 1000, N. N. ze Smíchova z vděčnosti za ochranu 100, A. Veselá, Kněžpol 5, N. N. Nové Dvory 50, F. Fábíková, Kladeruby 10, J. Kadlec 20, N. Klumparová, Stráž 5, N. Palová, Soběchleby 40,

N. N. na poděkov, 5, N. N. z Lovčic 10, rod. Z. Kroměříž 5, manž. Novákové z Brna 50, M. Velebová, Troubsko 5, F. Křížová, Kohoutovice 100, A. Papáčeková, C. Libchava 20, N. N. z Prusinovic 5, M. Kurková, Otice 50, N. N. od Val. Klobouk 1000, N. N. od Val. Klobouk 10, V. Rutta, far. N. Ves 5, Fr. Popová, Holešov, za št. výsledek soudu 50, J. Štaša, Hlučinsko 10, N. N. Slez, Ostrava na poděkov. 100, N. N. z Holešova na poděkov 15, M. Domanská, Zborovice 50, F. Mühlbergrová, Přerov 10. —

Na chléb sv. Antonína: M. Chvostková, Místek 5, F. Janíčková, Jindř. Hradec 20, B. Hrubá, Zlobice 10, J. Pánková, Morávka 20, N. N. 20, A. Odrobinová, Frýdlant 8, C. Hubková, Přerov 5, J. Kvapilík, Senice 5, A. Herman, Kunovice 5, A. Blahová 50, rod. Rohnová, Vyškov 50. —

Na vojenský pomník: P. Prokešová, Brno 10.

Na oltářní a věčné světlo: Terež. K. Napajedla 5, J. Biolek Morávka 6, N. N. z Lázní p. Host. 15, N. N. Staříč 20, N. Špila z Místku 5, A. Pacnerová, Brno 5, A. Zobaník, Tovačov 6, N. N. ze Zlobic 5, čten. Hlasů na poděkov. 10, F. Nevařilová z Vlčnova 5, N. N. Václavovice 20, N. N. Brno 10, N. N. Sušice 10, N. Nováková 5, A. Velísek, Třebětice 15, N. N. ze Štěpánova 5, P. Machánová, H. Újezd 30, N. N. Přerov 10, A. Glingarová, Místek 50, N. Nečas z Třešti 10, A. Herman, Kunovice 20, K. Nezhyba, Přerov 10, M. Tomečková, Tvar. Lhota 10, N. N. z Biskupic 5, J. Hyková

Číslo 10.

Říjen 1928.

Ročník XXIV.

R. Stupavský:

Poutnickému domu.

*Na hostýnském vrchu tichém
vedle milé svatyně
poutní dům se nový tulí
jako květ ku květině.*

*Jako Marta přepečlivá
poutníků dav k sobě zve,
Marii když úctu vzdali,
občerstviti tělo své.*

*Dcerou lásky budova ta,
proto lásku skýtá všem,
poutníky své chránit bude
před všelikým úrazem.*

*Dobře spí se v stínu Matky,
Hostýnem když táhne noc,
Matička své dítky střeží,
veliká je její moc.*

*Čistí snové letí duši,
nepřítel zlý prohá v dál,
Matičky se a Děťátka
přítomnosti polekal.*

*Síně ty jsou posvěceny,
by zde vládl svatý klíč,
aby dítky mariánské
útulek tu mohly mít.*

*Poutníku, měj na paměti,
kdykoliv už voházíš sem,
svět že není tvojím sídlem,
žeš tu jenom noclehem.*

*Maria ať tobě hvězdou,
jež vždy září krokům tvým,
a pak půjdeš bez úrazu
k smavým stánkům nadhvězdným.*

KRÁLOVNA MORAVY A SV. HOSTÝN — JEJÍ HRAD.

(Kázání nejed. p. preláta Fr. Valouška při svěcení poutního domu na Sv. Hostýně dne 19. srpna 1928).

Osudy Sv. Hostýna — osudy lidu moravského.

Sv. Hostýn jest charakteristickou známkou Moravy a P. Maria Svatohostýnská odvěkou ochranou a chloubou lidu moravského. Proto není divu, že Sv. Hostýn a hlavně poutní kostel svatohostýnský sdílel osudy moravského lidu. V dobách, kdy se lidu na Moravě dobře dařilo, kvetl i Sv. Hostýn, ale v dobách, kdy těžké chvíle nastaly lidu, hynul i Sv. Hostýn.

O dávných dějinách Sv. Hostýna víme málo. Přesto již před 300 lety nazýván byl poutní kostel na Sv. Hostýně „kostelem prastarým“ a od nepamětných dob chodila na svatou horu rok co rok procesí. Roku 1620 dal tehdejší pán na Bystřici zpustošiti svatohostýnský chrám, protože byl nekatolík a nenáviděl vše, co bylo katolické. Byl to Václav Bítovský z Bítova, který byl také hlavním mučitelem bl. Jana Sarkandra. Když však brzo nato musel přehnouti do ciziny a pánem na Bystřici se stal katolík Václav Lobkovic a po něm hrabě Rotál, byl kostel obnoven, rozšířen a opatřen novým nádherným obrazem P. Marie, což se stalo v letech 1628-1658.

V první polovici 18. století, tedy před dvěma sty lety, byl postavenný — nější nádherný chrám hostýnský a dne 28. července 1748 od kardinála Troyera konsekrován. Ale sotva uplynulo 30 let, byly za císaře Josefa II. r. 1781 pouti na Sv. Hostýn zakázány a roku 1787 chrám zrušen, odsvěcen a zpustošen a obraz P. Marie přenesen do Bystřice.

Veliký pláč a nářek zněl po Moravě, když lid zvěděl, co se stalo na Sv. Hostýně. Dlouho ležela svatyně v ssutinách. Lid však jí neopustil. nýbrž i na zpustošený Hostýn putoval a v polozbořeném chrámě se modlil a plakal. A tato láska lidu moravského k svému poutnímu místu způsobila, že již roku 1841 se počal pobořený kostel opravovati a r. 1845 opět požehnán a obnoven.

Sv. Hostýnu nastaly slavné doby. R. 1855 prohlásil zde kardinál Bedřich Fürstenberg článek víry o Neposkvrněném Početí bl. P. Marie. R. 1881 založeno Družstvo hostýnské, které se hlavně mělo postarati o duchovní správu na Sv. Hostýně. Toto družstvo postavilo klášter a ambity a odevzdalo r. 1887 duchovní správu poutního místa kněžím z řádu Tovaryšstva Ježíšova.

Činnost Matice Svatohostýnské.

Družstvo vykonalo, co vykonati mělo a mohlo, ale na další úkoly nestačilo. Proto bylo r. 1895 přeměněno ve spolek, jemuž dáno jméno Matice svatohostýnská. Účelem Matice bylo hlavně starati se také o tělesné blaho poutníků svatohostýnských. Proto postavilo kromě křížové cesty také hotel a útulnu a upravila lépe ambity. Mimo to si předsevzala provésti slavnou korunovaci Matky Boží Svatohostýnské. Sedmáct let se pracovalo o tomto velkém díle a konečně dne 15. srpna 1912 byla P. Maria Svatohostýnská korunována nádhernou korunou královskou, kterou posvětil sám sv. Otec Pius X. Byla to slavnost tak ohromná, že podobné Morava neviděla.

Pod dojmem této velkolepé slavnosti konala ten potom slavnostní valná hromada Matice svatohostýnské a na této schůzi i další úkol Matice: postaviti důstojný poutní dům. Poutního domu jest velká potřeba, protože počet poutníků, kteří ročně na Sv. Hostýn putují, stále roste a dnešní poutníci nejsou daleko tak otužilí, jako byli poutníci dřívější.

Šestnáct let uplynulo od oné památné valné hromady, která dala Matici ten velký ten úkol, a hle, dnes hlaholí opět Sv. Hostýn tisíci poutníky a za radostné

málady jsme vítali svého nejd. arcipastýře, jenž přišel posvětit hotovou část poutního domu. Dnes posvěcena byla jen **část** poutního domu. Co tuto vidíte a co se zdaleka velebně vypíná po levici sídla korunované Královny moravské, jest jen čtvrtina celé poutní budovy, která má tvořiti dva mohutné čtverce po obou stranách kostela. Ale již z této části můžete souditi, že podnikáme věc velikou a důstojnou Královny naší. Chceme vybudovati na Sv. Hostýně královský hrad nejbl. Rodičky Boží. Panna Maria jest naší jedinou korunovanou královnou!

Královna moravského lidu.

Jako každá královna má i tato Královna naše velké povinnosti, ale má také velká práva. Královna má milovati své poddané, má je chrániti, jim pomáhati a o ně pečovati. Věru nemusíme se za Královnu svou stydět! Kde na světě je královna krásnější, vznešenější, mocnější a dobrotivější? Kde je na zemi panovnice, která by své poddané tak milovala a jim tak pomáhala jako Královna naše — Maria? Kdo vypíše všechna dobrodiní, všechny milosti a všechny nebeské dary, které nám Královna naše na Sv. Hostýně vyprosila? Kdo ví všechny zázraky, kterými Bůh všemohoucí na přímluvu královské Matky své lidu moravskému v čas potřeby a nouze pomohl? Není královny na světě, která by povinnosti své tak svědomitě, ochotně a ráda plnila jako naše korunovaná Královna Svatohostýnská!

Naše povinnosti k nebeské Královně.

Ale plníme i my své povinnosti oproti Ni? Královna má také velká práva; má právo na vděčnost, úctu a lásku svého lidu. Má právo žádati, aby se poddaní Její tak ochotně o Ni starali, jako se starají včelky o svou královnu.

Lid moravský ctil P. Marii Svatohostýnskou po staletí, ctí Ji dnes a ctíti Ji bude i nadále a svou Královnu i miluje. Statisíce poutníků na Sv. Hostýně a hlavně jejich zbožnost, obětovnost a vděčnost dosvědčují, že Královnu svou ctí a milují. A tato po staletí osvědčovaná a v těžkých dobách dotvrzená úcta a láska lidu moravského je nám zárukou, že své Matce vybuduje na Sv. Hostýně sídlo důstojné tak veliké Královny.

Poutní dům bude dílo naše, ale bude i velkým dílem bl. Rodičky Boží. Neboť jen pod Její mocnou ochranou jsme postavili tuto nádhernou část a postavíme časem také celý dům. V této důvěře díky vzdávám především bl. Panně, díky vzdávám nejd. p. světiteli, jenž velmi štědře stavbu podporuje, díky vzdávám i všem, kdož vykonání díla svou dobročinností a prací umožnili. Kéž tento dům slouží Bohu ke cti a nám k spasení!

SLAVNOST SVĚCENÍ POUTNÍHO DOMU NA SV. HOSTÝNĚ DNE 19. SRPNA 1928.

Dílo, k jehož zdaru se upínalo tolik tužeb po mnoho let a přineseno tolik obětí, je po dvouleté úsilovné práci dokonáno: Poutní dům — aspoň jeho hlavní a již sama o sobě značná a samostatná část — otevřen a posvěcen metropolitou moravským za mohutné účasti katolíků moravských, jež se počtem přiblížila nezapomenutelným slavnostem před 16 lety, kdy korunována byla vítězná Ochránkyně Moravy na Sv. Hostýně.

Přípravy.

K slavnosti konány dalekosáhlé přípravy. Poutní dům sám skvěl se půvabem mládí a novosti bílý a čistý, vyšňořen prapory a věnci. Venku před jídelnou čelem k Rusavě byl postaven oltář pod baldachýnem a vkusně vyzdoben péčí ctih. sester. Též horní jídelna byla pro první slavnostní hostinu skvostně upravena. Před hlavním schodištěm u chrámu tyčila se slavobrána s národními a papežskými vlajkami

a znaky všech zemí naší republiky. Nápis na ní směřem k Vodní kapli hlásal pozdrav nejdůst. arcipastýři: „Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně“, na druhé straně pak, směřem ke kostelu, bylo napsáno: „Budiž pozdravena, Královno nebeská, Ochrano naše!“ S věží chrámových, s hotelu a s útulny vlály prapory. Schodiště bylo opraveno a mezery povstalé časem mezi jednotlivými kameny vyplněny cementem. Hotel byl nově omítnut. Práce se protáhly do pozdní noci.

Předvečer slavnosti.

Již v sobotu 18. srpna odpoledne přišly četné průvody: z Příbora s vdp. arciknězem Fil. Pospíšilem (500 poutníků), ze Zubří u Rožnova s dp. koop. Frant. Reichlem (160), ze Zašové s dp. koop. Ferd. Funkem (420), z Rožnova s dp. koop. Josefem Vavříkem (300), z Vracova s dp. koop. Štěpánem Heratem a P. Jos. Hylšem, novoknězem oblátů sv. Frant. Sal. (500), z Albrechtic s vdp. Fr. Suchánkem (170), z Turzovky na Slovensku s dp. kaplanem Vincencem Králem (478), odbočka Svazu katolických žen a dívek z Vyškova s dp. katechetou Oldřichem Peprlou a z Kostelce na Hané (300). Kromě toho velké davy poutníků se ubíraly stále na téměř hory. Zpovědnice byly stále obléhány kajícíky. Večer v 7 hodin kázal dp. superior Jan Vraštil T. J., pak bylo slavné sv. požehnání, jež měl nejd. prelát Valoušek. Při požehnání se vyzváněly hrany za zemřelé členy Matice svatohostýnské. Venku kázal P. Bartoník T. J. současně s kázáním v kostele. Za večerního šera se konal velkolepý světelný průvod za zpěvu písně „Tisíckrát pozdravujeme Tebe“, což bylo jakousi mohutnou předejrou k nastávající slavnosti. Večer odbývána ještě výborová schůze Matice v klášteře.

Nedělní ráno.

Krásně slunná neděle 19. srpna přivábila spoustu nových poutníků, jimiž se neustále hemžily cesty vedoucí od Bystřice k Hostýnu. Již o 2. hodině započato s udílením sv. přijímání. Ve 3 hodiny byla zpívána první mše sv. a o 1/2 6. hodině měl kázání dp. superior. Potom sloužil slavnou mši sv. p. prelát Valoušek za živé členy Matice svatohostýnské za asistence msgra Jana Daňka, kanovníka v Kroměříži. Současně sloužil vdp. Aug. Neoral, farář v Ludslavicích, u bočního oltáře mši sv. za zemřelé členy Matice. Následoval výkrop a Libera a další mše sv. za průvody.*)

Příchod nejdp. arcibiskupa dra Prečana.

K 9. hod. bylo celé prostranství okolo chrámu naplněno zástupy lidu, takže vrch posvátné hory byl jedinou kyticí květů, mezi nimiž vynikaly ladné národní kroje slovácké. Všechno horečně očekává příchod moravského metropolity. O 9. hod. rozhlaholí se zvony a po jejich doznění nesou se horským vzduchem vznešené fanfáry ze Smetanovy Libuše. Pan arcibiskup přijíždí autem se starostou města Bystřice pod Host. továrníkem V. Zbořilem a se svým sekretářem msgrem Karlíkem.

Ve květu slováckých a hanáckých krojů očekává Jeho arcibiskupskou Milost výbor Matice Svatohostýnské v čele s předsedou p. prelátem Valouškem, který první vítá Jeho arcibiskupskou Milost: „Od roku 1748, kdy posvětil tehdejší biskup olomucký kardinál Troyer nynější poutní kostel svatohostýnský, máme bezpečné důkazy, že všichni biskupové a arcibiskupové arcidiecése olomucké milovali Sv. Hostýn, pečovali oň a bývali hosty svatyně svatohostýnské zvláště ve dnech radosti a slávy. Takovým dnem radosti jest i dnešní den, kdy má býti slavnostně posvěcen a otevřen krásný poutní dům. Jménem výboru Matice svatohostýnské děkuji Vaší Milosti, že jste tak ochotně svoliti ráčil tento dům posvětit. Vítáme Vaší arcibiskupskou Milost co nejsrdečněji na posvátném Hostýně a přejeme Vám z celé duše, aby Bůh na přimluvu Královny svatohostýnské ráčil žehnati příchodu Vaší Milosti a splniti všechny modlitby, které V. M. dnešního dne přednese na tomto posvátném místě Rodičce Boží. Nebeská Královna naše kéž vyprosí V. M. za dnešní službu Jí, poutníkům a Matici svato-

*) V dalším popisu použito zprávy, již vypracoval p. Jan Vráj, tajemník a redaktor „Dozorovatele“ v Kroměříži; připojili jsme některé doplňky.

hostýnské prokázanou dlouhá ještě léta šťastného života a hojného zdraví!“ Pan arcibiskup zřejmě dojat děkuje panu prelátovi za jeho srdečné uvítání. Jako rodák z pod Sv. Kopečka putoval rád a nesčíslněkrát k Matce Boží Svatokopecké. S nadšením a úctou pohlížel vždy k Sv. Hostýnu. Teprve však jako student navštívil Sv. Hostýn ponejprv. Jeho působení kněžské v Kelči, pod Sv. Hostýnem, spjalo jej se svatou horou co nejúžeji. Dnes přichází k Matičce Svatohostýnské jako arcibiskup. Děkuje co nejsrdečněji za uvítání, všem, kdož o slávu a rozkvět Sv. Hostýna se starají, výboru Matice, hlavně jejímu předsedovi panu prelátu Valouškovi. Přichází na Sv. Hostýn, aby se za svůj lid moravský pomodlil a vyprosil jemu u Matky Boží hojnost milosti, by v lásce a věrnosti k Sv. Hostýnu a svaté Panně vytrval. Poté vítá pana arcibiskupa superior P. Vraštil za duchovenstvo, strážce svatyně a pan starosta Krajcar z Chvalčova za obec. Slovačka v národním kroji z Tučap od Hradiště podává panu arcibiskupovi nádhernou kytici žlutých růží. Pan arcibiskup všem co nejsrdečněji poděkoval. V průvodu duchovenstva, žehnaje tisícům shromážděných věřících ubírá se do chrámu, kde před oltářem u obrazu Matky Boží setrvává v modlitbách.

Posvěcení domu.

Zatím před novým poutním domem shromáždily se davy věřících. Pan arcibiskup po krátkém odpočinku v klášteře přichází v průvodu k poutnímu domu, aby jej posvětil. Asistovali mu jako jáhen dp. Frant. Suchánek, farář v Albrechticích, a vdp. Em. Kovář, farář v Kladkách, s 8 akolyty - bohoslovci kromě ostatního přítomného duchovenstva. Zde vítá pana arcibiskupa hospodář Matice svatohostýnské a starosta města Bystřice pod Hostýnem továrník Zbořil: „Vaše Milosti, nejdůstojnější pane arcibiskupe! Jako hospodář naší milé Matice svatohostýnské i také jako starosta města Bystřice pod Host., jejíž osudy jsou s touto posvátnou horou tak úzce spjaty, mám čest pozdraviti Vaší Milost co nejuctivěji na prahu nového velkolepého poutního domu, jehož vybudováním jste se na věčné časy zapsal do historie Sv. Hostýna a zajistil si upřímnou vděčnost všech nás i budoucích. Považuji dnešní den za jeden z nejslavnějších v dějinách této věkupamátne posvátné hory, oceňuji vysoce dalekosáhlý význam tohoto útulku našich zbožných poutníků a všech těch, kdož sem tak rádi a s důvěrou přicházejí hledat duševní útěchy a osvěžení z trampot a starostí života. Jménem jejich a jménem všech členů Matice Svatohostýnské, jakož i jménem všech nás katolických občanů podhostýnských, vzdávám Vaší arcibiskupské Milosti vřelý dík za velikou obět, kterou jste našemu kraji přinesl a stejně vřelý dík vzdávám Vaší Milosti za důvěru, kterou jste poctiti ráčil nás členy výboru Matice. Prosím, račtež, náš milovaný arcipastýři, svolati požehnání Boží a ochranu Panny Marie Svatohostýnské na tento dům a zasvětití jej jeho velkému úkolu.“ Pan arcibiskup co nejvřeleji poděkoval a celou budovu pak posvětil. Po ukončených obřadech, za přítomnosti pana arcibiskupa, kázal u polního oltáře postaveného u poutního domu J. M. pan prelát Valoušek, mši svatou sloužil pan kanovník Daněk. Hudební doprovod obstarala kapela z Bystřice pod Host. za řízení pana Fr. Hýbnera. Bohoslužby ukončeny slavným „Te Deum“.

Současně bylo v kostele zcela naplněném kázání pana kaplana vracovského P. Štěpána Herata, pak zpívaná mše sv. a po ní ještě jedna tichá. V 1 hodinu bylo obvyklé sv. požehnání. Celkem se zúčastnilo slavnosti na 24.000 lidí.

(Pozn. red. Další část pochází z pera vdp. kvasického faráře Ant. Dokoupila.)

Valná hromada Matice svatohostýnské.

Po mši svaté donesen na podium stůl a pan prelát Valoušek ujímá se slova: Tato valná hromada je druhou slavnostní valnou hromadou od počátku Matice. První slavnostní valnou hromadu konala Matice roku 1912 při slavnosti korunovační. Tehdy bylo ustanoveno postavití dům poutníkům a tato myšlenka je dnes uskutečněna. Druhý důvod, proč nazývá tuto valnou hromadu slavnostní, je ten, že se jí účastní protektor Matice, nejd. pan arcibiskup. Podle stanov je právem protektorovým valným hromadám

předsedat. Proto prosí pana arcibiskupa, aby laskavě schůzi zahájil a řídil. Pan arcibiskup děkuje panu prelátovi za vřelá slova, děkuje všem dobrodincům Sv. Hostýna, že umožnili stavbu tohoto domu, vzpomíná svých předchůdců, metropolitů moravských, od kard. Fürstenberka až po dra Stojana, kteří Sv. Hostýn zvelebovali. Díky vzdává všem důstojným pánům, kteří po arcidiececi se snažili nashromažďovat příspěvky, všem, kdo radou anebo štědrostí pomáhali tento dům budovat, zvláště funkcionářům Matice (MSH). Děkuje katolickému lidu moravskému a všem ctitelům mariánským. Bůh nech všem odplatí životem věčným. Vzpomíná zemřelých dobrodinců Sv. Hostýna a přeje jim odpočinutí věčného. Prohlašuje valnou hromadu za zahájenou a prosí pana prelátu, aby ji řídil.

Pan prelát Valoušek děkuje Jeho arcibiskupské Milosti za krásná slova, vítá všechny přítomné, zvláště pana inž. prof. Fischera, pana centrálního ředitele Holuba. Oznamuje, že dostaví se dnes na Sv. Hostýn náměstek vlády pan prelát dr. Šrámek, že pozván byl za kazatele pan ministr zdravotnictví Tisó, ale přijít nemohl. Potom pročítá pan prelát pozdravné dopisy. Pan ministr Spina píše, že děkuje za pozvání, milerád by se prý zúčastnil, bude však bohužel v tu dobu mimo hranice republiky. Prosí, aby byl laskavě omluven a aby byla jeho omluva tlumočena s projevem úcty i panu arcibiskupovi. — O své přítomnosti duchem ujišťuje, blahopřeje a poutníky srdečně pozdravuje o memento prosé, dr. Hruban. — Nejsrdečnější blahopřání k tomuto slavnému dni a díky panu prelátovi a celému výboru matičnímu za všechny práce a námahy a přání, aby se mohly dokončit i ty zbývající plány na zvelebení Sv. Hostýna, posílá provinciál Tov. Jež. P. Metoděj Řihák. Přání a pozdrav všem přítomným, jakož i omluvu a přiložených 1000 Kč na poutní dům posílá pan děkan Tom. Kubíček z Kelče.

Protože na návrh P. superiora bylo upuštěno od čtení protokolu minulé valné hromady, vybízí pan prelát P. Dokoupila, aby přečetl jednatelskou zprávu za poslední rok*). Obširná jednatelská zpráva se schvaluje a je Jeho arc. Milostí podepsána. Pokladní zprávu podává pan rada Dosedla. Příjmů měla Matice za minulý rok Kč 1,044.108.86, vydání 1,150.378 Kč 12, jeví se nedostatek 103.000 Kč. Pan prelát Valoušek praví, že by příjmy matiční velmi stouply, kdyby si každý poutník uložil jednokorunovou daň na účely matiční. Pan arcikněz Hikl sděluje, že účty prohlédl, chválí, jak svědomitě a kaligraficky jsou napsány a přílohami doloženy, a navrhuje panu pokladníkovi absolutorium, což co mu dává. Pan hospodář matiční Zbořil re. feruje letos po dvanácté jako hospodář, a to dnes nejradostněji. Ani halěr nepřišel nazmar. Končí svůj referát výzvou: Snažme se udržet, co jsme provedli. Tím zprávy funkcionářů vyčerpány. Pan prelát navrhuje poslat telegramy sv. Otci a panu presidentovi. Návrh se přijímá. Pozvedá se ještě z křesla pan arcibiskup, děkuje ještě jednou všem a prosí přítomné, aby doma řekli všem svým jeho pozdrav a ujištění, že se za ně modlí a jim žehná. Nato prohlašuje pan prelát Valoušek valnou schůzi za skončenou. Se slovy: „Pán Bůh vás žehnej a od všeho zlého zachovej!“ odchází pan arcibiskup středem rozradostněných zástupů ze schůze.

Návštěva pana ministra dra Šrámk.

Po valné hromadě pořádala Matice v horní jídelně poutního domu společný oběd pro pozvané hosty. Hostiny se zúčastnil i okr. pol. správce holešovský dr. Rohr. Ku konci oběda dostavil se a byl od přítomných nadšeně uvítán pan náměstek vlády prelát dr. Šrámek. Zvednuv se k přípitku pravil: Musel jsem ráno z vděčnosti za vykonanou práci pro naše hnutí býti na Vsetíně, kde se světil lidový dům, ale pospíšil jsem si, abych aspoň na chvíli vykonal i zde svou krátkou poutní pobožnost. Zajímalo mne dílo Vámi podniknuté. Mluvím k Matici a jejím representantům. Byl jsem zde na Sv. Hostýně kdysi jako hoch r. 1884 se svým katechetou. Nesli jsme již tehdy sem zdola cihly. Dnes jste vybudovali dílo, které bude požehnáním pro celá

*) Tuto krásnou zprávu přinášíme v úplném znění na jiném místě.

pokolení, a bylo mou povinností projevit svou radost nad tímto dílem svou návštěvou, třeba nepřicházím oficiálně, ale soukromě. Poutní život je v našem národě posud nedoceněn. Pro zvroucnění náboženského citu nemáme lepšího prostředku nad pouti. Této věci jsme s národního stanoviska ještě nedocenili. Kdysi, ještě za monarchie, přijel do Vídně japonský učenec studovat v Evropě význam náboženského citu. Poslali jsme jej tehda na Velehrad, bylo to v dobu velehradských poutí. Jeho kořist vědecká byla tam veliká. Pojímal ovšem pouti ze stanoviska pohanského. Nám znamenají pouti dnes víc. Vyšším poutním životem jsou exercicie. Ale i posavadní pouti mají pro náš život nesmírný význam. Považte, že náš lid volá po staletí na Sv. Hostýně k Panně Marii, OSVOBODITELCE Moravy! Prosil bych, abyste o tom uvažovali a někomu uložili, aby s tohoto hlediska studoval význam poutí pro náš národní život. Potřebujeme takového díla pro svou reprezentaci katolicko-národní. Nutí mne povinnost, abych vám to řekl. Poutní život do budoucna potřebuje změny, aby vyhovoval potřebám duše dnešního člověka. Poutním domem jste tyto potřeby pochopili. Děkuji Matici a jejím reprezentantům a všem, kdo v tomto díle pomáhali. Víím, že pomáhal i můj vzácný krajan, pan arcibiskup, i jemu děkuji. Využijte těchto síní k ideálním úkolům, které pouti svatohostýnské mají, měrou co největší! A buďte ujištěni, že pokud v mé moci to bude, budu vám pomáhat! - Svá slova potvrzuje pan prelát darem 5000 Kč. Panu prelátu Šrámkovi děkují pan arcibiskup, pan prelát Valoušek a pan továrník Zbořil.

Po třetí hodině odjížděli s Hostýna pan arcibiskup a ostatní vzácní hosté, vzpomínajíce, jak pan arcibiskup p. faráři Dokoupilovi písemně potvrdil, rádi na krásné hodiny na Sv. Hostýně ztrávené.

Na pozdravné telegramy,

zaslané z valné hromady Matice Svatohostýnské dne 19. srpna t. r., došly tyto odpovědi:

I.

V Praze, dne 23. srpna 1928.

Pan probošt a senátor

František Valoušek,

Kroměříž.

Z rozkazu pana presidenta republiky tlumočí podepsaná kancelář jeho dík za pozdravný projev zaslaný z valné hromady Matice svatohostýnské, konané dne 21. t. m.

Kancelář
presidenta republiky.

II.

Illmo ac Revmo Domino

Francisco Valoušek

Praeposito Cap. Coll. Krom.

Nuntiatura Apostolica Pragensis maximo cum gaudio istorum fidelium pietatem erga Beatissimum Patrem excipiens Eiusdem Benedictionem cum eis communicare properat.

Datum Pragae ex aedibus Nuntiaturae Apostolicae
die 30. Augusti 1928.

V českém znění: Nejdůst. panu Fr. Valouškovi, proboštu v Kroměříži. Apoštolská nunciatura pražská přijala s největší radostí projev oddanosti věřících k sv. Otci a neprodleně sděluje s nimi Jeho požehnání.

V Praze dne 30. srpna 1928.

JEDNATELSKÁ SPRÁVA K VALNÉ HROMADĚ MATICE SVATOHOSTÝNSKÉ 19. SRPNA 1928.

Začátkem letošního července měl okolo sebe Svatý Otec shromážděné zástupce řádu kapucínského, kteří tehdy skoro z celého světa se sjeli do Říma oslavovat čtyřstoleté výročí založení svého řádu. Ve své promluvě k těmto pokorným synům sv. Františka řekl Svatý Otec také toto: „Při dlouhé cestě je vždy dobré zastaviti se u jistých zatáček, u jistých bodů, otevírajících nám nové obzory, nová hlediska a pohledy, zastaviti se a zahleděti na cestu již vykonanou a potom na cestu, kterou ještě třeba uraziti. Taková zastavení jsou oddechem i vzpruhou.“ Poutníci svatohostýnští řídívají se odedávna a mimovolně touto radou Svatého Otce, když udýchaní vystupují sem na kopec, sem tam u zatáček cesty se zastavují, rozhlížejí po údolí a zase toužebně se dívají k vrchu. Takovým zastavením na cestě je v jistém smyslu i každá valná hromada Matice svatohostýnské. Tu se scházíme, abychom se rozhlédli po práci již tu vykonané a poradili se a viděli, co pro Sv. Hostýn třeba ještě vykonat.

A obojí tento pohled jest dnes velmi potěšitelný.

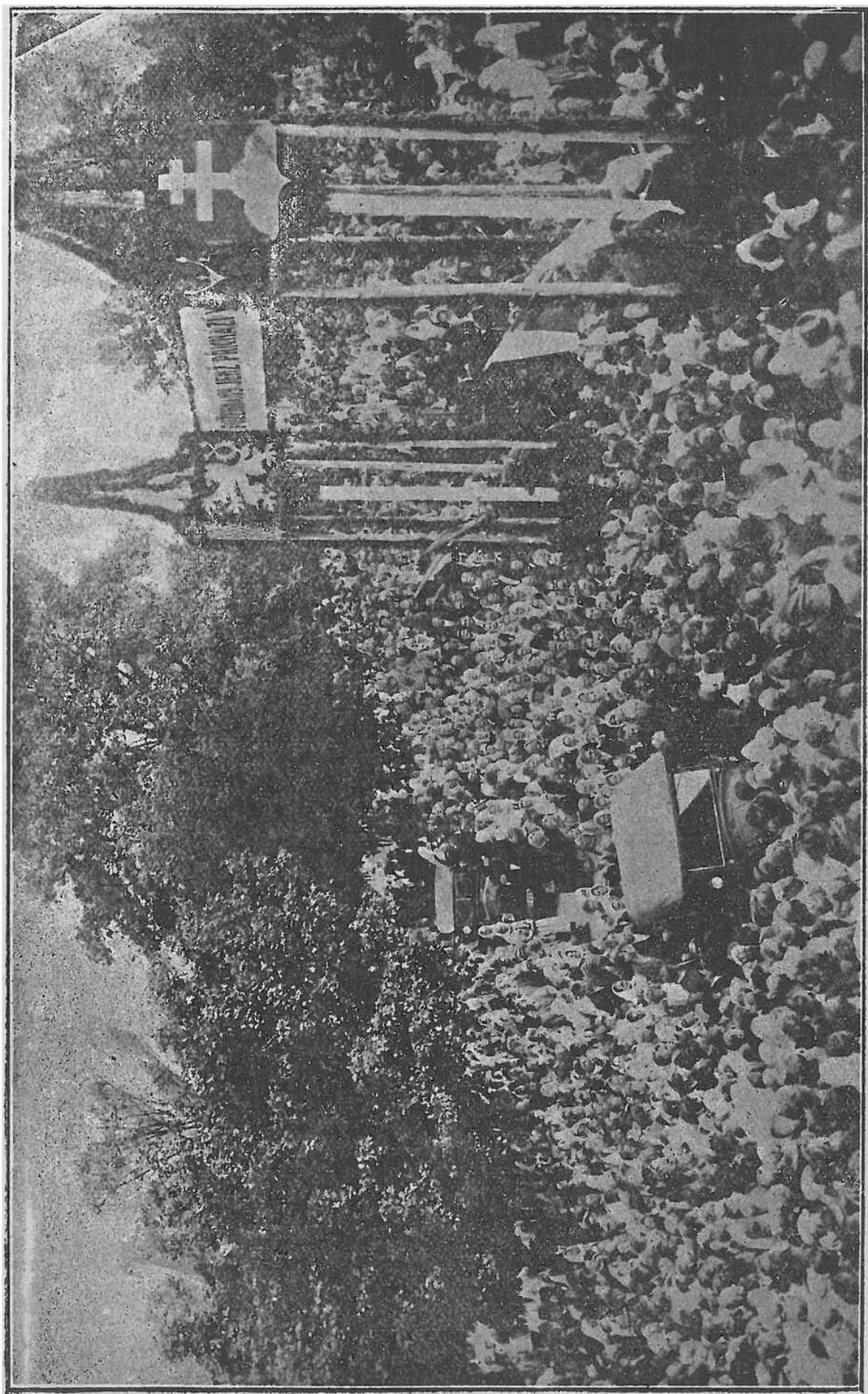
Loni o valné hromadě pravil náš nejdůstojnější předseda, pan prelát Valoušek: „Chceme vybudovat Sv. Hostýn ve královský hrad královny nebeské.“ Před jeho zraky jistě tanul nejen poutní dům tehdy již rozestavěný, nýbrž i další část tohoto domu, která má být vybudována za dům exerciční. Tento dům je vlastně toliko předhradím, částí budoucího hradu královny nebeské. Obou těchto domů poutního i budoucího exercičního je tu potřeba, má-li Sv. Hostýn dostát svému velkému úkolu, určenému Boží Prozřetelností. Rok co rok roste počet poutníků svatohostýnských. Za rok 1927 připutovalo sem již víc než 197.000 lidí, rok co rok se množí počet dětí, přiváděných sem ve skupinách svými katechety nebo učiteli. V roce 1927 bylo těchto skupin 70 a dětí v nich skoro tři tisíce. Je třeba postarat se těmto dospělým i malým poutníkům o přístřeší a odpočinek a k tomu se stavěl tento poutní dům. Někteří z těchto poutníků jdou sem snad jenom na výlet, ale převážná většina jde opravdu na pout, táhne je sem důvěra k Panně Marii, žene je sem starost o duši, což dokazuje počet komunikantů, ustálený již na víc než 70.000 ročně.

Celým katolickým světem vane dnes hnutí exerciční, lidé hledají zátiší pro své duše a pro toto zátiší je Sv. Hostýn jako stvořený. Neupře nikdo, že Sv. Hostýn měl pro náboženský život v naší vlasti nesmírný význam; tento význam teprv vyvrcholí, až tu bude exerciční dům.

Exercičním domem bude Sv. Hostýn opravdovým hradem Královny nebeské, ohniskem a zřídlem náboženského katolického uvědomění, začne plnit svou největší úlohu v našem národě.

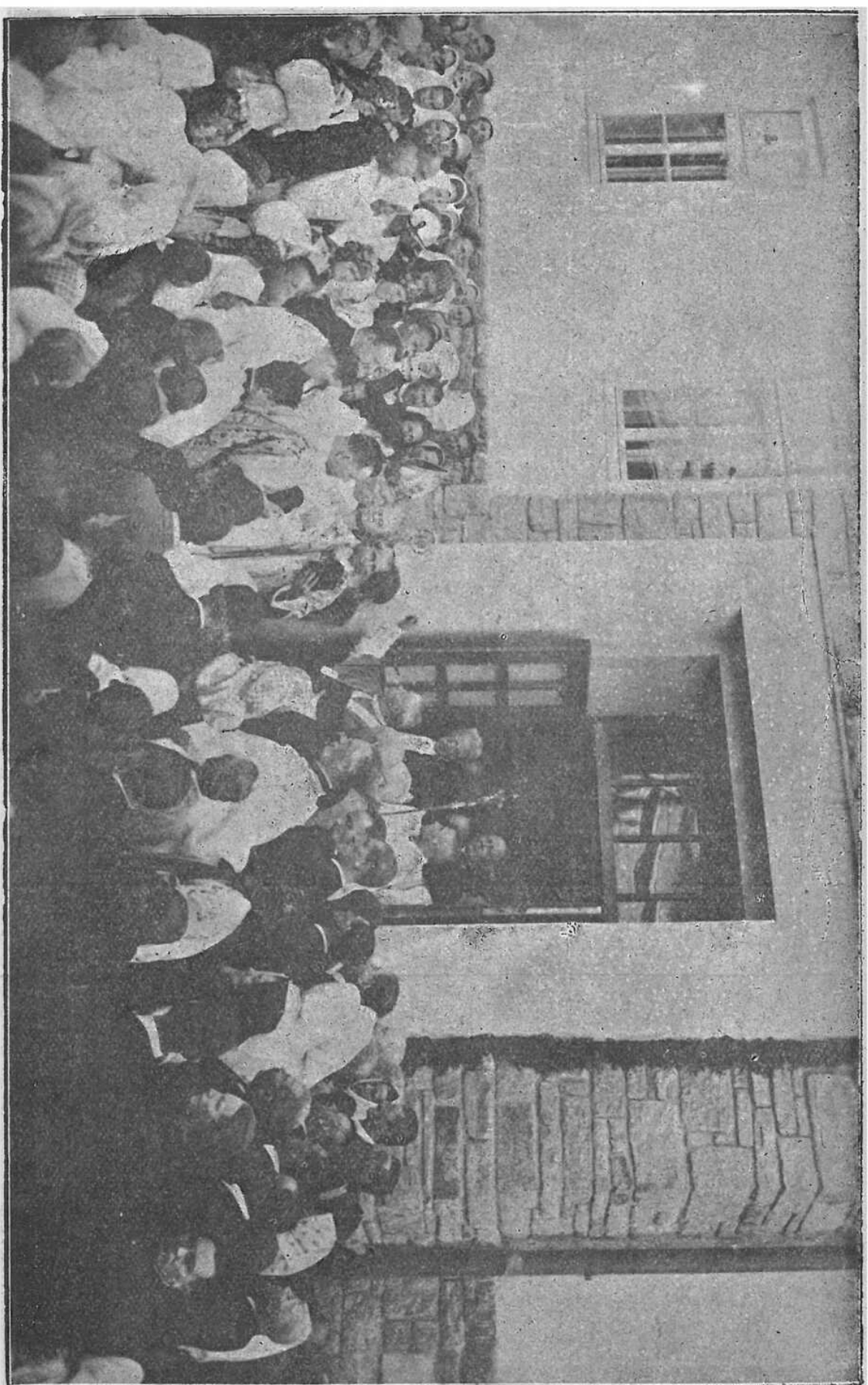
Část tohoto hradu, poutní dům jest tedy hotov a radostně hledíme zdola na tuto mohutnou stavbu, na toto své moravské Monte Cassino. A stejně potěšitelný byl dnes i náš pohled s vrchu dolů, když jsme viděli přicházeti sem nejvzácnějšího poutníka, kterého jsme čekali, svého nejdůstojnějšího pana arcibiskupa, a s ním tolik jiných vzácných hostů. Už často tu vítala naše arcibiskupy úcta a láska moravského lidu, dnes však musí na prvním místě vítat nesmírná vděčnost. Loni v říjnu hlásil ve výborové schůzi matiční pokladník pan rada Dosedla: „Vydali jsme posud na stavbu poutního domu 800.000 Kč a nyní jsme s penězi hotovi.“ To bylo v říjnu, kdy daleko ještě, velmi daleko bylo do dokončení tohoto díla. S penězi jsme byli hotovi, ale pracovalo se dál, pořizovalo se a platilo dál až do výše přes 2.000.000 korun. Pan architekt inž. Fischer mohl se dál těšit, jak pan stavitel Matuška provádí se svými pilnými lidmi jeho plány, pan správce Zimburg mohl dál neúnavně a obezřetně dohlížet na stavbu, vyjednávat s firmami a tyto mohly bezpečně různá zařízení sem dodávat, prozíravý hospodář matiční pan starosta Zbořil nepozbýval čilosti, cítil se ve svém živlu, přerovské sestřičky šířavské mohly dál šiti výbavu do nového domu, výborové schůze matiční mohly se konat v nejlepší náladě i po té říjnové schůzi, kdy jsme slyšeli, že jsme s penězi hotovi.

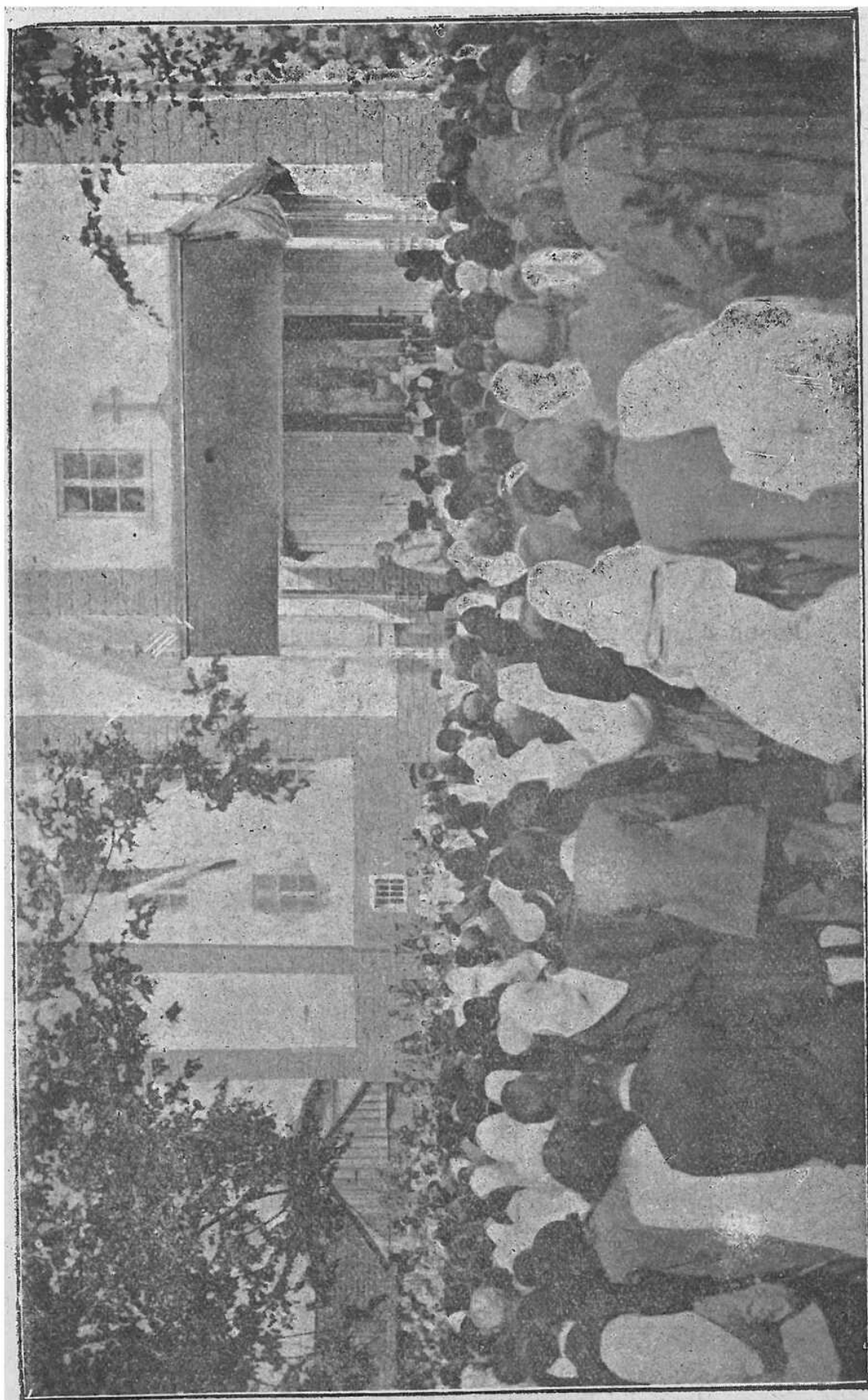

Uvítání J. M. nejdp. arcibiskupa dra L. Prečana u slavoobrány před chrámovým schodištěm.

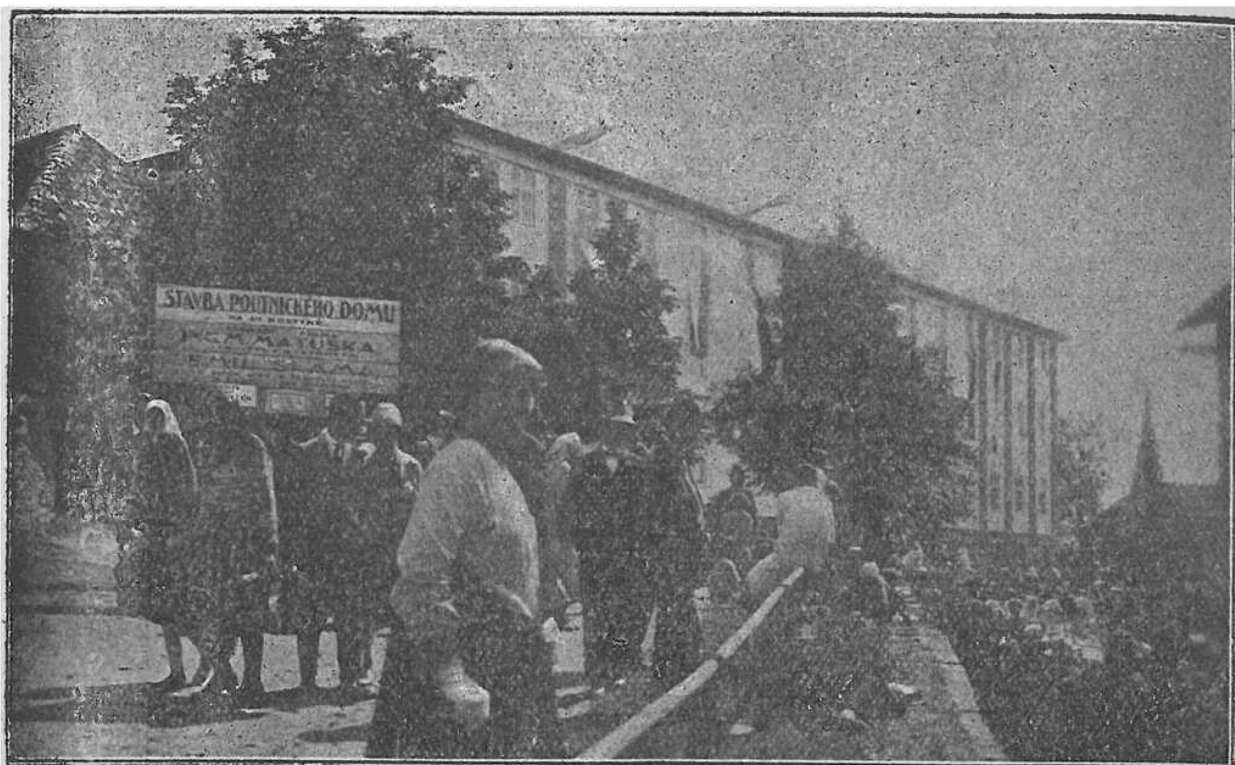

Nejdp. arcibiskup přichází k hlavnímu vchodu Poutního domu, aby vykonal obřad svěcení.

Slavná mše sv. po posvěcení Poutního domu na prostranství před jídelnami.

Poutní dům v den svého posvěcení v ozdobě praporů.

Horní jídelna v novém Poutním domě.

To všechno se mohlo činit dál, však jenom a jenom z toho důvodu, že po těch hotových matičních a vypůjčených tisících platila arcibiskupská pokladna miliony. Správně to řekl náš nejd. předseda pan prelát Valoušek, že, co sv. Hostýn stojí, nepřispělo olomoucké arcibiskupství k jeho stavebnímu rozkvětu nikdy tak velkomyslně jako nyní. K velkým církevním stavbám olomouckých arcibiskupů, k olomouckému dómu, Sarkanderce, Salesiánu, kroměřížskému semináři, Stojanovu velehradskému, radí se nyní tato velkolepá budova poutního domu, vybudována přímo pro katolický lid, umožněna jediné velkomyslnou blahovůlí nejdůst. pana arcibiskupa Leopolda. Přispěli ovšem nesčetní jiní a jiné. Je tu nejeden halěr chudé vdovy, jsou tu dary srdcí nejšlechetnějších. Tyto dary chudých i majetnějších září jako skvostné drahokamy zasazené láskou k Panně Marii do těch velkých hřiven, které z téže lásky na vybudování tohoto domu obětoval nejd. pan arcibiskup. V celém katolickém světě budí se na popud Sv. Otce tak zvaná katolická akce, katol. hnutí. Základní myšlenkou této katolické akce je spolupráce lidu s duchovními pastýři. Jestliže kde jinde, tak i zde se tato zásadní myšlenka katolické akce projevila nejzřetelněji, tento dům je ovocem spolupráce katolického lidu a jeho duchovních pastýřů od nejnižšího k nejvyššímu, ovocem a prvním pomníkem katolické akce.

Ba třeba říci ještě víc, do podniků svatohostýnských zasahují velmi blahovůlně i naše úřady. Má-li totiž tento dům a pozdější exerciční prosperovat, je tu třeba dvou věcí, lepší silnice a vodovodu. Důležitost lepší silnice dokazovat netřeba, potřeba vodovodu je odůvodněna příčinami zdravotními a potom také případným nebezpečím požáru. Studně svatohostýnské nedostačují. O silnici i vodovod se nesmírně zasloužil náš nejdůstojnější předseda pan prelát Valoušek. Mor. zemský výbor dal svým stavebním úřadem vyhotoviti všechny plány nové silnice a rozpočty, a to v době velmi krátké a svým nákladem. Velkou zásluhu o tuto věc mají u zemského výboru pan náměstek Drobný a zemřelý pan přisedící Plhal. Projekt nové silnice je nyní zaslán příslušným ministerstvům se žádostí o státní podporu a je naděje, že tato bude udělena. Je také hotov i projekt vodovodu a přislíbena zemská i státní podpora. Za tuto věc třeba poděkovati zemskému stavebnímu úřadu, zvláště panu stavebnímu řediteli Matějovi a panu radovi Weselému. Rozpočet na silnici činí 800.000 Kč a na vodovod 240.000 Kč.

Z těchto číslic vidět, že zbývá Matici Svatohostýnské i při slíbených podporách zemských a státních napjat všechny síly, aby projekty se mohly uskutečnit. Poutní dům, silnice a vodovod bývaly hlavním bodem programu výborových schůzí matičních, kterých od poslední valné hromady bylo pět, kromě různých menších schůzí poradních. A nutno říci, že tajemná moc Panny Marie tu pomáhala a všechno dílo řídila. Tady na stavbě pracovalo se rychle a radostně, nestalo se nijaké neštěstí, nebylo slyšet nikdy nejmenších stížností se žádné strany, u úřadů, kam jen výbor se o radu a pomoc obrátil, vycházelo se vždy co nejochotněji vstříc. Všecko jakoby závodilo v budování tohoto královského hradu Panny Marie.

Poslední a velmi důležitou otázkou matičního výboru bylo, komu svěřit do vedení vybudovaný poutní dům. Již před třiceti roky, 13.-IV. 1899, kdy Matice byla ve velkých sporech s tehdejším hostinským zdejším a kdy pro všelijaké nepřístojnosti v hostinci byl tupen Sv. Hostýn co chvíli v novinách, nadhodil tehdejší předseda Matice, nejd. pan biskup Weinlich otázku, nebylo-li by dobrým uvažovat, aby se uvedla na Sv. Hostýn nějaká kongregace sester, která by pečovala o poutníky. Na velkých poutních místech v cizozemsku jsou již odedávna poutní domy svěřeny řeholnicím a prosperují ku všeobecné spokojenosti. Po dlouhých úvahách a podle přání nejd. pana arcibiskupa rozhodl tedy výbor Matice svatohostýnské, aby i tento dům svěřen byl řeholnicím, a to ctih. sestrám Neposkvrněného Početí z Přerova. Jejich osvědčená působnost tam dole v rovině nám zaručuje naději, že se osvědčí i zde ve svatohostýnských výšinách. Nejdou sem za ziskem a výdělkem, jdou sem sloužit Pánu Bohu a poutníkům, nebudou se starat jenom o věci pozemské, ale budou svou modlitbou a obětavým životem vyprošovat veškeré naší vlasti Boží smír a potřebné milosti.

Do zprávy jednatelské patří kromě věcí uvedených ještě i tyto věci: Předně upřímný dík horlivým kněžím Tov. Ježíšova, kteří jsou bdělými a neúnavnými strážci Svatého Hostýna. Z nich zvláštními díky jsme povinni dp. Vincenci Perničkovi, bývalému superiorovi. Za něho se počalo se stavbou nového domu, svou horlivou svědomitostí a přepínáním sil uhnal si nemoc a musel přenechat další práci svému stejně horlivému nástupci P. Vraštilovi. Bývalému superiorovi přejeme na přímluvu Panny Marie úplného pozdravení a nynějšímu hojnost dobré rady od Stolice moudrosti, aby šťastně splniti mohl všechny své vznešené úkoly. Děkujeme i všem kněžím, kteří po celý rok na Sv. Hostýně v duchovní správě vypomáhali nebo doma lásku k Sv. Hostýnu budili a o jeho zvelebení se starali. Děkujeme všem, kdo jakýmkoli způsobem se přičinili o stavbu tohoto domu a připravili nám tento krásný den. Náš dík letí až za moře k Čechům americkým, kteří nezapomínají ani tam na Sv. Hostýn, naopak považují Sv. Hostýn za nejsilnější a nejmilejší pouto, které je víže se starou vlastí. Od nich jsou zařízeny jídelny v tomto novém domě.

Vzpomínám-li živých, nesmím zapomenouti zemřelých. Letos posledního května bylo tomu 60 roků, co v Bystřici zemřel velký ctitel Sv. Hostýna, kněz svaté pověsti, František Sušil. Letos 14. září bude tomu 30 let, co při valné hromadě matiční se po kázání u kaple Panny Marie Bolestné pod rozhlednou rozloučil se Sv. Hostýnem jeho budovatel P. Cibulka a v prosinci uplyne pětadvacáté výročí jeho smrti. Když se s ním loučilo kněžstvo, zaslzel a řekl: „Za ty slzy se nestydím“. Poznal, čím je našemu katolickému lidu Sv. Hostýn, že stojí i za slzy. Z jiných o Sv. Hostýn zasloužilých lidí a členů Matice svatohostýnské, pokud bylo možno dovědět se o jejich úmrtí, (v Hlasech svatohostýnských je jich za tento správní rok uvedeno 46), z těch připomínám Mons. Rafaela Kozáka, podplukovníka duchovního v Kroměříži, P. Františka Hrubého-Bukovce, faráře v Jaktáři ve Slezsku, P. Jana Ryndu z Holešova, P. Frant. Kadlece, faráře ze Soběchleb, a P. Soukupa T. J., který po čas války působil na Sv. Hostýně. Je velkou útěchou pro nás všechny, že se na Sv. Hostýně konají denně modlitby a často se slouží mše svaté za členy a dobrodince, k těmto modlitbám však prosím slavné shromáždění, aby přidalo i obvyklou poctu a uctilo památku zemřelých povstáním.

Mluvil jsem o vykonané práci matiční. Kromě všeho, o čem už byla řeč, byly vykonány nutné opravy hřbitova a schodů a jiných stavebních objektů. Opravenou vidíte i sarkanderskou kapli. K opravám budoucím nejnákladnějším pro Matici budou patřit schody, které na některých místech jsou podemlety a hrozí sesutím. Jest každému očividné, kam jdou všechny příspěvky, které Matici se dostávají. A jest si jenom přát, aby horlivost členů matičních neustávala a dále podpořila vše, co slouží ku zvelebení Sv. Hostýna. Na čem zvláště by nám mělo záležet, je to, abychom získávali Matici nové členy a přátele.

Srovnal jsem na počátku tento poutní dům se slavným Montekassinem. Toto památné místo živilo nejednou církev fysicky i morálně. Nikde nemívali papežové středověcí tolik opory a podpory jako v tomto opatství. Nejednou, když jim bylo se skrývat před revolucionáři římskými nebo utíkat před německými císaři a hordami normanskými, když poukázani byli na almužnu, přijalo je a živilo Montekassino. Tamodtud vycházeli mužové, kteří byli opravdovými pomocníky papežovými a křisiteli církve. Co papežové pro Montekassino kdy udělali, z toho klidili oni i církev velké úroky. A jsem si jist, že Královna nebeská, která na hoře svatohostýnské po staletí tak mocně působí, velkomyslně odplatí všem dobrodincům kdejaký dárek, který k její cti zde obětovali, že bude záštitou a ochranou zvláště panu arcibiskupovi a odmění velkými úroky jeho velkomyslnost k Sv. Hostýnu. Lid povznesený úctou mariánskou nad všecko nízké a surové, lid proniknutý ideami křesťanskými a posvěcený sv. svátostmi zde na Sv. Hostýně, lid obětavý pro Krista a jeho církev, to nech je ten vzácný úrok, plynoucí se sv. Hostýna. Na tento lid bude moci jistě Jeho arcibiskupská

Milost ve svém těžkém úřadě se spoléhat a o něm si myslit: To je lid můj a já jsem jeho.

Na Sv. Hostýně 19.-VII. 1928.

ANT. DOKOUPIL mp.,
zapisovatel.

Dr. LEOPOLD PREČAN mp.,
arcibiskup olomoucký.

FRANTIŠEK VALOUŠEK mp.,
předseda.

Pokladnická zpráva Matice Svatohostýnské za rok 1927.

{	Příjmy	1,047.108'86 Kč.
{	Vydání	<u>1,150.948'05 Kč.</u>

I. **Passiva:** { Nedoplatek 31.-XII. 1927 . 103.839'19 Kč = totiž pohledávka arcib. centrální účtárny
Mimo to vážne dluh . . 350.000'— Kč výpůjčkou MSH u Kat. podpůrn. spolku Velehrad
a dluh . . . . . 20.000'— Kč výpůjčkou v reiffeisence v Napajedlích.

II. **Aktiva** MSH mimo vlastní reality na sv. Hostýně:

{	Cenné papíry	26.600'— Kč,
{	v pošt. šekov. úřadě vklad . . .	1.302'15 Kč,
{	v měst. spořit. v Bystřici p./H. . .	5.046'58 Kč,
{	v reiffeisence v Třebeticích . . .	70'56 Kč,
{	na hotovosti	569'93 Kč.

Čelnější položky příjmů:

	Kč
Členské příspěvky a dary	593.567'—
Běžné úroky z uloř. kapitálů	6.073'69
Nájemné z hotelu s opravami v r. 1927 .	24.000'—
Nájemné z krámů	9.850'—
Příjem z noclehů v Útulně	9.661'39
Tržba v poutní kanceláři	11.842'80
„Cihly“ na pout. dům	4.734'—
Kupony úr. z cenných papírů	1.114'97
Za dříví od stavitele	1.926'87
atd.	

Čelnější vydání:

	Kč
Inž. Met. Matuška	833.485'30
Témuž práce staveb. a náden. . . .	8.230'91
Témuž přední zeď hřbitovní	4.174'09
Opravy na verandě	4.110'05
Dříví: kulatina, tes., řezivo	65.198'34
Práce zámečnické	10.000'—
„ klempířské	30.000'—
„ stolařské	30.000'—
„ kamenické	10.000'—
„ vodovodní	30.000'—
„ tesařské	25.000'—
„ elektrotechnické	3.699'03
Honorář za plány	21.765'—
Daně a pojistné	9.880'—
Postele, peřiny, žíněnky	9.253'54
Peřiny, příkrývky, prostěradla	4.822'60
Slamníky, podhlavnice	638'52
atd.	

V Třebeticích, 3.-IX. 1928.

Ant. Dosedla, t. č. pokladník.

SVATOHOSTÝNSKÝ KALENDÁŘ.

Říjen.

1. Měsíční úmysl Apoštolátu modlitby: Aby mládež byla uchráněna od nákazy komunismu a jiných bludů.

2. Sv. andělů strážných. Vzávejme je za ochranu katolických jinochů, kteří nastupují letos vojenskou službu.

3. Sv. Terezie Ježíškovy, karmelitky v Lisieux ve Francii. Letos byla prohlášena za patronku katolických misií. Prosme ji také za rozmnožení kněžských povolání.

5. První pátek. Pobožnost k B. Srdci Páně. Smírné sv. přijímání.

7. První neděle. Slavnost sv. Růžence. Poutní pořádek.

10. Sv. Františka Borgiaše, vyzn. z T. J. († 1572 v Římě).

14. Druhá neděle v říjnu. **Dušíčková pobožnost na Sv. Hostýně** k uctění památky vojáků padlých za války. Poslední velká pout; po ní začíná **zimní pořádek**.

15. Sv. Hedviky, kněžny a patronky slezské.

17. Sv. Markety Marie Alacoque, řeholnice z řádu Navštívení P. Marie, špičatelky úcty B. Srdce Páně († 1690 v Paray-le-Monial ve Francii).

28. (N.) Slavnost Ježíše Krista - Krále. - Národní svátek a oslava desítiletého trvání republiky Československé.

30. Sv. Alfonse Rodrigueza, vyzn. z T. J. († 1617 na ostrově Malorce).

Zimní pořádek služeb Božích na Sv. Hostýně.

(Od III. neděle v říjnu až do IV. neděle po velikonocích).

V neděle a svátky:

Ráno: v 8 hodin mše sv. a sv. přijímání,
v $1\frac{1}{2}$ 9 „ kázání,
v 9 „ mše sv. s požehnáním.

Večer: v 7 hodin litanie a sv. požehnání.

Ve všední dny:

Ráno: v $1\frac{1}{2}$ 6 hodin první mše sv.,
v 7 „ druhá mše sv.

Večer: v 7 hodin litanie a sv. požehnání.

Poznámka: Zpovídá se mezi službami Božími a večer před požehnáním. Kdo by se chtěl v jinou dobu zpovídati, není-li kněze v chrámě, zazvoní u brány klášterní. Sv. přijímání podává se při každé mši sv.

Příležitost k sv. svátostem jest po celou dobu roční.

Pod ochranou Tvou . . .

Po hostýnské serpentíně jede auto. Šroubovitě se drápe kupředu. Již zastavuje před samou kaplí, jejíž vrchol ozářily právě sluneční paprsky. Protrhly se mraky, jež halily kraj, z nich vyhouplо se slunečko, jež právě rozlilo zář po bání hostýnské kapličky. A zář ta se odrážela a padala v širé Hané dál . . .

Z auta vystupují dva lidé; on v černém šatě, ona v bělostném hávu. Sněhobílý šat splývá jí s ramen, hlavu kryje jí závoj zelení mýrty zdobený; z pod závoje z bláskově modrých očí jako perličky kanou jí slzičky a zapadají v posvátnou zem Hostýna. Jsou to snoubenci; jdou sem, by tady knězem bylo požehnáno jejich lásce.

Oba děti žírné Hané, oba našeho selského stavu. Tady před časem ponejprv se viděli, a jako by Máti hostýnská sama vložila v srdce jejich cit lásky, jdou k ní v hostýnskou kapličku, zdá se jim, že tady tak útulno, milo, jsou plni naděje, že když slibu lásky dostane se posvěcení pod její záštitou, že štěstí bude je žitím provázet. Pod ochranu tvou se utíkáme . . .

Když jeli krajem, sypal se deštěk a zřeli, jak v brázdě tulily se k sobě dvě křepelíčky v ochranu snítky růžového kře. I oni jsou takové křepelíčky, utíkají se k ní, Matičce hostýnské, by byla jim záštitou v bouřích života. Nevěstě dál slzička oko zavlažuje, však nechvěje se více strachem z velebné chvíle; spíš radost jí srdcem

zavívá. Vždyť Rodička boží jako by z výše na ni shlížela, jako by se na ni smála, jako by mluvila k ní tak sladoučko. — V její ochranu se vždy utíkala, jí, svoji patronku vzývala s důvěrou v každém případě, jí svěřila se se svou láskou, jí v ochranu poroučela i jej, milého svého.

Rozzářilo se slunečko, když jeli zpět. Před nimi ležela krásná Haná; slunečko vrhalo zlativé pásy do jejích ploch. Budilo v ní radost, vzbudilo i úsměv v oku mladých manželů. Jedou k nim, do jedné vísky, tam pod ochranou Matičky hostýnské má vykvést jim společné štěstí — —

Kýž se tak stane!

Ludva Hanák.

Kdo touží pracovat v moderních misiích? Nezištné a obětavé katolické dívky od 15 — 28 let, které chtějí vlastním posvěcováním a apoštolskou činností přispět k záchraně našeho národa před moderním pohanstvím, přihlaste se za sociálně karitativní pomocnice v Přerově na Moravě, Šířava 7.

Nevýslovná bída duši se vzdává. Jednotě sociálně karitativních pomocnic se nabízí nová a nová činnost. Ale pracovnic (sester charitek) je dosud málo. Některé z nich jsou již se šířavskými ctihodnými sestrami Neposkvrněného Početí ve službách Královny Moravy v poutním domě na Sv. Hostýně a v exercičním domě v Hlučíně, nejsou však dosud činnými členkami Jednoty, nýbrž prodávají tam u sester část své doby zkušební. Vlastní činností JSP je drobná apoštolátní práce ve farnostech, podobná činnosti Markětky Lekeuxové. (Viz knihu Markétka, vydanou v Přerově, Šířava 7, 1928).

Ústředí Jednoty je v Přerově na Šířavě č. 7. Odtud se každé dívce, která má zájem o tento apoštolát, oznámí bližší podmínky přijetí. Žadatelky se mohou také přihlašovat u ctihodných sester na Sv. Hostýně nebo v exercičním domě v Hlučíně. — Nepřijímají se však dívky, které byly již řeholními kandidátkami nebo sestrami.

Pro JSP se zvláště hodí dívky, které mají již určité předběžné vzdělání, měšťanskou, rodinnou, obchodní nebo střední školu, učitelský ústav pro učitelky literární, dom. nauk a pro školy mateřské, nebo sociální, ošetrovatelské, katechetské kursy. Není však překážkou, hlásí-li se dívky, které mají toliko školu obecnou. Ty doplňují své všeobecné vzdělání v jednotě, kde se také všem charitkám dostává vzdělání odborného pro činnost JSP.

U každé žadatelky se však požaduje určitý stupeň inteligence, zralá, zdravá zbožnost, nezištná dobrota, taktičtí chování, mlčenlivost a dobré zdraví. Chudoba není překážkou přijetí do JSP.

Sjezd Mariánský se letos vydařil, možno-li, ještě lépe než jiná léta. Zúčastnilo se mnoho Družin a zastoupení bylo početné. V neděli před ním, 19. srpna, bylo svěcení nového poutního domu, kteréžto slavnosti se zúčastnilo velké množství poutníků a mnoho jich zůstalo i na pondělí na sjezd družinský. Zahájil jej vdp. superior hostýnský P. Vraštil kázáním o vztahu Panny Marie k Eucharistii a častém sv. přijímání, o půl 9. hod. večer byl krásný

světelný průvod a po něm v kostele společná večerní modlitba. Ráno o 6. hod. měl slavnou mši, sv. s asistencí p. farář dokoupil z Kvasic a po ní byla schůze na prostranství za Sarkanderkou. P. superior Vraštil zdůrazňuje úvodem nedostatky Družin jiných a mužů a klade to Družinám jako první apoštolátní povinnost, aby těchto Družin přibýlo. Připomíná podmínky apoštolátu v Družině i mimo ni. Přednáška dp. P. Schmidta, kaplana z Těšnovic, byla nejen po stránce praktické, ale i theoretické dilem důkladným, projevujícím jeho schopnosti. Ukázal, proč mnohá Družina umírá náhle na úbytě, že je to osobitkářství, touha prosadit všude vlastní já bez ohledu na to, jaký Bůh sodalovi světil v okolí úkol. Životním heslem sodála-apoštola musí být: Hle, služebník Boží, staň se se mnou, co Bůh chce... Na 30 Družin zúčastnilo se sjezdu pozdravy. Některé byly kratičké, jiné však přinesly stručně myšlenku povzbudivou, praktickou. Z Val. Meziříčí pozdravila sjezd sodálka v kroji a pravila dobře, že sodál musí být jak svíčka, ne ovšem malinká za desetník, ale jak paškál, který hoří u oltáře, a i když ho vynesou v průvodě, nezhasne tak hned. Za Družinu seminaristů z Kroměříže prosil o modlitbu a sliboval spolupráci sod. Ryšavý. Za Opavu sod. Šeděnková, z Kelče sod. Štřítežská, z Drahan Kolářová, z Kvasic Brázdilová, z Těšnovic Bubeníčková, z Přerova Michálková, z Kojetína Žalmánková. Potom měla pěknou přednášku sod. Kuchařová z Řepčína. Pak pozdravil sjezd za Družinu bohosloveckou sod. Dubina, za Frýdlant sod. Andrýsková, za Družinu dětí frýdlantských žačka Pituchová, za Vracov sod. Lopraisová, z Lukova Mikalová, z Hodonína Zálesáková, z Olomouce Pokorná, z Kroměříže učitel. Jeřábeková, z Napajedel Zavadilová, ze St. Bělé Janečková, z Břestru Janovská, z Vítkovic Vavrečková, z Penčic Zdařilová, z Mor. Ostravy Macešková, z Charvát Zbožinková, za opavskou Družinu mužů sod. Harazin. O 11. hod. ukončil sjezd P. Schmid společnou křížovou cestou a o 1. hod. bylo pak sv. požehnání na rozloučenou. Kéž provedeme, co jsme si umínili vykonat k oslavě Panny Marie na letošním sjezdě!

Na telegram, zasláný Jeho arcibiskupské Milosti s pouťi družinské na Sv. Hostýně, došla z Hukvaldů 22. VIII. tato odpověď: Za telegram, jímž jste mne ubezpečil, že Mariánské družiny z Moravy a Slezska modlily se za mne na Sv. Hostýně a že chtějí zavodit se všemi jinými v oddanosti ke svému arcipastýři, děkuji z plna srdce a prosím, abyste tento můj dík za vhodné příležitosti s družinami sdělil.

Vzpomínaje na krásné hodiny na Sv. Hostýně ztrávené, děkuji Vám ještě jednou a žehnaje Vám jsem Váš
Leopold arcibiskup.

Úmrtí zasloužilého kněze. V úterý 7. srpna t. r. o 4. hod. odpol. v Kroměříži dokonat pozemskou pouť msgr. Julián Roska. Byl dlouho činný ve správě arcibiskupských statků. Po celý život zdobila jej příkladná skromnost. Výrazem této jeho vlastnosti bylo i jeho přání prostého pohřbu. Veškeré své jmění odkázal na církevní a dobročinné účely (také duchovní správě na Sv. Hostýně 1.000 Kč). O. v p.

Mládež na Sv. Hostýně! Naše výzva, uveřejněná v březnovém čísle „Hlasů“ pod titulem: „Máti

„Svatohostýnská, zachraň katolické děti!“ neminula se bohudík s účinkem. Našla porozumění u četných přátel katolické mládeže. Svědčí o tom také dopis, otištěný v 15. čísle „Naši Omladiny“, jenž zasluhuje povšimnutí v kruzích našich čtenářů. Zní takto: „Z Podhoří. Naše spolkové místnosti jsou nyní opuštěny, neboť mládež, ta jako mladá ptáčka nemůže se nabážití volné přírody. Jsou pořádány různé výlety, jak spolky tak i školní mládeží. A na něco bych zde upozornila. Když škola naší mládeži odpírá povzbuzení v náboženských úkolech, chopte se ho Vy, vedoucí katolických spolků. Uspořádejte se školní mládeží (možno též i s dospělými) v prázdninové dny pouť na posvátný Hostýn. Zaveďte je pod ochranný plášť Matičky Svatohostýnské a zde jí je odporučte. Jest nám toho všem v dnešních těžkých dobách třeba. Neboť všechno zlo rozpíná svá tenata, by mládež víře a mravnosti vyrvalo. Slyšela jsem jednou malé caparty, jak s radostí a nadšením vzpomínali své pouťi na posv. Hostýn, kam je jejich katecheta v prázdninách zavedl. Naproti tomu zas litovali, že příštího roku se tam nedostanou, poněvadž učitel-nevěrec se proti tomu vši mocí zasadil, že je všude na výlet zavede, jen na žádné poutní místo ne. Proč nemá naše dítě znáti naše poutní a památná místa, která mají i s dějinami našeho národa tolik společného? Což není na tom dosti, že v neděli při službách božích místo určené pro školní mládež bývá z větší části prázdné? A slyšíte-li takovou mládež mluvit o povinnostech náboženských, hrůzou žasnete. Starejme se tedy, přátelé, o to, aby co nejvíce školní a škole odrůstající mládeže bylo souříděno v našich katolických spolcích a zde právě teď v letních měsících jim věnujme hodně času, by tato mládež byla řádně vedena, jak se na katolickou mládež sluší. Neb kdo nedbá na lásku a úctu k P. Bohu, nedbá na ni ani k žádnému člověku. Když jsem se zmínila o sv. Hostýnu, upozorňuji ještě, ač již jest k odebrání časopisu doba pokročilejší. Koho zajímají zprávy o sv. Hostýnu, objednej si časopis „Hlasy Svatohostýnské“ od duchovní správy na sv. Hostýně. Jest to měsíčník dobře vypravený; celoroční předplatné 12 Kč. Upoutá svým obsahem každého. I v našich skupinách by mělo býti aspoň několik výtisků vedle „Naši Omladiny“, aby si tyto časopisy mohla mládež aspoň vypůjčiti a z nich čerpatí poučení k nábožensko-mravnímu životu. S přátelským pozdravem Mařka Koberská“.

Hotel na Sv. Hostýně bude ve správě řeholních sester? Někteří se tomu diví. Není to však případ tak neobyčejný a ojedinělý. Již v dřívějších dobách byly nezřídka útulny a noclehárny pro cestující v rukou řeholníků a řeholnic, konajících tak skutek tělesného milosrdenství. V lázeňských místech vedou sestry správu různých ozdravoven a pensionátů. Ale i pravidelné, moderní hotely bývají v jejich péči. Tak na př. v Mnichově mají sestry sv. Rodiny hotel „Falcký dvůr“ a ve Štutgartě Milosrdné sestry „Evropský dvůr“. Sestrám samým přináleží vedení a dohled, obsluhu obstarávají jejich pomocnice a služebnictvo.

Úmrtí svatohostýnské obchodnice. Dne 19. srpna 1928 byl na pohřbu † Františky Bubílkové, sestry dp. Frant. Bubílka, far. v. v. v Bystřici p. Host., P. Rudolf Rozkošný, jenž též asistoval, a M. Bruno Resl. Zemřela po delší bolestné nemoci. Byla snad

mnohým poutníkům známa, neb měla též krámek na Sv. Hostýně naproti kříži u schodiště vedle voskařského obchodu V. Zbořila. Vyznačovala se milou a laskavou povahou, kterou zdědila po svém otci, jenž byl dlouholetým kostelníkem na Sv. Hostýně, ještě nežli byl postaven klášter. Její přičinlivost byla příkladná. Již před lety stála jednou nohou v hrobě následkem otravy plynem ucházejícím z kamen. Její bratr, jenž byl též kostelníkem v Bystřici, otravě podlehl a zemřel. Sestře však Bůh dopřál ještě delšího života. Po dlouhé době se z otravy uzdravila, ale snad přece jen následky zůstaly. Ač měla již 66 let, přece až do minulého roku chodila o poutnických dnech do svého krámků na Sv. Hostýn, což jí zajisté stálo mnohou námahu. Doporučí se modlitbám čtenářů Hlasů. O. v p.! (Fr. J. Oškera T. J.).

Z poutního ruchu v srpnu. V sobotu 4. srpna odpoledne přišel průvod z Metylovic a Palkovic s dp. Vojtěchem Bilkem, novoknězem (217 s hudbou), z Milotic u Kyjova s vdp. farářem Jos. Dorazilem (144) a na 500 jednotlivců. Pro vítr se světelný průvod nekonal. V noci se rozpoutala silná bouře s vydatným deštěm. K ránu se opět vyjasnilo. — V neděli 5. srpna po 7. hod. ráno kostel se víc a více naplňoval poutníky příšlými od vlaků. Na ranní kázal P. Al. Jemelka T. J., na velké P. Leopold Škarek T. J., oba profesori arcib. gymnasia v Praze-Bubenci. Slavná mše sv. byla před vystavenou Nejsv. svátostí. — V sobotu 11. srpna odpoledne přišel průvod z Dobré u Frýdku (74) a mohutné procesí z Brna od sv. Michala za vůdcovství dp. Jos. Lávičky C. SS. R. s dvěma bratry-laiky. Bylo 1409 účastníků s hudbou a družičkami, jež nesly sochu P. Marie. V chrámu Páně měli krátké uvítání (P. Rozkošný T. J.) a malé družičky pronesly srdečný proslov. Další průvody: z Morávky u Frýdku s dp. katechetou Karlem Maierem (154) z Tovačova (188), z Vidče u Rožnova s vdp. far. Boh. Halou (160). Mezi menšími hloučky malebně se vyjímala skupina dívek z Kunčic p. Ondřej. v národních krojích. Večer se konal světelný průvod. — V neděli 12. srpna započal pan rada Pecháček s udílením sv. přijímání již ve 3. hod. a pokračoval v tom nepřetržitě do 5. hod. Na ranní kázal P. Cyril Jež T. J., rektor koleje v Praze-Bubenci, na velké dp. superior. Ranní mše sv. s asistencí byla za průvod brněnský. V 1. hod. bylo obvyklé sv. požehnání, pak krátké rozloučení s poutníky brněnskými a po proslovu malé družičky průvod odešel. — V sobotu 25. srpna odpo. přišel průvod ze Strážnice a okolí s vdp. Mikulášem Fišerem, děkanem (1300 s hudbou), z Vel. Újezda u Lipníka s dp. koop. Rud. Colemanem (230), z Horní Moštěnice s msgrem Inoc. Obdržálkem (130), z Troul u Přerova a z Pavlovic u Přerova s dp. Aug. Navrátilcem (120) a mnoho jednotlivců, takže večer byl kostel plný. Světelný průvod se zdařil, ač vál vítr. — V neděli 26. srpna byla ve 4. hod. první zpráva mše sv. Slavnou mši sv. měl p. děkan Fišer za poutníky strážnické. Ke konci této mše sv. přišel průvod terciářů z Olomouce a okolí (1200) a v chrámu Páně se nemohl již dostat, ježto byl plný, useli počkati, až se po bohoslužbách kostel vyprázdní, a pak měli ještě ke 12. hod. tichou mši sv. V 1. hod. se spustil liják, který potrvál asi půl hodiny. Odpoledne měl pro terciáře kázání P. Aeg. ... T. Cap., provinciál, načez

následovalo shromáždění III. řádu a obláčka u oltáře sv. Františka se sv. požehnáním. Pak vykonali křížovou cestu. V 7 hod. večer měl kázání dp. superior a po požehnání odbyl se světelný průvod s večerní modlitbou. — V pondělí 27. srpna měl o 7. hod. kázání P. Timotej Kyselý O. M. Cap., kvardián z Olomouce, po čemž sloužil mši sv. s asistencí dp. provinciál kapucinský. Odešli před 11. hod.

Slavnost Nanebevzetí bl. P. Marie. Tento hlavní svátek svatohostýnský byl za příznivého počasí i letos oslaven hojnou účastí ctitelů Rodičky Boží; jeť to také výročí, letos již šestnácté, památné korunovace Jejího milostného obrazu v našem poutním chrámě. Již v úterý 14. srpna před polednem přišel průvod z Břeclavě s dp. katechetou Frant. Švedou (přes 1100 poutníků s hudbou), pak z Brusovic ve Slezsku s drem Fr. Onderkou, profesorem ve Vidnavě (52), z Halenkovic u Napajedel (58), z Bílé u Frýdku (30), z Místřina u Kyjova (48), z Kozlovic u Přerova (62), z Kroměříže s dp. vikářem Pavlem Hanákem (300). Konal se také sjezd „Papírové rodiny“, t. j. čtenářů časopisů Václava, Ludmily a Anežky, za vedení msgra dra Karla Slavička, papežského preláta a profesora bohosloví v Čes. Budějovicích. Při večerním sv. požehnání bylo vyzváněno všemi zvony. Mohutný byl světelný průvod na večer. — Po krásné, teplé noci následoval nádherný den 15. srpna. O 3. hod. se počalo udíletí sv. přijímání. Od 4. hod. byly stále zpívané mše sv. u hlavního oltáře. Slavnou mši sv. celebroidl p. rada Pecháček za přísluhy P. Bartoňka T. J. a P. Špatného T. J. Po kázání byl modlen desátek sv. růžence se vzýváním: „Který Tě, Panno, na nebi korunovati ráčil,“ při čemž svítila všechna elektrická světla a vyzváněno všemi zvony. Po slavné mši sv. zapěno „Te Deum“, při němž se opět rozhlaholily zvony. Dopoledne přišel průvod z Podhradní Lhoty (100) a mnoho poutníků přijelo auty a vlaky, takže celkový počet činil asi 8600. — Po celou oktávu svátku byla o půl 9. hod. zpívaná mše sv. a každodenně bylo přítomno na 200 poutníků. V pátek 17. srpna odpoledne přišel průvod z Troubska u Brna s vdp. Ed. Grycem, farářem a družičkami, jež nesly sošku P. Marie (302 účastníků s hudbou). Právě když byli v polovici cesty nahoru, stihla je bouře, takže značně promokli. Po příchodu je uvítal P. Rozkošný T. J. Vykonali své obvyklé pobožnosti, křížovou cestu, sv. požehnání a světelný průvod. Na druhý den, v sobotu 18. ráno, měl dp. Gryc kázání, slavnou mši sv. se společným sv. požehnáním a o 11. hod. odešli na Sv. Kopeček.

Dětské poutí. 2. srpna přišly děti z jednoty Orla čsl. ve Štramberku za vedení p. Josefa Juráka, jednatele jednoty. S několika dospělými bylo jich 48. Přistoupili k sv. svátostem a o půl 12. hod. měli sv. požehnání. — 13. srpna přivedl dp. Vojtěch Stárek O. Praem., katecheta v Olomouci-Nových Hodolanech, 21 žákyni měšťanské školy. — 14. dp. Jos. Gargela, kaplan u Sv. Aloise v Praze, prázdňinovou výpravu Sdružení katolické mládeže z Prahy. — 23. dp. Jan Bajtek, katecheta ve Frenštátě, 125 školních dětí a měl pro ně mši sv., — 28. dp. Jan Vážanský, kaplan v Hradci u Opavy, 15 dětí.

Pan biskup dr. Pavel Jantausch, apoštolský administrátor trnavský na Slovensku, přibyl na Sv.

Hostýn dne 28. srpna na krátkou návštěvu autem. Byl doprovázen dp. Aug. Raškou, profesorem v Trnavě, a prof. drem R. Nejezchlebou z Mor. Ostravy. Se zájmem si prohlédl poutní dům, o němž se velmi pochvalně vyslovil.

Z alba našich hostů. Kromě důstojných pánů, kteří přišli s poutníky a o slavnostech, navštívili nás v srpnu i to naši přátelé: P. Adolf Buder S. J. profesor biskupského gymnasia v Bohosudově v litoměřické diecési, P. Vladimír Lakomý z řádu kapucinského v Třebíči, dr. Fr. Vlach, profesor arcib. gymnasia v Kroměříži, Ant. Jemelka, koop. v Laškově, a Frant. Jemelka, redaktor v Olomouci, dr. Em. Pokorný, profesor v Litoměřicích, P. Mořic Ludva, kvardián kapucinského kláštera v Opočně u Náchoda, P. Leonard Pauk S. D. S., farář na Vranově, Jos. Pluschke, děkan z Jakubovic, a Vilém Thiemel, administrátor v Lidměřicích, oba z pruské části olomucké diecése, Baltazar Hřiva, děkan v Napajedlích, a p. rada Konečný, farář v. v. v Napajedlích, P. Paulin, kvardián kapucín. kláštera ve Fulneku, Fr. Kutal, superior arcib. semináře v Olomouci, Jiljí Španěl, profesor arcib. gymnasia v Kroměříži, dr. Jan K. Vyskočil, kvardián františkánského kláštera v Kroměříži, dr. Inocenc Neumann O. M. Cap. z Brna, P. Metod M. Habáň O. P. z Olomouce, Jan Mlčoch, duch. správce v Uh. Hradišti, dr. Ant. Jelen, profesor bohosloví v Brně, don Luigi Cetto z Regnano-Cinè v italském Tyrolsku, který před 10 lety dne 1. května 1918 slavil svou první mši sv. na Sv. Hostýně za přítomnosti své matky, velkého průvodu italských úprchlíků a moravských poutníků, a P. Zeno Benz, salvatorián z Vidně.

Osobní. P. V. Perníčka T. J. dlí nyní na Velehradě, kde vyučuje v Misijním ústavě.

III. turnu kněžských exercicií na Sv. Hostýně od 27.—31. srpna zúčastnilo se 27 kněží, kteří bydleli již vesměs v poutním domě a tam i stravovali. Byly to prvé exercicie, odbývané mimo dům T. J. Z olomucké arcidiecése byli: Ant. Bajer, farář ve Chvalnově, Max. Lubojacký, děkan v Paskově, Ferd. Pur, kaplan v Místřině, Jindřich Křenek, katecheta v Mor. Ostravě, Jan Vévoda, farář v Chropyni, Jan Híkl, arcikněz v Holešově, Al. Filip, far. ve Štítné, Boh. Hála, far. ve Vidči, Jos. Huňka, kaplan v Suchole, Frant. Jašek, kaplan v Bludově, Ferd. Jiřičný, kapl. v Tršticích, Rudolf Vaněk, far. v Korytně, Jan Filip, katecheta v. v. ve Štítné, Frant. Valenta, far. v Březolupcích, Karel Látal, kapl. v Holešově, msgr dr. In. Obdržálek, děkan a far. v Hor. Moštěnicích; z brněnské: Jos. Pluskal, far. v Mohelně, Miloslav Simonides, far. v Tvarožné, Albín Zelníček, katech. v Brně, Jos. Jančík, katech. v Brně-Petrově, Rem. Soukup, kapl. v Kunštátě, Jos. Skácel, farář ve Vel. Meziříčí; z česko-budějovické: Kar. Václavek, farář v Pošně; z vratislavské: Ludvik Janík, děkan v Kanské, dr. Vít Mojžíšek, katech. ve Fryštátě; z katovické: Ferd. Šubert, děkan v Kruchně, Jos. Kupka, far. v Ustroni. Přednášky měl dp. superior Jan Vraštil T. J.

Povětrnost v srpnu. (Zprávy státní meteorologické stanice na Hostýně. Řídí Rud. Rozkošný T. J.). Podobně jako v červenci bylo i v srpnu pěkné, teplé počasí. Nejvyšší teplota se každého

dne pohybovala okolo 22 st., a to 4—5 st. nad nimi neb pod nimi. Průměrná nejnižší teplota byla 10 st. Letní dny, t. j. kdy dosáhla teplota 25 st., byly čtyři: 1., 13., 28. a 31. srpen. V neděle a svátky, kdy býval chrám přeplněný, ukazoval teploměr okolo 20 st. tepla. Skoro ráno první neděli srpnovou (5.-VIII.) byla bouře a napršely 2 cm vody, a dopoledne byl přece kostel plný. Dnů s deštěm bylo 14. Ale protože pršívало buď pozdě odpoledne neb v noci, neuškodilo to poutní návštěvě. 6. a 30. srpna napršelo po 1 cm, 13., 16., 17. srpna po půl cm, 21. srpna dokonce 3 cm. Za celý měsíc napršelo něco přes 1 dm. Bouřek jsme pozorovali pět, a to 1., 2., 5., 21. a 28. srpna. Tato poslední poněkud zdržela nejd. biskupa trnavského Dra. Pavla Jantausche, jenž přijel odpoledne autem z Luhačovic. Mlhy jen několik hodin trvající byly 6., 14., 16., 18., 24. a 31. srpna. Většinou zamračeno bylo jen 2. a 6. srpna. Prudký jihovýchodní vítr vál jen 25. a 30. srpna. Přes 50 km bylo viděti 2., 3., 9., 15., 22., 23. a 30. srpna. Mohli jsme si tedy letos srpnové počasí pochvalovati. Vlaštovky odletěly 28. srpna, ale 3. září se opět ukázaly.

Návštěva chrámu Páně na Sv. Hostýně a počet svatých přijímání.

V srpnu 1928.

5. bylo lidí v kostele	3000	au sv. přijímání	812
12. " " "	6300	"	2542
15. " " "	8600	"	3153
16. " " "	220	"	102
18. " " "	580	"	370
19. " " "	24000	"	5367
20. " " "	1300	"	920
26. " " "	8600	"	3240
27. " " "	1400	"	1050
Ve všední dny úhr.	2986	"	1094
Úhrnem	56986	"	18650
Mši sv. slouženo 516.			

PODĚKOVÁNÍ.

Poznámka redakce: 1. Ostatní četná poděkování, z nichž mnohá jsou zvláště zajímavá a poučná, budou postupně otiskána v příštích číslech. 2. V děkovicích poděků budiž vždy uveden i jméno pisatelovo, ale zároveň podotčeno, zdali si pisatel nepřeje, by byl v tisku jmenován. 3. Redakce si v nedostatku místa vyhrazuje právo, zkrátiti zaslané poděkování v podřadných okolnostech.

Božskému Srdci Páně, P. Marii Svatohostýnské, sv. Josefu, sv. Antonínu a sv. Tereziče Ježíškově děkuji plně slib: J. Š. z farnosti želechovské za uzdravení dítěte a odvrácení nemoci od dcerušky, — čtenářka z Morávky za udělení zdraví, — čtenářka z Příbora za vyslyšení prosby, — N. N. z Rakova za vyslyšení, — Anastasie Polajdová z Přerova za ochranu a pomoc, — S. A. z Nových Dvůrů za uzdravení, — Filomena Frantová z Uh. Brodu za vyslyšení v těžké nemoci oční, — T. Vystavělova z Ondračic za udělení veliké milosti, — nejmen. od Frýdku za vyslyšení

prosby, — čtenářka z Roketnice za zlepšení vleké nemoci, — Frant. Drbalova z Oseka za uzdravení z nebezpečné nemoci, — nejmen. z Hustopeče za pomoc a ochranu ve všelikých potřebách, — A. H. ze Strážnice za uzdravení z těžké oční choroby, — čtenářka od Bystřice pod Host. za uzdravení manžela z reumatických bolestí a pomoc v těžké záležitosti peněžní, — M. O. ze Strážnice za odvrácení neštěstí, — nejmenovaný z Bernartic za vyslyšení proseb, — Fr. M. z Myslejovic za uzdravení své i svého dítěte a za pomoc v životních zkouškách, — nejmenovaný ze Slezské Ostravy za vyslyšení prosby a uzdravení z nemoci, — Rudolf a Františka Fiala z Brodku za uzdravení z těžké choroby, — čtenář N. N. za vyslyšení, — sr. M. G. z Mor. Ostravy za vyhojení ruky.

Všichni se odporoučejí do další ochrany Matky Boží.

Odměněná důvěra. Nacházel jsem se ve velké duševní tísně a byl jsem až bezradný. Po čtení Hlasů svatohost. nabyt jsem důvěry, obrátil jsem se celým srdcem k P. Marii svatohostýnské, sv. Josefu, sv. Antonínu, sv. Filoméně, sv. Tereziče a k veliké své radosti i překvapení byl jsem ze své nesnáze nejen vyveden, ale obrátila se k mému duchovnímu prospěchu. Se zaníceným srdcem jim tímto vzdávám svůj vřelý dik, plně tím svoji povinnost. — Čtenář Hlasů svatohostýnských z Morkovska.

Nápadné vyslyšení. Paní R. Ž. v Holešově narodilo se dítě slepé. Uplynulo již 6 neděl a dítě stále nevidělo. Lékaři kteří je ošetřovali, prohlásili, že zůstane nevidomé. Tu matka učinila slib, že vykoná pout na Sv. Hostýn za vyprošení božské pomoci. Téhož dne dítě rázem prohlédlo. Vděčná matka také svůj slib vykonala 23. srpna t. r. Po pouti ukázala dítě lékaři, který je předem prohlásil za nevyléčitelné. Řekla mu: „Pane doktore, zděvám představuji dítě, jehož léčení jste se vzdal.“ Pan doktor se divil a pravil, že je to ojedinělý případ. Rodiče zasílají tisíce díky Matičce Boží na Sv. Hostýně.

Prodložení života. Díky srdečné Panně Marii Svatohostýnské vzdávám za vyslyšení prosby. Maminka byla velkou citelkou Matičky Svatohostýnské. Před 10 lety těžce onemocněla a veškerá naděje v lékaře byla marná. Prosila jsem vroucně Matičku Svatohostýnskou, aby mi ji aspoň 10 let ještě nechala. Prosbu moji vyslyšela a drahá maminka po 10 letech ve stáří 80 let zemřela. Františka Nedoluhová v Brně.

PROSBY.

N. N. z Količina prosí P. Marii Svatohostýnskou za dar zdraví, — Josef Staš z Lutkeřovic na Hlučinsku za přispění v těžké rodinné starosti.

Prosíme všechny čtenáře, by uzavřeli tyto prosby a všechny záležitosti celé čtenářské rodiny Hlasů do svých modliteb.

**Blíží se konec roku —
zaplatil jsem již
předplatné**

a A. Dvorská, Štěpánov 50, N. N. Palačov 8, Marie Chvostková, Místek 5, A. Ličmanová, učít. Třebíč 100. —

Na korunky Panny Marie: A. Čapková, Drahlav 20, N. N. Předmostí 20, J. Kvapilík, Senice 10, N. Gajová, Zahnašovice 25, N. N. z Kladerub 2, Š. Rubačiková, Kozušany 100, A. Filipová 5, A. Perutková 5. —

Na sochu Božského Srdce Páně: L. Dohnálková 2, manž. Novákoví z Brna 50. —

Na křížovou cestu: A. Spáčilová, Henčlov 8000, N. N. z Císařova 50, C. Hubková, Přerov 10, V. Rutta, far, N. Ves 5. —

Na kněžský dorost T. J. Po 8 Kč: T. Chlup: Prostějov — F. Kločková, Přívoz — 7 Kč F. Krejčí, Otmarov — Po 6 Kč: Jílek, Osice — F. Trňáková, Beregsás — K. Zedková, Holešov — M. Hlupíková, Radějov — M. Blaha, Hluk — Proskova a Štréblová Štramberk — A. Krestova, Příbor — Po 5 Kč: E. Šimurdo-va, Bernartice — F. Šiber, Kateřinky — F. Mrázek, Ochozí — F. Kaplan, Otmarov — T. Zatloukalová, Zahnašovice — J. Janečka, Rusava — J. Veselý, Penčice — A. Horák, Vel. Blatnice — F. Benešova, Lipník — F. Gajdošíkova, Halenkovice — M. Staňkova, Police — J. Špaček, Hrdá Ves — M. Hanzlíková, Dluhovice — A. Ocelíková, Slavičín — M. Dremánková, Kostelec — O. Rybák, Bořejeov — M. Miklová, Doubravy — Dom. Frnka, Herzogwald — T. Zatloukalova, Zahnašovice — J. Zemek, Vlčnov — A. Zubaník, Tovačov — F. Holub, Frýdlant — F. Mikulášek, Hostivař — L. Ondruškova, Kelčany — E. Jakubková, Brušperk — A. Pala, Soběchleby — T. Sklenář, Bratřejov — A. Zadravá, Lidečko — F. Šiler, Kateřinky — K. Hnidák, Čejkovice — F. Liška, Bohutice — J. Švestka, Lískovec — K. Hradecká, Lukovany — J. Spála, Přestavky — J. Šumšal, Soběchleby — E. Lang, Hor. Heršpice — J. Duda, Částkov — F. Kokšová, Vyškovice — M. Procházková, Hrubčice — Ž. Golčíková, Kralice — J. Oulehlova, Líšeň — A. Polášek, Žilina — 4 Kč: A. Bartkova, Nivnice — Po 3 Kč: A. Valentová, Ševětín — A. Gregrová, Čejkovice — J. Maksant, Březová — Po 2 Kč: M. Žniva, Křivé —

R. Lukesová, Velká — F. Macháň, Hranice — Po 1 Kč: R. Šťastný, Bystřice — J. Hylas, Sudějov.

Na Mafici svatohostýnskou: Ministr dr. Šrámek u příležitosti svěcení poutního domu 5000, A. Straková, Košice 25, B. Hlochová, Kostelec u Prostějova 50, N. N. Mor. Ostrava 10, K. a J. Valendinová, Mor. Ostrava 20, A. Šenková, Křižanovice 20, Fr. Pavlíková, Křižanovice 10, N. N. poutnice 100, N. Vranová, Řikovice 20, Mar. družina z Vítkovic 30, N. N. 15, J. Bílek, Bojanovice 300, V. Bernovský, Chvalkovice 25, Fr. Rygalová, Roketnice 20, Eva Lesáková, Brno 20, —

Na duchovní správu: M. Chvostková, Místek 5, M. Kovaříková, Bolelouc 10, Farní úřad, Zdounky 50, B. Baumlová, Brno 20, N. Lesníkovská, Sedliště 5, N. N. 10, dp. Frant. Bubílek far. v Bystřici p. H. k uctění památky † sestry Františky 200, N. N. Ludkovice 10, procesí ze Žiliny 100. —

Dary na poutní dům v srpnu 1928 došlé pokladníkovi: Rev. Josef Bauer, Bruno Nebr., Amerika pokladníkovi Kč 1000, odkaz † dp. far. Fr. Orlity v Loučce 1000, Fr. Štěpánek, roln., Těšice Kč 100, darv doručené nejd. p. prelátu Valouškovi při val. hromadě Kč 135, Jindřich Němeček, roln., Třebětice Kč 50, N. N., Třebětice Kč 50.

Všem šlechetným dárcům srdečné „Zaplať Pán Bůh!“

**Toto číslo má opět
20 stran a 5 obrázků.
Prosíme, byste pa-
matovali na tiskový
fond „Hlasů“
dobrovolným
příplatkem!**

---

†

Zemřelí členové Matice Svatohostýnské:

Františka Bubílková, soukr. v Bystřici pod Hostýnem.

Cecilie Hošťálková, „ „ „ „

Marie Petrová z Němčic na Hané.

Marie Klabalová ze Šelešovic.

Antonie Černocká z Malhotic.

Františka Němečková v Brně.

O. v p.!

Novinka!

Právě vyšlo!

Praktická příručka pro katolické muže:

Katolický muž.

(Katolického muže den, týden, měsíc, rok a poslední hodina).

Podle P. J. Abela upravil P. Frant. Tomeček T. J.

Cena úhledné, v plátně vázané knížky pouze 1.90 Kč.

Objednejte u administrace Hlasů, Sv. Hostýn u Bystřice.

Rozšiřujte

„Hlasy svatohostýnské“

a doporučujte je svým známým. Získávají nové odběratele možno po celý rok. Nárok na premie, uvedené v lednovém čísle vztahuje se i na odběratele získané během roku.

Jan Ježek, malíř kostelů

v Bystřici pod Hostýnem,

doporučuje se důst. farním úřadům a kostelním výborům ku provedení maleb a oprav chrámů.

Vyžádejte si bezplatný rozpočet a návrh.

Zpěvník svatohostýnský s notami

pro soukromou pobožnost pouťníků svatohostýnských obsahuje písně Mariánské, k sv. apoštolům Cyrilu a Metoději, Srdci Páně, sv. přijímání, sv. požehnání, adventní, postní a jiné oblíbené starší i novější písně. - 150 stran kapesního formátu.

Schválen nejdůstojnější konsistoří v Olomouci. - **Cena 5.- Kč.**

Proti předem zaslanému obnosu zasílá

UMĚLECKÝ GRAFICKÝ ZÁVOD

L. KLABUSAY SPOL. S R. O.

V BYSTRICI POD HOSTÝNEM, Morava.

Vychází vždy počátkem každého měsíce. — Celoroční předplatné 12 Kč, v Americe 1 dollar. — Používání novin. známek povoleno řed. pošt a telegr. v Brně, 29.-XII. 1912, č. 98.641-VI.

Administrace na Sv. Hostýně u Bystřice pod Hostýnem.

Vytiskl umělecký grafický závod L. Klabusay spol. s r. o. Bystřice p. Host.

Měsíčník pro lid.

**Orgán Matice svatohostýnské, poutníků a přátel
Sv. Hostýna.**

Věstník exercičního hnutí pro Československo.

S povolením nejdůstojnější arcibiskupské konsistoře v Olomouci
a řeholních představených vydávají Otcové Tovaryšstva Ježíšova
na Sv. Hostýně na Moravě.

Řídí P. Jan Vraštil T. J.

Vychází vždy počátkem každého měsíce. — Celoroční předplatné 12 Kč,
v Americe 1 dollar. — Používání novin. známek povoleno řed. pošt a telegr.
v Brně, 29.-XII. 1912, č. 98.641-VI.

Administrace na Sv. Hostýně u Bystřice pod Hostýnem.

Vytiskl umělecký grafický závod L. Klabusay spol. s r. o. Bystřice p. Host.

OBSAH: Frant. Tábořský: Tužba Moravana, str. 185. - J. Berger: Americkým katolíkům, str. 186. - Katolický muž, proč nechodíš častěji k sv. přijímání, str. 186. - F. P. Kyjovský: Ohnivou cestou, (pokračování) str. 187. - Vojínovo loučení, str. 193. - Svatohostýnský kalendář, str. 194. - Zápisník svatohostýnského kronikáře, str. 194. - Poděkování, str. 199. - Prosby, str. 200. - Dopisy, str. 200. - Dobrá četba, str. 200. - Cizojazyčná literatura, str. 201. - Listárna redakce, str. 201. - **Obrození:** F. Tomeček, T. J.: Dobrá rada, str. 202. - Exerciční hlídka, 205. - Dary, 207. - **Vyobrazení:** J. Berger, farář, Tábor. Minn, str. 186. - Družičky z Hroznové Lhoty o pouti 1928, str. 189. - Družičky z Vnorov o pouti 8. září 1928, str. 101. - Pomník padlých na Sv. Hostýně, str. 193.

DARY.

Na kostel: Bohum. Menšíková, Konice 100, — Růž. Haselmannová, Konice 20, — L. Surmová, Pustiměř 54, — Čten. Hlasů z Domanína 100, — Růž. Šmerdová, Velešovice 10, — F. Obadálek, Lipník n. B. 100, — E. Petržalová, Vyškov 20, — A. Vrtilek, Vyškov 5, — L. Pristová, Brno 10, — St. Dvořák, Kostelec 10, — Hel. Slivová, Slez. Ostrava 10, — M. Daňková, Velehrad 30, — Fr. M. Myslejovice na poděkování 100, — A. Žádníková, Lídeřovice 20, — A. Lehrichová, Něm. Prusy 10, — rod. Kračmerová, Žadovice 20, — N. N. z Jirřovic a Velatic 10, — rod. Kyselých, Třebčín 10, — M. Brázdová, Troubky 20, — F. Smočková, Olomouc 10, — B. Zbořilová, Bukovany 30, — Čten. Hlasů z Holice 10, — M. Králová a A. Běhalová, Mor. Loděnice 10, — z Hněvotína A. Volfová 10, — Ž. Zahradníčková 20, — Cec. Meinerová 20, — J. Kovář 20, — J. Dostálová, Kyničky 10, — N. N. ze Slovenska 100, — B. Baumlová, ošetřovatelka v Brně 50, — J. Řehánek, Kroměříž-Bělidla 80, — A. Holík, Bystřice pod Hostýnem 20, — M. Syslová, Brno 10, — J. Čumáková, Vel. Těšany 20, — J. Hvízdal, Bukovice 50, — Fr. Veselá, Brno 5, — Fr. Remešová, Horní Těšice 10, — M. Quirencová, Brno 10, — M. Deduchová, Černotín 20, — M. Šišková, Malenovice 10, — J. Pitron, Kelč 10, — B. Weidenhöffer, Rosice 20, — F. Přecechtilek, Lutopecny 10, — M. Ruprechtová, Husovice 5, — M. Ševčíková, Uher. Brod 10, — N. Soukupová, Kuchařovice 20, — Manž. Zásnětovi, Pustějov, Slez. 100, — Běta, Novo Par Mich. 1 dol.

Na hlavní oltář: Manž. Čechovi, Turovice 20, — N. N. na poděkování 25, — poutnice z Hané 20, — J. Haramija z Kaňovic k upomínce na + M. Šustkovou 30, — N. N. z Rakov 10, — N. N. na poděkování za vyslyšení 50, — H. M. z Rymic 10, — A. Valčíková, Ludslavice 50, — T. V. z Ondratíc, na poděkování 15, — Fil. Frantová, Uher. Brod, na poděkování 200, — N. N. z Bystřice nad Pernšt. na poděkování 50, — N. N. Němčice 10, — F. Skládalová 5, — C. Rašková, Kladníky 10, — A. Mičková, 10, — N. Bouchal, Vel. Prosenice 5, — N. N. Hranice 15, — ze Želče 25, — A. Hlavicová, Vel. Karlovice 20, — M. Sketová, Přerov 50. —

Na chléb sv. Antonína: M. Hrušková, 5, — M. Zdráhalová, Olšovec 10, — R. Ž. Holešov

15, — O. Stavovčík, Boršice 10, — A. Hanáková, Zlechov 2. —

Na vojenský pomník: K. Kebísek, Horní Srní 50. —

Na oltární a věčné světlo: A. Šebestová, Frýdek 5, — L. Sklenářová, Bratřejov 30, — A. Pavličková, Tichá u Frenštátu 20, — N. N. Uher. Brod 8, — N. Svozilová, Olomouc 20, — Fr. Janošík, Bolelouc 10, — N. N. Hranice 10, — P. Brčistová, Sadská, Čechy 50, — N. N. Lipník 20, — M. Novosádová, Radvanice 5, — M. Hermanová 5, — V. Dostálová, N. Dvůr 5, — Ž. Galčíková, Kralice 5, — Fr. Trojáčková, Sulimov 10, — Fr. Hornová, Mor. Ostrava 5, — J. Březský, Přívoz 5, — J. Kubíčková 5, — Manželé Gottvaldovi z Č. Těšína 30, — A. Řihová, 50. —

Na korunky Panně Marii: A. Kobliňová, Uh. Brod 10, —

Na sochu Božského Srdce Páně: R. Zetková, Krhová 8, — rodina Slavíková z Tetetic 10, — M. Novosádová, Radvanice 7, — M. Žondrová, Prostějov 15. —

Na křížovou cestu: A. H. ze Strážnice 50, — N. N. 10, — N. Zanda 180. —

Na kněžský dorost T. J. Jan Bílek, Dolní Bojanovice 100, — N. N. Kostice 5, — T. Ličnovská, Závěšice 5, — N. N. z Tvarožné 10, — M. Doláková, Kladníky 5, — J. Hyková a A. Dvorská, Štěpánov 10, — F. Holubová, Nový Jičín 10, — Fr. Panák, Veselíčko 10, — N. N. 5, — A. Hrabovská, Oznice 20, — N. Burnová, Bystřice 5, — J. Požour, Brno 10, — A. Odrobinová, Frýdlant 10, — N. N. Poruba 5, —

Na duchovní správu: Poutníci z Troubska u Brna o pouti 47, — Ž. Krátká, Prostějov 5, — Štef. Havráňková, Snovídky 10, — Fr. Hanák, t. č. Vizovice 50, — M. Masaříková, Nevojice 10, — A. Červenková 5. —

Na elektrické osvětlení: M. Kopčáková z Místku 5, — N. N. z Kostelce u Prostějova 10, — A. Zádrapová, Brno 20, — V. Skotáková, Brno 2, — K. Klimešová, Chrlice 2, — Čten. Hlasů za vyslyšení 10, — N. N. z Měrovic na Hané 50, — N. N. ze Všetul 10, — M. Quirencová, Brno 10, — rodina Mašláňová z Kelče 25, — Fr. Sokol, Derné 27, — S. A. Nové Dvory 20, — N. Buráňová, Pašovice 40, — M. Bilíková, Boršice 30, — A. Kotková, Radějov 5, — N. Nováková, 5, — Fr. Onder-

Číslo 11.

Listopad 1928.

Ročník XXIV.

Frant. Tábořský:

TUŽBA MORAVANA.

Tato báseň se hodí dobře do našich „Hlasů“ v měsíci, v němž slavíme desítilété trvání samostatné republiky Československé. Jak krásně se vyplnila touha Moravana a přítele Sv. Hostýna v těchto verších vyslovená!

*Až umru kdys, ó prosím vás, tam na Hostýn
mě poblíž chrámu vložte v země klín,
na hoře té, kde za svobodu předek pad',
tam budu o něm snít a zdřímnu rád.*

*A místo náhrobku jen jedli tajemnou
mi vsadte v hrob, ať šumí nade mnou;
nechť ptá se kdo, zda žebrák tu či poutník kles',
to jedno jest, nechť za mne mluví les.*

*Chci na Moravu zřít a k jasným oblakám,
tu Moravu, již jako drahokam
jsem vzácný v srdci nosil slzou skropený,
vždy doufaje, že v ráj se promění.*

*A bouře nad hlavou mi bude hráti tam
a zpěvná procesí kol půjdou v chrám –
ó, kdybych najednou tak cítil zem se trást
a zpěv jejích zněl: „My svobodnou chcem vlast!“*

*Ó, tenkrát, cítím to, bych musil z hrobu vstát,
vzít lyru svoji, struny rozpoutat,
vlít naposledy do nich srdce svého krev
a zapěti – volnosti slavný zpěv.*

František Táborský je slavný rodák bystřický, kde se před 70 lety 15. ledna 1858 narodil. Chudí jeho rodiče bydlili tehdy v Horní ulici, již každé téměř procesí na Hostýn a každý průvod pohřební musil jít, a tak náš bard už od kolébky slýchal pět náš lid jak veselé „Matičko Hostýnská, paní naše!“ a „Tisickráte pozdravujeme Tebe!“ tak i velebně dojemné pohřební „Miserere mei, Deus!“ (Smiluj se nade mnou, Bože !)

Dnes žije už léta a léta v Praze, kde byl ředitelem vyšší dívčí školy, píše, básní, překládá a zachraňuje vzácné starožitnosti, zejména keramiku a knihy. Tím vším oslavil a stále ještě oslavuje jméno své i naše, neboť je nejen rodem, ale i srdcem a duchem stále Moravan, a třebaš vroucně miluje krásnou naši hlavu měst a republiky, přece vzpomínkami svými a knihami stále znova a znova se vrací z labyrintu světa pražského v ráj srdce svého — k Hostýnu s Bystřicí a jeho kraji. Odtud vznikly jeho nejznámější básně: „Až umru!“ a „Můj kraj — můj ráj!“, tu vznikla i jeho novější překrásná kniha pro mládež „Zimní večery v naší veselé republice“ s obrázky Josefa Weniga.

(Jos. Krumpholtz ve „Vlastivědném sborníku“, Kroměříž 1928, č. 10.)

AMERICKÝM KATOLÍKŮM!

My američtí Moravané, chceme mít v poutnickém domě na Sv. Hostýně svůj velký jídelní sál, plně zařízený a vším potřebným opatřený. Tam se bude zračit náš americký živel a naše americká obětavost k sv. Hostýnu. Bude nás to státi ovšem také nějakou obět peněžitou, jelikož zařízení sálu stojí asi 15.000 Kč, to je asi přibližně 500 dol. Tolik snad Moravané, zbožní ctitelé P. Marie a milovníci sv. Hostýna seženou! Či ne? Byla by to věru pro nás hanba! Je však zapotřebí, aby celý obnos byl složen najednou, proto neposílejte dary na Poutní dům jednotlivě, nýbrž pošlete je na mou adresu.

Vzhůru k dílu, ať máme brzy svůj sál v novém Poutním domě na Sv. Hostýně!

J. Berger, farář, Tábor, Minn.

KATOLICKÝ MUŽI, PROČ NECHODÍŠ ČASTĚJI K SV. PŘIJÍMÁNÍ?

Časté sv. přijímání nehodí se jen pro ženy, nýbrž zvláště pro muže. Před muži slíbil Pán Ježíš sv. přijímání, muži první museli se rozhodnouti pro chléb života anebo pro věčnou smrt. Mužům rozkázal, aby připravili poslední večeři, ve společnosti mužů slavil svou první mši sv. a na rty mužů vložil první svaté přijímání.

Katolický muži, nechceš uplatniti své právo na první místo u stolu Páně?

Ty musíš častěji chodit k sv. přijímání, neboť více než kdy jindy potřebuje v dnešní době Spasitel mužů víry, věřících s radostí, pevně a odhodlaně věřících mužů, kteří, když tisíce opouštějí Krista, otevřeně a nebojácně vyznávají svou víru v „tajemství víry“ znovu a znovu klečící u stolu Páně. Vyznání víry vyžaduje sílu, najdeš ji tam, kde ji našlo tisíce mučedníků, ve svatém přijímání.

Musíš častěji chodit ke stolu Páně, neboť především potřebuješ milosti Boží. Ty musíš jít ven do nepřátelského života, máš podstoupiti nejtěžší boj se satanem a jeho pomocníky, ty to víš ze zkušenosti, že čím více odkládáš přijetí „Chleba silných“, tím více ochabuje tvoje síla. V častém sv. přijímání „načerpáš síly, abys zvítězil nad žádostivostí a uchoval se před těžkým hříchem“ (Papež Pius X.). Jestliže ti na tom nezáleží, pak ti také nezáleží na přátelství Božím, nezáleží ti ani na šťastné smrti, nezáleží ti ani na věčné blaženosti.

Musíš častěji přijímat Tělo Páně, neboť potřebuješ nutně přítele, který je zcela dobrý, zcela čistý, zcela svatý, který důvěrným stykem tě pozvedá, když pohoršení světa tě táhnou dolů jako olověné závaží. Přítele, který srdce ledovým dechem světa ochladlé znovu zahřívá, přítele, který ti dodává sladké, vnitřní útěchy v trpkých hodinách utrpení. — Takového přítele nalezneš ve sv. přijímání, když se častěji spojíš s Ježíšem.

Musíš častěji choditi k sv. přijímání, neboť jsi otec a chceš přece, aby také tvoje děti měly po celý život v Ježíši oporu a útěchu. Nuže, ať tě často vidí u sv. přijímání, to působí více, než všechna dobrá naučení. Pak také spíše uvidí na tvém čele odlesk božské autority, pak s větší radostí přijmou tvá slova, poněvadž vycházejí z posvěceného srdce.

Proto si rozvaž, jak často chceš budoucně choditi k sv. přijímání, ale nerad se s vlažnými, kteří nemají lásky k Ježíši, porad se s Ježíšem samým, neboť Jemu musíš — a snad dosti brzy — podati účet, jak jsi opětoval Jeho nekonečnou lásku a použil tak veliké a tobě tolik potřebné milosti častého sv. přijímání!

— uč —

F. P. Kyjovský:

OHNIVOU CESTOU.

Povídka ze života severoamerických Čechů.

(Pokračování).

3. Osudné setkání.

Ve dnech, jež následovaly po těchto událostech, Jiří počal zjišťovati, že Rafti Luwar postupoval vůči němu jiným způsobem nežli na příklad dříve proti starému Machovi, jehož oloupil o majetek takřka hřmotným, neurvalým způsobem. Na Jiřího, jehož se přece jen obával, útočil nepřímou, ale neméně zlomyslně. Nebylo lze dokázati, že Navrátilovi rumunští dělníci přijímali od Luwara úplatky. Nicméně Jiří to věděl zcela určitě. Marne by však sháněl jiné dělníky pro nebezpečnou a trudnou práci míchání a nakládání prachu.

Ráz na ráz vyskytovaly se „nehody“. Jednou poznal, že bylo užito nesprávné směsi, po druhé praskl kotel ve strojárně, jehož

správka zabrala několik dní a znemožnila provedení značné objednávky, jindy zase spadlo pět sudů nitroglycerinu s lodi do vody. Již schází jen jedna pohroma ještě, - uvažoval Jiří trpce, ale vděčně, - a to výbuch prachárny. Že k tomu dosud nedošlo, toho důvodem byl asi strach Rumunů o vlastní život.

Jiří věděl, proč Luwar postupoval takovými oklikami. Držební listina, jež Navrátilově firmě zabezpečovala sporný pozemek, spočívala v nedobytné pokladně v úředovně v jeho chatě. Po hádce s Luwarem si ji znovu pečlivě přečetl a přesvědčil se, že je to nepochybný doklad jeho práva. Usmál se uštěpačně při myšlence, kolik by Luwar asi dal za dodání této listiny. Ale

pokladna byla pevná. Tajemství jak ji otevřít, znal pouze on - a Fanouš.

Jednoho dne totiž zapomněl závitek bankovek v úřadovně. Najednou jich potřeboval v dílně. Nechtěje se odtamtud vzdáliti, aby nenechal své lidi ani na chvíli bez dozoru, poslal Fanouše, aby otevřel pokladnu a přinesl potřebné peníze. Pošeptal mu, jak schránku otevřít. „Později mohu změnit způsob otvírání,“ pomyslí si.

Ale nezměnil. Něžný, tajemný nalezenec, který vnikl do jeho života mrštnými kopyty Bleska a Jiskry, stal se mu znenáhla téměř nepostradatelným. Nebylo to jenom vědomí, že hoch úplně na něm závisí a že potřebuje jeho ochrany před něčím - nebo před někým; bylo to opravdové přátelství, jež se mezi nimi oběma vyvinulo. Fanouš miloval hudbu a knihy, miloval nádhernou samotu lesů. Oba trávili spolu večery v malé úřadovně, kde oheň v otevřeném krbu vrhal rudé záblesky na stěny, zbudované z hrubých klád, a z gramofonu proudily zlaté tóny do šera.

Jiří ani netušil, jaký vliv naň měl mladší druh. Brzo shledal, že hoch je proniknut upřímnou zbožností. Sám dávno zapomněl na modlitbu v těchto pustých krajích, kde po léta neměl příležitosti setkat se s katolickým knězem. Nyní často zastihl chlapce klečícího před malým obrázkem P. Marie, jež s sebou přinesl jako jediný svůj poklad. Po prvé o tom zažertoval, ale vida, jak mladíček zesmutněl, odmlčel se a pojednou se rozpomněl, že má kdesi na dně kufříku křížek, jež mu kdysi darovala na rozloučenou zemřelá matička. Druhého dne visel kříž již na stěně nad pracovním stolem a Jiřího zahřálo jaksí blaživě, když hochova tvář při pohledu na tento sladký symbol víry se rozjasnila radostně. Nevěděl sám jak k tomu došlo, ale kteréhosi večera klečel také on před křížem a sbíral v paměti trosky modliteb z mládí.

Teprve nyní pocítil, jakou mezeru vyplňuje Fanouš v jeho životě, jak byl před jeho příchodem osamělý. Se svými rumunskými dělníky, s nimiž se jen stěží domluvil, nepěstoval bližších styků.

I Fanouš se změnil k svému prospěchu. Práce byla těžká, jak Jiří předpověděl.

Ale hoch si nikdy nestěžoval. Jeho bledé líce dostaly zdravou barvu, oči pozbyly uštvaneho, polekaného pohledu.

Co se týče hnědáků, jejich dobré chování budilo podiv i mezi dělnictvem. Kousek cukru, jež Fanouš stále měl u sebe v kapse, přispíval asi také poněkud k jejich úplnému podrobení. Byl to zvláštní pohled na oba statné koně, krácející pokojně za řízení útlé postavičky v míru a bratrské lásce. Pouze jednou po přijetí Fanouše za vozku přirazil vůz ke stáji bez vůdce. A to proto, poněvadž obrovitý Lukáš, žárlivý na hochovu vládu nad vrtošivým párem, pokusil se jeti s nimi domů a byl shozen po několika krocích se svého trůnu na zemi.

Nastaly dni pozdního léta; obávané srpnové vedro svíralo jako ospalá kvočna rozpálenou hrudí vypráhlé pahorky a vyschlé lesy, živíc je žárem a - ohněm!

Jiří tušil, že se blíží jakási pohroma. Již po několik večerů sedávali rumunští dělníci po skupinách, hovoříce mezi sebou tlumeným hlasem. Více než jindy litoval, že nezná jejich řeči. Za dne nebylo pozorovati nápadného rozdílu v jejich práci. Vše šlo v dílnách zdánlivě zcela hladce - skoro příliš hladce. Bylo to, jako by se chystalo něco osudného.

V poslední den srpnový vracel se k své chatě znaven na těle i na duchu. Na vzdálených horských svazích planuly požáry, prosvítající žlutavou červení z temné zeleně stromoví. Vzduch byl dusný a plný štiplavého kouře. Dohlížel při plnění sudů vodou a dal přichystati dlouhou hadici, aby v případě potřeby vychrstla mohutný proud vodní na střechy skladišť. Ale v podvědomí mu dřímalo stále jakýsi nepokoj.

„Fanouši“ pravil úsečně, „nakrm hnědáky a nech je přivázány venku. Kdyby se vítr náhle obrátil, musíme bez prodlení dopravit prach do přístaviště. Po večeri půjdu do továrny.“

Utrmácená postavička se vzpřímila mužně.

„Půjdu s vámi, pane Navrátilé.“

„Jiří se usmál a odhrnul si černé vlasy se širokého, bílého čela.

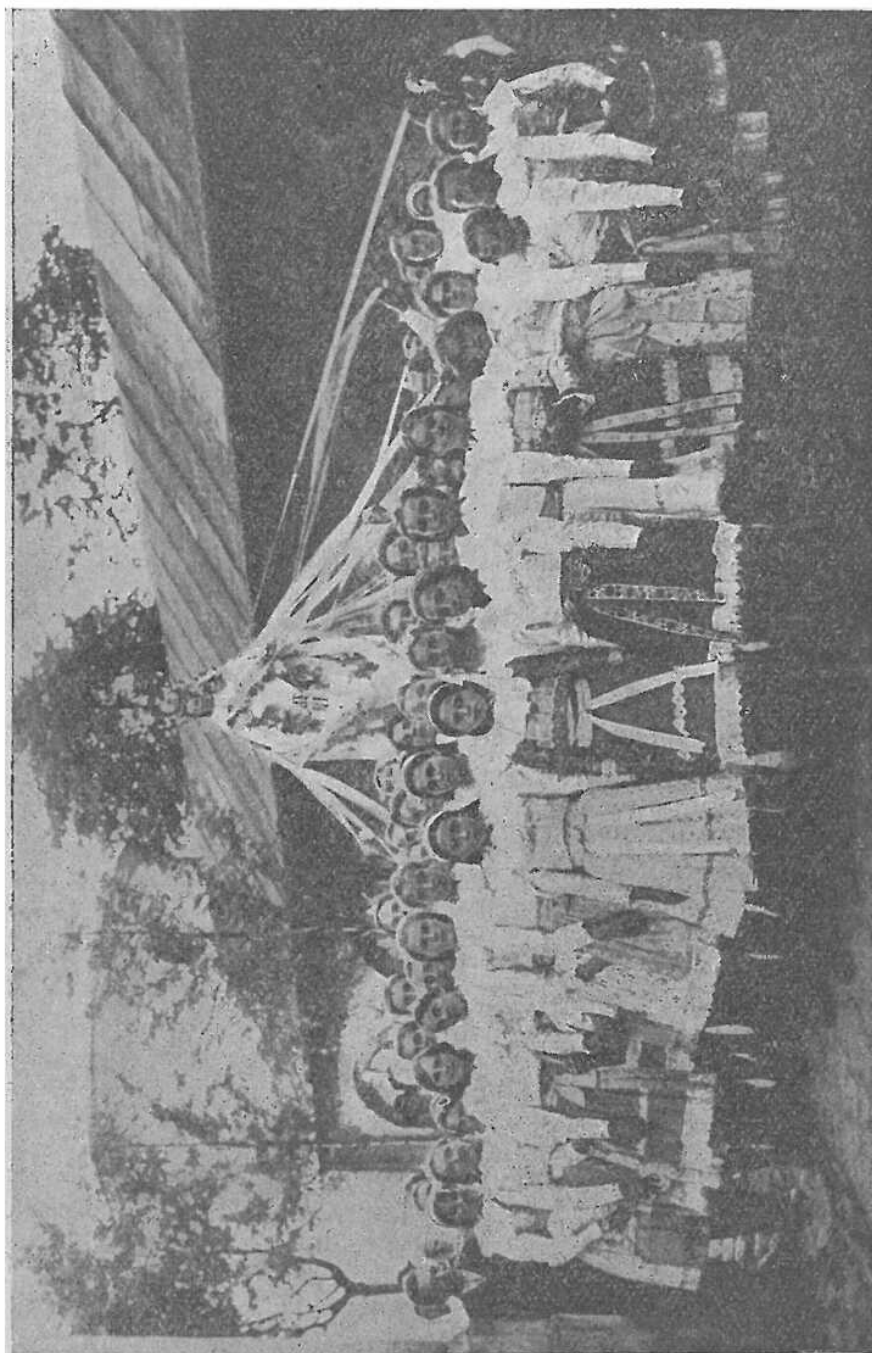
„Ne, ne, synku. Půjdeš brzo spat a odpočineš si. V těchto dnech ses opravdu nadřel se svými koňmi. Budu-li tě potřebovat, pošlu pro tebe.“

Lukáš se objevil u dveří pracovny. „Prosím, pane, nemohl bych vás o něco požádat? Ruka mě stále ještě bolí od toho kopnutí jež mi dal Blesk.“

Jiří se namáhavě zvedl. „Dobře, Lukáši, pojďte se mnou do nemocnice a podívám

zaslechl, jak Blesk vyrazil pronikavé zaržání nelibosti.

„Blesku! Oha!“ vzkřikl hoch, a vyběhnuv ze dveří, spatřil Bleska vzpínajícího se na zadních nohách a strhujícího Jiskru s sebou v hrozebném postoji proti

Družičky z Hroznové Lhoty o pouti 8. září 1928.

se na ruku. Jen kdybyste se občas vykoupal - řekl jsem vám přece, byste udržoval ruku v čistotě.“

Lukáš pokrčil rameny. „Voda studí,“ tvrdil. Oba odešli.

Slunce zapadlo, ale červánky dosud zaplavovaly oblohu rudou září. Fanouš, chtěje vykročiti z chaty, aby nakrmil koně,

muži, který, plíže se do stínu verandy, málem by se byl octl pod pádnými kopyty.

„Blesku! Budeš ticho!“ zakřikl Fanouš znovu. Blesk poslechl jen nerad a stoupl si na přední nohy vedle Jiskry, ale uši měl položeny nazad a běl svítila mu ze štěrbin mstivých očí.

„Pane, vyjděte z dosahu jejich kopyt,“

Fanouš mluvil udýchán. „Nemají rádi cizince, ačkoli jsem dosud nikdy neviděl Bleska se chovati jako dnes.“

Náhle mu slova uvázla v hrdle a Rafti Luwar, přitlačený do přitmi verandy, ušklíbl se zlobně, ale s hrozným uspokojením.

„Ták, to jsi ty! To je ten chlapeček, o němž mi můj zpravodaj vyprávěl, že se tu z ničeho nic objevil. Teď vím, kam poslat četníky, kteří tě hledají.“

Fanouš ve své úzkosti se pokusil o poslední vytáčku.

„Já neznám vás a vy neznáte mne. Přejete si mluvit s panem Navrátilem?“

Muž jej popadl za útlé rámě.

„Marně se vykrucuješ. Chci promluvit předně s tebou přátelsky. Buď mě rozumně vyslechněš nebo půjdu k panu Navrátilovi a řeknu mu: Provinil jste se skrýváním uprchlého zločince!“

„Zločincem nejsem!“ Byl to výkřik šťvané zvěře. „A on neví, kdo jsem a odkud přicházím. Byl ke mně tak hodný! Nemůžete mu uškodit takovým způsobem!“

Rafti Luwar se znamenitě bavil vášnivou mluvou a vzdorným chováním hochovým.

„Že ne? Málo znáš zákony, Fanouši. Je to velmi trestné provinění, skrývati někoho, koho stíhají soudy. Vypovím na soudě, že věděl, kdo jsi, když tě podržel u sebe. A každý dělník zde odpřisáhne to, co řeknu. Nuže, Fanouši, chceš mluvit rozumě?“

„Co - co chcete!“ Bylo to pouze zašeptání.

„Chci,“ syčel Luwar „chci mít držební listinu k tomuto pozemku. Je v pokladně v úřadovně - a ty víš, jak ji otevřít.“

„Nevím!“

Prsty obrovy jej sevřely ještě těsněji.

„Nelži! Víím to jistě - zaplatil jsem za to, abych to věděl. Této noci - slyšíš? - vyzvedni listinu pro mne. O půlnoci přines ji do mého domu. Slyš, Fanouši,“ přitiskl náhle svůj obličej k jeho uděšeným zrakům, „nemysli, že mě podvedeš. Jestliže mu to vyzradíš nebo mi nepřineseš, co žádám, vyletíš i se svým panem Navrátilem do povětří - jako andělé. Rozumíš?“

Fanouš se snažil promluvit, ale vypravil ze sebe jen zajíknutí. „Chcete vyhodit továrnu do povětří?“

Luwar náhle zmírnil sevření svých prstů.

„Řekl jsem něco takového? To je k smíchu. Takový výbuch by zničil i můj majetek. Ostatně nezáleží na tom, co zamýšlím. Ty víš, že vždy dosáhnu, co si umíním.“

Fanouš se odpotácel od něho, s obličejem rozrytým strašnou vzpomínkou.

„Och, vím!“

„Tedy o půlnoci. Buď mi přineseš ten papír nebo ne - jak libo. Rozmysli si to, Fanouši, - ale ne nahlas. Není to příjemné letět do vzduchu jako anděl na malém kousky.“

Kroky blížící se k chatě zarazily jeho další slova. Hbitě a ohebně jako divoká kočka uklouznul za stavení, právě když se vynořil Jiří.

„Aha, tys tu, Fanouši. Byl tu někdo? Zdálo se mi, že jsem slyšel hlasy.“

Jiří nevěděl, jaká muka se tajila ve vyhybavé odpovědi: „Nikdo - hovořil jsem k Bleskovi.“

4. Podivný zloděj.

Jiří nešel toho dne k večeři. Horko, strach před blízkými požáry a záchvat zvláštní nevolnosti, jež přepadává i při největší opatrnosti všechny, kdož se zabývají výrobou střelného prachu, odňaly mu veškeru chuť k jídlu. Místo toho se odebral do své ložnice a vrhl se na postel. Lukáš měl rozkaz probudit jej, jakmile jeho lidé pojedí.

Spal tvrdě, leč znepokojen sny o nastávajícím jakémsi nebezpečí. Konečně vyburcován poplašeným pocitem, že není vše v pořádku, zvedl se ospale a pohlédl na světélkující ciferník svých hodinek. Bylo deset hodin. Ihned zcela procitl.

„Zpropadený Lukáš!“ hučel, oblékaje chvatně kabát. „Byl to pošetilý nápad, že jsem se naň spolehl.“

Pryžové podešve jeho bot tlumily úplně jeho kročeje, když se spěšně ubíral po schodech dolů. Dvěře do úřadovny byly zavřeny, ale pruh světla, prodírajícího se ze skuliny dveří u země, přiměl jej, že se ohromen zastavil. Co měl kdo na práci

v jeho úřadovně? Nikdo nesměl do ní vkročit bez jeho vědomí a dovolení.

Klidně, pevně stiskl kliku. Dveře se bez hluku rozevřely dokořán. Pokladna byla otevřena. V dlouhý plášť zahalená postava klečela před ní, s horečným chva-

Pistole v Jiřího pravici se zachvěla, až klesla ochable k jeho boku.

„Fanouši!“ Jeho hlas vyjadřoval, že nevěří svým očím.

„Pane Navrátil —“

Prudký hněv zavanul jako orkán Jiřího

Družičky z Vnorov o pouti 8. září 1928.

tem prohledávajíc všechny přihrádky. Jiřího pravice sklouzla na hlaveň pistole v po-boční kapse. Tvrdý, odhodlaný pohled byl v jeho očích.

„Zdvihnout ruce a obrátit se ke mě!“ zavelel pokojně a zřetelně. Místností zazněl výkřik leknutí. Zahalená postava se zvolna, zvolna obracela. Plášť jí spadl s hlavy.

myslí. „Ty zloději! Ty protivný malý ničemo! Důvěřoval jsem ti, ač jsem měl všechnu příčinu ti nevěřit - myslel jsem dokonce, že tě mohu mít rád - a tys také v žoldě mého nepřítele! Odpověz mi! Rafti Luwar ti řekl, bys vyloupil mou pokladnu, ano nebo ne?“

„Pane Navrátil, prosím, vysvětlím vám -“

„Není třeba. Hledáš listinu na můj pozemek. Mohl sis tu námahu uspořít. Před týdnem jsem ji poslal do banky do města. Pověz to svému prohnanému pánovi. A teď se klidě odtud! Jdi si k tomu bídňáku, který tě vyslal, a pověz mu, že v boji o své dobré právo vytrvám - nyní zcela sám a sám, ale jako skála. Jdi odtud, pokrytče, a klamej svou líčenou zbožností jiné. Jdi, nebo tě přiváží ke koni a od vleku tě k nejbližší četnické stanici!“

Fanoušova tvář byla bledá jako smrt. Zahalené tělo se třásl jako v horečce.

„Pane Navrátilé,“ štkal úpěnlivě, „musím vám to vysvětlit, musíte mě vyslechnout! Ano, Luwar mě poslal sem pro listinu a já jsem mu ji chtěl opatřit, poněvadž hrozil, že by se jinak stalo něco hrozného.“

Jiří se zasmál chraptivě.

Hlas Fanoušův se vystupňoval v zoufalý výkřik.

„Je to pravda - je to pravda! Uvěřte mi - musíte mi uvěřit! Pravil, že by vás dal zatknout za to, že jste mě přijal, že jste mě tu ponechal.“

Jiří mávl prudce rukou.

„Klidě se odtud! Myslíš, že věřím jedinému tvému slovu? Nyní? A myslíš, že bych mohl býti zatčen za to, že jsem poskytl hochu bez přístřeší práci a byt?“

Posledním úsilím shodil Fanouš se sebe halící jej plášť.

„Ale - ale - já nejsem hoch! Já jsem dívka - Fanuška Machova! Rafti Luwar dal mě zavřít do polepšovny a já jsem utekla. Vizte na mně můj trestanecký šat - skryla jsem jej tehdy v křoví. Chtěla jsem mu této noci přinést listinu a pak se vrátiti - vydati se úřadům, aby vám nemohli nic učinit.“

Jiří se opřel zemdlele o dveře. Jeho oči byly vytřeštěny, jako by nebyly s to upírat se na smutnou, dojmavou postavu před ním.

Dívka - opravdu! Nebylo o tom pochybností. Jak mohl býti dosud tak slepý pro naprosto ženské rysy jejího štíhlého těla, půvabného dokonce i v šeredném šedém šatě, jenž byl očividně úbořem nějakého trestaneckého ústavu.

„Já - já - kdo jste řekla, že jste?“ zamumlal na konec.

„Fanuška Machova. Tatínek neměl než mne a nazýval mě vždy svým hochem.

Pracovali jsme spolu, abychom něco vytěžili ze svého pozemku - Blesk byl naším tahounem.“ Hlas její náhle ztemněl. „Rafti Luwar zatoužil po našem majetku - a zmocnil se ho, nevím, jak. Tatínek umřel brzo potom. Tolik jsme vystáli, byli jsme strašně chudí - ale ani potom nebyl Luwar uspokojen. Obával se mne. Obžalovali mě z hrozných věcí - a zjednal si křivé svědky, kteří je odpřisáhli proti mně. Odsoudili mě do polepšovny, ale já jsem konečně uprchla odtamtud. Nyní víte všechno.“

Chvilí bylo hrobové mlčení. Pomalu Jiřího mysl nabyla opět své rovnováhy.

„Ubohý starý Mach byl vaším otcem tedy? Ani jsem nevěděl, že měl dceru. Slyšel jsem jen cosi o chlapci, který potom zmizel.“

„To bylo proto, že jsem vždy chodila v chlapeckých šatech na naší farmě při polní práci, při kácení stromů a při jízdě s Bleskem -“

Jiří vydechl opět z hluboka.

„Aha, proto dal se od vás tak vésti!“

Najednou jeho smysl se vrátila do přítomné skutečnosti.

„Luwar na vás čeká?“

„O půlnoci - u své farmy.“

Dívka se najednou přiblížila těsně k němu.

„Ó pane Navrátilé, já se bojím - strašně bojím - o vás. Pohrozil také něčím jiným. Obávám se, že zamýšlel, nepřinesu-li mu listinu, vyhoditi celou továrnu do povětří!“

Na okamžik Jiřího tvář zesínala jako dívčina. Pak se rychle vzpamatoval.

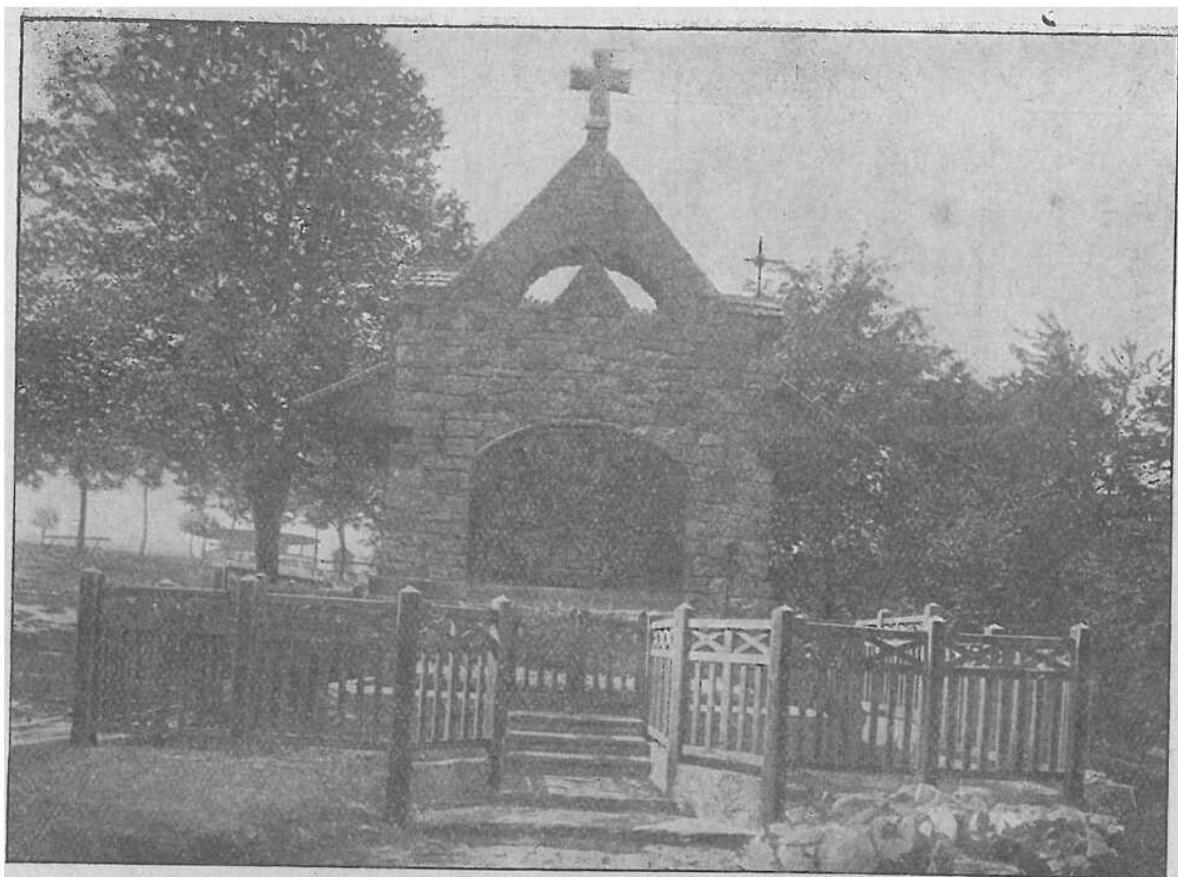
„To je sotva pravděpodobné. To by rozmetalo celé okolí na několik mil v okruhu a výbuch by zasáhl i jeho. Nikoli, bez mrknutí by obětoval životy jiných, jen ne svou vlastní kůži. Nevím, co má za lubem, ale pokusíme se jeho plány zhatiti. Fanuško, jsi vskutku mou přítelkyní?“ Náhle v rozčilení vpadl opět v bývalé tykání. „Máš odvahu mi pomoci v této bryndě?“

„Ó pane Navrátilé,“ nebylo pochybnosti o upřímnosti v zaplanutí jejích velkých hnědých očí, „učiním všechno - všechno - pro vás!“

„Vezmi si tedy zase svůj obyčejný oblek, rychle! Já zatím přichystám papír, jenž se bude podobati onomu, jehož potřebuje. Doneseš mu jej, jak bylo umluveno. Chceš to učinit?“

„Ano!“

(Dokončení příště).

VOJÍNOVO LOUČENÍ.

p

1. Přes den i z ve - če - ra, za no - ci, za še - ra,

mf *f* *p*

uzpo - mí - nej, vzpomínej si na mne, že - nu - ško má!

2. Mlatince v ochotě při těžké robôtě
pomáhej, pomáhej ty za mne, synáčku můj!

3. *Pro mne a pro děti bude-ti slzeti,
utěšuj, utěšuj ji za mne, dceruško má!*
4. *Při práci při denní čas-li máš k modlení,
modli se, modli se i za mne, matičko má!*
5. *Padl jsem na poli, srdce Vaše bolí,
neplačte, neplačte však o mne, tatičku můj!*
6. *Od této hodiny hledte mé rodiny,
starejte, starejte se za mne, rodiče mí!*
7. *Den když se nakloní, klekání zazvoní,
říkejte, říkejte je za mne, milácci mí!*
8. *Já v nebes úkrytu z hvězdného ze trpytu
bdít budu, bdít budu nad Vámi! Na shledanou!*

SVATOHOSTÝNSKÝ KALENDÁŘ.

Listopad.

1. Všech svatých. Sváteční pořádek. Po mši sv. o 9. hodině průvod na svatohostýnský hřbitůvek.
2. První pátek. Památka všech věrných zemřelých.
3. Měsíční úmysl Apoštolátu modlitby: Aby znovu vzkvetlo pěstění křesťanské cudnosti a sebezáporu.
6. Všech svatých z Tovaryšstva Ježíšova.
7. Bl. Antonína Baldinucci, vyzn. z T. J. (†1717 v Itálii).
13. Sv. Stanislava Kostky, vyzn. z T. J. a patrona mládeže (†1568 v Římě).
14. Sv. Josafata Kunceviče, biskupa a mučedníka za unii na Volyňsku.
16. Bl. Pavla Navarra a druhů, muč. z T. J. (†1622 v Japonsku).
21. Obětování bl. P. Marie.
26. Sv. Jana Berchmanse, vyzn. z T. J. a patrona mládeže (†1621 v Římě).
27. Bl. Leonařda Kimury a druhů, muč. z T. J. (†1619 v Japonsku).

Co se chystá na Sv. Hostýně. Doba zimní, kdy utuchne silný poutní ruch, není na Sv. Hostýně dobou mrtvou. V tichu zrají velké plány a blíží se svému uskutečnění. I příštího roku bude Sv. Hostýn ve znamení stavebního ruchu. Vazba báně, silně

prohnilá, nutí k opravě. A jelikož oprava by byla velmi nákladná a málo trvalá, radí odborníci, aby se provedla vazba nová, železná. Také krytina kostela, z pozinkovaného plechu, musí být nahrazena novou, prozrazujeme čtenářům, že to má být krytina z mě-

děného plechu. Aby i vnější úprava kostela byla úplná, bude chrám nově omítnut. — Tím však program příštího roku není daleko ještě vyčerpán. Hned na jaře, jakmile bude možno, začne se zřizovat nový vodovod, který by celý vrch a všechny budovy dostatečně zásoboval dobrou pitnou vodou. Zároveň s vodovodem, jakmile budou projednány státní subvence, bude se stavěti nová autobusová silnice. Tak se umožní, že i starší a nemocní lidé lehce se dostanou na Sv. Hostýn. Také vyjednávání s min. železnic o rozšíření nádraží v Bystřici má příznivý průběh a snad i po této stránce přinese příští jaro pouťníkům větší pohodlí. — Štědrý dárců uvolil se, darovati chrámu svatohostýnskému nová umělecky zhotovená hlavní vrata. Doufáme, že se najdou ještě jiní, kteří nám pomohou i oboje vedlejší vrata, která jsou také v bídném stavu, nahradit novými. — Pro novou křížovou cestu slíbil mistr Köhler další dvě nová zastavení do jara. Zastavení třinácté, jediný zbytek původní nové křížové cesty, jež je provedeno ve sklomalbě, dá se, dle úsudku p. Říhy, majitele továrny na sklomalbu, zachránit tím, že se provede ve stejné technice jako obrazy šamoťkové, že se totiž jednotlivé kousky skla zapustí přímo do betonu. Také hlavní oltář vyžaduje důkladné opravy, neboť nový hlavní oltář bude se pořizovat teprve tehdy, až se přikročí k celkové úpravě vnitřku chrámu a to bude až za několik let. To a ještě mnohé jiné věci se chystají na Sv. Hostýně k zvelebení tohoto posvátného místa a k větší oslavě Matky Boží. Je s tím spojeno mnoho starostí — v těch spoléháme na pomoc Boží, je s tím spojen velký náklad peněz — jen oprava kostela bude stát půl milionu — v tom spoléháme na Vaši pomoc, přátelé sv. Hostýna a ctitelé Matky Boží!

Smím s tebou?*) Dnes, kdy počínám psát tyto články, jest 28. leden 1919. Sám a sám sedím ve své světničce ve Splitu (v Dalmacii) a hledím tam na blízké moře. Za slunného nebe zří modrá Adrie jasně jako nevinné oko do mého okna; avšak dnes jest zakalena a rozčeřena jako tak často mladé srdce. Tím příjemněji jest mi v mé samotě, již jsem tak dlouho postrádal. Najednou se zalidňuje opět má tichá poustevna. Mladí hoši hrnou se mi dovnitř a obstupují můj stůl. Zvědavě pohlíží na papír a táží se, co to píši... Co píši? Píši o vás a pro vás. Líčím váš život, nejskrýtejší tajemství vašeho srdce, vaše ctnosti, vaše pokušení, bouře vašeho mladého žití, vaše vítězství i porážky, zkrátka: píši knihu pro vás.

Chcete se stát šťastnými lidmi, pevnými povahami, pravda?

Nuže, ukáži vám cestu, vedoucí k jasným výšinám, kde kvete protěž čistého štěstí mladického. Toť mé nejvnitřnější přesvědčení, že jen v tomto slunném, horském ovzduší můžete se stát zdravými na těle i na duši, opravdu veselými, velkými a cha-

rakterními. Rád bych byl vaším průvodcem na cestě vašeho mládí. Smím s vámi? Nebojte se, že vás budu nuditi dlouhými kázáními a učenými rozpravami. Vynasnažím se spíše, zkrátiti vám cestu poutavým vyprávěním. Slovo zní, příklad hřmí. Co jsem dlouholetým stykem s mládeží zvěděl, od jiných uslyšel a z knih nasbíral, to bych chtěl vám dáti do rukou, dříve než zemru. Takto doufám, že i po své smrti prospěji mnohé mladé duši a prokáži službu mnohému vychovateli mládeže. Nepřeji si za tuto práci jiné odměny než oně, po níž touží ušlechtilý P. Jiří hrabě z Waldburgu-Zeilu T. J.

Až mne chladná země skryje
— kdy a kde? to Bůh ví jen —
až mi klesne po dnech práce
na tvář klidný smrti sen:

Jediné mi přání zbude;
by dva k mému hrobu šli,
modlice se za mou duši,
chvilku u mne postáli.

Jeden děkujž mému slovu,
čist že zůstal, nevinen,
druhý žehnal by mi dojat,
že byl z hříchu očištěn.

Klidně chci pak odpočívát,
vímť již, proč jsem trpěl, žil,
proč jsem za vyššími cíli
šel a všechno opustil.

*) Výtatek z knížky: V Bouřích mládí od P. Puntigama. Překlad této jedinečné knížky vyjde v brzké jako třetí svazek knihovny Hlasů svatohostýnských. Svým krásným obsahem a bohatou výpravou obrázkovou bude tato knížka jistě miláčkem mládeže a všech těch, kteří mládež milují. Redakce.

Na Hostýně Byl to takový tichý večer. Slunce zmizelo v řasách západu, sem tam nesměle se chvěl drobný paprsek bázlivé hvězdičky. Kolem hluboké, posvátné ticho, do něhož měkkými údery zaléhá radostné „Na stokrát buď pozdravena, ó Matičko Hostýnská“. V hasnoucích růžích mizících červánků usíná kraj s poli a lesy, s vesnicemi a městy, aby druhého dne vstal ozářený gloriolou jásajícího jitra, vzkříšeného k svatému klidu nedělního dne. Bílé světlo proniká okny kostela, nesouc pozdrav a požehnání Matky na znavená víčka dobrých jejích dětí. I na tvou duši, unavený poutníče, uléhá klid a mír, jaký plní toho, kdo spočívá v bezpečné ochraně silnějšího. Je to blízkost Mariina, blízkost Matky, Matky, která zalévá srdce bezstarostnou ozvěnou naprosté bezpečnosti. A jak tma lehla na celý kraj, cítíte, že nebe se snížilo a je vám nekonečně blízko, tak blízoučko, že se vám ozývá přímo ve vaši duši. To je odměna, kterou vám Matka dává za to, že jste na Ni nezapomněli. F. K.

Právo 15./9.

Zasloužilý poutník. František Knopek 73letý starší bratr a vůdce průvodů na Sv. Hostýn z Vlčnova vedl letos procesi po 45té a prosil Matičku Boží Svatohostýnskou, je-li vůle Boží, aby to mohl doplnit na 50. Bylo by záhodno, aby i jiní poslali nám podobné zprávy, aby se to v Hlasech mohlo poznamenati.

Nejstarší poufnice. Dne 14. září byla na Sv. Hostýně nejstarší poufnice v letošním poutním období. Byla to M. Zivalíková, narozená v Lehoticích, teď bytem v Chomíži. Jak sama pravila, má již 100 let a pěšky došla až na Sv. Hostýn.

Z Poutního domu. Snad bude čtenáře zajímati krátká zpráva o novém Poutním domě, jenž byl dne 19. srpna slavnostním způsobem odevzdán svému účelu. Od té doby panuje v něm již čilý život. Láska poutníků k Matce Boží svatohostýnské přivádí mnoho mariánských ctitelů na posvátnou horu, kamž přicházejí v četných procesích a skupinách vzdáti své nebeské Matce hold své úcty a lásky. Unaveni jsou, rádi vyhledávají na sklonku dne Poutní dům, aby na blízku své Ochránkyne dopřáli odpočinku svým znaveným údům a posilnili se na zpáteční cestu k milým domovům. Ačkoliv řemeslnické práce se během tohoto léta teprve dokončovaly, přece bylo umožněno ve dny velkých poutí, aby znavení poutníci nocovali ve všech noclehárnách! Na svátek Narození P. Marie a v neděli poté, byl Poutní dům poutníky přeplněn. Nestálo četné noclehárny, proto bylo použito i obou prostranných jídelen k odpočinku mnohým. Celkem již bylo v Poutním domě ubytováno 4.700 poutníků! Dosud se však v Poutním domě nestravovalo. Poněvadž v té věci docházely četné dotazy a žádosti, umožnilo se poutníkům v Poutním domě nejen přenocovati, ale též se občerstviti, jak si přejí. Jsou tedy všichni vítáni, kdo tam hledají útulek a občerstvení!

Národní význam poutí. Velehrad — Hostýn, toto krásné souhvězdí víry cyrilometodějské svítí ze sesterské Moravě až do sousedního Slezska. Co vykonal i v národním ohledu výpravy na Sv. Hostýn a Velehrad, to nebylo dosud oceněno. Jak vřele vzpomínají do dneška Moravci, kteří zůstali za prajzkou čarou, kolébky Slovanstva — Velehradu! Jak vřele vzpomínají Sv. Hostýna! Je člověkovu k pláči, když slyší za hranicemi v moravských „obětovaných“ dědinách ty krásné české písně, jaké se rozléhaly posvátnými klenbami hostýnskými. Zde na Velehradě a Hostýně načerpali Slezané ze zdravých, ryze českých zdrojů své národní hrdosti. A proto v zájmu co nejužšího splnutí a přátelství s katolickou a ryze českou Moravou jest chváliti snahu těch, kdož dali hnutí lidu tak šťastný směr k pramenům naší křesťanské a národní kultury. Co nového na Velehradě? Stojanov pracuje plnou parou. Exerciice jdou za exerciciemi. Inteligent vedle dělníka, student vedle profesora, učeň vedle mistra přicházejí sem, aby pookřáli u hrobu Metodova. Vždy čerstvé květiny zdobí hrob Stojanův. Děti i dospělí putují k jeho hrobu. Biskupové i bohoslovci konají tu své pobožnosti a sjezdy. Ano, Velehrad stává se zárovištěm, tepnou, srdcem našeho náboženského života. A na Sv. Hostýně? Nový krásný poutnický dům, který je ve správě českých sester, skví se bělostí a čistotou, ve své vysoké horské poloze stává se ozdravovnou duší. Velehrad, hýřící nádherou slováckých krojů, Vele-

hrad, toto vzácné museum a klenotnice Slovanstva a Hostýn, dotýkající se svým temenem klenby nebes — toť dvě svatyně, jichž nemůže srdce věrného Moravce zapomenouti, Naše Slezsko 1928.

Zahájení svatováclavských oslav na Sv. Hostýně. Katolické spolky bystřické oslavily letošního roku svátek vojvody české země sv. Václava způsobem důstojným. Uspořádaly již po třetí pout na sv. Hostýn, aby tam vzdali hold světlé památce sv. Václava, pozdravili Vítěznou Moravu Ochránkyňu a uctili památku velkých synů vlasti, bojovníků za svobodu národa, Neznámých hrdinů, u jejich hrobů. Ráno, za zvuků posvátné písně, vyšel z kostela bystřického průvod na sv. horu, kdež o půl 10. hod. dopoledne započaly slavnosti sl. mši svatou. Před mší sv. vystoupil na kazatelnu vdp. superior hostýnský P. Vraštil, aby promluvil k účastníkům pouti o významu sv. Václava. Přesvědčivá slova zanechala všem v duších mohutný dojem a byla skvostným počátkem jubilejních slavností. Po kázání sloužil vdp. P. Dvořák za asistence vdp. Rozkošného a vdp. P. Štorka slavnou mši sv., při níž velebné zvuky velehradské písně ozývaly se klenbami hostýnského chrámu. Na konec zapěněn svatováclavský chorál, jenž zněl prostorami chrámovými mohutnými akordy a byl zpíván opravdu s citem všemi přítomnými. Po mši sv. odebrali se účastníci pouti ku hrobu padlých, aby tam uctili jejich památku. Pietní vzpomínku zahájil opět vdp. P. Vraštil, jenž vzpomenu všech těch, kteří obětovali životy své na oltář vlasti, vzpomenu nesmírných útrap a strastí matek a žen i dětí v době světové války v zázemí. Slovy procítěnými vzdal všem velký dík za oběti přinesené vlasti a národu. Po něm promluvil br. Slavický, který ve svém projevu uvedl asi toto: Vstupujeme do jubilejního roku svatováclavského. Co značí pro náš národ milénárium svatováclavské — není nutno zdůrazňovati, ježto jeho význam jest tak dalekosáhlý, že bylo by hanbou, kdyby chtěl někdo o něm pochybovati. Vstupujeme do tohoto roku, zahajujeme dnes zde na tomto posvátném místě svatováclavské oslavy. Nevím, zdali bychom našli příhodnější místo, které by bylo tak úzce spjato s kultem svatováclavským a s celým směrem oslav. Zde, na tomto místě, posvěceném stopami našich svatých věro-

zvěstů Cyrila a Metoděje, u hrobu Neznámých, novodobých rytířů blanických, jejichž vzorem a vůdcem byl sv. Václav, na místě, posvěceném tolika modlitbami a pokropeném tolika slzami, zahajujeme dnes svatováclavské oslavy. Naším přáním jest, aby slavnosti tyto přispěly ku vzájemnému sbratření celého rozeštvaného národa svatováclavského, aby uskutečnily ideál legií, ve svobodném státě volný, svorný národ a staly se základem nové éry našeho drahého národa. Za to, co pro vlast vytrpěli ti, jejichž představitelé zde odpočívají, slibme si zde, v tomto dějinném okamžiku, kdy v matičce Praze všenárodní výbor slavnostně prohlašuje zahájení svatováclavského milenária, že za vzorem svého vojvody půjdeme v boj za ideály lásky a dobra, za svou drahou vlast a národ. A Matičku Boží, svaté věrozvěsty a sv. Václava prosme, aby nedali zahynouti nám, ni budoucím. Vzletný proslov ukončil krásnou modlitbou: „Hospodine, k mé rodné zemi obrať svoje lice a požehnání své jí dej, ó, žehnej české republice, ó, žehnej jí a zachovej!“ Pak přítomný zástupce Družiny čsl. legionářů, pan Šitka přednesl případnou báseň, Osvobozené vlasti, kterou byla pak slavnost zakončena. Zapěna píseň „Odpočiňte v pokoji“ a účastníci v pohnutí rozešli se po temeni hory. O 1 hod. odpo. vrátili se poutníci domů, kdež byla dopolední slavnost ukončena sv. požehnáním v kostele bystřickém.

Holešovský kraj.

Slovácká pouť z Kunovic. Pouť na posv. Hostýn vypravená ve dnech 15. a 16. září se neočekávaně vydařila. Snad vhodně volený čas, či program pouti jsou příčinou, že počet účastníků rok od roku vzrůstá. Letos nás bylo 1300 osob. Už Kunovice samy měly v sobotu 15. září jakýsi poutní ráz, neboť hloučky a průvody poutníků s okolí scházely se na poutní mši sv., kterou měl duchovní vůdce pouti dp. P. Al. Šilhavý. Mohutný průvod doprovázený orelskou kapelou Vlčnovskou, která se opravdu po celou dobu pouti krásně uplatnila, překvapoval zástupy zvědavců. Počasí pouti přálo a náš příchod hned oživil posvátný chlum. Všude pohodlí, volnost, možnost dostat se ku sv. svátostem, večerní pobožnost v kostele, průvod a pobožnost u pomníku padlých, kde

Libera vykonal duch. vůdce pouti a k shromáždění promluvil dp. dr. Žurek, to vše působilo na každého podmanivě, dojemně. Co překvapovalo, byla při letošní pouti oproti loňsku značná účast mužů, mimo to kunovská Omladina budila pozornost svou účastí se spol. praporem, přišli totiž totíž poutí oslaviti 20 let trvání své skupiny. Značné množství našich poutníků použili, pokud bylo místo, ubytování v novém poutním domě. V neděli při dvou mších sv. na kůru se uplatňovala naše hudba i několika číslu koncertními před kostelem — než čas kvapil a my byli nuceni pomýšleti zase na návrat do svých domovů. A když po sv. požehnání nadšeně ještě promluvil duch. vůdce pouti na rozloučenou, tu slibovali jsme si všichni v duchu, že dá-li nám P. Bůh zdraví, na rok na Hostýnek připutujem zas.

Slov. Noviny 28./9.

Poutní ruch v září. V sobotu dne 1. září odpo. přišel průvod z Boršic u Buchlovic 140. K večeru průvod ze Žiliny s dp. Ireneem O. C. a jedním řeholním bratrem. Večerní kázání měl P. superior. Světelný průvod se nekonal, bylo citelně chladno. Za odpoledne přišlo též mnoho jednotlivců, takže při večerním kázání byl kostel dosti naplněn. — V neděli, jež byla krásná, ale poněkud chladná, počalo se udílení sv. přijímání o půl 4. hod. Ve 4. hod. byla první zpívaná mše sv. K sedmé hodině počalo přicházeti mnoho poutníků z okolí, od vlaku a také četné autobusy supaly na kopec. Vlčnovjané nescházeli ani tentokrát. Z této osady dojelo sem letos snad nejvíce autobusů. Na ranní kázal P. Bartoník, na velké P. superior. Velká mše sv. byla před vystavenou Nejsv. Svátostí, měl ji pan rada Pecháček. Průvod ze Žiliny měl o 4. hod. sv. požehnání, načež odešel. Celkem bylo asi 5200 poutníků, sv. přijímání 1720, mši sv. 7, z nichž 4 zpívané. — 3. září přišel odpoledne průvod z Bratislavy a okolí s msgr. Evarist. Czajkowským, kanovníkem v Bratislavě (80). Po příchodu měli sv. požehnání a krátkou promluvu (nejdp. kanovník). Večer o 7. hod. bylo slavné sv. požehnání. Ráno v 7 hod. měli poutníci bratislavští slavnou mši sv. s kázáním. Všichni přistoupili společně k sv. přijímání. Odpoledne si vykonali křížovou cestu, kterou zakončili sv. požehnáním. Večer konali kolem chrámu Páně světelný průvod. Dopoledne byly po sobě tři svatby každá se zpívanou mši sv. — 5. září v 5 hodin ráno měli bratislavští requiem se spol. sv. přijímáním, načež odešli k vlaku. — 6. září odpoledne přišel průvod z Horního Srní a od Trenčína (420). Po svém příchodu učinili poklonu P. Marii. Dívky, asi 60, v šestistupech poklekly za zpěvu písně před svatostánkem, při dalších slokách za pláče všech ostatních padly na tvář. Po pokloně měli krátké uvítání, pak sv. požehnání, načež se všichni zpovídali. V 7 hodin bylo slavné požehnání. Většina jich zůstala v kostele na noc. — Svátek Narození P. Marie - největší pouť letošního roku. Na Naro-

zemí P. Marie bude asi málo lidí, v Olomouci je eucharistický sjezd a Slovácko se vyčerpalo sjezdem v Hradišti, tak jsme si říkali častěji. Jak příjemně jsme byli zklamáni! Dne 7. ráno přistoupili trenčínská společně k sv. přijímání, o 6. hodině měli zpívanou mši sv., pak odešli do Štípy. Témě hory bylo na chvíli prázdné, ale ne na dlouho. Po 10. hodině přišel průvod z Lysé (Slovensko) asi 120. Měli krátké uvítání (P. Rozkošný) pak sv. požehnání, načež se ihned zpovídali. Během dopoledne přicházeli velké zástupy poutníků od vlaků, ani autobusy nechyběly a odpoledne se cesta na Hostýn netrhla. Kolem 3. hodiny přišel velký průvod ze Strážnicka, přijeli do Bystřice zvláštním vlakem, bylo jich na 1000. Průvod vedli dp. rektor piaristické koleje ve Strážnici Otto Tichý a dp. Leop. Oprchal, katech. V tomto průvodu byly zahrnuty průvody: z Tvarožné Lhoty 66, z Hroznové Lhoty 248 s hudbou a s dp. kaplanem Jos. Novákem, Vnorovy s družičkami, jež nesly sošku P. Marie 170, Nová Lhota u Strážnice 110, mimo ještě několik menších průvodů. Během odpoledne přišly průvody: z Domáslovic 36, Vlčnov 120, Horní Němčí 86, Nová Ves u Uherského Brodu 170, Hovorany 96, Boršice u Blatnice 98 a 56 auty, Šardice 82, Záříčiči 75, Lovčice 56, Milokoš 70, Drnovice u Val. Klobouk 130 s hudbou, Tichov 52, Lačnov 68, Francová Lhota 72, Bilovice u Uher. Hradiště s dp. koop. Jos. Bachmanem 250 s hudbou, Březolupy 120, s dp. kapl. Neotipilem, Vel. Ořechov 250, Březová s dp. Linhartem 21, (již po druhé), Hluk s dp. far. Karlem Namyslovem 180, Němci z Heršpic u Brna 26, z Veselí n. M. 64, Ostrož. Lhota 96, a mnoho jiných menších průvodů, které nemohly býti zjištěny pro nával práce. — Počasí bylo překrásné. Všechna zastavení křížové cesty byla obstoupena zástupy, které postupně konaly pobožnost. Jelikož kostel veliké množství poutníků nemohl pojmuti, bylo nutno kázati i venku. V kostele kázal P. superior, venku u Románské kaple P. Bartoník. Po slavném sv. požehnání byl nádherný světelný průvod za spoluúčinkování několika hudeb, po něm společná večerní modlitba v kostele. Již během odpoledne byly všechny noclehy jak v Poutním domě, tak v hotelu a v útulně zadány. Po večerní modlitbě zůstalo v kostele každé místo obsazeno a zpovědnice byly dlouho do noci obleženy. Přes to nocovaly tisíce poutníků pod širým nebem, na trávníku žářem vyhrátém, v kaplích křížové cesty, všude jsi našel skupiny, jež podřimující nebo zpívající očekávaly úder druhé hodiny, kdy se začalo podávat sv. přijímání. Noc byla teploučká a krásná, tisíce hvězd třpytilo se na nebi a vrchol hory modlil se a zpíval. . . . Ve 2 hodiny ráno začalo se podávat sv. přijímání, brzy po 3. hodině byla první zpívaná mše sv. Na tento svátek bylo nejvíce zpívaných mší sv., v kostele 12, u Románské kaple venku 2. K 7. hodině přicházely nové zástupy poutníků, celé téměř bylo jako ohromné mraveniště. K tomu přišlo ještě procesí ze Slovácka, vedené dp. Janem Skývou, far. ve Velké u Strážnice. Přijeli počtem 1100 zvláštním vlakem do Bystřice. Za zvuků 2 hudeb a za hlaholu zvonů valilo se toto množství k chrámu - leč dostat se dovnitř bylo marné. Jen poněkud střídaly se massy lidstva v kostele, kde se stále podávalo sv. přijímání. Ranní a hrubá, jakož i oboje kázání byly zároveň v kostele a venku. Na ranní kázal v kostele P. Pokorný, venku P. superior, o hrubé v kostele P. superior, venku P.

Bartoník. Ranní mši sv. slavnou sloužil v kostele dp. farář Jan Skýva, venku měl u Románské kaple zpívanou mši sv. P. Wilfried Kalinský. Množství dostoupilo vrcholu, když k 9 hodině přivedl dp. Al. Hlaváč, kaplan ze Všechovic více jak 400 poutníků s hudbou. Slavnou mši sv. s assistencí měl v kostele dp. rektor Otto Tichý, venku zpívanou mši sv. binoval dp. Jan Skýva. Před 1. hod. odp. přišel průvod z Val. Klobouk, s dp. koop. Ladislavem Cibulkou 700 poutníků. — Po jejich příchodu bylo obvyklé sv. požehnání, načež počaly průvody odcházeti. Celkem bylo dopoledne asi 25.000 poutníků, sv. přijímání 5114, mši sv. slouženo 22, z toho 14 zpívaných. Ačkoli množství poutníků odešlo, přece silný ruch na vrchu a na cestách nepřestával. Nové průvody přicházely, z Počenic 64, ze Strálek u Zdounek 180, z Kojetína s dp. kaplanem Jos. Peškou 700, příštího dne vlakem dalších 800 s hudbou, z Veselí u Val. Meziříčí 240; zpovědnice byly znovu obléhány, ač zpovídalo až 18 kněží. Večerní kázání měl P. superior, pak bylo slavné sv. požehnání a opět nádherný světelný průvod s večerní modlitbou v chrámu Páně. —

Svátek Jména Panny Marie. — Po krásné teplé noci ještě krásnější den. Po 3. hodině se počalo udíleti sv. přijímání, o 4. hod. byla první zpívaná mše sv. K 7. hodině přicházely od vlaků nové davy, takže kostel byl stále naplněn. Na ranní kázal P. Superior, na hrubé P. Pokorný. Celkem bylo asi 11.000 poutníků, sv. přijímání 3660, mši sv. 15, z toho 6 zpívaných. —

Počátkem školního roku počala návštěva Sv. Hostýna ve všední dny klesati, bývalo však přece 60 — 80 poutníků. —

14. září Slavnost Povýšení sv. kříže. K 9 hod. přišel průvod z Chomíže pod Hostýnem s hudbou a družičkami 235 účastníků; po příchodu měli slavnou mši sv. Brzy po nich přišel průvod ze Žop od Holešova s dp. Jarosl. Jakšíkem, katech. v. v. v Holešově s hudbou a družičkami 250 poutníků. Po příchodu bylo pro oba průvody krátké kázání, pak pro poutníky ze Žop slavná mše sv. Odpoledne o 1. hod. sv. požehnání, načež oba průvody odešly.

Svátek Bolestné Panny Marie 16. září. — Již v sobotu 15. září přišel průvod z Kunovic od Uh. Hradiště s dp. Al. Šilhavým, far. v Kunovicích, s vlčnovskou hudbou, 1300 účastníků. Byl to 7 zvláštní vlak z Kunovic každoročně vypravený. Letošní byl větší dřívějších. V 7 hodin měl kázání P. Jan Černý z Prahy, světelný průvod se nekonal pro silný vítr, byla však po sv. požehnání pobožnost u pomníku padlých. Na svátek Bolestné P. Marie počalo se udíleti sv. přijímání po 3. hodině. Ve 4. hodiny byla první zpívaná mše sv., v 6 hod. zpívaná mše sv. za rekruty s krátkou promluvou před sv. přijímáním. Ranní kázání měl P. Bartoník, ranní slavnou dp. Al. Šilhavý za své farníky. Na hrubé kázal P. Jan Černý T. J., pak byla slavná mše sv. za průvod kunovický. Na rozloučenou v 1 hod. měl dp. Šilhavý krátkou ale dojemnou promluvu. Jelikož přišlo mnoho poutníků od vlaků a z okolí, řadil se tento den k velkým poutím, což obvykle nebývá. Poutníků bylo asi 5400, sv. přijímání 2612, mši sv. 12, z toho 6 zpívaných.

19. září přijelo autobusem 26 poutníků z Vizovic s dp. Ant. Vysloužilem, far. O 10. hod. měli mši sv., odp. o 2. hodině sv. požehnání. —

17. neděle po Sv. Duchu. V sobotu dne 22. začalo po dlouhotrvajícím suchu pršet. Během odpoledne přišlo asi 120 poustníků. V 7 hodin večer měl P. superior od oltáře krátké kázání, pak sv. požehnání. Přes to, že přišlo celou noc a celou neděli, ačkoli Hostýn halila hustá mlha a bylo cítelně zima, bylo zde asi 320 poustníků. Ranní kázání měl P. superior, o hrubé P. Bartoník. Sv. přijímání bylo 174, mši sv. 6, 2 zpívané.

18. neděle po Sv. Duchu. — Počasí bylo mlhavé a studené, teprve během dne se ukázalo slunce. Na ranní kázal P. Bartoník, na hrubé P. superior. Poustníků bylo asi 540, sv. přijímání 264.

Pouť rekrutů. Jako každoročně, tak i letos byla pořádána ve dnech 15. a 16. září pouť rekrutů. Přednášky pro ně měl pan Dr. Žurek. Žel Bohu, že letošní účast byla velmi slabá (36) což zaráží tím více, jelikož účast mužů a jinochů při všech pouťích byla letos větší než jiná léta.

Osobní. V měsíci září byli našimi hosty dp. Dr. Skoupý, prof. theol. a regens semináře v Brně, P. Jan Cerný T. J. z Prahy, jenž zde konal svá duch. cvičení, P. Karel Bourgeois z Bubenče dlel zde na krátké zotavené, Mg. Fr. Tietze přijel z Belgie na delší dobu, P. superior dával od 19. do 21. září duchovní cvičení chovancům arcib. gymnasia v Bubenči, P. Bartoník kázal při svěcení kříže v Trnavě u Slušovic 16. září a na Sv. Václava v Nezamyslicích. — Ve zpovědnici vypomáhali titi dpp. Dr. Karel Skoupý, prof. theol. a regens semináře v Brně, Cyrill Stojan, prof. v. v. z Přerova, pan rada Vinc. Pecháček, far. v. v. z Val. Meziříčí, A. Gaja, katech. a Wilfried Kalinský Salvatorián z Val. Meziříčí, Jan Pertlíček C. St. R. z Červenky, P. Eisner T. J. a P. J. Špatný T. J. z Velehradu, mimo to všichni dpp. kteří přivedli průvody. Jim všem srdečné díky a Zaplať Pán Bůh.

Povětrnost v září (Zprávy státní meteorologické stanice na Sv. Hostýně. Řídí P. Rud. Rozkošný T. J.). Povětrnost v září byla celkem poutím příznivá. Až do 21. září bylo teplé, jasné počasí a v hlavní pouti - 8. a 9. září - bylo tak jasno a teplo, jak zřídka kdy v létě: 27 a 28 st. Za týden 16. září bylo o 10 st. chladnější. Ve čtvrtek 20. září se obloha zatáhla a třikrát v různých dobách zahřmělo, jakoby hrom zvěstoval změnu počasí. V pátek klesal teploměr i tlakoměr a v sobotu dopoledne se dalo do deště a přišlo s malými přestávkami do večera v neděli. Deště napadlo skoro 7 cm. Kdyby nebyla vyschlá půda, mohla Moštěnka vystoupiti z břehů. V jiné dny jen pokrápělo a to 10., 17., 18., 20., 25., 26., 28. - 30. září. Za celý měsíc napršelo 85.5 mm. Po onom lijáku se ochladilo a v pondělí a v úterý klesl teploměr jen na chvilku pod nulu. Pak vystoupil nad 10 st. Průměrná teplota byla 12 st., průměrná nejvyšší teplota byla 16 st., průměrná nejnižší 12 st. V první polovici měsíce byly většinou jasné dny a teprve v druhé polovici jen v několika dnech se dostavila mlha. Většinou zamračených dní bylo jen sedm. Vichřice od jihu neb východu byla 5., 6., 16., 28., září. Většina větrů prostřední síly vála od severovýchodu. V zahradě se sice

zelenina a řepa vydařila, ale ovoce snad dozraje až v říjnu.

Návštěva chrámu Páně na Sv. Hostýně a počet svatých přijímání.

V září 1928.

2. bylo lidí v kostele	5200	a u sv. přijímání	1720
4. " " "	220	"	122
7. " " "	640	"	460
8. " " "	25000	"	5114
9. " " "	11000	"	3660
16. " " "	5400	"	2612
23. " " "	320	"	174
28. " " "	330	"	135
30. " " "	540	"	264
Ve všední dny úhr.	1814	"	668

Úhrnem 50464 " 14929

Mši sv. slouženo 236.

Pořad služeb Božích o Vánočních svátcích. Na Štědrý den jest v 5 hod. sv. požehnání. - Na Hod Boží vánoční jitřní mše sv. o 5. hod. Bude obětována za všechny dobrodince Sv. Hostýna. Po jitřní mši sv. kázání, načež další mše sv. za zpěvu lidových koled. O 9. hodině slavná mše sv. s kázáním a sv. požehnáním. - Ve 12. hod. litanie a sv. požehnání. - Na sv. Štěpána o 8. hod. mše sv., kázání, pak slavná mše sv. s požehnáním. - Ve 12 hodin litanie a sv. požehnání. — Přijďte v hojném počtu poklonit se novorozenému Spasiteli v našich nádherných jesličkách jakých snad v celé Moravě nenajdete. Za pohodlného počasí přiveďte hlavně děti, způsobíte jim jistě velkou radost a do malého srdíčka dětského zapadne hluboce vzpomínka na Hostýnek o Vánocích.

PODĚKOVÁNÍ.

Poznámka redakce: 1. V děkovacích dopisech budiž vždy uvedeno i jméno pisatelovo, ale zároveň podotčeno, zdali si pisatel nepřeje, by byl v tisku jmenován. 2. Redakce si v nedostatku místa vyhrazuje právo, zkrátiti zaslané poděkování v podřadných okolnostech.

Božskému Srdci Páně, P. Marii Svatohostýnské, sv. Josefu, sv. Antonínu a sv. Terezičce Ježíškově děkují plnice slib: Rozalie Těštková z Ostravice za uzdravení. — Neznámá za vyslyšení prosby. — Filip. Baráková z Přerova za rychlou pomoc v nemoci. — Čtenářka Hlasů z Rymic za vyslyšení v jisté záležitosti. — Odběratelka Hlasů z Ludslavic za zdraví a vyslyšení prosby. — Neimenovaná z Hranic za vyslyšení a prosí o další pomoc. — A. D. z Břestu za pomoc při operaci hlavy. — A. J. ze Zábřeha za vyslyšení prosby a uzdravení. — Odběratelka Hlasů za vyslyšení více proseb a prosí pokorně o další pomoc a ochranu, zvláště o zdraví a navrácení sluchu, je-li to vůle Boží. — M. Č. za pomoc a vyslyšení v těžké nemoci. — F. N. z Brna děkuje Matce Boží Svatohostýnské, že její matka, která po deset let byla raněna mrtvicí, mohla být dobře zaopatřena sv. svátostmi, (prosí o milost, aby její příbuzní stali se dobrými katolíky.) — Čtenářka Hlasů z Lišně za pomoc v těžkém postavení. — Poutnice z Hané, dlouholetá odběratelka Hlasů, děkuje za vyslyšení

a prosí za zdraví pro sebe a své milé. — Nejmenovaná děkuje vroucně za uzdravení své drahé matky. — Rozalie Zetková z Krhové za uzdravení z těžké nemoci, velikou duševní posilou v bolestech byla jí úcta k Božskému Srdci Páně a k Panně Marii. — Marie Vypletalová, terciářka z Kroměříže, za vyslyšení prosby v nemoci. — Rodina z Tetčtic za uzdravení očního neduhu. — A. J. ze Zábřeha za vyslyšení prosby a uzdravení.

Dvojitá pomoc Matky Boží Svatohostýnské. Poprvé jsem ji prosila denně za šťastný porod ve vyšším stáří r. 1904. V osmém měsíci spadla jsem s pudy přes 25 schodů — avšak kromě malých odřenin jsem vyvázla úplně zdráva. — Sám židovský lékař nad tím užasl. — Letos jsem právě před pouťí z naší farnosti na Sv. Hostýn, ležela s těžkým zápallem pohrudnice v nemocnici ve V. Bylo mi líto, že jsem nemohla s nimi, měla jsem ještě bolesti v prsou — provázela jsem však v duchu poutníky a s nimi se modlila a prosila, aby se mi aspoň ulevilo v bolestech, když už s nimi nemohu, ač jsem byla přihlášená. A skutečně. Bolesti na svátek Bl. Panny 15. srpna polevily tak, že jsem se toho dne mohla odebrat domů, kde jsem Panně Svatohostýnské vroucně poděkovala a také jsem co nejdříve na Sv. Hostýn ještě sama putovala. Na poděkování budu její obraz do smrti věnčit a na Sv. Hostýn putovat. M. J. z Břeclavy

Všichni se odporoučejí do další ochrany a pomoci Matky Boží Svatohostýnské.

PROSBY.

Nejmenovaná stížená rheumatismem prosí P. Marii o úlevu v nemoci. — Čtenářka Hlasů z Lišně u Brna prosí o pomoc v těžkém postavení. — Nejmenovaná prosí o vyslyšení dlouholeté vroucí prosby.

Prosíme všechny čtenáře, by uzavřeli tyto prosby a všechny záležitosti celé čtenářské rodiny Hlasů do svých modliteb.

DOPISY.

Z Vamberic v Kladsku V srpnu jsem uvítal pouze průvod Němců a Čechů z Vidně (33) a to německy a česky. V tomto měsíci plnilo svůj slib asi 8 míst, která se v dřívější době zavázala putovat

každého roku do Vamberic. Před válkou chodila i četnější česká procesí v tomto i následujícím měsíci do Vamberic. V době války a po ní přestala chodit. Poněvadž do 26. srpna žádný český průvod nebyl přihlášen, rozhodl důst. P. Rektor Stěnavský a p. farář Vamberický, že se mohou vrátit domů. Tím dnem jsem ukončil svou výpomoc v poutním místě Vambericích.

Měl jsem tam 30 promluv a kázání a vyzpovídal jsem na pět tisíc věřících, ovšem ne samých Čechů. P. Jan Kř. Dvořák, S. J.

Studující vyššího gymnasia na Moravě píše: Již delší dobu bojoval jsem o bytí a nebytí mé duše. Asi 12 roků trval tento urputný boj. Někdy jsem tak zabředl do hříchu, že jsem myslel, že již nepovstanu. A tak se to opakovalo nečíslněkrát. Nepomohlo dobré předsevzetí a sliby, klesal jsem neustále. Byl jsem dán na studie a zde to pokračovalo ještě mnohem hůř. Špatná společnost, divadla, kina, špatné časopisy, až konečně také láska k druhému pohlaví. Ostatní nechci popisovat. Nedovedl jsem ocenit velkou cenu nesmrtelné duše. Sloužil jsem svému tělu a jeho vášním a tak stal jsem se ofrokem, tím nejbídnějším. Konečně dostal se rok 1928, kdy pořádali se sv. exercicie na Velehradě. A tu jsem si umínil, že se jich zúčastním. S láskou spěchal jsem k Velehradu, který mi byl záchranou. Ale jakmile počaly sv. exercicie, opanoval mne opět duch zlý. Vysmíval a porušoval jsem silentium. Ani slova výborného exercitatora na mne nepůsobila. Teprve po sv. zpovědi nabyl jsem klidu. Ale ne na dlouho. Přes všechna předsevzetí jsem opět těžce klesal. Ale myšlenka na sv. exercicie nebyla marná, neboť vyvolá v mé duši vzpomínku na slova exercitatora: Bůh a já? Toť otázka, kterou jsem si v životě nepoložil, neboť bych nebyl zajisté klesl. A tak dne 8. září po sv. zpovědi a svatém přijímání, zde u Rodičky Boží svatohostýnské, jsem se obrátil a zapřisahal jsem se ve jménu Ježíše Krista, že s pomocí Panny Neposkvrněné a svatého Aloisa, že neklesnu do kalu nečistoty. Buď Bohu chvála, že mi zavlíhl paprsek milosti k nápravě mého života. Neboť nebytí toho, zajisté platila by o mě slova Páně: Špatný strom bude vyfát a na oheň uvržen. Prosím Vás co nejpokorněji, modlete se za obráceného studenta, aby vytrval a dosáhl svého vznešeného cíle.

DOBŘÁ ČETBA.

Upozornění. Při objednávkách knih zde doporučených odvolávejte se, prosím, vždy na „Hlasy svatohostýnské“!

Rok dětských besídek. — Uspořádala Vilma Cvečková. Nákladem Ústřední rady Čs. Orla v Brně. Orelští vzdělavatelé a besídkáři s největší námahou a obtížemi sbírali si materiál pro dětské besídky. Marně ohlíželi se po knize, která by jim tuto práci usnadnila a učinila radostnější. Proto v jubilejním roce naší samostatnosti na popud Osvětového Sboru rozhodla se Ústřední rada vydati obsáhlé dílo pro besídkáře nejen orelské, ale kato-

lické vůbec. Za pořadatelku byla získána s. Vilma Cvečková, která po dlouhá léta řídila dětskou besídku na Starém Brně v klášteře Augustiniánském. Pilí a bohatým zkušenostem pořadatelky podařilo se snést tak bohatý materiál básní, článků, her, zpěvů, výstupů atd., že vystačí našim besídkářům na dlouhé roky. Sebraná látka upravena byla do čtyř svazků dle čtyř ročních období. Poslední svazek přináší pak ještě různé příspěvky a drobnosti, z nichž lze čerpat pro osvětění a zábavu v besídkách v kterémkoliv období. Tak jen pestrost besídek bude zvýšena. Seznam besídkářské literatury a pramenů doplňuje tuto příručku. Kniha poslouží

nejen při práci vzdělavelské v Besídkách, ale je vzácnou pomocí každému, kdo dětskou duši miluje a vychovává.

Mariánské hymny. Přeložil Dr. Alfred Fuchs. Díl první. Vydala Anima v Brně. Fuchs obohatil tímto dílem naši literaturu. Jeho překlad nejstarších Mariánských chvalozpěvů vyznamenává se jak přiléhavostí, tak i lahodností. Je to dílo, za které překladateli každý ctitel mariánský, ba každý knihomil bude vděčný.

Život dítek Božích. Promluvy a úvahy o milosti posvěcující a pomáhající. Napsal Karel Lutislav. Nákladem Cyrilo-methodějského knihkupectví Gustav Francel v Praze. 8° 178 stran Kč 9'50 - poštou 10'50 Kč.

Knih, která je opravdu novinkou v naší homiletické literatuře, pojednává o „jednom potřebném“ — nadpřirozeném životě v milosti posvěcující. Nelze se nadíti obrody náboženského života u nás dokud nebude každému katolíku zřejma nutnost i důstojnost toho, že má být dítkem Božím. Vůdčí ideou kázání i katechesí musí být hlásání evangelia jakožto radostného poselství o synovství dítek Božích.

Eucharistický život rozvíje se jen tam, kde mládež pochopí, že je třeba starat se o udržení a rozmnožení života milosti častým sv. přijímáním, kterého nedocílíme, nepoučíme-li ji dříve o významu, ceně a účincích milosti posvěcující.

Cesty k Bohu I. Duch vaně, kde chce. Ale přece můžeme připravit cesty Pánu, pomoci duším, aby našly pravou cestu. Různé cesty, po kterých kráčeli lidé naší doby k Bohu, ukazuje číslo 46. sbírky „Životem“. Brožurka povzbudí a poučí nejen ty, kdo sami Boha hledají, ale i ty, kdo chtějí urovnat cesty k Bohu jiným.

Jubileum apoštola lásky Bedřicha Ozanama. 8. září bylo tomu 75. let, co zemřel apoštol lásky Bedřich Ozanam. Jako student, založil spolek sv. Vincence, který se rozšířil po celém světě a vychovává křesťany k účinné lásce. Aby příklad Ozanamův povzbudil k následování, vydal Exerciční dům v Hlučíně ve sbírce „Životem“ jeho životopis (číslo 47.)

Sbírku „Životem“ lze odbírat jako časopis. (Nákladatelství Exercičního domu v Hlučíně). Každá

serie má 24 čísel (I. serie 1.—24, II. serie 25—48 atd.) Předplatné 13 Kč na jednu serii.

CIZOJAZYČNÁ LITERATURA.

Augustin Neu S. J. Johann Philip Roothaan der bedeutenste Jesuitengeneral neuerer Zeit. 252 stran Herder Breisgau 1928. Životopis tento podává dějiny Tov. Jež. od začátku znovuzřízení Tov. Sv. Stolicí (7. 8. 1814 Pius VII. -) Vzácné jsou kapitoly, které nás uvádějí do života starého Tov. na Rusi a jeho kanonického oprávnění existenčního v době od zrušení řádu až do jeho obnovení. P. Roothaan byl prozřetelností Boží vyvolen jako nástroj pro zorganizování a nové vybudování mladého vzkříšeného Tov. Jež. Překrásné jsou kapitoly o lásce P. Roothaana ke svým podřízeným. Čtenář nahlédne do vnitřního řízení řádu a vidí před sebou řádového generála v jeho modlitbě a utrpení. Zvláštní kapitola je věnována exerciciím, které P. Roothaan znovu komentoval a jejichž duševní krásy, velikou působnost asketickou a sílu obrozující právě on svým komentářem k exerciciím podal. Kniha zasluhuje velikého doporučení.

Wasser aus dem Felsen, von Paul Wilhelm Keppler, 2. Band Herder Breisgau, Sbírká nedělních homilií a příležitostních kázání. Jsou to mistrovská díla homiletického nadání. Keppler se zde ukazuje vpravdě jako svérázná osobnost, jako výtečný hlasatel slova Božího lidem 20. století. Dovede podat každé thema tak, aby i moderního člověka poutalo, přesvědčilo a uchvátilo. Silou myšlenky a krásou řeči předčí Keppler všechny soudobé kazatele.

LISTÁRNA REDAKCE.

Kdo z ctitelů P. Marie svatohostýnské přijal by za své šestileté děvčátko, — sirotka — milé a nadané, přihlas se v Redakci Hlasů svatohostýnských.

Novinka!

Novinka!

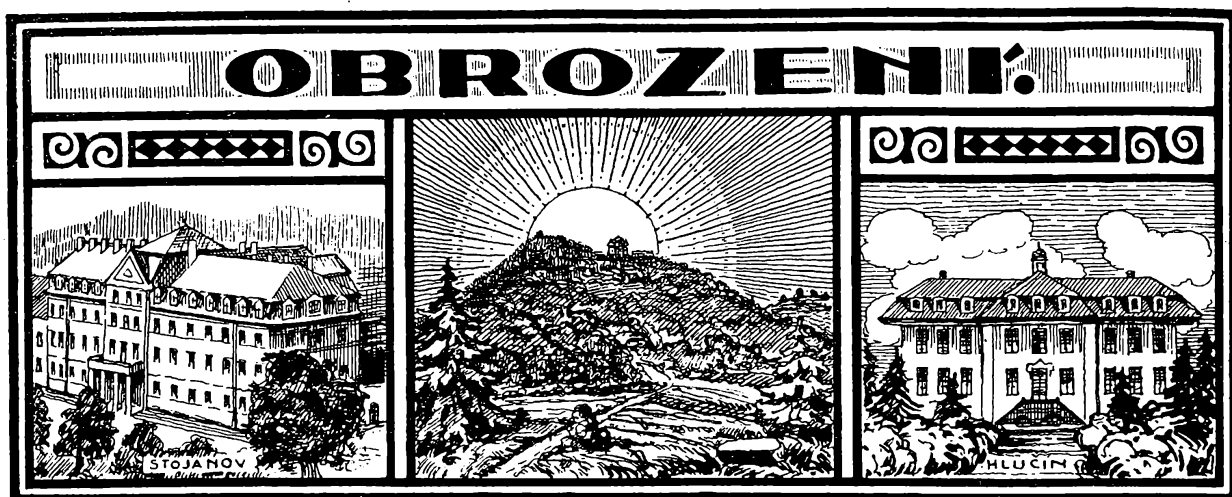
V krátké době vyjde jako třetí svazek knihovny Hlasů

V Bouřích mládí.

Vzácná kniha pro mládež i pro vychovatele mládeže.

Bohatá výprava. — Cena velmi levná.

Toto číslo je o 8 stran větší. Umožnili nám to částečně naši obětaví horlité, kteří rozšiřují „Hlasy“ a rozmnožují počet odběratelů. Ovšem náklad spojený s tímto zvětšením čísla je značný. Byli bychom proto povděční každému, komu by to bylo možno, kdyby dobrovolně poslal sebe menší příspěvek na uhrazení nových výloh. Možná k tomu použití složenky „Hlasů“ s poznámkou: **Na tiskový fond.** Agitujte pro Hlasy: Umožníte nám lepší výpravu, lepší papír, jasnější obrázky.

Věstník hnutí exercičního pro Československo.

Frant. Tomeček T. J.:

DOBŘÁ RADA.

Obrázek ze života.

I.

Na faře v N. zazněl zvonek u domovních dveří. Hned nato bylo slyšet několikeré zaštěknutí psa.

„Jdeš do boudy!“ ozval se mužský hlas v síni a někdo odstrčil železnou zásuvku. Ve dveřích se objevil mladý kaplan, který teprve před měsícem se nastěhoval jako pomocník stárnoucího a churavého faráře K.

„Co byste ráda matičko?“ oslovil kněz sehnutou babičku, která se naň dívala jasnými očima v ustarané tváři.

„Mohla bych mluvit s panem farářem, velebný pane?“ tázala se stařenka.

„Bohužel, pan farář odejel na měsíc do lázní, ale snad mohu vám též posloužit“, nabízel se kaplan.

„Chtěla jsem si promluvit s panem farářem, on již naši rodinu zná; je to nemilá záležitost, ale oni jsou taky študovaný pán, tož snad mi budou moci poradit v mém neštěstí.“

„No, tak jen pojďte, matičko, dál, učiním, co bude v mé moci.“

Stařenka vešla do fary a kaplan ji uvedl do své prosté světničky.

„Posadte se, babičko, tady na židli a povězte, co vás tíží a bolí.“

„Musím jim to, velebný pane, vyložit všechno od začátku. Jsem vdova po zemřelém sedláku Z. Žili jsme spolu šťastně.

Tři dcery jsme provdali, jednoho syna oženili do blízké vesnice a tak nám zbyla ještě jedna nejmladší dcerka. Byla to hodná dívka, naše Anička, poslušná, pracovitá, zbožná, ale seznámila se s hochem Antonínem R., který nebyl podle našeho přání. Sliboval však, že bude hodný, že se bude starat o rodinu a o hospodářství. Sebrali se. S počátku se zdálo, že z Tonka bude dobrý hospodář jako můj nebožtík, dej mu Pán Bůh věčnou slávu!“ a stařenka si utřela cípem šátku vytryskující slzy. „Tu však přišla ta nešťastná vojna. Tehdy měli spolu již tři děti, dva chlapce a děvče. Můj muž ještě žil na počátku války, a protože se zdál dosti silný, vzali nám zetě Antonína do vojska. Rekursy nepomáhaly; odešel. Tu všechna tíha padla na mého manžela. Pracovali jsme, co jen bylo možná, a také se nám dařilo. Ale můj se namohl, počal churavět a po dvou nedělích jsme ho zanesli na hřbitov.“

„To jste měla matičko, hodně starostí, vím to též z domova“, politoval kněz.

„Zažádali jsme nyní o propuštění mladého z vojny. Stálo to mnoho psaní a běhání, ale poněvadž byl také „maród“, pustili ho konečně domů. Můj Bože, jak tehdy vypadal! No, co se týká zdraví, brzo se zvetil, ale duševně byl zkažen, ztratil téměř nadobro víru, modlit se nechtěl, však prý to beztoho nic nepomáhá, a k tomu se chytal sklenice a cizí ženy, ..

Aničce činil výtky, jichž sám zasluhoval, z hospody chodil napilý, klel, ba dokonce vztáhl i ruku na chudinku. Přišlo ještě jedno dítě na svět, Anička. To vše mou dcerku zlatou nesmírně dojímal, chřadla a za půl druhého roku odešla za otcem... Nyní dolehla všechna starost na mne. Velebný pane, považte, takový hospodář v domě a já se mám starat o čtyři nedospělé děti! Prosím vás, poraďte, co dělat. Modlím se, děti vedu k Pánu Bohu, jsou bohudíky ještě hodné, ale co z nich bude, až mne nebude. . . Jsem již též jako pápeři, vítr foukne a bude po mně! Všecko by se dalo ještě nějak napravit, kdyby se Antonín změnil, kdyby se oženil a vzal si nějakou řádnou osobu k těm sirotkům, ale on si dělá známost se ženskou, která je na pohoršení celé obci. Co si jen já ubohá počnu?“

„Jakpak, stařenko, mluvil s vaším hospodářem již pan farář?“ tázal se kněz.

„Mluvil, ale dosud to mnoho nepomohlo.“

„A jak, chodívá-li pak k sv. zpovědi?“

„Ach, o tom se mu nesmím ani zmíniti.“

„To je ovšem zlá věc, to by byl nejúčinnější prostředek, kterým by mohl býti přiveden na dobrou cestu, ale jak ho k tomu přiměti?“

„Ano, jak ho k tomu přimět?“ opakovala babička, „to byste mohl leda vy, velebný pane.“

„Já? Nevím, dá-li na mé slovo. Tu je třeba veliké milosti Boží. Modlete se za to, stařenko, i s dětmi. Máte-li pak doma obraz Božského Srdce Páně a Panny Marie Svatohostýnské?“

„Máme, velebný pane, máme oba, jeden jsem přinesla z pouti a druhý koupila ještě nebožka. Modlívali jsme se před nimi po celou válku.“

„Stařenko, vykonajte zatím novenu k Božskému Srdci Páně a Rodičce Boží Hostýnské. Každý den po devět dní modlete se s dětmi, trebas jen Otčenáš a Zdravas, a potom přistupte k sv. zpovědi a k sv. přijímání i s dětmi, jež jsou toho schopny. Mezitím pak některý den k vám přijdu a s Antonínem promluví, snad se dá ještě něco dělat. Pokusím se ho přemluvit, aby šel na Velehrad na duchovní cvičení.“

„Na duchovní cvičení? Co to je?“

„Neslyšela jste ještě nic o nich? Myslím, že pan farář již o nich kázal.“

„Jako o té duchovní execírce na Velehradě? Už si vzpomínám, že pan farář k tomu vybízel, ale zas to usnulo. Byli tam dva nebo tři a velice si to pochvalovali. To máte pravdu, velebný pane, tam bychom ho měli poslat. - Ale už jsem vás dlouho zdržela, už půjdu, aby tam ty děti něco nevyvedly. Tak Pán Bůh zaplať za poradou, velebný pane, budu se za ně také modlit, aby jim dal Pán Bůh hodně dlouhého zdraví, aby tu s námi dlouho pobyli. S Pánem Bohem.“

„Jen nezapomeňte, co jsem vám pravil. Přijdu k vám někdy.“

II.

Babička přišedši domů našla Antonína ve stísněné náladě.

„Kde se touláte, matko, odejdete z domu po klábosení. Kdybych nebyl býval doma, bylo by se nám nejmladší děvče utopilo. Spadlo do velké kádě s vodou a už mělo na mále, když jsem je vytáhl.“

„Pro Boha!“ zvolala stařenka a uchopivši dítě líbala je: „Aničko, drahé moje dítětko, chvála Pánu Bohu, že jsi živa! jA kde jsi ty stále? Což nejsi otec? Či je to povinnost bdíti nad dětmi? Odešla sem do kostela a spolehla jsem se na tebe. Antoníne, prosím tě, udělej jednou pořádek ve svém životě, učiň rozhodný krok, vidíš, že je třeba, by ses oženil. Vezmi si řádnou osobu a buď dobrým otcem a hospodářem! Pamatuj na svou duši a na duše svých dětí, jednou budeš za ně odpovídat před soudem Božím. Nevím, není-li v tom prst Boží, - jak snadno jsi mohl přijíti o své nejmilejší dítě!“

Antonín, vida babičku doma, odešel, nechtěje dále poslouchati zasloužené výtky. „Babičko, byla tu Rudina Š., když jste byla pryč, „pravilo nejstarší děvčátko, „tatínek s ní v kuchyni mluvil a mezitím Anička spadla do vody.“

„Bože, Bože, osvět toho člověka, ať pozná, co činí, a nepokračuje na cestě hříchu,“ vzdychla stařenka a počala konati svou denní práci.

Příhoda s dítětem měla, jak se zdálo, spásitelný vliv na Antonína. Počal si více

děti všimati a nešel po dva dni do hostince. Bůh připravoval cestu k návratu, zatím co babička konala s dětmi devítidenní pobožnost, jak jí kaplan poradil.

Třetího dne byla neděle. Po delší době odhodlal se zase hospodář jíti na mši sv. Velebný pán kázal o povinnostech rodičů k dětem. Antonín si vzal slovo Boží k srdci a byl k dětem toho dne sama laskavost. Bylo to ovoce modlitby nevinných dítek? Snad. . .

Téhož dne někdo zaklepal u R. Vešel pan kaplan. Domníval se, že najde hned po požehnání hospodáře doma. Bylo tomu tak. Antonín R. se poněkud zarazil, ale vida přívětivou tvář velebného pána, upokojil se a pozval ho, aby se posadil.

„To je návštěva, to je návštěva,“ zaradovala se babička, „děti, přivítejte velebného pána!“

Děti přiběhly, velebný pán k nim vřídne promluvil a podělil je obrázky. To bylo radosti! I Antonín hodně změkl.

„Jdu se na vás podívat, pane R., jak se vám vede. Kněz má někdy také navštívit rodinu a tu jsem si vybral též vás, poněvadž vím, že máte mnoho starostí s dětmi a hospodářstvím. Manželka prý vám již zemřela, to je ovšem velké neštěstí -“

„Radím mu, velebný pane, aby se oženil,“ vmísila se do řeči stařenka, „a on stále odkládá.“ — „To si musím dobře rozvážit,“ odpověděl zeť.

„Nu, jen dejte hospodáři čas, — časem nabývá člověk poznání a zkušenosti,“ poznamenal důstojný pán.

Mluvili pak chvíli o všeobecných věcech. A pak dodal:

„Pravil jste právě, pane R., že si třeba tak důležitou věc, jako je ženitba, dobře rozmyslet. Tu bych měl pro vás dobrou radu. Byl jste již někdy na Velehradě? Slyšel jste o Stojanově?“

„Nebyl jsem tam, a co je Stojanov, nevím.“

„Ale pana arcibiskupa Stojana jste jistě znal?“

„Znal, znal, kdo by Stojana neznal!“

„Vidíte,“ dal se kněz chutě do výkladu, „on postavil na Velehradě dům „Stojanov,“ v němž různé stavy konají tak zvaná du-

chovní cvičení čili exercicie. Je-li někdo před důležitým životním krokem, má-li nějakou velkou starost nebo pochybnost nebo potřebuje-li utvrzení ve víře a cnostném životě, odebere se tam na tři dny. Kněží řeholní jim konají přednášky, předkládají náboženské pravdy, aby posluchači poznali, čeho je každému potřeba, aby duši svou spasil v povolání sobě přiměřeném. Chodí tam učitelé, kněží, profesori, rolníci, ženy, inteligenti, studenti atd. Bývá jich pospolu 50—60 i více a odcházejí vesměs, jak sami vyznávají, velmi spokojeni a šťastni. Můžete si sám přečíst některé jejich dopisy,“ a tu vytáhl pan kaplan sbírku výňatků z novin a časopisů. „A hlavní jest, že odcházejí s určitými, pevnými úmysly, které pak v životě provádějí. Chtěl jsem též několik i z naší osady tam pozvat — právě za týden budou zase exercicie pro muže. Což, nechtěl byste také si tam zajít? Alespoň na zkoušku. Uvidíte, že jsem vám dobře poradil.“

Antonín byl jako na trní. Jednak poznával užitek a potřebu něčeho podobného pro sebe, s druhé strany však cítil též, že jde o převrat v jeho životě. Vůle a srdce se bouřilo.

„Velebný pane, to si musím ještě rozmyslet.“

„Zcela správně,“ pravil velebný pán povzbudivě, „samo sebou se rozumí, že chcete jednat jako pravý muž s rozvahou. Rozmyslete si to tedy a zítra nebo pozítří mi řeknete své rozhodnutí, abych vás tam včas oznámil. Za pobyt a stravu se ovšem platí nějaký poplatek, ale není to tak zlé. — A vy, děti, buďte hodné, poslušné a dělejte tatínkovi a babičce radost.“

S tím se kněz odporučil.

V babičce poskočilo srdce radostí, když viděla, že Antonín úplně pozvání neodmítí; budou se ještě vroucněji modlit, aby Pán dal zasetému semeni dozrát.

Antonín R. chodil toho dne zamyšlen; bojoval, ale čím dále, tím více poznával, že by vše docela jinak chodilo, kdyby učinil podle návrhu kaplanova. Vášeň a zakořeněný zvyk tkvěly hluboko; proto rozhodnutí bylo těžké. Konečně však přece dobrý duch zvítězil — Antonín vzkázal velebnému pánu, aby ho tedy na Velehrad oznámil.

„Už máme vyhráno,“ pomyslel si kněz, „aspoň zpola a druhá půle též přijde s milostí Boží.“ A přišla.

S tlukoucím srdcem ubíral se R. na dráhu a na Velehrad. Vše mu bylo nové. Poslouchal přednášky, uvažoval, modlil se — když na čtvrtý den přistupoval k sv. přijímání, tekly mu z očí slzy radosti a jen toho litoval, že si nedobyl toho štěstí již mnohem dříve.

EXERCIČNÍ HLÍDKA.

Exercicie ve Stojanově v zimním období 1928-1929. 1. Ženy z venkova od 12. listopadu več. do 16. listopadu ráno. — 2. Dívky z venkova, zvl. členky OČS, od 19. listop. večer do 23. listop. ráno. — 3. Ženy z venkova od 26. listop. več. do 30. listop. ráno. — 4. Jinoši z venkova od 10. prosince večer do 14. pros. ráno. — 5. Jinoši z venkova od 17. pros. večer do 21. pros. ráno. — 6. Mužové z venkova od 7. ledna večer do 11. ledna ráno. — 7. Mužové z venkova do 14. ledna več. do 18. ledna ráno. — 8. Ženy a dívky - svaz katolických žen a dívek od 28. ledna večer do 1. února ráno. — 9. Dívky z venkova od 13. února večer do 17. února ráno. — 10. Dívky z venkova od 18. února večer do 22. února ráno. — 11. Političtí pracovníci od 24. března večer do 28. března ráno.

Sekretariát pro exerc. hnutí v arcidiecesi olomoucké. Redakce Hlasů svatohostýnských byla pověřena kat. akcí diec. olomoucké, aby převzala sekretariát pro exercicie. Jedná se o to, jak exerciční hnutí prakticky vybudovat a šířit. Doufáme, že příště podáme již podrobný pracovní plán a program. Prozatím prosíme, aby nám z domů, kde se exercicie pořádají byla zavčas zaslána oznámení jednotlivých exercicií. Obrození a Exerciční hlídka budou příštím rokem vycházet jako samostatná příloha Hlasů.

Stojanov. Prázdninová exerciční sezóna skončila exerciciemi kněžskými. Účastníků bylo 60. Sotvaže začal školní rok, již 2. září vkročilo do Stojanova 65 železničářů, aby se v tichu a odloučenosti od svého zaměstnání obírali nejdůležitějšími otázkami životními. Chovali se, jak sluší na uvědomělé muže katolické. Ačkoli železničáři již po třetí v tomto roce se sešli k cvičením duchovním, bylo jich přece 65. Někteří již po několikrát se věnovali těmto cvičbám, jeden dokonce po třicáté. Není to zahanbujícím pro takové, kteří třeba po léta se chystají na exercicie, ale až dosud neuskutečnili svého předsevzetí? Od 12. do 16. září měly třídní exercicie paní a dívky, zvláště z Vel. Olomouce (na 80); všech bylo 138. Uznání a díků si zaslouží katol. olomoucký spolek paní a dívek „Marfa“, který 37 účastnicím poskytl velkou podporu, zaplativ jim jízdné i stravné. Tím jim vlastně exercicie umožnil. Kolik jim tím připravil radosti a útěchy! — Krásná katolická akce, která doufáme i jinde nalezne následování.

— jr —

Radostné bylo též shledání doma a u velebného pána. Vroucně mu děkoval za výbornou radu. —

Asi po dvou měsících oznamoval pan farář, který se zatím vrátil z léčby. „Do stavu manželského vstoupiti míní Antonín R. s Marií P.“ Byla to věrná přítelkyně jeho zemřelé Aničky a měla velmi ráda její dítky.

Exerciční dům v Hlučíně uspořádá v měsíci listopadu tyto exerciční kursy: Pro české panny (Omladinu) od 5. do 9. listopadu. — Pro české mládence (Omladimu) od 13. do 17. listopadu. — Pro český III. řád (ženy a panny) od 17. do 21. listopadu. — Od 21. do 25. listopadu pro německé panny, které již konaly exercicie, a od 25. do 29. listopadu pro německé mládence. — 25. listopadu bude tamtéž německá duchovní obnova.

Exercicie na Sv. Hostýně. Náš pan arcipastýř dr. Prečan a Matice svatohostýnská cílevědomě pracují na vybudování a ozdobení Sv. Hostýna, aby tato hora, která byla našim předkům v hrůzách válečných útočištěm a opevněným táborem před nepřitelem, byla opěrnou baštou a zbrojnicí proti všelikému zlu mravnímu a jeho nemocem a následkům. V roce 1927-28 stavěn byl po epistolní straně svatyně poutní dům, který 19. srpna t. r. samým nejdn. arcipastýřem-mecenášem posvěcen a svému účelu odevzdán. Správu v Poutním domě vedou ctihodné sestry se svými kandidátkami. Poutní dům má být nejen noclehem poutníků zbožných, ale mnohem více mohou od něho katolíci čekat; bude domem exercičním. A to jest nejdůležitější. Naše nemocnice a kliniky jsou bohatě opatřeny všemi vymoženostmi vědy a techniky, aby se v nich neduhy a nemoci a jejich následky léčily. V domě exercičním pro rozpoznaní neduhů duše a jejich léčení slouží duchovní cvičení, jak je uspořádal sv. Ignác, zakladatel jesuitů. Katolíci na Moravě mohou se skutečně radovati a hrdí býti na tuto instituci duchovní, která v době nejkratší bude na Sv. Hostýně otevřena a která bude třetím domem exercičním v arcidiecesi olomoucké (Velehrad, Hlučín — Sv. Hostýn). Na nás katolícih bude záležeti, aby každý dle možnosti vzácné úmysly Matice svatohostýnské hmotně podporoval a vhodný pro sebe čas zvolil, aby duchovní cvičení, jak se v těchto domech celoročně již dávají, prodělati si neobtěžoval. Kdo jednou těchto sladkostí okusí, nespokojí se konáním jich jednou. nýbrž častěji si jich dopřeje. — Jeden z exercitantů III. turnu. („Našinec“ 5. IX. 1928).

České exercicie ve Vídni. Uzavřená duchovní cvičení, které pořádaly Mariánské družiny od 6. do 10. května, byla i letos četně navštívena, 46 exercitantek děkuje vdp. superioru kongregace Těšitelů, P. Jos. Litomiskému, za jeho obětovnou námahu, s níž jako dobrý pastýř již po 6 let nad nimi bděl.

je poučoval, jim vysvětloval vznešenost a cenu duše lidské a je nabádal k životu v pravdě křesťanskému. („Ráj“ 1928, č. 9.)

Amerika. Třicet divadelních hereček vykonalo v jistém klášteře dvoudenní exercicie.

Duchovní cvičení pro katolickou mládež diecése královéhradecké. Exercicii pro mládež, jež pořádal diecéšní duchovní rádce SKM. kanovník Msgre Jan Černý, zúčastnilo se 292 jinochů a dívek (včetně školní mládeže) ve 4 turnech. V turnu I. pro studenty a jinochy od 30. června do 4. července zúčastnilo se na 70 jinochů; ve II. pro dívky od 4.—8. července 39 dívek; ve III. pro školní mládež od 14.—17. července 74 dívek a 35 chlapců a jinochů; ve IV. pro dívky od 18.—22. července 74 dívek. Dle stavů bylo účastníků a účastnic: studujících škol vysokých 8, škol středních 57, odborných 3, žáků a žákyň škol měšť. 53, obecných 50, v posledním roce škol. ze školy vyšli 4, učitelé a učitelky 12, rolníci 5, tov. dělníci a dělnice, tov. úřednice 20, obchod a řemesla 13, švadleny, dám. krejčovské, vyšivačky 22, při domácnosti a hospodářství 36, aspirantky řeholní 3, soukr. úřednice 1, soukromnice 1, povolání neudáno 4. — Dle členství spolků byli: Orlů a Orlíc 114, SKM. 20, SSS 12, Mar. družina 5, SKM. a Orel 17, SKM. a SSS, 3, SSS. a Mar. druž. 5, SSS., Mar. druž. a Orel 9, SSS., Orel a SKM. 2, Sokol 6, DTJ. 1, jiných organizací a spolků 10, nejsou nikde organizováni 88. — S nadšením rozešli se exercitanti a exercitanky do diecése, aby byli apoštolové království Kristova ve svém srdci i ve svém okolí. Měli jste vidět oči, zářící vnitřním blahem a štěstím těch maličkých. pro něž letos tak slibný počátek byl učiněn; hned napoprvé přišlo 105 školních dítek! Jak bohumilá to práce, zachraňování srdce maličkých! A jak radostná práce! Byli jsme opravdu potěšeni, jak vzorně vše dítky zachovávaly a jak uměly zachovávat mlčení! Těšíme se na maličké na budoucí rok a ony těší se již na nové exercicie. — Z účastníků a účastnic nad 14 roků stáří přihlásilo se do sboru svatováclavských rytířů a rytířek eucharistie, s povinností týdně přijímatí Nejsv. svátost oltářní, 3 jinoši (studenti) a 6 dívek — do Ligy svatováclavské s povinností měsíčního sv. přijímání 29 jinochů a 36 dívek.

Vzpomínka na exercicie jinochů v Hájku v květnu 1928. „Budme katolíky činu!“ říká P. K. C. Klement; a v čem záleží onen čin? V liturgii, exerciciích, eucharistii a v apoštolském duchu. V kapitole o exerciciích P. Klement praví: „Z dnešních škol a dnešního rodinného života nám vychází mládež nábožensky naprosto negramotná, to jest mládež, která nemá pojmu ani o základní abecedě náboženské, tyto nedostatky budou moci nahradit a napravit jedině „duchovní cvičení — exercicie“.

Exercicie konají se každoročně v různých místech naší vlasti. Praze nejbližší je památný Hájek, kam sjíždějí se pravověrní katolíci, aby posílili svou duši k dalšímu boji se světem. Jsou tam konány exercicie jak pro jinochy, tak pro dospělé muže. Chtěl bych se zmínit o duchovních cvičeních, která přispívá P. Quardiána byla uskutečněna letošního roku od 12. května po tři dni za vedení P. Pelikána S. J., duchovního rádce S. K. M. v Čechách.

Dvanáctého května 1928 sešlo se nás 18 mladíků do Hájku, aby tam půl třetího dne pozvedli svou mysl k vládci světů — Bohu.

Byla to doba rozjímání, doba obžaloby a obhajoby sama sebe před naším Spasitelem, Ježíšem Kristem, který nás zval na ta místa slovy evangelia: „Pojďte ke mě všichni, kteří obtíženi jste a Já vás občerstvím.“ A my šli, abychom bojovali a nad sebou vítězili. Jakými prostředky máme čelit pádům ducha, vysvětlil nám velice přístupně dp. exercitátor P. Ad. Pelikán S. J. —

Jak jsme vedli život po tři tyto dny? Časně se vstávalo, aby se vykonala ranní pobožnost ještě přede mší svatou. Mše svatá bývala v šest hodin ráno. Po mši sv. chodili jsme na snídani, po němž jsme měli volnou chvíli až do prvního rozjímání, které bývalo asi v osm hodin. Těchto rozjímání jsme měli celkem deset a třikrát jsme četli ukázky z různých náboženských knih, (P. Štork S. J.: Duchovní život . . . Mladí hrdinové, Na výboj). V přestávkách dvakrát modlili jsme se společně růženec a jednou křížovou cestu. Ke každému cvičení nebo čtení, z nichž dvě jsme konali v zahradě, chodili jsme v průvodu, zpívající písně buď mariánské nebo písně „Bůh ti tento život dal“. V těchto zpěvech bylo vidět nadšení všech jinochů, takže zpěvem zněl celý mariánský klášter. Každé příležitosti využívali jsme ku zpěvu neboť jen tak mohli jsme pronášeti slova, aniž jsme rušili naprosté mlčení. Průvod obyčejně končil v kapli sv. Kříže, kde byla konána rozjímání. Každý den jsme zakončili májovou pobožností, při níž někteří exercitanti účinkovali sólovými vložkami. Po večerní pobožnosti všichni odebrali jsme se do cel, abychom vyšli teprve, až ranní náš budiček, kterým byl jeden z účastníků, nás zavolá. Tak pestrý byl náš pobyt tam u Panny Marie Hájekské, ale zároveň i krátký. Vždyť ty tři dny uplynuly tak rychle.

Slavný byl poslední den. Ráno bylo společné sv. přijímání, což myslím jest vrcholem cvičení. Exercicie zakončili jsme v kapli sv. Kříže, kde po apoštolském požehnání, kterého se nám dostalo, zazpívali jsme „Te deum“, hymnu „Svatý Václave“ a „Tam, kde střímí“. Ještě jsme v průvodě doprovodili Nejsv. svátost oltářní do kaple Loreťanské, a poté již rozloučili se s Hájkem, snad na rok, snad na vždy, neboť nevíme, jak cítoval P. Pelikán S. J. slova Pisma sv., ani dne, ani hodiny . . . Proto budme připraveni . . . R. N. C.

„Evangelické exercicie“ v Německu. Podobně jako v Anglii, tak i v Německu mezi protestanty ujmá se konání exercicií sv. Ignáce z Loyoly. Časopis „Apoštolát“ přináší v 8.-9. č. zajímavou zprávu o jednom takovém kursu v zátiší Teutoburského lesa. Hlavní myšlenkou bylo „rozvažování o cestách, které i v proudu životního povolání činí duši přístupnou Bohu.“ Téma přednášek byla na př.: o pokání, zpovědi, snahy o asketické sebezposvěcování, o četbě Pisma a pravidelném rozjímání, o životě v Bohu skrze denní modlitbu a zvláště skrze svatou Eucharistii, o křesťanství činu a o věčném životě. V denním pořádku exercičním měly své místo liturgické hodinky, mlčení, náboženský rozhovor s vůdcem exercicií a zpověď. Je to svědectví o přitažlivosti katolické duchovní metody pro bratry bludem odtržené od pravé Cirkve.

Jeden z mnohých. M. Z. z Brňova u Val. Meziříčí nám píše. „Konal jsem duchovní cvičení r. 1924 na

Velehradě a již tehdy jsem si umínil, že je budu brzo opakovat, ale pro nepříznivé okolnosti jsem nemohl dosud tak učinit. Na Velehrad je cesta daleká, ale na Sv. Hostýn bych se mohl hned vypravit, jakmile bude zařízeno místo k přebývání. Letos to asi ještě nebude, ale na rok se těším velice." Podobně i jiní obyvatelé Valašska, kněží i laici, vyslovují přání, aby byla na Hostýně poskytnuta příležitost k exerciciím, jichž by se mohli hojnějším počtem zúčastnit pro blízkost a snadné spojení. Duchovní správa na Sv. Hostýně již o tom uvažuje a podá včas zprávu.

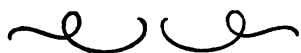
Exercicie katolické inteligence v Hájku. V útulném klášteře OO. Františkánů v Hájku u Prahy, obklopeném krásným svěžím hájem, konaly se ve dnech 14. až 17. srpna t. r. exercicie pro katolickou inteligenci. Účastníci, různí věkem a povoláním, ale jednotní v duchu ve víře, sešli se zde v počtu 22. aby třidenními uzavřenými duchovními cvičeními setřáslí prach všednosti, očistili duše své od kalů světa a připravili se pro další práci v životě. Pečlivé duchovní promluvy vldp. prof. Antonína Čulíka ze Slaného učinily z těchto třidenních exercicií skutečnou lázeň ducha a srdce. — V modlitbách, rozjímáních, promluvách a pobožnostech uplynul ten čas jak voda. Když blížila se chvíle rozchodu, tu ze srdcí všech plynulo jedno přání: „Za rok na shledanou!“ Vldp. exercitátorovi vzdán vroucí dík jménem všech účastníků ústy vrch. inspektora stát. drah Pavelky za všechnu tu péči a lásku, s jakou se vedení duší věnoval. Vzdán též patřičný dík P. Jakubu Klínkáčovi, kvardiánu v Hájku, který s nevšední ochotou pečoval o lidskou a tělesnou stránku exercitantů. Všem, kdož se o zdar exercicií přičinili, patří upřímné „Zaplať Pán Bůh!“ Až se klášter hájecký opraví, o čemž pracuje Spolek přátel exerc. hnutí, stane se z něho skutečná zbrojnice katolického života u nás.

Exerciční dům v Brně. Biskupský ordinariát v Brně rozhodl se po vzoru jiných diecézí zřídit v Brně Exerciční dům pro diecézi brněnskou. Každý, kdo ví, co znamenají exercicie pro duchovní život

jednotlivce i celku, uvítá s radostí tento podnik a dle sil svých se přičiní o jeho brzké uskutečnění. Stavební náklad má být uhrazen výhradně jen z darů, odkazů a příspěvků dobrodinců, Sběrací práci budou konat členky Družiny cyrilometodějské v Brně, které jednak osobní obchůzkou, jednak zasláním složenek poštovní spořitelny chtějí dílo podporovat. Jména dárců budou zapsána v pamětní knize Exercičního domu, aby bylo vždy vděčně pamatováno těch kdož pomáhali budovat nejdůležitější dílo pro zachování a prohloubení víry cyrilometodějské v našem národě. Pošlete příspěvek na adresu: Exerciční dům v Brně, Lerchova 65.

Orelské exercicie v Hájku. V pondělí 20. srpna sjelo se nás do Hájku 14 Orlů na exercicie. Byly to čtvrté orelské exercicie vůbec a druhé konané letošního roku pro muže. O duševní potravu postaral se nám hojnou měrou, krásnými promluvami exercitátor P. Jan Ev. Urban, který ač věkem poměrně mlád, již velkými životními zkušenostmi bohat, promluvil jistě každému ze srdce a božské pravdy jím hlásané, zanechají znatelnou stopu a hluboký dojem u všech zúčastněných. Necht exercicie tyto naleznou hodně zájmu v orelských jednotách a přednášky exercitantů o duchovních cvičeních stanou se podnětem a setbou k prohlubování náboženského života vůbec. Ovoce této zdárné práce budou příští orelské exercicie, na kterých bude členstvo Jednot čteně zastoupeno a to v první řadě členstvo Jednot pražských.

Nes.

DARY.

(Pokračování 3 strany obálky.) **Na Poutní dům:** A. Díle 5 — M. Spisarová 6 — A. Přerovská 20 — M. Vostřejš 5 — F. Haslinger 5 — F. Doušdíl 2 — V. Dostál 5 — A. Ruber 5 — J. Shýbal 20 — manželé Fr. a Jos. Vojtovi 10 — N. Hanáková 10 — J. Outratová starší 10 — J. Outratová ml. 10 — L. Žaloudek 20 — E. Malatík 5 — N. Trnka 2 — N. Poňuchálková 10 — A. Musilová 2 — N. Odehnalová 5 — N. Juráková 5 — N. Křížová 10 — N. Cahová 10 — N. Srpek 5 — N. Vernerová 10 — N. Hullová 2 — N. Vittková 4 — N. Ambrož 5 — L. Vaňka 5 — N. Reichelová 10 — N. Fröhlichová 5 — N. N. 5 — F. Riedrová 10 — N. Novotná 5 — N. Verunka 5 — N. Ristnová 5 — N. Löflerová 5 — F. Dobrovský 5 — F. Dobrovská 5 — N. Snop 5 — N. Marek 5 — M. Kellerová 5 — B. Daňková 10 — F. Jelínková 10 — K. Držková 10. — Kateř. Jurásková z Ostrož. Nové Vsi antipendium do Vodní kaple — manželé Pe-

růtkovi z Kelče antipendium — M. Bílíková z Boršic 50 Kč na antipendium.

Dary zaslané dp. J. Bergrem far. v Tábor — Minn., Amerika (v dolarech) na poutní dům: F. Šmíd, Blandburg, Pa. 1 — Anna Kovář, Toledo, Ohio 1 — F. Flasar, St. Louis, Ill. píše: zde Vám zasílám předplatné na Hlasý a druhý dolar posílám na zařizení toho sálu neb té jídelny v novém poutním domě na Sv. Hostýně, jak o tom píší v Hlasech na str. 46 jelikož Vy dp. si to přejete a o to pracujete. Bůh žehnej Vaší práci! — Martin Strnad, Chicago, Ill. 1 — Jan Nahlík, Savanna, Ill. 1, na poděkování P. Bohu za dar zdraví. — Stanley Brabec, Spovner, Wis 1, — A. G. N. Y. píše: Dp. 1 Zasílám 10 dol. na poutní dům na Sv. Hostýně na poděkování P. Marii za mnohá vyslyšení, zvláště tohoto jara. Byla jsem nemocná a doktor řekl, že operace je nutná. Já jsem se toho ale bála, vždyť mám 7 dětí, nejmladší 9 měsíců. Tak jsem prosila

P. Marii o pomoc a slíbila jsem, že něco pošlu na Sv. Hostýn. Pak jsem šla k druhému lékaři a ten, ač je specialista, neuznal potřebu operace, dal mi jen léky a teď je mi dobře. Já jsem ale přesvědčena, že P. Maria mi pomohla více, nežli lékaři. Odporoučíme se i na dále pod Její mocnou ochranu, které tolik při tak velké rodině potřebujeme. Teď chlapec 12letý dostal nemoc, kterou lid nazývá tanec sv. Víta. Dá-li Bůh a uzdraví se, dám opět něco na Sv. Hostýn. S upřímným pozdravem zůstávám A. G. — Marie Rigoni, Bomarton, Tex. 1, na poděkování za udělení zdraví Píše: Vldp.! Minule jsem Vám psala, že máme velké sucho. Teď se ale počasí změnilo. Prší každý týden, a padají kroupy. Při tom řádí brozný vítr. Vše to nadělalo veliké škody. I nám vše stlouklo a nezůstalo na poli nic. 10 mil od nás to i dobytek pozabíjelo. Zabrало to 30 mil délky a 20 mil šířky. Snad dá P. Bůh zas dobrou úrodu. Museli jsme sít zase vše na novo. Až podruhé napíši více, dnes mám na spěch. S přátelským pozdravem M. R. S Bohem — Marie Tomčák, Nebr. 1, a za Kytice sv. Josefa 1'80. —

Na oltární a věčné světlo. Jan Mareček, Chicago 1. — Marie Marek, Jackson, Minn. —'50, a na kněžský dorost 1. —

Na mše sv.: Ant. Kohoutek, St. Lonis, Mo. 2. — Adela Kalista, Milwaukee, Wis. 1. — Mart. Strnad, Chicago, Jll. 1. — Fr. Slabinák, Cicero, Jll. 1. — Cecilie Kolbeck, N. Mexiko, Jll. 1. — Jan Nahlik, Savanna Jll. 1. —

Na Hlasy svatohostýnské: R. Rutar, Arkadia, Nebr. 1. — Zároveň předplácí Hlasy Ant. Jochovi v Hroznové Lhotě —'50, — Tom. V. Karmazín, Devesse, Nebras. 1. — Ant. Bělík 1. — Fr. Gajdošík 1. — Ig. Selucký 1. — Frant. Petrů 1. — a pro Aug. Šimoníka ve Vlachovicích 1. — Jindřich Soukup 1. — Ant. Kohoutek 1. — Všichni tito jsou ze St. Louis, Mo. — Charlie Matýsek, Thalia, Tex. 1. — John Sudrla, Tábor, S. Dakota 1. — Marie Marek, Jackson, Minn. 1. Dodatek jejího dopisu zní: Pište Panence Marii, že se k ní modlím, aby u trůnu Božího se za moji prosbu přimlouvala. V loni 8. prosince jste psal hezký dopis do Hlasů o Panně Marii. To je má patronka. Přejí Vám všecko dobré od P. Boha, aby Vaši práci po celý rok žehnal. S Pánem Bohem. — M. Marek. Adela Kalista, Milwaukee, Wis. 1. — Jul. Havelka, La Grange, Tex. 1. — A. Krivanek, Patzan, Wis. 2. — Ant. Lěžák, Frydek, Sealy, Tex 1. — Leop. Babík, tamtéž 1. — Fr. Šmíd, Blandburg, Pa. 1'50. — Anna Kovář, Toledo, Ohio, 1. — Frank Šuran, St. Chicago, Jll. 1. — P. Šuran se o to stará v Chicagu, aby získal pro Hlasy svatohostýnské nové odběratele a též od nich předplatné vybírá a společně mi posílá. Zaslal 19'50 dol. Kdyby alespoň v každé osadě se jeden takový horlитель našel, tak by bylo dobře a bylo by hezkých pár odběratelů mezi naším lidem. Dostane kolikrát i hubové polévky — jak to často bývá, ale on si z toho nic nedělá. Pro dobrou věc trpět jest záslužné! Zasilá předplatné od těchto

odběratelů: Jan Mareček, Martin Strnad, Marie Hurčík, Jan Hrnčířik, Cyr. Štěpančík, Frant. Polách, po 1 dol. — L. Pavlacký, Pavel Gebauer, Anna Pindák, po 1'50 dol. — Anna Jaroš a Krist. Tománek mají zaplacené Hlasy do září 1928. Všech 11 posl dně jmenovaných jsou Chicago, Jll. — Frant. Slabinák, Cicero, Jll. 1. — Ant. Janeček, Lisle, Jll. 1. — Marie Moravčík, Berwyn, Jll. 1. — Frant. Vacala, Berwyn, Jll. 1. — Cecilia Kolbeck, Melrose, N. Mexico 1. — Píše mi následovně: „Ctěný Vldp! Napište jim tam na Sv. Hostýn, aby mi nikdy neposílali Hlasy svatohostýnské na dluh. Já jsem již stará žena a kdybych umřela, tak by jím to žádný za mne nezaplátil. Ale dokud žiji, tak si předplatím vždy zase. S krajinským pozdravem C. K.“ — Jistě hodná osoba, která nechce za časopis býti dlužná. Kdyby jen všichni jejího příkladu následovali a za odebrané listy poctivě platili, pak by i naše časopisy lépe prospívaly. — Jar. Nahlik, Savanna Jll. 1. — Stanley Brabec, Spooner, Wis. 1. — Ros. Orsák, Seymour, Tex. 1. — Josefa Šiška, Schenectady, N. J. 1. — Píše: „Otče duchovní! Zašlete ty peníze na Sv. Hostýn, neb svatohostýnské Hlasy se nám moc líbí, proto si předplatné musíme obnovit. S krajanským pozdravem B. M. — Mar. Mastný, Maple Enid, Okla. 1. — Píše: Vldp.! Račte přimloumí můj srdečný pozdrav. Na svátek P. Marie došlo mi předplatné na Svatohost. Hlasy a opravdu se stydím, že ještě nemám předplaceno. Je tomu právě 7. měsíců, co jsem pochovala manžela a dne 20. března zase jsme pochovali naši drahou matičku. Manžel zemřel skoro náhle, takže jsem byla z toho nemocná a maminka ležela 12 neděl, prodělala jsem těžké chvíle. Posílám předplatné 1. dol. a prosím za odpustění, že jen tak málo. Až se poněkud zmožu, pošlu více. Teď mám tolik výloh a žádná pomoc odnikud. Svatohost. Hlasy se mi moc líbí a pokud budu jen trochu vidět na čtení, tak je nezastavím. Mám tu nejdražší matičku doma a Ta mě sílí Vldp., to bylo divení, když jsem obraz P. Marie, od Vás mi zasláný, přinesla k posvěcení. Všechny Školní sestry se seskupily a obraz obdivovaly. A když jsem jej odhalila před velp., tak se sepjatýma rukama na Ni pohlížel a pokyvuje hlavou, pravil: „No, Jsi krásná Matičko, Jsi krásná!“ Já umím málo Anglicky, kéž bych byla na české osadě, abych mohla podporovat svůj národ. Je tu tolik Čechů, Moravanů, nedaleko odtud je město Garber, tam jest jich velký počet, ale vesměs odpadlí. Snad kdyby tam nějaký dobrý kněz je navštívil, snad by se alespoň někteří zachránili. Pozn. dp. Bergra: Milá paní! Je to bohužel pravda, že náš dobrý Moravský lid nejen u Vás, ale vůbec zde v Americe zřekl se víry a zapoměl na svou řeč. Příčina toho je po většině velký nedostatek našich kněží. Žeň zajisté hojná, ale dělníků málo. Musíme tedy prosit Pána žní, aby poslal hodně dělníků na žeň svou!

Všem šlechetným dárcům, zvláště dp. Bergrovi za jeho námahu a obětavost srdečně „Zaplat Pán Bůh!“

ka, Řepiště 5. — J. Dočkal, Přerov 10. — N. N. z Hvozdné 20. — A. Pacnerová, Brno 5. — N. N. ze Staříče 10. — N. N. z Prusinovic 20. — Fr. Chytilková, Bruchotín 3. — rod. Zbořilová z Tětetice 20. — K. J. z Brna 10. — A. Malinová, Val. Meziříčí 10. — N. N. z Břestu 5. — J. Slovák 20. — N. N. Vyškov 5. —

Na poutní dům: 5000 Kč: Tomáš a Filomena Blahovi z Prostějova. — 3000 Kč: Lambert Marek, Štamberk. — 1000 Kč: Frant. a August Skopalovi z Kozlovic u Přerova. — Anna Drexlerova z Doloplatz u Olomouce. — Frant. a Albína Levčikovi z Tvorovic 900 Kč. Po 500 Kč: A. Geislerová, Kokory. — k u-pomínce † Frant. Soukupové, Kokory. — Čeští poutníci z Nov. Jičína. — Po 200 Kč: Filom. Sedláčková, Smržice. — N. N. z Rokytnice. — Frant. Spurný, Bílsko. — 150 Kč: Dp. Frant. Funkem, koop. ve Štěpánově zasláno od poutníků ze Zašové o pouti 19. září. — Po 100 Kč: Dp. Ferd. Medek, far. Dolní Vražné. — Roz. Žetková, Krhová u Krásna. — M. Garguláková, Vítkovice. — Roz. Křenková, Krhová u Krásna na poděkování P. Marii, — manželé Novákoví, Brno. — N. N. kněz exercitant. — rodina Horských z Rudy. — N. N. Vlkoš u Přerova. — manželé Zásmětovi, Pustějov, Slez. — N. N. z Kožušan. — Ant. Tomanec z Nové Vsi. — Jos. a Anna Novákoví, Slatinky. — Marie Roháčková, Prostějov. — N. N. z Nedakonic. — Fil. Nevařilová z Vlčnova. — rod. Zlámalová, Skaštice. — N. Ječmínková, Žešov. — 80 Kč: Frant. Nedoluhová, Brno. — Po 50 Kč: Frant. Janičková, Jindř. Hradec. — Farní úřad, Štítná n. Vláří. — Schol. Pěčková, Kys.ovice. — N. N. Měrovice na Hané. — M. Ševčíková, Uher. Brod. — M. H. Brno 81. — Ž. Biskupová, Luboměř. — N. N. Napajedla. — dobrodinci z Vítkovic. — Jos. Jankovských, Argentina, Amerika. — M. Slámová, Šardičky. — Marie Veselá, Bystřice pod Hostýnem. — A. Skopalová, Lipník nad Bečvou. — A. P. z Přerova. — N. N. z Koberic. — 45 Kč: N. N. z Mor. Ostravy. — Po 40 Kč: N. N. z Vítkovic. — J. Maštalířová, Klenovice. — rodina Mikuláš-tíková, Cetechovice. — manželé Zemanovi a Čičátkovi z Kojátek. — 33 Kč: Poutníci z Boršic u Blatnice. — Po 30 Kč: Fr. Machová Nový Jičín. — Mar. Rozsypalová, Bořenovice. — dp. Boh. Navrátil, kapl. Veselí n. M., Cec. Kohoutová, Věšovice. — Po 25 Kč: A. K. Radějov. — P. Kabelka, Jakubov. — N. N. z Milonic. — J. Koliba, Dol. Bojanovice. — Po 20 Kč: dp. B. Vražina, katech. Horní Heršpice. — N. N. Mor. Ostrava. — A. Olivíková, Brno. — M. Deduchová, Černotín. — N. N. z Příbora. — A. Glogarová, Bernatice. — Poutnice z Dřínova. — K. Formanová. — Eva Lesáková, Brno. — A. Juříková, Kroměříž. — K. Slezáček, Raclavice. — R. Ondreašová, Otonovice. — M. Hradilová, Charváty. — J. Hrbáček, učít. a red. v Přerově. — poutníci z farnosti Kralické. — M. O. ze Strážnice. — J. Zahorák, Prostějov. — A. Kysela, Němčice. — 15 Kč: N. N. Kostelec u Prostějova. —

A. Velišek, Třebětice. — Po 10 Kč: N. N. Malhotice. — M. Skřečková, Přerov. — N. N. Zábřeh n. Odr. — M. Seidlová, Vítkovice. — A. Skládalová, Zábřeh n. Odrou. — G. Valíngrová, Vítkovice. — V. Rutta, farář v. v., Nová Ves. — N. N. Hustopeč n. Bečvou. — N. N. Opatovice. — N. N. Velatice. — C. Hubková, Přerov. — Fr. Polášková, Lipina. — J. Závodná, N. Jičín. — Fr. Pekárková, Žabovřesky. — A. Křížková, Holice. — J. Mazůrková, Uher. Hradiště. — N. N. Val. Senice. — Fr. Mühlbergrová, Přerov. — Čten. Hlasů z Lísně u Brna. — M. Masaříková, Nevojice. — J. Rusňák, Žadovice. — Fr. Sámková, Brno. — M. Kovaříková, Bolelouc. — R. Šmerdová, Velešovice. — dp. Fr. Bubílek, farář v. v., Bystřice pod Hostýnem, dp. Jar. Přítel, katecheta, Praha. — J. Frank, Ráječko. — H. Hrachovinová, Rosice. — F. Strachoňová, Ostopovice. — M. Janošová, Rymice. — N. N. Havříce. — rod. Paskovská, Frýdek. — N. N. Hranice. — N. N. Mor. Ostrava. — V. Svoboda, Žadovice. — Fr. Svobodová, Žadovice. — M. Urbančík, Hrabová. — Mar. družina, Kvasice. — A. Parisková. — Fr. Svobodová, Tišnov. — A. Dřímálová, Kroměříž. — N. Zapletalová, Lhota. — J. Kořínek. — N. N. Václavovice. — Methoděj Mika, Křtomil. — A. Stavělík, Smržice. — Po 5 Kč: M. Ryšková, Brno. — J. Ovsík, Hluk. — M. Kopčáková, Místek. — F. Jilková, Olomouc. — N. N. Prostějov. — M. Křenková, Ostopovice. — A. Čenková, Křižanovice. — N. N. Frýdek. — Ž. Šebelová, Hodonín. — Fr. Sedláčková. — Fr. Sámková, Brno. — A. Hrbáčková, Sazovice. — M. Mikulíčková, Přerov. — N. N. Vlčnov. — E. Stoklásková, Újezdec. — Inoc. Sehnálková, Malhotice. — M. Plesníková, Zámorský. — F. Buriánková, Vřesovice. — F. Vrtalová, Zdounky. — Poutníci z Dol. Němčí. — A. Suchánek, Jarošov. — A. Müllerová, Husovice. — M. Stoklasová, Poruba. — N. N. z Fryčovic a Trnávky. — rodina Zbořilová, Tětetice. — M. Kubáčková, Dol. Újezd. — C. Kuba, Kurovice. — N. Matlochová, Kroměříž. — M. Marková, Komárovice. — M. Prusinovský, Tučapy. — R. Ospalíková, Strání. — V. Kysela, Němčice. — rodina Čejková, Strání. — J. Stodůlka, Boršice. — A. Kručníer, Kozlovice. — J. Haramija, Kaňovice. — M. Celíková, Pohořelice. — M. Žondrová, Prostějov. — J. Ingr. Vlkoš. — Pokladníkovi Matice Svatohostýnské zaslali: Dp. Jan Neku-la, far. v Dešné 15 Kč. — Farní úřad v Ma-jetíně 100 Kč. — Aloisie Dokoupilová, Před-mostí 100 Kč. — Emilie Ellerová, Olomouc - Nové Sady 250 Kč. —

Julie Uhrová z Brna na sběrací listinu 500 Kč. Od následujících dárců: B. Daňková 20 — N. N. 10 — M. Kratochvilová 5 — N. Zajičková 20 — F. Hužková 5 — A. Jelen 20 — P. Kizková 5 — N. Kletzlova 5 — A. Bertha 5 — N. Kotoučová 10 — J. Uhrová 20 — M. Slezáková 10 — M. Svěráková 2 — L. Klementová 5 — V. Klement 5 — J. Jebavý 30 — A. Pavlíčková 5 — N. Vejan 5. —

Dokračování na straně 207.

Zemřelí členové Matice Svatohostýnské:

Anna Kolaříková, Slopné u Vizovic.
Veronika Kozubíková, „ „
Jan Kozubík, „ „
Františka Soukupová, Kokory u Přerova.
Marie Svobodová, Police u Bráněk. Veronika Veverková z Krhové u Krásna.

O. v p.!

Novinka!

Právě vyšlo!

Praktická příručka pro katolické muže:

Katolický muž.

(Katolického muže den, týden, měsíc, rok a poslední hodina).

Podle P. J. Abela upravil P. Frant. Tomeček T. J.

Cena úhledné, v plátně vázané knížky pouze 1.90 Kč.

Objednejte u administrace Hlasů, Sv. Hostýn u Bystřice.

Rozšiřujte

„Hlasy svatohostýnské“

a doporučujte je svým známým. Získávají nové odběratele možno po celý rok. Nárok na premie, uvedené v lednovém čísle vztahuje se i na odběratele získané během roku.

Jan Ježek, malíř kostelů

v Bystřici pod Hostýnem,

doporučuje se důst. farním úřadům a kostelním výborům ku provedení maleb a oprav chrámů.

Vyžádejte si bezplatný rozpočet a návrh.

Zpěvník svatohostýnský s notami

pro soukromou pobožnost poučníků svatohostýnských obsahuje písně Mariánské, k sv. apoštolům Cyrilu a Metoději, Srdci Páně, sv. přijímání, sv. požehnání, adventní, postní a jiné oblíbené starší i novější písně. - 150 stran kapesního formátu.

Schválen nejdůstojnější konsistoří v Olomouci. - **Cena 5.- Kč.**

Proti předem zaslanému obnosu zasílá

UMĚLECKÝ GRAFICKÝ ZÁVOD

L. KLABUSAY SPOL. S R. O.

V BYSTŘICI POD HOSTÝNEM, Morava.

Měsíčník pro lid.

**Orgán Matice svatohostýnské, poutníků a přátel
Sv. Hostýna.**

Věstník exercičního hnutí pro Československo.

S povolením nejdůstojnější arcibiskupské konsistoře v Olomouci
a řeholních představených vydávají Otcové Tovaryšstva Ježíšova
na Sv. Hostýně na Moravě.

Řídí P. Jan Vraštil T. J.

Vychází vždy počátkem každého měsíce. — Celoroční předplatné 12 Kč,
v Americe 1 dollar. — Používání novin. známek povoleno řed. pošt a telegr.
v Brně, 29.-XII. 1912, č. 98.611-VI.

Administrace na Sv. Hostýně u Bystřice pod Hostýnem.

Vytiskl umělecký grafický závod L. Klabusav spol. s r. o. Bystřice n. Host

OBSAH: Vladimír Hornov: Maria s dětmi, str. 209. — Svědomí vánoc, str. 210. — F. Kyjovský: Ohnivou cestou (dokončení), str. 211. — Z království Kristova, str. 215. — Svatohostýnský kalendář (Prosinec), str. 217. — Zápisník svatohostýnského kronikáře, str. 218. — Poděkování, str. 222. — Prosby, str. 222. — Dopisy, str. 222. — Dobrá četba, str. 222. — Listárna redakce, str. 222. — **OBROZENÍ:** Jaké jsou cíle novodobého exercičního hnutí, str. 223. — Exerciční hlídka, str. 224. — **Vyobrazení:** Führich: Vánoce, str. 210. — Průvod ze Žiliny na Slovensku na Sv. Hostýně dne 2. září, str. 213. — Hostýnské vykopávky, str. 219.

Přátelům Sv. Hostýna.

Při poslední schůzi výboru Matice Svatohostýnské, konané dne 20. října u pana starosty V. Zbořila v Bystřici, s potěšením vzato na vědomí, že se nový Poutní dům všestranně osvědčuje. Jeví se však nezbytná potřeba, aby jak nový Poutní dům, tak také starý hotel byly dostatečně zásobovány vodou. Výbor usnáší se jednohlasně, aby na jaře bylo započato se stavbou projektovaného vodovodu. Náklad bude obnášeti několik set tisíc. Jelikož prostředky Matice jsou stavbou Poutního domu vyčerpány, obrací se výbor na všechny přátele Sv. Hostýna s prosbou, aby svou štedrostí umožnili dáti Sv. Hostýnu to, co dosud stále - zvláště letošního léta - tak bolestně bylo po-

strádáno, dostatek dobré pitné vody. Pramen, ze kterého se bude voda čerpat, leží na slavkovsku a je dosti vydatný - dává za minutu 11 litrů vody. Elektrickou silou bude se voda táhnout až k rozhledně, kde se postaví velká nádržka, tamodtud se bude voda rozvádět po temenu hory, do Poutního domu a do starého hotelu.

Stavba vodovodu je důležitou součástíkou zvelebení Sv. Hostýna, je to vlastně životní podmínka existence jak Poutního domu, tak hotelu a rozmachu poutí. Počet návštěvníků Sv. Hostýna stále stoupá a zvláště při velkých návalech - jako letos 8. září, - je vidět, že Sv. Hostýn nemůže zůstat bez vodovodu.

DARY.

Na kostel: Fr. Ptáček, Študlov 20, — N. N. z Prahy 10, — Terciářka z Kroměříže 100, — Jíří Žádník, Lideřovice 20, — N. N. ze Z. 100, — A. Žběta Vajdlová, Detroit, Mich. Amer. 66 80, — Vil. Kašková a K. Lauschová z Brna 150, — N. N. Kateřinky u Opavy 30 — Fr. Tašek, Orlová 30, — K. Kubátková od Frýdku 10, — B. Páleníčková, Přílepy 10, — M. Bendová, Sudoměřice 10, — J. Palová, Hodonín 10, — N. N. z Němčic 10, — M. Gosová, Žilina 18, — A. Pašová, Chylice 5, — J. Procházka, Břest 20, — M. a Fr. Smyčka, Prostějov 20, — M. Zondrová, Prostějov 10, — N. N. z Bruchotína 100, — N. N. z Hrušek 10, — V. Stiborová, Sovadína 10, — J. Šebesta, Podhradní Lhota 20, — N. N. Třebětice 40, — N. N. Radotín 100, — A. Mikulíková, Střítež 5, — N. N. z Přerova 10, — z Černotína 50, — A. H. z Přerova 10, — Fr. Nejezchleba, Kroměříž 30, — N. N. z Tvarožné 50, — A. Kamík, Veselí n. Mor. 10, — B. Paulová, 10, — H. Vlachová, Hulín 10, — L. Hošek, Lipník 50, — N. N. z Brusného 30, — N. N. z Količína 10. — Novomanželé ze Slovenska 50, — Fr. a Anna Vičarovy z Tvarožné 50, — Mar. družiny o pouti 100, — N. N. z Lobodí 50, — N. N. z Břestu 100, — M. Zlámalová z Herotic 10, — J. Hrbáček, učitel v Přerově 20, — K. P. z Příbora 20, — N. N. z Količína

10, — Manželé Pospíšilovi z Hor. Něčic 100, — N. N. ze Záhlinic na poděkování 25, — A. Kobert, Beňov 8, — N. N. z Opatovic 5, — z Prostějova 10, — M. Smitčíková, Veselí n. Mor. 10, — L. Cibulcová z Hranic 5, — A. Glogarová, Bernatice 10, — Rod. Motálová ze Skaštic 10, — K. a A. Novákoví, Brušperk 10, — N. N. z Kojetína prostřed. dp. J. Valoucha, katech. na Vsetíně 20, — J. Prčík, Dol. Bojanovice 10, — J. Švecová, Chormic 20, — L. Hadasová, Skalička 10, — F. Gregovská, Lobodice 20, — N. Pecháček z Loukova 20, — Fr. Šimon, Střítež 10, — N. N. z Olomouce 50, — N. N. Vel Prosenice 30, — R. Martykánová, Polešovice 15, — B. Jetelinová, Lovčice 5, — R. Hašová, Skaštic 5, — N. Červeňáková, Chylice 10, — Rod. Zbořilová z Tetetic 50, — M. Jurásková, N. Ves 10, — odkaz M. Jurákové, Uherský Brod 100, — Fr. Kvapilová, Skrbeň 5, — N. N. z farnosti Kostecké u Kyjova 20, — A. Kyšková, Stražov 20, — Vinc. Malíček, Doloplazy 20. —

Na hlavní oltář: M. Zajícová, Rožnov p. R. 10, — H. Poslušný, Vsetín 8, — J. Bachan, Chylice 20, — Poutnice Svatohost, z Brna na poděkování 50, — V. Jelínek, Drozdovice 20, — V. Šmajstrlová, Trojanovice 5, — N. N.

Číslo 12.

Prosinec 1928.

Ročník XXIV.

Vladimír Hornov:

Maria s dětmi.

*Roj andělků se kloní s výšin ráje
a hledí k nazaretské dědině:*

*Hle, Boží Mát si s Jezulátkem hraje
a kolem děti v pestré skupině
se k Matce tulí, Dítě svaté hladí
a k písni Cherub sám jim duši ladí.*

*Ó ráji Boží, k zemi přikouzlený,
co skrýváš v sobě vzácných pokladů,
jas dětských duší, panenský květ Zeny
se pojí v něžném lásky souladu,
že země zázraků se v nebe mění
v těch duší liliových rozzáření.*

*Mát Boží na druž malou usmívá se,
blíž Jezulátko tiskne v náruči:
„Je zachovej, ó Synu, v sněžné kráse,
ať květem nebeským se rozpučí
a v ochraně mé v nadehvězděném kraji
k Tvé radosti a chvále rozkvétají!“*

SVĚDOMÍ VÁNOC.

Nevím, zda jste již někdy slyšeli onu krásnou, smutnou píseň o Vinetě, starém slovanském městě na severu, jež zapadlo prý již dávno do Baltického moře. Byla slavná pouť kdysi ve Vinetě, tak vypravuje stará báje. Rady družiček a poutníci a kněží, procesí za procesím táhlo ulicemi za zvuku písní, modliteb a za hlaholu zvonů. Náhle však vzniká bouře, moře hučí, jako hory kupí se vlna za vlnou a s jekotem řítí se na Vinetu spousty kalných vod. Marně hlaholí zvony, marně modlí se kněží, o pomoc volají děti, půda se chvěje a kolísá. — Vineta město klesá do moře. Je moře hluboké a falešné, co jednou pohltilo, už nikdy nenavrátí. Ale jednou do roka, tak vypravuje pověst dále — za jasného počasí a jemných červánků večerních, vidávají prý plavci celé to město Vinetu na dně mořském, a slyší dosud snivou a tklivou melodii písní i zvonů i družiček, a kdo jednou slyšel, nikdy prý nezapomíná.

Báje tato krásná vyvstala mi na mysli dnes, když pohlížím na celý svět, na národ svůj, na srdce člověka, v jeden den do roka, v den narození Ježíše Krista.

Celý svět je Vinetou, městem kdys tak šťastným. Leč náhle vzniká bouře jako moře když se rozhučí, a vlna války, nepřátelství bídy a smutku převálila se přes šťastnou Vinetu, a zmizelo štěstí v nedozírných hlubinách a v moři krve.

Náš národ drahý je Vinetou, městem krásným kdysi, v němž hlaholil souzvuk zvonů a písní v štěstí a zbožnosti, a průvod slavný všech, malých i velkých, měl za souzvuku písní radosti oslaviti jeho svobodu. A vlna za vlnou jde a bije do břehů; neláska, korupce, závist a nesnášenlivost, boj bratra proti bratru — a Vineta město se chvěje a kolísá.

Vineta město, v moře zapadlé jest mnohé srdce lidské, i mladé. Jsou lidé tak mnozí dnes, kteří ve víru života, ve špatné společnosti, ve špatných knihách ztratili víru z duše své, zapomněli na Ježíše Krista, zakolísali, utonuli jako nešťastná Vineta. Je moře hluboké a falešné, co jednou pohřbilo, už nenavrací rádo.

Alé jednou do roka, v den neskonale šťastný a krásný, nedovedou nevzpomenouti, a to jest den dnešní, nejradostnější den narození Pána našeho Ježíše Krista. Jak zvuky zvonů utonulé Vinety, i jim zazní v tento den v duši píseň jásavá: „Narodil se Kristus Pán, veselme se“. I jim zazní vzpomínky na dny nevinnosti mládí a zbožné víry se všemi radostmi Vánoc, památky zrození našeho Vykupitele. Jděte dnes popatřit do rodin posledního protináboženského štváče, a snad sedí zamyšlen u stolu štědré večere a rozzáří oko své láskou před stromkem vánočním, jež uchystal svým dětem. Jděte do školy a studujte dítě nevěrcovo, jež sedí v lavici mezi šťastnějšími, a vypravujte mu o Vánocích, jesličkách, Ježíškovi, a zatleská rukama, zaplane očima a dychtivě poslouchá. Ach ano, jednou do roka — na štědrý večer — vídávají plavci celé to město krásné a utonulé na dně mořském a slyší tklivou a snivou melodii písní a zvonů a ohlas svého štěstí víry, zapadlého v moři a kdo slyšel jednou, nikdy prý nezapomene.

A když tak mocně působí jeden den v roce, svatá noc Vánoční, na ubohé, vlašné i nevěřící, oč tklivěji a radostněji dojímat musí nás, věrné a věřící katolické křesťany, kteří víme, komu jsme uvěřili pro celý život i věčnost svou: Ježíši Kristu Nazaretskému. — Kéž srdce utonulá, kéž národ náš drahý a rozechvělý, kéž celý svět, nejen na jeden den v roce, ale navždy slyší tklivou melodii písní, modliteb a zvonů utonulé Vinety, tu velkou věčnou píseň: Křesťanství. A k Vám bratři a sestry volám dnes v den, kdy utonulá srdce lidská jsou přístupnější než jindy, nebojte se a staňte se pastýři betlemskými, burcujte v chatách i srdcích lidských a zvěstujte radost velikou, která bude všemu lidu, neboť narodil se nám Spasitel, jenž jest Kristus a Pán. A obrodte křesťanstvím srdce, národ i svět, aby navždy nad ním i v něm hlaholila píseň: Sláva na Výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle.

F. Kyjovský:

OHNIVOU CESTOU.

(Dokončení).

5. Lišák v pasti.

Táhlo již k půlnoci a měsíc stříbřil slabě krajinu, když vůz přihrčel ke schátralé farmě Luwarově, krčící se na pokraji mýtiny. Fanouš jej řídil a zdálo se, že je samotný na žebříňáku. Luwar čekal přede dveřmi. Jeho neklidné přešlapování prozrazovalo neobyčejné vzrušení.

„Tos ty, Fanouši?“ zvolal do šera. „Pojď sem ke mně, máš-li něco pro mne.“

Fanouš se nehýbal.

„Mám to zde u sebe, ale k vám nepůjdu. Jak mohu věděti, zdali něco nezmýšlíte proti mně?“

Luwar vyrazil hrubou kletbu.

„Copak bych ti udělal teď, když jsi mne uposlechl? Víc už od tebe nepotřebuji nic. Jen pojď sem a dej mi, co máš; potom pospěš nazpět a jdi si lehnout. Není dobře pro tebe býti tak pozdě venku.“

„Pojďte ke mně a vezměte si to, chcete-li to,“ odvětil Fanouš umíněně. „Nemám, proč bych vám důvěřoval - já - já - se vás bojím.“

Hřmotně Rumun se zasmál s libostí. Lichotilo mu, že je tak obávaný.

„Blázínku,“ pravil, ale přistoupil k vozu, vztahuje ruku po obálce. V téže chvíli Jiří povstal ze dna košatiny; něco kovového třpytilo se mu v ruce.

„Vlezte sem do vozu,“ poručil hněvivě. „A ani necekněte a nehněte se. Jinak hned střelím.“

Luwar sebou divoce škubl, huče cosi zuřivého. Na okamžik váhal. Dravec v něm se vzpínal k smrtonosnému skoku. Avšak pistole mířila se strašlivou přesností na jeho srdce. Vylezl na vůz.

„Toto mi draze zaplatíte,“ drtil mezi zuby, „Kam mě chcete zavést? Co, na mně chcete?“

Fanouš otočil hnědáky a popohnal je k rychlému klusu nazpět po zatmělé cestě mezi řadami smrků.

„Vezu vás k své chatě.“ Jiřího hlas byl jednotvárný, bez nejmenšího rozčilení. Napřažený revolver ani na vteřinu nezačkolísal. „Vy jste takový horlivý sběratel právních listin, chci vám tedy poskytnout pravé hody.“ Zvuk jeho řeči náhle ztvrdl jako ocel. „Podepíšete předně listinu, jež prohlašuje, že jste křivě přísahal proti Fanušce Machové a pohnul své dělníky rovněž ke křivé přísaze proti ní; dále druhou, jež vypovídá, že jste padělal dražební doklady na majetek starého Vojtěcha Macha; a konečně třetí, v níž vyznáváte, že jste podplatil mé lidi, aby mě špehovali a působili mi všechny možné mrzutosti tak, abych se vzdal pozemku, na němž stojí má továrna.“

Luwar byl očividně úplně zaujat prvními slovy Jiřího.

„Ne, ne, ne,“ vzkřikl v náhlé hrůze. „Jenom ne k chatě - obraťte, vraťte se - vše vám podepíši, co chcete - jen ne k chatě - jen tam ne -“

Jiří měl pocit, jako by zdřevěněl.

„Zastav, Fanouši!“ Vůz se poskokem zarazil. „Nuže, proč nemáme jít k chatě? Odpovězte mi přímo. Čeho se tam bojíte?“

V temnu se velké, chlupaté ruce Luwarovy otvíraly a svíraly jako chapadla hladového polypa. Avšak Jiří neochaboval ve své napjaté bdělosti.

„Nechcete mi to říci? Dobře, Fanouši, jedme dál!“ Luwar polykl svůj dech.

„Ne, ne!“ mumlal zachvívaje se. „Vraťte se rychle druhou stranou! Chata je - podkopána a podložena dynamitem. Doutnák je připraven k výbuchu na půl jednu po půlnoci! Budeme všichni roztrháni na kusy!“

„Na půl jednu,“ Jiřího hlas se třásl odporem. „Nechal jste právě času dost, aby se Fanouš mohl vrátit a také byl vyhozen do vzduchu, abyste se zbavil každého svědka - jaká to ďábelská prohnanost!“

Mimoděky se podíval na světlý ciferník svých hodinek. A v této nestřežené chvíli Luwar se naň vrhl.

Jen Fanuščině výkřiku Jiří vděčil za to, že včas uhnul, takže hrozný úder, jenž byl namířen na jeho hlavu, dopadl mu na ramě. Pistole mu vypadla z ruky touto ranou. Oba mužové, svalivše se v těsném obětí jako jedno tělo s vozu, zmítali se na zemi v zuřivém zápase. Koně pádili vpřed, ale Fanuška je zadržela ostrým povellem. Klečíc na dně povozu, hmatala zoufale ve tmě po revolveru. Náhle její prsty narazily na chladnou hladkou ocel. Popadla zbraň a zvedla se nejistě.

Zřela černé obrysy obou postav, jež hned klesaly, hned zase stály, zachyceny jsouce do sebe a zase se odtrhující a zasazující si ránu za ranou - vpadaající do houští a opět se vynořující na cestě.

„Jiří! Jiří!“ volala. „Mám pistoli - mohu střelit!“

Jedna z postav sřítla se střežhlav do stínu. Druhá zůstala na místě, vrávorajíc poněkud.

Nastala chvíle děsného ticha. Pak se ozval udýchaný hlas Jiřího.

„Není třeba, Fanuško. Luwar ví již, že prohrál. Vstaňte Rafti, a vstupte do vozu. Půjďte s námi. Ukážete nám kde je podkop. Zemřeme-li, zemřete s námi rovněž. A vyvážneme-li životem, odpykáte všechny své zločiny.“

Poražený muž vlezl do vozu, skuče jako sbitý pes. „Již tam včas nestihnete,“ sténal. „Je příliš pozdě pravím vám -“

„Zkusíme to na každý způsob!“

Jiří vystoupil na vůz a vzal revolver z Fanuštiny ruky. Tu teprve si uvědomil, že jeho vozka je dívkou.

„Fanuško,“ jeho hlas nebyl zcela pevný, „přeji si, bys zůstala zde. Nevrátím-li se, jdi k mému otci v Seattle. Ten se o tebe postará.“

„Zde nezůstanu,“ odpověděla dívka rozhodně. „Půjdu s vámi. Nemůžete mě přinutiti bych vás opustila. Neodejdu.“

„Ale, Fanuško, to znamená skoro jistou smrt.“

„Nebojím se, je-li to s vámi -“

Nedokončila započaté věty, neboť strašný výbuch se rozlehl nedaleko, otřásaje celým

tam dost dynamitu, aby zničil celý stát Washington.“

Olbrím na dně vozu se skroutil. Pistole naň hrozivě zamířila-

„Je-li spravedlivý Bůh,“ zahřměl Jiří, „dopravíme tě živého do rukou spravedlnosti.“

„Ano, jest spravedlivý a milosrdný Bůh,“ obrátila se k němu Fanuška, mluvíc hlasem, jenž zněl jako stříbrný zvuk zvonku uprostřed bouře, „Jiří, důvěřujme, že nás neopustí v této tísní.“ Chvatně výňala

Průvod ze Žiliny na Slovensku na Sv. Hostýně dne 2. září 1928.

krajem a metaje hroudy hlíny do jejich tváří. Blesk a Jiskra couvli a dupali poplašeně. Ale Jiří zavolal na ně, skočil s vozu a zachytil je u tlamy-

Na smrky se snesl rachotivý lijavec kamení a střepů, padaje větvemi. A pak se objevila na severním nebi krvavá zář, jež šlehala výš a výše. Slyšeli vzdálený praskot hořících haluzí, mocné syčení pryskyřicových kmenů, olizovaných obrovskými jazyky chtivých plamenů. Za okamžik byly matné paprsky měsíční pohlceny zarudlým světlem ohnivých pochodní, vířících nestvůrným rejem záhuby.

„Musíme se dostat do továrny!“ Jiřího hlas dral se přerývaně ze suchých úst. „Je

svou medailku, již nosila stále na šiji, a políbila ji se slovy: „Matičko Boží, pomoz a stůj při nás!“

Jiří sklonil hlavu a jeho rty šeptaly nejvroucnější zdrávas v životě.

Fanuška pleskla opratěmi Bleska po širokých zádech.

„Ve jménu Páně! Kupředu! Kupředu!“ zvolala.

6. Jízda na život a na smrt.

Za nimi leželo pásmo bezpečí. Před nimi se šklebila zkáza. Za nimi se táhla volná cesta. Před nimi se otvírala ohnivá ulice smrti. Ale chrabří hnědouši ponořili se do ní, ač je obklopoval mrak kouře

a žhavé uhliky jim dopadaly na napjaté boky. Nebyli to bázlíví, choulostiví koně na parádu; byly to děti divočiny a tušili jaksi tajemným smyslem dětí pustiny, že vyšší nutnost ležela před nimi a že jest jim poslechnouti hlasu jejich pána.

Kupředu pádili s vozem zmítajícím se šíleně jim v patách. Byli podobní jakýmsi nadlidským tvorům, hnaným vpřed pudem tak mohutným, že v nich přemáhal vrozenou bázeň před ohněm.

Jiří a Fanuška drželi se pevně sedadla, dušení a oslepení jsouce dýmem. Rafti Luwar choulil se do košatiny, sténaje a stahuje kabát přes hlavu.

Štěstí je provázelo v tomto šíleném běhu, neboť noc byla tichá, bez nejmenšího vánku, a husté chumáče břečtanu a révoví podél cesty vzdalovalo od nich plný žeh ohnivého moře vůkol nich. Leč najednou, hle, napříč přes cestu skácelo se před nimi několik hořících kmenů. Vůz se rázem zastavil, div se nepřekotiv. Hnědáci couvali divoce, zachváceni hrozným, slepým strachem.

„Blesku! Jiskro!“ Jiřího hlas zněl chraptivě. „Musíme projít tudy - za tímto místem je volná cesta k přístavu. Jedme!“

Rafti Luwar zasténal.

„Šlíte, koně tam nepůjdou, tudy neprojdou! Shoříme na padrt“

„Cesta je volná, výjma toto jediné místo.“ Jiří stále promlouval ke koním, jako by mohli mu rozumět, „to jen tak hrozně vypadá, staří braši - jedme - jen do toho.“

Avšak tentokrát jeho rozkazy neměly účinku. Koně byli jati nepřemožitelným děsem. Zdálo se, že před nimi není průchodu. Tyčila se tam strašlivá stěna plamenů, hrozíc jim záhubou.

Najednou Fanuška seskočila na oj, oslepena kouřem, těžce dýchajíc; s její kazajky jí visely doutnající cáry. Vyšplhala se na Bleskova záda a posunula se, až mohla svými pažemi obejmouti jeho krk.

„Blesku!“ to nebyla mluva, to bylo úpění a vzlykot, „musíme projít! Pobídní k tomu Jiskru, Blesku, - přinuť ji! Dobře, brachu, kupředu! Vyjé!“

Na chvíli se zdálo, jako by Blesk chtěl také jí odepřít poslušnost. Leč neodepřel. Sežehlé uši se položily nazad a pak se vzpřimily. Hodil hlavou stranou a kousl Jiskru do krku. Menší koník vy-

hodil a kopl jej vztekle. Ale smrtelný strach byl zlomen. Pospolu vyrazili přímo do oslňující plamenné stěny, vyškubnuvše tímto skokem otěže Jiřímu z rukou. Mohl se pouze přidržeti vozu, stuhlý, polozadušený, ovanutý žhoucím úpalem, jenž téměř mu rval duši z těla.

A projeli. Opět byli na volné cestě, obstoupené ohněm, prosycené dýmem, naplněné nesnesitelným horkem. Jiří se snažil dosáhnouti Fanušku, zavolati na ni. Hlas se mu srážel nazpět do hrdla. Vlna hořké beznaděje jej zaplavila. Vůz letěl dále ohnivou uličkou smrti. Dále, okolo posledního záhybu cesty - dále, tam, kde stromy prořídly v mýtinu - dále před ohradu - dále - otevřenou branou do továrny. Tam na širém nádvoří u strojovery koně stanuli. Jejich hlavy se svěsily, jejich těla byla proryta spáleninami.

Jiří se potácel s vozem a zachytil štihlé tělo dívčino, když zvolna sklouzla s místa, kde se dosud držela s pudovou houževnatostí.

Obklopili je rumunští dělníci, jejichž tváře byly jako u dětí, očekávajících pokárání a trest.

„Pane -“ byl to Lukáš, jenž promluvil, „Pán Bůh vás sem přivedl. Jemu děkujeme, že jsme naživu. Rafti Luwar je špatný člověk, pane. Oklamal nás špatnou řečí. Je to náš krajan a my jsme mu věřili. Pravil, že chce pouze zničit pokladnu, poněvadž jsou prý v ní špatné papíry proti nám. Nevěděli jsme, že to bude mít takový účinek a že chce vyhoditi celý váš dům a vás zabít. Poradil nám, bychom včas odešli, a my jsme tak učinili. Ale nyní jsme zcela vaši. Dejte nám rozkazy, co činiti, pane!“

Jiskry hněvu sršely z očí Jiřího.

„Nejprve chopte se tohoto muže a svažte ho!“ pravil přísně. „Zavřete ho do sklepa, aby nemohl uprchnout. Zítřka ráno si ho četníci odvedou. Potom vyndejte hadici a stříkejte na střechy. Polovice vás bude tím zaměstnána a druhá polovice mužstva dopraví zásobu prachu do přístaviště. A vodu sem, rychle!“ Mrštně skočili, aby vyplnili jeho vůli.

Lehounká postava dívčí v jeho náručí sebou hnula. Oči dosud oslněné se otevřely mžikajíce.

„Přišli jsme včas?“ zašeptala.

„Včas, Fanuško!“ ujistil ji Jiří.

„Díky Pánu Bohu, díky tobě, milostivá Matičko Boží!“ vydechla dívka vroucně, pozírajíc svýma velkýma, zářícíma očima k nebi. Jiří se do nich zplna zahleděl a zdálo se mu, že v nich uzřel své štěstí.

„Miláčku,“ pravil poněkud nejistě. Spolu jsme prošli ohnivou cestou. Další cesta je

nám otevřena, půjdeme touto cestou - také spolu, že ano?“

Slabý, ale blažený úsměv rozjasnil její drobný začmouzený obličej, jenž se zarděl i pod šmouhami sazí líbezným ostychem. „Jiří,“ jen stěží zaslechl její tichoučký šepot, „jak jsem ráda, že mohu být od nynějška tím, čím skutečně jsem, Fanuškou - a ne již Fanoušem.“

Z KRÁLOVSTVÍ KRISTOVA.

Svatost církve, jedna ze známek, kterými ji Kristus obdařil, vyžaduje, aby nejen učení její bylo svaté, aby vedla lidi k svatosti, ale aby vždy někteří její členové dosáhli svatosti mimořádné. Ani naše doba takových údů církve nepostrádá a Bůh osvědčuje jejich svatost zázraky. K Sv. Terezičce, jež svými zázraky, které Bůh skrze ni koná, stala se tak známou, radí se v posledním čase devět blahoslavených mučedníků kanadských z řádu Tovaryšstva Ježíšova. Muži tito, Noel Chabanel, Gabriel Lalemant, Ján de Brébeuf, Izák Jogues, Ján de la Lande, Karol Gamier, René Goupil, Anton Daniel, byli v první polovici sedmnáctého století zavražděni za hrozných muk od pohanů Huronů a Irokézů, jimž hlásali učení Kristovo. Dne 21. června 1925 byli slavnostně prohlášeni za blahoslavené a od té doby přibýlo zázraků v té míře, že je už nečítáme jako jednotlivé případy Boží milosti, nýbrž jde o hromadná uzdravování, jež připomínají události galilejské za dnů Spasitelových. Tak uzdravování tuberkulosy, obrny, rakoviny neděje se pouze ve svatyních ve Fort Ste. Marie, Ontario, d' Auriesville a ve státě New York, nýbrž po celé zemi od Montréalu až po Réginy.

Zázraky.

Nepustíme se do úplného vypočítávání dlouhé řady uzdravení, jež se stala při slavnostech ve svatyni a při různých triduích a novenách, ale omezíme se na všeobecnou charakteristiku těchto vyléčení a zevrubněji vyličíme jen několik takových případů, které vzbudily obdiv ve vyšší míře.

Velice překvapuje u těchto zázraků, že se často dějí hromadně. V určité dny, za příležitosti tridua a zvláště když se zdaleka přinášely sv. ostatky k uctívání, nemocní přistupovali ve velkém počtu; přibližovali se ve skupinách po 10-12 a pomodlivše se nějakou vroucí modlitbičkou, na př.: „Blahoslavení mučedníci, uzdravte nás! Nejsvětější Srdce Ježíšovo, oslav své mučedníky!“ - prokázali sv. ostatkům svou úctu: a hle, všichni anebo skoro všichni se vraceli uzdraveni! Jednou taková ordinace (séance t. j. zasedání) trvala 4 hodiny.

Dne 30. prosince 1927 událo se v klášteře Sester Obětování P. Marie ve St. Hyacinthe během několika minut 10 takových uzdravení. V Montréalu 11. ledna 1928 v mateřinci Sester Nejsv. Jména Ježíše a Marie 20, a právě tolik 19. ledna v klášteře Sester sv. Anny.

A teď přihlédneme blíže k několika případům zvláště pozoruhodným.

Doktor Robert Neilson, nar. 1889, začal r. 1915 chrliti krev; přes všecku péči o zdraví ulehl r. 1925 pro plicní tuberkulosu; měl dvě kaverny (dutiny) v levých plicích, za teploty 38-39 stupňů. V lednu 1926 přenesli jej do nemocnice. Teplota byla stále stejná, nemocný pozvolna scházel. Před svátkem mučedníků od 14. do 16. března konali triduum. Třetího dne teplota klesla na normální stupeň, Dr. Neilson se cítí zdravý a proto už nechtěl poslouchati

lékaře, který mu zakázal vstávat. Vykonal si procházku, potom druhou, a po každém návratu se cítil silnějším. Za dvě neděle přibral na váze 5 kg; za další dvě neděle jel do Montréalu, aby ho roentgenovali, a tu mu potvrdili, že všechny rány v plicích jsou zahojeny, kaverny zaceleny. Zhoubná práce mikrobů najednou přestala.

K největším milostem dosaženým přimluvou blah. mučedníků kanadských čítají zázračné uzdravení zasloužilého a váženého arcibiskupa Mathiena v nemocnici Nejsv. Srdce v Régina; všechny noviny kanadské o něm psaly, že už umírá. Bylo mu 76 let. Trpěl mnoho let na ledviny. V létě 1927 přivedla jej nemoc, podkopávající už dlouho jeho silné zdraví, na okraj hrobu. Pracoval k smrti, a tu se ještě dostavil oboustranný zánět plic. Málokdy se podaří zachrániti starce s takovým zánětem a není naděje, přidruží-li se k jinému, nebezpečnému neduhu. Zatím, co arcibiskup ponenáhlu zhasínal, pokračováno v modlitbách, jež se konaly od několika měsíců k blah. mučedníkům. Sám arcibiskup spoléhal na ně v důvěře a měl jejich ostatky u sebe. Novena šla za novenu. Nepřestali doufati i když po tříhodinné agonii už už skonával; několik řeholnic stále vzývalo mučedníky. Přesně o půlnoci posledního dne noveny, najednou se vrací život tomu, který už byl považován za mrtvého. Nebezpečí smrti bylo překonáno, ponenáhlu arcibiskup nabýval nových sil a za několik týdnů opět převzal správu své diecése.

Dva případy, jež byly vzaty za podklad pro kanonisační jednání, týkají se tuberkulosního zánětu pobřišnice (péritonite tuberculeuse). První se týká Sestry Savoie z Tracadie v Nov. Brunšviku. Tři lékaři bedlivě prozkoumali tento případ. Dne 21. června ji chtěli dáti zaopatřiti. Představená se obrátila k blah. mučedníkům a 30. června začala novenu. Nemoc trvala až do posledního dne noveny; ale v noci z 8. na 9. července nastalo uzdravení, a sice důkladné a úplné, všechny bolesti zmizely i se všemi příznaky nemoci, a síla tělesná hned se vrátila.

Už jsme se zmínili o uzdraveních, jež se udála 30. prosince v St. Hyacinthe. Nejnapadnější případ ze zázraků toho dne je vyléčení 41 leté Sestry Marie Maximy, druhý to případ určený pro kanonisaci. Sestra trpěla tuberkulosním zánětem pobřišnice už déle než 10 let; nemoc byla i chirurgickou operací zjištěna a sestra byla 9 let připoutána na lože. - Hned poprvé, když se jí dotkly svaté ostatky, pocítila neobyčejné bolesti. „Byla jsem jako v ohni“, vypravovala. Po třetím doteku bolest úplně zmizela. Uzdravení bylo úplné. Nemocná povstala, šla do kaple, do společného pokoje Sester, zůstala na nohou až do večera onoho dne a příštího dne se dala do práce. Všecky příznaky neduhu zmizely.

Víra roste.

Tato četná uzdravení, jichž se dostalo odměnou za nepřemožitelnou důvěru i prostým dítkám, měla za následek neobyčejný vzrůst víry u katolíků. Zde několik příkladů:

Desetiletý Jimmie Fischer ze Scrantonu (Spojené Státy) trpěl od prvních let tuberkulosou a kostižerem. Měl pět hnisavých ran na noze. Odborníci nemohli pomoci a vyslovili se, že nemoc je nevyléčitelná. V srpnu 1924 Jimmie se dal dopravit do svatyně a modlil se tam celý den - bez výsledku. Jeho teta si posteskla správci svatyně. „Mučedníci nechtějí našeho nemocného vyléčiti“. „Vyléčí mne“, tvrdil hoch, „tolik jsem se dnes k nim modlil, že vím určitě, že mne vyléčí“. Kněz, dojat takovou důvěrou, navrhnul: „Začněme hned dnes novenu k blah. mučedníkům!“ Konali novenu a když uplynulo devět dní, zůstaly na noze nemocného jen jizvy; malý pacient byl úplně uzdraven.

Šestnáctiletá dívka Anna Haudt byla už dvě léta hluchá následkem prořezání bubínkové blány. To bylo příčinou, že její starší sestra nemohla vstoupiti

do kláštera. Obě sestry přišly k slavnosti posvěcení nové svatyně. Za přítomnosti 15.000 poutníků byla sloužena mše sv. pod širým nebem. Obě dívky byly ve své prostinké víře přesvědčeny, že dosáhnou jistě uzdravení, vykonají-li jen, co jim správce svatyně doporučil. Zpověď, sv. přijímání při mši sv., dotek sv. ostatků. Tato víra, přenášející hory, byla okamžitě odměněna, jakmile se Anna dotkla sv. ostatků, byla dokonale uzdravena.

Ve farnosti sv. Pavlína vyvolalo uzdravení dvou dětí velkou pobožnost k blah. mučedníkům. Dp. farář ohlásil triduum na střed července 1927, což způsobilo farníkům velkou radost a rozneslo se i po sousedních osadách. K slavnosti se dostavil jako kazatel P. Jakub Dugas S. J., a tu se udál zázrak, jež třeba asi řaditi k prvotřídním zázrakům. Šestiletý Pavel Broder byl roku 1924 stížen ochrnutím (paralysie infantile); pravá dolejší končetina zůstala mrtvou a v kotníku byla noha dozadu skroucena. Chlapec nemohl choditi, jen skákati po levé noze nějak dovedl. Lidé se vroucně modlili k mučedníkům, a hoch sám se modlil s prostičkou důvěrou: „Blahoslavení kanadští mučedníci, uzdravte mne ihned, libo-li“. Potom si sám položil ostatky na chromou nohu a tu všichni zaslechli praskot kostí vracejících se do patřičné polohy. Chlapec hned začal choditi, byl uzdraven. Událost se rychle roznesla a přivedla do kostela mnoho nemocných, z nichž mnozí opětovali modlitbu uzdraveného hochu se stejnou důvěrou i se stejným výsledkem: „Blahoslavení kanadští mučedníci, uzdravte mne ihned, prosím Vás.“

Následkem četných zázraků stále rostl počet poutníků přicházejících do svatyně. Nový chrám pojme asi tisíc lidí, ale zbožných návštěvníků je tolik, že v období poutí v neděli kostel se plní několikrát a často musí býti poslední mše svatá zpívána pod širým nebem pro velký nával věřících. A přece chrám vybudovaný nad hrobem tří z oněch mučedníků stojí v kraji úplně protestantském; na dva kilometry kolem je sotva pět katolických rodin. Věřící tedy přicházejí z daleka, někdy i několik set kilometrů, aby se pomodlili u hrobu svých milých mučedníků a odnášejí si odtamtud takové duchovní poklady, jako by se konaly misie.

Nejpěknějším výsledkem rostoucí této úcty k blah. mučedníkům je, že víra a důvěra vnikají i mezi protestanty.

V den blahořečení přišlo asi 10.000 poutníků do svatyně. Se zástupy katolíků poklekl si u hrobů i protestant a modlil se k mučedníkům, aby ho uzdravili z nemoci srdce, která z něho dělala mrzáka. Byl na místě vyslyšen.

Tato obnova víry u protestantů neomezuje se na jednotlivé případy. V letním období 1927 navštívilo celkem na 10.000 protestantů s velkou úctou toto středisko křesťanské víry v Americe. Jednou připutoval též kterýsi protestantský pastor. Správce svatyně dlouho s ním hovořil o životě mučedníků a následující neděli pastor sám kázal ve svém kostele o mučednících a vyzýval své posluchače, aby si také vykonali pouť do jejich svatyně. Přišlo jich skutečně hodně a byl to rozkošný pohled na protestanty vroucně se modlící v katolickém kostele.

Dej Bůh, aby pobožnost ke kanadským mučedníkům a milosti jejich přímluvou dosažené nejen zvýšily horlivost věřících, nýbrž uvedly také naše odloučené bratry do lůna Církve.

SVATOHOSTÝNSKÝ KALENDÁŘ.

Prosinec.

1. Bl. Edmunda Kampiána a druhů, muž. z T. J. († 1581 v Anglii).
2. První neděle adventní. Měsíční úmysl Apoštolátu modlitby: Aby se církev východní navrátila k jednomu ovčinci Kristovu.

3. Sv. Františka Xaverského, vyzna. z T. J., apoštola Indie a Japonska a patrona díla šíření víry († 1552 na ostrově Sancianu).

4. Bl. Jeronýma de Angelis a Šimona Jempo, muč. z T. J. († 1623 v Japonsku).

8. Neposkvrněného Početí bl. P. Marie. Zasvěcený svátek. Sváteční pořádek.

24. Štědrý den. Odpoledne v 5 hodin sv. požehnání.

25. Narození Páně. Na Sv. Hostýně v 5 hodin jitřní mše sv. za všechny dobrodince Sv. Hostýna, kázání o 1½ 6. hod., poslední mše sv. v 9 hodin s kázáním. O 12. hodině sv. požehnání.

26. Sv. Štěpána, prvomučedníka. O 8. hod. mše sv., pak kázání a slavná mše sv. Ve 12 hodin sv. požehnání.

31. Sv. Silvestra. Večer v 7 hod. sv. požehnání s Tedeum na poděkování za všechna dobrodíní přijatá v uplynulém roce.

ZÁPISNÍK SVATOHOSTÝNSKÉHO KRONIKÁŘE

Co nového na Sv. Hostýně? Oprava kostela je rozhodnuta. Železnou vazbu dodají mostárny vítkovické, práce klempířské budou zadány v prosinci. Nejdůstojnější pan arcibiskup daroval na opravu střechy všechno potřebné dřevo, za tento velký dar, jakož i za jiné velké výhody o nichž se zmíníme jindy, vroucí Zaplať Pán Bůh. Doufáme, že práce budou dokončeny do velkých poutí v červenci. Chrám svatohostýnský nemá žádného jmění, je odkázán na lásku poustníků a přátel svatohostýnských. Pomozte nám svou štědrostí učinit sv. Hostýn tím, čím má být, perloú Moravy, chloubou katolického lidu, důstojným stánkem Matky Boží. Tak mnohému z Vás prokázala Matka Boží na Sv. Hostýně mnoho lásky, ukažte ji svou vděčnost. Superior.

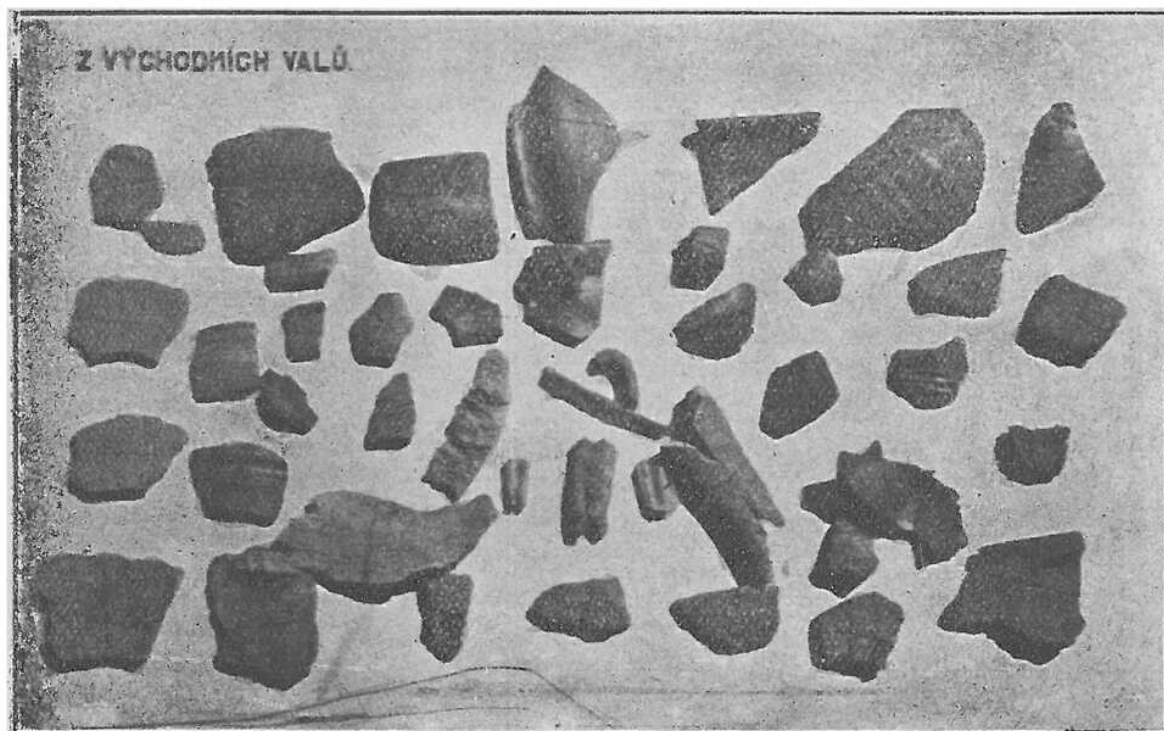
Kostelní střecha hostýnská Jak známo, byl hostýnský chrám, r. 1748 dostavený, 14. února r. 1787 odsvěcen, a následujícího roku 1788 prodán panství bystřickému. Ředitel panství, Jos. Rybka, velký to ošvicenec, chtěl chrám úplně zničit. Proto dal strhnouti střechu a krov a pokryl jimi ovčárnu. Chrám pustl až do r. 1840, kdy konečně na mnohé prosby dovolila vláda, že aspoň presbýtář mohl být opraven. Musila tedy být pořízena nová střecha. O to se postaral bystřický tesař Frant. Solař. Stavební dřevo darovaly sousední obce Brusný a Slavkov, jež mimo to svými potahy je zavezly až ku kostelu. Roku 1841 byl presbýtář opraven a střecha pokryta šindelem. Roku následujícího dovolila vláda, že i kostelní loď může být opravena. Také tuto práci provedl Frant. Solař. Dřevo mu opět

pravděpodobně dováželi občané Brusenští a Slavkovští. Vazba střechy je velmi důmyslně pořízena. Krov spočívá jen na pokraji zdi, kdežto střed visí ve vzduchu. I střecha nad lodí byla pokryta šindelem. Než prudkým větrům, které natropí tolik škod na Sv. Hostýně, nemohla šindelová střecha dlouho odolat a bývala často poškozena. Roku 1886 byla v tak chabém stavu, že měla být pořízena nová. Bystřický farář Frant. Kremel si myslil, že plechová střecha bude lepší než šindelová. Proto hned na začátku roku 1887 žádal o dovození bystřický patronát a dostal je 22. ledna a za měsíc je také obdržel od arcibiskupského ordinariátu. Téhož roku přišel P. Cibulka na Sv. Hostýn a začal malbu chrámu. Měl strach, aby mu déšť nepoškodil práci a proto bylo mínění, že na naléhání P. Cibulky byla střecha pokryta plechem. P. Cibulka však přišel teprve začátkem května na Sv. Hostýn, kdežto dovození k pokrytí chrámu plechem měl p. farář již v únoru. V kostelních účtech jsou tyto položky. Na nové pokrytí celého kostela hostýnského hutím frýdlantským zapláceno 4029 zl. 26½ kr. — Panskému důchodu za dřevo 1914 zl. 36 kr. — Staviteli Zemanovi 3365 zl. 82 kr. — Za nový hromosvod 139 zl. — Za pozlacení kříže a okupření bání 337 zl. — Za odstranění rýn a za dovoz křížů na dráhu 20 zl. — Za dovoz křížů s dráhy 10 zl. — Poplatek železniční z Vídně 14 zl. 59 kr. — Za nocleh klempířů 10 zl. — Za odklizení lešení 3 zl. 90 kr. — Stržený šindel z celé střechy prodán za 15 zl. — Následujícího

roku 1888 doplaceno hutím frýdlantským 2000 zl. a úrok 100 zl. Hned však v zimě r. 1887 po odchodu klempířů si stěžoval P. Cibulka, že voda zatéká na klenbu a škodí malbě kostelní. Proto naléhal na opravu. Ředitel huti zdarma opravil r. 1889 střechu, ale voda zatékala dále. A tak je tomu až do nynějška. Hlavní důvod je v tom, že při zakrývání použito dvoumetrových plátů, které vystavují vichřici tuze velkou plochu opěrnou. Následek je, že se při silném nárazu větru pláty zdouvají a tím se uvolňují falce a hřebíky a voda povstávající skulinami zatéká do vazby. Proto nacházíme v kostelních účtech značné obnosy na opravu střechy kostelní a věží: R. 1892 klempíři Bílkovi za opravu věží po velkém vichru 123 zl. — R. 1896 za opravu na střeše Neišlovi 322 zl. — R. 1897 za opravu střechy Bílkovi 294 zl. — Roku 1899 za škodu učiněnou vichrem 629 zl. — R. 1900 na krytí věže vichřicí porouchané 147 K. — R. 1901 za opravu kopule po velkém vichru 75 K. — R. 1905 za opravu na bání a věži 1513 K. — R. 1908 za opravu střechy chrámu 544 K. — R. 1910 za upravení nových ryn 10.014 K, za opravu plechové kryty 65 K. — R. 1920 za opravu střechy kostela 6082 Kč. — R. 1922 za opravu střechy kostela 15.454 Kč, — R. 1924 za opravu vazby kostela a vrchu jedné věže 21.123 Kč. — Tyto časté velké výdaje ukazují, jak je nutno, aby vazba silně prohníla a střecha byla odborně opraveny. Dle úsudku pánů a profesorů ing. Šimka a ing. Fišera z Brna nejlépe vyhoví potřebám sv. Hostýna vazba železná a krytina z měděného plechu. —

Sv. Hostýn starobylostí pevností. Při kladení potrubí z nového poutního domu na sv. Hostýně bylo nutno prokopat v šířce asi 1 metru též známý prastarý val, který obkličuje celé temeno Hostýna v délce

vysoké asi 120 cm, složené z hrubého kamene a světlé hlíny, kterážto část pochází asi z doby vpádu Tatarů, přišlo se na pozůstatky ohniště, s množstvím popela a dřevěného uhlí a pod ohništěm zjištěn druhý, starší násyp valu, vysoký přes 2 metry, který pozůstává z drobnějšího šterku a tmavé hlíny. (Hostýnský val je místy až 5 metrů vysoký, po stranách původní brány, která byla na západním svahu, jsou ještě stopy někdejších věží.) V tomto původním starším násypu bylo nalezeno velké množství střepů z hliněných nádob, rázu t. zv. slezského, (asi 600 let před Kristem) a střepů tuhovaných, s všelijakými primitivními okrasami (prý z mladší doby). Celá nádoba nebyla nalezena přes všechnu opatrnost žádná a z různosti střepů je také docela určitě zřejmo, že byly do násypu valu naházeny s ostatní hlinou. V klášterním museu je uloženo několik beden podobných střepů, nalezených při různých výkopech základů hostýnských staveb a také na temnějších poli při orání. Je tam množství přeslen, ruční mlýnek kamenný, bronzový meč, krásný náramek galský, množství kos a j. předmětů z těchž nálezišť hostýnských. V roce 1876 nalezeny byly na Hostýně též dvě staré zlaté mince, z nichž jedna je v klášteře Rajhradském, druhá nezvěstná. O Hostýn by se měli více zajímat naši slovuční pp. archeologové, neboť bychom se od nich všichni rádi něco dověděli o zřejmě velice významné historické důležitosti této hory, kde je tolik zřejmých stop dávného života lidí. Popírání obranného významu Hostýna za vpádu Tatarů, jak se to rádo dělo, proti skutečnosti zde stále a stále zřejmější a též lidovou tradicí potvrzované, rozhodně neobstojí. Pánové by udělali lépe, kdyby s tím vyvracením šeré historie našeho národa, v níž si tolik i ohledně jiných tradic libují, přestali a raději se věnovali jejich potvrzení z toho, co nám, obyčejným

1800 metrů a je důkazem významu této památné hory už ve starověku. Násyp valu skládá se zřejmě ze dvou různých vrstev. Po odkopání vrchní vrstvy,

lidem správnost těchto lidových tradic stále a stále připomíná. S velikým zájmem hledíme vsčít stavbě nové silnice, při níž bude nutno prokopat val sva-

tohostýnský v místech, kde je skoro nejvyšší. Doufáme, že při této příležitosti přijde se na různé zajímavosti, o nichž čtenáře zavede uvědomíme.

Před 50 lety. 8. září r. 1879 pořádal polešovický kaplan Frant. Koželuha velkou pouť Slováků na Sv. Hostýn, která se velice dobře vydařila. Ve Škole božského Srdce Páně se praví*), Matka Boží pohostila své ctitele dnem nejkrásnějším, nocí přerozkošnou, teplou a tichou, takže starší svatohostýnští pouťníci si to pochvalovali. Tak jsme málokdy mohli svou pouť vykonat. Byla to ovšem krásná pouť, ač je to pramálo pro tu důležitost Hostýna pro nás Moravany. A nyní pisatel pokračuje: Vizme však jak vypadá nyní ten velepamátný sv. Hostýn náš. Uvnitř chrám Páně vyzdvížen z rumu obětavosti mnohých ctitelů Mariiných, kteří již většinou na věčnost jsou povoláni, což ale více zde? O ty milý Hostýne, jak jsi ty nehostýn! Náš dobrý, Bohu i lidem vděčný lid spěchá sem z krajů více dní cestý vzdálených, spěchá sem na strmou horu v potu a žizni, jindy zase v dešti a nepohodě; doplaziv se až ku svatyni líbá s nelíbenou zbožností veřeje chrámu, líbá tu zemi, kde Matka Boží nejen našim předkům, nýbrž až do dnes všem svým ctitelům divy tvoří a po kolenou blíží se k oltáři, kde socha milostné Matky a Panny, přednášeje své stesky a prosby. A s bolným srdcem bývají tu od nově přibylých davů pouťníků ven vytlačeni do rozvalin starého Hostýna. O jak musí býti trudno, když bouře a mrazivý déšť zastihne pouťníky na posv. Hostýně, jak je tu pusto a z každé rozvaliny zeje tu nehostinnost Sv. Hostýna, kterou našemu národu uchystalo právě minulé tak zvané osvěcené století — každý ten vichor, který v rozpadávajících se ssutinách zafičí, jest jako kvílení dávných ctitelů Bohorodičky na Hostýně, jakoby výčitky dělal pokolení zapomenutému své vlastní slávy a své vlastní povinnosti. Hostýn do dneška čeká na následovníky Ehrenburga, Berna, Regra, Vikta, Šlosara, Řehoře Volného a j. p. Pouťník přichází na pouťní místo hlavně aby se smířil s Bohem, to je ta první velká milost, kterou Bůh obyčejně nabízí všem pouť nějakou podniknuvším. Na sv. Hostýně ale, kde člověk nad tu pozemskou se cítí jako povznešena a blíže k nebesům, tu se probouzí svědomí každého, a rádo by si ulehčilo a ve svátosti pokání rádo by se obrodilo. Avšak hledej si tu zpovědníka duše bludná, málo jestli neděl a výročních svátků, kdy s jistotou můžeš na mši sv. na Hostýně čekat, což pak teprve na zpovědníka! Na posv. Hostýně můžeš se káti, můžeš k Matce Boží vzdychati a o přimluvu ji prositi, ale břemena hříchu sprostěnu býti málokdy nalezneš příležitosti. Sem přicházejí kající, kteří jen zde byli hnutí milostí Boží a odhodlali se zpovídati, jinam ale nikam a nikdy ke zpovědi nepůjdou a přec není tu pomocné ruky, která by z bahna zastaralých hříchů pomohla vytáhnouti. „Zželelo se mě toho lidu, že tak dlouho se mnou jsou a nemají, čeho by požili“ pravil druhdy Spasitel náš vida ty zástupy za sebou: co as jeho milostné Srdce myslí nyní, vidouc ty tisíce zbožných pouťníků na Sv. Hostýně jako bludné ovce se ohlížeti, beze mše sv., bez sv. zpovědi, beze slova Božího. Želim toho dobrého lidu! My se tak rádi honosíme hrdinskými skutky, jež jiní pro zvelebení Boha a sv. viry někde jinde, třeba v Americe a

v Australii vykonali, rádi se chlubíme, že sv. víra se šíří a zbožnost se vzdává; a ejhle! sami máme doma místo tak památné, v každém ohledu zvelebení hodné a nehme ani prstem k opravdovému činu, ba pozorujeme-li, že někdo se přičiňuje, kládeme mu překážky i tam, kde se toho nejméně bylo nadíti. Nemůžeme se vymaniti z té kletby, kterou na nás uvrhl tak zvaný Josefinismus, vlastně novodobé neznabožství. O Hostýne, ty horo svatá, kdy pak budeš opět nám Hostýnem pravým, jak si to přeje Matka Boží a jak to spravedlnost vyžaduje od vděčných potomků zbožných reků moravských! Prozatím aspoň se modleme a společným úsilím dostane se nám aspoň světla a vůdce.

Poutní ruch v říjnu. 1. 10. Při večerním sv. požehnání modlil se v říjnu sv. růženec. — Slavnost sv. Růžence 7. 10. — V předvečer bylo jen asi 130 pouťníků. — V neděli ráno byla první mše sv. o 5. hod. O ranní kázal P. superior, o hrubé P. Bartoník. Hrubá mše sv. byla před vystavenou N. Svátostí na úmysl mešního svazu. Po 7. hod. ranní přišlo hodně pouťníků, jak od vlaků, tak z okolí. Celkem bylo asi 1360 pouťníků, sv. přijímání 604, mši sv. slouženo 7, z nichž jedna zpívaná. — 9. 10. Přišlo s p. učitelem 25 dětí a několik dospělých z Pravčic u Hulína. — 13. 10. V sobotu před dušičkovou slavností Omladiny byl ráno celý sv. Hostýn zahalen v hustých mlhách. Dopolodne se vyjasnilo, byl krásný, ale chladný den. Mezi prvními pouťníky byly dívky z Veletic, které celý hlavní oltář krásně ozdobily přinesenými květinami. K poledni přišli pouťníci z Nivnice u Uh. Brodu (28). O průběhu slavnosti viz zvláštní článek. — 15. 10. V pondělí po Dušičkové slavnosti započalo se stavbou spojovací chodby z kláštera do sakristie. Také obrazy staré křížové cesty se zakryly bedněním, aby mráz a vichřice je nepoškodily. — 21. 10. Touto nedělí začal zimní pořádek služeb Božích. V pondělí 22. 10. započalo čistěním kostela a Sarkandrovky, což zabralo 10 dnů. Do této namahavé práce přišlo 9 svateb. — Celkem bylo letos na Sv. Hostýně 100 svateb. Vzpomínáme všech těch, kteří přišli aby svou lásku a věrnost posvětili zde u Matky Boží a přejeme jim, aby je Matka Páně na těžkých cestách života chránila. — 28. 10. Svátek Krista Krále a oslava 10 letého trvání republiky. Mše sv. počaly o 1/26 hod., kázání po ranní měl P. Bartoník, pak byla slavná mše sv. kterou sloužil pan konsist. rada Pecháček, za asistence P. Štorka a Mag. Tietze na poděkování za osvobození národa československého a za ochranu naší drahé vlasti. Pak byla ještě jedna tichá mše sv. Pouťníků bylo asi 800, sv. přijímání 353, mši sv. 8. — Po celý den zuřila silná vichřice, která nedovolila vyvěsit prapory.

Zakončení letošního poutního období na Sv. Hostýně spojeno bylo s tklivou oslavou památky padlých a zemřelých vojáků ze světové války. Mají tam ve stínu vítězné Ochránkyň Moravy pěkný pomník, zbudovaný venkovskou Omladinou, která také každoročně koná u něho slavnost dušičkovou. Ačkoliv v kraji, jemuž sv. Hostýn vévodí, jsou ještě pilné práce s kopáním řepy, přece účast na poslední pouti svatohostýnské hned od soboty, dne 13. října byla velmi pěkná. Na 9. večerní hodinu byla v sobotu stanovena dušičková pobožnost u pomníku padlých. Ale už před večerním požehnáním věnoval

*) Škola božského Srdce Páně čís. 10. r. 1879.

vld. superior P. Vraštil, své pozdravné kazání památce obětí světové války. Ještě večerní vlaky přivezly četné poutníky z řad Omladiny, kteří ovšem musili si pospíšet, aby nahradili zpoždění vlakové a aby závčas došli k slavnosti u pomníku, kde měli zpívat. Program pobožnosti: smuteční hudba, příležitostné dojemné zpěvy (Omladina z Podhradní Lhoty, řízené p. Veselým), kázání u pomníku (P. Jemelka z Olomouce), církevní modlitby, výkrop, proslov předsedy holešovské skupiny pana Jiříčka, který klade k pomníku velký věnec Omladiny, přimluvné modlitby zbožného zástupu, píseň dušiková, a na konec státní hymny, k tomu si přimyslíte elektrickým světlem ozářený pomník. planoucí světla svíc mezi pietní výzdobou růží, květů a věnců u toho společného památníků padlých — a pochopíte, že vzpomínky vroucí letěly hlavami, skloněnými tu ve hlubokém smutku, a že žhavé city lásky nemohoucí a nechťející nikdy zapomenout zarosily zraky. K půl 11. hod. rozcházejí se teprve zbožné zástupy od pomníku jednak do poutního domu, který je obsazen do posledního místa, jednak do kostela. Kterísi vzdálenější poutníci přijeli až ke kostelu autobusem a ten jim dává i nocleh. Neboť citelný chlad už znemožňuje nocování venku. Neděle 14. října měla ještě naposledy letní pouťní pořádek. První mše sv. o 4. hod. a po ní každé půlhodinky další a po každé mši sv. hojná sv. přijímání, bylo jich podáno 1620 — důkaz, že oslava padlých má pojitko nejúčinnější — Krále věků nesmrtelného — Krista eucharistického. Ranní kázání (P. Bartoník T. J.) opět oslavuje památku padlých. O 8. hod. sloužena mše sv. za padlé vojiny. Po ní shromažďují se zase poutníci před pomníkem padlých, poněvadž mnoho jich přibýlo ještě v neděli ráno a ti všichni připojili se nyní k nové dušičkové pobožnosti. Program její — jako večera sobotního — a též dojmy stejné naplňují mysl i srdce všech, kdož přišli na posv. Hostýn poděkovat padlým bratřím za oběť života a přát jim za dar naší svobody nejradostnější svobodu v pravé vlasti věčně. Bylo přirozeno, že do vroucích modliteb o dušičkové slavnosti zahrnula Omladina i svého tatíčka a zakladatele, zemřelého arcibiskupa Štojana. Velká mše sv. byla obětována za něho. — Myslím, že žádná pouť a slavnost na posv. Hostýně nechová v sobě tolik dojemné krásy, tolik hlubokého vroucího citu, jako slavnost Dušičková. Je to velkou ctí Omladiny a zasluhuje to veřejné pochvaly, že to Omladina byla, jež tuto slavnost zavedla, že je to Omladina, jež se každoročně o krásný průběh této slavnosti stará. Hostýn, se svou poesii a romantikou je však také jedinečným místem pro tuto slavnost.

Osobní. P. superior dával od 28. X. — 1. XI. duch. cvičení chovancům papežského ústavu na Velehradě. — P. Bartoník vypomáhá při velké misii vídeňské jako český kazatel a zpovědník ve XX. okresu.

Jubileum Hlasů Svatohostýnských. Příštím číslem vstupují Hlasy do 25. roku svého života. Prosíme všechny odběratele, aby čilou agitací pomáhali šířit náš časopis. Počet odběratelů koncem tohoto roku je 6000. Doufáme, že Vaší pomocí stoupne v roce jubilejním na 10.000!

Viz přiložený letáček!

Novinka. Již začátkem prosince vyjde krásná kniha P. Puntigama T. J. „V Bouřích mládí“ v českém překladu jako 3. svazek „Knihovny Hlasů“. Kniha svým obsahem, krásnou úpravou i levnou cenou překvapí každého. — Je to krásný vánoční dárek Vašemu dorůstajícímu synovi.

Povětrnost v říjnu. V říjnu vály většinou jihovýchodní větry, často rázu vychřicového, které přinesly teplé, suché a jasné počasí. V průzračném vzduchu bylo často ve dne viděti nádherné zbarvení lesů a večer jasnou, hvězdnatou oblohu a nespočetná elektrická světla na rovině. Jen dvakrát večer zazářilo rudé světlo: když na začátku měsíce hořelo ve Všetulích, a na Vše Svaté, buď to byl požár v Roštění, neb v Němčicích, totiž směrem k chropýňskému cukrovaru. Také na tak zvané císařské hody odpoledne se valil velký, žlutavý dým z Marianína, dvoru u Domaželic. Myslili jsme, že shořel celý. Ale 3. listopadu jsme tam viděli několik žlutých budov s červenou střechou, které tedy zůstaly neporušeny. Večer v říjnu zvláště vynikala světla chropýňského a dřevohostického cukrovaru. Při pohledu na tolik světél na rovině za velké vichřice povstával v diváku mimovolně strach, aby nevypukl velký oheň. Maně jsem si vzpoměl na událost za studií v Přerově. Bylo to v úterý ve výroční trh roku 1892 odpoledne. Foukal velice prudký vítr. Právil jsem: „Kdyby tak byl někde oheň, ten by nadělal škod!“ Strýček na to odpovídal: „Právě přišel telegram, že Hradiště hoří, . . .“ A shořelo tenkrát důkladně. Pod Hostýnem se nestalo žádné podobné neštěstí. Dni s vichřicí bylo 13 a to: 2., 3., 9., 10., 12., 20., 24., 26., 28. a 31. Jen jeden smrk u 9tého zastavení nové křížové cesty byl přelomen. Právě v polovici měsíce bylo nejchladnější počasí: 15. října ráno napadly 3 cm sněhu, který však brzy roztál; ale téhož dne a dva dny před tím a dva dny potom byly ráno slabé mrazy a v poledne 3 st. tepla. 22. října však stoupl teploměr až na 17 st. a až do konce měsíce bylo dosti teplo. Za celý měsíc napršelo jen 38 mm. 10. října 10 mm a menší množství 2., 3., 7., 11., 12., 14., 15., 17., 19. a 29. října. Podzimní mlhy nás zahálily v 10ti dnech ale pokaždé jen na několik hodin; netrvaly dlouho. Byly 3., 8., 11., 14., 18., 20., 29., 31. října. Dny byly celkem jasné: většinou zamračeno bylo 1., 2., 10., 12., 13., 14., 17., 18. října. Průměrná ranní teplota byla 5·8, polední 9·6, večerní 6·9 st. Také večer na Dušičky jsme na východě za horami pozorovali ohnivou zář: shořel na Kotarech domek a to s takovou rychlostí, že chudí horalé nemohli zachrániti brav a kozlátka. Na konec dodáváme, že v Praze mají velký zájem o hostýnskou povětrnost: ve všední dny v listopadu jim musíme posílat telegramy o 7., 8., 9¹/₄., 10., 11. hodinách a kromě toho o 9¹/₄ telegram na letiště brněnské.

**Návštěva chrámu Páně na Sv. Hostýně
a počet svatých přijímání.**

V říjnu 1928.

7. bylo lidí v kostele	1360	a u sv. přijímání	604
14. " " "	3500	"	1620
21. " " "	580	"	220
28. " " "	860	"	353
Ve všední dny úhr.	955	"	593
Úhrnem	7255	"	3390
Mši sv. slouženo 166.			

PODĚKOVÁNÍ.

Poznámka redakce: 1. V děkovacích dopisech budiž vždy uvedeno i jméno pisatelovo, ale zároveň podotčeno, zdali si pisatel nepřeje, by byl v tisku jmenován. 2. Redakce si v nedostatku místa vyhrazuje právo, zkrátiti zasláné poděkování v podřadných okolnostech.

Božskému Srdci Páně, P. Marii Svatohostýnské, sv. Josefu, sv. Antonínu a sv. Terezičce Ježíškově děkuji plně: N. N. Amerika, West-Texas za uzdravení rodiny. — Marie Zajícová, Rožnov, za vyslyšení v četných důležitých záležitostech. — Cítelka P. Marie od Val. Meziříčí za uzdravení v nemoci. — St. P. z S. za vyslyšení prosby. — Rodina v Žilině za vyslyšení mnohých proseb v četných trápeních. — Terciářka z Kromě-

říže, za časté vyslyšení proseb. — Odběratelka Hlasů Svat. za vyslyšení v nemoci a za dar zdraví. — N. N. od Holešova za vyslyšení ve velké bolesti. — J. M. Ondratice, za vyslyšení v důležité věci. — Čtenářka Hlasů z farnosti Lidecké za uzdravení v nemoci. — N. N. terciářka z Frýdlantu, za pomoc ve velké tísní hmotné a ještě větší tísní duchovní.

Všichni se odporoučejí do další ochrany a pomoci Matky Boží Svatohostýnské.

PROSBY.

K. F. z Tovačova prosí za navrácení zdraví. — F. S. ze Sněhotic prosí o uzdravení svého bratra. — Nemocný kněz za navrácení zdraví.

Prosíme, všechny čtenáře, by uzavřeli tyto prosby a všechny záležitosti celé čtenářské rodiny Hlasů do svých modliteb.

DOPISY.

Odběratelka Hlasů z okolí Břeclavy píše: Od dávných let byla moje matka stížena padoucníci, která v roce 1922 dostoupila vrcholu. V této největší tísní jela jsem na Sv. Hostýn a prosila jsem vroucně o pomoc. Slibila jsem, že když se matka uzdraví, budu každoročně putovat na Hostýn. Nemoc ustala úplně. Já jsem však v roce 1927 již na Hostýn nejela. Špatně se mi to vyplatilo, ještě toho roku se nemoc vrátila. Obnovila jsem svůj slib, slíbila uveřejnění v Hlasech, přestane-li nemoc - a matka je zdráva. Plním tímto s neskonale vděčností svůj slib.

DOBRÁ ČETBA.

Upozornění. Při objednávkách knih zde doporučených odvolávejte se, prosím, vždy na „Hlasy svatohostýnské“!

Rok dětských besídek, díl II. zima, uspořádala Vilma Cvečková. Orelských osvětových příruček svazek XI. — Druhý svazek „Dětských besídek“ poskytne svým krásným bohatým obsahem vydatnou pomoc všem, kteří pořádají dětské vánoční slavnosti a je neocenitelnou příručkou.

Všechno pro sociální království Ježíše Krista! S tímto heslem vstupují v život SMĚRNICE, praktické pokyny pro drobnou práci v laickém apoštolátě. Upozorňujeme na ně zvláště členy Sdružení sv. Terezie Ježíškovy, smírné oběti, mariánské sodály a sodálky, terciáře a terciářky a všechny dobré, podnikavé duše, které by se chtěly věnovati drobné práci pro království Kristovo.

LISTÁRNA REDAKCE.

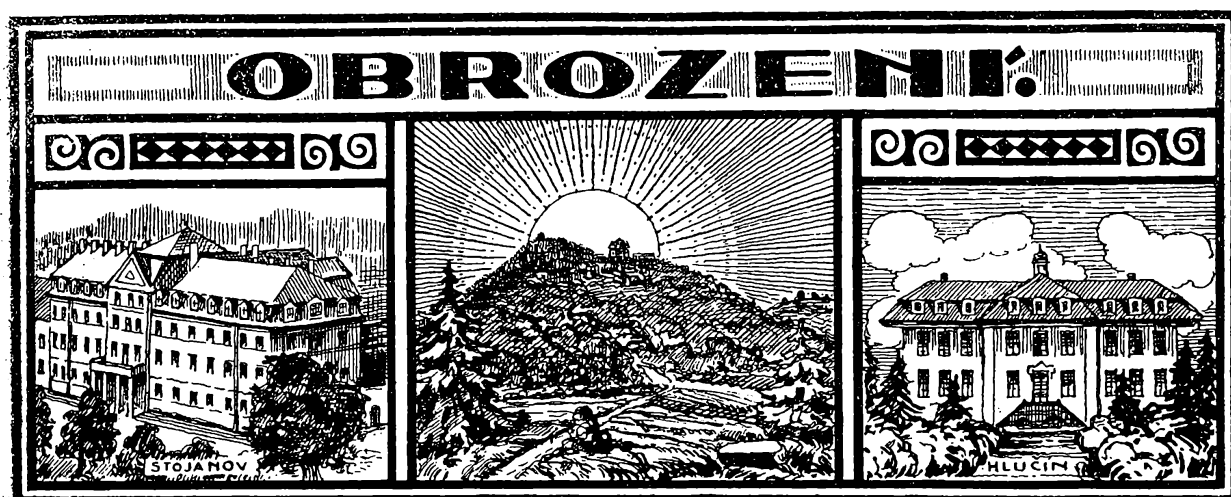
Mnohým! Posílajíce nějaký obnos složenkou šek. úřadu, napište nahoře na složenke, na jaký účel peníze posíláte. — Udejte přesnou adresu, ulici, číslo domu. — Při posledních zásilkách Hlasů byl některým odběratelům zaslán nesprávný počet čísel - reklamujte vždy ihned. Na reklamaci není třeba známky. - Jan Mach ve Hvozdné: listy do roku 1921 nejsou již na skladě.

Prosíme zejména důst. duchovenstvo, aby Směrnice doporučovalo takovým duším, které by se daly vychovati pro laický apoštolát.

Směrnice nepodávají pokynů soustavných, nýbrž jen jiskry a náměty. To horlivým a podnikavým duším stačí. Směrnice nejsou pro všechny bez rozdílu, nýbrž jen pro pracovníky a pracovníce nebo pro ty, kteří, nemohou-li sami pracovati, touží aspoň býti informováni o tom, co se děje pro království Kristovo, a vyprošovati pracovníkům modlitbou a obětmi Božího požehnání.

Směrnice vycházejí měsíčně. Řídí je Dr. B. Vašek, univ. prof. v Olomouci. Administrace a expedice Sestry Neposkvrněného Početí P. Marie, Přerov, Širava 7. - Číslo 20 h., ročně 2'40 Kč, poštou 25 h., ročně 3 Kč.

— František Hanák, Vizovice: Udejte nám přesnou adresu, lístek Vám zasláný byl nám poštou vrácen s poznámkou: neznámý. — V říjnovém čísle na str. 183 vynechám v seznamu kněží, kteří konali od 27.-31. srpna duch. cvičení, vdp. Ant. Březina, farář v Měrovicích, což tímto milerádi doplnujeme.

Věstník hnutí exercičního pro Československo.

JAKÉ JSOU CÍLE NOVODOBÉHO EXERCICHNÍHO HNUTÍ.

Na exerciční schůzi, která se konala při sjezdu něm. katolíků 25. srpna 1925, promluvil rottenburský p. biskup Pavel Keppler takto:

Chci říci několik slov, jak je důležité, aby se exercicie rozšířily ještě dále než dosud.

Až podnes jsme poskytli příležitost y duchovních domech naší diecése mnohým mužům a jinochům, paním a dívkám, aby se tam mohli na několik dní uchýlit a žít jen své duši. Bylo by možno vyplnit celou knihu krásnými výroky těch, kteří poslechli tohoto pozvání. Jsou to dílem dojemná vyznání těch, kteří dlouho bloudili a hromadili vinu na vinu, takže sami sotva doufali, že by se někdy znovu duševně uzdravili. Zde našli očistou koupel, která je zbavila veškeré špíny, a jako znovuzrození mohli se opět vrátit do své rodiny a k svému povolání. Jsou to dále velkolepá svědectví duší, které umořeny shonem nové doby, tak těžce strádají a vidí sotva jediný paprsek světla pro samé temné myšlenky a obavy. Přišly a vrátily se jako omládlé zase domů, plny vděčnosti za to, co našly.

To však bylo spíše hnutí pro jednotlivce. Nyní tomu musí býti jinak. Měli bychom směřovati k tomu, aby ponenáhlu každý katolický křesťan byl uchvácen tímto exercičním hnutím a měl štěstí vykonati duchovní cvičení.

Jde také o to, by se rozmnožily příležitosti k exerciciím, aby víc a více se ozýval hlas vyzývající k účasti na nich.

Jde tedy o to, abychom poskytli prostředky chudobným a nemajetným, kteří se nemohou odvážiti většího vydání za cestu a za několikadenní pobyt v exercičním domě. Věřte, není snad skutku milosrdenství, který by se mohl výše ceniti a přinésti vzácnější ovoce, než když umožníme chudému muži, chudé ženě, účast na exerciciích. Tím jsme snad zachránili jednu duši, jednu rodinu a uvedli nový život do celého okruhu společnosti.

Nevím, jsou-li tyto exercicie nutnější pro město a jmenovitě pro velkoměsto, kde musí lidé žít ve ztuhlém ovzduší, v okolí, v němž náboženský život tak málo může vyniknouti, aneb pro obyvatele venkova. Ano, jsou potřebné i pro venkov! Neboť zde hrozí vážný nepřítel - ono zpuchřelé, prázdné, ospalé křesťanství ze zvyku. Lidé činí tam vše, jako by se to samo sebou rozumělo, ale bez řádného uvědomění. Jdou do kostela v neděli, slyší kázání, avšak jen na půl ucha. Napodobují tak ostatní. Jdou též k sv. svátostem. Ale všechno je tak ospalé, nečinné, neplodné, neradostné. Proč pak? Poněvadž světlo pravdy nevniká již až k jádru duše. Zkrátka, zvykové křesťanství! Ó, ti všichni by potřebovali vykonat exercicie, aby ona tlustá kůra všednosti se jednou prolomila, aby věčné pravdy opět jednou vyslaly paprsek, pronikající skutečně až na dno

duše, aby zase jednou jasně poznali: Tak nemohu dále žít; toho jsem si až dosud nevšiml; nevěděl jsem, co je křesťanská pravda a čeho ode mne žádá.

Exercicie jsou léčbou duše tak, jako horské slunce poprává nemocným tělům blaho stupňovaného světla a tím vzpružuje veškeru životní sílu. V exerciciích člověk se zase jednou podívá věčným pravdám jakoby do očí a dopřeje jim znovu mluvit do své duše. Srdce slyší hlas věčnosti, obrací jej na život a poznává: Ano, tak to musím činit; můj život musí souhlasit s mou vírou; musím vyvoditi důsledky a jednati podle své víry, abych si nashromáždil zásluh a mohl obstáti před věčným Soudcem.

Nad exercicie není lepší příležitosti, která by mohla způsobiti, tak pronikavou obnovu a přestavbu života jednotlivců i rodin. Proto vás prosím, věnujte této

věci svou pozornost, součinnost, pomoc, modlitbu i dary. A kdyby mezi vámi byl někdo, kdo ještě exercicií nekonal, ať zkusí, zda jest pravdou, co jsem řekl. Ať jde, přesvědčí se, prožije, a pak řekne ostatním: Mně se vedlo tak a tak; pojď, zkus to také!

Nic jiného nechceme. Působení od osoby k osobě povede nejspíše k cíli. Tak požehnaně působil v diecési rottenburské mužský spolek sv. Ignáce tiše již po 25 let. Když jsem sv. Otci přinesl krásnou zprávu o spolku mužů, který již tisícům poskytl štěstí duchovní samoty, tu zazářily radostně jeho oči a uložil mi, bych těmto mužům tlumočil jeho dík. Zdůraznil při tom, že exerciční hnutí je důležitá a svatá věc a že lid možno zase pozvednouti zvláště pomocí exercicií.

Končím přáním, by Bůh seslal své požehnání na toto dílo.

.....

EXERCIČNÍ HLÍDKA.

Veledůstojný pane superiore!

Na návrh výboru diecésního Apoštolátu sv. Cyrila a Metoděje jmenuji Vás odborným referentem pro všechny otázky týkající se hnutí exercičního v arcidiecési olomoucké a přeji Vám z upřímného srdce, abyste za spolupráce mého horlivého kněžstva a všech lidí dobré vůle přispěl s pomocí Boží rozkvětem hnutí exercičního k rozkvětu náboženského života v naší drahé arcidiecési.

V lásce oddaný
† Leopold
arcibiskup.

V exercičním domě v Hlučíně ve Slezsku budou se v prosinci konati duchovní cvičení: Německé: Pro ženy od 3. do 7. prosince. - Pro muže od 7. do 11. prosince. — České: Pro ženy od 11. do 15. prosince. - Pro vdovy od 15. do 19. prosince. - Pro muže od 27. do 31. prosince.

Exercicie v Mexiku. Mexičtí jesuité pořádali letošního roku 207 třídních duchovních cvičení. Průměrná účast byla 100 osob; kdykoli však účastníci byli jen muži, bývalo jich průměrně 200. Ovšem že musili užívatí všech možných prostředků, jen aby

nebyli od vyzvědačů Callesových vyslíděni. Dostávali zvláštní listky, na nichž bylo napsáno místo příští schůze, která se každého dne konala jinde. Často se scházivali ve velkých síních obchodních domů. Bezpečnostní stráž obstarávali zvláště organisovaní členové laického apoštolátu, kteří také zvali věřící k hojně účasti. V době přednášky hlídali vchod, aby tam nikdo nepovolaný nevnikl, v čas nebezpečnosti měli připraveny zvláštní skryté východy a provazové žebříky, aby pronásledovaní snadno mohli uniknouti. Jen jedenkrát se podařilo státní policii překvapiti účastníky. Byli všichni zalařováni: ale bohatý obchodník, jenž sám konal tato cvičení zaplatil za všechny velkou pokutu, takže byl propuštěn na svobodu. Jen za sebe zaplatil 8000 peset. Jednoho kursu, který se konal ve sklepě, se účastnily jen pomocnice v domácnosti. Po večerním závěrečném rozjímání byla vystavena Nejsv. Svátost oltářní, před kterou setrvaly po celou noc na modlitbách. Skoro ráno přistoupily při mši sv. k sv. přijímání a nenápadně opustily sklep.

Exercicie pro katolickou mládež konati se budou v Želivě u Humpolce. Pro jinochy je začátek 26. prosince večer, ukončení 30. prosince ráno. Pro dívky od 2. ledna večer až do 6. ledna ráno. Z Německého Brodu se jede do Humpolce vlakem ve 14 hod. 16 min. Odtud autobusem do Želivy. Poplatek nebude veliký. Přihlášky zašlete co nejdříve na Jednotu Čsl. Orla v Něm. Brodě.

†

Zemřelí členové Matice Svatohostýnské:

Anna Oravová z Babic u Kelče.
Veronika Urbanová ze Sazovic.

Rudolf Reš z Hodonína.
Josef Fiala z Hodonína.

O. v p.!

Záhlinice na poděkování za uzdravení 25, — Fr. Gaisler, Zlín 10, — J. Miklíková, Zahnašovice 50, — M. Domanská, Zborovice 50, — J. Doležel, Vyškov 50, — Rodina Smetanova, Nivnice 10, — rod. Bartková 5, — N. Dědičik, Břest 20, — N. N. Šelšovice 5, — N. N. Soběsukv 10, — z Kostic 40, — Fr. Vaculíková, Rusava 20, — N. N. Raková 10, — z Lubna 10, — z Hor. Těšic 5, — z Kvasic 5, — N. N. Kroměříž 50, — A. Kolková, Radějov 5, — N. N. Kelč 6, — J. Z. z far. Bílavské na poděkování 20, — N. N. Vlčnov 20, — A. Uvázlová, Lovčice 6, — Fr. Ambrozová, Brno 5.

Na sv. Antonína: A. Tvrda, Kojetín 5, — M. Váhalová, Kojetín 5, — J. Musilová, Hranice 5, — L. Cibulcová, Hranice 5, — N. N. Petřkovice 30, — J. Uhlík, Ratiškovice 10, — N. N. Záhlinice na poděkování 25, — Fr. Holub, Frýdland n. Ostr. 5.

Na oltářní a věčné světlo: J. Králová, West Texas, Amerika 1 dol., — K. F. z Tovačova 7, — A. Glingarová, Místek 5, — J. Satke, Skřípov 3, — J. Batík, Dol Ves 10, — N. N. Všetuly 10, — ze Zahnašovic 20, — J. Žakovský, Bystřice pod Hostýnem 8, — M. Benetková, Bystřice pod Hostýnem 5, — Fr. Šálek, Břest 20, — N. N. Maňhotice 15, na jistý úmysl N. N. 33, — Fr. Staňková, Choryně 20, — N. N. z Kroměříže 25, — N. N. co slíbený dar 140, — V. Kozáková, Osíčko 10, — N. N. Kojetín 20, — M. Vaculíková, Lobodice 30, — N. N. Osek n. Bečv 10.

Na vojenský pomník. M. Smyščíková, Veselí n. M. 10, — M. Rokytová, Šanov 10.

Na korunky Panně Marii: Ludv. Procházka, Přerov 5, — Rodina Masaříková, Snovídky 10.

Na sochu Božského Srdce Páně: R. Zetková, Krhová 8, — N. N. Prusinovice 10.

Na kněžský dorost: T. J. L. Kroupa, Horka 20, — A. Glogarová, Bernatice 5, — N. N. Hustopeč n. B. 10, — A. Foukalová, Radkovy 100, — B. Doležalová 20, — N. Frydrieh, Hustopeč n. B. 10, — N. Maňásková, Rymice 10, — J. Hoběžka, Vel. Karlovice 5, — N. N. Holešov 10, — J. Berger, Tábor Minn, Amer. 1 dolar — Farní úřad Štítná n. Vl. 150, — N. N. Veřovany 50, — K. Vašíček, Proskovice 10.

Na duchovní správu: Rod. Slavíková, Tetevice 10, — Jos. Králová, West Tex. Amer. 2 dol., — N. N. z Brna, prostřed. dp. P. J. Lavičky, redempt. 300, — N. N. ze Z. 50.

Na elektrické osvětlení: Rod. Číhalová z Opatovic 50, — N. N. z Vel. Opatovic 30, — N. N. Sv. Hostýn 10, — M. Vítková, Příkazy 10, — N. Žmolíková, Ludkovice 10, — M. V. Postřelmov 10, — M. Václavíková z Něčic 10, — M. Slováčková, Řepiště 5, — F. Doubravská, Veselá 10, — Čten. Hlasů z Kojetína u St. Jičina 20, — Fr. Šišková, Pašovice 5, — Rod. Kavková, Pašovice 10, — N. N. Prostějov 5, — A. Libovská, Hranice 10, — J. Štekrová, Hranice 6, — J. Slavíková, Ivaň 15, — A. Kociánová, Závěšice 20, — M. Unzeitigová, Fryšták 10, — N. N. z Brna 10, — z Holešova 10, — z Bernatic 5, — z Vážan

30, — C. Adamčíková, Staroj. Lhota 10, — Josef V., Třebětice 20, — J. Kořínek 10, — N. Vymětalová, Lůkov 10, — Rodina Nováková 2, — M. Andrýsková, Polešovice 5, — K. Knotková, Vlčnov 2, — N. Mladová, Jarošov 150, — N. N. Kunovice 10, — N. Frydriehová, Uher. Hradiště 5, — M. Rozsypalová, Brno 10, — N. N. Tovačov 10, — ze Zástavky 5, — A. Slováčková, Raclavice 5, — N. N. Petřkovice 20, — ze Studence 10, — N. N. Vlkoš u Přerova 10, — K. Štrublová, Šakvice 5, — N. N. Všetuly 15, — Sodálky z Opavy 18, — N. Macháčová z Kelče 10, — A. Smetáková, Spitihněv 5, — L. Skřivanová, Lešná 5, — B. Zbořilová, Bukovany 25, — M. Provazníková, Něm. Prusy 5, — A. Kalachová, Lovčice 5, — N. N. z farnosti Kostelecké u Kyjova 5, — dp. B. Navrátil, kaplan Veselí n. M. 30, — Rodina Smetanova, Nivnice 5, — Rod. Němečková, Flekáčov 5, — M. Slámová, Šardičky 50, — Ctih. sestry Dominik., Věcměřice 20.

Na Matici Svatohostýnskou: Farníci z Kyselovic 50, — A. Andrýsková, Hor. Beřkovice, Čechy 100, — A. Röhrichová, Příbor 2, — V. Sadilová, Brusné 20, — N. N. kněz ze Slovácka 100, — M. Kalousková, Brno 100, — M. Moudrá, Moravská Ostrava 50.

Na africké misie: Jos. Halmová z Dřevohostic na pokřtění dítě na jméno „Terezie“ 50.

Na poutní dům: Oprava: V posledním čísle má být místo Frant. a Albína Levčíkovi 900, Frant. a Albína Ševčíkovi z Tvarovic 1000 Kč, z odkazu dp. Frant. Cholevy 900 Kč.

Na poutní dům: Farní úřad v Černotíně 200, — Odbočka svazu katol. žen a dívek v Hranicích 215, — Ter. Vinklerová, Bučina 150, — Farní úřad v Štítné n. Vl. 100, — Roz. Zetková, Krhová u Krásna 100, — M. Dosoudilová, Olomouc 100, — J. Pechanec, Val Klobouky 50, — A. Glingarová, Místek 10, — Fr. Hanák, Vizovice 50, — Farní úřad Štítná n. Vl. 50, — N. N. terc. z Kroměříže 50, — Fr. Spáčilová, Brodek u Nezamyslic 10, — N. N. ze Záhlinic na poděkování 25, — z Hor. Hoštěnic 5, — z Vel. Opatovic 5, — M. Rychlá, Hněvotín 10, — N. N. z Majetína 50, — Manželé Sigmundovi, Napajedla 50, — N. N. z Frýdku 20, — Manželé Bártkovi, Huštěnovice 10, — L. Langrová, Ondratice 20, — A. Rusková, Šanov 20, — A. Mudráková, Šanov 20, — M. Slováčková, Řepiště 25, — Rod. Vaníčková, Hor. Bečva 5, — R. Hrabovská, Oznice 20, — N. N. rod. z Palkovic 10, — N. N. z Radotína 20, — ze Všeňovic 50, — K. Sedláčková z Kobelec 50, — Fr. Závinická, Lidečko 10, — N. N. Holešov 10, — z Bystřice pod Hostýnem 20, — A. Vaculíková, Roštění 100, — N. N. z Roštění 30, — A. Tkadlec, Franc. Lhota 25, — E. Werner, Brno 10, — B. Z. z Brusného p. Hostýnem 100, — Čten. Hlasů z farnosti Lidečské 10, — Rod. Váňová, Skalička 10, — J. Pavelka, Zašová 60, — N. N. Prostějov 10, — C. Těšická, Hustopeč n. B. 5, — N. N. Kojetín 5, — Fr. a Al. Tomanovi, Hodslavice 100, — A. Frý-

bortová, Hostějov 5, A. Rajnochová, H. Něčice 8, V Šejda, Hranice 50, — N. N. Pacetluky 10, — Jos. Šráček, Holešov 10, — Roz. Skřivánková Hovězí 10.

Milodary (do 11. X. 1928) zaslané pokladníkovi: Dr. Jarosl. Řehulka s chotí, Olomouc 200, — Vdp. kanov. Ant. Pavlík, Kroměříž 100, — Jos. Vybíral, závod krejč., Holešov 100, — Univ. prof. Dr. Jos. Foltynovský, Olomouc 1000, — Škod. závody, el. inžen. kancel. v Brně 15, — Far. úř. Malešovice 50, — Cyrillomethod. záložna v Brně 1000, — Al. Večeřova, Třebětice 20, — Far. Petr Blaha, Dol. Kounice 20, — Far. úřad v Drásově 50, — Far. úř. Čebín 10, — Far. úř. Cvrčovice 11, — V. rada st. dr. v. ing. Jos. Hrubý, Olomouc 50, — Koop. Alfr. Macek, Lednice 7, — Far. Ed. Sobotka, Dobřísko 10, — Far. úřad Mor. Krumlov 10, — Julie Dubanská, Brno 3, — Far. Karel Burk, Ořechov 5, — Ústř. polit. kancelář čs. strany lidové 50, — Žofie Krátká, Prostějov 5, — Fr. Beneš, Žatec 5, — Vdp. děkan Štěp. Čech, Malenovice z odkazu Řihákové 500.

Na fiskový fond: A. Zdráhalová, Lipník n.

B. 10, — M. Jiříčková, učit. Otnice 5, — A. Kamnová, Praha 10, — A. Dornák, Watevliet, Amer. 1 dol., — M. Závodná, Nové Zámky 5, — A. Schmiedek, Jihlava 8, — Fr. Rumplíková, Kroměříž 8, — M. Procházková, Hrubčice 5, — V. Hroza, Snovídky 10, — N. N. Bernatice 2, — M. Zemánková, Košice 13, — M. Skřehotová, Bystřice p. H. 6, — L. Kývalová, Kroměříž 38, — R. Col, koop. Vel. Újezd 3, — A. Mrkvanková, Oznice 3, — A. Škrnbalová, Hněvkov 2, — J. Schmidt, koop. Těšnovice 3, — R. Košťál, Luky 8, — S. Pospíšil, Lhota-Radkov 4, — P. Smrček, Savín 8, — Fr. Zlámal, Rudice 110, — Fr. Toman, Hodslavice 3, — J. Kluka, Biskupice 3.

Amerika: Mart. Žádník, Barmvill, 2 dol. na mše sv., 1 dol. na Hlasy; — Rev. V. Mlýnek, Nebraska 5 dol. na Hlasy; — Jos. Králová, West. Tex. 1 dol. oltární světlo, 2 dol. duch. správa, 2 dol. předplatné na Hlasy; — T. E. Bratkovský, Cleveland 3 dol. mše sv.; — Fr. Míka, Detroit, Mich. 6 dol. na mešní svaz; — A. Vajdová, Detroit, Mich. 2 dol. na kostel.

Všem šlechetným dárcům srdečné „Zaplat Pán Bůh“! —

Novinka!

Právě vyšlo!

Praktická příručka pro katolické muže:

Katolický muž.

(Katolického muže den, týden, měsíc, rok a poslední hodina).

Podle P. J. Abela upravil P. Frant. Tomeček T. J.

Cena úhledné, v plátně vázané knížky pouze 1.90 Kč.

Objednejte u administrace Hlasů, Sv. Hostýn u Bystřice.

Ian Ježek, malíř kostelů

v Bystřici pod Hostýnem,

doporučuje se důst. farním úřadům a kostelním výborům
ku provedení maleb a oprav chrámů.

Vyžádejte si bezplatný rozpočet a návrh.

Zpěvník svatohostýnský s notami

pro soukromou pobožnost poučníků svatohostýnských obsahuje písně Mariánské, k sv. apoštolům Cyrilu a Metoději, Srdci Páně, sv. přijímání, sv. požehnání, adventní, postní a jiné oblíbené starší i novější písně. - 150 stran kapesního formátu.

Schválen nejdůstojnější konsistoří v Olomouci - **Cena 5.- Kč.**

Proti předem zaslanému obnosu zasílá

UMĚLECKÝ GRAFICKÝ ZÁVOD

L. KLABUSAY SPOL. S R. O.

V BYSTRICI POD HOSTÝNEM, Morava.